

QURAN (BOSNIAN)

1 - Al-Fāṭihah

1. Tebe, Allaha, Gospodara svjetova, hvalimo,
2. Milostivog, Samilosnog,
3. Vladara Dana sudnjeg,
4. Tebi se klanjamo i od Tebe pomoć tražimo!
5. Uputi nas na pravi put,
6. na put onih kojima si milost Svoju darovao,
7. a ne onih koji su protiv sebe srdžbu izazvali, niti onih koji su

QURAN (BOSNIAN)

2 - Al-Baqarah

1. Elif Lam Mim.
2. Ova Knjiga, u koju nema nikakve sumnje, uputstvo je svima onima koji se budu Allaha bojali;
3. onima koji u nevidljivi svijet budu vjerovali i molitvu obavljali i udjeljivali dio od onoga {to im mi budemo davali;
4. i onima koji budu vjerovali u ono {to se objavljuje tebi i u ono {to je objavljeno prije tebe, i onima koji u onaj svijet budu ~vrsto vjerovali.
5. Njima }e Gospodar njihov na pravi put ukazati i oni }e ono {to `ele ostvariti.
6. Onima koji ne}e da vjeruju doista je svejedno opominjao ih ti ili ne opominjao Â- oni ne}e vjerovati.
7. Allah je zape~atio srca njihova i u{i njihove, a pred o~ima njihovim je koprena; njih ~eka patnja golema.
8. Ima ljudi koji govore: "Vjerujemo u Allaha i u onaj svijet!"- a oni nisu vjernici.
9. Oni nastoje da prevare Allaha i one koji vjeruju, a oni i ne znaju}i, samo sebe varaju.
10. Njihova srca su bolesna, a Allah njihovu bolest jo{ pove}ava; njih ~eka bolna patnja zato {to la`u.
11. Kada im se ka`e: "Ne remetite red na zemlji!" Â- odgovaraju: "Mi samo red uspostavljamo!"
12. Zar?! A, uistinu, oni nered siju, ali ne opa`aju.
13. Kad im se ka`e: "Vjerujte kao {to pravi ljudi vjeruju!" Â- oni odgovaraju: "Zar da vjerujemo u ono u {to bezumni vjeruju?" Â- A, uistinu oni su bezumni, ali ne znaju.
14. Kada susretnu one koji vjeruju, govore: "Vjerujemo!" Â- a ~im ostanu nasamo sa {ejtanima svojim, govore: "Mi smo s vama, mi se samo rugamo."
15. Allah njih izvirgava poruzi i podr`ava ih da u svom nevjerstvu lutaju.
16. Umjesto pravim, oni su krenuli krivim putem; njihova trgovina im nije donijela nikakvu dobit, i oni ne znaju {ta rade.
17. Sli~ni su onima koji potpale vatru, i kad ona osvijetli njihovu okolinu, Allah im oduzme svjetlo i ostavi ih u mraku, i oni ni{ta ne vide!
18. Gluhi, nijemi i slijepi su, nikako da se osvijeste.
19. Ili, oni su nalik na one, koji za vrijeme silnog pljuska s neba, u punom mraku, usred grmljavine i munja, stavljaju zbog gromova prste u u{i svoje boje}i se smrti, - a nevjernici ne mogu uma}i Allahu, - i
20. munja samo {to ih ne zaslijepi; kada god im ona bljesne, oni pro|u, a ~im utonu u mraku stanu. A da Allah ho}e, mogao bi im oduzeti i sluh i vid, jer Allah, zaista, sve mo`e.
21. O ljudi, klanjajte se Gospodaru svome, koji je stvorio vas i one prije vas, da biste se kazne sa~uvali;
22. koji vam je Zemlju u~inio posteljom, a nebo zdanjem; koji s neba spu{ta ki{u i ~ini da s njom rastu plodovi, hrana za vas. Zato ne ~inite svjesno druge Allahu ravnim!
23. A ako sumnjate u ono {to objavljujemo robu Svome, na~inite vi jednu suru sli~nu objavljenim njemu, a pozovite i bo`anstva va{a, osim Allaha, ako istinu govorite.

24. Pa ako ne u~inite, a ne}ete u~initi, onda se ~uvajte vatre za nevjernike pripremljene, ~ije }e gorivo biti ljudi i kamenje.
25. A one koji vjeruju i dobra djela ~ine obraduj d`ennetskim ba~ama kroz koje }e rijeke te}i; svaki put kada im se iz njih da kakav plod, oni }e re}i: "Ovo smo i prije jeli", - a bi}e im davani samo njima sli~ni. U njima }e ~iste `ene imati, i u njima }e vje~no boraviti.
26. Allah se ne ustru~ava da za primjer navede mu{icu ili ne{to si}u{nje od nje; oni koji vjeruju Â- ta oni znaju da je to Istina od Gospodara njihova; a oni koji ne vjeruju Â- govore: "[ta to Allah ho}e sa ovim primjerom?" Tim On mnoge u zabludi ostavlja, a mnogima na pravi put ukazuje; ali, u zabludi ostavlja samo velike gre{nike,
27. koji kr{e ve} ~vrsto prihva}enu obavezu prema Allahu i prekidaju ono {to je Allah naredio da se odr`ava, i prave nered na Zemlji; oni }e nastradati.
28. Kako mo`ete da ne vjerujete u Allaha, vi koji ste bili ni{ta, pa vam je On `ivot dao; On }e, zatim, u~initi i da pomrete i poslije }e vas o`ivjeti, a onda }ete se Njemu vratiti.
29. On je za vas sve {to postoji na Zemlji stvorio, zatim je Svoju volju prema nebu usmjerio i kao sedam nebesa ga uredio; On sve zna.
30. A kada Gospodar tvoj re~e melekima: "Ja }e na Zemlji namjesnika postaviti!" Â- oni reko{e: "Zar }e Ti namjesnik biti onaj koji }e na njoj nered ~initi i krv prolijevati? A mi Tebe veli~amo i hvalimo i, kako Tebi dolikuje, {tujemo." On re~: "Ja znam ono {to vi ne znate."
31. I pou~i On Adema nazivima svih stvari, a onda ih predo~i melekima i re~e: "Ka`ite Mi nazive njihove, ako istinu govorite!"
32. "Hvaljen neka si" Â- reko{e oni Â- "mi znamo samo ono ~emu si nas Ti pou~io; Ti si Sveznaju}i i Mudri."
33. "O Ademe", - re~e On Â- "ka`i im ti nazive njihove!" I kad im on kaza nazive njihove, Allah re~: "Zar vam nisam rekao da samo Ja znam tajne nebesa i Zemlje i da samo Ja znam ono {to javno ~inite i ono {to krijete!"
34. A kada rekosmo melekima: "Poklonite se Ademu!" Â- oni se pokloni{e, ali Iblis ne htjede, on se uzoholi i posta nevjernik.
35. I Mi rekosmo: "O Ademe, `ivite, ti i `ena tvoja, u d`ennetu i jedite u njemu koliko god `elite i odakle god ho}ete, ali se ovom drvetu ne pribli`ujte pa da sami sebi nepravdu nanesete!"
36. I {ejtan ih navede da zbog drveta posrnu i izvede ih iz onoga u ~emu su bili. "Si|ite!" Â- rekosmo Mi Â- "jedni drugima }ete neprijatelji biti, a na Zemlji }ete boraviti i do roka odre|enog `ivjeti!"
37. I Adem primi neke rije~i od Gospodara svoga, pa mu On oprosti; On, doista prima pokajanje, On je milostiv.
38. Mi rekosmo: "Silazite iz njega svi! Od Mene }e vam uputstvo dolaziti, i oni koji uputstvo moje budu slijedili Â- ni~ega se ne}e bojati i ni za ~im ne}e tugovati.
39. A onima koji ne budu vjerovali i knjige Na{e budu poricali Â- bi}e stanovnici d`ehennema; u njemu }e vje~no ostati."
40. O sinovi Israilovi, sjetite se blagodati Moje koju sam vam podario, i ispunite zavjet koji ste Mi dali, - ispuni}u i Ja svoj koji sam vama dao, i samo se Mene bojte!
41. Vjerujte u ono {to objavljujem, ~ime se potvr|uje da je istinito ono {to vi imate, i ne budite prvi koji u to ne}e vjerovati. I ne zamjenjujte rije~i Moje za ne{to {to malo vrijedi, i samo se Mene bojte!
42. I istinu sa neistinom ne mije{ajte i istinu svjesno ne tajite!
43. Molitvu obavljajte i zekat dajte i zajedno sa onima koji molitvu obavljaju i vi obavljajte!
44. Zar da od drugih tra`ite da dobra djela ~ine, a da pri tome sebe zaboravljate, vi koji Knjigu u~ite? Zar se opametiti ne}ete?
45. Pomozite sebi strpljenjem i molitvom, a to je, zaista, te{ko, osim poslu{nima,
46. koji su uvjereni da }e pred Gospodara svoga stati i da }e se Njemu vratiti.
47. O sinovi Israilovi, sjetite se blagodati Moje koju sam vam podario i toga {to sam vas nad ostalim ljudima bio uzdigao;

48. i bojte se dana kada niko ni za koga ne}e mo}i ni{ta u~initi, kada se ni~iji zagovor ne}e prihvatiti, kada ni od koga otkup ne}e primiti i kada im niko u pomo} ne}e prite}i;

49. i kada smo vas od faraonovih ljudi izbavili, koji su vas najgorim mukama mu~ili: mu{ku vam djecu klali a `ensku u `ivotu ostavljali; - a to vam je bilo veliko isku{enje od Gospodara va{eg, -

50. i kada smo zbog vas more rastavili i vas izbavili, a faraonove ljude, na o~i va{e, potopili;

51. i kada smo Musau ~etrdeset no}i obe}anje ispunjavali, vi ste, u njegovu odsustvu, sami sebi ~ine}i nepravdu, tele obo`avati po~eli.

52. Zatim smo vam, i poslije toga, oprostili da biste zahvalni bili;

53. i kada smo Musau Knjigu, koja rastavlja istinu od neistine, dali da biste pravim putem i{li;

54. i kada je Musa rekao narodu svome: "O narode moj, prihvatit{i tele, vi ste samo sebi nepravdu u~inili; zato se Stvoritelju svome pokajte i izme|u vas prestupnike smr}u kaznite. To je bolje za vas kod Stvoritelja va{eg, On }e vam oprostiti! On prima pokajanje i On je milostiv";

55. i kada ste uglas rekli: "O Musa, mi ti ne}emo vjerovati dok Allaha ne vidimo!" Â- Munja vas je o{inula, vidjeli ste.

56. Zatim smo vas, poslije smrti va{e, o`ivjeli da biste zahvalni bili.

57. I Mi smo vam od oblaka hladovinu na~inili i manu i prepelice vam slali: "Jedite lijepa jela kojima vas opskrbljujem!Â' A oni Nama nisu naudili, sami sebi su nepravdu nanijeli;

58. i kada smo rekli: "U|ite u ovaj grad i jedite {to god ho}ete i koliko god ho}ete, a na kapiju pognutih glava u|ite, i recite: Â'OprostiÂ' Â- oprosti}emo vam grijeha va{e, a onima koji ~ine dobra djela da}emo i vi{e!" Â-

59. onda su oni koji su bili nepravedni zamijenili drugom Rije~ koja im je bila re~ena i Mi smo na one koji su bili nepravedni s neba kaznu spustili, zato {to nisu poslu{ali;

60. i kada je Musa za narod svoj vodu molio, Mi smo rekli: "Udari {tapom svojim po stijeni!" Â- i iz nje je dvanaest vrele provrelo, i svako bratstvo je vrelo iz kojeg }e piti znalo. "Jedite i pijte Allahove darove, i ne ~inite zlo po Zemlji nered prave}i!"

61. i kada ste rekli: "O Musa, mi ne mo`emo vi{e jednu te istu hranu jesti, zato zamoli, u na{e ime, Gospodara svoga da nam podari od onoga {to zemlja ra|a: povr}a i, krastavica, i p{enice, i le}e, i luka crvenoga!" Â- on je rekao: "Zar `elite da ono {to je bolje zamijenite za ono {to je gore? Idite u grad, ima}ete ono {to tra`ite!" I poni`enje i bijeda na njih pado{e i Allahovu srd`bu na sebe navuko{e zato {to u Allahove dokaze nisu vjerovali i {to su ni krive ni du`ne vjerovjesnike ubijali, zato {to su neposlu{ni bili i {to su sve granice zla prelazili.

62. One koji su vjerovali, pa i one koji su bili Jevreji, kr{ani, i Sabijci Â- one koji su u Allaha i u onaj svijet vjerovali i dobra djela ~inili Â- doista ~eka nagrada od Gospodara njihova; ni~ega se oni ne}e bojati i ni za ~im ne}e tugovati!

63. i kada smo od vas zavjet uzeli i brdo iznad vas podigli: "Svojski prihvatite ono {to smo vam dali i neka vam je na umu ono {to je u Knjizi, da biste se kazne sa~uvali!" Â-

64. vi ste poslije toga odustali, i da nije bilo Allahove dobrote prema vama i milosti Njegove, uistinu biste stradali.

65. Vama je poznato ono {to se dogodilo onima od vas koji su se o subotu ogrije{ili, kao i to da smo im mi rekli: "Budite majmuni prezreni!"

66. Savremenici i pokoljenjima njihovim to smo u~inili opomenom, a poukom onima koji se boje Allaha.

67. A kada je Musa rekao narodu svome: "Allah vam nare|uje da zakoljete kravu", - oni upita{e: "Zbija{ li ti to s nama {alu?" Â- "Ne dao mi Allah da budem neznalica!" Â- re~e on.

68. "Zamoli Gospodara svoga, u na{e ime", - reko{e Â- "da nam objasni kojih godina ona treba da bude." Â- "On ka`e" Â- odgovori on Â- "da ta krava ne snije da bude ni stara ni mlada, nego izme|u toga, srednje dobi, pa izvr{ite to {to se od vas tra`i!"

69. "Zamoli Gospodara svoga, u na{e ime", - reko{e Â- "da nam objasni kakve boje treba da bude." Â- "On poru~uje" Â-

odgovori on Â- "da ta krava treba da bude jarko rumene boje, da se svidi onima koji je vide."

70. "Zamoli Gospodara svoga, u na{e ime", - reko{e Â- "da nam objasni kakva jo{ treba da bude, jer, nama krave izgledaju sli~ne, a mi }emo nju, ako Allah htjedne, sigurno prona}i."

71. "On poru~uje" Â- re{e on Â- "da ta krava ne smije da bude istro{ena oranjem zemlje i natapanjem usjeva; treba da bude bez mane i bez ikakva biljega." Â- "E sad si je opisao kako treba!" Â- reko{e, pa je zakla{e, i jedva to u~ini{e.

72. I kada ste jednog ~ovjeka ubili, pa se oko njega prepirati po~eli Â- Allah je dao da izi|e na vidjelo ono {to ste bili sakrili -,

73. Mi smo rekli: "Udarite ga jednim njezinim dijelom!" Â- i eto tako Allah vra}a mrtve u `ivot i pru`a vam dokaze Svoje da biste shvatili.

74. Ali srca va{a su poslije toga postala tvrda, kao kamen su ili jo{ tvr|a, a ima i kamenja iz kojeg rijeke izbijaju, a ima, zaista, kamenja koje puca i iz kojeg voda izlazi, a ima ga doista, i koje se od straha pred Allahom ru{i. Â- A Allah motri na ono {to radite.

75. Zar se vi nadate da }e vam se Jevreji odazvati i vama za ljubav vjernici postati, a neki me|u njima su Allahove rije~i slu~ali pa su ih, po{to su ih shvatili, svjesno izvrnuli.

76. Kad sretnu vjernike, oni govore: "Vjerujemo!", a ~im se osame jedni s drugima, ka`u: "Zar }ete im kazivati o onome {to je Allah samo vama objavio, pa da im to bude dokaz protiv vas pred Gospodarem va{im? Zar se ne}ete opametiti?"

77. A zar oni ne znaju da Allah zna i ono {to oni kriju i ono {to pokazuju?

78. Neki od njih su neuki, oni ne znaju za knjigu, nego samo za gatke, i oni se samo domi{laju.

79. A te{ko onima koji svojim rukama pi{u Knjigu, a zatim govore: "Evo, ovo je od Allaha" Â- da bi za to korist neznatnu izvukli. I te{ko njima zbog onoga {to ruke njihove pi{u i te{ko njima {to na taj na~in zara|uju!

80. Oni govore: "Vatra }e nas doticati samo neko vrijeme." Reci: "Da li ste o tome dobili od Allaha obe}anje Â- jer, Allah }e sigurno ispuniti obe}anje Svoje Â- ili na Allaha iznosite ono {to ne znate?"

81. A nije tako! Oni koji budu zlo ~inili i grijesi njihovi ih budu sa svih strana stigli, oni }e stanovnici d`ehennema biti i u njemu }e vje~no ostati.

82. A oni koji budu vjerovali i dobra djela ~inili Â- oni }e stanovnici d`enneta biti i u njemu }e vje~no boraviti.

83. I kada samo od sinova Israilovih zavjet uzeli da }ete se jedino Allahu klanjati, i roditeljima, i bli`njima, i siro~adi, i siromasima dobro~instvo ~initi, a ljudima lijepe rije~i govoriti i molitvu obavljati i milostinju davati, i vi ste poslije, izuzev vas malo, izopa~ili i zavjet iznevjerili,

84. i kada smo od vas zavjet uzeli da krv jedni drugima ne}ete proljevati i da jedni druge iz zemlje va{e ne}ete izgoniti, - vi priznajte da je tako i svjedoci ste Â-

85. vi ipak jedni druge ubijate, a pojedine od vas iz zavi~aja njihova izgonite Â- poma`u}i jedan drugom protiv njih, ~ine}i i grijeh i nasilje; a ako vam kao su`nji do|u, vi ih otkupljujete -, a zabranjeno vam je da ih izgonite. kako to da u jedan dio Knjige vjerujete, a drugi odbacujete?! Onoga od vas koji ~ini tako sti}i }e na ovome svijetu poni`enje, a na Sudnjem danu bi}e stavljen na muke najte`e. Â- A Allah motri na ono {to radite.

86. To su oni koji su `ivot na ovome svijetu predpostavili onom na onom svijetu, zato im se patnja ne}e olak{ati niti }e im iko u pomo} prite}i.

87. I Mi smo Musau Knjigu dali i poslije njega smo jednog za drugim poslanike slali, a Isau, sinu Merjeminu, o~igledne dokaze dali i D`ibrilom ga pomogli. O kad god vam je koji poslanik donio ono {to nije godilo du{ama va{im, vi ste se oholili, pa ste jedne u la`utjerali, a druge ubijali.

88. Oni govore: "Na{a su srca okorjela." A nije tako, nego je Allah njih prokleo zbog nevjerovanja njihova, i zato je vrlo malo njih koji vjeruju.

89. A kada im Knjiga od Allaha dolazi, koja priznaje kao istiniu Knjigu koju imaju oni Â- a jo{ ranije su pomo} protiv mnogobo`aca molili Â- i kada im dolazi ono {to im je poznato, oni u to ne}e da vjeruju, i neka zato stigne nevjernike Allahovo prokletstvo!

90. Jadno je to za {to su se prodali: da ne vjeruju u ono {to Allah objavljuje, samo iz zlobe {to Allah, od dobrote Svoje, {alje Objavu onome kome On ho}e od robova Svojih; i navukli su na sebe gnjev za gnjevom Â- a nevjernike ~eka sramna patnja.
91. A kada im se ka`e: "Vjerujte u ono {to Allah objavljuje!" Â- oni odgovaraju: "Mi vjerujemo samo u ono {to je nama objavljeno" Â- i ne}e da vjeruju u ono {to se poslije objavljuje, a to je istina koja potvr|uje da je istinito ono {to oni imaju. Reci: "Pa za{to ste jo{ davno neke Allahove vjerovjesnike ubili, ako ste vjernici bili?"
92. I Musa vam je jasne dokaze bio donio, pa ste, ipak, u odsutnosti njegovoj sebi nepravdu nanose}i, tele prihvatili."
93. I kada smo od vas va{ zavjet primili, i brdo iznad vas podigli: "Ozbiljno prihvatite ono {to vam dajemo i budite poslu{ni!" Â- oni su odgovorili: "Ujemo, ali poslu{ati ne}emo!" Â- srca njihova su, zbog nevjerovanja njihova, jo{ bila nadojena teletom. Reci: "Ru`no je to na {to vas nevjerovanje va{e navodi, ako ste uop}e vjernici."
94. Reci: "Ako je u Allaha d`ennet osiguran samo za vas, a ne za i za ostali svijet, onda vi smrt za`elite, ako istinu govorite."
95. A ne}e je nikada za`eljeti zbog onoga {to ~ine! Â- A Allah dobro zna nevjernike.
96. I na}i }e{ ih, sigurno, da vi}e `ude za `ivot od svih ostalih ljudi, ~ak i od mnogobo`aca; svaki bi volio da po`ivi hiljadu godina, mada ga to, i kada bi toliko `ivio, ne bi od patnje udaljilo! - A Allah dobro vidi ono {to oni rade.
97. Reci: "Ko je neprijatelj D`ibrilu? a on, Allahovom voljom, tebi stavlja na srce KurÂ'an Â- koji potvr|uje da su i prija{nje objave istinite Â- kao putokazi radosnu vijest vjernicima."
98. Ko je neprijatelj Allahu i melekima Njegovim i poslanicima Njegovim i D`ibrilu i Mikailu Â- pa Allah je, doista, neprijatelj onima koji ne}e da vjeruju.
99. A Mi tebi jasne dokaze objavljujemo i jedino nevjernici ne}e u njih da vjeruju.
100. Zar svaki put kada neku obavezu preuzmu Â- neki od njih je odbace jer ih ve}ina ne vjeruje.
101. A kada im je poslanik od Allaha do{ao, potvr|uju}i da je istinito ono {to ve} imaju, mnogi od njih kojima je Knjiga dana Â- za le|a svoja Allahovu Knjigu odbacuju, kao da ne znaju.
102. i povode se za onim {to su {ejtani o Sulejmanovoj vladavini kazivali. A Sulejman nije bio nevjernik, - {ejtani su nevjernici u~e}i ljude vrad`bini i onome {to je bilo nadahnuto dvojici meleka, Harutu i Marutu, u Babilonu. A njih dvojice nisu nikoga u~ili dok mu ne bi rekli: "Mi samo isku{avamo, i ti ne budi nevjernik!" I ljudi su od njih dvojice u~ili kako }e mu`a od `ene rastaviti, ali nisu mogli time nikome bez Allahove volje nauditi. U~ili su ono {to }e im nauditi i od ~ega nikakve koristi ne}e imati iako su znali da onaj koji tom vje{tinom vlada ne}e nikakve sre}e na onom svijetu imati. A doista je jadno ono za {to su se prodali, kada bi samo znali!
103. A da oni vjeruju i boje se, nagrada od Allaha bi im bila bolja, kada bi samo znali!
104. O vjernici, ne slu`ite se rije~ima: "RaÂ'ina, nego recite: "Unzurna" i slu{ajte! A nevjernke bolna patnja ~eka.
105. Ne vole oni koji ne vjeruju, ni sljedbenici Knjige ni mnogobo`ci, da se vama od Gospodara va{eg bilo kakvo dobro objavi. A Allah milost Svoju daruje kome On ho}e; Allah je neizmjereno dobar.
106. Mi nijedan propis ne promjenimo, niti a u zaborav potisnemo, a da bolji od njega ili sli~an njemu ne donesemo. Zar ti ne zna{ da Allah sve mo`e?
107. Zar ti ne zna{ da je Allahova vlast i na nebesima i na Zemlji i da vi osim Allaha ni za{titnika, ni pomaga~a nemate?
108. Zar da tra`ite od svoga Poslanika kao {to su prije tra`ili od Musaa? A, ko vjerovanju pretpostavi nevjerovanje, s pravog puta zalutao je!
109. Mnogi sljedbenici Knjige jedva bi do~ekali da vas, po{to ste postali vjernici, vrate u nevjernike, iz li~ne zlobe svoje, iako im je Istina poznata; ali vi oprostite i preko toga pre|ite dok Allah Svoju odluku ne donese. Â- Allah, zaista sve mo`e.
110. I molitvu obavljate i zekat dajite, a za dobro koje za sebe pripremite na}i }ete nagradu kod Allaha, jer Allah dobro vidi ono {to radite.

111. Oni govore da }e u d`ennet u}i samo Jevreji, odnosno samo kr{}ani. Â- To su puste `elje njihove! Â- Ti reci: "Dokaze svoje dajte ako je istina to {to govorite!"

112. A nije tako! Onoga ko se bude Allahu pokoravao i uz to dobra djela ~inio, toga ~eka nagrada kod Gospodara njegova, takvi se ne}e ni~ega bojati i ni za ~im ne}e tugovati.

113. Jevreji govore: "Kr{}ani nisu na pravom putu!" a kr{}ani vele: "Jevreji nisu na pravom putu!" Â- a oni ~itaju Knjigu. Tako, sli~no kao oni, govore i ono koji ne znaju. Allah }e im na Sudnjem danu presuditi o onome u ~emu se oni ne sla`u.

114. Ima li ve}eg naslnika od onoga koji brani da se u Allahovim hramovima ime Njegovo spominje i koji radi na tome da se oni poru~e? Takvi bi trebalo da u njih samo sa strahom ulaze. Na ovom svijetu do`ivje}e sramotu, a na onom svijetu patnju veliku!

115. A Allahov je i istok i zapad; kuda god se okrenete, pa Â- tamo je Allahova strana. Â- Allah je, zaista, neizmjerljivo dobar i On sve zna.

116. Nevjernici govore: "Allah je uzeo sebi dijete." Hvaljen neka je On! Naprotiv, Njegovo je sve ono {to je na nebesima i na zemlji. Njemu se sve pokorava;

117. On je stvoritelj nebesa i Zemlje, i kada ne{to odlu~i, za to samo rekne: "Budi!Â' Â- i ono bude.

118. A oni koji ne znaju govore: "Trebalo bi da Allah s nama razgovara ili da nam kakvo ~udo do|e!" Tako su, gotovo ustim rije~ima, govorili i oni prije njih, srca su im sli~na! A Mi dokaze obja~njavamo ljudima koji ~vrsto vjeruju.

119. Mi smo te poslali da istinu objavi{ i da radosne vijesti i opomenu donese{, i ti ne}e{ biti pitan za one koji su u d`ehennemu.

120. Ni Jevreji, ni kr{}ani ne}e biti tobom zadovoljni sve dok ne prihvati{ vjeru njihovu. Reci: "Allahov put je jedini pravi put!" A ako bi se ti poveo sa `eljama njihovim, nakon Objave koja ti dolazi, od Allaha te niko ne bi mogao za{tititi niti odbraniti.

121. Neki od sljedbenia Knjige ~itaju je onako kako je objavljena; oni u nju vjeruju. A nastrada}e sigurno oni koji u nju ne vjeruju.

122. O sinovi Israilovi, sjetite se milosti Moje koju sam vam darovao i toga {to sam vas nad ostalim ljudima bio uzdigao.

123. I bojte se Dana kada niko ni za koga ne}e mo}i ni{ta u~initi, kada se ni od koga otkup ne}e primiti, kada nikome zagovor ne}e koristiti i kada im niko ne}e mo}i pomo}i!

124. A kada je Ibrahima Gospodar njegov s nekoliko zapovjedi u isku{enje stavio, pa ih on potpuno izvr{io, Allah je rekao: "U~ini}u da ti bude{ ljudima u vjeri uzor!" Â- "I neke moje potomke!" Â- zamoli on. Â- "Obe}anje Moje ne}e obuhvatiti nevjernike" kaza On.

125. I u~inili smo Hram uto~i{tem i sigurnim mjestom ljudima. "Neka vam mjesto na kojem je stajao Ibrahim bude prostor iza koga }ete molitvu obavljati!" Â- I Ibrahimu i Ismailu smo naredili: "Hram Moj o~istite za one koji ga budu obilazili, koju budu tu boravili i koji budu molitvu obavljali."

126. A kada je Ibrahim zamolio: "Gospodaru moj, u~ini ovo mjesto sigurnim gradom, a snabdij plodovima stanovnike njegove, one koji budu vjerovali u Allaha i u onaj svijet!" Â- On je rekao: "Onome koji ne bude vjerovao da}u da neko vrijeme u`iva, a onda }u ga prisiliti a u}e u paklenu vatru, a grozno }e ona prebivali{te biti!"

127. I dok su Ibrahim i Ismail temelje Hrama podizali, oni su molili: "Gospodaru na{, primi od nas, jer Ti, uistinu, sve ~uje{ i sve zna{!"

128. Gospodaru na{, u~ini nas dvojicu Tebi odanim, i porod na{ neka bude odan Tebi, i poka`i nam obrede na{e i oprosti nam, jer Ti prima{ pokajanje i samilostan si!

129. Gospodaru na{, po{alji im poslanika, jednog od njih, koji }e im ajete Tvoje kazivati i Knjizi ih i mudrosti u~iti i o~istiti ih, jer Ti si, uistinu, silan i mudar!"

130. Vjeru Ibrahimovu izbjegava sano onaj koji ne dr`i do sebe. A Mi smo njega na ovom svijetu odabrali, i na onom }e biti me|u dobrima.

131. Kada mu je Gospodar njegov rekao: "Budi poslu{an!" Â- on je odgovorio: "Ja sam poslu{an Gospodaru svjetova!"

132. I Ibrahim ostavi u amanet sinovima svojim a i Jakub: "Sinovi moji, Allah vam je odabrao pravu vjeru, i nipošto ne umirite drugačije nego kao muslimani!"

133. Vi niste bili prisutni kada je Jakubu smrtni čas došao i kada je sinove svoje upitao: "Kome ćete se, poslije mene, klanjati?"
Â- "Klanjaćemo se" Â- odgovorili su Â- "Bogu tvome, Bogu tvojih predaka Ibrahima i Ismaila i Ishaka, Bogu jednome! i mi se Njemu pokoravamo!"

134. Taj narod je bio i nestao; njega čeka ono što je zaslužio, i vas će čekat i ono što ćete zaslužiti, i vi nećete biti pitani za ono što su oni radili.

135. Oni govore: "Budite Jevreji, onosno kršćani, i bićete na pravom putu!" Ti reci: "Ne, mi smo vjere Ibrahimove, koji je ispravno vjerovao; on nije nikoga Allahu ravnim smatrao."

136. Recite: "Mi vjerujemo u Allaha i u ono što se objavljuje nama, i u ono što je objavljeno Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu, i unucima, i u ono što je dato Musau i Isau, i u ono što je dato vjerovjesnicima od Gospodara njihova; mi ne pravimo nikakve razlike među njima, i mi se samo Njemu pokoravamo."

137. Pa, ako budu vjerovali u ono u što vi vjerujete, na pravom su putu; a ako glave okrenu, oni su onda samo inadžije, i Allah će te sigurno od njih zaštititi, jer On sve čuje i sve zna.

138. "Allah je nas uputio, a zar ima ljepše upute od Allahove? Mi se samo Njemu klanjamo."

139. Reci: Zar se s nama o Allahu raspravljate, kad je On i naš i vaš Gospodar? Nama Â- naša djela, a vama Â- vaša djela! A samo Mu mi iskreno ispovjedamo vjeru."

140. Kako govorite; "I Ibrahim, i Ismail, i Ishak, i Jakub, i unuci su bili Jevreji, odnosno kršćani?" Reci: "Znate li bolje vi ili Allah? Zar je iko gori od onoga koji skriva istinu znajući da je od Allaha? Â- A Allah motri na ono što radite."

141. Taj narod je bio i nestao; njega čeka ono što je zaslužio, i vas će čekat i ono što ćete zaslužiti, i vi nećete biti pitani za ono što su oni radili.

142. Neki ljudi kratke pameti reći će: "[ta ih je odvratilo od Kible njihove prema kojoj su se okretali?]" Reci: "Allahov je i istok i zapad; On ukazuje na pravi put onome kome On hoće."

143. I tako smo od vas stvorili pravednu zajednicu da budete svjedoci protiv ostalih ljudi, i da poslanik bude protiv vas svjedok. I Mi smo promijenili Kiblu prema kojoj si se prije okretao samo zato da bismo ukazali na one koji će slijediti Poslanika i na one koji će se stopama svojim vratiti. Â- nekima je to bilo doista teško, ali ne i onima kojima je Allah ukazao na pravi put. Allah neće dopustiti da propadnu molitve vaše. Â- A Allah je prema ljudima zaista vrlo blag i milostiv.

144. Vidimo Mi kako sa sudnjom bacaš pogled prema nebu, i Mi ćemo sigurno uiniti da se okrećeš prema strani koju ti `eli: okreni zato lice svoje prema časnom hramu! I ma gdje bili, okrenite lica svoja na tu stranu. Oni kojima je data Knjiga sigurno znaju da je to istina od Gospodara njihova Â- a Allah motri na ono što oni rade.

145. I kada bi ti onima kojima je data Knjiga sve dokaze donio, oni opet ne bi prihvatili tvoju Kiblu, a ni ti nećeš prihvatiti njihovu Kiblu, niti će iko od njih prihvatiti našu Kiblu. A ako bi se ti za njihovim `eljama poveo, kada ti je već došla Objava, tada bi ti sigurno nepravedan bio.

146. Oni kojima smo dali Knigu znaju Poslanika kao što sinove svoje znaju, ali neki od njih doista svjesno istinu prikrivaju.

147. Istina od Gospodara tvoga dolazi, zato ner budi nikako od onih koji sumnjaju!

148. Svako se okreće prema svojoj Kibli, a vi se potrudite da druge, čineći dobra djela, pretečete! Ma gdje bili, Allah će vas sve sabrati, - Allah, zaista sve može.

149. I iz svakog mjesta u kome budeš, ti lice svoje časnom hramu okreni, istina doista od Gospodara tvoga dolazi, - Allah motri na ono što radite.

150. I iz svakom mjesta u koje dođeš, ti lice svoje Svetom hramu okreni, i gdje god se nalazili, vi lica svoja prema toj strani okrenite, da vam ljudi ne bi imali šta da prigovore, osim inadžija između njih, - njih se ne bojte, Mene se bojte! Â- A da bih blagodat Svoju prema vama upotpunio i da biste na pravom putu bili.

151. Mi smo vam jednog od vas kao Poslanika poslali, da vam riječi Na{e kazuje i da vas o{isti i da vas Knjizi i mudrosti pou{i i da vas ono {to niste znali nau{i.
152. Sje{ajte se vi Mene, i Ja }u se vas sjetiti, i zahvaljujte Mi, i na blagodatima Mojim nemojte neblagodarni biti!
153. O vjernici, tra`ite sebi pomo`i u strpljivosti i obavljanju molitve! Allah je doista na strani strpljivih.
154. I ne recite za one koji su na Allahovu putu poginuli: "Mrtvi su!" Ne, oni su `ivi, ali vi to ne znate!
155. Mi }emo vas dovoditi u isku{enje malo sa strahom i gladovanjem, i time {to }ete gubiti imanja i `ivote, i ljetine. a ti obraduj izdr`ljive,
156. one koji, kada ih kakva nevolja zadesi, samo ka`u: "Mi smo Allahovi i mi }emo se Njemu vratiti!"
157. Njih `eka oprost od Gospodara njihova i milost; oni su na pravom putu!
158. Safa i Merva su Allahova `asna mjesta, zato onaj koji Kabu hodo`asti ili umru obavi ne `ini nikakav prestup ako krene oko njih. A onaj koji drage volje u`ini kakvo dobro djelo Â- pa, Allah je doista blagodaran i sve zna.
159. One koji budu tajili jasne dokaze, koje smo Mi objavili, i pravi put, koji smo u Knjizi ljudima ozna`ili, njih }e Allah prokleti, a prokle`e ih i oni koji imaju pravo da proklinju;
160. oprosti}u samo onima koji se pokaju i poprave i to javno ispolje, a Ja primam pokajanje i Ja sam milostiv.
161. Oni koji nevjeruju i koji kao nevjernici umru Â- zaslu`uju, doista, prokletstvo Allahovo i meleka i svih ljudi,
162. u njemu }e vje`no ostati, a patnja njihova ne`e jenjavati, niti }e im se odlagati.
163. A va{ Bog Â- jedan je Bog! nema boga osima Njega, Milostivog, Samilosnog!
164. Stvaranje nebesa i Zemlje, smjena no`i i dana, laja koja morem plovi s korisnim tovarom za ljude, ki{a koju Allah pu{ta s neba pa tako u `ivot vra}a zemlju nakon mrtvila njezina Â- po kojoj je rasijao svakojaka `iva bi}a, promjena vjetrova, oblaci koji izme}u neba i Zemlje lebde Â- doista su dokazi za one koji imaju pameti.
165. Ima ljudi koji su mjesto Allaha kumire prihvatili, vole ih kao {to se Allah voli, ali pravi vjernici jo{ vi{e vole Allaha. A da znaju mnogobo`ci da }e onda kada do`ive patnju Â- svu mo} samo Allah imati i da }e Allah strahovito ka`njavati,
166. kad }e se glave{ine, za kojima su se drugi povodili, svojih sljedbenika odre}i i kada su veze koji su ih vezale prekinute biti, i one patnju do`ivjeti,
167. kada }e sljedbenici njihovi uzviknuti: "Da nam je samo da se vratimo, pa da se i mi njih odrekemo kao {to su se oni nas odrekli!" Eto, tako }e Allah njima djela njihova po njih kobnim pokazati i oni iz vatre ne`e izlaziti.
168. O ljudi, jedite od onoga {to ima na zemlji , ali samo ono {to je dopu{teno i {to je prijatno, i ne slijedite {ejtanove stope, jer vam je on neprijatelj o`vidni!
169. On vas navra}a na grijeh i razvrat i na to da o Allahu govorite ono {to ne znate.
170. A kada im se rekne: "Slijedite Allahovu Objavu!" Â- oni odgovaraju: "Ne}em, slijedit }emo ono na `emu smo zatekli pretke svoje." Â- Zar i onda kada im preci nisu ni{ta shva}ali i kada nisu na pravom putu bili?!
171. Oni koji ne`e da vjeruju sli`ni su stoci na koju se vi`e, ali ona `uje samo zov i viku. Gluhi, nijemi i slijepi, - oni ni{ta ne shva}aju.
172. O vjernici, jedite ukusna djela koja smo vam podarili i budite Allahu zahvalni, ta vi se samo Njemu klanjate!
173. On vam jedino zabranjuje: strv i krv i svinjsko meso, i ono {to je zaklano u ne`ije drugo ime, a ne u Allahovo. A onome ko bude primoran, ali ne iz `elje, tek toliko da glad utoli, njemu grijeh nije. Â- Allah zaista pra{ta i milostiv je.
174. Oni koji tajе ono {to je Allah u Knjizi objavio i to zamjenjuju za ne{to {to malo vrijedi Â- oni u trbuhe svoje ne trpaju ni{ta drugo do ono {to }e ih u vatru dovesti; na Sudnjem danu Allah ih ne`e ni osloviti, niti ih o`istiti, - njih `eka patnja nesnosna.

175. Oni su umjesto pravog puta izabrali zabludu, a umjesto oprosta zaslu`ili patnju; - i koliko su samo oni neosjetljivi na vatru!

176. To je zato {to je Allah objavio Knjigu, pravu istinu. A neslozi onih ~ija su mi{ljenja o Knjizi suprotna doista nema kraja.

177. Nije ~estitost u tome da okre}ete lica svoja prema istoku i zapadu; ~estiti su oni koji vjeruju u Allaha, i u onaj svijet, i u meleke, i u knjige, i u vjerovjesnike, i koji od imetka, iako im je drag, daju ro{acima, i siro~adi, i siromasima, i putnicima-namjernicima, i prosjacima, i za otkup iz ropstva, i koji molitvu obavljaju i zekat daju, i koji obavezu svoju, kada je preuzmu, ispunjavaju, naro~ito oni koji su izdr`ljivi u neima{tini, i u bolesti, i u boju ljutom. Oni su iskreni vjernici, i oni se Allaha boje i ru`nih postupaka klone.

178. O vjernici! Propisuje vam se odmazda za ubijene: slobodan Â- za slobodna, i rob Â- za roba, i `ena za `enu. a onaj kome rod ubijenog oprosti, neka oni velikodu{no postupe, a neka im on dobro~instvom uzvrati. To je olak{anje od Gospodara va{eg, i milost. A ko nasilje izvr{i i poslije toga, njega bolna patnja ~eka.

179. U odmazdi vam je Â- opstanak, o razumom obdareni, da biste se ubijanja okanili!

180. Kada neko od vas bude na samrti, ako ostavlja imetak, propisuje vam se, kao obaveza za one koji se Allah boje, da pravedno u~ini oporuku roditeljima i bli`njima.

181. Onaj ko je izmjeni, a zna kako glasi Â- pa grijeh za to pada na one koji je mijenjaju: a Allah, zaista, sve ~uje i zna.

182. A onaj ko se pla{i da je oporu~ilac nenamjerno zastranio ili namjerno zgrije{io pa ih izmiri, nema mu grijeha. Â- Allah, zaista, pra{ta i samilostan je.

183. O vjernici! Propisuje vam se post, kao {to je propisan onima prije vas, da biste se grijaha klonili,

184. i to neznan broj dana; a onome od vas koji bude bolestan ili na putu Â- isti broj drugih dana. Onima koji ga jedva podnose Â- otkup je da jednog siromaha nahrane. A ko drage volje da vi{e, za njega je bolje. A bolje vam je, neka znate, da postite.

185. U mjesecu ramazanu po~elo je objavljivanje Kur'ana, koji putokaz ljudima i jasan dokaz pravog puta i razlikovanje dobra od zla. Ko od vas u tom mjesecu bude kod ku}e, neka ga u postu provede, a ko se razboli ili se na putu zadesi, neka isti broj dana naposti, - Allah `eli da vam olak{a, a ne da pote{ko}e imate -, da odre{eni broj dana ispunite, i da Allaha veli~ate zato {to vam je ukazao na pravi put, i da zahvalni budete.

186. A kada te robovi Moji za Mene upitaju, Ja sam, sigurno, blizu: odazivam se molbi molitelja kad Me zamoli. Zato neka oni pozivu Mome udovolje i neka vjeruju u Mene, da bi bili na pravom putu.

187. Dozvoljava vam se da se u no}ima dok traje post sastajete sa svojim `enama; one su odje}a va{a, a vi ste njihova odje}a. Allah zna da vam je bilo ta{ko, pa je prihvatio pokajanje va{e i oprostio vam. Zato se sada sastajte sa njima u `elji da dobijete ono {to vam je Allah ve} odredio. Jedite i pijte sve dok ne budete mogli razlikovati bijelu nit od crne niti zore; od tada postite sve do no}i. Sa `enama ne smijete imati sno{aja dok ste u iÂ'tikafu u d`amijama. To su Allahove granice, i ne pribli`ujte im se! Eto tako Allah obja{njava ljudima propise Svoje da bi se onoga {to im je zabranjeno klonili.

188. Ne jedite imovinu jedan drugoga na nepo{ten na~in i ne parni~ite se zbog nje pred sudijama da biste na gre{an na~in i svjesno dio tu}e imovine pojeli!

189. Pitaju te o mla{cima. Reci: "Oni su ljudima oznake o vremenu i za had`iluk. Ne iskazuje se ~estitost u tome da sa stra`nje strane u ku}e ulazite, nego je ~estitost u tome da se Allaha bojite, da biste postigli ono {to `elite.

190. I borite se na Allahovom putu protiv onih koji se bore protiv vas, ali vi ne otpo~injite borbu! Â- Allah, doista, ne voli one koji zapovjedaju kavgu.

191. I napadajte takve gdje god ih sretnete i progonite ih odande odakle su oni vas prognali. A zlostavljanje je te`e od ubijanja! I ne borite se protiv njih kod ^asnog hrama, dok vas oni tu ne napadnu. Ako vas napadnu, onda ih ubijajte! Â- neka takva bude kazna za nevjernike.

192. A ako se pro}u, - pa, Allah zaista pra{ta i samilostan je.

193. I borite se protiv njih sve dok mnogobo{tva ne nestane i dok se Allahova vjera slobodno ispovjedati ne mogne. Pa ako se okane, onda neprijateljstvo prestaje, jedino protiv nasilnika ostaje.

194. Sveti mjesec je za sveti mjesec, a i u svetinjama vrijedi odmazda: onima koji vas napadnu uzvratite istom mjerom i Allaha se bojte, i znajte da je Allah na strani onih koji se grijeha klone.

195. I imetak na Allahovom putu `rtvujte, i sami sebe u propast ne dovodite, i dobro ~inite, Allah, zaista, voli one koji dobra djela ~ine.

196. Had`d` i umru radi Allaha izvr{avajte! A ako budete sprije~eni, onda kurbane koji vam se na|u pri ruci zakoljite, a glave svoje, dok kurbanu ne stignu do mjesta svoga, ne brijte. A onda me|u vama koji se razboli ili ga glavobolja mu~i, neka se postom, ili milostinjom, ili kurbanom iskupi. Kada budete slobodni, obavite umru do had`d`a i zakoljite kurban do koga mo`ete lahko do}i. A onaj ko ga ne na|e neka posti tri dana u danima had`d`a, i sedam dana po povratku, - to jest punih deset dana. To je za onoga koji nije iz Mekke. I bojte se Allah i znajte da On te{ko ka`njava.

197. Had`d` je u odre|enim mjesecima; onom ko se obave`e da }e u njima had`d` obavljati nema sno{aja sa `enama i nema ru`nih rije~i, i nema sva|e u danima had`d`a. A za dobro koje u~inite Allah zna. I onim, {to vam je potrebno za put, snabdijte se. A najbolja opskrba je bogobojaznost. I Mene se bojte, o razumom obdareni!

198. Ne pripisuje vam se u grijeh ako od Gospodara svoga molite da vam pomogne da ne{to steknete. A kada po|ete sa Arefata, spominjite Allaha kod ~asnih mjesta; spominjite Njega, jer vam je On ukazao na pravi put, a prije toga ste bili u zabludi.

199. Zatim krenite odakle kre}u ostali ljudi i tra`ite od Allaha oprosta, jer Allah, uistinu, pra{ta i samilostan je.

200. A kad zavr{ite obrede va{e, opet spominjite Allaha, kao {to spominjete pretke va{e, i jo{ vi{e Ga spominjite! Ima ljudi koji govore: "Daj Ti nama, Gospodaru na{, na ovom svijetu!" Takvi na onom svijetu ne}e imati ni{ta.

201. A ima i onih koji govore: "Gospodaru na{, podaj nam dobro i na ovom i na onom svijetu, i sa~uvaj nas patnje u ognju!"

202. Njih ~eka nagrada koju su zaslu`ili! Â- A Allah brzo svi|a ra~une.

203. I spominjite Allaha u odre|enim danima. a ni onome ko po`uri i ostane samo dva dana nije grijeh; a ne}e se ogrije{iti ni onaj koji se dulje zadr`i, samo ako se grijeha kloni. I bojte se Allaha i znajte da }ete svi biti pred Njim sakupljeni.

204. Ima ljudi ~ije te rije~i o `ivotu na ovom svijetu odu{evljavaju i koji se pozivaju na Allaha kao svjedoka za ono {to je u srcima njihovim, a najlju}i su protivnici.

205. ^im se neki od njih do~epa polo`aja, nastoji da napravi na Zemlji nered, ni{te}i uslove i stoku. Â- A Allah ne voli nered!

206. A kada mu se rekne: "Boj se Allaha!" Â- on onda iz inada grije{i. Njemu je dosta d`ehennem, a on je, doista, grozno boravi{te.

207. Ima ljudi koji se `rtvuju da bi Allaha umilostivili Â- a Allah je milostiv robovima Svojim.

208. O vjernici, `ivite svi u miru i ne idite stopama {ejtanovim; on vam je, zaista, neprijatelj otvoreni.

209. A ako skrenete, nakon {to su vam ve} do{li jasni dokazi, onda znajte da je Allah silan i mudar.

210. ^ekaju li oni da im Allahova kazna do|e iz vedra neba, i meleki, i da bude svemu kraj?! Â- A Allahu se sve vra}a.

211. Upitaj sinove Israilove koliko smo im jasnih dokaza dali! A one koji preina~uju Allahove dokaze, kada su im ve} do{li, Allah }e zaista strahovito kazniti.

212. Nevjericima se `ivot na ovom svijetu ~ini lijepim i oni se rugaju onima koji vjeruju. A na Sudnjem danu bi}e iznad onih koji su se Allah bojali i grijeha klonili. Â- A Allah daje u obilju onome kome On ho}e, bez ra~una.

213. Svi ljudi su sa~injavali jednu zajednicu, i Allah je slao vjerovjesnike da donose radosne vijesti opomene, i po njima je slao Knjigu, samu istinu, da se po njoj sudi ljudima u onome u ~emu se ne bi oni slagali. A povod neslaganju je bila me|usobna zavist, ba{ od strane onih kojima je data, i to kada su im ve} bili do{li jasni dokazi; i onda bi Allah, voljom Svojom, uputio vjernike da shvate pravu istinu o onome u ~emu se nisu slagali. Â- a Allah ukazuje na pravi put onome kome On ho}e.

214. Zar vi mislite da }ete u}i u d`ennet, a jo{ niste iskusili ono {to su iskusili oni koji su vas bili i nestali? Njih su satirale neima{tine i bolest, i toliko su bili uznemiravani da bi i poslanik, i oni koji su s njim vjerovali Â- uzviknuli: "Kada }e ve} jednom Allahova pomo}!?" Eto, Allahova pomo} je zaista blizu!

215. Pitaju te kome }e udjeljivati: Reci: "Imetak koji udjeljujete neka pripadne roditeljima, i ro|acima, i siro~adi, i siromasima, i putnicima-namjernicima; a za dobro koje u~inite Allah sigurno zna."

216. Propisuje vam se borba, mada vam nije po volji! Â- Ne volite ne{to, a ono mo`e biti dobro za vas; ne{to volite, a ono ispadne zlo po vas. Â- A Allah zna, a vi ne znate.

217. Pitaju te o svetom mjesecu, o ratovanju u njemu. Reci: "Ratovanje u njemu je veliki grijeh; ali je nevjerovanjeu Allah i odvra}anje od Njegova puta i ~asnih mjesta i izgonjenje stanovnika njegovih iz njih jo{ ve}i kod Allaha. A zlostavljanje je gore od od ubijanja! Oni }e se neprestano boriti protiv vas da vas odvrte od vjere va{e, ako budu mogli. A oni me|u vama koji od svoje vjere otpadnu i kao nevjernici umru, - njihova djela bi}e poni{tena i na ovom i na onom svijetu, i oni }e stanovnici d`ehennema biti, u njemu }e vje~no ostati.

218. Oni koji vjeruju i koji se ise|e i bore na Allahovom putu, oni se mogu nadati Allahovoj milosti. Â- A Allah pra{ta i samilostan je.

219. Pitaju te o vinu i kocki. Reci: "Oni donose veliku {tetu, a i neku korist ljudima, samo je {teta od njih ve}a od koristi." I pitaju te koliko da udjeljuju. Reci: "Vi{ak!" Eto, tako vam Allah obja{njava propise da biste razmislili.

220. i o ovom i o onom svijetu. I pitaju te o siro~adi. Reci: "Bolje je imanja njihova unaprijediti!" A ako budete s njima zajedno `ivjeli, pa oni su bra}a va{a, a Allah umije razlikovati pokvarenjaka od dobro~initelja. Da je Allah htio, mogao vam je propisati ono {to vam je te{ko; On je, zaista, silan i mudar.

221. Ne `enite se mnogobo{kinjama dok ne postanu vjernice; uistinu je robinja-vjernica bolja od mnogobo{kinje, makar vam se i svi|ala. Ne udavajte vjernice za mnogobo{ce dok ne postanu vjernici; uistinu je rob-vjernik bolji od mnogobo{ca, makar vam se i dopadao. Oni zovu u d`ehennem, a Allah, voljom Svojom, nudi d`ennet i oprost, i obja{njava ljudima dokaze Svoje, da bi razmislili.

222. I pitaju te o mjese~nom pranju. Reci: "To je neprijatnost." Zato ne op}ite sa `enama za vrijeme mjese~nog pranja, i ne prilazite im dok se ne okupaju. a kada se okupaju, onda im prilazite onako kako vam je Allah naredio. Â- Allah zaista voli one koji se ~esto kaju i voli one koji se mnogo ~iste.

223.

224. ene va{e su njive va{e, i vi njivama va{im prilazite kako ho}ete, a pripremite {to i za du{e svoje. I bojte se Allaha i znajte da }e te pred Njega stati. A ti obraduj prave vjernike!

225. 224. I neka vam zakletva Allahom ne bude prepreka u ispravnom `ivotu, na putu ~estitosti i u nastojanju da pomirite ljude. Â- A Allah sve ~uje i sve zna.

226. 225. Allah vas ne}e kazniti ako se nanamjerno zakunete, ali }e vas kazniti ako pod zakletvom ne{to namjerno u~inite. Â- A Allah pra{ta i blag je.

227. 226. Onima koji se zakunu da se ne}e pribli`avati `enama svojim, rok je samo ~etiri mjeseca; i ako se vrate `enama, - pa, Allah zaista pra{ta i milostiv je;

228. 227. a ako odlu~e da se rastave, - pa, Allah doista sve ~uje i zna.

229. 228. Raspu{tenice neka ~ekaju tri mjese~na pranja; i nije im dopu{teno da kriju ono {to je Allah stvorio u maternicama njihovim, ako u Allaha i u onaj svijet vjeruju. Mu`evi njihovi imaju pravo da ih, dok one ~ekaju, vrate ako `ele da dobro djelo u~ine. One imaju isto toliko prava koliko i du`nosti, prema zakonu, - samo, mu`evi imaju prednost pred njima za jedan stepen. Â- A Allah je silan i mudar.

230. 229. Pu{tanje mo`e biti dvaput, pa ih ili velikodu{no zadr`ati ili im na lijep na~in razvod dati. A vama nije dopu{teno da uzimate bilo {ta od onoga {to ste im darovali, osim ako se njih dvoje pla{e da Allahove propise ne}e izvr{avati. A ako se bojite da njih dvoje Allahove propise ne}e izvr{avati, onda im nije grehota da se ona otkupi. To su Allahovi propisi, pa ih ne naru{avajte! A oni koji Allahove propise naru{avaju, nepravedni su.

231. 230. A ako je opet pusti, onda mu se ne mo`e vratiti {to se ne}e za drugog mu`a udati. Pa ako je ovaj pusti, onda njima dvoma nije grijeh da se jedno drugom vrate, ako misle da }e Allahove propise izvr{avati; to su Allahove odredbe, on ih obja{njava

ljudima koji `ele da znaju.

232. 231. Kada pustite `ene, onda ih, prije nego {to ispune njima propisano vrijeme za `ekanje, ili na lijep na~in zadr`ite ili ih velikodu{no otpremite. I ne zadr`avajte ih da biste im u~inili nasilje; a onaj ko tako postupi Â- ogrije{io se prema sebi. Ne igrajte se Allahovim propisima i neka vam je na umu blagodat koju vam Allah daje, i Knjiga i mudrost koju vam objavljuje, kojom vas savjetuje. Allaha se bojte i da Allah sve zna Â- na umu imajte.

233. 232. A kada pustite `ene i one ispune njima propisano vrijeme za `ekanje, ne smetajte im da se ponovo udaju za svoje mu`eve, kada se slo`e da lijepo `ive. Ovim se savjetuju oni me|u vama koji vjeruju u Allaha i u onaj svijet. To vam je bolje i ljep{e. A Allah sve zna, a vi ne znate.

234. 233. Majke neka doje djecu svoju pune dvije godine onima koji `ele da dojenje potpuno bude. Otac djeteta je du`an da ih prema svojoj mogu}nosti hrani i odijeva. Niko neka se ne zadu`uje iznad mogu}nosti svojih: majka ne smije da trpi {tetu zbog djeteta svoga, a ni otac zbog svoga djeteta. I nasljednik je du`an sve to. A ako njih dvoje na lijep na~in i sporazumno odlu~e da dijete odbiju, to nije grijeh. A ako za`elite da djeci svojoj dojlje na|ete Â- pa, nije grijeh kada od srca ono {to ste naumili dadete. Allaha se bojte i znajte da Allah dobro vidi ono {to radite.

235. 234.

236. ene su du`ne da `ekaju ~etiri mjeseca i deset dana poslije smrti svojih mu`eva. I kada one ispune njima propisano vrijeme za `ekanje, vi niste odgovorni za ono {to one, po zakonu, sa sobom urade, - a Allah dobro zna ono {to vi radite.

237. 235. I nije vam grehota ako tim `enama na znanje date da }e te ih vi zaprositi ili ako to u du{ama svojim krijete. Allah zna da }ete o njima misliti, ali im potajno ni{ta ne obe}avajte, samo po{teno govorite. I ne odlu~ujte se na brak prije nego {to propisano vrijeme za `ekanje ne iste~e; i imajte na umu da Allah zna {ta je u du{ama va{im, pa ga se pri~uvajte, i znajte da On pra{ta i da je blag.

238. 236. Nije va{ grijeh ako `ene pustite prije nego {to u odnos s njima stupite, ili prije nego {to im vjen~ani dar odredite. I velikodu{no ih darujte darom, zakonom propisanim: imu}an prema svome stanju, a siromah prema svom; to je du`nost za one koji `ele da dobro djelo u~ine.

239. 237. A ako ih pustite prije nego {to ste u odnos sa njima stupili, a ve} ste im vjen~ani dar odredili, one }e zadr`ati polovinu od onoga {to ste odredili, osim ako se ne odreknu ili ako se ne odrekne onaj koji odlu~uje o sklapanju braka; a ako se odreknete, to je bli`e ~estitosti. I ne zaboravite da jedni prema drugima velikodu{ni budete, ta Allah zaista vidi {ta radite.

240. 238. Redovno molitvu obavljajte, naro~ito onu krajem dana, i pred Allahom ponizno stojte.

241. 239. Ako se budete ne~ega bojali, onda hode}i ili ja{u}i. A kada budete sigurni, spominjite Allaha onako kako vas je On nau~io onome {to niste znali.

242. 240. Oni me|u vama kojima se primi~e smrt, a koji ostavljaju iza sebe `ene Â- treba da im oporukom unaprijed za godinu dana odrede izdr`avanje i da se one ne udaljuju iz ku}e. A ako je same napuste, vi niste odgovorni za ono {to one sa sobom, po zakonu, urade; - a Allah je silan i mudar.

243. 241. Raspu{tenicama pripada pristojna otpremnina, du`nost je da im to daju oni koji se Allaha boje!

244. 242. Allah vam tako obja{njava propise svoje da biste razmislili.

245. 243. Zar nisi ~uo o onima koji su iz straha od smrti iz zemlje svoje pobjegli Â- a bija}e ih na hiljade. Allah im je rekao: "Pomrite!" Â- a poslije ih je o`ivio. Allah je, zaista, dobar prema ljudima, ali ve}ina ljudi ne zahvaljuje.

246. 244. I borite se na Allahovom putu i znajte da Allah sve ~uje i sve zna.

247. 245. Ko je taj koji }e Allahu drage volje zajam dati, pa da mu ga On mnogostruko vrati? Â- A Allah uskra}uje i obilno daje, i Njemu }ete se povratiti.

248. 246. Zar nisi ~uo da su prvaci sinova Israilovih poslije Musaa svom vjerovjesniku rekli: "Postavi nam vladara da bismo se na Allahovu putu borili!" Â- "Mo`da se vi ne}ete boriti, ako vam borba bude propisana?" Â- re~e on. Â- "Za{to da se ne borimo na Allahovom putu" Â- reko}e -, "mi koji smo iz zemlje na}e prognani i od sinova na{ih odvojeni?" A kada im borba bi propisana, oni, osim malo njih, zataji}e. A Allah dobro zna one koji su sami prema sebi nepravedni.

249. 247. "Allah vam je odredio Taluta za vladara" Â- re~e im vjerovjesnik njihov. Â- "Odakle da nam jo{ on bude vladar kada smo mi pre~i od njega da vladamo? Njemu ni veliko bogatstvo nije dato" Â- reko{e oni. Â- "Allah je njega da vlada vama izabrao" Â- re~e on Â- "i velikim znanjem i snagom tjelesnom ga obdario, a Allah daje vlast kome On ho}e. Allah je neizmjereno dobar i On zna sve".

250. 248. "Znak njegove vlasti" Â- re~e im vjerovjesnik njihov Â- "bi}e kov~eg koji }e vam sti}i i koji }e meleki nositi, u kome }e biti smirenje za vas od Gospodara va{eg i ostatak onoga {to Musa i Harun ostavili. To vam je, zaista, dokaz, ako ste vjernici!"

251. 249. I kad Talut vojsku izvede re~e: "Allah }e vas staviti na isku{enje kraj jedne rijeke; onaj ko se napije iz nje Â- nije moj, a onaj ko se ne napije, jedino ako {akom zahvati, moj je." I oni se, osim malo njih, napi{e iz nje. I kada je prelo{e, on i oni koji su s njim vjerovali Â- povika{e: "Mi danas ne mo`emo izi}i na kraj sa D`alutom i vojskom njegovom!Â' Ali oni koji su tvrdo vjerovali da }e pred Allah izi}i reko{e: "Koliko su puta malobrojne ~ete, nadja~ale mnogobrojne ~ete!" Â- A Allah je na strani izdr`ljivih.

252. 250. I kad nastupi{e prema D`alutu i vojsci njegovoj, oni zamoli{e: "Gospodaru na{, nadahni nas izdr`ljivo{u i u~vrsti korake na{e i pomoz nas protiv naroda koji ne vjeruje!"

253. 251. I oni ih, Allahovom voljom, porazi{e, i Davud ubi D`aluta, i Allah mu dade i vlast i vjerovjesni{tvo, i nau~i ga onome ~emu je On htio. A da Allah ne suzbija ljude, jedne drugima, na Zemlji bi, doista, nered nastao, - ali, Allah je dobar svim svjetovima.

254. 252. To su Allahove pouke koje Mi tebi istinito kazujemo. a ti si, zaista, poslanik!

255. 253. Neke od tih poslanika odlikovali smo vi{e nego druge. S nekima od njih je Allah govorio, a neke je za vi{e stepeni izdigao. A Isau, sinu Merjminu, jasne smo dokaze dali i D`ibrilom ga podr`ali. Da je Allah htio, ne bi se me|usobno oni poslije njih ubijali, kad su im jasni dokazi ve} do{li, ali oni su se razili; neki od njih su vjerovali, a neki su poricali. A da je Allah htio, oni se ne bi me|usobno ubijali, ali Allah radi ono {to On `eli.

256. 254. O vjernici, udijelite dio od onoga ~ime vas Mi darujemo, prije nego {to do}e Dan kada ne}e biti ni otkupa, ni prijateljstva, ni posredni{tva! Â- A nevjernici sami sebi ~ine nepravdu.

257. 255. Allah je Â- nema boga osim Njega -

258. 256. Ivi i Vje~ni! Ne obuzima Ga ni drijeme` ni san! Njegovo je ono {to je na nebesima i ono {to je na Zemlji! Ko se mo`e pred Njim zauzimati za nekoga bez dopu{tenja Njegova?! On zna {ta je bilo i prije njih i {ta }e biti poslije njih, a od onoga {to On zna Â- drugi znaju samo onoliko koliko On `eli. Mo} Njegova obuhvata i nebesa i Zemlju i Njemu ne dojadi odr`avanje njihovo; On je Svevi{nji, Veli~anstveni!

259. 257. U vjeru nije dozvoljeno silom nagoniti Â- pravi put se jasno razlikuje od zablude! Onaj ko ne vjeruje u {ejtana, a vjeruje u Allaha Â- dr`i se za naj~vr{u vezu, koja se ne}e prekinuti. Â- A Allah sve ~uje i zna.

260. 258. Allah je za{titnik onih koji vjeruju i On ih izvodi iz tmina na svjetlo, a onima koji ne vjeruju Â- za{titnici su {ejtanii oni ih odvođe sa svjetla na tmine; oni }e biti stanovnici d`ehennema, oni }e u njemu vje~no ostati.

261. 259. Zar nisi ~uo za onoga koji se sa Ibrahimom o njegovu Gospodaru prepirao, onda kada mu je Allah carstvo dao? Kad Ibrahim re~e: "Gospodar moj je Onaj koji `ivot i smrt daje", - on odgovori: "Ja dajem `ivot i smrt!" Â- "Allah ~ini da Sunce izlazi sa istoka" Â- re~e Ibrahim -, "pa u~ini ti da grane sa zapada!" I nevjernik se zbuni. Â- A Allah silnicima ne}e ukazati na pravi put.

262. 260. Ili za onoga koji je prolaze}i pored jednog do temelja poru{enog grada, povikao: "Kako }e Allah o`ivjeti ove {to su pomrli?" I Allah u~ini te on umre i tako ostade stotinu godina, a onda ga o`ivje i zapita: "Koliko si ostao?" Â- "Dan ili dio dana" Â- odgovori. "Ne", re~e On -, "ostao si stotinu godina. Pogledaj jelo svoje i pi}e svoje, - nije se pokvarilo; a pogledaj i magarca svoga Â- da te u~inim dokazom ljudima -, a pogledaj i kosti, - vidi kako ih sastavljamo, a onda ih mesom obla`emo." I kad njemu bi jasno, on povika: "Ja znam da Allah sve mo`e!"

263. 261. A kada Ibrahim re~e: "Gospodaru moj, poka`i mi kako mrtve o`ivljuje{!" Â- On re~e: "Zar ne vjeruje{?" Â- "Vjerujem" Â- odgovori on -, "ali bih da mi se srce smiri." Â- "Uzmi ~etiri ptice" Â- re~e On Â- "i isjeci ih, pa pojedine komade njihove stavi na razne bre`uljke, zatim ih pozovi, brzo }e ti do}i. Znaj da je Allah silan i mudar"

264. 262. Oni koji imanja svoja tro{e na Allahovom putu li~e na onoga koji posije zrno iz kojeg nikne sedam klasova i u svakom klasu po stotinu zrna. Â- A Allah }e onome kome ho}e dati i vi{e; Allah je neizmjereno dobar i sve zna.

265. 262. One koji troše imetke svoje na Allahovu putu, a onda ono što potroše ne poprate prigovaranjem i uvredama, neka nagrada u Gospodara njihova, - ništa se oni neće bojati i ni za šta oni neće tugovati.

266. 263. Lijepa riječ izvinjenje vrijedniji su od milostinje koju prati vrijetanje. Allah - Allah nije ni o kome ovisan i blag je.

267. 264. O vjernici, ne kvarite svoju milostinju prigovaranjem i uvredama, kao što to čine oni koji troše imetak svoj da bi se ljudima pokazali, a ne vjeruju ni u Allah ni u onaj svijet; oni su slični litici sa oskudnom zemljom kada se na nju sruši pljusak, pa je ogoli; oni neće dobiti nikakvu nagradu za ono što su uradili. Allah - Allah onima koji neće da vjeruju Allah neće ukazati na pravi put.

268. 265. Oni koji troše imetke svoje u želji da steknu naklonost Allahovu i da im to postane navika Allah liči vrtu na visoravni na koji se izliva obilna kiša, pa daje dvostruk plod; ako ne bude kiše obilne, bude kiše-rosulje. Allah dobro vidi ono što vi radite.

269. 266. Kome bi od vas bilo drago da posjeduje baštu punu palmi i vinove loze kroz koju teku rijeke i u kojoj ima svakovakih plodova, a da je ostario i da ima nejaku djecu, a da onda naiđe vatrena oluja preko nje i ona izgori? Allah - Tako vam Allah objašnjava dokaze da biste razmislili.

270. 267. O vjernici, udjeljujte od lijepih stvari koje stižete i od onoga što vam Mi iz zemlje dajemo, ne izdvajajte ono što ne vrijedi da biste to udijelili Allah - kada ni vi sami ne biste to primili, osim zatvorenih oči. I znajte da Allah nije ni o kome ovisan i da je hvale dostojan.

271. 268. [ejtan vas plaši neimaćinom i navraća vas da budete krti, a Allah vam obećava oprost i nagradu Svoju; Allah je neizmjereno dobar i zna sve,

272. 269. On daruje znanje onome kome On hoće, a onaj kome je znanje darovano Allah - darovan je blagom neizmjernim. A shvatiti mogu samo oni koji su razumom obdareni.

273. 270. Za sve što potrošite i što zavjetujete Allah - Allah, sigurno, za to zna! Allah - Allah nevaljalima neće niko pomoći.

274. 271. Lijepo je kada javno dajete milostinju, ali je za vas bolje da je dajete siromasima kad niko ne vidi, i On će preći preko nekih vaših javnih postupaka. Allah - Allah dobro zna ono što radite.

275. 272. Ti nisi dužan da ih na pravi put izvedeš, Allah izvodi na pravi put onoga koga On hoće. Imetak koji udjelite drugima u vašu je korist, ono što udjelite drugima neka bude samo Allahu za ljubav Allah - a ono što od imetka udjelite drugima nadoknadiće vam se potpuno, neće vam biti učinjeno krivo Allah -

276. 273. i to siromasima koji, zauzeti na Allahovom putu, nemaju vremena da zarađuju pa onaj koji nije u to upućen misli da su, zbog skromnosti, imućni; poznaće ih po izgledu njihovu, oni proše i ne dodijavaju ljudima. Allah - Allah ono što od imetka drugima date Allah - Allah, sigurno, za to zna.

277. 274. Oni koji udjeljuju imanja svoja i noću i danju, tajno i javno, dobiće nagradu od Gospodara svoga; i ništa se oni neće bojati i ni za šta oni neće tugovati.

278. 275. Oni koji se kamatom bave dižu se kao što se diže onaj koga je dodirom ejtan izbezumio, zato što su govorili: "Kamata je isto što i trgovina." Allah je dozvolio trgovinu, a zabranio kamatu. Onome do koga dopre pouka Gospodara njegova Allah - pa se okani, njegovo je ono što je prije stekao, njegov slučaj je Allah riješiti; a oni koji to opet učine Allah - biće stanovnici džehennema, u njemu će vječno ostati.

279. 276. Allah uništava kamatu, a unapređuje milosrđa. Allah ne voli nijednog nevjernika, grešnika.

280. 277. One koje vjeruju i čine dobra djela i molitvu obavljaju i zekat daju neka nagrada kod Gospodara njihova; i ništa se oni neće bojati i ni za šta oni neće tugovati.

281. 278. O vjernici, bojte se Allaha i od ostatka kamate odustanite, ako ste pravi vjernici.

282. 279. Ako ne učinite, eto vam onda, nek znate, - rata od Allaha i Poslanika Njegova! A ako se pokajete, ostaće vam glavnice imetaka vaših, nećete nikoga ošteti, niti ćete oštetiti.

283. 280. A oko je u nevolji, onda pričekajte dok bude imao; a još vam je bolje, nek znate, da dug poklonite.

284. 281. I bojte se Dana kada ćete se svi Allahu vratiti, kada će se svakome ono što je zaslužio isplatiti, - nikome krivo neće

u~injeno biti.

285. 282. O vjernici, zapi{ite kada jedan od drugog pozajmljujete do odrejenog roka. I neka jedan pisar izme|u vas to vjerno napi{e i neka se pisar ne uzdr`ava da napi{e, ta Allah ga je pou~io; neka on pi{e, a du`nik neka mu u pero kazuje i neka se boji Allaha, Gospodara svoga, i neka ne umanju ni{ta od toga. A ako je du`nik rasipnik ili slab, ili ako nije u stanju da u pero kazuje, onda neka kazuje njegov staratelj, i to vjerno. I navedite dva svjedoka, dva mu{karca va{a, a ako nema dvojice mu{karaca, onda jednog mu{karca i dvije `ene, koje prihvatate kao svjedoke; ako jedna od njih dvije zaboravi, neka je druga podsjeti. Svjedoci treba na svaki poziv da se odazovu. I neka vam ne bude mrsko da ga utana~ite pismeno, bio mali ili veliki, s naznakom roka vra}anja. To vam je kod Allaha ispravnije i prilikom svjedo~enja ja~e, i da ne sumnjate Â- bolje; ali, ako je rije~ o robi koju iz ruke u ruku obr}ete, onda ne}ete zgrije{iti ako to ne zapi{ete. Navedite svjedoke i kada kupoprodajne ugovore zaklju~ujete i neka ne bude o{te}en ni pisar, ni svjedok. A ako to u~inite, onda ste zgrije{ili. I bojte se Allaha, - Allah vas u~i, i Allah sve zna.

286. 283. Ako ste na putu, a ne na|ete pisara, onda uzmite zalog. A ako jedan kod drugog ne{to pohranite, neka onaj opravda ukazano mu povjerenje i neka se boji Allaha, Gospodara svoga. I ne uskratite svjedo~enje; ko ga uskrati, srce njegovo }e biti gre{no, a Allah dobro zna ono {to radite.

287. 284. Allahovo je sve {to je na nebesima i {to je na Zemlji! Pokazivali vi ono {to je u du{ama va{im ili to krili Allah }e vas za to pitati; oprostite onome kome On ho}e, a kaznite onoga koga On ho}e Â- Allah je kadar sve.

288. 285. Poslanik vjeruje u ono {to mu se objavljuje od Gospodara njegova, i vjernici Â- svaki vjeruje u Allaha, i meleke Njegove, i knjige Njegove, i poslanike Njegove: "Mi ne izdvajamo nijednog od poslanika Njegovih." I oni govore: "Ujemo i pokoravamo se; oprost nam, Gospodaru na{; tebi }emo se vratiti."

289. 286. Allah nikoga ne optere}uje preko mogu}nosti njegovih: u njegovu korist je dobro koje u~ini, a na njegovu {tetu zlo koje uradi. Gospodaru na{, na kazni nas ako zaboravimo ili {to nehotice u~inimo! Gospodaru na{, ne tovari na nas breme kao {to si ga tovario na one prije nas! Gospodaru na{, ne stavlja nam u du`nost ono {to ne mo`emo podnijeti, pobri{i grijehe na{e i oprost nam, i smiluj se na nas. Ti si Gospodar na{ pa nam pomoz protiva naroda koji ne vjeruje!

QURAN (BOSNIAN)

3 - Āl-'Imrān

1. ElifĀ-lamĀ-mim

2. Allah je Ā- nema boga osim Njega -

3. ivi i Vje~ni!

4. 3. On tebi objavljuje Knjigu, pravu istinu, koja prethodne potvrđuje, a Tevrat i Ind`il objavio je

5. 4. još prije, kao putokaz ljudima, a objavio je i ostale koje rastavljaju istinu od neistine. One koji u Allahove rije~i ne vjeruju ~eka te{ka patnja; - a Allaha je silan i stog.

6. 5. Allahu ni{ta nije tajna ni na Zemlji ni na nebu!

7. 6. On vas oblikuje u matericama kako On ho}e; nema boga osim Njega, Silnog i Mudrog!

8. 7. On tebi objavljuje Knjigu, u njoj su ajeti jasni, oni su galvnina Knjige, a drugi su manje jasni. Oni ~ija su srca pokvarena - `eljni smutnje i svog tuma~enja Ā- slijede one {to su manje jasni. a tuma~enje njihovo zna samo Allah. Oni koji su dobro u nauku upu~eni govore: "Mi vjerujemo u njih, sve je od Gospodara na{eg!" Ā- A samo razumom obdareni shva}aju.

9. 8. "Gospodaru na{, ne dopusti srcima na{im da skrenu, kada si nam ve} na pravi put ukazao, i daruj nam Svoju milost; Ti si, uistinu, Onaj koji mnogo daruje!

10. 9. Gospodaru na{, Ti }e{ sakupiti sve ljude na Dan u koji nema nikakve sumnje." Ā- Allah }e, zaista, odr`ati obe}anje.

11. 10. One koji ne vjeruju Ā- od Allahove kazne ne}e nimalo odbraniti ni imeci njihovi, ni djeca njihova, i oni }e biti gorivo za vatru,

12. 11. bi}e im kao faraonovim ljudima i onima prije njih: oni su dokaze Na{e smatrali la`nim, pa ih je Allah zbog grijehova njihovih uni{tio. Ā- A Allah ka`njava vrlo o{tro.

13. 12. Reci onima koji ne}e da vjeruju: "Bi}ete pobiješeni i u d`ehennemu okupljeni, a on je grozno boravi{te!"

14. 13. Imate pouku u dvjema vojskama koje su se sukobile: jednoj, koja se borila na Allahovu putu, i drugoj, nevjerni~koj, kojoj se ~inilo da pred sobom ima dva puta vi{e protivnika. A Allah Svojom pomo}i ~ini mo}nim onoga koga On ho}e. To je, zaista, dalekovidna pouka.

15. 14. Ljudima se ~ini da je lijepo samo ono za ~im `ude: `ene, sinovi, gomile zlata i srebra, divni konji, stoka i usjevi. To su blagodati u `ivotu na ovom svijetu; a najljep{e mjesto povratka je u Allaha.

16. 15. Reci: "Ho}ete li da vam ka`em {ta je bolje od toga? Oni koji se budu Allaha bojali i grijeha klonili ima}e u Gospodara svoga d`ennetske ba{~e, kroz koje }e rijeke te}i, u njima }e vje~no boraviti, i ~iste `ene, i Allahovu naklonost" Ā- a Allah dobro poznaje robove Svoje, -

17. 16. oni koji budu govorili: Ā'Gospodaru na{, mi, zaista, vjerujemo; zato nam oprosti grijeha na{e i sa~uvaj nas patnje u ognju!Ā';

18. 17. oni koju budu strpljivi, i istinoljubivi, i Allahu poslu{ni, i oni koji budu milostinju udjeljivali, i koji se budu u posljednjim ~asovima no}i za oprost molili."

19. 18. Allah svjedo~i da nema drugog boga osim Njega, - a i meleki i u~eni -, i da On postupa pravedno. Ā- Nema boga osim Njega, Silnog i Mudrog!

20. 19. Allahu je prava vjera jedino Ā- islam. a podvojili su se oni kojima je data Knjiga ba{ onda kada im je do{lo saznanje, i to iz me{usobne zavisnosti. A sa onima koji u Allahove rije~i ne budu vjerovali Allah }e brzo obra~unati.

21. 20. Ako se oni budu prepirali s tobom, reci: "Ja se samo Allahu pokoravam, a i oni koji me slijede." I reci onima kojima je data Knjiga i neukima: "Primito islam!" Ako prime islam, onda su na pravom putu. A ako odbiju, tvoje je jedino da poziva{. Ā- A Allah dobro vidi robove Svoje.

22. 21. Onima koji ne vjeruju u Allahove dokaze i koji su vjerovjesnike, ni krive ni du`ne, ubijali, a ubijaju i ljude koji tra`e da se postupa pravedno, navijesti bolnu patnju.

23. 22. To su oni ~ija djela ne vrijede ni na ovom ni na onom svijetu; i niko im ne}e prite}i u pomo}.

24. 23. Zar ne vidi{ kako neki od njih kojima je dat dio Knjige odbijaju, kad budu pozvani, da im sudi Allahova Knjiga Ā- a oni ionako glave okre}u Ā-

25. 24. zato {to govore: "Vatra nas ne}e pr`iti ve} samo nekoliko dana", - a la`i koje izmi{lju u vjerovanju njihovom obmanjuju ih.

26. 25. A {ta }e biti onoga Dana, u koji nema nikakve sumnje, kada ih sakupimo i kada svako dobije ono {to je zaslu`io, kada im ne}e biti u~injeno na`ao?

27. 26. Reci: "O Allahu, koji svu vlast ima{, Ti vlast onome kome ho}e{ daje{, a oduzima{ je od onoga od koga ho}e{.; Ti onoga koga ho}e{ uzvisuje{, a onoga koga ho}e{ unizuje{; u Tvojim ruci je svako dobro, Ti, uistinu, sve mo`e{!

28. 27. Ti uvodi{ no} u dan, i uvodi{ dan u no}; Ti od ne`ivog stvara{ `ivo, i od `ivog ne`ivo; Ti opskrbljuje{ koga ho}e{, bez ra~una."

29. 28. Neka vjernici ne uzimaju za prijatelje nevjernike kad ima vjernika; a onoga ko to ~ini - Allah ne}e {tititi. To u~inite jedino da biste se od njih sa~uvali. Allah vas podsje}a na Sebe i Allahu se vra}a sve!

30. 29. Reci: "Skrivali vi ono {to je u srcima va{im ili to javno pokazivali, Allah to zna. On zna sve {to je na nebesima i {to je na Zemlji, - Allah je svemo}an.

31. 30. Onoga dana kada svaki ~ovjek pred sobom na}e dobro djelo koje je uradio i r|avo djelo koje je u~inio Ā- po`elje}e da se izme}u njih i njega nalazi udaljenost velika. A Allah vas na Sebe podsje}a i Allah je milostiv prema Svojim robovima.

32. 31. Reci: "Ako Allaha volite, mene slijedite, i vas }e Allah voljeti i grijehe vam oprostiti!" Ā- a Allah pra{ta i samilostan je.

33. 32. Reci: "Pokoravajte se Allahu i Poslaniku!" A ako oni glave okrenu Ā- pa, Allah, zaista, ne voli nevjernike.

34. 33. Allah je odabrao Adema, i Nuha, i Ibrahimovu porodicu, i Imranovu porodicu nad ostalim svijetom Ā-

35. 34. sve porod jedan do drugog -, a Allah sve ~uje i sve zna.

36. 35. Kada Imranova `ena re~e: "Gospodaru moj, ovo {to je u trbuhu mome je zavjetujem samo na slu`bu Tebi, pa primi od mene, jer Ti, zaista, sve ~uje{ i zna{!"

37. 36. poslije ona, kada je rodila, re~e: "Gospodaru moj, rodila sam `ensko", - a Allah dobro zna {ta je rodila -, "a `ensko nije kao mu{ko; nadjela sam joj ime Merjema, i ja nju i porod njezin stavljam pod Tvoje okrilje od prokletog {ejtana."

38. 37. I Gospodar njezin primi je lijepo i u~ini da uzraste lijepo, i da se o njoj brine Zekerijja. Kad god bi joj Zekerijja u hram u{ao, kod nje bi hrane na{ao. "Odakle ti ovo, o Merjema?" Ā- on bi upitao, a ona bi odgovorila: "Od Allaha, Allah onoga koga ho}e opskrbljuje bez muke."

39. 38. Tu Zekerijja zamoli Gospodara svoga: "Gospodaru moj," Ā- re~e Ā- "podari mi od Sebe ~estita potomka, jer se Ti, uistinu, molbi odaziva{!"

40. 39. I dok se on u hramu stoje}i molio, meleki ga zovnu{e: "Allah ti javlja radosnu vijest: rodit }e ti se Jahja, koji }e u Allahovu knjigu vjerovati, i koji }e prvak biti, i ~edan, i vjerovjesnik, potomak onih dobrih."

41. 40. "Gospodaru moj," Ā- re~e Ā- "kako }e imati sina kada me starost ophrvala, a i `ena mi je nerotkinja?" Ā- "Eto tako", -

re~e On -, "Allah ~ini {to On ho}e".

42. 41. "Gospodaru moj," Â- zamoli on Â- "daj mi neki znak!" Â- "Znak }e biti" Â- re~e Â- {to tri dana s ljudima ne}e{ mo}i govoriti, osim znakovima. I ~esto spominji Gospodara svoga i hvali Ga krajem dana i izjutra!"

43. 42. I kada meleki reko{e: "O Merjema, tebe je Allah odabrao i ~istom stvorio, i boljom od svih `ena na svijetu u~inio.

44. 43. O Merjema, budi poslu{na svome Gospodaru i licem na tle padaj i sa onima koji molitvu obavljaju i ti obavljaj!"

45. 44. To su nepoznate vijesti koje ti objavljujemo. Ti nisi bio me|u njima kada su pera svoja od trske pobacali da bi vidjeli koji }e se od njih o Merjemi brinuti, i ti nisi bio me|u njima kad su se prepirali.

46. 45. A kada meleki reko{e: "O Merjema, Allah ti javlja radosnu vijest, od Njega Rije~: ime }e mu biti Mesih, Isa, sin Merjemin, bi}e vi|en i na ovom i na onom svijetu i jedan od Allahu bliskih;

47. 46. on }e govoriti ljudima jo{ u kolijevci, a i kao odrastao, i bi}e ~estit",-

48. 47. ona re~e: "Gospodaru moj, kako }u imati dijete kada me nijedan mu{karac nije dodirnuo?" Â- "Eto tako", - re~e -, "Allah stvara {to On ho}e. Kada ne{to odlu~i, On samo za to rekne: Â'Budi!Â' Â- i ono bude."

49. 48. I pou~i}e ga pismu i mudrosti, i Tevratu i Ind`ilu,

50. 49. i poslati kao poslanika sinovima Israilovim: "Donosim vam dokaz od Gospodara va{eg: napravi}u vam od ilova~e ne{to poput ptice i puhnu}u u nju, i bi}e, voljom Allahovom, prava ptica. I iscjeli}u slijepa od ro|enja, i gubava, i o`ivljava}u mrtve, voljom Allahovom, i kaziva}u vam {ta jedete i {ta u domovima gomilate; to }e, uistinu, biti dokaz za vas, ako pravi vjernici budete;

51. 50. i da potvrdim istinitost Tevrata, objavljenog prije mene, i da vam dopustim ne{to {to vam je bilo zabranjeno. I donosim vam dokza od Gospodara va{eg, - zato se Allaha bojte i mene slu{ajte -,

52. 51. Allah je diosta i moj i va{ Gospodar, pa se Njemu klanjajte; to je pravi put!"

53. 52. A kada se Isa uvjerio da oni ne}e da vjeruju, uzviknuo je: "Koji }e biti pomaga~i moji na Allahovom putu?" Â- "Mi", - reko{e u~enici, - "mi }emo biti pomaga~i Allahove vjere, a ti budi svjedok da smo mi poslu{ni Njemu.

54. 53. Gospodaru na{, mi u ono {to Ti objavljuje{ vjerujemo i mi Poslanika slijedimo, zato nas upi{i me|u vjernike!"

55. 54. I nevjernici po~e{e smi{ljeti spletke, ali ih je Allah otklonio, jer On to umije najbolje.

56. 55. I kada Allah re~e: "O Isa, du{u }e ti uzeti i k Sebi te uzdignuti i spasi}u te od nevjernika i u~ini}u da tvoji sljedbenici budu iznad nevjernika sve do Smaka svijeta. Meni }ete se, poslije, svi povratiti i Ja }u vam o onome u ~emu se niste slagali presuditi:

57. 56. one koji ne budu vjerovali na stra{ne muke }u udariti i na ovom i na onom svijetu i niko im ne}e mo}i pomo}i."...

58. 57. A onima koji budu vjerovali i dobra djela ~inili, On }e njima punu nagradu dati. Â- Allah ne voli nasilnike.

59. 58. Ovo {to ti kazujemo jesu ajeti i KurÂ'an mudri.

60. 59. Isaov slu~aj je u Allaha isti kao i slu~aj Ademov: od zemlje ga je stvorio, a zatim rekao: "Budi!" Â- i on bi.

61. 60. Istina je od Gospodara tvoga, zato ne sumnjaj!

62. 61. A onima koji se s tobom budu o njemu raspravljali, po{to si ve} pravu istinu saznao, ti reci: "Hodite, pozva}emo sinove na{e i sinove va{e, i `ene na{e i `ene va{e, a do}i }emo i mi, pa }emo se usrdno pomoliti i Allahovo prokletstvo na one koji neistinu govore prizvati!"

63. 62. To je, zaista, kazivanje i nema boga osim Allaha! Â- a Allah je, doista, Silan i Mudar.

64. 63. A ako oni glave okrenu Â- pa, Allah sigurno dobro zna smutljivce.

65. 64. Reci: "O sljedbenici Knjige, do|ite da se okupimo oko jedne rije~i i nama i vama zajedni~ke: da se nikome osim Allahu ne klanjamo, da nikoga Njemu ravnim ne smatramo i da jedni druge, pored Allaha, bogovima ne dr`imo!" Pa ako oni ne pristanu, vi

recite: "Budite svjedoci da smo mi muslimani!"

66. 65. O sljedbenici Knjige, zašto se o Ibrahimu prepirete, pa zar Tevrat i Ind`il nisu objavljeni poslije njega? Zašto ne shvatite?

67. 66. Vi raspravljate o onome o čemu nećete ni znate, a zašto raspravljate o onome o čemu ništa ne znate? Allah zna, a vi ne znate!

68. 67. Ibrahim nije bio ni Jevrej ni kršćanin, već pravi vjernik, vjerovao je u Boga jednoga, i nije bio idolopoklonik.

69. 68. Ibrahimu su od ljudi najbliži i od ljudi oni koji su ga slijedili, zatim ovaj vjerovjesnik i vjernici. Ā- A Allah je zaštitnik vjernika.

70. 69. Neki sljedbenici Knjige jedva bi dočekali da vas na stranputicu odvedu; međutim, oni samo sebe odvede, a da i ne slute.

71. 70. O sljedbenici Knjige, zašto u Allahove dokaze ne vjerujete, a da su istina, dobro znate?

72. 71. O sljedbenici Knjige, zašto istinu neistinom zamračujete i svjesno istinu krijete?

73. 72. Neki sljedbenici Knjige govore: "Pokažite da i vi vjerujete u ono što se objavljuje vjernicima, i to na početku dana, a pri kraju dana to porocite ne bi li i oni svoju vjeru napustili.

74. 73. I nemojte priznati nikom, osim istovjernicima vašim, da i nekom drugom može biti dato nešto slično onome što je vama dato, ili da je vas oni pred Gospodarom vašim pobijediti." Ā- Reci: "Pravo uputstvo je jedino Allahovo uputstvo!" Ā- Reci: "Blagodat je samo u Allahovoj ruci, On je daruje kome hoće." Ā- A Allah je neizmjereno dobar i zna sve;

75. 74. On Svojom milošću naročito daruje onoga koga hoće, - A Allahova blagodat je velika!

76. 75. Ima sljedbenika Knjige koji će ti vratiti ako im povjeriš tovar blaga, a ima i onih koji ti neće vratiti ako im povjeriš samo jedan dinar, ako ga ne bude stalno pratio. Tako je, jer oni govore: "Nama nije grijeh što učinimo neukima" Ā- i o Allahu svjesno govore laži.

77. 76. A jest! Samo onoga ko obavezu svoju ispuni i grijeha se kloni Allah voli.

78. 77. Oni koji obavezu svoju prema Allahu i zakletve svoje zamjenjuju nečim što malo vrijedi Ā- na onom svijetu nikakva dobra neće imati, Allah ih neće ni osloviti, niti će na njih, na Sudnjem danu, pa nju obratiti, niti će ih oistiti Ā- njih bolna patnja čeka.

79. 78. Neki od njih uvijaju jezike svoje čitaju i Knjigu da biste vi pomislili da je to iz Knjige, a to nije iz Knjige, i govore: "To je od Allaha!" Ā- a to nije od Allaha, i o Allahu svjesno govore laži.

80. 79. Nezamislivo je da uvijek kome Allah da Knjigu i znanje i vjerovjesništvo Ā- poslije rekne ljudima: "Klanjajte se meni, a ne Allahu!" Ā- nego: "Budite Božji jer vi Knjigu znate i nju proučavate!"

81. 80. On vam neće narediti da meleke i vjerovjesnike bogovima smatrate. Zar da vam naredi da budete nevjernici, nakon što ste postali muslimani?

82. 81. Allah je od svakog vjerovjesnika kome je Knjigu objavio i znanje dao Ā- obavezu uzeo: "Kad vam, poslije, dođe poslanik koji će potvrditi da je istina ono što imate, hoćete li mu sigurno povjerovati i sigurno ga pomagati? Da li pristajete i prihvatate da se na to Meni obavećete?" Ā- Oni su odgovorili: "Pristajemo!" Ā- "Budite, onda, svjedoci" Ā- rekao bi On -, "a i Ja će s vama svjedočiti."

83. 82. A oni koji i poslije toga glave okrenu, oni su doista nevjernici.

84. 83. Zar pored Allahove čele drugu vjeru, a Njemu se, htjeli ili ne htjeli, pokoravaju i oni na nebesima i oni na Zemlji, i Njemu će se vratiti!

85. 84. Reci: "Mi vjerujemo u Allaha i u ono što se objavljuje nama i u ono što je objavljeno Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu, i unucima, i u ono što je dato Musau i Isau i vjerovjesnicima Ā- od Gospodara njihova; mi nikakvu razliku među njima ne pravimo, i mi se samo Njemu iskreno klanjamo."

86. 85. A onaj koji čeli neku drugu vjeru osim islama, neće mu biti primljena, i on će na onom svijetu nastradati.

87. 86. Allah neće ukazati na pravi put onim ljudima koji su postali nevjernici, nakon što su bili vjernici i tvrdili da je Poslanik

istina, a pru`eni su im i jasni dokazi! Â- Ne`e Allah ukazati na pravi put narodu koji sam sebi nepravdu ~ini.

88. 87. Kazna im je Â- prokletstvo od Allaha i meleka i svih ljudi, nad svima njima, -

89. 88. vje~no `e pod njim ostati i patnja im se ne`e olak{ati niti `e im se vremena dati;

90. 89. ali onima koji se poslije toga pokaju i poprave, njima `e Allah oprostiti i samilostan biti.

91. 90. Onima koji postanu nevjernici, a bili su vjernici, i koji postanu jo{ ve}i nevjernici, kajanje im se doista ne`e primiti, i oni su zbilja zalutali.

92. 91. Ni od jednog nevjernika koji umre kao nevjernik doista se ne`e primiti kao otkup ni sve blago ovog svijeta. Njih ~eka patnja bolna i njima niko ne`e pomo}i.

93. 92. Ne`ete zaslu`iti nagradu sve dok ne udjelite dio od onoga {to vam je najdra`e; a bilo {ta vi udijelili, Allah `e, sigurno, za to znati.

94. 93. Svaka hrana je bila dozvoljena sinovima Israilovim, osim one koju je Israil sam sebi zabranio prije nego {to je Tevrat objavljen bio. Reci: "Donesite Tevrat pa ga ~itajte, ako istinu govorite!"

95. 94. A oni koji i poslije toga iznose la`i o Allahu, oni su doista nasilnici.

96. 95. Reci: "Allah govori istinu! Zato slijedite vjeru Ibrahimovu, pravog vjernika, koji nije bio od onih koji Allahu druge smatraju ravnim ."

97. 96. Prvi hram sagra|en za ljude jeste onaj u Mekki, blagoslovljen je on i putokaz svjetovima.

98. 97. U njemu su znamenja o~evidna Â- mjesto na kojem je stajao Ibrahim. I onaj ko u|e u nj treba da bude bezbjedan. Hodo~astiti Hram du`an je, Allaha radi, svaki onaj koji je u mogu}nosti; a onaj koji ne`e da vjeruje Â- pa, zaista, Allah nije ovisan ni o kome.

99. 98. Reci: "O sljedbenici Knjige, za{to u Allahove dokaze ne vjerujete kada je Allah svjedok svega {to radite?"

100. 99. Reci: "O sljedbenici Knjige, za{to onoga koji vjeruje Â- od Allahove vjere odvra}ate, nastoje}i da je krivom prika`ete, a znate da je istina? A Allah motri na ono {to radite!"

101. 100. O vjernici, ako se budete pokoravali nekim od onih kojima je data Knjiga; oni `e vas, nakon {to ste prihvatili pravu vjeru, ponovo vratiti u nevjernike.

102. 101. A kako mo`ete nevjernici postati kada vam se kazuju Allahovi ajeti i kada je me|u vama Njegov Poslanik? A ko je ~vrsto uz Allaha, taj je ve} upu}en na pravi put.

103. 102. O vjernici, bojte se Allaha onako kako se treba bojati i umirite samo kao muslimani!

104. 103. Svi se ~vrsto Allahova u`eta dr`ite i nikako se ne razjedinjujte! I sjetite se Allahove milosti prema vama kada ste bili jedni drugima neprijatelji, pa je On slo`io srca va{a i vi ste postali, milo{ }u Njegovom, prijatelji; i bili ste na ivici vatrene jame, pa vas je On nje spasio. Tako vam Allah obja{njava Svoje dokaze, da biste na pravom putu istrajali.

105. 104. I neka me|u vama bude onih koji `e na dobro pozivati i tra`iti da se ~ini dobro, a od zla odvra}ati, - oni `e {ta `ele postiji.

106. 105. I ne budite kao oni koji su se razjedinili i u mi{ljenju podvojili kada su im ve} jasni dokazi do{li, - njih ~eka patnja velika.

107. 106. na Dan kada `e neka lica pobijeliti, a neka pocrnjeti. Onima u kojih lica budu crna re}i `e se: "Za{to ste, po{to ste vjernici bili, nevjernici postali? Pa iskusite patnju zato {to niste vjerovali!"

108. 107. A onih u kojih lica budu bijela bi`e u Allahovoj milosti, u njoj `e vje~no ostati.

109. 108. To su, eto, Allahovi dokazi; Mi ih tebi istinito kazujemo! A Allah ne `eli da ikome nepravdu u~ini.

110. 109. Allahovo je sce {to je na nebesima i na Zemlji, i Allahu se sve vra}a.

111. 110. Vi ste narod najbolji od svih koji se ikada pojavio: tra`ite da se ~ine dobra djela, a od nevaljalih odvra}ate, i u Allaha vjerujete. A kad bi sljedbenici Knjige ispravno vjerovali, bilo bi bolje za njih; ima ih i pravih vjernika, ali, ve}inom su nevjernici.

112. 111. Oni vam ne mogu nauditi, mogu vas samo vrije|ati; ako vas napadnu, da}e se u bijeg i poslije im pomo}i ne}e biti.

113. 112. Ma gdje se na{li, bi}e poni`eni, ako se ne stave pod Allahovu za{titu i za{titu muslimana, i zaslu`i}e Allahovu srd`bu i sna}i }e ih bijeda, zato {to u Allahove dokaze ne vjeruju i {to su, ni krive ni du`ne, vjerovjesnike ubijali, i zato {to protiv Boga ustaju i {to u zlu svaku mjeru prekora~uju.

114. 113. Ali, nisu svi oni isti. Ima ispravnih sljedbenika Knjige koji po svu no} Allahove ajete ~itaju i mole se;

115. 114. Oni u Allaha i u onaj svijet vjeruju i tra`e da se ~ine dobra djela, a od nevaljalih odvra}aju i jedva ~ekaju da u~ine dobro~instvo; oni su ~estiti;

116. 115. bilo kakvo dobro da urade, bi}e za nj nagra|eni. Â- A Allah dobro zna one koji se Njega boje.

117. 116. One koji ne vjeruju ne}e odbraniti od Allaha ni bogatstva njihova ni djeca njihova; oni }e stanovnici d`ehennema biti, u njemu }e vje~no ostati.

118. 117. Ono {to u `ivotu na ovom svijetu udijele sli~no je usjevu onih koji su se prema sebi ogrije{ili, koji vjetar pun leda pogodi, i uni{ti ga. Ne ~ini njima Allah nepravdu, oni je sami sebi ~ine.

119. 118. O vjernici, za prisne prijatelje uzimajte samo svoje, ostali vam samo propast `ele: jedva ~ekaju da muka dopadnete, mr`nja izbija iz njihovih usta, a jo{ je gore ono {to kriju njihova prsa. Mi vam iznosimo dokaze, ako pameti imate.

120. 119. Vi njih volite, a oni vas ne vole, a vi vjerujete u sve Knjige. Kad vas sretnu, govore: "Vjerujemo!" Â- a ~im se na|u nasamo, od srd`be prema vama grizu vrhove prsta svojih. Reci: "Umrite od muke!" Allahu su, zaista, dobro poznate misli sva~ije.

121. 120. Ako kakvo dobro do~ekate, to ih ozlojedi, a zadesili vas kakva nevolja, obraduju joj se. I ako budete trpjeli i ono {to vam se zabranjuje Â- izbjegavali, njihovo lukavstvo vam ne}e nimalo nauditi. Allah, zaista, dobro zna ono {to oni rade.

122. 121. A kada si ti poranio, i ~eljad svoju ostavio da vjernicima odredi{ mjesta pred borbu, - a Allah sve ~uje i zna -,

123. 122. kada dva krila va{a gotovo nisu uzmakla, Allah ih je sa~uvao. Â- Neka se zato vjernici samo u Allaha pouzdaju!

124. 123. Allah vas je pomogao i na Bedru, kada ste bili malobrojni Â- zato se bojte Allaha, da biste bili zahvalni -,

125. 124. kad si ti rekao vjernicima: "Zar vam ne}e biti dovoljno da vam Gospodar va{ tri hiljade meleka u pomo} po{alje?

126. 125. Ho}e! Ako budete izdr`ljivi i poslu{ni, i ako vas oni napadnu odmah, Gospodar va{ }e vam poslati u pomo} pet hiljada meleka, sve obilje`enih."

127. 126. To je Allah u~inio da vas obraduje i da time pouzdanje u srca va{a ulije, - a pobjeda dolazi samo od Allaha, Silnoga i Mudrog -,

128. 127. da jednu skupinu nevjernika uni{ti ili da ih osramoti, te da se vrate razo~arani.

129. 128. Od tebe ne zavisi da li }e On pokajanje njihovo primiti ili }e ih na muke staviti, jer oni su zaista nasilnici.

130. 129. A Allahovo je ono {to je na nebesima i na Zemlji! On opra{ta onome kome ho}e, a na muke stavlja onoga koga ho}e; - i, Allah pra{ta i samilostan je.

131. 130. O vjernici, bezdu{ni zelena{i ne budite, i Allaha se bojte, jer }ete tako posti}i {to `elite,

132. 131. i ~uvajte se vatre za nevjernike pripremljene,

133. 132. i pokoravajte se Allahu i Poslaniku da bi vam bila milost ukazana.

134. 133. i nastojte da zaslu`ite oprost Gospodara svoga i d`ennet prostran kao nebesa i Zemlja, pripremljen za one koji se Allaha boje,

135. 134. za one koji, i kad su u obilju i kad su u oskudici, udjeljuju, koji srd`bu savla|uju i ljudima pra{taju Â- a Allah voli one

koji dobra djela ~ine:

136. 135. i za one koji se, kada grijeh po~ine ili kad se prema sebi ogrije{e, Allaha sjete i oprost za grijehе svoje zamole Â- a ko }e oprostiti grijehе ako ne Allah? Â- i koji svjesno u grijehu ne ustraju.

137. 136. Njih ~eka nagrada Â- oprost od Gospodara njihova i d`ennetske ba{~e kroz koje }e rijeke te}i, u kojima }e vje~no ostati, a divne li nagrade za one koji budu tako postupili!

138. 137. Prije vas su mnogi narodi bili i nestali, zato putujte po svijetu i posmatrajte kako su zavr{ili oni koji su poslanike u la` ugonili."

139. 138. To je obja{njenje svima ljudima i putokaz i pouka onima koji se Allaha boje.

140. 139. I ne gubite hrabrost i ne `alostite se; vi }ete pobijediti ako budete pravi vjernici.

141. 140. Ako vi dopadate rana, i drugi rana dopadaju. A u ovim danima Mi dajemo pobjedu sad jednima, a sad drugima, da bi Allah ukazao na one koji vjeruju i odabrao neke od vas kao {ehide Â- a Allah ne voli nevjernike Â-

142. 141. i da bi vjernike o~istio, a nevjernike uni{tio.

143. 142. Zar mislite da }ete u}i u d`ennet, a da Alah ne uka`e na one od vas koji se bore i na one koji su izdr`ljivi?

144. 143. A vi ste smrt pri`eljkivali prije nego {to ste se s njom suo~ili, pa ste je, eto, o~ima svojim vidjeli.

145. 144. Muhammed je samo poslanik, a i prije njega je bilo posalnika. Ako bi on umro ili ubijen bio, zar biste se stopama svojim vratili? Onaj ko se stopama svojim vrati ne}e Allahu nimalo nauditi, a Allah }e zahvalne sigurno nagraditi.

146. 145. Sve {to je `ivo umire Allahovom voljom u ~asu su|enom. Da}emo onome koji `eli nagradu na ovome svijetu, a da}emo i onome koji `eli nagradu na onom svijetu i sigurno }emo zahvalne nagraditi.

147. 146. A koliko je bilo vjerovjesnika uz koje su se mnogi iskreni vjernici borili, pa nisu klonuli zbog nevolja koje su ih na Allahovom putu snalazile, i nisu posustajali niti su se predavali Â- a Allah izdr`ljive voli Â-

148. 147. i samo su govorili: "Gospodaru na{, oprosti nam krivice na{e i neumjerenost na{u u postupcima na{im, i u~vrsti korake na{e i pomoz nam protiv naroda koji ne vjeruje!"

149. 148. I Allah im je dao nagradu na ovom svijetu, a na onom svijetu da}e im nagradu ve}u nego su zaslu`ili, - a Allah voli one koji dobra djela ~ine.

150. 149. O vjernici, ako se budete pokoravali onima koji ne vjeruju, vrati}e vas stopama va{im i bi}ete izgubljeni, -

151. 150. samo je Allah za{titnik va{ i On je najbolji pomaga~.

152. 151. Mi }emo uliti strah u srca onih koji ne}e da vjeruju zato {to druge Allahu ravnim smatraju, o kojima On nije objavio ni{ta; d`ehennem }e njihovo boravi{te postati, a grozno }e prebivali{te nevjernika biti.

153. 152. Allah je ispunio obe}anje Svoje kada ste neprijatelje voljom Njegovom, nemilice ubijali. Ali kada ste duhom klonuli i o svom polo`aju se raspravljati po~eli, kada niste poslu{ali, a On vam je ve} bio ukazao na ono {to vam je drago, - jedni od vas su `eljeli ovaj svijet, a drugi onaj svijet -, onda je On, da bi vas isku{ao, u~inio da uzmaknete ispred njih. I On vam je ve} oprostio, jer je Allah neizmjereno dobar prema vjericima!

154. 153. Kada ste ono uzimali, ne obaziru}i se ni na koga, dok vas je Poslanik zvao iza va{ih le|a, Allah vas je kaznio brigom na brigu; da ne biste tugovali za onim {to vam je izmaklo, i nije vas zadesilo. Â- A Allah dobro zna ono {to radite.

155. 154. Zatim vam je, poslije nevolje, spokojstvo ulio, san je neke od vas uhvatio, a drugi su se brinuli samo o sebi, misle}i o Allahu ono {to nije istina, kao {to pogani misle, i govore}i: "Gdje je pobjeda koja nam je obe}ana?" Reci: "O svemu odlu~ju samo Allah!" Oni u sebi kriju ono {to tebi ne pokazuju. "Da smo za bilo {ta pitali", - govore oni -, "ne bismo ovdje izginuli." Reci: "I da ste u ku}ama svojim bili, opet bi oni kojima je su|eno da poginu na mjestu pogibije svoje izi{li, da bi Allah ispitao ono {to je u va{im grudima i da bi istra`io ono {to je u va{im srcima Â- a Allah zna sva~ije misli."

156. 155. One me|u vama koji su uzmakli na dan kad su se dvije vojske sukobile uistinu je {ejtan naveo da posrnu, zbog onoga

{to su prije po~inili. A Allah im je ve} oprostio jer Â- Allah pra{ta i blag je.

157. 156. O vjernici, ne budite kao nevjernici koji govore o bra}i svojoj kada odu na daleke pute ili kada boj biju: "Da su s nama ostali, ne bi umrli i ne bi poginuli" Â- da, Allah u~ini to jednom u srcima njihovim; i `ivot i smrt Allahovo su djelo, On dobro vidi ono {to radite.

158. 157. A ako vi na Allahovom putu poginete ili umrete, oprost i milost Allahova su zaista bolji od onoga {to oni gomilaju.

159. 158. Bilo da umrete ili poginete, sigurno }ete se pred Allahom iskupiti.

160. 159. samo Allahovom milo{u, ti si blag prema njima; a da si osoran i grub, razbjegli bi se iz tvoje blizine. Zato im pra{taj i moli da im bude opro{teno i dogovaraj se s njma. A kada se odlu~i, onda se pouzda u Allaha, jer Allah zaista voli one koji se uzdaju u Njega.

161. 160. Ako vas Allah pomogne, niko vas ne}e mo}i pobijediti, a ako vas ostavi bez podr{ke, ko je taj ko vam, osim Njega, mo`e pomo}i? I samo u Allah neka se pouzda u vjernici!

162. 161. Nezamislivo je da Vjerovjesnik {ta utaji! A onaj ko ne{to utaji Â- donije}e na Sudnji dan to {to je utajio i tada }e se svakome u potpunosti dati ono {to je zaslu`io, nikome se nepravda ne}e u~initi.

163. 162. Zar se onaj koji je Allahovu naklonost zaslu`io mo`e porediti s onim koji je Allahovu srd`bu navukao i ~ije }e prebivali{te biti d`ehennem? Â- A u`asno je to boravi{te!

164. 163. Oni su u Allaha - po stepenima. a Allah dobro vidi ono {to oni rade.

165. 164. Allah je vjernike milo{u Svojom obasuo kad im je jednog izmeu njih kao poslanika poslao, da im rije~i Njegove kazuje, da ih o~isti i da ih Knjizi i mudrosti nau~i, jer su prije bili u o~itoj zabludi.

166. 165. Zar Â- kad vas je sna{la nevolja koju ste vi njima dvostruko nanijeli, mo`ete re}i: "Otkud sad ovo?!" Reci: "To je od vas samih!" Allah, zaista, sve mo`e.

167. 166. Ono {to vas je zadesilo onoga dana kada su se sukobile dvije vojske bilo je Allahovom voljom Â- da bi otkrio ko su pravi vjernici.

168. 167. i da bi otkrio ko su licemjeri, oni koji su, kad im je re~eno: "Do|ite, borite se na Allahovu putu ili se branite!" Â- odgovorili: "Da znamo da }e pravog boja biti, sigurno bismo vas slijedili." Toga dana bili su bli`e nevjerovanju nego vjerovanju, jer su ustima svojim govorili ono {to nije bilo u srcima njihovim. Â- A Allah dobro zna ono {to oni kriju.

169. 168. Onima koji se nisu borili, a o bra}i svojoj govorili: "Da su nas poslu{ali, ne bi izginuli", reci "Pa vi smrt izbjegnite, ako istinu govorite!"

170. 169. Nikako ne smatraj mrtvima one koji su na Allahovu putu izginuli! Ne, oni su `ivi i u obilju su kod Gospodara svoga,

171. 170. radosni zbog onoga {to im je Allah od dobrote Svoje dao i veseli zbog onih koji im se jo{ nisu pridru`ili, za koje nikakva straha ne}e biti i koji ni za ~im ne}e tugovati;

172. 171. radova}e se Allahovoj nagradi i milosti i tome {to Allah ne}e dopustiti da propadne nagrada onima koji su bili vjernici.

173. 172. One koji su se Allahu i Poslaniku i nakon zadobijenih rana odazvali, one izmeu njih, koji su dobro ~inili i bogobojaзни bili - ~eka velika nagrada;

174. 173. one kojima je, kada su im ljudi rekli: "Neprijatelji se okupljaju zbog vas, treba da ih se pri~uvate!" Â- to u~vrstilo vjerovanje, pa su rekli: "Dovoljan je nama Allah i divan je On Gospodar!"

175. 174. I oni su se povratili obasuti Allahovim blagodatima i obiljem, nikakvo ih zlo nije zadesilo i postigli su da Allah bude njima zadovoljan, - a Allah je neizmjereno dobar.

176. 175. To vas je samo {ejtan pla{io pristalicama svojim, i ne bojte ih se, a bojte se Mene, ako ste vjernici!

177. 176. Neka te ne `aloste oni koji srljaju u nevjerstvo, oni nimalo ne}e Allahu nauditi; Allah ne `eli da im da bilo kakvu nagradu na onom svijetu, i njih ~eka patnja velika.

178. 177. Oni koji su umjesto prave vjere nevjerovanje prihvatili ne^{je} Allahu nimalo nauditi; njih ^{ne}eka patnja velika.

179. 178. Neka nikako ne misle nevjernici da je dobro za njih to {to im dajemo dug `ivot. Mi im ga dajemo samo za to da {to vi^{je} ogrezu u grijehu; njih ^{ne}eka sramna patnja.

180. 179. Allah ne^{je} vjernike s licemjerima ostaviti, ve^{je} lo^{je} od dobrih odvojiti. Allah vama ne^{je} ono {to je skriveno otkriti, ve^{je} On za to odabere onoga koga ho^{je} od poslanika Svojih; zato vjerujte u Allaha i poslanike Njegove; i ako budete vjerovali i Allaha se bojali, ^{ne}eka vas nagrada velika.

181. 180. Neka oni koji {krtare u onome {to im Allah iz obilja Svoga daje nikako ne misle da je to dobro za njih; ne, to je zlo za njih. Na Sudnjem danu bi^{je} im o vratu obje^{eno} ono ^{ne}ime su {krtarili, a Allah ^{je} nebesa i Zemlju naslijediti; Allah dobro zna ono {to radite.

182. 181. Allah je ^{ne}uo rijeⁿⁱ onih koji su rekli: "Allah je siroma^{an}, a mi smo bogati!" Naredi^{emo} Mi da se pribiljeⁱ i ono {to su oni rekli, kao i {to su, ni krive ni du^{ne}, vjerovjesnike ubijali, i reⁱ ^{emo}: "Iskusite patnju u ognju

183. 182. zbog djela ruku va^{ih}!" ^{ne} A Allah nije nepravedan prema robovima Svojim.

184. 183. Jevrejima koji govore: "Bog nam je naredio da ne vjerujemo ni jednom poslaniku prije nego {to prinese `rtvu koju ^{je} vatra progutati" ^{ne} reci: "I prije mene su vam poslanici jasne dokaze donosili, a i taj o kome govorite, pa za^{to} ste ih, ako istinu govorite, ubijali?"

185. 184. A ako i tebe budu la^{cem} smatrali ^{ne} pa, i prije tebe su smatrani la^{cima} poslanici koji su jasne dakaze i listove i Knjigu svjetilju donosili.

186. 185. Svako `ivo bi<sup>je</sup> <sup>je</sup> smrt okusiti! I samo na Sudnjem danu dobi<sup>ete</sup> u potpunosti plate va<sup>e</sup>, i ko bude od vatre udaljen i u d<sup>ennet</sup> uveden <sup>ne</sup> taj je postigao {ta je `elio; a `ivot na ovom svijetu je samo varljivo nasla^{ivanje}.

187. 186. Vi ^{ete} sigurno biti isku^{avani} u imecima va^{im}, i `ivotima va^{im}, i slu^aete doista mnoge uvrede od onih kojima je data Knjiga prije vas, a i od mnogobo^{aca}. I ako budete izdr^{ali} i Allaha se bojali, pa ^{ne} tako treba da postupe oni koji su jakom voljom obdareni.

188. 187. A kada je Allah uzeo obavezu od onih kojima je Knjiga data da ^{je} je sigurni ljudima obja^{njavati} da ne^{je} iz nje ni^{ta} kriti, oni su je, poslije, za le^a svoja bacili i ne^{im} {to malo vrijedi zamijenili; a kako je ru^{no} to {to su u zamjenu dobili!

189. 188. Ne misli nikako da ^{je} oni koje veseli ono {to rade i kojima je drago da budu pohvaljeni i za ono {to nisu u^{inili} ^{ne} nikako ne misli da ^{je} se kazne spasiti; njih ^{ne}eka te^{ka} patnja.

190. 189. Samo Allahu pripada vlast na nebesima i na Zemlji i jedino je Allah kadar sve!

191. 190. U stvaranju nebesa i Zemlje i u izmjeni noⁱ i dana su, zaista, znamenja za razumom obdarene,

192. 191. za one koje i stojeⁱ i sjedeⁱ i le^e ⁱ Allaha spominju i o stvaranju nebesa i Zemlje razmi^{ljaju}. "Gospodaru na^{}, Ti nisi ovo uzalud stvorio; hvaljen Ti budi i sa^{uvaj} nas patnje u vatri!}

193. 192. Gospodaru na^{}, onoga koga Ti bude^u vatru ubacio Ti si ve^{je} osramotio, a nevjernicima ne^{je} niko u pomo^{je} priteⁱ.}

194. 193. Gospodaru na^{}, mi smo ^{uli} glasnika koji poziva u vjeru; ^{ne}Vjerujte u Gospodara va^{eg}! ^{ne} i mi smo mu se odazvali. Gospodaru na^{}, oprosti nam grijeha na^e i preⁱ preko r^{avih} postupaka na^{ih}, i uⁱⁿⁱ da poslije smrti budemo s onima dobrima.}}

195. 194. Gospodaru na^{}, podaj nam ono {to si nam obe^{ao} po poslanicima Svojim i na Sudnjem danu nas ne osramoti! Ti ^{je}, doista, Svoje obe^{anje} ispuniti!"}

196. 195. I Gospodar njihov im se odaziva: "Nijednom trudbeniku izme^u vas trud njegov ne^u poni^{titi}, ni mu^{karcu} ni ^{eni} ^{ne} vi ste jedni od drugih. Onima koji se ise^{le} i koji budu iz zavi^aa svoga prognani i koji budu na putu Mome mu^{eni} i koji se budu borili i poginuli, sigurno ^u preko r^{avih} djela njihovih preⁱ i sigurno ^u ih u d^{ennetske} ba^e, kroz koje ^{je} rijeke teⁱ, uvesti; nagrada ^{je} te od Allaha biti. ^{ne} A u Allaha je nagrada najljep^a".

197. 196. Neka te nikako ne obmanjuje to {to oni koji ne vjeruju po raznim zemljama putuju:

198. 197. kratko u^{ivanje}, a poslije ^{ne} d^{ehennem} ^{je} biti mjesto gdje ^{je} boraviti, a u^{asno} je to prebivali^{te}!

199. 198. a one koji se Gospodara svoga boje nekaju d`ennetske ba{ve kroz koje }e rijeke te}i, u kojima }e vje~no ostati, - takav }e biti Allahov dovek. A ono {to ima u Allaha bolje je za one koji budu dobri.

200. 199. Ima i sljedbenika Knjige koji vjeruju u Allaha i u ono {to se objavljuje vama i u ono {to je objavljeno njima, ponizni su prema Allahu, ne zamjenjuju Allahove rije~i za ne{to {to malo vrijedi; oni }e negradu od Gospodara njihova dobiti. Â- Allah }e zaista brzo ra~une svidjeti.

201. 200. O vjernici, budite strpljivi i izdr`ljivi, na granicama bdijte i Allaha se bojte, da biste postigli ono {to `elite.

QURAN (BOSNIAN)

4 - An-Nisâ'

1. O ljudi, bojte se Gospodar svoga, koji vas od jednog ~ovjeka stvara, a o njega je i drugu njegovu stvorio, i od njih dvoje mnoge mu{karce i `ene rasijao. I Allah se bojte Â- s imenom ~ijim jedni druge molite Â- i rodbinske veze ne kidajte, jer Allah, zaista, stalno nad vama bdi.

2. I siro~adi imanja njihova uru~ite, r|avo za dobro ne podme}ite i imetke njihove s imcima va{im ne tro{ite, - to bi, zaista, bio veliki grijeh.

3. Ako se bojite da prema `enama sirotama ne}ete biti pravedni, onda se `enite sa onim `enama koje su vam dopu{tene, sa po dvije, sa po tri i sa po ~etiri. A ako strahujete da ne}ete pravedni biti, onda samo sa jednom; ili Â- eto vam onih koje posjedujete. Tako }ete se najlak{e nepravde sa~uvati.

4. i draga srca `enama vjen~ane darove njihove podajte; a ako vam one od svoje volje od toga {ta poklone, to s prijatno{ }u i ugodno{ }u u`ivajte.

5. I rasipnicima imetke, koje vam je Allah povjerio na upravljanje, ne uru~ujte, a njihov imetak za ishranu i odijevanje tro{ite; i prijatne rije~i im govorite.

6. I provjeravajte siro~ad dok ne stasaju za brak; pa ako ocjenite da su zreli, uru~ite im imetke njihove. I ne `urite da ih rasipni~ki potro{ite dok oni ne odrastu. Ko je imu}an Â- neka se uzdr`i, a ko je siroma{an Â- neka onoliko koliko mu je, prema obi~aju, neophodno tro{i. A imetke im uru~ujte u prisustvu svjedoka. A dosta je to {to }e se pred Allahom ra~un polagati.

7. Mu{karcima pripada dio onoga {to ostave roditelji i ro|aci, i `enama dio onoga {to ostave roditelji i ro|aci, bilo toga malo ili mnogo, odre|eni dio.

8. A kada diobi prisustvuju ro|aci, siro~ad i siromasi, i njima ne{to darujte i lijepu rije~ im recite.

9. I neka se pribojavaju, kao kad bi sami iza sebe ostavili nejaku djecu za koju strahuju, i neka se boje Allaha i neka govore istinu.

10. Oni koji bez ikakva prava jedu imetke siro~adi Â- doista jedu ono {to }e ih u vatru dovesti i oni }e u ognju gorjeti.

11. Allah vam nare|uje da od djece va{e Â- mu{karcima pripadne toliko koliko dvjema `enskima. A ako bude vi{e od dvije `enskih, njima Â- dvije tre}ine onoga {to je ostavio, a ako je samo jedna njoj Â- polovina. A roditeljima, svakom posebno Â- {estina od onoga {to je ostavio, ako bude imao dijete; a ako ne bude imao djeteta, a naslje|uju ga samo roditelji, onda njegovoj materi - tre}ina. A ako bude imao bra}e, onda njegovoj materi Â- {estina, po{to se izvr{i oporuka koju je ostavio, ili podmiri dug. Vi ne znate ko vam je bli`i, roditelji va{i ili sinovi va{i. To je Allahova zapovijed! Â- Allah, zaista, sva zna i mudar je.

12. A vam pripada Â- polovina onoga {to ostave `ene va{e, ako ne budu imale djeteta, a ako budu imale dijete, onda - ~etvrtina onoga {to su ostavile, po{to se izvr{i oporuka koju su ostavile, ili podmiri dug. A njima - ~etvrtina onoga {to vi ostavite, ako ne budete imali djeteta; a ako budete imali dijete, njima Â- osmina onoga {to ste ostavili, po{to se izvr{i oporuka koju ste ostavili, ili podmiri dug. A ako mu{karcima ili `enama ne budu imali ni roditelja ni djeteta, a budu imali brata ili sestru, onda }e svako od njih dvoje dobiti Â- {estinu; a ako ih bude vi{e, onda zajedni~ki u~estvuju u tre}ini, po{to se izvr{i, ne o{te}uju}i nikoga, oporuka koja je ostavljena ili podmiri dug; to je Allahova zapovijed! Â- A Allah sva zna i blag je.

13. To su Allahovi propisi. Onoga ko se pokorava Allahu i Poslaniku Njegovu Â- On }e uvesti u d`ennetske ba~e, kroz koje }e rijeke te}i, u kojima }e vje~no ostati, i to je uspjeh veliki.

14. A onoga ko se bude protiv Allaha i Poslanika Njegova dizao i preko granica Njegovih propisa prelazio Â- On }e u vatru baciti, u kojoj }e vje~no ostati; njega ~eka sramna patnja.

15. Kada neka od `ena va{ih blud po~ini, zatra`ite da to protiv njih ~etvorica od vas posvjedo~e, pa ako posvjedo~e, dr`ite ih u ku}ama sve dok ih smrt ne umori ili dok im Allah ne na|e izlaz neki.
16. A ako dvoje to u~ine, izgrdite ih; pa ako se pokaju i poprave, onda ih na miru ostavite, jer Allah prima pokajanje i samilostan je.
17. Allah prima pokajanje samo od onih koji u~ine kakvo r|avo djelo samo iz lakosmislenosti, i koji se ubrzo pokaju; njima }e Allah oprostiti. Â- A Allah sve zna i mudar je.
18. Uzaludno je kajanje onih koji ~ine r|ava djela, a koji, kad se nekom od njih pribli`i smrt, govore: "Sad se zaista kajem!" a i onima koji umru kao nevjernici. Njima smo bolnu patnju pripremili.
19. O vjernici, zabranjuje vam se da `ene kao stvari naslje|ujete, preko volje njihove, i da im te{ko}e pri~injavate, s namjerom da ne{to od onoga {to ste im darovali prisvojite, osim ako budu o~ito zgrije{ile. S njima lijepo `ivite! A ako prema njima odvratnost osjetite, mogu}e je da je ba{ u onome prema ~emu odvratnost osje}ate Allah veliko dobro dao.
20. Ako ho}ete da jednu `enu pustite, a drugom se o`enite, i jednoj od njih ste dali mnogo blaga, ne oduzimajte ni{ta od toga. Zar da joj to nasilno oduzmete, ~ine}i o~igledan grijeh?
21. Kako biste mogli i oduzeti to kada ste jedno s drugim `ivjeli i kada su one od vas ~vrstu obavezu uzele.
22. I ne `enite se `enama kojima su se `enili o~evi va{i, - a {to je bilo, bi}e opro{teno; to bi, uistinu, bio razvrat, gnusoba i ru`an put.
23. Zabranjuju vam se: matere va{e, i k}eri va{e, i sestre va{e i sestre o~eva va{ih, i sestre matera va{ih i brati~ne va{e, i sestri~ne va{e, i pomajke va{e koje su vas dojile, i sestre va{e po mlijeku, i majke `ena va{ih, i pastorka va{e koje se nalaze pod okriljem od `ena va{ih s kojima ste imali bra~ne odnose, - ali ako vi s njima niste imali bra~ne odnose, onda vam nije grijeh -, i `ene va{ih ro|enih sinova, i da sastavite dvije sestre, - {to je bilo, bilo je, Allah zaista pra{ta i samilostan je, -,
24. i udate `ene, osim onih koje zarobite; to su vam Allahovi propisi, - a ostale su vam dozvoljene. ako `elite da im vjen~ane darove date i da se njima o`enite, a ne da blud ~inite. A `enama va{im s kojima ste imali bra~ne odnose podajte vjen~ane darove njihove kao {to je propisano. I nije vam grehota ako se, poslije odre|enog vjen~anog dara, s njima nagodite. Allah zaista sva zna i mudar je.
25. A onome me|u vama koji nije dovoljno imu}an da se o`eni slobodnom vjernicom Â- eto mu one u va{em vlasni{tvu, robinje va{e, vjernice, - a Allah najbolje zna kakvo je vjerovanje va{e -, ta jedne ste vjere. I `enite se njima, s dopu{tenjem vlasnika njihovih, i podajte im vjen~ane darove njihove, kako je uobi~ajeno, kada su ~edne i kada javno ne ~ine blud i kada tajno ne `ive s ljubavnicima. Â- A kada one kao udate po~ine blud, neka se kazne polovinom kazne propisane za slobodne `ene. Â- To je za onoga od vas koji se boji bluda; - a bolje vam je da se uzdr`ite! Allah pra{ta i samilostan je.
26. Allah `eli da vam objasni i da vas putevima kojma su i{li oni prije vas uputi, i da vam oprosti. Â- A Allah sve zna i mudar je.
27. Allah `eli da vam oprosti, a oni koji se za strastima svojim povode `ele da daleko s pravog puta skrenete.
28. Allah `eli da vam olak{a. Â- a ~ovjek je stvoren kao ne|ako bi}e.
29. O vjernici, jedni drugima na nedozvoljen na~in imanja ne prisvajajte, - ali, dozvoljeno vam je trgovanje uz obostrani pristanak Â- i jedni druge ne ubjajte! Allah je, doista, prema vama milostiv.
30. Onoga ko to nepravi~no i nasilno uradi Â- Mi }emo u vatru baciti, to je Allahu lahko.
31. Ako se budete klonili velikih grijehova, oni koji su vam zabranjeni, Mi }emo pre}i preko manjih ispada va{ih i uve{ }emo vas u divno mjesto.
32. I ne po`elite ono ~ime je Allah neke od vas odlikovao. Mu{karcima pripada nagrada za ono {to oni urade, a `enama nagrada za ono {to one urade. I Allaha iz izoblja Njegova molite. Â- Allah, zaista, sva dobro zna!
33. Mi smo odredili nasljednike svemu onome {to ostave roditelji i ro|aci. A onima s kojima ste sklopili ugovore Â- podajte njihov dio Â- Allah je, zaista, svemu svjedok.

34. Mu{karci vode brigu o `enama zato {to je Allah dao prednost jednima nad drugima i zato {to oni tro`e imetke svoje. Zbog toga su `estite `ene poslu{ne i za vrijeme mu`evljeva odsustva vode brigu o onome o `emu treba da brigu vode, jer i Allah njih {titi. A onih `ijih se neposlu{nosti pribojavate, vi posavjetujte, pa ih i udarite; kad vam postanu poslu{ne, onda im zulum ne `inite! Â- Allah je, zaista, uzvi{en i velik!
35. A ako se bojite razdora izme|u njih dvoje, onda po{aljite jednog pomiritelja iz njegove, a jednog pomiritelja iz njene porodice. Ako oni `ele izmirenje, Allah `e ih pomiriti jer Allah sve zna i o svemu je obavje{ten!
36. I Allahu se klanjte i nikoga Njemu ravnim ne smatrajte! A roditeljima dobro`instvo `inite, i ro|acima, i siro`adi, i siromasima, i kom{ijama, bli`njim, i kom{ijama daljnjim, i drugovima, i putnicima-namjernicima, i onima koji su u va{em posjedu. Allah, zaista, ne voli one koji se ohole i hvali`u,
37. one koji {krtare i tra`e od drugih da budu {krti i koji kriju ono {to im je Allah ih obilja svoga darovao; a Mi smo nevjernicima pripremili sramnu patnju Â-
38. i one koji tro`e imanja svoja da se pred svijetom poka`u, a ni Allaha ni u onaj svijet ne vjeruju. Â- A kome je {ejtan drug, zao mu je drug!
39. A {ta bi im bilo da u Allaha i u onaj svijet vjeruju i da od onoga {to im Allah daje udjeljuju, kad Allah o njima sve zna?
40. Allah ne`e nikome ni trunku nepravde u`initi. Dobra djela On `e umnogostru`iti i jo{ od Sebe nagradu veliku dati.
41. A {ta `e, tek, biti kada dovedemo svjedoka iz svakog naroda, a tebe dovedemo kao svjedoka protiv ovih?
42. Tog dana jedva bi do`ekali oni koji nisu vjerovali i koji su se protiv Poslanika dizali da je nad njima zemlja poravnana; a od Allaha ne`e mo`i ni jednu rije` sakriti.
43. O vjernici, pijani nikako molitvu ne obavljajte, sve dok ne budete znali {ta izgovarate, i kada ste d`unubi Â- osim ako ste putnici Â- sve dok se ne okupate. A ako ste bolesni, ili na putu, ili ako je neko od vas obavio prirodnu potrebu, ili ako ste se sastajali sa `enama, a ne na|ete vode, onda dlanovima `istu zemlju dotaknite i lica va{a i ruke va`e potarite. Â- Allah, zaista, bri`e grijeha i pra{ta.
44. Zar ne vidi{ kako oni kojima je dat dio Knjige pravi put zamjenjuju za zabludu i `ele da i vi s pravog puta skrenete?
45. Allah dobro poznaje neprijatelje va`e, i Allah je dovoljan za{titinik i Allah je dovoljan pomaga`!
46. Ima Jevreja koji izvr`u smisao rije`ima i govore uvijaju}i jezicima svojim i hule}i pravu vjeru: "u`jemo, ali se ne pokoravamo!" i "u`j, ne `uli te!" i "Ra`ina!Â' A da oni ka`u: "u`jemo i pokoravamo se!" i "u`j" i "Pogledaj na nas!" Â- bilo bi za njih bolje i ispravnije; ali, Allah je njih zbog nevjerovanja njihova prokleo, jer malo ko od njih vjeruje.
47. O vi kojima je Knjiga data, u ovo {to objavljujemo povjerujte Â- ono {to potvr|uje kao istinito ono {to ve} imate Â- prije nego {to izbri`emo crte lica i ne damo im oblik kakav je straga, ili prije nego ih prokunemo kao {to smo prokleli one koji nisu subotu po{tivali. Â- A Allahova zapovijest se mora izvr{iti.
48. Allah ne`e oprostiti da Mu se neko drugi smatra ravnim, a oprostite`e manje grijehove od toga, kome On ho`e. A onaj ko drugog smatra Allahu ravnim `ini, izmi{laju}i la`, grijeh veliki.
49. Zar ne vidi{ one koji sebe smatraju od grijeha `istim? Me|utim, Allah osloba|a od grijeha onoga koga On ho`e, i nikome se ne`e, ni koliko trun jedan, nepravda u`initi.
50. Pogledaj kako izmi{laju la` o Allahu! A to je dovoljno da se te{ko ogrije`e.
51. Zar ne vidi{ one kojima je dat jedan dio Knjige kako u kumire i {ejtana vjeruju, a o neznabo{cima govore: "Oni su na ispravnijem putu od vjernika".
52. Njih je Allah prokleo, a onome koga je Allah prokleo ne`e{ na}i nikoga ko bi mu pomogao.
53. Kada bi oni bilo kakav udio u vlasti imali, ljudima ne bi ni{ta dali
54. ili bi ljudima na onome {to im je Allah iz obilja Svoga darovao zavidjeli. A Mi smo Ibrahimovim potomcima Knjigu i mudrost dali, i carstvo im veliko darovali,

55. i bilo ih je koji su u nju vjerovali, a bilo ih je koji su od nje odvr`ali Â– njima je dovoljan d`ehennem, oganj u`areni!
56. One koji ne vjeruju u dokaze Na{e Mi }emo sigurno u vatru baciti; kad im se ko`e ispeku, zamjeni}emo ih drugim ko`ama da osjete pravu patnju. Allah je, zaista silan i mudar.
57. A one koji vjeruju i ~ine dobra djela uve{ }emo, sigurno, u d`ennetske ba{ve, kroz koje }e rijeke te}i; u njima }e vje~no i zauvijek ostati, a u njima }e ~iste `ene imati, i u debelu hladovinu }emo ih uvesti.
58. Allah vam zapovijeda da odgovorne slu`be onima koji su ih dostojni povjeravate i kada ljudima sudite da pravi~no sudite. Uistinu je divan Allahov savjet! Â– A Allah doista sve ~uje i vidi.
59. O vjernici, pokoravajte se Allahu i pokoravajte se Poslaniku i predstavnicima va{im. A ako se u ne~emu ne sla`ete, obratite se Allahu i Poslaniku, ako vjerujete u Allah i u onaj svijet; to vam je bolje i za vas rje{enje ljep{e.
60. Zar ne vidi{ one koji tvrde da vjeruju u ono {to se objavljuje tebi i u ono {to je objavljeno prije tebe pa ipak `ele da im se pred {ejtanom sudi, a nare}eno im je da ne vjeruju u njega. A {ejtan `eli da ih u veliku zabludu navede.
61. Kad im se ka`e: "Prihvatite ono {to Allah objavljuje, i Poslanika!" Â– vidi{ licemjere kako se od tebe sasvim okre}u.
62. A {ta }e tek biti kad ih, zbog djela ruku njihovih, pogodi kakva nesre}a, pa ti do}u kunu}i se Allahovom: "Mi smo samo htjeli da u~inimo dobro i da bude sloge".
63. Allah dobro zna {ta je u srcima njihovim, zato se ti ne obaziri na rije~i njihove i posavjetuju ih, i reci im o njima ono {to }e ih dirnuti.
64. A Mi smo poslali svakog poslanika zato da bi mu se, prema Allahovom nare}enju, pokoravali. A da oni koji su se sami prema sebi ogrije{ili do}u tebi i zamole Allaha da im oprost, i da i Poslanik zamoli za njih, vidjeli bi da Allah zaista prima pokajanje i da je milostiv.
65. I tako Mi Gospodara tvoga, oni ne}e biti vjernici dok za sudiju u sporovima me}usobnim tebe ne prihvate i da onda zbog presude tvoje u du{ama svojim nimalo tegobe ne osjete i dok se sasvim ne pokore.
66. A da smo Mi njima naredili: "Poubijajte se!" Â– ili: "Iselite se iz zavi~ja svog!" malo ko od njih bi to u~inio. A kada bi oni onako kako im se savjetuje postupali, bilo bi im bolje i bili bi ~vr{ }i u vjeri.
67. i tada bismo im Mi, sigurno, veliku nagradu dali
68. i na pravi put ih usmjerili.
69. Oni koji su poslu{ni Allahu i Poslaniku bi}e u dru{tvu vjerovjesnika, i pravednika, i {ehida, i dobrih ljudi, kojima je Allah milost Svoju darovao. A kako }e oni divni drugovi biti!
70. Ta blagodat }e od Allaha biti, a dovoljno je to {to Allah sve zna.
71. O vjernici, budite oprezni i nastupajte ili u ~etama ili odjednom svi.
72. Me}u vama ima i takvih koji }e sigurno oklijevati i koji }e i koji }e, ako do`ivate poraz, re}i: "Sam Allah mi je milost Svoju ukazao {to s njima nisam bio!"
73. A ako vam Allah da pobjedu, on }e sigurno re}i Â– kao da je izme}u vas i Njega bilo nekakvo prijateljstvo -: "Da sam, kojom sre}om, s njima bio, veliki plijen bi dobio!"
74. I neka se zato na Allahovu putu bore oni koji ne `ale da `rtvuju `ivot na ovom svijetu za onaj svijet. A onoga ko se bori na Allahovu putu, pa pogine ili pobijedi, Mi }emo, sigurno, obilno nagraditi.
75. A za{to se vi ne biste borili na Allahovu putu za potla~ene, za mu{karce i `ene i djecu, koji uzvikuju: "Gospodaru na{, izbavi nas iz ovog grada, ~iji su stanovnici nasilnici, i Ti nam odredi za{titnika i Ti nam podaj onoga ko }e nam pomo}i!"
76. Vjernici se bore na Allahovom putu, a nevjernici na {ejtanovom. Zato se borite protiv {ejtanovih {ti}enika, jer je {ejtanovo lukavstvo zaista slabo.
77. Zar ne vidi{ one kojima je re~eno: "Dalje od boja, ve} molitvu obavljajte i milostinju dajte! A kada im bi propisana borba,

odjednom se neki od njih pobojaše ljudi, kao što se Allaha boje, ili još više, i uzviknuše: "Gospodaru naš, zašto si nam borbu propisao? Da si nas toga još neko vrijeme potčudio!" Reci: "Učivanje na ovom svijetu je kratko, a onaj svijet je bolji za one koji se grijeha klone; i nikome se od vas ni koliko trun jedan ne može učiniti nepravda."

78. Ma gdje bili, stiže vas smrt, pa kad bili i u visokim kulama. ako ih stigne kakvo dobro, oni vele: "Ovo je od Allaha!" a kada ih kakvo zlo, govore: "Ovo je zbog tebe!" Reci: "Sve je od Allaha! Pa šta je tim ljudima?! Ali oni kao da ne razumiju ono što im se govori!"

79. Sreća koja ti se dogodi od Allaha je, a nesreća koja te zadesi sam si zaslužio. Mi smo te, kao poslanika, svim ljudima poslali, a Allah je dovoljan svjedok.

80. Onaj ko se pokorava Poslaniku pokorava se i Allahu; a onaj ko glavu okreće Ali pa, Mi te nismo poslali da im uvar bude.

81. Licemjери govore: "Pokoravamo se!" a kada odu od tebe, onda neki od njih noću snuju nešto što je suprotno onome što ti govori, i Allah naredi da se ono što oni snuju približi. Ti ih izbjegavaj i u Allaha se pouzdaj, jer Allah je dovoljan zaštitnik.

82. A zašto oni ne razmisle o Kur'anu? Da je on od nekog drugog, a ne od Allah, sigurno bi u njemu našli mnoge protivrječnosti.

83. Kada saznaju za nešto važno, a time bezbjednosti ili opasnosti, oni to razglase. A da se oni s tim obrate Poslaniku ili predstavnicima svojim, saznali bi od njih ono što žele da saznaju. A da nije Allahove dobrote prema vama i milosti Njegove, i vi biste, osim malo vas, sigurno čestito slijedili.

84. Zato se bori na Allahovu putu, pa makar sam bio, a podstigne i vjernike; Allah želi zaustaviti silu onih koji ne vjeruju, Allah je jači i kazne Njegove su strožije.

85. Onaj ko se bude za dobro zalagao Ali bi i njemu udio u nagradi, a onaj ko se bude za zlo zauzimao - bi i njemu udio u kazni. Ali Allah nad svim bdi.

86. Kada pozdravom pozdravljeni budete, ljepšim od njega otpozdravite, ili ga uzvratite, jer želi Allah za sve obračun tražiti.

87. Allah želi vas Ali nema drugog boga osim Njega Ali sigurno sabrati na Sudnjem danu, u to nema nimalo sumnje! A riječi su riječi od Allahovih riječi istinitije?

88. Zašto se podvajate kada su u pitanju licemjери koje je Allah vratio u nevjernike zbog postupaka njihovih! Zar želite da na pravi put uputite one koje je Allah u zabludi ostavio? A onoga koga Allah u zabludi ostavi Ali ti nikada neće na pravi put uputiti.

89. Oni bi jedva rekali da i vi budete nevjernici kao što su i oni nevjernici, pa da budete jednaki. Zato ih ne prihvatajte kao prijatelje dok se radi Allaha ne isele. A ako okrenu leđa, onda ih hvatajte i ubijate gdje god ih nađete, i nijednog od njih kao prijatelja i pomagača ne prihvatajte,

90. osim onih koji se sklone kod nekog plemena s kojim vi imate ugovor o nenapadanju, ili vam dođu, a teško im je da se bore protiv vas ili plemena svog. A da Allah hoće, okrenuo bi ih protiv vas i oni bi se, uistinu, protiv vas borili. Ako vas takvi ostave na miru i ne napadaju vas, i ako vam ponude mir, onda vam Allah ne daje nikakva prava protiv njih.

91. Vi želite nailaziti i na one koji žele da budu bezbjedni i od vas i od naroda svog; kad god se pozovu da budu mnogobrojni, vrate se u bezvjerstvo. Ako se oni ne okane vas i ne ponude vam mir i ako ne prestanu vojevati protiv vas, vi ih hvatajte i ubijajte gdje god ih stignete, puno pravo vam dajemo protiv njih.

92. Nezamislivo je da vjernik ubije vjernika, to se može dogoditi samo Ali nehotice. Onaj ko ubije vjernika nehotice Ali mora osloboditi ropstva jednog roba Ali vjernika i predati krvarinu porodici njegovoj; oslobođen je krvarine jedino ako oni oproste. Ako on pripada narodu koji vam je neprijatelj, a sam je vjernik, mora osloboditi ropstva jednog roba Ali vjernika; a ako pripada narodu s kojim ste u savezu, mora dati krvarinu porodici njegovoj i osloboditi ropstva jednog roba Ali vjernika. Ne može li, mora uzastopce postiti dva mjeseca da bi Allah primio pokajanje Ali a Allah sve zna i mudar je.

93. Onome ko hotimično ubije vjernika kazna želi biti - džehennem, u kome želi vječno ostati; Allah želi na njega gnjev Svoj spustiti i prokleće ga i patnju mu veliku pripremiti.

94. O vjernici, kada u boj krenete, na Allahovu putu, sve dobro ispitajte i onome ko vam nazove selam ne recite: "Ti nisi vjernik!" Ali kako biste se domogli ovezemaljskih dobara; ta u Allaha su mnoge dobiti! I vi ste prije bili kao oni, pa vam je Allah darovao milost Svoju; zato uvijek sve dobro ispitajte, a Allahu je, zaista, poznato ono što radite.

95. Vjernici koji se ne bore Â- osim onih koji su za borbu nesposobni Â- nisu jednaki onima koji se na Allahovu putu bore imecima svojim i `ivotima svojim. One koji se budu borili ula`u i imetke svoje i `ivote svoje Allah }e odlikovati ~itavim stepenom nad onima koji se ne budu borili, i On svima obe}ava lijepu nagradu. Allah }e borcima, a ne onima koji se ne bore, dati veliku nagradu,

96. po~asti od Sebe i oprost i milost. Â- Allah pra{ta i samilostan je.

97. Kad budu uzimali du{e onima koji su se prema sebi ogrije{ili, meleki }e upitati: "[ta je bilo s vama?" Â- "Bili smo potla~eni na Zemlji" Â- odgovori}e. Â- "Zar Allahova Zemlja nije prostrana i zar se niste mogli nekud iseliti?" Â- re{i }e meleki, i zato }e njihovo prebivali{te biti d`ehennem, a u`asno je on boravi{te.

98. Samo nemo}nim mu{karcima, i `enama, i djeci, koji nisu bili dovoljno snala`ljivi i nisu znali puta,

99. Allah }e, ima nade, oprostiti jer Allah bri{e grijehe i pra{ta.

100. Onaj ko se iseli Allaha radi na{i }e na Zemlji mnogo mjesta, uprkos svojih neprijatelja, i slobodu. A onome ko napusti svoj rodni kraj radi Allaha i Poslanika Njegova, pa ga stigne smrt, nagrada od Allaha njemu je sigurna. Â- A Allah mnogo pra{ta i milostiv je.

101. Nije vam grijeh da molitvu na putovanju skratite, i kada se bojite da }e vam nevjernici neko zlo nanijeti. Nevjernici su vam, doista, otvoreni neprijatelji.

102. Kada ti bude{ me|u njima i kad odlu~i{ da zajedno sa njima obavi{ molitvu, neka jedni s tobom molitvu obavljaju i neka svoje oru`je uzmu; i dok budete obavljali molitvu, neka drugi budu iza vas, a onda neka do|u oni koji jo{ nisu obavili molitvu pa neka i oni obave molitvu s tobom, ali neka dr`e oru`je svoje i neka budu oprezni. Nevjernici bi jedva do~ekali da oslabi pa`nja va{a prema oru`ju i oru|u va{em, pa svi odjednom na vas navale. A ako vam bude smetala ki{a ili ako bolesni budete, nije vam grijeh da oru`je svoje odlo`ite, samo oprezni budite. Allah je nevjernicima pripremio sramnu patnju.

103. A kada molitvu zavr{ite, Allaha spominjite, i stoje{i, i sjede{i, i le`e{i. A u bezbjednosti obavljajte molitvu u potpunosti, jer vjernicima je propisano da u odre|eno vrijeme molitvu obavljaju.

104. Nemojte malaksati tra`e{i neprijatelja; ako vi trpite bol, trpe i oni bol kao i vi, a vi se jo{ od Allaha nadate onome ~emu se oni ne nadaju. Â- A Allah sve zna i mudar je.

105. Mi tebi objavljujemo Knjigu, samu istinu, da ljudima sudi{ onako kako ti Allah objavljuje. I ne budi branilac varalicama,

106. i zamoli oprost od Allaha, - Allah, uistinu, pra{ta i samilostan je.

107. I ne brani one koji su u du{ama svojim podmukli jer Allah nikako ne voli onoga ko je podmukao, gre{nik.

108. Oni se kriju od ljudi, ali se ne mogu sakriti od Allaha, a On je s njima i kad no}u smi{ljuju rije~i kojima On nije zadovoljan; Allah dobro zna sve ono {to oni rade.

109. Eto, vi ih branite na ovom svijetu, a ko }e ih pred Allahom na Sudnjem danu braniti, ili ko }e im zastupnik biti?

110. Onaj ko kakvo zlo u~ini ili se prema sebi ogrije{i pa poslije zamoli Allaha da mu oprost i Â- na{i }e da Allah pra{ta i da je milostiv.

111. Onaj ko grijeh uradi Â- na svoju {tetu ga je uradio. Â- A Allah sve zna i mudar je.

112. A onaj ko kakav prestup ili grijeh po~ini pa time nedu`na ~ovjeka potvori Â- natovario je na sebe i kletvu i grijeh o~iti.

113. Da nije Allahove dobrote i Njegove milosti prema tebi, - naki pojedinci njihovi su bili naumili da te prevare Â- ali su samo sebe prevarili, a tebi nisu nimalo naudili. Tebi Allah objavljuje Knjigu i mudrost i u~i te onome {to nisi znao; velika je Allahova blagodat prema tebi!

114. Nema kakva dobra u mnogim njihovim tajnim razgovorima, osim kada tra`e da se milostinja udjeljuje ili da se dobra djela ~ine ili da se uspostavlja sloga me|u ljudima. A ko to ~ini iz `elje da Allahovu naklonost stekne Mi }emo mu, sigurno, veliku nagradu dati.

115. Onoga ko se suprostavi Poslaniku, a poznat mu je pravi put, i koji po|e putem koji nije put vjernika, pusti}emo da ~ini {ta ho}e, i baci}emo ga u d`ehennem, - a u`asno je on boravi{te!

116. Allah sigurno ne}e oprostiti da Njemu druge smatraju ravnim, a oprosti}e kome ho}e ono {to je manje od toga. A daleko je zalutao onaj ko smatra da je Allahu neko ravan.
117. Oni se mimo Allah `enskim kumirima klanjaju, a ne klanjaju se drugom do {ejtanu-prkosniku,
118. prokleo ga Allah! A on je rekao: "Ja }u se sigurno potruditi da preotmem za sebe odre|en broj Tvojih robova,
119. i navodi}u ih, sigurno, na stranputice, i primamljiva}u ih, sigurno, la`nim nadama, i sigurno }u im zapovjediti pa }e stoci u{i rezati, i sigurno }u im narediti pa }e stvorenja Allahova mijenjati!" A onaj ko za za{titnika {ejtana prihvati, a ne Allaha, doista }e propasti!
120. On im obe}ava i primaljuje ih la`nim nadama, a ono {to im {ejtan obe}a samo je obmana.
121. Njihovo prebivali{te bi}e d`ehennem i oni iz njega ne}e na}i spasa!
122. One koje vjeruju i ~ine dobra djela uve{ }emo u d`ennetske ba{~e kroz koje }e rijeke te}i, u kojima }e vje~no i zauvijek ostati, - Allahovo je istinito obe}anje, a ~ije su rije~i od Allahovih istinitije!
123. To ne}e biti ni po va{im `eljama ni po `eljama sljedbenika Knjige; onaj ko radi zlo bi}e ka`njen za to i ne}e na}i, osim Allaha, ni za{titnika ni pomaga~a;
124. a onaj ko ~ini dobro, bio mu{karac ili `ena, a vjernik je, - u}i }e u d`ennet i ne}e mu se u~initi ni koliko trun jedan nepravda.
125. Ko je bolje vjere od onoga koji se iskreno preda Allahu, ~ine}i jo{ i dobra djela, i koji slijedi vjeru Ibrahimovu, vjeru pravu? Â- A Ibrahima je Allah uzeo za prijatelja.
126. Allahovo je ono {to je na nebesima i ono {to je na Zemlji; i Allah sve zna.
127. Oni tra`e od tebe propise o `enama. Reci: "Allah }e vam objasniti propise o njima Â- ne{to vam je ve} kazao u Knjizi o `enama-sirotama, kojima uskra}ujete ono {to im je propisano a ne `elite da se njima o`enite, i o nejakoj djeci, i o tome da sa siro~adi treba da pravedno postupite. A Allah sigurno zna za dobro koje u~inite.
128. Ako se naka `ena pla{i da }e joj mu` po~eti joguniti ili da }e je zanemariti, onda se oni ne}e ogrije{iti ako se nagode, - a nagodba je najbolji na~in -, ta ljudi su stvoreni lakomi! I ako vi budete lijepo postupali i Allaha se bojali Â- pa, Allah dobro zna ono {to radite.
129. Vi ne mo`ete potpuno jednako postupati prema `enama svojim ma koliko to `eljeli, ali ne dopustite sebi takvu naklonost pa da jednu ostavite u neizvjesnosti. I ako vi budete odnose popravili i nasilja se klonili, - pa, Allah }e, zaista, oprostiti i samilostan biti.
130. A ako se njih dvoje ipak rastave, Allah }e ih, iz obilja Svoga, neovisnim u~initi; - Allah je neizmjereno dobar i mudar.
131. Allahovo je ono {to je na nebesima i ono {to je na Zemlji. Mi smo onima kojima je data Knjiga prije vas, a i vama, ve} zapovjedili da se bojite Allaha. A ako ne budete vjerovali, - pa, uistinu, Allahovo je ono {to je na nebesima i ono {to je na Zemlji, Allah nije ni o kome ovisan i On je hvale dostojan!
132. Allahovo je ono {to je na nebesima i ono {to je na Zemlji, i Allah je kao Gospodar dovoljan.
133. Ako On ho}e, vas }e ukloniti, o ljudi! a druge dovesti; On je kadar da to u~ini.
134. Onaj ko `eli nagradu na ovom svijetu Â- pa, u Allaha je nagrada i ovoga i onoga svijeta, - a Allah sve ~uje i sve vidi.
135. O vjernici, budite uvijek pravedni, svjedo~ite Allaha radi, pa i na svoju {tetu ili na {tetu roditelja i ro|aka, bio on bogat ili siroma{an, ta Allahovo je da se brine o njima! Zato ne slijedite strasti Â- kako ne biste bili nepravedni. A ako budete krivo svjedo~ili ili svjedo~enje izbjegavali, - pa, Allah zaista zna ono {to radite.
136. O vjernici, vjerujte u Allaha, i Poslanika Njegova, i u Knjigu koju On Svome Poslaniku objavljuje, i u Knjigu koju je objavio prije. A onaj ko ne bude vjerovao u Allaha, i u meleke Njegove, i u knjige Njegove, i u poslanike Njegove, i u onaj svijet Â- daleko je zalutao.

137. Onima koji su bili vjernici, i zatim postali nevjernici, pa opet postali vjernici i ponovo postali nevjernici, i pojačali nevjerovanje, Allah doista ne može oprostiti i neće ih na pravi put izvesti.

138. Bolnu patnju navijesti licemjerima,

139. koji prijateljuju sa nevjernicima, a ne s vjernicima! Zar kod njih traže snagu, a sva snaga pripada samo Allahu?

140. On vam je već u Knjizi objavio: kad viđete da Allahove riječi poriču i da im se izruguju, ne sjedite s onima koji to čine dok ne stupe u drugi razgovor, inače, bićete kao i oni. Allah će sigurno zajedno sastaviti u džehennemu licemjere i nevjernike,

141. one koji ižeću {ta} će biti s vama: pa ako vam Allah daruje pobjedu, oni reknu: "Zar nismo bili uz vas?" a ako sreća posluži i nevjernike, onda govore njima: "Zar vas nismo mogli pobijediti i zar vas nismo odbranili od vjernika?" Na Sudnjem danu Allah će vam svima presuditi! A Allah neće dati priliku nevjernicima da unište vjernike.

142. Licemjeri misle da će Allah prevariti, i On će ih za varanje njihovo kazniti. Kada ustaju da molitvu obave, lijeno se dižu, i samo zato da bi se pokazali pred svijetom, a Allaha gotovo da i ne spomenu;

143. neodlučni su kome će se privoljeti, da li ovima ili onima. A onoga koga Allah u zabludi ostavi Ā- ti neće { na}i načina da ga na pravi put uputi.

144. O vjernici, ne prijateljujte sa nevjernicima umjesto s vjernicima! Zar hoćete da pružite Allahu očigledan dokaz protiv sebe?

145. Licemjeri će na samom dnu džehennema biti i ti im neće za {titnika na}i;

146. ali oni koji se pokaju i poprave i koji vrsto Allaha prihvate i vjeru svoju u Allaha iskreno ispolje, biće s vjernicima, a Allah će sigurno vjernicima veliku nagradu dati.

147. Zašto bi vas Allah kažnjavao ako budete zahvaljivali i vjerovali? Allah je blagodaran i sveznajući.

148. Allah ne voli da se o zlu glasno govori, to može samo onaj kome je učinjena nepravda. Ā- A Allah sve vidi i sve zna.

149. Bilo da vi dobro djelo javno učinite ili ga sakrijete ili nepravdu oprostite, - pa, Allah mnogo prašta i sve može.

150. Oni koji u Allaha i poslanike Njegove ne vjeruju i čele da između Allaha i poslanika Njegovih u vjerovanju naprave razliku, i govore; "U neke vjerujemo, a u neke ne vjerujemo", i čele da između toga nekakav stav zauzmu Ā-

151. oni su zbilja pravi nevjernici; a Mi smo nevjernicima pripremili sramnu patnju.

152. A oni koji u Allaha i poslanike Njegove vjeruju i nijednog od njih ne izdvajaju Ā- On će ih, sigurno, nagraditi. Ā- A Allah prašta i samilostan je.

153. Sljedbenici Knjige traže od tebe da im spustiš Knjigu. Pa, od Musaa su tražili i viđe od toga, kad su, uglas, rekli: "Pokaži nam Allah!" Zato ih je, zbog bezdužnosti njihove, munja očinula. Poslije su, kada su im očigledni dokazi bili pokazani, tele prihvatili, ali smo i to oprostili, a Musau smo očit vlast dali,

154. i iznad njih smo brdo digli, zbog zavjeta koji su dali, i Mi smo im rekli: "Na kapiju pognutih glava uđite!" Ā- i još mi im rekli: "O subotu se ne ogriječite!" Ā- i od njih smo vrsto obećanje uzeli.

155. Ali zato što su zavjet prekršili i što u Allahove dokaze nisu povjerovali, što su ni krive ni dužne vjerovjesnike ubijali i što su govorili: "Naša su srca okorjela" Ā- Allah im je, zbog nevjerovanja, njihova srca zapečatio, pa ih je samo malo vjerovalo Ā-

156. i zbog nevjerovanja njihova i zbog iznoženja teških kleveta protiv Merjeme

157. i zbog riječi njihovih: "Mi smo ubili Mesiha, Isaa, sina Merjemina, Allahova poslanika:... A nisu ga ni ubili ni raspeli, već im se pričinilo. Oni koji su se o njemu u mišljenju razilazili, oni su sami o tome u sumnji bili; o tome nisu ništa pouzdano znali, samo su nagađali; a sigurno je da ga nisu ubili,

158. već ga je Allah uzdigao Sebi. Ā- a Allah je silan i mudar.

159. I nema nijednog sljedbenika Knjige koji, kada bude umirao, neće u njega onako kako treba povjerovati, a na Sudnjem danu on će protiv njih svjedočiti.

160. I zbog te{kog nasilja Jevreja mi smo im neka lijepa jela zabranili koja su im bila dozvoljena, i zbog toga {to su mnoge od Allahova puta odvra}ali

161. i zato {to su kamatu uzimali, a bilo im je zabranjeno, i zato {to su tuje imetke na nedozvoljen na~in jeli. A za nevjernike me|u njima Mi smo kaznu bolnu pripremili.

162. Ali onima me|u njima koji su u nauku sasvim upu}eni, i pravim vjernicima, - oni vjeruju u ono {to se objavljuje tebi i u ono {to je objavljeno prije tebe Â- naro~ito onima koji molitvu obavljaju i onima koji zekat daju i u Allah i u onaj svijet vjeruju, - njima }emo sigurno veliku nagradu dati.

163. Mi objavljujemo tebi kao {to smo objavljivali Nuhu i vjerovjesnicima poslije njega, a objavili smo i Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu i unucima, i Isau, i Ejjubu, i Junusu, i Harunu, i Sulejmanu, a Davudu smo dali Zebur Â-

164. i poslanicima o kojima smo ti prije kazivali i poslanicima o kojima ti nismo kazivali, - a Allah je sigurno s Musaom razgovarao ~,

165. o poslanicima koji su radosne vijesti i opomene donosili, da ljudi poslije poslanika ne bi nikakva opravdanja pred Allahom imali. Â- A Allah je silan i mudar.

166. Allah svjedo~i da je istina ono {to ti objavljuje, objavljuje ono {to On jedini zna, a i meleki svjedo~e; - a dovoljan je Allah kao svjedok.

167. One koji ne}e da vjeruju i koji od Allahova puta odvra}aju daleko su zalutali.

168. onima koji ne}e da vjeruju i koji }ine nepravdu Allah doista ne}e oprostiti i ne}e im put pokazati,

169. osim puta u d`ehennem; u kome }e vje~no i zauvijek ostati; to je Allahu lahko.

170. O ljudi, Poslanik vam je ve} donio Istinu od Gospodara va{eg; zato vjerujte Â- bolje vam je! A ako ne budete vjerovali, - pa, Allahovo je ono {to je nebesima i na Zemlji, i Allah sve zna i mudar je.

171. O sljedbenici Knjige, ne zastranjujte u svome vjerovanju i o Allahu govorite samo istinu! Mesih, Isa, sin Merjemin, samo je Allahov poslanik, i Rije~ Njegova koju je Merjemi dostavio, i Duh od Njega; zato vjerujte u Allaha i Njegove posalnike i ne govorite: "Trojica su!" Prestanite, bolje vam je! Allah je samo jedan Bog, - hvaljen neka je On! Â- zar On da ima dijete?! Njegovo je ono {to je na nebesima i ono {to je na Zemlji, i Allah je dovoljan kao za{titnik.

172. Mesihu ne}e biti zazorno da prizna da je Allahov rob, pa ni melekima, Njemu najbli`im. A one kojima bude zazorno da se Njemu klanjaju, i koji se budu oholili, Allah }e ih sve pred Sebe sakupiti:

173. vjernike koji su dobra djela ~inili On }e prema zasluzi nagraditi i jo{ }e im, iz obilja Svoga, vi{e dati; a one koji su zazirali i oholili se Â- na nesnosne muke }e staviti i oni ne}e na}i sebi, mimo Allaha, ni za{titnika ni pomaga~a.

174. O ljudi, dokaz vam je ve} stigao od Gospodara va{eg i Mi vam objavljujemo jasnu Svjetlost.

175. One koji budu u Allaha vjerovali i ~vrsto se Njegovih propisa pridr`avali Â- On }e sigurno u milost Svoju i blagodat uvesti, i pravim putem Sebi uputiti.

176. Oni tra`e od tebe tuma~enje, Reci: "Allah }e vam kazati propis o "kelali": ako neko umre, i ne bude imao djeteta, a ima sestru, njoj Â- polovina njegove ostav{tine, a on }e naslijediti nju ako ona ne bude imala dijete; a ako su dvije, njima Â- dvije tre}ine njegove ostav{tine. A ako su oni bra}a i sestre, onda }e mu{karcu pripasti dio jednak koliko dvjema `enskima. To vam Allah obja{njava, da ne zalutate. A Allah zna sve.

QURAN (BOSNIAN)

5 - Al-Mā'idah

1. O vjernici, ispunjavajte obaveze! Dozvoljava vam se stoka, ali ne ona koja }e vam se navesti; dok obrede had`d`a obavljate, nije vam dozvoljeno da lovite. Uistinu, Allah propisuje {to On ho}e.
2. O vjernici, ne omalova`avajte Allahove odredbe had`d`a, ni sveti mjesec, ni kurbane, naro~ito one ogrlicama obilje`ene, ni one ljude koji su krenuli ka ^asnom hramu `ele}i nagradu i naklonost Gospodara svoga. A kad obrede had`d`a obavite, onda loviti mo`ete. I neka vas mr`nja koju prema nekim ljudima nosite, zato {to su vam sprije~ili pristup ^asnom hramu, nikako ne navede da ih napadnete! Jedni drugima poma`ite u dobro~instvu i ~estitosti, a ne sudjelujte u grijehu i neprijaeljstvu; i bojte se Allaha, jer Allah stra{no ka`njava.
3. Zabranjuje vam se strv, i krv, i svinjsko meso, i ono {to je zaklano u ne~ije drugo, a ne u Allahovo ime, i {to je udavljeno i ubijeno; i {to je strmoglavljeno- i rogom ubodeno, ili od zvijeri na~eto Â- osim ako ste ga preklali Â- i {to je na `rtvenicima `rtvovano, i zabranjuje vam se gatanje strelicama. To je porok! Â- Danas su nevjernici izgubili svaku nadu da }ete vi otpasti od svoje vjere, zato se ne bojte njih- ve} se bojte Mene. Sada sam vam vjeru va{u usavr{io i blagodat Svoju prema vama upotpunio i zadovoljan sam da vam islam bude vjera. Â- A onome ko bude primoran- kad hara glad, bez namjere da u~ini grijeh, Allah }e oprostiti i samilostan biti.
4. Pitaju te {to im se dozvoljava. Reci: "Dozvoljavaju vam se lijepa jela i ono {to vam ulove `ivotinje koje ste lovu podu~ili, onako kako je Allah vas nau~io. Jedite ono {to vam one uhvate i spomenite Allahovo ime pri tome, i bojte se Allaha, jer Allah, zaista, brzo svija ra~une."
5. Od sada vam se dozvoljavaju sva lijepa jela; i dozvoljavaju vam se jela onih kojima je data Knjiga, i va{a jela su njima dozvoljena; i ~estite vjernice su vam dozvoljene, i ~estite k}eri onih kojima je data Knjiga prije vas, kad im vjen~ane darove njihove dadete s namjerom da se njima o`enite, a ne da s njima blud ~inite i da ih za prile`nice uzimate. A onaj ko otpadne od prave vjere Â- uzalud }e mu biti djela njegova i on }e, na onom svijetu, nastradati.
6. O vjernici, kad ho}ete molitvu da obavite, lica svoja i ruke svoje do iza lakata operite Â- a dio glava svojih potarite Â- i noge svoje do iza ~lanaka. a ako ste d`unubi, onda se okupajte; a ako ste bolesni ili na putu ili ako ste izvr{ili prirodnu potrebu ili ako ste se sastajali sa `enama, a ne na}ete vode, onda rukama svojim ~istu zemlju dotaknite i njima preko lica svojih i ruku svojih pre|ite. Allah ne `eli da vam pri~ini pote{ko}e, ve} `eli da vas u~ini ~istim i da vam blagodat Svoju upotpuni, da biste bili zahvalni.
7. I sjetite se Allahove milosti kojom vas je obasuo i zavjeta kojim vas je obavezao, kad ste rekli: "Slu{amo i pokoravamo se!" I bojte se Allaha, jer Allah zna sva~ije misli.
8. O vjernici, du`nosti prema Allahu izvr{avajte, i pravedno svjedo~ite! Neka vas mr`nja koju prema nekim ljudima nosite nikako ne navede da nepravedni budete! Pravedni budite, to je najbli`e ~estitosti, i bojte se Allaha, jer Allah dobro zna ono {to ~inite!
9. Onima koji budu vjerovali i dobra djela ~inili Allah obe}ava oprost i nagradu veliku;
10. A oni koji ne budu vjerovali i dokaze Na{e budu poricali Â- bi}e stanovnici d`ehennema.
11. O vjernici, sjetite se Allahove blagodati prema vama kada su neki ljudi htjeli da vas se do~epaju, a On je zadr`ao ruke njihove. I bojte se Allaha, i neka se vjernici samo u Allaha pouzdaju!
12. Allah je prihvatio zavjet sinova Israilovih Â- a izme|u njih bili smo postavili dvanaest starje{ina Â- i Allah je rekao: "Ja sam s vama! Ako budete molitvu obavljali i milostinju davali, i ako budete u poslanike Moje vjerovali, pomagali im i drage volje zajam Allahu davali, sigurno }u pre}i preko r|avih postupaka va{ih i uve{ }u vas u d`ennetske ba{~e kroz koje }e rijeke te}i. A onaj me|u vama koji ni poslije ovoga ne bude vjerovao Â- s pravog puta je skrenuo."

13. Ali, zato što su zavjet svoj prekrili, Mi smo ih prokleli i srca njihova okrutnim učinili. Oni su riješi s mjesta na kojima su bile uklanjali, a dobar dio onoga što su opominjani izostavili. I ti koji kod njih, osim malo njih, neprestano na vjerolomstvo nailaziti, ali im oprostite i ne karajte ih. Allah, uistinu, voli one koji što dobro.
14. Mi smo zavjet prihvatili od onih koji govore: "Mi smo kršćani"- ali su i oni dobar dio onoga što su bili opominjani izostavili, zato smo među njih neprijateljstvo i mržnju do Sudnjeg dana ubacili; a Allah je ih sigurno obavijestiti o onome što su radili
15. O sljedbenici Knjige, došao vam je poslanik Nađ da vam ukaže na mnogo što što vi iz Knjige krijete, i preko čega je i prešao. A od Allaha vam dolazi svjetlost i Knjiga jasna
16. kojom Allah upućuje na puteve spasa one koji nastoje da steknu zadovoljstvo Njegovo i izvodi ih, po volji Svojoj, iz tmina na svjetlo i na pravi put im ukazuje.
17. Nevjernici su oni koji govore: "Bog je Allah- Mesih, sin Merjemin!" Reci: "Ko može spriječiti Allaha da, ako hoće, uništi Mesiha, sina Merjemina, i majku njegovu, i sve one koji su na Zemlji? Allahova je vlast na nebesima i na Zemlji i na onome što je između njih; On stvara što hoće, i Allah sve može.
18. I Jevreji i kršćani kažu: "Mi smo djeca Božja i miljenici Njegovi." Reci: "Pa zašto vas onda On kažnjava zbog grijehova vaših?" A nije tako! Vi ste kao i ostali ljudi koje On stvara: kome hoće On je oprostiti, a koga hoće, On je kazniti. Allahova je vlast na nebesima i na Zemlji i na onome što je između njih, i Njemu je se svi vratiti.
19. O sljedbenici Knjige, došao vam je poslanik Nađ - nakon što je neko vrijeme prekinuto slanje poslanika Allah- da vam objasni, da ne biste rekli: "Nije nam dolazio ni onaj koji donosi radosne vijesti, ni onaj koji opominje!" Pa, došao vam je, eto, onaj koji donosi radosne vijesti i koji opominje. A Allah sve može.
20. A kada Musa reče narodu svome: "O narode moj, sjetite se Allahove blagodati prema vama kada je neke od vas vjerovjesnicima učinio, a mnoge vladarima, i dao vam ono što nijednom narodu nije dao;
21. O narode moj, ulite u Svetu zemlju, koju vam je Allah dodijelio, i ne uzmićte nazad, pa da se vratite izgubljeni", -
22. oni rekoše: "O Musa! u njoj je nemilosrdan narod i mi u nju nećemo ući god oni iz nje ne iziđu, mi ćemo onda sigurno ući."
23. Dva čovjeka koja su se Allaha bojala i kojima je On darovao milost Svoju Allah- rekoše: "Navalite im na kapiju, pa kad kroz nju proćete, bićete sigurno pobjednici; a u Allaha se pouzdajte, ako ste vjernici!"
24. "O Musa," Allah- rekoše oni Allah- "dok god su oni u njoj mi nećemo u nju ulaziti! Hajde ti i Gospodar tvoj pa se bijte, mi ćemo ovdje ostati!"
25. "Gospodaru moj," Allah- reče Musa Allah- "ja osim sebe imam moć samo nad bratom svojim; zato presudi nama i ljudima grešnim! Allah-
26. "četrdeset godina oni će zemljom lutati" Allah- reče On Allah- "jer će im Sveta zemlje zabranjena biti, a ti ne tuguj za narodom grešnim!"
27. I ispričaj im o dvojici Ademovih sinova, onako kako je bilo, kada su njih dvojica `rtvu prinijeli, pa kada je od jednog bila primljena, a od drugog nije, ovaj je rekao: "Sigurno ću te ubiti!" Allah- prima samo od onih koji su dobri" Allah- reče onaj.
28. "I kad bi ti pružio ruku svoju prema meni da me ubiješ, ja ne bih pružio svoju prema tebi da te ubijem, jer ja se bojim Allaha, Gospodara svjetova.
29. Ja `elim da ti poneseš i moj i svoj grijeh i da budeš stanovnik u vatri." A ona je kazna za sve nasilnike.
30. I strast njegova navede ga da ubije brata svoga, pa ga on ubi i posta jedan od izgubljenih.
31. Allah onda posla jednog gavrana da kopa po zemlji da bi mu pokazao kako da zakopa mrtvo tijelo brata svoga. "Teško meni!" Allah- povika on Allah- "zar i ja ne mogu, kao ovaj gavrana, da zakopam mrtvo tijelo brata svoga!" I pokaja se.
32. Zbog toga smo Mi propisali sinovima Israilovim: ako neko ubije nekoga ko nije ubio nikoga, ili onoga koji na Zemlji nered ne čini Allah- kao da je sve ljude poubijao; a ako neko bude uzrok da se nećiji život sačuva, - kao da je svim ljudima `ivot sačuvao. Nađ poslanici su im jasne dokaze donosili, ali su mnogi od njih, i poslije toga, na Zemlji sve granice zla prelazili.
33. Kazna za one koji protiv Allaha i Poslanika Njegova vojuju i koji nered na Zemlji čine jeste: da budu ubijeni, ili razapeti, ili da

im se unakrst ruke i noge odsijeku ili da se iz zemlje prognaju. To im je poni`enje na ovom svijetu, a na onom svijetu ~eka ih patnja velika,

34. ali ne i za one koji se pokaju prije nego {to ih se domognete! I znajte da Allah pra{ta i da je milostiv.

35. O vjernici, Allah se bojte i nastojte da Mu se umilite i na putu Njegovu se borite kako biste postigli {to `elite.

36. Kada bi sve ono {to je na Zemlji bilo u posjedu nevjernika, i jo{ toliko, i htjeli da se otkupe od patnje na onom svijetu, ne bi im se primilo. Njih ~eka muka nesnosna.

37. Za`elje}e oni da iz vatre izi|u, ali im nje ne}e izlaska biti, za njih }e biti patnja neprestana.

38. Kradljivcu i kradljivici odsijecite ruke njihove, neka im to bude kazna za ono {to su u~inili i opomena od Allaha! A Allah je silan i mudar.

39. A onome ko se poslije nedjela svoga pokaje i popravi se Â- Allah }e sigurno oprostiti. Allah doista pra{ta i samilostan je.

40. Ti sigurno zna{ da samo Allah ima vlast na nebesima i na Zemlji. On ka`njava onoga koga ho}e, a pra{ta onome kome ho}e. Allah sve mo`e.

41. O Poslani~e, neka te ne zabrinjava to {to brzo nevjerovanje ispoljavaju oni koji ustima svojim govore: "Vjerujemo!" a srcem ne vjeruju, i Jevreji koji izmi{ljotine mnogo slu{aju i koji tu|e rije~i rado prihvataju, a tebi ne dolaze, koji smisao rije~ima s mjesta njihovih izvr}u i govore: "Ako vam se ovako presudi, onda pristanite na to, a ako vam se ne presudi, onda nemojte pristati!" A onoga koga Allah `eli u njegovoj zabludi da ostavi, ti mu Allahovu naklonost ne mo`e{ nikako osigurati. to su oni ~ija srca Allah ne `eli da o~isti; njih na ovom svijetu ~eka poni`enje, a na onom svijetu patnja golema.

42. Oni mnogo la`i slu{aju i rado ono {to je zabranjeno jedu; pa ako ti do|u, ti im presudi ili se okreni od njih; ako se okrene{ od njih, oni ti ne mogu nimalo nauditi. A ako im bude{ sudio, sudi im pravo jer Allah voli pravedne.

43. A odkud da oni tra`e od tebe da im sudi{ kad imaju Tevrat, u kome su Allahovi propisi? Oni ni poslije presude tvoje ne bi bili zadovoljni jer nisu nikakvi vjernici.

44. Mi smo objavili Tevrat, u kome je uputstvo i svjetlo. Po njemu su Jevrejima sudili vjerovjesnici, koji su bili Allahu poslu{ni i ~estiti ljudi, i u~eni, od kojih je tra`eno da ~uvaju Allahovu knjigu, i oni su nad njom bdjeli. Zato se, kada budete sudili, ne bojte ljudi, ve} se bojte Mene, i ne zamjenjujte rije~i Moje za ne{to {to malo vrijedi! A oni koji ne sude prema onome {to je Allah objavio, oni su pravi nevjernici.

45. Mi smo im u njemu propisali: glava za glavu, i oko za oko, i nos za nos, i uho za uho, i zub za zub, a da rane treba uzvratiti. A onome ko od odmazde odustane, bi}e mu to od grijeha iskupljenje. Oni koji ne sude prema onom {to je Allah objavio pravi su nasilnici.

46. Poslije njih smo Isaa, sina Merjemina, poslali, koji je priznavao Tevrat prije njega objavljen, a njemu smo dali Ind`il, u kome je bilo uputstvo i svjetlo, i da potvrdi Tevrat, prije njega objavljen, u kome je tako|e bilo uputstvo i pouka onima koji su se Allaha bojali,

47. i sljedbenicima Ind`ila smo bili naredili da sude prema onome {to je Allah objavio u njemu. Oni koji nisu sudili prema onome {to je Allah objavio Â- pravi su gre{nici.

48. A tebi objavljujemo Knjigu, samu istinu, da potvrdi knjige prije nje objavljene i da nad njima bdi. I ti im sudi prema onome {to Allah objavljuje i ne povodi se za prohtjevima njihovim, i ne odstupaj od Istine koja ti dolazi; svima vama smo zakon i pravac propisali. A da je Allah htio, On bi vas sljedbenicima jedne vjere u~inio, ali, On ho}e da vas isku{a u onome {to vam propisuje, zato se natje~ite ko }e vi{e dobra u~initi; Allahu }ete se svi vratiti, pa }e vas On o onome u ~emu ste se razilazili obavijestiti.

49. I sudi im prema onome {to Allah objavljuje i ne povodi se za prohtjevima njihovim, i ~uvaj ih se da te ne odvrate od ne~ega {to ti Allah objavljuje. A ako ne pristaju, ti onda znaj da Allah `eli da ih zbog nekih grijehova njihovih kazni. A mnogi ljudi su, zaista, nevjernici.

50. Zar oni tra`e da im se kao u pagansko doba sudi? A ko je od Allaha bolji sudija narodu koji ~vrsto vjeruje?

51. O vjernici, ne uzimajte za za{titnike Jevreje i kr{tjane! Oni su sami sebi za{titnici! A njihov je onaj me|u vama koji ih za

za{titnike prihvatiti; Allah uistinu ne}e ukazati na pravi put ljudima koji sami sebi nepravdu ~ine.

52. Zato ti vidi{ one ~ija su srca bolesna kako se `ure da s njima prijateljstvo sklope, govore}i: "Bojimo se da nas kakva nevolje ne zadesi." A Allah }e sigurno pobjedu ili ne{to drugo od sebe dati, pa }e se oni zbog onoga {to su u du{ama svojim krili kajati,

53. a oni koji vjeruju re}i }e: "Zar su to oni koji su se zaklinjali Allahom, svojom najte`om zakletvom, da su zaista s vama?" Djela njihova bi}e poni{tena, i oni }e nastradati.

54. O vjernici, ako neko od vas od vjere svoje otpadne, - pa, Allah }e sigurno mjesto njih dovesti ljude koje On voli i koji Njega vole, prema vjernicima ponizne, a prema nevjernicima ponosite; oni }e se na Allahovu putu boriti i ne}e se ni~ijeg prijekora bojati. To je Allahov dar, koji On daje kome ho}e Â- a Allah je neizmjereno dobar i zna sve.

55. Va{i za{titnici su samo Allah i Poslanik Njegov i vjernici koji ponizno molitvu obavljaju i zekat daju.

56. Onaj ko za za{titnika uzme Allaha i Poslanika Njegova i vjernike Â- pa, Allahova strana }e svakako pobijediti.

57. O vjernici, ne prijateljujte s onima koji vjeru va{u za podsmijeh i zabavu uzimaju, bili to oni kojima je data Knjiga prije vas, ili bili mnogobo{ci, - i Allaha se bojte ako ste vjernici Â-

58. I kad pozivate na molitvu i to za podsmijeh i zabavu uzimaju, zato {to su oni ljudi koji ne shva}aju.

59. Reci; "O sljedbenici Knjige, zar da nas osu|ujete zato {to vjerujemo u Allaha i u ono {to nam se objavljuje, i u ono {to je objavljeno prije, - a ve}ina ste gre{nici?"

60. Reci: "Ho}ete li da vam ka`em koji su gori od takvih i koje }e Allah jo{ te`e kazniti? Oni koje je Allah prokleo i na koje se rasrdio i u majmune i svinje pretvorio, oni koji su se {ejtanu klanjali Â- njih ~eka najgore mjesto, jer oni su najdalje s pravog puta odlutali."

61. A kada vam dolaze, oni govore: "Vjerujemo!" ali oni dolaze kao nevjernici, a takvi i odlaze, a Allah dobro zna ono {to oni kriju.

62. Vidi{ mnoge od njih kako u grijeha i nasilje srljaju i kako ono {to je zabranjeno jedu; ru`no li je to kako postupaju!

63. Trebalo bi da ih ~estiti i u~eni ljudi od la`na govora i zabranjena jela odvra}aju; ru`no li je to kako postupaju!

64. Jevreji govore: "Allahova ruka je stisnuta!" Stisnute bile ruke njihove i prokleti bili zbog toga {to govore! Ne, obje ruke Njegove su otvorene, On udjeljuje koliko ho}e! A to {to ti objavljuje Gospodar tvoj poja~a}e kod mnogih od njih zabludu i nevjerovanje. Mi smo ubacili me|u njih neprijateljstvo i mr`nju sve do Smaka svijeta. Kad god poku{aju da potpale ratnu vatru, Allah je ugasi. Oni nastoje da na Zemlji smutnju prave, a Allah ne voli smutljivce.

65. A da sljedbenici Knjige vjeruju i grijeha se ~uvaju, Mi bismo pre{li preko ru`nih postupaka njihovih i sigurni bismo ih uveli u d`ennetske ba{ve u`ivanja.

66. Da se oni pridr`avaju Tavrata i Ind`ila i onoga {to im objavljuje Gospodar njihov, imali bi {ta da jedu, i od onoga {to je iznad njih i od onoga {to je ispod nogu njihovih. Ima ih i umjerenih, ali ru`no je ono {to radi ve}ina njih.

67. O Poslani~e, kazuj ono {to ti se objavljuje od Gospodara tvoga, - ako ne u~ini{, onda nisi dostavio poslanicu Njegovu Â- a Allah }e te od ljudi {tititi. Allah zaista ne}e ukazati na pravi put narodu koji ne}e da vjeruje.

68. Reci; "O sljedbenici Knjige, vi niste nikakve vjere ako se ne budete pridr`avali Tavrata i Ind`ila, i onoga {to vam objavljuje Gospodar va{." A to {to ti objavljuje Gospodar tvoj poja~a}e, uistinu, kod mnogih od njih nepokornost i nevjerovanje, ali, ti ne izgaraj zbog naroda koji ne}e da vjeruje.

69. Oni koji su vjerovali, pa i oni koji su bili Jevreji, i Sabijci, i kr{ani Â- oni koji su u Allaha i u onaj svijet vjerovali i dobra djela ~inili, - ni~ega se oni ne}e bojati i ni za ~im oni ne}e tugovati.

70. Mi smo od sinova Israilovih zavjet uzeli i poslanike im slali. Kad kod bi im koji poslanik donio ono {to nije godilo du{ama njihovim, jedne su u la` utjerivali, a druge ubijali.

71. Mislili su da ne}e biti na muke stavljeni, pa su bili i slijepi i gluhi, i onda kad je Allah primio pokajanje njihovo, mnogi od njih su opet bili i slijepi i gluhi; a Allah dobro vidi ono {to oni rad.

72. Nevjernici su oni koji govore: "Bog je Â– Mesih, sin Merjemin!Â´ A Mesih je govorio: "O sinovi Israilovi, klanjajte se Allahu, i mome i va{em Gospodaru! Ko drugog Allahu smatra ravnim, Allah }emo ulazak u d`ennet zabraniti i boravi{te njegovo }e d`ehennem biti; a nevjernicima ne}e niko pomo}i.
73. Nevjernici su oni koji govore: "Allah je jedan od trojice!" A samo je jedan Bog! I ako se ne okane onoga {to govore, nesnosna patnja }e, zaista, sti}i svakog od njih koji nevjernik ostane.
74. Za{to se oni ne pokaju Allahu i ne zamole oprost od Njega, ta Allah pra{ta i samilostan je.
75. Mesih, sin Merjemin, samo je poslanik Â– i prije njega su dolazili i odlazili poslanici -, a majka njegova je uvijek istinu govorila; i oboje su hranu jeli. Pogledaj kako Mi iznosimo jasne dokaze, i pogledaj, zatim, njih kako se odme}u.
76. Reci: "Kako mo`ete, pored Allaha, da se klanjate onome koji nije u stanju da vam kakvu {tetu u~ini, ni da vam neku korist pribavi, a Allah je taj koji sve ~uje i zna?"
77. Reci: "O sljedbenici Knjige, ne zastranjujte u vjerovanju svome, suprotno istini, i ne povodite se za prohtjevima ljudi koji su jo{ davno zalutali, i mnoge u zabludu odveli, i sami s pravog puta skrenuli!"
78. Jezikom Davuda i Isaa, sina Merjemina, prokleti su oni od sinova Israilovih koji nisu vjerovali Â– zato {to su se bunili i uvijek granice zla prelazili:
79. jedni druge nisu odvr}ali od gre{nih postupaka koje su radili. Ru`no li je zaista to kako su postupali!
80. Ti vidi{ mnoge od njih kako s mnogobocima prijateljuju. Ru`no li je zaista ono {to sami sebi pripremaju: da se Allah na njih rasrdi i da u patnji vje~no ostanu.
81. A da vjeruju u Allaha i vjerovjesnika i u ono {to se njemu objavljuje, oni s njima ne bi prijateljevali, ali, mnogi od njih su nevjernici.
82. Ti }e{ sigurno na}i da su vjernicima najlju}i neprijatelji Jevreji i mnogobocci; i svakako }e{ na}i da su vjernicima najbli`i prijatelji oni koji govore: "Mi smo kr{ani", zato {to me|u njima ima sve}enika i monaha i {to se oni ne ohole.
83. Kada slu{aju ono {to se objavljuje Poslaniku, vidi{ kako im liju suze iz o~iju jer znaju da je to Istina, pa govore: "Gospodaru na{, mi vjerujemo, pa upi{i i nas me|u one koji su posvjedo~ili.
84. Za{to da ne vjerujemo u Allaha i u Istinu koja nam dolazi, kada jedva ~ekamo da i nas Gospodar na{ uvede s dobrim ljudima."
85. I Allah }e im, zbog onoga {to govore, kao nagradu d`ennetske ba{~e dati, kroz koje }e rijeke te}i, u kojima }e vje~no boraviti; a to }e biti nagrada za sve one koji dobra djela ~ine.
86. A oni koji ne budu vjerovali i dokaze na{e poricali bi}e 87. stanovnici u d`ehennemu.
87. O vjernici, ne uskra}ujte sebi lijepe stvari koje vam je Allah dozvolio, samo ne prelazite mjeru, jer Allah ne voli one koji pretjeruju.
88. I jedite ono {to vam Allah daje, {to je dozvoljeno i lijepo; i bojte se Allaha u kojeg vjerujete.
89. Allah vas ne}e kazniti ako se zakunete nenamjerno, ali }e vas kazniti ako se zakunete namjerno. Otkup za prekr{enu zakletvu je: da deset siromaha obi~nom hranom kojom hranite ~eljad svoju nahranite, ili da ih odjenete, ili da roba ropstva oslobodite. A onaj ko ne bude mogao Â– neka tri dana posti. Tako se za zakletve va{e otkupljujete kada se zakunete; a o zakletvama svojim brinite se! Eto, tako vam Allah obja{njava propise Svoje da biste bili zahvalni.
90. O vjernici, vino i kocka i strelice za gatanje su odvratne stvari, {ejtanovo djelo; zato se toga klonite da biste postigli {to `elite.
91. {ejtan `eli da pomo}u vina i kocke unese me|u vas neprijateljstvo i mr`nju i da vas od sje}anja na Allaha i od obavljanja molitve odvрати. Pa ho}ete li se okaniti.
92. I budite poslu{ni Allahu i budite poslu{ni Poslaniku i oprezni budite! A ako glave okrenete, onda znajte da je Poslanik Na{ du`an samo da jasno obznani.
93. Onima koji vjeruju i dobra djela ~ine nama nikakva grijeha u onome {to oni pojedu i popiju kad se klone onoga {to im je

zabranjeno i kad vjeruju i dobra djela ~ine, zatim se Allaha boje i vjeruju i onda se grijeha klone i dobro ~ine. A Allah voli one koji drugima dobro ~ine.

94. O vjernici, Allah }e vas dovoditi u isku{enje sa divlja~i koja }e biti na dohvata ruu va{ih i kopalja va{ih Â- da Allah uka`e na onoga koji Ga se boji kad ga niko ne vidi. A onoga ko i poslije toga nasilje u~ini ~eka bolna patnja.

95. O vjernici, ne ubijajte divlja~ dok obavljate obrede had`d`a! Onome od vas ko je hotimi~no ubije kazna je da jednu doma}u `ivotinju, ~iju }e vrijednost procijeniti dvojica va{ih pravednih ljudi, pokloni Kabi, ili da se iskupi time {to }e, nahraniti siromahe ili postiti, da bi osjetio pogubnost postupka svoga. A Allah je ve} oprostio ono {to je bilo. Onoga ko to opet uradi Â- Allah }e kazniti. Allah je silan i strog.

96. Vama se dopu{ta da u moru lovite i da ulov jedete, da se njime vi i putnici koristite, a zabranjuje vam se da na kopnu lovite dok obrade had`d`a obavljate. I bojte se Allah, pred kojim }ete se sabrati.

97. Allah je u~inio da Kaba, ^asni hram, bude preporod za ljude, a tako i sveti mjesec i kurban, naro~ito oni ogrlicama ozna~eni, zato da znate da je Allahu poznato ono {to je na nebesima i ono {to je na Zemlji, da Allah, zaista, sva zna.

98. Neka znate da Allah strogo ka`njava, ali i da pra{ta i da je milostiv.

99. Poslaniku je jedino du`nost da objavi, a Allah zna i ono {to javno ~inite i ono {to sakrijete.

100. Reci: "Nije isto ono {to je zabranjeno i ono {to je dozvoljeno, makar {to te iznena|uje mno{tvo onoga {to je zabranjeno. Zato se Allaha bojte, o vi koji ste razumom obdareni, da biste ono {to `elite postigli.

101. O vjernici, ne zapitkujte o onome {to }e vam pri~initi neprijatnosti ako vam se objasni; a ako budete pitali za to dok se Kur`an objavljuje, objasni}e vam se, ono ranije Allah vam je ve} oprostio. Â- A Allah pra{ta i blag je.

102. Neki ljudi su prije vas pitali za to, pa poslije u to nisu povjerovali.

103. Allah nije propisao ni behiru, ni saibu, ni vasilu, a ni hama; to oni koji ne vjeruju govore o Allahu la`i, i ve}ina njih nema pameti.

104. A kada im se ka`e: "Pristupite onome {to Allah objavljuje, i Poslaniku!" oni odgovaraju: "Dovoljno nam je ono {to smo od predaka na{ih zapamtili". Â- Zar i ako preci njihovi nisu ni{ta znali u i ako nisu na pravom putu bili?!

105. O vjernici, brinite se o sebi; ako ste na pravom putu, ne}e vam nauditi onaj ko je zalutao! Allahu }ete se svi vratiti i On }e vas obavjestiti o onome {ta ste radili.

106. O vjernici, kada vam se pribli`i smrt, prilikom davanja oporuke neka vam posvjedo~e dvojica pravednih ro|aka va{ih ili neka druga dvojica, koji nisu va{i, - ako ste na putu, a pojave se znaci smrti. A ako posumnjate, zadr`ite ih poslije obavljene molitve i neka se Allahom zakunu: "Mi zakletvu ni za kakvu cijenu ne}emo prodati makar se radilo i o kakvu ro|aku i svjedo~enje koje je Allah propisao ne}emo uskratiti, jer bismo tada bili, doista, gre{nici".

107. A ako se dozna da su njih dvojica zgrije{ila, onda }e njih zamijeniti druga dvojica od onih kojima je {teta nanesena, i neka se Allahom zakunu: "Na{e zakletve su vjerodostojnije od zakletvi njihovih, mi se nismo krivo zakleli, jer bismo tada, zaista, nepravedni bili".

108. Najlak{e tako oni mogu da izvr{e svjedo~enje svoje onako kako treba, i da se ne pla{e da }e njihove zakletve drugim zakletvama biti pobijene. I bojte se Allah i slu{ajte! A Allah ne}e ukazati na pravi put ljudima koji su veliki gre{nici.

109. Na dan kada Allah sakupi poslanike i upita: "Da li su vam se odazvali?" Â- oni }e re{i: Mi ne znamo, jer samo Ti zna{ sve tajne".

110. Kad Allah rekne: "O Isa, sine Merjemin, sjeti se blagodati Moje prema tebi i majci tvojoj: kada sam te D`ibrilom pomogao pa si s ljudima, u be{ici i kao zreo mu`, razgovarao; i kada sam te pismenosti i mudrosti, i Tevratu i Ind`ilu nau~io: i kada si, voljom Mojom, od blata ne{to poput ptice napravio i u nju udahnuo i kada je ona, voljom Mojom, postala ptica; i kada si, voljom Mojom, o rojenja slijepa i gubavca iscijelio; i kada si, voljom Mojom, mrtve dizao; i kada sam od tebe sinove Israilove odbio, kad si im ti jasne dokaze donio, pa su oni me|u njima koji nisu vjerovali Â- povikali: "Ovo nije ni{ta drugo do prava vrad`bina!Â

111. I kada sam u~enicima naredio: ÂVjerujte u Mene i Poslanika Moga!Â Â- oni su odgovorili" ÂVjerujemo, a Ti budi svjedok da

smo mi muslimani".

112. A kada učenici rekoše: "O Isa, sine Merjemin, mo`e li nam Gospodar tvoj trpezu s neba spustiti?" Â– on reče: "Bojte se Allaha ako ste vjernici"

113. "Mi `elimo" Â– rekoše oni Â– "da s nje jedemo i da naća srca budu smirena i da se uvjerimo da si nam istinu govorio, i da o njoj budemo svjedoci".

114. Isa, sin Merjemin , reče: "O Allahu, Gospodaru nać, spusti nam s neba trpezu da nam bude praznik, i prvima od nas i onima kasnijim, i ~udo Tvoje, i nahrani nas, a Ti si hranitelj najbolji!"

115. "Ja }u vam je spustiti" Â– reče Allah -, "ali }u one meļu vama koji i poslije ne budu vjerovali kazniti kaznom kakvom nikoga na svijetu ne}u kazniti".

116. A kada Allah rekne: "O Isa, sine Merjemin, jesi li ti govorio ljudima: Â‘Prihvatite mene i majku moju kao dva boga uz Allaha!Â’" Â– on }e re}i: "Hvaljen neka si Ti! Meni nije prili~ilo da govorim ono {to nemam pravo. Ako sam ja to govorio, Ti to ve} znać; Ti znać {ta ja znam, a ja ne znam {ta Ti znać; Samo Ti jedini sve {to je skriveno znać.

117. Ja sam im samo ono govorio {to si im Ti naredio: Â‘Klanjajte se Allahu, i mome i svome Gospodaru!Â’ I ja sam nad njima bdio dok sam meļu njima bio, a kad si mi Ti duću uzeo, Ti si ih jedini nadzirao; Ti nad svim bdić.

118. Ako ih kaznić, robovi su Tvoji, a ako im oprostić, silan i mudar ti si."

119. Allah }e re}i: "Ovo je Dan u kome }e iskrenima od koristi iskrenost njihova biti; njima }e d`ennetske bać~e, kroz koje rijeke teku, pripasti, vje~no i do vijeka }e u njima ostati. Allah }e zadovoljan njima biti, a i oni Njim. To }e veliki uspjeh biti!Â’

120. Allahova je vlast na nebesima i na Zemlji i nad onim {to je na njima; On sve mo`e!

QURAN (BOSNIAN)

6 - Al-An'Āṣim

1. Hvaljen neka je Allah koji je nebesa i Zemlju stvorio i tmine i svjetlo dao, pa opet oni koji ne vjeruju Ā- druge sa Gospodarom svojim izjedana~uju!
2. On vas od zemlje stvara i ~as smrti odre|uje, i samo On zna kada }e Smak svijeta biti, a vi opet sumnjate.
3. On je Allah na nebesima i na Zemlji, On zna i {to krijete i {to pokazujete, i On zna ono {to radite.
4. A nevjernicima ne do|e ni jedan dokaz od Gospodara njihova od koga oni glave ne okrenu.
5. Oni smatraju da je la` Istina koja im dolazi, ali, njih }e sigurno sti}i posljedice onoga ~emu se rugaju.
6. Zar oni ne znaju koliko smo Mi naroda prije njih uni{tili, kojima smo na Zemlji mogu}nosti davali kakve vama nismo dali i kojima smo ki{u obilatu slali i u~inili da rijeke pored njih teku, pa smo ih, zbog grijehova njihovih, uni{tavali, i druga pokoljenja, poslije njih, stvarali.
7. A i da ti Knjigu na papiru spustimo i da je oni rukama svojim opipaju, opet bi sigurno rekli oni koji ne}e da vjeruju: "Ovo nije ni{ta drugo do prava vrad`bina."
8. Oni govore: "Trebalo je da mu se po{alje melek!" A da meleka po{aljemo, s njima bi svr{eno bilo, ni cigli ~as vremena im ne bi vi{e dao.
9. A da ga melekom u~inimo, opet bismo ga kao ~ovjeka stvorili i opet bismo im u~inili nejasnim ono {to im nije jasno.
10. Poslanicima su se i prije tebe rugali, pa je one koji su im se rugali stiglo ba{ ono ~emu su se rugali.
11. Reci: "Putujte po svijetu, zatim pogledajte kako su zavr{ili oni koji su poslanike la`nim smatrali!Ā'
12. Upitaj: "Āije je sve ono {to je na nebesima i na Zemlji?" Ā- i odgovori: "Allahovo!" On je Sebi propisao da bude milostiv. On }e vas na Sudnjem danu sakupiti, u to nema nikakve sumnje; oni koji su sebe upropastili, pa Ā- i oni ne}e vjerovati.
13. Njemu pripada sve {to postoji u no}i i danu; On sve ~uje i sve zna.
14. Reci: "Zar da za za{titnika uzmem nekog drugog osim Allaha, stvoritelja nebesa i Zemlje? On hrani, a Njega niko ne hrani!Ā' Reci: "Meni je nare|eno da budem prvi me|u onima koji se pokoravaju", - i "Nikako ne budi od onih koji Mu druge ravnim smatraju!Ā'
15. Reci: "Ako ne budem poslu{an svome Gospodaru, ja se pla{im patnje na Velikom danu."
16. A onaj ko toga dana bude po{te|en, On mu se smilovao, i to je o~iti uspjeh.
17. Ako te od Allaha neka nevolja pogodi, - pa, niko je osim Njega ne mo`e otkloniti; a ako ti kakvo dobro podari, - pa, samo je On Svemo}ni,
18. i jedini On vlada robovima Svojim; On je Mudar i Sveznaju}i.
19. Reci: Ko je svjedok najpouzdaniji?" Ā- i odgovori: "Allah, On }e izme|u mene i vas svjedok biti. A meni se ovaj KurĀ'an objavljuje i da njime vas i one do kojih on dopre opominjem. Zar vi, zaista, tvrdite da pored Allaha ima i drugih bogova?" Reci: "Ja ne tvrdim." Reci: "Samo je On Ā- Bog, i ja nemam ni{ta s tim {to vi smatrate druge Njemu ravnim."
20. Oni kojima smo Knjigu dali poznaju Poslanika kao {to poznaju sinove svoje; oni koji su sebe upropastili, pa Ā- oni ne}e vjerovati.

21. Ima li nepravednijeg od onoga koji o Allahu govori la`i ili ne priznaje dokaze Njegove? Nepravedni zaista ne`e uspjeti!
22. A na Dan kada ih sve sakupimo, pa upitamo one koji su druge Njemu ravnim smatrali: "Gdje su vam bo`anstva va{a koja ste bogovima dr`ali?"
23. ne`e im ni{ta drugo preostati nego da reknu: "Allaha nam, Gospodara nam na{eg, mi nismo nikoga Allahu ravnim smatrali!"
24. Gledaj kako `e oni sami sebi lagati, a ne`e im biti onih koji su bili izmislili!
25. Ima onih koji dolaze da te slu{aju, ali Mi smo na srca njihova zastore stavili, da Kur`an ne bi razumjeli, i gluhim ih u`inili, pa i ako bi sve dokaze vidjeli, opet u njih ne bi povjerovali. A kada ti dolaze da se s tobom raspravljaju, govore oni koji ne vjeruju: "To su samo izmi{ljotine naroda davna{njih!"
26. Oni zabranjuju da se u Kur`an vjeruje, i sami se od njega udaljavaju, i sami sebe upropa{tavaju, a da i ne primje`uju.
27. A da ti je vidjeti kako `e, kad pred vatrom budu zadr`ani, re{i: "Da nam je da povra`eni budemo, pa da dokaze Gospodara na{eg ne porimo i da vjernici postanemo!`
28. Ne, ne! Njima `e o`vidno postati ono {to su prije krili; a kada bi i bili povra`eni, opet bi nastavili da rade ono {to im je bilo zabranjeno, jer oni su doista la`ljivci,
29. i rekli bi: "Nema `ivota osim na ovom svijetu i mi ne`emo biti o`ivljeni!`
30. A da ti je vidjeti kako `e, kada pred Gospodarom svojim budu zaustavljeni i kad ih On upita: "Zar ovo nije istina?" `– odgovoriti: "Jeste, tako nam Gospodara na{eg!" `– a i kako `e On re{i: "E pa iskusite onda patnju zbog toga {to niste vjerovali!`
31. Oni koji ne vjeruju da `e pred Allaha stati nastrada`e kad im iznenada `as o`ivljenja do`e, i re{i `e: "O, `alosti na{e, {ta smo sve na Zemlji propustili!" i grijehe svoje `e na le`ima svojim nositi, a u`asno je ono {to `e uprtiti!
- 32.
- 33.ivot na ovom svijetu je smo igra i zabava, a onaj svijet je, zaista, bolji za one koji se Allah boje. Za{to se na opametite?
34. 33. Mi znamo da tebe zaista `alosti to {to oni govore. Oni, doista, ne okrivljuju tebe da si ti la`ac, nego nevjernici porim Allahove rijei.
35. 34. A poslanici su i prije tebe la`nim smatrani, pa su trpjeli {to su ih u la` ugonili i mu`ili sve dok im ne bi do{la pomo} Na{a, – a niko ne mo`e Allahove rijei izmijeniti –, i do tebe su doprle o poslanicima neke vijesti.
36. 35. Ako je tebi te{ko to {to oni glave okre}u, onda, ako mo`e{, potra`i kakav otvor u Zemlji ili kakve ljestve na nebo, pa im donesi jedno ~udo! Da Allah ho`e, On bi ih sve na pravom putu sakupio; zato nikako ne budi od onih koji to ne znaju!
37. 36. Odazva`e ti se jedino oni koji su poslu{n. `– A Allah `e umrle o`ivjeti; zatim, Njemu `e se svi vratiti.
38. 37. Oni govore: "Za{to mu Gospodar njegov ne po{alje kakvo ~udo!` Reci: "Allah je kadar da po{alje ~udo, ali ve`ina njih ne zna."
39. 38. Sve `ivotinje koje po Zemlji hode i sve ptice koje na krilima svojim lete svjetovi su poput vas `– u Knjizi Mi nismo ni{ta izostavili `– i sakupi`e se poslije pred Gospodarom svojim.
40. 39. A oni koji dokaze Na{e porim gluhi su i nijemi, u tminama su. Onoga koga ho`e `– Allah ostavlja u zabludi, a onoga koga ho`e `– na pravi put izvodi.
41. 40. Reci: "Ka`ite vi meni, ako istinu govorite, kad bi vam do{la Allahova kazna ili vas iznenadio Smak svijete, da li biste ikoga drugog osim Allah priznavali?"
42. 41. Njega biste samo molili da, ako ho`e, otkloni od vas ono za {to ste Ga molili, a ne bi vam ni na umu pali oni koje ste Mu ravnim smatrali.
43. 42. A poslanike smo i narodima prije tebe slali i neima{tinom i bole{u ih ka`njavali ne bi li poslu{n postali.
44. 43. Trebalo je da su poslu{n postali kad bi im kazna Na{a do{la! Ali, srca njihova su ostala tvrda, a {ejtan im je lijepim

prikazivao ono što su radili.

45. 44. I kada bi zaboravili ono što im se opominjani, Mi bismo im kapije svega otvorili; a kad bi se onome što im je dato obradovali, iznenada bismo ih kaznili i oni bi odjednom svaku nadu izgubili,

46. 45. i zameo bi se trag narodu koji čini zlo, i naka je hvaljen Allah, Gospodar svjetova!

47. 46. Reci: "Kađite vi meni, ako bi vas Allah slušao vašeg i vida vašeg lišio i srca vašu zapečatio, koji bi vam bog, osim Allaha, to vratio?" Pogledaj kako dokaze iznosimo, a oni opet glave okreću.

48. 47. Reci: Kađite vi meni, ako bi vas Allahova kazna stigla nečekivano ili javno, zar bi iko drugi do narod nevjernički nastrdao?"

49. 48. Mi šaljem poslanike samo zato da donose radosne vijesti i da opominju; neka se zato oni koji vjeruju i dobra djela čine ničega ne boje i ni za čim nek ne tuguju.

50. 49. A one koji dokaze Načine ne vjeruju štiti ih kazna zato što grešno postupaju.

51. 50. Reci: "Ja vam ne kažem: Ā'U mene su Allahove riznice Ā', niti: Ā'Meni je poznat nevidljivi svijet Ā', niti vam kažem: Ā'Ja sam melek Ā' Ā- ja slijedim samo ono što mi se objavljuje." Reci: "Zar su isto slijepac i onaj koji vidi? Zašto ne razmislite?"

52. 51. I opominji Kur'ānom one koji strahuju što je pred Gospodarom svojim sakupljeni biti, kad osim Njega ni zaštitnika ni zagovornika neće imati Ā- da bi se Allaha bojali.

53. 52. I ne tjeraj od sebe one koji se ujutro i navečer Gospodaru svome mole i naklonost Njegovu Ā- ti neće za njih odgovarati, a ni oni neće odgovarati za tebe, jer bi, ako bi ih otjerao, nasilnik bio.

54. 53. I tako Mi jedne drugima iskušavamo da bi nevjernici rekli: "Zar su to oni kojima je Allah, između nas, milost ukazao?" Ā- A zar Allah dobro ne poznaje one koji su zahvalni!

55. 54. A kada ti dođu oni koji u riječi Načine vjeruju, ti reci: "Mir vama! Gospodar vaš je sam Sebi propisao da bude milostiv: ako neko od vas kakvo ružno djelo iz lakosmislenosti učini, pa se poslije pokaje i popravi, - pa, Allah će doista oprostiti i samilostan biti."

56. 55. Tako Mi potanko izlažemo dokaze, i da bi očevidan bio put kojim idu grešnici.

57. 56. Reci: "Meni je zabranjeno da se klanjam onima kojima se vi, pored Allaha, klanjate." Reci: "Je se ne povodim za vašim, jer bih tada zalutao i ne bih na pravom putu bio."

58. 57. Reci: "Meni je doista jasno ko je Gospodar moj, a vi Ga ne priznajete. Nije u mojoj vlasti ono što vi poručujete; pita se samo Allah, On sudi po pravdi i On je sudija najbolji."

59. 58. Reci: "Da je o mojoj vlasti ono što poručujete, između mene i vas bilo bi svršeno, a Allah dobro zna nevjernike."

60. 59. U Njega su ključevi svih tajni, samo ih On zna, i On jedini zna šta je na kopnu i šta je u moru, i nijedan list ne opadne, a da On za nj ne zna; i nema zrna u tminama Zemlje niti ničeg svježeg niti ničeg suhog, ničeg što nije u jasnoj Knjizi.

61. 60. On vas noću uspavljuje, - a zna i šta ste preko dana griješili -, zatim vas budi, sve dok ne dođe čas smrti. Na kraju, Njemu ćete se vratiti i On će vas o onome što ste radili obavijestiti.

62. 61. On vlada robovima Svojim i šalje vam robove; a kad nekome od vas smrt dođe, izaslanici Načini mu, bez oklijevanja, duž uzmü.

63. 62. Oni će, poslije, biti vraćeni Allahu, svome istinskom Gospodaru. Samo će se On pitati i On će najbrže obračun svidjeti.

64. 63. Reci: "Ko vas iz strahota na kopnu i moru izbavlja kad mu se i javno i tajno ponizno molite: Ā'Ako nas On iz ovoga izbavi, sigurno ćemo biti zahvalni! Ā'"

65. 64. Reci: "Allah vas iz njih i iz svake nevolje izbavlja, pa vi ipak smatrate da ima Njemu ravnih."

66. 65. Reci: "On je kadar da pošalje protiv vas kaznu iznad vaših glava ili ispod vaših nogu ili da vas u stranke podijeli i učini da silu jedni drugih iskusite." Pogledaj samo kako Mi potanko iznosimo dokaze da bi se oni urazumili!

67. 66. Tvoj narod kaznu poriče, a ona je istina. Reci: "Ja nisam vaš uvar,

68. 67. svaki nagovještaj ima svoje vrijeme, i vi žete znati!"

69. 68. Kada vidiš one koji se riješima Našim rugaju, nek si daleko od njih sve dok na drugi razgovor ne pređu. A ako te šejtan navede da zaboraviš, onda ne sjedi više s nevjernicima kad se opomene sjetiš.

70. 69. Oni koji se boja Allaha neće za njih račun polagati, ali su dužni da opominju ne bi li se okanili.

71. 70. Ostavi one koji vjeru svoju kao igru i zabavu uzimaju, i koje je život na ovom svijetu obmanuo, a opominji Kur'ānom da uvijek, zbog onoga što radi, ne bi stradao, jer osim Allaha Ā- ni zaštitnika ni posrednika neće imati i jer se od njega nikakva otkupnina neće primiti. Oni će, zbog onoga što su radili, biti u muci zadržani; njih ćeka piše od ključale vode i patnja nesnosna, zato što nisu vjerovali.

72. 71. Reci: "Zar da se, pored Allaha, klanjamo onima koji nam ne mogu nikakvu korist pribaviti ni neku štetu otkloniti pa da budemo vraćeni stopama našim Ā- a Allah nas je već uputio Ā- i da budemo kao onaj koga su na Zemlji šejtani zaveli pa ništa ne zna, a koga drugovi njegovi zovu na pravi put: Ā'Hodi nama!Ā" Reci: "Allahov put je Ā- jedini pravi put, i nam je naređeno da Gospodara svjetova služamo

73. 72. i da molitvu obavljamo i da se Njega bojimo; On je Taj pred kojim žete biti sakupljeni,

74. 73. i On je Taj koji je nebesa i Zemlju mudro stvorio: šim On za nešto rekne: Ā'Budi!Ā Ā- ono biva; riješ Njegova je Istina; samo će On imati vlast na Dan kad se u rog duhne; On zna nevidljivi i vidljivi svijet, i On je Mudar i Sveznajuši."

75. 74. A kad Ibrahim reče svome ocu Azeru: "Zar kumire smatrate bogovima?! Vidim da ste i ti i narod tvoj u pravoj zabludi."

76. 75. I Mi pokazasmo Ibrahimu carstvo nebesa i Zemlje da bi vrsto vjerovao.

77. 76. I kad nastupi noć, On ugleda zvijezdu i reče: "Ovo je Gospodar moj!" A pošto zađe, reče: "Ne volim one koji zalaze!"

78. 77. A kad ugleda Mjesec kako izlazi, reče: "Ovo je Gospodar moj!" A pošto zađe, on reče: "Ako me Gospodar moj na pravi put ne uuti, biću sigurno jedan od onih koji su zalutali."

79. 78. A kad ugleda Sunce kako se rađa, on uzviknu: "Ovo je Gospodar moj, ovo je najveće!" Ā- A pošto zađe, on reče: "Narode moj, ja nemam ništa s tim što vi Njemu druge ravnim smatrate!"

80. 79. Ja okrećem lice svoje, kao pravi vjernik, prema Onome koji je nebesa i zemlju stvorio, ja nisam od onih koji Njemu druge ravnim smatraju!"

81. 80. I narod njegov se s njim raspravljao. "Zar da se sa mnohom raspravljate o Allahu, a On je mene uputio?" Ā- reče on. "Ja se ne bojim onih koje vi Njemu ravnim smatrate, biće samo ono što Gospodar moj bude htio. Gospodar moj znanjem Svojim obuhvata sve. Zašto se ne urazumite?

82. 81. A kako bih se ja bojao onih koje s Njim izjednačujete, kada se vi ne bojite što Allahu druge ravnim smatrate, iako vam On za to nije nikakav dokaz dao? I znate li vi ko će, mi ili vi, biti siguran?

83. 82. Biće sigurni samo oni koji vjeruju i vjerovanje svoje s mnogoboltvom ne mijenjaju; oni će biti na pravom putu."

84. 83. To su dokazi naši koje dadasmo Ibrahimu za narod njegov. Mi više stepene dajemo onima kojima Mi hođemo. Gospodar tvoj je, uistinu, mudar i sveznajuši.

85. 84. I Mi mu poklonismo i Ishaka i Jakuba; i svakog uputismo Ā- a Nuha smo još prije uputili Ā- i od potomaka njegovih Davuda, i Sulejmana, i Ejžuba, i Jusufa, i Musaa, i Haruna Ā- eto, tako Mi nagrađujemo one koji dobra djela čine Ā-

86. 85. i Zekerijaa, i Jahjaa, i Isaa, i Ili'jasa Ā- svi oni su bili dobri Ā-

87. 86. i Ismaila i El-jese'ā i Junusa i Luta Ā- i svima smo prednost nad svijetom ostalim dali Ā-

88. 87. i neke pretke njihove i potomke njihove i braću njihovu Ā- njih smo odabrali i na pravi put im ukazali.

89. 88. To je Allahovo uputstvo na koje On ukazuje onima kojima hoće od robova Svojih. A da su oni druge Njemu ravnim smatrali, sigurno bi im propalo ono što su činili.

90. 89. To su oni kojima smo Mi knjige i mudrost i vjerovjesni{tvo dali. Pa ako ovi u to ne vjeruju, Mi smo time zadu` ili ljude koji }e u to vjerovati.

91. 90. Njih je Allah uputio, zato slijedi njihov pravi put. Reci: "Ja od vas ne tra`im nagradu za Kur`an, on je samo pouka svjetovima."

92. 91. Jevreji ne poznaju Allaha kako treba Â- kad govore: "Nijednom ~ovjeku Allah nije ni{ta objavio!" Reci: "A ko je objavio Knjigu koju je donio Musa kao svjetlo i putokaz ljudima, koju na listove stavljate i pokazujete, - a mnogo i krijete -, i pou~avate se onome {to ni vi ni preci va{i niste znali?" Reci: "Allah!" Zatim ih ostavi neka se la`ima svojim zabavljaju.

93. 92. A ova Knjiga, koju objavljujemo, blagoslovljena je, ona potvr|uje onu prije nje da opominje{ Mekku i ostali svijet. A oni koji u onaj svijet vjeruju Â- vjeruju i u nju i o molitvama svojim brigu brinu.

94. 93. Koje je nepravedniji od onoga koji la`i o Allahu iznosi ili koji govori: "Objavljuje mi se" Â- a ni{ta mu se ne objavljuje, ili koji ka`e: "I ja }e re{i isto onako kao {to Allah objavljuje." A da ti je vidjeti nevjernike u smrtnim mukama, kada meleki budu ispru`ili ruke svoje prema njima: "Spasite se ako mo`ete! Od sada }ete neizdr`ljivom kaznom biti ka`njeni zato {to ste Allaha ono {to nije istina iznosili i {to ste se prema dokazima Njegovim oholo pona{ali."

95. 94. A do{i }ete Nam pojedina~no, onakvi kakve smo vas prvi put stvorili, napustiv{i dobra koja smo vam bili darovali. "Mi ne vidimo s vama bo`anstva va{a koja ste Njemu ravnim smatrali, pokidane su veze ma|u vama i nema vam onih koje ste posrednicima dr`ali."

96. 95. Allah }ini da zrnje i ko{pice prokliju. On iz ne`iva izvodi `ivo, iz `iva ne`ivo, - to vam je, eto, Allah, pa kuda se onda odme}ete?

97. 96. On ~ini da zora svi}e, On je no} odredio za po~inak, a Sunce i Mjesec za ra~unanje vremena; to je odredba Silnoga, Sveznaju}eg.

98. 97. On vam je stvorio zvijezde da se po njima u mraku upravljate, na kopnu i moru. Â- Mi potanko obja{njavamo znamenja Na{a ljudima koji znaju.

99. 98. On vas stvara od jednog ~ovjeka da na zemlji `ivate i da u njoj sahranjeni budete. Â- Mi potanko pru`amo dokaze ljudima koji razumiju.

100. 99. On vodu s neba spu{ta, pa Mi onda ~inimo da pomo}u nje ni~u sve vrste bilja i da iz njega izrasta zelenilo, a iz njega klasje gusto, i iz palmi, iz zametka njihova, grozdovi koje je lahko ubrati, i vrtovi lozom zasa|eni, naro~ito masline i {ipci, sli~ni razli~iti. Posmatrajte, zato, plodove njihove, kad se tek pojave i kad zru. To je zaista dokaz za ljude koji vjeruju.

101. 100. Nevjernici smatraju d`innove ravne Allahu, a On je njih stvorio, i izmislili su, ne misle{i {ta govore, da On ima sinove i k}eri. Hvaljen neka je On i vrlo visoko iznad onoga kako Ga oni opisuju!

102. 101. On je stvoritelj nebesa i Zemlje! Otkud Njemu dijete kad nema `ene, On sve stvara, i samo On sve zna.

103. 102. To vam je Allah, Gospodar va{, nema drugog boga osim Njega, Stvoritelja svega; zato se Njemu klanjajte; On nad svim bdi!

104. 103. Pogledi do Njega ne mogu doprijeti, a On do pogleda dopire; On je milostiv i upu}en u sve.

105. 104. "Od Gospodara va{eg dolaze vam dokazi, pa onaj ko ih usvaja Â- u svoju korist to ~ini, a onaj ko je slijep Â- na svoju {tetu je slijep, a ja nisam va{ ~Uvar."

106. 105. I, eto, tako, Mi na razne na~ine izla`emo dokaze da bi oni rekli: "Ti si U~io!" i da bismo to objasnili ljudima koji ho}e da znaju.

107. 106. Ti ono {to ti Gospodar tvoj objavljuje slu{aj Â- drugog boga osim Njega nema! Â- i mnogobo{ce izbjegavaj.

108. 107. Da, Allah ho}e, oni ne bi druge Njemu ravnim smatrali, a Mi tebe nismo ~uvarom njihovim u~inili niti si ti njihov staratelj.

109. 108. Ne grdite one kojima se oni, pored Allaha, klanjaju, da ne bi i oni nepravedno i ne misle{i {ta govore Allaha grdili. Â-

Kao i ovima, tako smo svakom narodu lijepim postupke njihove predstavljali. Oni }e se, na kraju, Gospodaru svome vratiti, pa }e ih On o onom {to su radili obavijestiti.

110. 109. Oni se zaklinju Allahom, najte`om zakletvom, da }e, ako im do}e ~udo, sigurno zbog njega vjernici postati. Reci: "Sva ~uda su samo u Allaha!" A odakle vi znate da }e oni, kad bi im ono do{lo, vjernici postali,

111. 110. i da Mi srca njihova i o~i njihove ne}emo zape~atiti, i da ne}e vjerovati kao {to ni prije nisu vjerovali, i da ih ne}emo ostaviti da u zabludi svojoj lutaju smeteni?

112. 111. Kada bismo im meleke poslali, i kad bi im mrtvi progovorili, i kad bismo pred njih o~igledno sve dokaze sabrali, - oni opet ne bi vjerovali, osim ako bi Allah htio, ali ve}ina njih ne zna.

113. 112. Tako smo svakom vjerovjesniku neprijatelje odre}ivali, {ejtane u vidu ljudi i d`innova koji su jedni drugima ki}ene besjede govorili da bi ih obmanuli Â- a da je Gospodar tvoj htio, oni to ne bi u~inili; zato ti ostavi njih, i ono {to izmi{laju Â-

114. 113. i da bi srca onih koji u onaj svijet ne vjeruju bila sklona tome i zadovoljna time, i da bi po~inili grijehe koje su po~inili.

115. 114. Za{to da pored Allaha tra`im drugog sudiju, kad vam On objavljuje Knjigu potanko? A oni kojima smo Mi dali Knjigu dobro znaju da Kur`an objavljuje Gospodar tvoj istinito, zato ti ne sumnjaj nikako!

116. 115. Rije~i Gospodara tvoga su vrhunac istine i pravde; Njegove rije~i niko ne mo`e promijeniti i On sve ~uje i sve zna.

117. 116. Ako bi se ti pokoravao ve}ini onih koji `ive na Zemlji; oni bi te od Allahova puta odvratili; oni se samo za pretpostavkama povode i oni samo neistinu govore.

118. 117. Gospodaru tvom su dobro poznati oni koji su skrenuli s Njegova puta i On dobro zna one koji su na pravom putu.

119. 118. Zato jedite ono pri ~ijem klanju je spomenuto Allahovo ime, ako vjerujete u Njegove ajete.

120. 119. A za{to da ne jedete ono pri ~ijem klanju je spomenuto Allahovo ime kad vam je On objasnio {ta vam je zabranio, - osim kad ste u nevolji; mnogi, prema prohtjevima svojim, namaju}i za to nikakva dokaza, zavode druge u zabludu. A Gospodar tvoj dobro zna one koji u zlu svaku prelaze svaku mjeru.

121. 120. Ne grije{ite ni javno ni tajno! Oni koji grije{e sigurno }e biti ka`njeni za ono {to su zgrije{ili.

122. 121. Ne jedite ono pri ~ijem klanju nije spomenuto Allahovo ime, to je, uistinu, grijeh! A {ejtani navode {ti}enike svoje da se s vama raspravljaju, pa ako biste im se pokorili, i vi biste, sigurno mnogobo{ci postali.

123. 122. Zar je onaj koji je bio u zabludi, a kome smo Mi dali `ivot i svjetlo pomo}u kojeg se me}u ljudima kre}e, kao onaj koji je u tminama iz kojih ne izlazi? A nevjernicima se ~ini lijepim to {to oni rade.

124. 123. I isto tako Mi u~inismo da u svakom gradu velika{i postanu grije{nici i da u njemu zamke postavljaju, ali oni samo sebi zamke postavljaju, a da i ne primeje}uju.

125. 124. A kada njima dokaz dolazi, oni govore: "Mi ne}emo vjerovati sve dok se i nama ne da ne{to sli~no {to je Allahovim poslanicima dano." A Allah dobro zna kome }e povjeriti poslanstvo Svoje. One koji grije{e sigurno }e sti}i od Allaha poni`enje i patnja velika zato {to spletkare.

126. 125. Onome koga Allah `eli da uputi Â- On srce njegovo prema islamu raspolo`i, a onome koga `eli da u zabludi ostavi Â- On srce njegovo stegne i umornim u~ini kao da ~ini napor da na nebo uzleti. Eto, tako Allah one koji ne vjeruju bez podr{ke ostavi.

127. 126. Ovo je pravi put Gospodara tvog. A Mi obja{njavamo dokaze ljudima koji pouku primaju.

128. 127. Njih ~eka Ku}a blagostanja u Gospodara njihova; On }e biti za{titinik njihov zbog onoga {to su ~inili.

129. 128. A na Dan kada On sve sakupi: "O skupe {ejtanski, vi ste mnoge ljude zaveli!" Â- "Gospodaru na{, " Â- re}i }e ljudi, {ti}enici njihovi Â- "mi smo jedni drugima bili od koristi i stigli smo da roka na{eg koji si nam odredio Ti!" Â- "Vatra }e biti prebivali{te va{e" Â- re}i }e On -, " u njoj }ete vje~no ostati, osim ako Allah druga~ije ne odredi." Gospodar tvoj je zaista mudar i svaznaju}i.

130. 129. Tako isto Mi prepuštamo vlast jednim silnicima nad drugim zbog onoga što su zaradili.

131. 130. "O skupe d`innski i ljudski, zar vam iz redova vas samih poslanici nisu dolazili koji su vam ajete Moje kazivali i upozoravali vas da budete ovaj vaš dan dočekati." Njih je život na Zemlji bio obmanuo i oni su sami protiv sebe posvjedožiti da su bili nevjernici.

132. 131. Tako je, jer Gospodar tvoj nije uništavao sela i gradove zbog zulumata njihova - bez prethodne opomene njihovim stanovnicima.

133. 132. Svima su pripasti nagrada ili kazna, već prema tome kako su postupali, jer je Gospodar tvoj bdio nad onim što su radili.

134. 133. Gospodar tvoj je neovisan i pun milosti. Ako hoće, vas može ukloniti, i poslije vas one koje On hoće dovesti, kao što je od potomstva drugih naroda vas stvorio.

135. 134. Ono ime vam se prijeto doista može doći i vi nećete stići umaći!

136. 135. Reci: "O narode moj, iminite sve što možete, a iminite u ja; saznajte vi već koga će sretan kraj!" Nevjernici sigurno neće uspjeti.

137. 136. Oni određuju za Allaha dio ljetine i dio stoke, koju je On stvorio, pa govore: "Ovo je za Allaha" - tvrde oni -, "a ovo za boanstva naša"! Međutim, ono što je namijenjeno boanstvima njihovim ne stići će Allahu, dok ono što je određeno za Allaha stići će boanstvima njihovim. Kako računaju oni sude!

138. 137. Mnogim mnogobrojcima su tako isto čejtani njihovi ubijanje vlastite djece lijepim prikazali da bi ih upropastili i da bi ih u vjeri njihovoj zbunili. A da je Allah htio, oni to ne bi činili. Zato i njih i njihove izmišljotine ostavi!

139. 138. Oni govore; "Ova i ova stoka ti i ti zemaljski plodovi su zabranjeni, smiju ih jesti samo oni kojima mi dozvolimo" - tvrde oni -, "a ove i ove kamile je zabranjeno jahati". Ima stoke prilikom njihovog klanja ne spominju Allahovo ime, izmišljaju o Njemu laži. A On ih sigurno zbog onoga što izmišljaju kazniti.

140. 139. Oni govore: "Ono što je u utrobama ove i ove stoke dozvoljeno je samo muškarcima našim, a zabranjeno našim ženama. A ako se plod izjalovi, onada su u tome sudionici." - Allah ih za neistine njihove koje oni pričaju kazniti, On je mudar i sveznajući.

141. 140. Oni koji iz lakoumnosti i neznajućih šta rade djecu svoju ubijaju i koji ono ime ih je Allah podario zabranjenim smatraju, govore neistine o Allahu, sigurno će nastradati. Oni su zalutali i oni ne znaju šta rade.

142. 141. On je taj koji stvara vinograde, poduprte i nepoduprte, i palme i usjeve različitih okusa, i masline i čipke, slične i različite, - jedite plodove njihove kad plod dadu, i podajte na dan etve i berbe ono na šta drugi pravo imaju, i ne rasipajte, jer On ne voli rasipnike,

143. 142. i stoku koja se tovari kolje, - jedite dio onoga ime vas Allah opskrbljuje, a ne slijedite čejtanove korake, jer vam je on pravi neprijatelj

144. 143. i to osam vrsta: par ovaca i par koza - Reci: "Da li je On zabranio mužjake ili ženke ili ono što se nalazi u utrobama ženki?" Kažite mi, i dokažite, ako je istina to što govorite -

145. 144. i par kamila i par goveda, - Reci: "Da li je On zabranio mužjake ili ženke ili ono što se nalazi u utrobama ženki? Dali ste vi bili prisutni kad vam je Allah to propisao?" - Ima li onda nepravdnijeg od onoga koji, ne znajući istinu, izmišlja laži o Allahu da bi ljude u zabludu doveo. Allah sigurno neće ukazati na pravi put ljudima koji su nepravdni.

146. 145. Reci: "Ja ne vidim u ovome što mi se objavljuje da je ikome zabranjeno jesti ma šta drugo osim strvi, ili krvi koja ističe, ili svinjskog mesa, - to je doista pogano -, ili što je kao grijeh zaklano u nečistoje drugo, a ne u Allahovo ime." A onome ko bude primoran, ali ne iz elje, samo toliko da glad utoli, Gospodar tvoj može doista oprostiti i milostiv biti.

147. 146. Jevrejima smo sve životinje koje imaju kopita ili kandže zabranili, a od goveda i brava njihov loj, osim onog s leđa ili s crijeva, ili onog pomiješanog s kostima. Time smo ih zbog zulumata njihova kaznili; i Mi, zaista, govorimo istinu.

148. 147. A ako ti oni ne budu vjerovali, ti reci: "Gospodar vaš je neizmjereno milostiv, ali kazna Njegova neće mimoići narod grešni."

149. 148. Mnogobo{ci }e govoriti: "Da je Allah htio, mi ne bismo druge Njemu ravnim smatrali, a ni preci na{i, niti bismo i{ta zabranjenim u~inili." Tako isto su oni prije njih poricali, sve dok Na{u kaznu nisu iskusili. Reci: Imate li kakav dokaz da nam ga iznesete? Vi se samo za pretpostavkama povodite i vi samo neistinu govorite."

150. 149. Reci: "Allah ima potpun dokaz, i da On ho}e, svima bi na pravi put ukazao!"

151. 150. Reci: "Dovedite te svoje svjedoke, one koji }e posvjedo~iti da je Allah to zabranio!" Pa ako oni posvjedo~e, ti im nemoj povjerovati i ne povodi se za `eljama onih koji Na{e dokaze dr`e la`nim i koji u onaj svijet ne vjeruju i koji druge Gospodaru svome ravnim smatraju.

152. 151. Reci: "Dojite da vam ka`em {ta vam Gospodar va{ propisuje; da Mu ni{ta ne pridru`ujete, da roditeljima dobro ~inite, da djecu svoju, zbog neima{tine, ne ubijate Â- Mi i vas i njih hranimo Â- ne pribli`ujte se nevalja{tinama, bile javne ili tajne; ne ubijajte onog koga je Allah zabranio ubiti, osim kada to pravda zahtijeva, - eto, to vam On preporu~uje da biste razmislili Â-

153. 152. i da se imetku siro~eta ne pribli`avate, osim na najljep{i na~in, sve dok punoljetno ne postane, i da krivo na litru i na kantaru ne mjerite, - Mi nikoga preko njegove mogu}nosti ne zadu`ujemo -, i kad govorite, da krivo ne govorite, pa makar se ticalo i srodnika, i da obaveze prema Allahu ne kr{ite, - eto, to vam On nare|uje da biste to na umu imali.

154. 153. I doista, ovo je pravi put moj, pa se njega dr`ite i druge puteve ne slijedite, pa da vas odvoje od puta Njegova; - eto, to vam On nare|uje, da biste se grijeha klonili."

155. 154. Mi smo Musau Knjigu dali da u~inimo potpunom blagodat onome koji }e prema njoj postupati i kao obja{njenje svemu i uputu i milost Â- da bi oni povjerovali da }e pred Gospodara svoga stati.

156. 155. A ova Knjiga koju objavljujemo jeste blagoslovljena, zato je slijedite i grijeha se klonite da bi vam se milost ukazala,

157. 156. i zato da ne ka`ete: "Kniga je objavljena dvjema vjeroispovjestima prije nas, ali mi ne znamo da je ~itamo kao oni",

158. 157. i da ne ka`ete: "Da je Knjiga objavljena nama, bolje bismo se od njih dr`ali pravog puta." Pa objavljuje vam se, eto, od Gospodara va{eg jasan dokaz i uputstvo i milost; i ima li, onda, nepravednijeg od onoga koji Allahove dokaze ne priznaje i od njih se okre}e? A Mi }emo te{kom mukom kazniti one koji se od dokaza na{ih odvra}aju zato {to to stalno ~ine.

159. 158. Zar oni ~ekaju da im meleki do|u, ili kazna Gospodara tvoga, ili neki predznaci od Gospodara tvoga? Onoga dana kada neki predzanaci od Gospodara tvoga do|u, ni jednom ~ovjeku ne}e biti od koristi to {to }e tada vjerovati, ako prije nije vjerovao ili ako nije, kao vjernik, kakvo dobro uradio. Reci: "Samo vi ~ekajte, i mi }emo, doista, ~ekati!"

160. 159. Tebe se ni{ta ne ti~u oni koji su vjeru svoju raskomadali i u stranke se podijelili, Allah }e se za njih pobrinuti. On }e ih o onome {to su radili obavijestiti.

161. 160. Ko uradi dobro djelo, bi}e deseterostruko nagra|en, a ko uradi r|avo djelo, bi}e samo prema zasluzi ka`njen, i ne}e im se u~initi nepravda.

162. 161. Reci: "Mene je Gospodar moj na pravi put uputio, u pravu vjeru, vjeru Ibrahima pravovjernika, a on nije bio idolopoklonik."

163. 162. Reci: "Klanjanje moje, i obredi moji, i `ivot moj, i smrt moja doista su posve}eni Allahu, Gospodaru svjetova,

164. 163. koji nema sau~esnika; to mi je nara|eno i ja sam prvi musliman."

165. 164. Reci: "Zar da za Gospodara tra`im nekog drugog osim Allaha, kad je On Gospodar svega? [to god ko uradi, sebi uradi, i svaki gre{nik }e samo svoje breme nositi. Na kraju Gospodaru svome }ete se vratiti i On }e vas o onome u }emu ste se razilazili obavijestiti.

166. 165. On ~ini da jedni druge na Zemlji smjenjujete i On vas po polo`aju jedne iznad drugih uzdi`e da bi vas isku{ao u onome {to vam daje, Gospodar tvoj, zaista, brzo ka`njava, ali On, doista, pra{ta i samilostan je."

QURAN (BOSNIAN)

7 - Al-A'râf

1. Elif-lam-mim-sad.
2. Objavljujete ti se Knjiga Â- i neka ti u grudima ne bude nikakve tegobe zbog nje da njome opominješ i da vjernicima bude pouka.
3. Slijedite ono što vam se od Gospodara vašeg objavljuje i ne uzimajte, pored Njega, nekog drugog kao zaštitinika! Â- A kako vi malo pouku primete!
4. Koliko smo Mi samo gradova razorili! I kazna Naša im je dolazila noću i danju kad bi privilegij,
5. a kada bi ih kazna Naša zadesila, jadikovanje njihovo se svodilo samo na riječi: "Nasilnici smo, zaista bili!Â'
6. I sigurno ćemo pitati one kojima smo poslanike slali, a pitamo, doista, i poslanike,
7. i izložimo im, pouzdano, sve što o njima znamo, jer Mi nismo odsutni bili.
8. Mjerenje toga dana biće pravedno: oni čija dobra djela prevagnu, oni će šta ćele postići;
9. a oni čija dobra djela budu lahka, oni će, zato što dokaze Naše nisu priznavali, stradati.
10. Mi smo vas na Zemlji smjestili i na njoj vam sve što je potrebno za život dali. Â- A kako vi malo zahvaljujete!
11. Mi smo Adema stvorili i onda mu oblik dali, a poslije melekima rekli: "Poklonite mu se!" i oni su se poklonili, a Iblis nije; on nije htio da se pokloni.
12. "Zašto se nisi poklonio kad sam ti naredio?" Â- upita On. Â- "Ja sam bolji od njega; mene si od vatre stvorio, a njega od ilovača" Â- odgovori on.
13. "E onda izlazi iz dženneta" Â- reče On -, "ne priliči ti da u njemu prkosiš; izlazi, ti si, zaista od onih prezrenih!"
14. "Daj mi vremena do dana njihova oživljenja!" Â- zamoli on.
15. "Daje ti se vremena!" Â- reče On.
16. "E zašto si odredio pa sam u zabludu pao". Â- reče -, "kunem se da ću ih na Tvom pravom putu presretati,
17. pa ću im sprijeda, i straga, i zdasna i slijeva prilaziti, i Ti ćeš ustanoviti da većina njih neće zahvalna biti!Â'
18. "Izlazi iz njega, pokušaj i poništen!Â' Â- reče On. "Tobom i svima onima koji se budu povodili za tobom doista će džennet napuniti!
19. A ti, o Ademe, i žena tvoja u džennetu stanujte i odakle gdje god hoćete jedite, samo se ovom drvetu ne približite, da se prema sebi ne ogriječite!"
20. I čejtan im počeo bajati da bi im otkrio stidna mjesta njihova, koja su im skrivena bila, i reče: "Gospodar vaš zabranjuje ovo drvo samo zato da ne biste meleki postali ili da ne biste besmrtni bili", -
21. i zaklinjaše im se: "Ja sam vam, zaista, savjetnik iskreni!Â'
22. I na prevaru ih zavede. A kad oni oni drvo okusiše, stidna mjesta njihova im se ukazaše i oni po sebi džennetsko lišće stavljaći počeo. "Zar vam to drvo nisam zabranio?! Â- zovnu ih Gospodar njihov Â- "i rekao vam: Â[čejtan vam je, zbilja, otvoreni neprijatelj.Â'"

23. "Gospodaru naš", - reko{e oni Â- "sami smo sebi krivi, i ako nam Ti ne oprosti{ i ne smiluje{ nam se, sigurno }emo biti izgubljeni."
24. "Izlazite" Â- re{e On Â- "jedni drugima bi}ete neprijatelji! Na Zemlji }ete boraviti i do smrti ostati."
25. Na njoj }ete `ivjeti, na njoj }ete umirati i iz nje o`ivljeni biti" Â- re{e On.
26. O sinovi Ademovi, dali smo vam odje}u koja }e pokrivati stidna mjesta va{a, a i rasko{na odijela, ali, odje}a ~estitosti, to je ono najbolje. Â- To su neki Allahovi dokazi da bi se oni opametili.
27. O sinovi Ademovi, neka vas nikako ne zavede {ejtan kao {to je roditelje va{e iz d`enneta izveo, skinuv{i s njih odje}u njihovu da bi im stidna mjesta njihova pokazao! On vas vidi, on i vojske njegove, odakle vi njih ne vidite. Mi smo u~inili {ejtane za{titnicima onih koji vjeruju.
28. A kada urade neko ru`no djelo, govore: "Zatekli smo pretke na{e da to rade, a i Allah nam je to zapovjedio." Reci: "Allah ne zapovijeda da se rade ru`na djela! Za{to o Allah ugovorite ono {to ne znate?"
29. Reci: "Gospodar moj nare|uje Â- pravednost. I obra}ajte se samo Njemu kad god obavljate molitvu, i molite Mu se iskreno Mu isповijedaju}i vjeru! Kao {to vas je iz ni~ega stvorio, tako }e vas ponovo o`ivjeti."
30. On jednima na pravi put ukazuje, a druge, s pravom, u zabludi ostavlja, jer oni, mjesto Allaha, {ejtane za za{titnike uzimaju i misle da dobro rade.
31. O sinovi Ademovi, lijepo se obucite kad ho}ete da molitvu obavite! I jedite i pijte, samo ne pretjerujte; On ne voli one koji pretjeruju.
32. Reci: "Ko je zabranio Allahove ukrase, koje je On za robove Svoje stvorio, i ukusna jela?" Reci: "Ona su za vjernike na ovom svijetu, na onom svijetu su samo za njih." Eto, tako Mi podrobno izla`emo dokaze ljudima koji znaju.
33. Reci: "Gospodar moj zabranjuje razvrat, i javni i potajni, i grijeh, i neopravdanu primjenu sile, i da Allahu smatrate ravnim one za koje On nikakav dokaz objavio nije, i da o Allahu govorite ono {to ne znate."
34. Svaki narod ima svoj kraj, i kad do|e njegov kraj, ne}e ga mo}i ni za tren jedan ni odlo`iti ni ubrzati.
35. O sinovi Ademovi, kad vam izme|u vas samih budu dolazili poslanici koji }e vam propise Moje obja{njavati, - onda se oni koji se budu Allaha bojali i dobra djela ~initi ne}e ni~ega bojati niti }e bilo za ~im tugovati;
36. a oni koji dokaze Na{e budu poricali, i od njih se budu oholo okretali, bi}e stanovnici u vatri, u njoj }e vje~no ostati.
37. Ima li, onda, nepravednijeg od onoga koji o Allahu govori la`i i ne priznaje Njegove rije~i? Takvi }e dobiti sve ono {to im je zapisano. Ali kada im izaslanici Na{i do|u da im du{u uzmu, upita}e: "A gdje su oni kojima ste se, umjesto Allahu, klanjali?" Â- "Izgubili su nam se" Â- odgovori}e, i sami protiv sebe posvjedo}iti da su nevjernici bili.
38. "Ulazite u d`ehennem s narodima, sa d`innovima i ljudima koji su prije vas bili i nestali!Â' Â- re}i }e On. I kad god neki narod u|e, proklinja}e onaj za kojim se u nevjerovanje poveo. A kad se svi u njemu iskupe, tada }e obi~an puk re}i o glave{inama svojim: "Gospodaru naš, ovi su nas u zabludu odveli, zato im podaj dvostruku patnju u vatri!" Â- "Za sve }e biti dvostruka!" Â- re}i }e On-, "ali vi ne znate."
39. A glave{ine }e re}i obi~nom puku: "Pa vi nemate nikakve prednosti pred nama!" Zato iskusite patnju za ono {to ste radili.
40. Onima koji dokaza Na{e budu poricali i prema njima se budu oholo odnosili Â- kapije nebeske ne}e se otvoriti, i prije }e debelo u`e kroz iglene u{i pro}i nego {to }e oni u d`ennet u}i. Eto tako }emo Mi gre{nike kazniti.
41. U d`ehennemu }e im le`aj i pokriva~i od vatre biti. Eto tako }emo Mi nevjernike kazniti.
42. A oni koji budu vjerovali i dobra djela ~inili Â- Mi nikog ne zadu`ujemo mimo njegovih mogu}nosti Â- bi}e stanovnici d`enneta, u njemu }e vje~no ostati
43. Iz njihovih grudi }emo zlobu odstraniti; ispred njih }e rijeke te}i, i oni }e govoriti: "Hvaljen neka je Allah, koji nas je na pravi put uputio; mi ne bismo na pravom putu bili da nas Allah nije uputio, poslanici Gospodara našeg su zaista istinu donosili", i njima }e se doviknuti: "Taj d`ennet ste u nasljedstvo dobili za ono {to ste ~inili!"

44. I stanovnici d`enneta }e stanovnike vatre dozivati: "Mi smo na{li da je istinito ono {to nam je Gospodar na{ obe}ao, da li ste i vi na{li da je istinito ono ~ime vam je Gospodar va{ prijetio?" Â- "Jesmo!" Â- odgovori}e. A onda }e jedan glasnik me|u njima da ga i jedni i drugi ~uju, viknuti: "Neka Allahovo prokletstvo ostane nad onima koji su se prema sebi ogrije{ili,

45. koji su od Allahova puta odvra}ali i nastojali da ga iskrive, i koji u onaj svijet nisu vjerovali!"

46. Izme|u njih bi}e bedem, a na vrhovima ljudi koji }e svakog po obilje`ju njegovom poznati. I oni }e stanovnicima d`enneta viknuti: "Mir vama!" Â- dok jo{ ne u|u u nj, a jedva }e ~ekati.

47. A kada im pogledi skrenu prema stanovnicima d`ehennema, uzviknu}e: "Gospodaru na{, na daj nam da budemo s narodom gre{nim!"

48. Oni koji }e po vrhovima bedema biti zovnu}e neke ljude, koje }e po obilje`ju njihovom poznati, i re}i }e: "[ta vam koristi ono {to ste zgrtali i to {to ste se oholo dr`ali?

49. Zar nisu ovo oni za koje ste se zaklinjali da ih Allahova milost ne}e sti}i?" Â- a Allah im je rekao: "U|ite u d`ennet, nikakva straha za vas ne}e biti, i ni za ~im vi ne}ete tugovati!"

50. I stanovnici vatre doziva}e stanovnike d`enneta: "Prolijte na nas vode ili ne{to od onoga ~ime vas je Allah obdario!" Â- a oni }e re}i: "Allah je to dvoje nevjernicima zabranio,

51. kojima je vjera njihova bila igra i zabava i koje je `ivot na Zemlji bio obmanuo. "Sada }emo Mi njih zaboraviti, zato {to su zaboravljali da }e na ovaj Dan pred Nama stajati i zato {to su dokaze Na{e poricali."

52. A Mi ovima Knjigu objavljujemo, koju smo kako Mi znamo objasnili, da bude putokaz i milost ljudima koji budu vjerovali.

53. ^ekaju li oni da se obistine prijetnje njene? Onoga dana kada se obistine, re}i }e oni koji su na njih prije zaboravili: "Istinu su poslanici Gospodara na{eg donosili! Da nam je zagovornika kakva, pa da se za nas zauzme ili da nam je da budemo vra}eni, pa da postupimo druk~ije nego {to smo postupili!" Ali, oni su sami sebe upropastili, a ne}e im biti ni onih koje su izmi{ljali.

54. Gospodar va{ je Allah, koji je nebesa i Zemlju u {est vremenskih razdoblja stvorio, a onda svemirom zagospodario; On tamom no}i prekriva dan, koji ga u stopu prati, a Sunce i Mjesec i zvijezde se pokoravaju Njegovoj volji. Samo On stvara i upravlja! Uzvi{en neka je Allah, Gospodar svjetova!

55. Molite se ponizno i u sebi Gospodaru svome, ne voli On one koji se previ{e glasno mole.

56. I ne pravite nered na Zemlji, kad je na njoj red uspostavljen, a Njemu se molite sa strahom i nadom; milost Allahova je doista blizu onih koji dobra djela ~ine.

57. On je Taj koji {alje vjetrove kao radosnu vijest milosti Svoje; a kad oni pokrenu te{ke oblake, Mi ih prema mrtvom predjelu potjeramo, pa na njega ki{u spustimo i u~inimo da uz njenu pomo} rastu plodovi svakovrsni; isto }emo tako mrtve o`ivjeti, opametite se!

58. U plodnom predjelu raste bilje voljom Gospodara njegova, a u neplodnom tek s mukom. Eto, tako Mi, na razne na~ine, ponavljamo dokaze ljudima koji zahvaljuju.

59. Mi smo poslali Nuha narodu njegovu. "O narode moj," Â- govorio je on Â- "Allahu se klanjajte, vi drugog boga osim Njega nemate! Ja se doista pla{im za vas patnje na Velikom danu!Â'

60. A glave{ine naroda njegova su odgovarale: "Mi smatramo da si ti u pravoj zabludi."

61. "O narode moj," Â- govorio je on Â- " nisam ja ni u kakvoj zabludi, nego sam poslanik Gospodara svjetova;

62. poslanice Gospodara svoga vam dostavljam i svako dobro vam `elim; a ja od Allaha znam ono {to ne znate vi.

63. Zar vam je ~udno {to vam pouka od Gospodara va{eg dolazi po ~ovjeku, jednom od vas, da vas opominje, da biste se grijeha klonili i pomilovani bili?"

64. Ali, oni su ga la`nim smatrali, pa smo njega i one koji su bili uz njega u la|i spasili, a one koji u dokaze Na{e nisu vjerovali Â- potopili; uistinu, oni su pravi slijepci bili.

65. A Adu Â- njegova brata Huda. "O narode moj," Â- govorio je on Â- "Allahu se klanjajte, vi drugog boga osim Njega nemate, zar se ne bojite?"
66. Glave{ine naroda njegova, koje nisu vjerovala, odgovarale su: "Mi smatramo da si ti doista neznalica i mi mislimo da si ti zaista la`ac".
67. "O narode moj", - govorio je on Â- "nisam ja neznalica, nego sam Gospodara svjetova poslanik;
68. dostavljam vam poslanice Gospodara svoga, i ja sam vam iskren savjetnik.
69. Zar vam je ~udno {to vam pouka od Gospodara va{eg dolazi po ~ovjeku, jednom od vas, da vas opominje? Sjetite se da vas je On nasljednicima Nuhova naroda u~inio; to {to ste krupna rasta Â- Njegovo je djelo. I neka su vam zato uvijek na umu Allahove blagodati, da biste postigli ono {to budete `eljeli."
70. "Zar si nam do{ao zato da se jedino Allahu klanjamo, a da one kojima su se klanjali preci na{i napustimo? Â- govorili su oni . "U~ini da nas sna|e to ~ime nam prijeti{, ako je istina to {to govori{!"
71. "Ve} }e vas sti{i kazna i gnjev Gospodara va{eg!Â' Â- govorio je on. "Zar sa mnom da se prepirete o imenima nekakvim kojima ste ih vi i preci va{i nazvali, a kojima Allah nikakav dokaz nije objavio? Zato ~ekajte, i ja }u s vama ~ekati!Â'
72. I Mi smo iz milosti Na{e njega i one koji su bili uz njega spasili, a do posljednjeg istrijebili one koji dokaze Na{e nisu priznavali i koji nisu vjerovali.
73. A Semudu Â- njegova brata Saliha. "O narode moj," Â- govorio je on Â- "Allahu se klanjajte, vi drugog boga osim Njega nemate! Evo vam znak od Gospodara va{eg: ova Allahova kamila za vas je znak. Pustite je neka pase po Allahovoj zemlji i ne zlostavljajte je pa da vas patnja nesnosna stigne!
74. I sjetite se da ste Njegovom voljom postali nasljednici Ada i da vas je On na Zemlji nastanio; u ravninama njezinim palate gradite, a u brdima ku}e kle{ete. I neka su vam uvijek na umu Allahove blagodati, i ne ~inite zlo po Zemlji nered prave}!"
75. A glave{ine naroda njegova, one koje su se oholile, upita{e potla~ene, one me|u njima koji su vjerovali: "Vjerujete li vi da je Salih poslan od Gospodara svoga?" Â- "Mi, uistinu, vjerujemo u sve ono {to je po njemu objavljeno" Â- odgovori{e oni.
76. "A mi, doista, ne vjerujemo u to u {to vi vjerujete" Â- reko{e oni koji su bili oholi.
77. I zakla{e onu kamilu, i zapovijed Gospodara svoga ne poslu{a{e i reko{e: "O Salihu, u~ini da nas sna|e to ~ime prijeti{, ako si poslanik."
78. I zadesi ih stra{an potres i oni u zemlji svojoj osvanu{e mrtvi, nepomi~ni,
79. a on ih je ve} bio napustio i rekao: "O narode moj, prenio sam vam poslanicu Gospodara svoga i opominjao sam vas, ali vi ne volite one koji opominju."
80. I Luta Â- kad re~e narodu svome: "Za{to ~inite razvrat koji niko prije vas na svijetu nije ~inio?
81. Vi sa stra{u prilazite mu{karcima, umjesto `enama. Ta vi ste narod koji sve granice zla prelazi!"
82. A odgovor naroda njegova glasio je: "Istjerajte ih iz grada va{eg, oni su ljudi-~istunci!"
83. I Mi smo njega i porodicu njegovu spasili, osim `ene njegove; ona je ostala sa onima koji su kaznu iskusili.
84. I na njih smo ki{u spustili, pa pogledaj kako su razvratnici skon~ali.
85. A Medjenu Â- njegova brata [uajba. "O narode moj", - govorio je on Â- "Allahu se klanjajte, vi drugog boga osim njega nemate! Dolazi vam jasan dokaz od Gospodara va{eg, zato pravo na litri i na kantar u mjerite i ljudima stvari njihove ne zakidajte, i red na Zemlji ne remetite kad je ve} na njoj uspostavljen red. To je bolje za vas ako vjerujete.
86. I ne postavljajte zasjede na ispravnom putu, prijetite{i i od Allahova puta odvra}aju{i one koji u Njega vjeruju, `ele{i krivi put. I sjetite se kada vas je bilo malo i da vas je On umno`io, a pogledajte kako su skon~ali oni koji su nered pravili.
87. I ako jedni od vas vjeruju u ono {to je po meni poslano, a drugi ne vjeruju, pa pri~ekajte dok nam Allah ne presudi, jer On je sudija najbolji!"

88. Glave{ine naroda njegova, one koje su bile ohole, reko{e: "Ili }ete bezuvjetno vjeru na{u prihvatiti, ili }emo mi, o [uajbe, i tebe i one koji s tobom vjeruju iz grada na{eg istjerati." Â- "Zar i protiv na{e volje?" Â- re~e on.

89. "Ako bismo vjeru va{u prihvatili nakon {to nas je Allah spasio nje, na Allaha bismo la` iznijeli. Mi ne treba da je prihva}amo, to ne}e Allah, Gospodar na{, jer Gospodar na{ znanjem Svojim sve obuhva}a; u Allaha se uzdamo! Gospodaru na{, Ti presudi nama i narodu na{em, Ti si sudija najpravedniji!"

90. A glave{ine naroda njegova, one koje nisu vjerovala, reko{e: "Ako po}ete za [uajbom, bi}ete sigurni izgubljeni."

91. I zadesi ih potom stra{an potres i oni osvanu{e u zemlji svojoj mrtvi, nepomi~ni.

92. Oni koji su smatrali [uajba la{cem Â- kao da nikada u njoj nisu ni bili; oni koji su smatrali [uajba la{cem, oni su nastradali.

93. A on ih je ve} bio napustio i rekao: "O narode moj, prenio sam vam poslanice Gospodara svoga, i savjetovao vas, pa za{to da tugujem za narodom nevjerni~kim?!"

94. I Mi nijednog vjerovjesnika u neki grad nismo poslali, a da stanovnike njegove neima{tinom i bole{u nismo kaznili da bi se pokajali.

95. Poslije bismo kaznu blagostanjem zamijenili dok se ne bi 96. umno` ili i rekli: "I na{e su pretke poga}ale i `alosti i radosti!" Â- i tada bismo ih, da oni ne predosjete, neo~ekiano kaznili.

96. A da su stanovnici sela i gradova vjerovali i grijeha se klonili, Mi bismo im blagoslove i s neba i iz zemlje slali, ali, oni su poricali, pa smo ih ka` njavali za ono {to su zaradili.

97. A zar su stanovnici sela i gradova sigurni da ih Na{a kazna ne}e sna}i no}u dok budu spavali?

98. Ili su stanovnici sela i gradova sigurni da ih na{a kazna ne}e sti}i danju dok se budu zabavljali?

99. Zar oni mogu biti sigurni od Allahove kazne? Allahove kazne se ne boji samo narod kome propast predstoji.

100. Zar nije jasno onima koji naslje|uju zemlju prija{njih stanovnika njezinih da }emo i njih, ako budemo htjeli, zbog grijehova njihovih kazniti i srca njihova zape~atiti, pa savjet ne}e poslu{ati.

101. O tim gradovima Mi ti neke doga}aje njihove kazujemo. Poslanici njihovi su im jasne dokaze donosili, ali oni nisu htjeli da povjeruju u ono u {to prije nisu vjerovali. Eto tako Allah srca nevjernika zape~ati, -

102. a Mi smo znali da se ve}ina njih zavjeta ne}e dr`ati, i znali smo da }e ve}inom, doista, gre{nici biti.

103. Zatim smo, poslije njih, poslali Musaa faraonu i glave{inama njegovim sa dokazima Na{im, ali oni u njih nisu povjerovali, pa pogledaj kako su skon~ali oni koji su nered ~inili.

104. I Musa re~e: "O faraone, je sam poslanik Gospodara svjetova!

105. Du`nost mi je da o Allahu samo istinu ka`em. Donio sam vam jasan dokaz od Gospodara va{eg, zato pusti da idu sa mnom sinovi Israilovi!"

106. "Ako si donio kakav dokaz" Â- re~e, "poka`i ga, ako istinu govori{".

107. I on baci svoj {tap Â- kad on prava zmijurina;

108. i izvadi ruku svoju Â- ona za prisutne postade bijela.

109. Glave{ine naroda faraonova povika{e: "Ovaj je, doista, vje{t ~arobnjak,

110. on ho}e da vas izvede iz zemlje va{e, pa {ta predla`ete?"

111. "Zadr`i njega i brata njegova: - reko{e, - "a po{alji u gradove one koji }e skupljati,

112. preda te }e sve vje{te ~arobnjake dovesti".

113. I faraonu ~arobnjaci do|o{e. "Da li }emo, doista, nagradu dobiti ako budemo pobjednici?" Â- upita{e.

114. "Da", - re~e Â- "i bi}ete mi, zaista, bliski".
115. "O Musa", - reko{e onda Â- "ho}e{ li ti ili }emo mi baciti?"
116. "Bacite vi" - re~e on. I kad oni baci{e, o~i ljudima za~ara{e i jako ih prestra{i{e, i vrad`binu veliku priredi{e.
117. I Mi naredismo Musau: "Baci {tap svoj!" Â- i on odjednom proguta sve ono ~ime su oni bili obmanu izveli.
118. I tako istina na vidjelo izbi i pokaza se da je bilo la`no ono {to su oni priredili,
119. i tu oni bijahu pobje|eni i ostado{e poni`eni,
120. a ~arobnjaci se licem na tle baci{e.
121. "Mi vjerujemo u Gospodara svjetova" - povika{e,
122. "Gospodara Musaova i Harunova!"
123. "Zar da mu povjerujete prije nego {to vam ja dozvolim!" Â- viknu faraon. Â- "Ovo je, uistinu, smicalica koju ste u gradu smislili da biste iz njega stanovnike njegove izveli. Zapamti}ete vi!
124. Izosjeca}u vam, sigurno, ruke va{e i noge va{e unakrst, a onda }e vas sve razapeti!"
125. A oni reko{e: "Mi }emo se, doista, Gospodaru na{em vratiti!
126. Ti nam zamjera{ samo to {to smo u dokaze Gospodara na{eg povjerovali kada su nam oni do{li. Gospodaru na{, daj nam snage da izdr`imo i da kao vjernici umremo!Â'
127. A glave{ine naroda faraonova reko{e: "Zar }e{ ostavi Musaa i narod njegov da nered u zemlji pravi i da tebe i bo`anstva tvoja napusti?" Â- On re~e: "Ubija}emo mu{ku djecu njihovu, a `ensku }emo im ostavljati u `ivotu; mi, uistinu, vladamo njima",
128. Musa re~e narodu svome: "Molite Allaha da vam pomogne i budite strpljivi, zemlja je Allahova, On je daje u naslije|e kome On ho}e od robova Svojih; a lijep ishod }e biti za one koji se budu Allaha bojali".
129. "Zlostavljani smo" Â- reko{e oni Â- "prije nego {to si nam do{ao, a i nakon {to si nam do{ao!" A Musa re~e: "Gospodar va{ }e neprijatelj va{eg uni{titi, a vas nasljednicima na Zemlji u~initi, da bi vidio kako }ete postupati.
130. I Mi smo faraonov narod gladnim godinama i nerodicom kaznili, da bi se opametili.
131. I kad bi im bilo dobro, oni bi govorili: "Ovo smo zaslu`ili", a kad bi ih sna{la kakva nevolja, Musau i onima koji su s njim vjerovali tu nevolju bi pripisali. Ali ne! Njihova nevolja je od Allaha bila, samo {to ve}ina njih nije znala!
132. I govorili su: "Kakav god dokaz da nam donese{ da nas njime op~ara{, mi ti ne}emo vjerovati!"
133. Zato smo Mi na njih slali i poplave, i skakavce, i krpelje, i `abe, i krv Â- sve jasna znamenja, ali su se oni oholili, narod zlikova~ki su bili.
134. I kada bi ih zadesila nevolja, govorili bi: "O Musa, moli se, u na{e ime, Gospodaru svome Â- onako kako ti je On naredio: ako nas oslobodi nevolje, mi }emo, zaista vjerovati i s tobom sinove Israilove sigurno poslati".
135. I po{to bismo ih nevolje oslobodili Â- do vremena do kojeg im je bilo odre|eno da je podnose, - oni bi, odjednom, obe}anje prekr{ili.
136. Zato ih Mi kaznismo i u moru ih potopismo, jer su znamenja Na{a poricali i prema njima ravnodu{ni bili,
137. a potla~enom narodu dadosmo u naslije|e isto~ne i zapadne krajeve zemlje koju smo blagoslovili, i lijepo obe}anje Gospodara tvoga sinovima Israilovim bilo je ispunjeno Â- zato {to su trpjeli, a sa zemljom sravnismo ono {to su faraon i narod njegov sagradili i ono {to su podigli.
138. I Mi sinove Israilove preko mora prevedosmo, pa oni nai|o{e na narod koji se klanjao kumirima svojim "O Musa," Â- reko{e Â- "napravi i ti nama boga kao {to i oni imaju bogove!" Â- "Vi ste, uistinu, narod koji nema pameti!" Â- re~e on.
139. "Zaista }e biti poni{teno ono {to ovi ispovjedaju i beskorisno }e im biti ono {to rade.

140. Zar da vam, pored Allaha, tra`im drugog boga, o On vas je iznad ostalog svijeta uzdigao?"

141. I pošto smo vas Mi od faraonovih ljudi izbavili, koji su vas neizmjereno mučili: mučku djecu su vašu ubijali, a `ensku vam u `ivotu ostavljali, - to je bilo teško iskušenje Gospodara vašeg -,

142. Mi odredismo da vas susreta sa Musaom bude kad se napuni trideset noći, i dopunismo ih još sa deset, pa se vrijeme koje je odredio Gospodar njegov ispuni za četrdeset noći. A Musa je bio rekao bratu svome Harunu: "Zastupaj me u narodu mome, i red pravi i ne slijedi puteve onih koji su smutljivci!"

143. I kad Nam Musa dođe u određeno vrijeme, i kada mu Gospodar njegov progovori, on reče: "Gospodaru moj, uka`i mi se da Te vidim!" Â- "Ne mo`eš Me vidjeti" Â- reče -, "ali pogledaj u ono brdo, pa ako ono ostane na svom mjestu, vidjećeš Me!" I kad se Gospodar njegov onom brdu otkri, On ga sa zemljom sravnj, a Musa se onesviješten strovali. ^im se osvijesti, reče: "Hvaljen neka si! Kajem Ti se, ja sam vjernik prvi!"

144. "O Musa", - reče On Â- "Ja sam tebe odlikovao nad ostalim svijetom poslanstvom svojim i govorom Svojim. Ono što ti dajem uzmi i zahvalan budi!"

145. I Mi mu na pločama napisasmo pouku za sve, i objašnjenje za svašta. "Primi ih svojski, a narodu svome zapovjedi da se pridržava onoga što je u njima ljepše!" A pokazahu vam i zemlju grešnika.

146. Odvratio u od znamenja Mojih one koji se budu bez ikakva osnova na Zemlji oholili. I kakav god oni dokaz vide neje ga vjerovati: ako vide pravi put Â- neje ga kao put prihvatiti, a ako vide stranputicu Â- kao put je prihvatiti. To zato što je dokaze Naše poricati i što je prema njima ravnodužni biti.

147. A onima koji dokaze naše ne budu priznavali i koji u susret na onom svijetu ne budu vjerovali, biće poništena djela njihova. Zar je biti drukčije ka`njeni nego ako su radili?

148. I narod Musaov, poslije odlaska njegova, prihvati od nakita svoga kip teleta koje je rikalo. Zar nisu vidjeli da im ono ne govori i da ih putem pravim ne vodi? Oni ga prihvatije i prema sebi se ogriješiše.

149. I pošto se poslije gorko pokajaše i uvidješe da su zabludjeli, oni rekoše: "Ako se Gospodar naš na nas ne sa`ali i ako nam ne oprost, doista ćemo biti izgubljeni!"

150. A kad se Musa srdit i `alostan narodu svome vrati, povika: "Kako ste tako ru`no poslije odlaska moga postupali! Zašto ste po`urili i o naređenje Gospodara svoga se oglučili?" Â- i ploče baci, i brata svoga za kosu dohvati i poče ga vući sebi. "O sine majke moje," Â- reče Harun Â- "narod nije nimalo do mene dr`ao i umalo me nije ubio; nemoj da mi se svete dužmani i ne smatraj me jednim od onih koji su se prema sebi ogriježili."

151. "Gospodaru moj," Â- zamoli Musa Â- "oprosti meni i bratu mome i učini da budemo pod okriljem Tvoje milosti, Ti si od milostivih najmilostiviji!"

152. One koji su tele prihvatili stiži je kazna Gospodara njihova i poni`enje još na ovom svijetu; tako Mi ka`njavamo one koji kuju la`i.

153. A onima koji rđava djela rade, pa se poslije pokaju i vjernici postanu, Gospodar tvoj je, poslije toga, sigurno oprostiti i samilostan biti.

154. I kad Musaa srd`ba minu, on uze ploče na kojima je bilo ispisano uputstvo na pravi put i milost za one koji se Gospodara svoga boje.

155. I Musa odabra iz naroda svoga sedamdeset ljudi da u određeno vrijeme stanu pred Nas. A kad ih zadesi potres, on reče: "Gospodaru moj, da si htio, mogao si i njih i mene uništiti još prije. Zar da nas uništi zbog onoga što su uradili bezumnici naši? To je samo iskušenje Tvoje kojim Ti, koga hoćeš, u zabludi ostavljaš, a kome hoćeš, na pravi put ukazuje; Ti si Gospodar naš, pa nam oprost i smiluj nam se, jer Ti praštaš najviše;

156. I dosudi nam milost na ovom svijetu, i na onom svijetu, - mi se, vraćamo Tebi!" Â- "Kaznom Svojom Ja ka`njavam koga hoću" Â- reče On -, "a milost Moja obuhvaća sve; da u je onima koji se budu grijeha klonili i zekat davali, I onima koji u dokaze Naše budu vjerovali,

157. onima koji je slijediti Poslanika, vjerovjesnika, koji neje znati ni da čita ni da piše, kojeg oni kod sebe, u Tevratu i Ind`ilu,

zapisana nalaze, koji }e od njih tra`iti da ~ine dobra djela, a od odvratnih odvra}ati ih, koji }e im lijepa jela dozvoliti, a ru`na im zabraniti, koji }e ih tereta i te{ko}a koje su oni imali osloboditi. Zato }e oni koji budu u njega vjerovali, koji ga budu podr`avali i pomagali i svjetlo po njemu poslano slijedili Â– posti}i ono {to budu `eljeli.

158. Reci: "O ljudi, ja sam svima vama Allahov poslanik, Njegova vlast je na nebesima i na Zemlji; nema drugog boga osim Njega, On `ivot i smrt daje, i zato vjerujte u Allaha i Poslanika Njegova, vjerovjesnika, koji ne zna da ~ita i pi`e, koji vjeruje u Allaha i rije~i Njegove; njega slijedite Â– da biste na pravom putu bili!"

159. U narodu Musaovu ima ljudi koji na istinu upu}uju i koji prema njoj pravedno sude.

160. I Mi smo ih na dvanaest rodova podijelili, i Musau smo objavili, kad mu je narod njegov vode zatra`io: "Udari {tapom svojim po stijeni!" Â– i iz nje je dvanaest vrele provrelo, svaki rod je znao vrelo iz kog }e piti. I Mi smo im od oblaka hlad pravili i manu i prepelice im davali: "Jedite lijepe stvari kojima vas opskrbljujemo!" Oni nisu Nama nepravdu u~inili, sami su sebi nepravedni bili.

161. A kada im je bilo re~eno: "Nastanite se u ovom gradu i jedite odakle ho}ete i recite: Â‘Oprosti!Â’ a na kapiju u{ite glava pognutih Â– oprosti}emo vam grijeha va{e, a onima koji dobra djela ~ine da}emo i vi{e", -

162. onda su oni nepravedni me|u njima zamijenili drugom rije~ koja im je bila re~ena, i Mi smo na njih s neba kaznu spustili zato {to su stalni nepravedni bili.

163. I upitaj ih o gradu koji se nalazio pored mora kad su propise o suboti kr{ili: kada su im ribe, na o~i njihove, dolazile dok su subotu svetkovali, a kad nisu svetkovali, one im nisu dolazile. Eto, tako smo ih u isku{enje dovodili zato {to su stalno grijehili.

164. A kad neki od njih reko{e: "Za{to opominjete narod koji }e Allah uni{titi ili ga te{kim mukama namu~iti?" Â– oni odgovori{e: "Da bismo se pred Gospodarem va{im opravdali i da bi se oni grijeha klonili."

165. I kada zaboravi{e ono ~ime su bili opominjani, Mi izbavismo one koji su od navaljelih djela odvra}ali, a te{kom kaznom kaznismo gre{nike, zato {to su stalno u grijehu bili.

166. I po{to su oni bahato odbili da se okane onoga {to im se zabranjivalo, Mi smo im rekli: "Postanite majmuni prezreni!"

167. I Gospodar tvoj obznani da }e do Smaka svijete prepu{tati nad njima vlast nekome ko }e ih najgori na~in tla~iti. Gospodar tvoj je, doista, brz kad ka`njava, a On opra{ta i samilostan je.

168. I Mi smo ih po Zemlji kao narode raspodijelili: ima ih dobrih, a i onih koji to nisu; i u dobru i u zlu smo ih provjeravali da bi se opametili.

169. I poslije njih ostala su pokoljenja koja su Knjigu naslijedila i koja su kupila mrvice ovoga prolaznog svijeta, i govorila: "Bi}e nam opro{teno!" A ako bi im opet dopalo {aka tako ne{to, opet bi to ~inili. Zar od njih nije uzet zavjet u Knjizi Â– a oni ~itaju ono {to je u njoj Â– da }e o Allahu samo istinu govoriti. Onaj svijet je bolji za one koji se grijeha klone; opametite se!

170. A oni koji se ~vrsto dr`e Knjige i koji obavljaju molitvu Â– pa, Mi doista ne}emo dopustiti propadne nagrada onima koji ~ine dobra djela.

171. A kada smo iznad njih brdo podigli, - ~inilo se kao oblak -, oni su bili uvjereni da }e na njih pasti. "Prihvatite odlu~no ono {to smo vam dali, i naka vam je na umu ono {to je u njemu Â– da biste bili pobo`ni!"

172. I kad je Gospodar tvoj iz ki~mi Ademovih sinova izveo potomstvo njihovo i zatra`io od njih da posvjedo~e protiv sebe: "Zar Ja nisam Gospodar va{?}" Â– oni su odgovarali: "Jesi, mi svjedo~imo" Â– i to zato da na sudnjem danu ne reknete: "Mi o ovome ni{ta nismo znali",

173. Ili da ne reknete: "Na{i preci su prije nas druge Allahu ravnim smatrali, a mi smo pokoljenje poslije njih. Zar }e{ nas kazniti za ono {to su la`ljivci ~inili?"

174. I tako, eto, Mi op{irno iznosimo dokaze, da bi oni do{li sebi.

175. I ka`i im vijest o onome kome smo dokaze Na{e dali, ali koji se od njih udaljio pa ga je {ejtan dostigao, i on je zalutao.

176. A da smo htjeli, mogli smo ga s njima uzvisiti, ali se on ovom svijetu priklonio i za svojom stra{u krenuo. Njegov slu~aj je slu~aj kao psa: ako ga potjera{ on ispla`ena jezika dah}e, a ako ga se okani{ on opet dah}e. Takvi su ljudi koji Na{e dokaze

smatraju la`nim; zato kazuj događaje da bi oni razmislili.

177. Lož su primjer ljudi koji ne priznaju Naže dokaze, oni zlo ~ine sami sebi.

178. Kome Allah uka`e na pravi put Â- bi}e na pravom putu, a koga ostavi u zabludi - taj }e izgubljen biti.

179. Mi smo za d`ehennem mnoge d`innove i ljude stvorili; oni pameti imaju Â- a njima ne shva}aju, oni o~i imaju Â- a njima ne vide, oni u{i imaju Â- a njima ne ~uju; oni su kao stoka, ~ak i gori - oni su zaista nemarni.

180. Allah ima najljep{a imena i vi Ga zovite njima, a klonite se onih koji iskre}u Njegova imena Â- kako budu radili, onako }e biti ka`njeni!

181. A me|u onima koje stvaramo ima ljudi koji druge upu}uju istini i koji prema njoj pravedno sude.

182. A one koji naže rije~i pori~u Mi }emo malo po malo, a da oni ne}e ni znati, u propast voditi.

183. i dava}u im vremena, obmana Moja doista je trajna.

184. Pa zašto oni ne razmisle da njima poslani poslanik nije lud; on samo otvoreno opominje.

185. I zašto oni ne promisle o carstvu nebesa i Zemlje i o svemu onome {to je On stvorio, i da im se, mo`da, kraj njihov primakao? Pa u koje }e rije~i, ako ne u Kur`an vjerovati?

186. Koga Allah u zabludi ostavi, niko ga ne mo`e na pravi put uputiti! On }e ih ostaviti da u nevjerstvu svome lutaju.

187. Pitaju te o Smaku svijeta kada }e se zbiti. Reci: "To zna jedino Gospodar moj, On }e ga u njegovo vrijeme otkriti, a te`ak }e biti nebesima i Zemlji, sasvim neo~ekivano }e vam do}i". Pitaju te kao da ti o njemu ne{to znaš. Reci: "To samo Allah zna, ali ve}ina ljudi ne zna".

188. Reci; "Ja ne mogu ni samom sebi neku korist pribaviti, ni od sebe kakvu {tetu otkloniti; biva onako kako Allah ho}e. A da znam pronicati u tajne, stekao bih mnoga dobra, a zlo bi bilo daleko od mene; ja samo donosim opomene i radosne vijesti ljudima koji vjeruju."

189. On je taj koji vas od jednog ~ovjeka stvara Â- a od njega je drugu njegovu stvorio da se uz nju smiri. I kada je on nju obljubio, ona je zanjela lahko breme i nosila ga; a kad joj je ono ote`alo, njih dvoje su zamolili Allaha, Gospodara svoga: "Ako nam daruje{ zdrava potomka, bi}emo, zaista zahvalni!"

190. I kad im je On darovao zdrava potomka, poslije su potomci njihovi izjedna~ili druge s Njim u onome {to im On daje Â- a Allah je vrlo visoko iznad onih koje Njemu smatraju ravnim!

191. Zar da Njemu smatraju ravnim one koji ne mogu ni{ta da stvore, i sami su stvoreni,

192. i koji im ne mogu pomo}i niti mogu da pomognu sebi?

193. A ako ih zamolite da vas na pravi putu upute, ne}e vam se odazvati; isto vam je pozivali ih ili {utjeli.

194. Oni kojima se vi, pored Allaha, klanjate, zaista su robovi, kao i vi. Pa, vi im se klanjajte, i neka vam se odazovu ako istinu govorite!

195. Imaju li oni noge da na njima hodaju, ili ruke da njima hvataju, imaju li o~i da njima gledaju, ili u{i da njima ~uju? Reci: "Zovite bo`anstva va{a, pa protiv mene kakvo ho}ete lukavstvo smislite i ne odugovla~ite,

196. moj za{titnik je Allah koji Knjigu objavljuje i On se o dobrima brine".

197. A oni kojima se vi, pored Njega, klanjate, ne mogu ni vama ni sebi pomo}i.

198. A kad ih zamolite da vas upute na pravi put, oni ne ~uju; vidi{ ih kao da te gledaju, ali oni ne vide.

199. Ti sa svakim Â- lijepo! i tra`i da se ~ine dobra djela, a neznalica se kloni!

200. A ako {ejtan poku{a da te na zlo navede, ti potra`i uto~i{te u Allaha, On uistinu sve ~uje i zna.

201. Oni koji se Allaha boje, ~im ih sablazan {ejtanska dodirne, sjete se, i odjednom do|u sebi,

202. dok prijatelje {ejtanove {ejtani podr`avaju u zabludi i oni ne dolaze sebi.

203. Kad im nijedan ajet ne donese-{, oni govore: "Za{to ga sam ne izmisli{!" Â– Reci: "Ja slijedim samo ono {to mi Gospodar moj objavljuje. Ovo su jasni dokazi od Gospodara va{eg i uputstvo i milost za ljude koji vjeruju.

204. A kad se u~i KurÂ'an, vi ga slu{ajte i {utite da biste bili pomilovani."

205. I spominji Gospodara svoga ujutro i nave~e u sebi, ponizno i sa strahopo{tovanjem i ne podi`u}i jako glas, i ne budi nemaran, -

206. oni koji su bliski Gospodaru tvome doista ne zaziru da Mu se klanjaju; samo Njega hvale i samo pred Njim licem na tle padaju.

QURAN (BOSNIAN)

8 - Al-Anfal

1. Pitaju te o plijenu: "Plijen pripada Allahu i Poslaniku." Zato se bojte Allaha i izgledite međusobne razmirice, i pokoravajte se Allahu i Njegovu Poslaniku, ako ste pravi vjernici.
2. Pravi vjernici su samo oni čija se srca strahom ispune kad se Allah spomene, a kad im se riječi Njegove kazuju, vjerovanje im uvrću i samo se na Gospodara svoga oslanjaju,
3. oni koji molitvu obavljaju i dio od onoga što im Mi dajemo udjeljuju.
4. Oni su, zbilja, pravi vjernici, - njih počasti, i oprost, i obilje plemenito kod Gospodara njihova čekaju.
5. Tako je bilo i onda kada te je Gospodar tvoj s pravom iz doma tvoga izveo, - što jednoj skupini vjernika nikako nije bilo po volji.
6. Raspravljali su se s tobom o borbi; iako im je bilo očit da će pobijediti, nekima od njih je izgledalo kao da se na oči svoje u smrt gone.
7. I kada vam je Allah obećao da će vam biti jedna od dvije skupine, - a vi ste viče voljeli da vam padne (aka ona koja nije naoružana) - Allah je htio da riječi Svojim istinu utvrdi i nevjernike u korijenu istrijebi.
8. da istinu utvrdi i neistinu uništi, makar to ne bilo mnogobrojcima po volji.
9. I kada ste od Gospodara svoga pomoć zatražili; On vam se odazvao: "Poslaću vam u pomoć hiljadu meleka koji će jedni za drugim dolaziti."
10. Allah je to zato učinio da bih vas obradovao i da bi se tima srca vaš umirila; a pobjeda je samo od Allaha - Allah je zaista Silan i mudar;
11. kad je On učinio da se radi sigurnosti svoje u san zavedete i s neba vam kišu spustio da bih vas njome oistio i da bih od vas (ejtanovo uznemiravanje odstranio i da bi srca vaš jakim učinio i njome korake uvrstio.
12. Kada je Gospodar tvoj nadahnuo meleke: "Ja sam s vama, pa uvrstite one koji vjeruju!" U srca nevjernika Ja ću strah uliti, pa ih vi po (ijama udarite, i udarite ih po prstima.
13. Zato (što se suprostavljaju Allahu i Poslaniku Njegovu; a onoga ko se suprostavlja Allahu i Poslaniku Njegovu, Allah će zaista strašno kazniti.
14. Kazna vam je to, pa je iskusite, a nevjernike čeka patnja u ognju.
15. O vjernici, kada se s nevjernicima sukobite, a njih nastupa mnogo, lećite im ne okrećite;
16. onaj ko im tada leći okrene - osim onog koji se povuče s namjerom da se ponovo bori ili drugoj četi pristupi - vratiće se natovaren Allahovom srdobom; prebivalište njegovo biće d'ehennem, a uasno je on boravište.
17. Vi njih niste ubijali nego Allah; i ti nisi bacio, kad si bacio, nago je Allah bacio, da bi vjernike lijepom kućnjom iskućao, - Allah zaista sve čuje i sve zna.
18. Tako vam je to bilo, i da bi Allah lukavstva nevjernika oslabio.
19. Ako ste se molili da pobijedite, - pa, doćla vam je, eto, "pobjeda"! A da se okanite, bolje bi vam bilo! I ako se ponovo vratite, Mi ćemo se ponovo vratiti, i nimalo vam neće koristiti tabor vaš, ma koliko brojao bio, jer je Allah na strani vjernika.
20. O vjernici, pokoravajte se Allahu i Njegovu Poslaniku, i ne napućajte ga, ta vi slućate šta on govori,

21. i ne budite kao oni koji govore: "Slu{amo!" Â- a ne slu{aju.
22. Najgora bi}a kod Allaha su oni koji su gluhi i nijemi, koji ne}e da shva}aju.
23. Da Allah zna da od njih mo`e biti ikakva dobra, u~inio bi da ~uju, a da je u~inio i da ~uju, oni bi se opet okrenuli, jer oni i ina~e glave okre}u.
24. O vjernici, odazovite se Allahu i Poslaniku kad od vas zatra`i da ~inite ono {to }e vam `ivot osigurati; i neka znate da se Allah upli}e izme|u ~ovjeka i srca njegova, i da }ete se svi pred Njim sakupiti;
25. I izbjegavajte ono {to }e dovesti do smutnje koja ne}e pogoditi samo one me|u vama koji su krivi, i znajte da Allah stra{no ka`njava.
26. I sjetite se kada vas je bilo malo, kad ste na Zemlji bili potla~eni, - bojali ste se da vas ljudi ne pohvataju, pa vam je On skloni{te dao i Svojom pomo}i vas pomogao i plijenom vas opskrbio da biste bili zahvalni.
27. O vjernici, Allaha i Poslanika ne varajte i svjesno me|usobno povjerenje ne poigravajte,
28. i neka znate da su bogatstva va{a i djeca va{a samo isku{enje, i da je samo u Allaha nagrada velika.
29. O vjernici, ako se budete Allaha bojali, On }e vam sposobnost darovati pa }ete istinu od neistine mo}i rastaviti i preko ru`nih postupaka va{ih }e pre}i i oprostiti vam. Â- A Allahova dobrote je neizmjerena.
30. I kad su ti nevjernici zamke razapinjali da bi te u tamnicu bacili ili da bi te ubili ili da bi te prognali; oni su zamke pleli a Allah ih je ometao, jer Allah to najbolje umije.
31. Kada im se rije~i Na{e kazuju, govore: "Ve} smo ~uli! Da ho}emo, i mi bismo tako ne{to rekli; to su samo izmi{ljotine naroda drevnih."
32. A kad su oni rekli: "Bo`e, ako je ovo zbilja istina od Tebe, Ti pusti na nas kamenje s neba kao ki{u ili nam po{alji patnju nesnosnu!"
33. Allah ih nije kaznio, jer si ti me|u njima bio; i Allah ih ne}e kazniti sve doke neki od njih mole da im se oprost.
34. A zaslu`uju da ih samo Allah kazni kad brane drugima pristup ^asnom hramu, a oni nisu njegovi ~uvari. ^uvari njegovi treba da budu samo oni koji se Allah boje, ali ve}ina njih ne zna.
35. Molitva njihova pored Hrama svodi se samo na zvi`danje ili pljeskanje rukama; zato kaznu iskusite jer ne vjerujete.
36. Oni koji ne vjeruju tro`e imanja svoja da bi od Allahova puta odvra}ali. Oni }e ih, sigurno, utro{iti, zatim }e, zbog toga, `aliti i na kraju }e pobje|eni biti. A oni koji ne budu vjerovali Â- u d`ehennem }e biti potjerani,
37. da bi Allah dobre od nevaljalih odvojio i da bi nevaljale jedne na druge naslagao, a onda ih sve u gomilu zbio i u d`ehennem bacio. Oni }e doista biti izgubljeni.
38. Reci onima koji ne vjeruju: ako se okane, bi}e im opro{teno ono {to je prije bilo; a ako se ne okane, - pa, zna se {ta je s drevnim narodima bilo.
39. I borite se protiv njih dok mnogobo{tva ne i{~ezne i dok samo Allahova vjera ne ostane. Ako se oni okane, - pa, Allah dobro vidi {ta oni rade;
40. a ako le|a okrenu, znajte da je Allah va{ za{titnik, a divan je On za{titnik i divan pomaga~!
41. I znajte da od svega {to u borbi zaplijenite jedna petina pripada Allahu i Poslaniku, i rodbini njegovoj, i siro~adi, i siromasima, i putnicima namjernicima, ako vjerujete u Allaha i u ono {to smo objavili robu Na{em na dan pobjede, na dan kada su se sukobile dvije vojske, - a Allah sve mo`e -,
42. kada ste vi bili u dolini bli`oj, oni u daljini daljoj, a karavana ni`e vas. O vremenu borbe ne biste se dogovorili i da ste se dogovarali, ali se ona dogodila da bi Allah dao da se ispuni ono {to je moralo da se dogodi, da nevjernik ostane nevjernik poslije o~igledna dokaza, i da vjernik ostane vjernik poslije o~igledan dokaza, - a Allah doista sve ~uje i sve zna -,
43. kad ti je Allah u snu pokazao da je njih malo; a da ti je pokazao da ih je mnogo, vi biste duhom klonili i o boju se raspravljali,

ali je Allah spas ukazao. Â– On dobro zna sva~ije misli.

44. A kad ste se sukobili, u o~ima va{im On ih je prikazao u malom broju, a vas u o~ima njihovim tako je u malom broju, da bi Allah dao da se ispuni ono {to je moralo da se dogodi Â– a Allahu se sve vra}a.

45. O vjernici, kada se s kakvom ~etom sukobite, smjeli budite i neprestano Allaha spominjite da biste postigli {to `elite

46. i pokoravajte se Allahu i Poslaniku Njegovu, i ne prepirite se da ne biste klonuli i bez borbenog duha ostali; i budite izdr`ljivi, jer Allah je, zaista, na strani izdr`ljivih.

47. I ne budite kao oni koji su, da se poka`u svijetu, nadmeno iz grada svoga izi{li da bi od Allahova puta odvra}ali. A Allah dobro zna ono {to oni rade.

48. I kada im je {ejtan kao lijepe njihove postupke predstavio i rekao: "Niko vas danas ne mo`e pobijediti, i ja sam va{ za{titnik!Â´ Â– onda je on, kada su se dva protivni~ka tabora sukobila, natrag uzmaknuo, i rekao: "Ja nemam ni{ta s vama, ja vidim ono {to vi ne vidite, i ja se bojim Allaha, jer Allah stra{no ka`njava",

49. kada su licemjeri i oni ~ija su srca bolesna govorili: "Ove je obmanula vjera njihova!Â´ A onaj ko se u Allah pouzda Â– pa, Allah je zaista Silan i Mudar.

50. A da si samo vidio kad su meleki nevjernicima du{e uzimali i po licima ih njihovim i straga udarali: "Iskusite patnju u ognju.

51. To je za ono {to ste rukama svojim pripremili, jer Allah nije nepravedan robovima Svojim!"

52. Tako je bilo i sa faraonovim ljudima i onima prije njih: u Allahove dokaze nisu vjerovali, pa ih je Allah zbog grijehova njihovih kaznio Â– Allah je, uistinu, mo}an i stra{no ka`njava;

53. to je zato {to Allah ne}e li{iti blagostanja narod kome ga je podario Â– sve dok se on sam ne promjeni, - a Allah sve ~uje i sve zna.

54. Tako je bilo i sa faraonovim ljudima i onima prije njih: dokaze Gospodara svoga nisu priznavali, pa smo ih Mi, zbog grijehova njihovih, uni{tili, a faraonove ljude smo potopili, - svi su oni nevjernici bili,

55. Najgora bi}a kod Allaha su oni koji poriu, oni koji ne}e da vjeruju,

56. oni s kojima ti ugovore sklapa{, pa oni svaki put, ne boje}i se posljedica, kr{e ugovor svoj.

57. Ako se u borbi s njima sukobi{, tako ih razjuri da se opamete oni koji su iza njih.

58. ^im primjeti{ vjerolomstvo nekog plemena, i ti njemu isto tako otka`i ugovor Â– Allah uistinu ne voli vjerolomnike.

59. I neka nikako ne misle oni koji ne vjeruju da }e se spasiti; oni doista ne}e mo}i uma}i.

60. I protiv njih pripremite koliko god mo`ete snage i konja za boj, da biste time zapla{ili Allahove i va{e neprijatelje, i druge osim njih Â– vi ih ne poznajete, Allah ih zna. Sve {to na Allahovom putu potro{ite nakna|eno }e vam biti, ne}e vam se nepravda u~initi.

61. Ako oni budu skloni miru, budi i ti sklon i pouzdaj se u Allaha, jer On, uistinu, sve ~uje i sve zna.

62. A ako htjednu da te prevare, - pa, tebi je doista dovoljan Allah; On te podr`ava Svojom pomo}i i vjernicima,

63. i On je sjedinio srca njihova. Da si ti potro{io sve ono {to na Zemlji postoji, ti ne bi sjedinio srca njihova, ali je Allah sjedinio, - On je zaista silan i mudar.

64. O vjerovjesni~e, Allah je dovoljan tebi i vjernicima koji te slijede.

65. O vjerovjesni~e, bodri vjernike na borbu! Ako vas bude dvadesetak izdr`ljivih, pobijedi}e dvije stotine; a ako vas bude stotina, pobijedi}e hiljadu onih koji ne vjeruju, zato {to su oni ljudi koji ne shva}aju.

66. Sada vam Allah daje olak{icu; On zna da ste izmoreni: ako vas bude stotina izdr`ljivih, pobijedi}e dvije stotine; ako vas bude hiljada, pobijedi}e, Allahovom voljom, dvije hiljade. A Allah je uz one koji su izdr`ljivi.

67. Nijednom vjerovjesniku nije dopušteno da dr`i su`nje dok ne izvojuje pobjedu na Zemlji; vi `elite prolazna dobra ovog svijeta, a Allah `eli onaj svijet. Â- Allah je silan i mudar.

68. Da nije ranije Allahove odredbe, snašla bi vas patnja velika zbog onoga što ste uzeli,

69. Sada jedite ono što ste zaplijenili, kao dopušteno i lijepo, i bojte se Allaha. Â- Allah zaista prašta i milostiv je.

70. O Vjerovjesni~e, reci su`njima koji se nalaze u rukama va{im: "Ako Allah zna da u srcima va{im ima bilo šta dobro, da}e vam bolje od onoga što vam je uzeto i oprostije vam". Â- A Allah prašta i milostiv je.

71. A ako htjednu da te prevare, pa Â- oni su i prije Allaha varali, i zato ti je On omogu}io da ih pobijedi}. Â- A Allah sve zna i mudar je.

72. Oni koji vjeruju, i iseljavaju se, i u borbi na Allahovom putu zala`u imetke svoje i `ivote svoje, i oni koji daju uto~i{te i poma`u, oni jedni druge nasljeuju. A onima koji vjeruju, a koji se nisu iselili Â- vi ne mo`ete, sve dok se ne iselee nasljednici biti. A ako vas zamole da ih u vjeri pomognete, du`ni ste da im u pomo} priteknete, osim protiv naroda sa kojim o nenapadanju zaklju~en ugovor imate. A Allah dobro vidi ono što radite.

73. Nevjernici jedni druge nasljeuju. Ne postupite li tako, nasta}e smutnja na Zemlji i nered veliki.

74. Oni koji vjeruju i iselee se, i bore se na Allahovom putu, i oni koji daju skloni{te i poma`u, - oni su, zbilja pravi vjernici Â- njih ~eka oprost i obilje plemenito.

75. A oni koji kasnije vjenici postanu pa se iselee i u borbi zajedno s vama u~estvuju, - i oni su va{i. A ro{aci su, prema Allahovoj Knjizi, jedni drugima pre}i. Â- Allah, zaista sve zna.

QURAN (BOSNIAN)

9 - At-Taubah

1. Obznana od Allaha i Njegova Poslanika onim mnogobožcima s kojima ste zaključili ugovore:
2. "Putujte po svijetu još četiri mjeseca, ali znajte da Allahu nećete umaći i da je Allah nevjernike osramotiti";
3. i proglas od Allaha i Njegova Poslanika ljudima na dan velikog hadždža: "Allah i Njegov Poslanik ne priznaju mnogobožce." Pa ako se pokajete, to je za vas bolje; a ako se okrenete, znajte da Allahu nećete umaći! A nevjernike obraduj kaznom nesnosnom!
4. Mnogobožcima s kojima imate zaključene ugovore koje oni nisu ni u čemu povrijedili, niti su ikoga protiv vas pomagali, ispunite ugovore do ugovorenog roka. Allah zaista voli pobožne.
5. Kada prođu sveti mjeseci, ubijajte mnogobožce gdje god ih nađete, zarobljavajte ih, opsjedajte i na svakom prolazu dočekujte! Pa ako se pokaju i budu molitvu obavljali i zekat davali, ostavite ih na miru, jer Allah zaista prašta i samilostan je.
6. Ako te neki od mnogobožaca zamoli za zaštitu, ti ga zaštititi da bi saslužio Allahove riječi, a potom ga otpremi na mjesto pouzdano za njega. To zato što oni pripadaju narodu koji ne zna.
7. Kako je mnogobožci imati ugovor sa Allahom i Poslanikom Njegovim?! Ā- Ali, s onima s kojima ste ugovor kod Ćasnog hrama zaključili, sve dok se oni ugovora budu pridržavali, pridržavajte se i vi, jer Allah zaista voli pobožne.
8. Kako, kada oni, ako bi vas pobijedili, ne bi, kad ste vi u pitanju, ni srodstvo ni sporazum poštivali?! Oni vam se ustima svojim umiljavaju, ali im se srca protive, većina njih su nevjernici.
9. Oni Allahove ajete za ono što malo vrijedi zamjenjuju, pa od puta Njegova odvraćaju; zaista je ružno kako postupaju.
10. Ni rodbinstvo ni sporazum, kada je vjernik u pitanju, ne poštuju, i sve granice zla prekoračuju.
11. Ali ako se oni budu pokajali i molitvu obavljali i zekat davali, braćo su vam po vjeri. Ā- A Mi dokaze objašnjavamo ljudima koji razumiju.
12. A ako prekrše zakletve svoje, poslije zaključenja ugovora s njima, i ako vjeru vašu budu vrijeđali, onda se borite protiv kolovoja bezvjerstva Ā- za njih, doista, ne postoje zakletve Ā- da bi se okanili.
13. Zar se nećete boriti protiv ljudi koji su zakletve svoje prekršili i nastojali da protjeraju Poslanika, i prvi vas napali? Zar ih se bojite? Previše je da se Allaha bojite, ako ste vjernici.
14. Borite se protiv njih! Allah je ih rukama vašim kazniti i poniziti, a vas je protiv njih pomoći, i grudi vjernika zaliječiti
15. i iz srca njihovih brigu odstraniti. A Allah je onome kome On hoće oprostiti. Ā- Allah sve zna i mudar je.
16. Zar mislite da ćete biti ostavljeni, a da Allah ne ukaže na one među vama koji se bore i koji, umjesto Allaha i Poslanika Njegova i vjernika, nisu uzeli nikoga za prisna prijatelja? Ā- A Allah dobro zna za ono što radite.
17. Mnogobožci nisu dostojni da Allahove džamije održavaju kad sami priznaju da su nevjernici. Djela njihova je se poništiti i u vatri je vječno ostati.
18. Allahove džamije održavaju oni koji u Allaha i u onaj svijet vjeruju i koji molitvu obavljaju i zekat daju i koji se nikoga osim Allaha ne boje; oni su, nadati se je, na pravom putu.
19. Zar smatrate da je onaj koji hodočasnike vodom napaja i koji vodi brigu o Ćasnom hramu ravan onome koji u Allaha i u onaj svijet vjeruje i koji se na Allahovu putu bori? Nisu oni jednaki pred Allahom. A Allah neće ukazati na pravi put onima koji sami sebi nepravdu čine.

20. U ve}oj su ~asti kod Allaha oni koji vjeruju i koji se iseljavaju i koji se bore na Allahovu putu zala`u}i imetke svoje i `ivote svoje; oni }e posti}i {to `ele.
21. Gospodar njihov im {alje radosne vijesti da }e im milostiv i blagonaklon biti i da }e ih u d`ennetske ba{~e uvesti, u kojima }e neprekidno u`ivati,
22. vje~no i zauvijek }e u njima boraviti. Uistinu, u Allaha je nagrada velika.
23. O vjernici, ne prijateljujte ni sa o~evima va{im ni sa bra}om va{om ako vi`e vole nevjerovanje od vjerovanja. Onaj od vas ko bude s njima prijateljevao, taj se doista prema sebi ogrije{io.
24. Reci: "Ako su vam o~evi va{i, i sinovi va{i, i bra}a va{a, i `ene va{e, i rod va{, i imanja va{a koja ste stekli, i trgova~ka roba za koju strahujete da pro}e ne}e imati, i ku}e va{e u kojima se prijatno osje}ate Â- miliji od Allaha i Njegova Posalnika i od borbe na Njegovom putu, onda pri~ekajte dok Allah Svoju odluku ne donese. A Allah gre{nicima ne}e ukazati na pravi put."
25. Allah vas je na mnogim boji{tima pomogao, a i onog dana na Hunejnu kada vas je mno{tvo va{e zanjelo, ali vam ono nije ni od kakve koristi bilo, nego vam je zemlja, koliko god da je bila prostrana, tijesna postala, pa ste se u bijeg dali.
26. Zatim je Allah na Poslanika Svoga i na vjernike milost Svoju spustio, i vojske koje vi niste vidjeli poslao i one koji nisu vjerovali na muke stavio; i to je bila kazna za nevjernike.
27. Allah je poslije toga onome kome je htio oprostio, a Allah pra{ta i samilostan je.
28. O vjernici, mnogobo{ci su sama pogan, i neka vi`e ne dolaze na had`d` ^asnom hramu poslije ovogodi{njeg had`d`a. A ako se bojite oskudice, pa Allah }e vas, ako ho}e, iz obilja Svoga imu}nim u~initi. Â- Allah zaista sva zna i mudar je.
29. Borite se protiv onih kojima je data Knjiga, a koji ne vjeruju ni u Allaha ni u onaj svijet, ne smatraju zabranjenim ono {to Allah i Njegov Poslanik zabranjuju i ne ispovijedaju istinsku vjeru Â- sve dok ne daju glavarinu poslu{no i smjerno.
30. Jevreji govore: "Uzejr je Â- Allahov sin", a kr{`ani ka`u: "Mesih je Â- Allahov sin". To su rije~i njihove, iz usta njihovih, opona{aju rije~i nevjernika prija{njih, - ubio ih Allah! Kuda se odme}u?
31. Oni, pored Allaha, bogovima smatraju sve}enike svoje i monahe svoje i Mesiha, sina Merjemina, a nare|eno im je da se samo jednom Bogu klanjaju, - nema boga osim Njega. On je vrlo visoko iznad onih koje oni Njemu ravnim smatraju.
32. Oni `ele da ustima svojim utrnu Allahovo svjetlo. a Allah `eli da vidljivim u~ini svjetlo Svoje, makar ne bilo po volji nevjernicima.
33. On je poslao Poslanika Svoga s uputstvom i pravom vjerom da bi je izdigao iznad ostalih vjera, makar ne bilo po volji mnogobo{cima.
34. O vjernici, mnogi sve}enici i monasi doista na nedozvoljen na~in tu|a imanja jedu i od Allahova puta odvra}aju. Onima koji zlato i srebro gomilaju i ne tro`e ga na Allahovom putu Â- navijesti bolnu patnju
35. na Dan kad se ono u vatri d`ehennemskoj bude usijalo, pa se njime ~ela njihova i slabine njihove i le|a njihova budu `igosala. "Ovo je ono {to ste za sebe zgrtali; iskusite zato kaznu za ono {to ste gomilali!"
36. Broj mjeseci u Allaha je dvanaest, prema Allahovoj Knjizi, od dana kada je nebesa i Zemlju stvorio, a ~etiri su sveta; to je prava vjera. U njima ne grije{ite! A borite se protiv onih mnogobo`aca, kao {to se oni svi bore protiv vas; i znajte da je Allah na strani onih koji se Allaha boje i grijeha klone.
37. Premje{tanjem svetih mjeseci samo se pove}ava nevjerovanje, ~ime se nevjernici dovode u zabludu; jedne godine ga progla{avaju obi~nim a druge godine ga progla{avaju svetim - da bi ispunili broj onih mjeseci koje je Allah u~inio svetim. Ru`ni postupci njihovi predstavljeni su im kao lijepi. A Allah ne}e ukazati na pravi put onima koji ne}e da vjeruju.
38. O vjernici, za{to ste neki oklijevali kada vam je bilo re~eno: "Krenite u borbu na Allahovu putu!" kao da ste za zemlju prikovani? Zar vam je dra`i `ivot na ovom svijetu od onoga svijeta? A u`ivanje na ovom svijetu, prema onom na onom svijetu, nije ni{ta.
39. Ako ne budete u boj i{li, On }e vas na nesnosne muke staviti i drugim }e vas narodom zamijeniti, a vi Mu ne}ete nimalo

nauditi. A Allah sve mo`e.

40. Ako ga vi ne pomognete, pa Â- pomogao ga je Allah onda kad su ga oni koji ne vjeruju prisilili da ode, kad je s njim bio samo drug njegov, kada su njih dvojica bila u pe}ini i kada je on rekao drugu svome: "Ne brini se, Allah je s nama!" pa je Allah spustio pouzdanje Svoje na njega, i pomogao ga vojskom koju vi niste vidjeli i u~inio da rije~ nevjernika bude donja, a Allahova rije~, ona je Â- gornja. Allah je silan i mudar.

41. Kre}ite u boj, bili slabi ili sna`ni, i borite se na Allahovu putu zala`u}i imetke svoje i `ivote svoj! To vam je, da znate, bolje!

42. Da se radilo o plijenu na dohvat ruke i ne toliko dalakom pohodu, licemjeri bi te slijedili, ali im je put izgledao dalek. I oni }e se zaklinjati Allahom: "Da smo mogli, doista bismo s vama po{li", i tako upropastili sami sebe, a Allah zna da su oni la`ljivci.

43. Neka ti Allah oprostí {to si dozvolio da izostanu, dok se nisi uvjerio koji od njih govore istinu, a koji la`u.

44. Oni koji vjeruju u Allaha i u onaj svijet, ne}e od tebe tra`iti dozvolu da se ne bore zala`u}i imetke svoje i `ivote svoje. Â- A Allah dobro zna one koji su pobo`ni.

45. Od tebe }e tra`iti dozvolu samo oni koji ne vjeruju u Allaha i u onaj svijet i ~ija se srca kolebaju, pa sumnjaju i neodlu~ni su.

46. Da su imali namjeru da po|u, sigurno bi za to pripremili ono {to je potrebno, ali Allahu nije bilo po volji da idu, pa ih je zadr`ao, i bi im re~eno: "Sjedite sa onima koji sjede!"

47. Da su po{li s vama, bili bi vam samo na smetnji i brzo bi me|u vas smutnju u bacili, a me|u vama ima i onih koji ih rado slu{aju. A Allah zna nevjernike.

48. Oni su i prije smutnju pri`eljkivali i smicalice ti smi{ljali sve dok nije, uprkos njima, Istina pobijedila i Allahova vjera zavladala.

49. Ima ih koji govore: "Oslobodi me i ne dovedi me u 50. isku{enje!" Eto, ba{ u isku{enje su pali! A nevjernici sigurno ne}e uma}i d`ehennemu.

50. Ako postigne{ uspjeh, to ih ogor~i; a kad te pogodi nesre}a oni govore: "Mi smo i ranije bili oprezni", i odlaze veseli.

51. Reci: "Dogodi}e nam se samo ono {to nam Allah odredi, On je Gospodar na{." I neka se vjernici samo u Allaha pouzdaju!

52. Reci: "O~ekujete li za nas {ta drugo ve} jedno od dva dobra? A mi o~ekujemo da vas Allah sam ili rukama na{im kazni. Pa i{~ekujte, i mi }emo s vama ~ekati."

53. Reci: "Tro{ili milom ili sillom, od vas se ne}e primiti, jer vi ste opak narod."

54. A prilozi njihovi ne}e biti primljeni zato {to u Allaha i u Njegova Poslanika ne vjeruju, {to s predano{u molitve ne obavljaju i {to samo preko volje udjeljuju.

55. Neka te ne odu{evljavaju bogatstva njihova, a ni djeca njihova! Allah ho}e da ih njima kazni na ovom svijetu i da skon~aju kao nevjernici.

56. Oni se zaklinju Allahom da su doista va{i, a oni nisu va{i, nego su narod kukavi~ki.

57. kada bi na{li kakvo skrovi{te ili kakve pe}ine ili kakvu jamu, oni bi tamo trkom pohrlili.

58. Ima ih koji ti prigovaraju zbog raspodjele zekata. Ako im se iz njega da, zadovolje se, a ako im se ne da, odjednom se rezljute.

59. A trebalo bi da se zadovolje onim {to im daju Allah i Poslanik Njegov i da ka`u: "Dovoljan nam je Allah, Allah }e nam dati iz obilja Svoga, a i Poslanik Njegov, mi samo Allaha ho}emo."

60. Zekat pripada samo siromasima i nevoljnicima, i onima koji ga skupljaju, i onima ~ija srca treba pridobiti, i za otkup iz ropstva, i prezadu`enima, i u svrhe na Allahovom putu, i putniku-namjerniku. Allah je odredio tako! -Â-A Allah sve zna i mudar je.

61. Ima ih koji vrije|aju Vjerovjesnika govore{i: "On vjeruje {to god ~uje!" Reci: "On ~uje ono {to je dobro, vjeruje u Allaha i ima vjere u vjernike, i milost je onima izme|u vas koji vjeruju." A one koji Allahova Poslanika vrije|aju ~eka patnja nesnosna.

62. Zaklinju vam se Allahom da bi vas zadovoljili, a pre~e bi im bilo da Allaha i Njegova Poslanika zadovolje, ako su vjernici.

63. Zar oni ne znaju da onoga koji se suprostavlja Allahu i Poslaniku Njegovu ~eka vatra d`ehennemska, u kojoj }e vje~no ostati? To je ruglo veliko!

64. Licemjeri se pla}e da se vjernicima ne objavi sura koja bi im otkrila ono {to je u srcima licemjera. Reci: "Samo se vi rugajte, Allah }e doista na vidjelo iznijeti ono ~ega se vi pla}ite."

65. A ako ih zapita}, oni }e sigurno re}i: "Mi smo samo razgovarali i zabavljali se." Reci: "Zar se niste Allahu i rije~ima Njegovim i Poslaniku Njegovu rugali?"

66. Ne ispri~avajte se! Jasno je da ste nevjernici, a tvrdili ste da ste vjernici." Ako nekima od vas i oprostimo, druge }emo kazniti zato {to su krivci.

67. Licemjeri i licemjerke sli~ni su jedni drugima: tra`e da se ~ine nevaljala djela, a odvra}aju od dobrih, i ruke su im stisnute; zaboravljaju Allaha, pa je i On njih zaboravio. Licemjeri su zaista pravi nevjernici.

68. Licemjerima i licemjerkama i nevjernicima Allah prijeti d`ehennemskom vatrom, vje~no }e u njoj boraviti, dosta }e im ona biti! Allah ih je prokleo, i njih ~eka patnja neprekidna.

69. Vi ste kao i oni prije vas! Oni su ja~i od vas bili i vi}e su blaga i djece imali i slatkim `ivotom su `ivjeli, a i vi slatkim `ivotom `ivate i sto onako kao {to su oni prije vas `ivjeli; i vi se upu}tate u nevalja{tine kao {to su se i oni upu}tali. To su oni ~ija }e djela biti poni{tena i na ovom i na onom svijetu; njima propast predstoji.

70. Zar do njih nije doprla vijest o onima prije njih: o narodu Nuhovu i o Adu, i o Semudu, i o narodu Ibrahimovu, i o stanovnicima Medjena, i o onima ~ija su naselja izvrnuta? Poslanici njihovi su im jasne dokaze donosili i Allah im nije u~inio nikakvu nepravdu, nego su je oni sami sebi nanijeli.

71. A vjernici i vjernice su prijatelji jedni drugima: tra`e da se ~ine dobra djela, a od nevaljalih odvra}aju, i molitvu obavljaju i zekat daju, i Allahu i Poslaniku Njegovu se pokoravaju. To su oni kojima }e se Allah sigurno smilovati. Â- Allah je doista silan i mudar.

72. Allah obe}ava vjernicima i vjericama d`ennetske ba~e kroz koje }e rijeke te}i, u kojima }e vje~o boraviti, i divne dvorove u vrtovima edenskim. A i malo naklonosti Allahove ve}e je od svega toga; to }e, doista, uspjeh veliki biti!

73. O Vjerovjesni~e, bori se protiv nevjernika i licemjera i budi prema njima strog! Prebivali{te njihovo bi}e d`ehennem, a grozno je on boravi{te.

74. Licemjeri se zaklinju Allahom da nisu govorili, a sigurno su govorili nevjerni~ke rije~i i pokazali da su nevjernici, nakon {to su javno islam bili primili, i htjeli su da u~ine ono {to nisu uspjeli. A prigovaraju samo zato {to su ih Allah, iz obilja Svoga, i Poslanik Njegov imu}nim u~inili. Pa ako se pokaju, bi}e im dobro; a ako glave okrenu, Allah }e ih i na ovom i na onom svijetu na muke nesnosne staviti, a na Zemlji ni za{titnika ni pomaga~a ne}e imati.

75. Ima ih koji su se obavezali Allahu: "Ako nam iz obilja Svoga dade, udjeljiva}emo, zaista, milostinju i bi}emo, doista, dobri!"

76. A kad im je On dao iz obilja Svoga, oni su u tome postali {krti i okrenuli se Â- a oni ionako glave okre}u.

77. I nadovezao im je On na to pritvornost u srcima njihovim sve do dana kada }e pred Njega stati, zato {to se onoga {to su Allahu obe}ali ne pridr`avaju i zato {to stalno la`u.

78. Zar oni ne znaju da Allah zna ono {to oni u sebi kriju i ono o ~emu se sa{aptavaju i da je Allah znalac svega skrivenog.

79. One koji vjernike ogovaraju zato {to zekat daju, a rugaju se i onima koji ih s mukom daju Â- Allah }e kazniti za izrugivanje njihovo, i njih ~eka patnja nesnosna.

80. Molio ti oprosta za njih ili ne molio, molio ~ak i sedamdeset puta, Allah im ne}e oprostiti Â- zato {to u Allaha i Njegovu Poslanika ne vjeruju. A Allah ne}e ukazati na pravi put nevjernicima.

81. Oni koji su izostali iza Allahova Poslanika veselili su se kod ku}a svojih Â- mrsko im je bilo da se bore na Allahovu putu zala`u}i imetke svoje i `ivote svoje, i jedni drugima su govorili: "Ne kre}ite u boj po vru}ini!" Reci: "D`ehennemska vatra je jo{ vru}a!" Â- kad bi oni samo znali!

82. Malo }e se oni smijati, a dugo }e plakati, bi}e to kazna za ono {to su zaslu`ili.

83. I ako te Allah ponovo vrati nekima od njih, pa te zamole da im dopusti{ da po|u s tobom u boj, ti im reci: "Nikad sa mnom u boj ne}ete i}i i nikada se sa mnom protiv neprijatelja ne}ete boriti! Bili ste zadovoljni {to ste prvi put izostali, zato ostanite s onima koji i onako ne idu u boj."

84. I nijedno od njih, kad umre, nemoj molitvu obavaljti, niti sahrani njegovoj prisustovati, jer oni u Allaha i Njegova Poslanika ne vjeruju i kao nevjernici oni umiru.

85. Neka te ne ushi}uju bogatstva njihova i djeca njihova! Allah `eli da ih njima na ovom svijetu namu~i i da skon~aju kao nevjernici.

86. A kada je objavljena sura da u Allaha vjerujete i da se zajedno sa Poslanikom Njegovim borite, najimu}niji od njih su zatra`ili odobrenje od tebe i rekli: "Ostavi nas da budemo s onima koji ne idu u boj!"

87. Zadovoljavaju se da budu s onima koji ne idu u boj, srca njihova su zape~a}ena, pa oni ne shva}aju!

88. Ali, Poslanik i oni koji s njim vjeruju bore se zala`u}i imetke svoje i `ivote svoje. Njima }e svako dobro pripasti i oni }e ono {to `ele ostvariti.

89. Allah im je pripremio d`ennetske ba{~e kroz koje }e rijeke te}i, u kojima }e vje~no boraviti. To je veliki uspjeh!

90. Dolazili su i neki beduini koji su se izvinjavali i tra`ili dopu{tenje da ne idu, i tako su izostali oni koji su Allahu i Njegovu Poslaniku lagali; a te{ka patnja pogodi}e one me|u njima koji nisu vjerovali.

91. Ne}e se ogrije{iti nemo}ni i bolesni, i oni koji ne mogu da na|u sredstva za borbu, samo ako su prema Allahu i Njegovu Poslaniku iskreni. Nema razloga da se i{ta prigovara onima koji ~ine dobra djela Â- a Allah pra{ta i samilostan je Â-

92. ni onima kojima si rekao, kada su ti do{li da im da{ `ivotinje za jahanje: "Ne mogu na}i za vas `ivotinje za jahanje" Â- pa su se vratili suznih o~iju, tu`ni {to ne mogu da ih kupe,

93. a ima razloga da se prigovara onima koji od tebe tra`e dozvolu da izostanu, a imu}ni su. Zadovoljavaju se da ostanu sa onima koji ne idu u boj, Allah je njihova srca zape~atio, pa oni ne znaju.

94. Kad se me|u njih vrate, oni }e vam se pravdati. Reci: "Ne pravdajte se, jer mi vama ne vjerujemo, zato {to nas je Allah o vama obavijestio. Allah i njegov Poslanik }e vidjeti kako }ete postupati, zatim, vi }ete biti ponovo vra~eni onome kome je poznat i nevidljivi i vidljivi svijet, pa }e vas On o onome {to ste radili obavijestiti."

95. Kad se me|u njih vratite, zaklinja}e vam se Allahom, samo da ih se okanite, pa okanite ih se jer su on pogan i prebivali{te njihovo bi}e d`ehennem kao kazna za ono {to su radili!

96. Oni vam se zaklinju da biste bili zadovoljni njima. Ako vi budete zadovoljni njima, Allah sigurno nije zadovoljan narodom nevjerni~kim.

97. Beduini su najve}i nevjernici i najgori licemjeri, i razumljivo je {to ne poznaju propise koje Allah Svome Poslaniku objavljuje. A Allah sve zna i mudar je.

98. Ima beduina koji ono {to daju smatraju nametom. I jedva ~ekaju da vas nesre}a stigne Â- neka njih pogodi nesre}a! A Allah sve ~uje i sve zna.

99. A ima beduina koji vjeruju u Allaha i u onaj svijet i koji smatraju da je ono {to daju put da se Allahu pribli`e i da Poslanikove blagoslove zaslu`e. To im je, zaista, dobro djelo. Allah }e ih sigurno milo{u Svojom obasuti, jer Allah pra{ta i samilostan je.

100. Allah je zadovoljan prvim muslimanima, muhad`irima i ensarijama i svima onima koji ih slijede dobra djela ~ine}i, a i oni su zadovoljni Njime: za njih je On pripremio d`ennetske ba{~e kroz koje }e rijeke te}i, i oni }e vje~no i zauvijek u njima boraviti. To je veliki uspjeh.

101. Me|u beduinima oko vas ima licemjera, a ima ih i me|u stanovnicima Medine, koji su u licemjerstvu spretni Â- ti ih ne poznaje{, ali ih Mi poznajemo. Njih }emo na dvostruke muke staviti, a zatim }e biti u veliku patnju vra}eni.

102. A ima i drugih koji su grijehе svoje priznali. i koji su dobra djela s drugim koja su r|ava izmje{ali, njima }e, mo`e biti, Allah

oprostiti jer Allah pra{ta i samilostan je.

103. Uzmi od dobara njihovih zekat, da ih njime o~isti{ i blagoslovljenim ih u~ini{, i pomoli se za njih, molitva tvoja }e ih sigurno smiriti. Â- A Allah sve ~uje i sve zna.

104. Zar ne znaju oni da jedino Allah prima pokajanje od robova Svojih i da samo On prihvata milostinje, i da je samo Allah Onaj koji pra{ta i da je On milostiv?!

105. I reci : "Trudite se! Allah }e trud va{ vidjeti, a i Poslanik Njegov i vjernici, i vi }ete biti vra}eni onome koji zna nevidljivi i vidljivi svijet, pa }e vas o onome {to ste radili obavijestiti.

106. Ima i drugih koji su u neizvjesnosti da li }e ih Allah kazniti ili }e im oprostiti. Â- A Allah sve zna i mudar je.

107. A oni koji su d`amiju sagradili da bi {tetu nanijeli i nevjerovanje osna`ili i razdor me|u vjernike unijeli, pripremaju}i je za onoga koji se protiv Allaha i Njegova Poslanika jo{ prije borio, - sigurno }e se zaklinjati: "Mi smo samo najbolje `eljeli", - a Allah je svjedok da su oni pravi la`ljivci.

108. Ti u njoj nemoj nikad molitvu obaviti! D`amija ~iji su temelji, ve} od prvog dana, postavljeni na strahu od Allaha zaista vi{e zaslu`uje da u njoj obavalja{ molitvu. U njoj su ljudi koji vole da se ~esto peru, a Allah voli one koji se mnogo ~iste.

109. Da li je bolji onaj koji je temelj zgrade svoje postavio na strahu od Allaha i u `elji da mu se umili Â- ili onaj koji je temelj zgrade svoje postavio na rub podlokane obale koja se nagnula, da se zajedno s njim u vatru d`ehennemsku sru{i? Â- A Allah ne}e ukazati na pravi put narodu koji sam sebi nepravdu ~ini.

110. Zgrada koju su oni sagradili stalno }e unositi nemir u srca njihova, sve dok im srca ne popucaju. Â- A Allah sve zna i mudar je.

111. Allah je od vjernika kupio `ivote njihove i imetke njihove u zamjenu za d`ennet koji }e im dati Â- oni }e se na Allahovu putu boriti, pa ubijati i ginuti. On im je to zbilja obe}ao u Tevratu i Ind`ilu i Kur`anu -, a ko od Allaha dosljednije ispunjava obe}anje Svoje? Zato se radujte pogodbi svojoj koju ste s Njim ugovorili, i to je veliki uspjeh.

112. Oni se kaju, i Njemu klanjaju, i Njega hvale, i poste, i molitvu obavljaju, i tra`e da se ~ine dobra djela, a od nevaljalih odvr}aju i Allahovih propisa se pridr`avaju. A vjernike obraduj!

113. Vjerovjesniku i vjernicima nije dopu{teno da mole oprosta za mnogobo{ce, makar im bili i rod najbli`i, kad im je jasno da }e oni stanovnici u d`ehennemu biti.

114. A {to je Ibrahim tra`io oprosta za svoga oca bilo je samo zbog obe}anja koje mu je dao. A ~im mu je bilo jasno da je on Allahov neprijatelj, on ga se odrekao. Ibrahim je doista bio pun sa`aljenja i obazriv.

115. Allah ne}e nazvati zalutalim narod koji na pravi put uputio prije nego {to u~ine ono {to im je On zabranio. Â- Allah zaista sve dobro zna.

116. Allahova je vlast na nebesima i na Zemlji, On `ivot i smrt daje, i vi osim Allah nemate ni za{titnika ni pomaga~a.

117. Allah je oprostio vjerovjesniku, i muhad`irima i ensarijama, koji su ga u te{kom ~asu slijedili, u vrijeme kada se srca nekih od njih zamalo nisu pokolebala: On je poslije i njima oprostio, jer je On prema njima blagi milostiv,

118. a i onoj trojici koja su bila izostala, i to tek onda kad im je zemlja, koliko god da je bila prostrana, postala tijesna, i kad im se bilo stisnulo u du{ama njihovim i kada su uvidjeli da nema uto~ita od Allaha nego samo u Njega. On je poslije i njima oprostio da bi se i u budu}e kajali, jer Allah, uistinu, prima pokajanje i milostiv je.

119. O vjernici, bojte se Allah i budite s onima koji su iskreni!

120. Nije trebalo da stanovnici Medine ni beduini u njenoj blizini iza Allahova Poslanika izostanu i da svoj `ivot njegovu `ivotu pretpostave jer njih ne}e zadesiti ni `el, ni umor, ni glad na Allahovu putu, niti }e stupiti na neko mjesto koje }e nevjernike naljutiti, niti }e ikakvu nevolju od neprijatelja pretrpiti, a da im to sve ne}e kao dobro djelo upisano biti, - Allah zaista ne}e dopustiti da propadne nagrada onima koji ~ine dobro -,

121. i ne}e dati nikakva prilog, ni mali ni veliki, niti }e ikakvu dolinu prevaliti, a da im to ne}e zapisano biti, da bi ih Allah nagradio

za djela njihova nagradom ljep{om od one koju su zaslu` ili.

122. Svi vjernici ne treba da idu u boj. Nek se po nekoliko njih iz svake zajednice njihove potrudi da se upuste u vjerske nauke i neka opominju narod svoj da mu se vrata, da bi se Allah pobojali.

123. O vjernici borite se protiv nevjernika koji su u blizini va{oj i neka oni osjeta va{u stogost! I znajte da je Allah na strani ~estitih.

124. A kad bude objavljena neka sura, ima ih koji govore: "Kome je od vas ova u~vrstila vjerovanje?" [to se ti~e vjernika, njima je u~vrstila vjerovanje, i oni se raduju;

125. a {to se ti~e onih ~ija su srca bolesna, ona im je nevjerovanje dodala na nevjerovanje koje ve} imaju, i oni kao nevjernici umiru.

126. Zar oni ne vide da svake godine jedanput ili dva puta u isku{enje padaju, pa opet, nitÂ' se kaju nitÂ' se opame}uju.

127. A kad bude objavljena koja sura, samo se zgledaju: "Dali vas ko vidi?" Â- i onda se udaljuju. Neka Allah srca njihova bez podr{ke ostavi, zato {to su od onih ljudi koji ne}e da razumiju.

128. Do{ao vam je Poslanik, jedan od vas, te{ko mu je {to }ete namuke udariti, jedva ~eka da pravim putem polete, a prema vjericima je blag i milostiv.

129. A ako oni glave okrenu, ti reci: "Meni je dovoljan Allah, nema boga osim Njega; samo se uzdam u Njega, On je Gospodar svemira veli~anstvenoga!Â'

QURAN (BOSNIAN)

10 - Yâ`nus

1. Elif-lam-ra. Ovo su ajeti mudre Knjige.
2. Zašto je mudro ljudima što Mi objavljujemo jednom između njih: "Opominji ljude! A vjernike obraduj divnom nagradom kod Gospodara njihova!" Nevjernici govore: "Ovaj je zaista pravi zarobnjak!"
3. Gospodar vaš je Allah, koji je nebesa i Zemlju za šest vremenskih razdoblja stvorio, a onda, - upravljajući Arhom, svemirom zagospodario. Niko se ne može zauzimati ni za koga bez dopuštenja Njegova. Eto to vam je Allah, Gospodara vaš, pa se Njemu klanajte! Zašto ne razmislite?
4. Njemu ćete se svi vratiti, - Allahovo je istinito obećanje -, On doista iz ničega stvara, On će poslije to ponoviti, da bi pravedno nagradio one koji budu vjerovali i dobra djela činili. A one koji ne budu vjerovali čeka piće od ključala vode i patnja nesnosna, zato što su nevjernici bili.
5. On je Sunce izvorom svjetlosti učinio, a Mjesec sjajnim i položio mu odredio da biste znali broj godina i računanje. Â- Allah je to mudro stvorio. Â- On potanko izlaže dokaze ljudima koji razumiju.
6. U smjeni noći i dana i u onom što je Allah na nebesima i na Zemlji stvorio zaista postoje dokazi za ljude koji se Allaha boje.
7. Onima koji ne očekuju da će pred Nas stati i koji su zadovoljni životom na ovom svijetu, koji su u Njemu smireni, i onima koji su prema dokazima Našim ravnodušni Â-
8. prebivalište njihovo biće d`ehennem, zbog onoga što su radili.
9. One koji vjeruju i čine dobra djela Gospodar njihov će na pravom putu podržati, zato što vjeruju; rijeke će teći ispred njih u džennetima zadovoljstva,
10. molitva njihova biće u njima: "Hvaljen neka si, Allahu!", pozdrav njihov; "Mir vama!" a njihova posljednja molitva: "Tebe, Allaha, Gospodara svjetova hvalimo!Â'
11. Da Allah ljudima daje zlo onako brzo kao što im se odaziva kad traže dobro, oni bi, uistinu, stradali. A Mi ipak ostavljamo da u zabludi svojoj lutaju oni koji ne vjeruju da će pred Nas stati.
12. kada uvijek snađe nevolja, on Nam se moli: ili leže, ili sjede, ili stoji. A čim mu nevolju otklonimo, on nastavlja, kao da Nam se nije ni obraćao molbom zbog nevolje koja ga je bila zadesila. Tako se nevjernicima čini lijepim ono što rade.
13. Mi smo drevne narode prije vas uništavali zato što nisu povjerovali kad su im poslanici njihovi jasne dokaze donosili. Oni nisu htjeli da vjeruju. Tako Mi kažnjavamo narod nevjernički.
14. Zatim smo vas poslije njih namjesnicima na Zemlji učinili, da bismo vidjeli kako ćete postupati.
15. A kad im se kazuju ajeti Naši, koji su jasni, onda govore oni koji ne vjeruju da će pred Nas stati: "Donesi ti kakav drugi Kur`an ili ga izmijeni!" Â- Reci: "Nezamislivo je da ga ja sam od sebe mijenjam, ja slijedim samo ono što mi se objavljuje, ja se bojim, - ako budem neposlušan svome Gospodaru -, patnje na Velikom danu."
16. Reci: "Da Allah nije htio, ja vam ga ne bi kazivao niti bi vas On s njim upoznao. Ta ja sam prije poslanstva dugo među vama boravio, - zar ne shvaćate?"
17. Pa ima li onda nepravednijeg od onoga koji o Allahu laže i iznosi ili koji Njegove dokaze smatra neistinitim?! Mnogobroji doista neće uspjeti.
18. Oni se, pored Allaha, klanjaju onima koji im ne mogu nauditi niti im mogu kakvu korist pribaviti, i govore: "Ovo su naši

zagovornici kod Allaha." Reci: "Kako da Allahu kazujete da na nebesima i na Zemlji postoji ne{to, a On zna da ne postoji!" Neka je hvaljen On i vrlo visoko iznad onih koje smatraju Njemu ravnim!

19. Ljudi su jednu zajednicu sa~injavali, a onda su se jedan drugome suprostavili. A da nije Rije~i ranije izre~ene od Gospodara tvoga, ovima bi ve} bilo presu|eno o onome oko ~ega se razilaze.

20. Oni govore: "Za{to mu Gospodar njegov ne po{alje jedno ~udo?" Ti reci: "Samo Allah zna {to }e biti, pa pri~ekajte, i ja }u s vama ~ekati.Â'

21. A kada Mi dopustimo ljudima da osjete milost, poslije nevolje koja ih sna|e, oni opet u dokaze Na{e ne}e da vjeruju. Reci: "Allah je br`i u ka`njavanju, izaslanici Na{i ono {to vi ispletkarite doista zapisuju".

22. On vam omogu}ava da kopnom i morem putujete. Pa kad ste u la|ama i kad one uz blag povjetarac zaplove s putnicima, te se oni obraduju tome, nai|e silan vjetar i valovi navale na njih sa svih strana, i oni se uvjere da }e nastradati, iskreno se mole Allahu: "Ako nas iz ovoga izbavi{, sigurno }emo biti zahvalni!"

23. A kad ih On izbavi, oni odjednom bez ikakva osnova ~ine nered na Zemlji! O judi, nepravda koju ~inite da biste u `ivotu na ovom svijetu u`ivali Â- samo vama {teti; nama }ete se poslije vratiti i Mi }emo vas o onom {to ste radili obavijestiti!

24.

25.ivot na ovom svijetu je sli~an bilju zemaljskom na koje Mi spustimo s neba ki{u s kojim se ona izmije{a, kojim se onda hrane ljudi i stoka. Pa kad se Zemlja ukrasi svojim ruhom i okiti i kad stanovnici njezini pomisle da su oni toga gospodari, do|e zapovijed Na{a, no}u ili danju, i Mi to pokosimo, kao da prije ni~eg nije ni bilo. Eto, tako Mi potanko izla`emo dokaze narodu koji ho}e da razmisli.

26. 25. Allah poziva u Ku}u mira i ukazuje na pravi put onome kome On ho}e.

27. 26. One koji ~ine dobra djela ~eka nagrada, i vi{e od toga! Lica njihova ne}e tama i sjeta prekrivati; oni }e stanovnici d`enneta biti, u njemu }e vje~no boraviti.

28. 27. A one koji ~ine nevaljala djela ~eka kazna srazmjerna onom {to su po~inili; njih }e poti{tenost prekrivati, niko ih od Allaha ne}e za{titi, lica }e im biti tamna kao da su se na njih spustili dijelovi mrkle no}i: stanovnici vatre }e oni biti, i u njoj }e vje~no boraviti!

29. 28. A na Dan kad ih sve sakupimo, re}i }emo onima koji su Allahu druge ravnim smatrali: "Stanite, vi i bo`anstva va{a!" Â- pa }emo ih razdvojiti; a bo`anstva njihova }e re}i: "Niste se vi nama klanjali,

30. 29. Allah je dovoljan svjedok i nama i vama, mi doista nismo znali da ste nam se klanjali."

31. 30. Tu }e svako saznati ono {to je prije uradio Â- bi}e vra}eni Allahu, svome istinskom Gospodaru, a ne}e im biti onih koje su izmi{ljali.

32. 31. Upitaj: "Ko vas hrani s neba i iz zemlje, ~ije su djelo sluh i vid, ko stvara `ivo iz ne`ivog, a pretvara `ivo u ne`ivo, i ko upravlja svim"? Â- "Allah"! Â- re}i }e oni -, a ti reci: "Pa za{to Ga se onda ne bojite?"

33. 32. To vam je Allah, Gospodar va{ istinski! Zar poslije istine ima i{ta osim zablude? Pa kuda se onda odme}ete?

34. 33. Tako }e se obistiniti rije~ Gospodara tvoga da vjerovati ne}e oni koji u grijehu `ive.

35. 34. Reci: "Mo`e li ijedno va{e bo`anstvo da stvara iz ni~ega, zatim da to ponovo u~ini?" Reci: "Allah stvara iz ni~ega, zatim }e to ponovo u~initi!" Pa kuda se onda odme}ete?

36. 35. Reci: "Mo`e li ijedno va{e bo`anstvo da uputi na pravi put?" i odgovori: "Samo Allah upu}uje na pravi put!" Pa da li je onda dostojniji da se po{tiva onaj koji na pravi put upu}uje ili onaj koji ni sam nije na pravom putu, osim ako ga drugi na pravi put ne uputi? [ta vam je, kako rasu|ujete?!

37. 36. Ve}ina njih slijedi samo pretpostavke; ali pretpostavke nisu nimalo od koristi Istini; Allah uistinu dobro zna ono {to oni rade.

38. 37. Ovaj KurÂ'an nije izmi{ljen, od Allah je Â- on potvr|uje istinitost prija{njih objava i obja{njava propise; u njega nema

sumnje, od Gospodara svjetova je!

39. 38. A oni govore: "On ga izmi{lja!" Reci: "Pa, dajte vi jednu suru kao {to je njemu objavljena, i koga god ho}ete, od onih u koje mimo Allaha vjerujete, u pom} pozovite, ako istinu govorite."

40. 39. Oni poriu prije nego {to temeljito saznaju {ta ima u njemu, a jo{ im nije do{lo ni tumaenje njegovo; tako su isto oni prije njih poricali, pa pogledaj kako su nasilnici zavr{ili!

41. 40. Ima ih koji u nj vjeruju, a ima ih koji ne vjeruju u nj. A Gospodar tvoj dobro poznaje smutljivce.

42. 41. I ako te oni budu u la` utjerivali, ti reci: "Meni Â- moja, a vama Â- va{a djela; vi ne}ete odgovarati za ono {to ja radim, a ja ne}u odgovarati za ono {to vi radite."

43. 42. Ima ih koji dolaze da te slu{aju. A mo`e{ li ti u~initi da te gluhi ~uju, koji ni pameti nemaju?

44. 43. A ima ih koji te posmatraju. A mo`e{ li ti uputiti na pravi put slijepe, koji ni razuma nemaju?

45. 44. Allah zaista ne}e nikakvu nepravdu ljudima u~initi, ljudi je sami sebi ~ine.

46. 45. A na Dan kada ih on sakupi u~ini}e im se da su boravili samo jedan ~as u danu, i jedni druge }e prepoznati. Oni koji su poricali da }e pred Allaha stati i koji nisu pravim putem i{li bi}e izgubljeni.

47. 46. Bilo da ti poka`emo dio onoga ~ime im prijetimo, bilo da ti du{u uzmemo, Nama }e se oni vratiti, i tada }e Allah biti svjedok za ono {to su ~inili.

48. 47. Svaki narod je imao poslanika. I kad poslanik njihov do|e me|u njih, njima }e biti pravedno presu|eno, nasilje im ne}e biti u~injeno.

49. 48. Oni govore: "Kada }e ve} jednom ta prijetnja, ako istinu govorite?"

50. 49. Reci: "Sam od sebe ne mogu nikakvu {tetu otkloniti, a ni neku korist sebi pribaviti; biva onako kako Allah ho}e! Svaki narod ima konac, i kad konac njegov do|e Â- ni za tren ga ne}e mo}i ni odlo`iti ni ubrzati".

51. 50. Reci: "Ka`ite vi meni; ako }e vas kazna Njegova no}u ili danju zadesiti, za{to je onda po`uruju mnogobo{ci?

52. 51. Zar }ete tek onda kad se dogodi Â- u nju povjerovati? zar tek tada, a ranije ste je po`urivali?"

53. 52. Zatim }e se re}i onima koji su se prema sebi ogrije{ili: "Iskusite patnju vje~nu; zar se ka`njavate vi{e nego {to ste zaslu`ili?"

54. 53. Oni te zapitkuju: "Da li je istina da }e ono biti?" Reci: "Jest, Gospodara mi moga, zaista je istina i vi ne}ete mo}i uma}i!Â'

55. 54. Kada bi nevjernik imao sve ono {to na Zemlji postoji, sve bi on to dao samo da se otkupi. A kada oni do`ive patnju, sakri}e tugu, i bi}e im po pravdi presu|eno, ne}e im se u~initi na`ao.

56. 55. Allahovo je sve {to je na nebesima i na Zemlji! Allahova prijetnja }e se sigurno ispuniti! Â- Ali ve}ina njih ne zna.

57. 56. On `ivot i smrt daje i Njemu }ete se vratiti.

58. 57. O ljudi, ve} vam je stigla poruka od Gospodara va{eg i lijek za va{a srca i uputstvo i milost vjernicima.

59. 58. Reci; "Neka se zato Allahovoj blagodati i milosti raduju, to je bolje od onoga {to gomilaju."

60. 59. Reci: "Ka`ite vi meni za{to jednu hranu koju vam Allah daje smatrate zabranjenom, a drugu dopu{tenom?" Recite: "Da li vam je prosu|ivanje o tome Allah prepustio ili o Allahu la`i iznosite?"

61. 60. I {ta misle oni koji o Allahu iznose la`i, {ta }e na Sudnjem danu biti? Allah je doista neizmjereno dobar prema ljudima, ali ve}ina njih ne zahvaljuje.

62. 61. [to god ti va`no ~inio, i {to god iz KurÂ'ana kazivao, i kakav god vi posao radili, Mi nad vama bdijemo dok god se time zanimate. Gospodaru tvome ni{ta nije skriveno ni na Zemlji ni na nebu, ni koliko trun jedan, i ne postoji ni{ta, ni manje ni ve}e od toga, {to nije u Knjizi jasnoj.

63. 62. I neka se ni~ega ne boje i ni za ~im neka ne tuguju Allahovi {ti}enici,

64. 63. oni koji budu vjerovali i koji se budu Allaha bojali,

65. 64. za njih su dobre vijesti i na ovom i na onom svijetu, - Allahove rije~i niko ne mo`e izmjeniti Â- to }e, zaista, velik uspjeh biti.

66. 65. Neka te ne `aloste besjede njihove! Uistinu, sva mo} pripada Allahu; On sve ~uje i sve zna.

67. 66. U Allahovoj vlasti su svi i na nebesima i na Zemlji. A oni koji se pored Allaha bo`anstvima klanjaju, povode se samo za predpostavkama i samo uobra`avaju.

68. 67. On vam je dao no} da u njoj po~inak imate, i dan da gledate. To su dokazi za ljude koji ~uju.

69. 68. Oni govore: "Allah je sebi uzeo dijete!Â' Â- Hvaljen neka je On! On ni o kome ovisan nije! Sve {to je na nebesima i na Zemlji Njegovo je! Vi za to nikakav dokaz nemate. Za{to o Allahu govorite ono {to ne znate!

70. 69. Reci: "Oni koji o Allahu la`i iznose ne}e postiti}i ono {to `ele".

71. 70. U`iva}e kratko na ovom svijetu, a zatim }e se Nama vratiti i Mi }emo im dati da iskuse nenasnosnu patnju zato {to nisu vjerovali.

72. 71. Ka`i im povijest o Nuhu! Kad on re~e narodu svome: "O narode moj, ako vam je dodijao moj boravak me|u vama i moje opominjanje Allahovim dokazima, - a ja se stalno uzdam u Allaha -, onda se, zajedno sa bo`anstvima svojim, odlu~ite, i to ne krijte; zatim to nada mnoim izvr{ite i ne odga|ajte!

73. 72. A ako glave okrenete- pa, ja od vas nikakvu nagradu ne tra`im, mene }e Allah nagraditi, meni je nare|eno da budem musliman."

74. 73. Ali, nazva}e ga la{cem, pa Mi u la|i njega i one koji bijahu uz njega spasismo i namjesnicima ih u~inismo, a one koji dokaze Na{e nisu priznavali potopismo, pa pogledaj kako su zavr{ili oni koji se na opomene nisu osvrkali!

75. 74. Zatim smo, poslije njega, poslanike narodima njihovim slali i oni su im jasne dokaze donosili, ali oni nisu htjeli da vjeruju u ono {to prije nisu priznavali. Tako Mi pe~atimo srca onih koji u zlu prelaze svaku mjeru.

76. 75. Zatim smo, poslije njih, Musaa i Haruna poslali sa ~udima Na{im faraonu i glave{inama njegovim, ali su se oni uzoholili Â- a bio je to gre{an narod:

77. 76. kad im je od Nas do{la Istina, rekli su: "Ovo je zaista prava ~arolija!"

78. 77. "Zar za istinu koja vam je do{la ka`ete da je ~arolija?" Â- re~e Musa -, "a ~arobnjaci ne}e nikada uspjeti!Â'

79. 78. A oni reko{e: "Zar si do{ao da nas odvрати od onoga na ~emu smo zatekli pretke na{e, da bi vama dvojici pripala vlast na Zemlji? E ne}emo ni vama dvojici vjerovati!Â'

80. 79. I faraon re~e: "Dovedite mi sve vje{te ~arobnjake!"

81. 80. I kad ~arobnjaci do|o{e, Musa im re~e: "Bacite {to imate da bacite!Â'

82. 81. I kad oni baci{e, Musa uzviknu: "Ono {to ste priredili ~arolija je! Allah }e je uni{titi, jer Allah ne dopu{ta da djelo pokvaranjaka uspije,

83. 82. Allah }e svojom mo}i istinu utvrditi, makar {to }e to nevjernicima krivo biti!"

84. 83. I ne povjerova Musau niko, osim malo njih iz naroda faronova, iz strah da ih faraon i glave{ine njegove ne po~nu zlostavljati, - a faraon je zaista na Zemlji silnik bio i u zlu svaku mjeru prevr{io.

85. 84. I Musa re~e: "O narode moj, ako u Allaha vjerujete, u Njega se pouzdajte ako ste muslimani!Â'

86. 85. "U Allaha se uzdamo!" - reko{e oni. "Gospodaru na{, ne u~ini da zbog nas do|u u isku{enje ljudi koji nasilje ~ine,

87. 86. i spasi nas, milo{u Svojom, od naroda koji ne vjeruje!

88. 87. I Mi objavismo Musau i bratu njegovu; "U Misiru svome narodu ku}e izgradite i bogomoljama ih u~inite i u njima molitve obavljajte! A ti obraduj vjernike!"
89. 88. I Musa re~e: "Gospodaru na{! Ti si dao faraonu i glave{inama njegovim bogatstva da u rasko{i `ive na ovom svijetu, pa oni, Gospodaru moj, zavode s puta Toga! Gospodaru na{, uni{ti bogatstva njihova i zape~ati srca njihova, pa neka ne vjeruju dok ne do`ive patnju nesusnu!"
90. 89. "Usli{ena je molba va{a!" Â- re~e On -, " a vas dvojica na pravom putu ostanite i nikako se za neznalicama ne povodite!"
91. 90. I Mi prevedosmo preko mora sinove Israilove, a za petama su im bili faraon i vojnici njegovi progone}i ih ni krive ni du`ne. A on, kad se po~e daviti, uzviknu: "Ja vjerujem da nema boga osim Onoga u kojeg vjeruju sinovi Israilovi i ja se pokoravam!"
92. 91. "Zar sada, a prije si neposlu{an bio i razdor sijao?!"
93. 92. Danas }emo izbaviti samo tijelo tvoje da bi bio pou~an primjer onima poslije tebe", - ali mnogi ljudi su ravnodu{ni prema Na{im poukama.
94. 93. I Mi smo sinove Israilove u lijep predjel naselili i ukusnom hranom ih opskrbili, i tek kad im je do{lo prvo saznanje, oni su se u mi{ljenju razili. A Gospodar tvoj }e im sigurno na Sudnjem danu presuditi o onom u ~emu su se razilazili.
95. 94. Ako sumnja{u ono {to ti objavljujemo, upitaj one koji ~itaju Knjigu, prije tebe objavljenu. Tebi Istina od Gospodara tvoga dolazi, i nikako ne budi od onih koji su u sumnji.
96. 95. I ne budi nikako od onih koji Allahove dokaze ne priznaju, da ne bi bio izgubljen.
97. 96. A oni na kojima se ispuni Rije~ Gospodara tvoga zaista ne}e vjerovati,
98. 97. makar im do{li svi dokazi, sve dok ne do`ive patnju nesusnu.
99. 98. Za{to nije bilo ni jednog grada koji je povjerovao i kome je vjerovanje njegovo koristilo, osim naroda Junusova, kome smo, kada je povjerovao, sramnu patnju u `ivotu na ovom svijetu otklonili i `ivot mu jo{ izvjesno vrijeme produ`ili?
100. 99. Da Gospodar tvoj ho}e, na Zemlji bi doista bili svi vjernici. Pa za{to onda ti da nagoni{ ljude da budu vjernici?
101. 100. Nijedan ~ovjek nije vjernik bez Allahove volje; a On ka`njava one koji ne}e da razmisle.
102. 101. Reci: "Posmatrajte ono {to je na nebesima i na Zemlji!" Â- A ni od kakve koristi ne}e biti dokazi i opomene narodu koji ne}e da vjeruje.
103. 102. Zar oni ~ekaju da ih sna}e ne{to sli~no onome {to je sna{lo one koji su prije njih bili i nestali? Reci: "Pa ~ekajte, i ja }u s vama ~ekati!Â'
104. 103. Poslije smo spasavali poslanike Na{e i one koji su vjerovali. Eto tako, du`nost je Na{a da spasimo vjernike.
105. 104. Reci: "O ljudi, ako vi sumnjate u ispravnost moje vjere, - pa, ja se ne}u klanjati onima kojima se, mimo Allaha, vi klanjate, ve} }u se klanjati Allahu, koji }e vam du{e uzeti. Meni je nare}eno da budem vjernik,
106. 105. i: "Predaj se pravoj vjeri, i nikako ne budi kumirima poklonik,
107. 106. i, pored Allah, ne moli se onome ko ti ne mo`e ni koristiti ni nauditi, jer ako bi to uradio, bio bi uistinu, nevjernik.
108. 107. Ako ti Allah dade kakvu nevolju, niko je osim Njega ne mo`e otkloniti, a ako ti za`eli dobro, pa - niko ne mo`e blagodat Njegovu sprije~iti; On njome nagra}uje onoga koga ho}e od robova svojih; On pra{ta i milostiv je."
109. 108. Reci: "O ljudi, Istina vam dolazi od Gospodara va{eg, i onaj ko se uputi pravim putem Â- uputio se za svoje dobro, a onaj ko krene stranputicom, krenuo je na svoju {tetu, a ja nisam va{ odvjetnik."
110. 109. Ti slijedi ono {to ti seobjavljuje i budi strpljiv dok Allah ne presudi, On je sudija najbolji!

QURAN (BOSNIAN)

11 - HÅ»d

1. Elif-lam-ra. Ovo je Knjiga ~iji se ajeti pomno ni`u i od vremena do vremena objavljuju, od Mudrog i Sveznaju}eg,
2. da se samo Allahu klanjate, - ja sam vam od Njega, da opominjem i da radosne vijesti kazujem -,
3. da od Gospodara svoga oprosta tra`ite i da se pokajete, a On }e vam dati da do smrtnog ~asa lijepo pro`ivate i svakom ~estitom da}e zaslu`enu nagradu. A ako le}a okrenete, - pa, ja se, zaista, bojim za vas patnje na Velikom danu.
4. Allahu }ete se vratiti, a On sve mo`e!
5. Eto, oni grudi svoje okre}u sa `eljom da se od Njega sakriju. A i kad se u ruho svoje umotavaju, On zna ono {to skrivaju i ono {to pokazuju, - On, uistinu, zna misli sva~ije.
6. Na Zemlji nema nijednog `ivog bi}a, a da ga Allah ne hrani. On zna gdje }e koje boraviti i gdje }e sahranjeno biti. Sve to ima u jasnoj Knjizi.
7. On je u {est vremenskih razdoblja nebesa i Zemlju stvorio Å- a Njegov prijesto je iznad vode bio Å- da bi vas isku{ao koji }e od vas bolje postupati. Ako ti rekne{: "Poslije smrti bi}ete doista o`ivljeni", nevjernici }e sigurno re}i: "Ovo nije ni{ta drugo do o~ita varka!"
8. ako im Mi kaznu do roka odre}enog odgodimo, oni }e sigurno re}i: "Za{to je zadr`ava?" A onoga dana kad im do}e, ne}e biti od njih otklonjena i sa svih strana bi}e okru`eni onim ~emu su se rugali.
9. Ako ~ovjeku milost Na{u pru`imo, pa mu je poslije uskratimo, on pada u o~ajanje i postaje nezahvalnik.
10. A ako ga blagodatima obaspemo, poslije nevolje koja ga zadesila, on }e sigurno re}i; "Nevolje su me napustile!" On je doista umi{ljen i razmetljiv,
11. a samo strpljive i oni koji dobra djela ~ine ~eka oprost i nagrada velika.
12. Nemoj ti ni{ta od onoga {to ti se objavljuje izostaviti, {to ti{ti grudi tvoje, zato da oni ne bi rekli: "Za{to mu nije poslano kakvo blago, ili, za{to s njim nije do{ao melek?" Tvoje je da opominje{, a o svemu se samo Allah brine.
13. Zar oni da govore: "On ga izmi{lja!" Reci: "Pa sa~inite vi deset KurÅ'anu sli~nih, izmi{ljenih sura, i koga god ho}ete, od onih u koje pored Allaha vjerujete, u pomo} pozovite, ako je istina {to tvrdite!"
14. A ako vam se ne odazovu, onda znajte da se on objavljuje samo s Allahovim znanjem i da nema boga osim Njega Å- zato muslimani postanite!
15. Onima koji `ele `ivot na ovom svijetu i ljepote njegove Å- Mi }emo dati plodove truda njihova i ne}e im se u njemu ni{ta prikratiti.
16. Njih }e na onom svijetu samo vatra pe}i; tamo ne}e imati nikakve nagrade za ono {to su na Zemlji radili i bi}e uzaludno sve {to su u~inili.
17. Zar je onaj koji `eli samo ovaj svijet kao onaj kome je jasno ko je Gospodar njegov, na {to se nadovezuje KurÅ'an kao svjedok Njegov, i jo{ prije njega Knjiga Musaova, putovo}a i milost. To su oni koji vjeruju u nj. A onima koji su se protiv njega urotili vatra }e boravi{te biti. Zato ti nikako ne sumnjaj u nj, on je zaista istina od Gospodara tvoga, ali ve}ina ljudi ne}e da vjeruje.
18. Ima li nepravednije od onoga koji o Allahu izmi{lja la`i? Oni }e pred Gospodara svoga biti dovedeni, a svedoci }e re}i; "Ovi su izmi{ljali la`i o Gospodaru svome!" Neka Allahovo prokletstvo stigne mnogobo{ce,

19. koji od Allahova puta odvrataju i krivim ga prikazuju; oni i u onaj svijet ne vjeruju.
20. Oni na Zemlji ne mogu Allahu umaći, niti, osim Allaha, drugog zaštitnika imaju. Njima je patnja biti umnogostružena, jer nisu htjeli ni da umru ni da bilo šta vide,
21. oni su sami sebe upropastili, - a neke im biti ni onih koje su izmišljali, -
22. oni je, zbilja, na onom svijetu biti sasvim izgubljeni.
23. Oni koji budu vjerovali i dobra djela činili i koji Gospodaru svome budu odani biće stanovnici d'enneta, u njemu će vječno boraviti.
24. Ove dvije vrste su kao slijep i gluhi i kao onaj koji vidi i umje. A mogu li se oni uporediti/ Pa zašto ne razmislite?
25. I Nuhu poslasmu narodu njegovu. "Ja sam tu" Ā- govorio je on Ā- "da vas otvoreno opominjem,
26. da se ne klanjate nikome drugom osim Allahu; ja se, zaista, plaćim za vas patnje na nesnosnom danu."
27. Glavežine naroda njegova, oni koji nisu vjerovali, rekoše; "Koliko mi vidimo, ti si uvijek kao i mi, a vidimo da te bez ikakva razmišljanja slijede samo oni koji su niko i ništa među nama; ne vidimo da ste vi imalo od nas bolji, štaviše, mislimo da ste lažljivci."
28. "O narode moj." Ā- govorio je on Ā- "da vidimo! Ako je meni jasno ko je Gospodar moj i ako mi je On od Sebe dao vjerovjesništvo, a vi ste slijepi za to, zar da vas silimo da to protiv volje vaše priznate?
29. O narode moj! Za ovo ja od vas ne tražim blaga, Allah će mene nagraditi. I ja neću otjerati vjernike, oni će pred Gospodara svoga izaći; ali, ja vidim da ste vi narod koji ne zna.
30. O narode moj! Ko bi me od Allaha odbranio kad bi ih ja otjerao? Zašto se ne urazumite?
31. Ja vam ne kažem: Ā'U mene su Allahove riznice Ā- niti: Ā'Meni je poznata budućnost Ā- niti kažem: Ā'Ja sam melek Ā', - a ne govorim ni o onima koje vaše oči s prezirom gledaju: Ā'Allah im nikakvo dobro neće dati Ā- ta Allah dobro zna šta je u dućama njihovim -, jer bi se tada ogriješio."
32. "O Nuhu", - rekoše oni Ā- "ti si želio da se s nama raspravlja i dugo si se raspravljao. Daj neka se ostvari ono što nam prijeti, ako istinu govoriš!"
33. "To će vam učiniti samo Allah ako bude htio" Ā- rekao on -, "i vi nećete moći umaći.
34. Ako Allah hoće da vas ostavi u zabludi, neće vam savjet moj koristiti, ma koliko ja želio da vas savjetujem. On je Gospodar vaš i Njemu ćete se vratiti".
35. Zar ovi da govore: "On ga izmišlja!" Reci: "Ako ga izmišljam, grijeh će pasti na mene, a ja nemam ništa s tim što vi iznosite klevete".
36. I Nuhu bi objavljeno: "Osim onih koji su već vjernici, niko više iz naroda tvoga neće vjernik postati, zato se ne žalostite zbog onoga što oni stalno čine,
37. I gradi lažu pred Nama i po Našem nadahnuću, i ne obrađaj Mi se više zbog nevjernika Ā- oni će sigurno biti potopljeni! Ā'
38. I on je gradio lažu. I kad god bi pored njega prolazile glavežine naroda njegova, rugale bi mu se. "Ako vi rugate nama" Ā- govorio je on -, "rugajte se i mi vama, onako kako se vi rugate,
39. i saznajte, zaista, koga će snaći sramna kazna i ko će u vječnoj muci biti."
40. I kad je zapovijed Naša pala i voda s površine Zemlje pokuljala, Mi smo rekli: "Ukrcaj u lažu od svake životinjske vrste po jedan par, i seljad svoju Ā- osim onih o kojima je bilo govora Ā- i vjernike! Ā- a malo je bilo onih koji su s njim vjerovali.
41. I on rekao: "Ukrcajte se u nju, u ime Allaha, neka plovi i neka pristane! Gospodar moj, uistinu, pravi i samilostan je."
42. I ona ih je ponijela na valovima velikim kao brda i Nuh zovnu sina svoga koji se nalazio podaleko: "O sinko moj, ukrcaj se s nama, ne budi s nevjernicima!

43. a on re~e: "Skloni}e se na kakvo brdo koje }e me od vode za{titi." Â- "Niko danas Allahove kazne ne}e po{te}en biti, osim onoga kome se On smilovao!Â- re~e Nuh, i val ih razdvoji, i on potopljen bi.
44. I bi re~eno: "O Zemljo, gutaj vodu svoju, a ti, o nebo, prestani!" I voda se povu~e i ispuni se odredba, a la}a pristade na planini Al-D`udi, i bi re~eno: "Daleko nek je narod nevjerni~ki!"
45. A Nuh je bio zamolio Gospodara svoga i rekao: "Gospodaru moj, sin moj je ~eljade moje, a obe}anje Tvoje je zaista istinito i Ti si od mudrih najmudriji!Â
46. "O Nuhu, on nije ~eljade tvoje" Â- rekao je On Â- "jer radi ono {to ne valja, zato Me ne moli za ono {to ne zna{! Savjetujem ti da neznalica ne bude{."
47. "Gospodaru moj", - re~e Â- "tebi se ja uti~em da Te vi}e nikad ne zamolim za ono {to ne znam! Ako mi ne oprosti{ i ne smiluje{ mi se, bi}u izgubljen."
48. "O Nuhu", - bi re~eno Â- "iskrcaj se, s pozdravom Na{im i blagoslovima tebi i narodima koji }e se izroditi od ovih koji su s tobom! Bi}e naroda kojima }emo davati da u`ivaju, a koje }e poslije sna}i Na{a kazna nesnosna!Â
49. To su nepoznate vijesti koje ti Mi objavlujemo; ni ti ni narod tvoj niste prije ovoga ni{ta znali. Zato budi strpljiv, ishod }e, zaista, u korist ~estitih biti.
50. "I Adu- brata njihova Huda. "O narode moj", - govorio je on Â- "Allahu se klanjajte, vi drugog boga osim Njega nemate, vi samo neistine iznosite.
51. O narode moj, ja ne tra`im od vas nagrade za ovo; mene }e nagraditi Onaj koji me je stvorio! Za{to se ne opametite?
52. O narode moj, molite Gospodara svoga da vam oprosti, i pokajte Mu se, a On }e vam slati ki{u obilnu i da}e vam jo{ ve}u snagu, uz onu koju imate, i ne odlazite kao mnogobo{ci!"
53. "O Hude", - govorili su oni Â- "nisi nam nikakav dokaz donio, i mi na samu tvoju rije~ ne}emo napustiti bo`anstva na{a, mi tebi ne vjerujemo.
54. Mi ka`emo samo to da te je neko bo`anstvo na{e zlom pogodilo." "Ja pozivam Allaha za svjedoka" Â- re~e on -, "a i vi posvjedo~ite da ja nemam ni{ta s tim {to vi druge Njemu ravnim smatrate,
55. pored Njega; i zato svi zajedno protiv mene lukavstvo smislite i nimalo mi vremena ne dajte,
56. ja se uzdam u Allaha, u moga i va{ega Gospodara! Nema ni jednog `ivog bi}a koje nije u vlasti Njegovoj; Gospodar moj zaista postupa pravedno.
57. Pa ako okrenete le}a, - a ja sam vam saop}io ono {to vam je po meni poslano -, Gospodar moj }e umjesto vas narod drugi dovesti, i vi Mu ni~im ne}ete nauditi; Gospodar moj zaista bdi nad svim".
58. I kad je do{la kazna Na{a, Mi smo, milo{u Na{om, Huda i vjernike s njim spasli i patnje surove ih po{tedjeli.
59. Eto, to je bio Ad, on je dokaze Gospodara svoga poricao i bio neposlu{an poslanicima svojim, i pristajao uz svakog silnika, inad`iju.
60. I prokletstvo je na ovom svijetu stalno bilo s njim, a bi}e i na Sudnjem danu. Ad, doista, nije vjerovao u Gospodara svoga; daleko neka je Ad, narod Hudov!
61. I Semudu Â- brata njihova Saliha. "O narode moj", - govorio je on Â- "klanjate se samo Allahu, vi drugog boga osim Njega nemate! On vas od Zemlje stvara i daje vam da `ivate na njoj! Zato ga molite da vam oprosti, i pokajte Mu se, jer Gospodar moj je, zaista, blizu i odaziva se."
62. "O, Salihu". Â- govorili su oni Â- "ti si me}u nama prije ovoga cijenjen bio. Za{to nam brani{ da se klanjamo onome ~emu su se preci na{i klanjali? Mi uveliko sumnjamo u ono u ~emu nas ti poziva{."
63. "O, narode moj", - govorio je on Â- "da vidimo: ako je meni jasno ko je Gospodar moj i ako mi je On sam vjerovjesni{tvo dao, pa ko }e me od Allaha odbraniti ako Ga ne budem slu{ao, ta vi biste samo uve}ali propast moju.

64. O, narode moj, evo ova Allahova kamila je znamenje za vas, pa pustite je neka pase po Allahovoj zemlji i ne ~inite joj nikakvo zlo, da vas ne bi zadesila kazna bliska."

65. Ali, oni je zakla{e, pa on re~e: "

66. ivje}ete u zemlji svojoj jo{ samo tri dana, to je istinita prijetnja".

67. 66. I kad je do{la kazna Na{a, Mi smo, milo{u Na{om, Saliha i vjernike s njim spasili od sramote toga dana, - Gospodar tvoj je, uistinu, mo}an i silan -,

68. 67. a one koji su ~inili zlo pogodio je stra}an glas i oni su u zemlji svojoj osvanli mrtvi, nepomi~ni,

69. 68. kao da na njoj nikad nisu ni postojali. Semud, doista, u Gospodara svoga nije vjerovao; daleko neka je Semud!

70. 69. I Ibrahimu smo izaslanike Na{e poslali da mu donesu radosnu vijest. "Mir!" Â- reko{e; - "Mir!" Â- odgovori on, i ubrzo im donese pe~eno tele.

71. 70. A kad vidje da ga se ruke njihove ne doti~u, on osjeti da nisu gosti i obuze ga neka zebnja od njih. "Ti se ne boj!" Â- reko{e oni -, "mi smo Lutovu narodu poslani."

72. 71. A `ena njegova staja{e tu, i Mi je obradovasmo Ishakom, a poslije Ishaka Jakubom, i ona se osmjehnu.

73. 72. "Jadna ja!" Â- re~e Â- "zar da rodim ovako stara, a i ovaj moj mu` je star. Ovo je zaista ne{to neobi~no!"

74. 73. "Zar se ~udi{ Allahovoj mo}i?" Â- reko{e oni -, "Allahova milost i Njegovi blagoslovi su na vama, obitelji vjerovjesni~koj. On je dostojan hvale i On je plemenit!"

75. 74. I po{to Ibrahima pro{e strah i do{e mu radosna vijest, on se po~e raspravljati sa Na{im izaslanicima o Narodu Lutovu;

76. 75. Ibrahim je zaista bio dobrodu{an, sa`aljiv i odan.

77. 76. "O Ibrahime, pro{i se toga, nare{enje od Gospodara tvoga je stiglo; njih }e sti}i patnja sigurno!"

78. 77. I kad izaslanici Na{i do{o{e Lutu, on se zbog njih na{e u neprilici i bi mu te{ko pri du{i, pa re~e: "Ovo je mu~an dan!Â'

79. 78. I narod njegov pohrli njemu, - a i prije su radili sramotna djela. "O narode moj", - re~e on Â- "eto mojih k}eri, one su vam ~istije! Bojte se Allah i pred gostima mojim me ne sramotite! Zar me|u vama nema razumna ~ovjeka?"

80. 79. "Ti zna{ da nam nisu potrebne tvoje k}eri" Â- reko{e oni -, "ti doista zna{ {ta ho}emo mi".

81. 80. "Ah, da ja samo imam mo}" Â- re~e on Â- "ili da se mogu osloniti na nekog sna`nog!"

82. 81. A meleki reko{e" "O Lute, mi smo izaslanici Gospodara tvoga, oni tebi ne mogu nauditi. Ti kreni sa ~eljadi svojom u gluho doba no}i bez `ene svoje, nju }e zadesiti isto {to i njih, i neka se niko od vas ne obazire! Â- Rok im je praskazorje, a zar praskazorje nije blizu?"

83. 82. I kada pade naredba Na{a, Mi sve prevrnusmo, ono {to je bilo gore Â- bi dolje, i na njih kao ki{u grumenje od pe~ena blata spustismo, koje je neprekidno sipalo,

84. 83. obilje`eno od Gospodara tvoga, - a ono nije daleko ni od jednog nasilnika.

85. 84. I Medjenu Â- brata njihova [uajba. "O narode moj", - govorio je on Â- "Allahu se klanjajte, vi drugog boga osim Njega nemate, i krivo na litru i na kantar u ne mjerite. Vidim da u obilju `ivate i bojim se da vas jednog dana ne zadesi kazna, pa da svi nastradate.

86. 85. O narode moj! Pravo mjerite ne litru i na kantar u ne zakidajte ljudima stvari njihove i ne ~inite zlo po zemlji prave}i nered.

87. 86. Bolje vam je ono {to Allah ostavlja kao dozvoljeno, ako ho}ete da budete vjernici; a ja nisam va{ ~uvar".

88. 87. "O [uajbe", - govorili su oni Â- "da li vjera tvoja tra`i od tebe da napustimo ono ~emu su se na{i preci klanjali ili da ne postupamo sa imanjima na{im onako kako nam je volja? E ba{ si Â'pаметanÂ' i Â'razumanÂ'!"

89. 88. "O narode moj", - govorio je on Â- shvatite da je meni jasno ko je Gospodar moj i da mi je On dao svega uobilju. Ja ne
`elim da ~inim ono {to vama zabranjujem; jedino `elim da u~inim dobro koliko mogu, a uspjeh moj zavisi samo od Allaha; u
Njega se uzdam i Njemu se obra}am.
90. 89. O narode moj, neka vas neslaganje sa mnom nikako ne dovede do toga da vas zadesi ono {to je zadesilo Nuhov narod ili
Hudov narod ili Salihov narod. A i Lutov narod nije mnogo prije vas `ivio.
91. 90. I tra`ite oprost od Gospodara svoga, i onda Mu se pokajte! Â- Gospodar moj je, uistinu, samilostan i pun ljubavi.
92. 91. "O [uajbe", - reko{e oni Â- "mi ne razumijemo mnogo toga {to ti govori{, a vidimo da si ti me|u nama jadan; da nije roda
tvoga, mi bismo te kamenovali, ti nisi nama drag".
93. 92. "O narode moj", - re~e on Â- "zar vam je rod moj dra`i od Allaha, koga sasvim odbacujete? Gospodar moj dobro zna ono
{to vi radite!
94. 93. O narode moj, ~inite sve {to mo`ete, a ~ini}u i ja. Vi }ete sigurno saznati koga }e kazna sti}i koja }e ga osramotiti i ko je
la`ac. Pa, ~ekajte i ja }u s vama ~ekati"
95. 94. I kada je pala naredba Na{a, Mi smo, iz milosti Na{e, [uajba i vjernike s njim spasili, a one koji su zlo ~inili pogodio je
u`asan glas i oni su u zemlji svojoj mrtvi, nepomi~ni osvanuli,
96. 95. kao da na njoj nikada nisu ni postojali. Daleko bio Medjen kao i Semud!
97. 96. I Musaa smo poslali sa znamenjima Na{im i dokazom jasnim
98. 97. faraonu i glave{inama njegovim, ali se oni povedo{e za faraonovim nare|enjem, a njegovo nare|enje nije bilo razumno.
99. 98. Na Sudnjem danu on }e svoj narod predvoditi i u vatru ga uvesti, a u`asno je mjesto u koje }e doveden biti!
100. 99. Na ovom svijetu ih je pratilo prokletstvo, a prati}e ih i na onom; stra{an }e biti "dar" kojim }e darivani biti!
101. 100. To su neke vijesti koje ti o gradovima kazujemo; neki od njih jo{ postoje, a neki su sa zemljom sravnjeni.
102. 101. Mi nismo prema njima bili nepravedni, ve} oni samo prema sebi. I kada bi pala naredba Gospodara tvoga, ni{ta im nisu
pomogla bo`anstva njihova kojima su se, a ne Allahu, klanjali, samo bi im propast njihovu pove}ali.
103. 102. Eto, tako Gospodar tvoj ka`njava kad ka`njava sela i gradove koji su nasilje ~inili. Ka`njavanje njegovo je zaista bolno i
stra{no.
104. 103. To je pouka za one koji se pla{e patnje na onom svijetu; a to je Dan kada }e svi ljudi biti sabrani i to je Dan kada }e svi
biti prisutni,
105. 104. a Mi ga odga|amo samo za neko vrijeme.
106. 105. Onoga dana kad do|e, bez dopu{tenja Njegova niko ni rije~ ne}e izustiti, a me|u njima bi}e nesre}nih i sre}nih.
107. 106. I nesre}ni }e u d`ehennem, u njemu }e te{ko izdisati i udisati;
108. 107. dok je nebesa i Zemlje, u njemu }e ostati, - osim ako druk~ije Gospodar tvoj ne odredi. Gospodar tvoj, zaista radi ono
{to `eli.
109. 108. A sre}ni }e u d`ennet; dok je nebesa i Zemlje, u njemu }e boraviti, - osim ako druk~ije Gospodar tvoj ne odredi; bi}e
to dar koji }e neprekidno trajati.
110. 109. Zato ne sumnjaj u to {ta }e biti s onima koji se klanjaju ovima; oni se klanjaju onima kojima su se, jo{ prije, klanjali
preci njihovi. Mi }emo im doista ono {to su zaslu`ili Â- bez odbitka dati!
111. 110. I Musau smo Knjigu dali, pa su se o njoj u mi{ljenju podvojili. I da nije Rije~i Gospodara tvoga ranije izre~ene, bilo bi s
njima svr{eno, jer oni u nju sumnjaju mnogo.
112. 111. I svima njima }e Gospodar tvoj prema djelima njihovim platiti, jer On dobro zna ono {to su radili.

113. 112. Ti idi pravim putem, kao {to ti je naređeno, i nek tako postupe i vjernici koji su uz tebe, i objesni ne budite, jer On dobro vidi ono {to radite.

114. 113. I ne dr`ite stranu onih koji nepravedno postupaju, pa da vas vatra pr`i; vi nemate drugih za{titnika osim Allaha, ina~e, nema vam pomo}i!

115. 114. I obavljajte molitvu po~etkom i krajem dana, i u prvim ~asovima no}i! Dobra djela zaista poni{tavaju r|ava. To je pouka za one koji pouku `ele.

116. 115. I strpljiv budi! Allah doista ne}e uskratiti nagradu onima koji dobra djela ~ine.

117. 116. A za{to je me|u narodima prije vas bilo samo malo ~estitih, koji su branili da se na Zemlji nered ~ini, koje smo Mi spasili! A oni koji su zlo radili odavali su se onome u ~emu su u`ivali, i gre{nici su postali.

118. 117. Gospodar tvoj nije nikada nepravedno uni{tavao sela i gradove ako su stanovnici njihovi bili dobri.

119. 118. A da je Gospodar tvoj htio, sve bi ljude sljedbenicima jedne vjere u~inio. Me|utim, oni }e se uvijek u vjerovanju razilaziti,

120. 119. osim onih kojima se Gospodar tvoj smiluje. A zato ih je i stvorio. I ispuni}e se rije~ Gospodara tvoga: "Napuni}u, zaista, d`ehennem d`innovima i ljudima Â- zajedno!"

121. 120. I sve ove vijesti koje ti o pojedinim doga|ajima o poslanicima kazujemo zato su da njima srce tvoje u~vrstimo. I u ovima do{la ti je prava istina, i pouka, i vjernicima opomena.

122. 121. I reci onima koji ne}e da vjeruju: "Radite {to god mo`ete, a i mi }emo raditi;

123. 122. i ~ekajte, i mi }emo ~ekati!Â'

124. 123. Allah zna tajne nebesa i Zemlje i Njemu se sve vra}a, zato se samo Njemu klanjaj i samo se u Njega uzdaj! A Gospodar tvoj motri na ono {to radite.

QURAN (BOSNIAN)

12 - Yâ'suf

1. Elif-lam-ra. Ovo su ajeti Knjige jasne!
2. Objavljujemo je kao Kur'ân na arapskom jeziku da biste razumjeli.
3. Objavljujući ti ovaj Kur'ân, Mi tebi o najljepšim događajima kazujemo iako prije njega nisi doista ništa znao:
4. Kada Jusuf reče ocu svome; "O oče moj, sanjao sam jedanaest zvijezda, i Sunce i Mjesec, i u snu sam ih vidio kako mi se pokloniše",
5. on reče: "O sinko moj, ne kazuj svoga sna braćo svojoj, da ti ne učine kakvu pakost, {ejtan je doista ~ovjeku otvoreni neprijatelj.
6. I eto tako, Gospodar tvoj je tebe odabrali, i tumačenju snova te naučiti, i miloću Svojom tebe i Jakubovu porodicu obasuti, kao što je prije tebe obasuo pretke tvoje, Ibrahima i Ishaka. - Gospodar tvoj, zaista, sva zna i mudar je."
7. U Jusufu i braćo njegovoj nalaze se pouke za sve koji se raspituju.
8. Kada oni rekoše: "Jusuf i brat njegov drađi su našem ocu od nas, a nas je ~itava skupina. Naš otac, zaista, o~ito griješi.
9. Ubijte Jusufa ili ga u kakav predio ostavite, - otac vaš je se vama okrenuti, i poslije toga }ete dobri ljudi biti", -
10. jedan od njih reče: "Ako baš hoćete ne{to da učinite, onda Jusufa ne ubijte, već ga na dno nekog bunara bacite, uzeće ga kakva karavana."
11. "O oče naš," Â- rekoše oni Â- "zašto sumnjaš u naša osjećanja prema Jusufu. Mi mu zaista `elimo dobro.
12. Počajli ga sutra s nama da se zabavi i razonodi, mi }emo ga, sigurno, ~uvati."
13. "Biće mi doista `ao ako ga odvedete, a plašim se da ga vuk ne pojede kad vi na njega ne budete pazili" Â- reče jakub.
14. "Kako je ga vuk pojesti, a nas ovoliko!" Â- rekoše oni -, "mi bismo tada zaista bili izgubljeni."
15. I kada ga odvedoše i odlučiše da ga bace na dno bunara, Mi mu objavismo: "Ti ješ ih o ovom postupku njihovu obavijestiti, a oni te ne}e prepoznati."
16. I uveče došlo ocu svome plačući.
17. "O oče naš," Â- rekoše Â- "bili smo otišli da se trkamo, a Jusufa smo ostavili kod naših stvari, pa ga je vuk pojeo. A ti nam ne}eš vjerovati, iako istinu govorimo."
18. I donesoše košulju njegovu lađnom krvlju okrvavljenju. "U vašim dušama je ponikla zla misao" Â- reče on Â- i ja se ne}u jadat, od Allaha ja trađim pomoć protiv ovoga što vi iznosite."
19. I dođe jedna karavana, te poslaše vodonošu svoga i on spusti vedro svoje. "Mu{tuluk!Â' Â- viknu on Â- "evo jednog dječaka!" I oni su ga kao trgovačku robu sakrili, a Allah dobro zna ono što su uradili.
20. I prodadoše ga za jeftine pare, za nekoliko groša; jedva su ~ekali da ga se oslobode.
21. i onda onaj iz Misira, koji ga je kupio, reče `eni svojoj: "Učini mi boravak prijatnim! Mo`e nam koristan biti, a mo`emo ga i posiniti!" I eto tako Mi Jusufu dadosmo lijepo mjesto na Zemlji i naučismo ga tumačenju snova -Â-a Allah ~ini {ta hoće, ali veđina ljudi ne zna.

22. I kad on stasa, Mi ga mudro{ }u i znanjem obdarismo; tako Mi nagra|ujemo one koji dobra djela ~ine.
23. I po~e da ga na grijeh navodi ona u ~ijoj je ku}i bio, pa zaklju~a sva vrata i re~e: "Hodi!" Â- "Sa~uvaj Bo`e!" Â- uzviknu on -, "vlasnik me moj lijepo pazi; a oni koji dobro uzvrate zlim ne}e nikad uspjeti."
24. I ona je bila po`eljela njega, a i on bi nju po`elio da od Gospodara svoga nije opomenu ugledao Â- tako bi, da odvratimo od njega izdajstvo i blud, jer je on uistinu bio Na{ iskreni rob.
25. I njih dvoje prema vratima potr~a~e Â- a ona razdera straga ko{ulju njegovu Â- i mu`a njezina kraj vrata zateko~e. "Kakvu kaznu zaslu`uje onaj koji je htio da `eni tvojoj zlo u~ini" Â- re~e ona Â- "ako ne tamnicu ili kaznu bolnu?"
26. "Ona je poku{ala da mene na grijeh navede" Â- re~e Jusuf. Â- "Ako je ko{ulja njegova s prijeda razderana onda ona istinu govori, a on neistinu," Â- primjeti jedan ro|ak njezin -,
27. " a ako je ko{ulja njegova straga raderana, onda ona la`e, a on govori isitnu."
28. I kada on vidje da je ko{ulja njegova straga razderana, re~e: "To je jedno od va{ih lukavstava, va{a lukavstva su zaista velika!
29. Ti, Jusufe, ostavi se toga, a ti tra`i opro{tenje za grijeh svoj, jer si zaista htjela da zgrije{i{!"
30. I `ene u gradu po~e{e govorkati: "Upravnikova `ena navra}ala momka svoga na grijeh, u njega se ludo zagledala! Mi mislimo da jako grije{i."
31. I kad ona ~u za ogovaranja njihova, posla po njih, te im priredi divane, dade svakoj od njih po no` i re~e: "Iza|i pred njih!" A kad ga one ugleda~e, zadivi~e se ljepoti njegovoj i po rukama svojim se poreza~e; "Bo`e, bo`e!" Â- uskliknu~e Â- "ovo nije ~ovjek, ovo je melek plemeniti!Â'
32. "E to vam je onaj zbog koga ste me korile" Â- re~e ona. "Istina je da sam htjela da ga na grijeh navratim, ali se on odupro. Ako ne u~ini ono {to od njega tra`im, bi}e sigurno u tamnicu ba~en i poni`en."
33. "Gospodaru moj," Â- zavapi on Â- "dra`a mi je tamnica od ovoga na {to me one navra}aju? i ako Ti ne odvrati{ od mene lukavstva njihova, ja mogu prema njima naklonost osjetiti i lakosmislen postati."
34. I Gospodar njegov usli~a molbu njegovu i spasi ga lukavstva njihova; On, uistinu, sve ~uje i zna.
35. Poslije im na pamet pade, iako su se bili uvjerali da je nedu`an, da ga za neko vrijeme bace u tamnicu.
36. S njima su u tamnicu u~la jo{ dva momka. "Ja sam sanjao da cijedim gro`le" Â- re~e jedan od njih. Â- "A ja, opet, : - re~e drugi Â- "kako na glavi nosim hljeb koi ptice kljuju. Protuma~i nam to, jer vidimo da si zaista dobar ~ovjek."
37. "Nijedan obrok hrane ne}e vam donesen biti, a da vam ja prije ne ka`em {ta }ete dobiti," Â- re~e Jusuf. "To je smo dio onoga ~emu me nau~io Gospodar moj, ja se klonim vjere naroda koji u Allah ne vjeruje i koji i onaj svijet ne priznaje,
38. i ispovijedam vjeru predak svojih, Ibrahima i Ishaka i Jakuba; nama ne prili~i da ikoga Allahu smatramo ravnim. To je Allahova milost prema nama i ostalim ljudima, ali ve}ina ljudi nije zahvalna.
39. o drugovi moji u tamnici, ili su bolji raznorazni bogovi ili Allah, Jedini i Svemo}ni?
40. Oni kojima se, mimo Njega, klanjate, samo su imena koja ste im nadjenuli vi i preci va{i, - Allah o njima nikakav dokaz nije objavio. Sud pripada jedino Allahu, a On je naredio da se klanjate samo Njemu. To je jedino prava vjera, ali ve}ina ljudi ne zna.
41. O drugovi moji u tamnici, jedan od vas }e gospodara svoga vinom pojiti, a drugi }e raspet biti, pa }e mu ptice glavu kljuvati. Ono {to ste pitali samo to zna~i!"
42. A onome od njih dvojice za koga je znao da }e spasen biti re~e: "Spomeni me gospodaru svome!Â' Â- ali {ejtan u~ini te on zaboravi da ga spomene gospodaru svome, i Jusuf ostade u tamnici nekolicke godine.
43. I vladar re~e: "sanjao sam kako sedam mr{avih krava pojede sedam debelih, i sanjao sam sedam klasova zelenih i sedam drugih sasu{enih. O velika{i, protuma~ite mi san moj ako snove znate tuma~iti?"
44. "Zbrkanih li snova!Â' Â- reko~e oni Â- "mi snove ne znamo tuma~iti."

45. I tada, poslije toliko vremena, sjeti se jedan od one dvojice, onaj koji se spasio, i reče: "Ja ću vam protumačiti san, samo me pozvaljite!"

46. "Jusufo, o prijatelju, protumači nam šta znači: sedam mrzavih krava pojede sedam debelih; i sedam klasova zelenih i sedam drugih sasuenih, - pa da se vratim ljudima, da bi oni saznali."

47. "Sijaćete sedam godina uzastopno" - reče -, "pa ono što poanжете u klasu ostavite, osim ono malo što žete jesti,

48. jer će poslije toga doći sedam teških koje će pojesti ono što ste za njih pripremili, ostaće jedino ono malo što žete za sjetvu sauvati.

49. Zatim će, poslije toga, doći godina u kojoj će ljudima kiše u obilju biti i u kojoj će cijediti."

50. I vladar reče: "Dovedite mi ga!" I kad Jusufu izaslanik dođe, on reče: "Vrati se gospodaru svome i upitaj ga: Šta je s onim enama koje su svoje ruke porezale - Vlasnik moj dobro zna spletke njihove!"

51. "[ta se dogodilo kad ste Jusufa na grijeh navraćale?" - upita vladar. - "Bože sauvaj! - rekoće one - "mi o njemu ništa ružno ne znamo!" - "Sad će isitina na vidjelo izaći" - reče upravnikova ena -, "ja sam njega na grijeh navraćala, on je istinu rekao.

52. Isto tako on neka zna da ga ja nisam, dok je bio odsutan, iznevjerila jer Allah ne da da se ostvare lukavstva podmuklih.

53. Ja ne pravdam sebe, ta duša je sklona zlu, osim one kojoj se Gospodar tvoj smiluje. Gospodar moj zaista prašta i samilostan je."

54. I vladar reče: "Dovedite mi ga, uzeću ga u svoju svitu" - i pošto porazgovara s njim, reče mu: "Ti ćeš od danas kod nas uticajan i pouzdan biti."

55. "Postavi me: - reče - "da vodim brigu o stovarištima u zemlji, ja sam zaista uvaran i znan."

56. I tako Mi Jusufu dadosmo vlast u zemlji, boravio je ondje gdje je htio: milost svoju Mi dajemo onome kome hoćemo i ne dopuštamo da propadne nagrada onima koji dobra djela ine.

57. A nagrada na onom svijetu je bolja za one koji vjeruju i koji se grijeha uvaju.

58. I dooće braća Jusufova i uoće k njemu, pa ih on poznađe, a oni njega ne poznadoće.

59. I kad ih namiri hranom potrebnom, reče: "Dovedite mi svoga brata koji je ostao s ocem vaćim, zar ne vidite da punu mjeru dajem i da goste ne moće biti bolje primam.

60. Ako mi ga ne dovedete, nećete viće od mene hrane dobiti i ne dolazite mi!"

61. "Pobrinućemo se da ga nekako od oca njegova izmamimo, zaista ćemo tako postupiti" - rekoće oni.

62. A Jusuf reče momcima svojim: "Stavite njihove stvari u toware njihove, oni će ih, kad se vrate svojim, prepoznati i opet će se vratiti."

63. I pošto se vratiće ocu svome, rekoće: "O oće nać, viće nam neće hranu davati. Zato poćalji s nama brata naćeg da bismo dobili hranu, a mi ćemo ga zaista uvati."

64. "Zar da vam ga povjerim kao što sam prije povjerio brata njegova?" - reče on. "Ali, Allah je najbolji uvar i On je najmilovistiji!"

65. A kad otvoriće toware svoje i naoće da su im vraćene stavari njihove, oni rekoće: "O oće nać, šta moćemo viće poćeljeti? Evo, vraćene su nam stvari naće, i hranom ćemo eljad naću namiriti, i brata naćeg ćemo uvati, a i jedan kamilin tovar hrane ćemo viće dobiti; to je neznatan tovar."

66. "Ja ga s vama neću poslati" - reče - "dok mi se tvrdo Allahom ne zakunete da ćete mi ga doista vratiti, osim ako ne nastradate." I pošto mu se oni zakleće, on reče: "Allah je jamac za ono što smo utanaćili!

67. "O sinovi moji," - reče onda - "ne ulazite na jednu kapiju, već na razne kapije, a ja vas nemogu spasiti od onoga što vam Allah odredi; moć pripada jedino Njemu, ja se u Njega uzdam, i neka se samo u Njega uzdaju oni koji se uzdaju!"

68. I kad u|o{e onako kako im je otac njihov naredio, to im nimalo nije pomoglo da budu po{te|eni onoga {to im je Allah bio odredio, jedino se ostvarila `elja Jakubova, koju je izvr{io, a on je, uistinu, veliki znalac bio, zato {to smo ga Mi nau~ili, ali ve}ina ljudi ne zna.

69. I kad izi|o{e pred Jusufa, on privi na grudi brata svoga i re~e; "Ja sam, doista, brat tvoj i ne `alosti se zbog onoga {to su oni uradili."

70. I po{to ih namiri potrebnom hranom, stavi jednu ~a{u u tovar brata svoga, a poslije jedan glasnik stade vikati: "O karavano, vi ste, doista, kradljivci!"

71. Oni im pristupi{e i upita{e: "[ta tra`ite?"

72. "Tra`imo vladarevu ~a{u" Â- odgovori{e. Â- "Ko je donese, dobi}e kamilin tovar hrane. Ja za to jam~im!"

73. Allaha nam", - reko{e oni Â- "vi znate da mi nismo do{li da ~inimo nered na zemlji, i mi nismo kradljivci."

74. "A kakva mu je kazna ako ne govorite isitnu?" Â- upita{e.

75. "Kazna je onome u ~ijem se tovaru na|e Â- sam on" Â- odgovori{e. Â- "Eto tako mi ka`njavamo kradljivce."

76. I on po~e s vre}ama njihovim, prije vre}a brata svoga, a onda izvadi ~a{u iz vre}e brata svoga. Â- Mi pou~ismo Jusufa da tako varku izvede. Â- On po vladarevu zakonu nije mogao da uzme kao roba brata svoga, ali je mogao Allahovim dopu{tenjem. Mi uzvisujemo onoga koga Mi ho}emo, a nad svakim znalцем ima jo{ znaniji.

77. "Ako je on ukrao", - reko{e oni -, "pa i prije je brat njegov krao!: I Jusuf im ne re~e ni{ta. "Vi ste u gorem polo`aju" Â- pomisli u sebi -, Allah dobro zna kako je bilo to o ~emu govorite.

78. "O upravni~e," Â- reko{e oni Â- "on ima vrlo stara oca, pa uzmi jednog od nas umjesto njega! Mi vidimo da si ti dobara ~ovjek."

79. "Sa~uvaj Bo`e," Â- re~e Â- "da uzmeme nekog drugog do onoga u koga smo na{ predmet na{li! Tada bismo zaista bili nepravedni!Â'

80. I kad izgubi{e svaku nadu, odvoji{e se u stranu da se posavjetuju. "Zar ne znate" Â- re~e najstariji me|u njima Â- "da ste se ocu svom Allahom zakleli, a i prije Jusufa upropastili. Ne}u napustiti ovu zamlju dok mi to otac moj ne dozvoli ili dok Allah u moju korist ne presudi, a On je Sudija najbolji.

81. Vratite se ocu svome pa recite: ,O O~e na{, sin tvoj je ukrao; mi tvrdimo samo ono {to smo vidjeli, a mi se nismo mogli onoga {to je bilo su|eno sa~uvati.

82. Pitaj grad u kome smo boravili i karavanu s kojom smo do{li. Mi zaista govorimo istinu!"

83. "Nije tako" Â- re~e jakub Â- "u du{ama va{im je ponikla zla misao, i ja se ne}u jadati, nadam se da }e mi ih Allah sve vratiti; uisitnu. On sve zna i mudar je."

84. I okrenu se od njih i re~e: "O Jusufe, tugo moja!" Â- a o~i su mu bile pobjeljele od jada, bio je vrlo poti{ten.

85. "Allaha nam," Â- reko{e oni Â- "ti toliko spominje{ Jusufa da }e{ te{ko oboljeti ili umrijeti!"

86. "Ja tugu svoju i jad svoj pred Allah iznosim, a od Allaha znam ono {to vi ne znate" Â- re~e on.

87. "O sinovi moji, idite i raspitajte se za Jusufa i brata njegova, i ne gubite nadu u milost Allahovu; samo nevjernici gube nadu u Allahovu milost."

88. I kad oni izi|o{e pred Jusufa, reko{e: "O upravni~e, i nas i ~eljad na{u pritisla je nevolja; donijeli smo malo vrijedne stvari, ali ti nam podaj punu mjeru i udijeli nam milostinju, jer Allah doista nagra|uje one koji milostinju udjeljuju."

89. "A znate li" Â- upita on Â- "{ta ste s Jusufom i bratom njegovim nepromi{ljeno uradili?"

90. "A da ti nisi, uistinu, Jusuf?" Â- povika{e oni. Â- "Da ja sam Jusuf, a ovo je brat moj, Allah nam je milost darovao; ko se bude Allaha bojao i ko strpljiv bude bio Â- pa, Allah, uistinu, ne}e dopustiti da propadne nagrada onima koji dobra djela ~ine."

91. "Allaha nam," Â- reko{e oni Â- "Allah te je nad nama uzvisio, mi smo doista zgrije{ili."
92. "Ja vas sada ne}u koriti: - re~e Â- "Allah }e vam oprostiti, od milostivih On je najmilovistiji!"
93. Ovu ko{ulju moju odnesite i na lice moga oca je stavite, on }e progledati, i svu ~eljad svoju mi dovedite!"
94. I kada karavana napusti Misir, otac njihov re~e: "Ja zbilja osje}am miris Jusufov, samo ne recite da sam pomatuhio."
95. "Allaha nam," Â- reko{e oni Â- "ti i sada kao i prije grije{i{."
96. A kad glasono{a radosne vijesti do}e, on stavi ko{ulju na lice njegovo i on progleda. "Zar vam ne rekoh: - re~e Â- "da ja znam od Allaha ono {to vi na znate."
97. "O o~e na{," Â- reko{e oni Â- "zamoli da nam se grijesi oprostite, mi smo, zaista zgrije{ili."
98. "Zamoli}u Gospodara svoga da vam oprost" Â- odgovori on Â- "jer On pra{ta i On je milostiv."
99. I kad izi{o{e pred Jusufa, on prvi roditelje svoje na grudi i re~e; "Nastanite se u Misiru, svakog straha, ako Bog da, oslobojeni!"
100. I on roditelje svoje postavi na prijesto i oni mu se svi pokloni{e, pa on re~e: "O o~e moj, ovo je tuma~enje moga sna nekada{njeg. Gospodar moj ga je ispunio. Allah je bio dobar prema meni kad me je iz tamnice izbavio i vas iz pustinje doveo, nakon {to je {ejtan izme}u mene i bra}e moje bio razdor posijao. Gospodar moj je zaista milostiv onome kome On ho}e, i On, zaista, sva zna i mudar je!"
101. Gospodaru moj, Ti si mi dao dio vlasti i nau~io me tuma~enju nakih snova! O Stvoritelju nebesa i Zemlje, Ti si Za{titinik moj i na ovom i na onom svijetu; daj da umrem kao musliman i pridru`i me onima koji su dobri!"
102. Eto to su neke nepoznate vijesti koje Mi tebi objavljujemo, a ti nisi bio s njima kada su se oni odlu~ili, i kada su onako lukavi bili.
103. A ve}ina ljudi, ma koliko ti `elio, na}e biti vjernici.
104. Ti od ovih ne tra`i{ nagradu za KurÂ'an, on je samo opomena svim svjetovima.
105. A koliko ima znamenja na nabesima i na Zemlji pored kojih prolaze, od kojih oni glave okre}u!
106. Ve}ina ovih ne vjeruje u Allaha, nego druge Njemu smatra ravnim.
107. Zar mogu biti sigurni da ih nevolja, kao Allahova kazna, ne}e sti}i ili da ih ~as su}eni ne}e iznenaditi, a da oni to ne}e ni primjetiti?
108. Reci: "Ovo je put moj, ja pozivam k Allahu, imaju}i jasne dokaze, ja, i svaki onaj koji me slijedi, i neka je hvaljen Allah, ja Njemu nikoga ne smatram ravnim."
109. A Mi smo i prije tebe samo ljude slali, gra}ane kojima smo objave objavljivali. Zar ovi ne putuju po svijetu, pa ne vide kako su skon~ali oni prije njih, - a onaj svijet je doista bolji za one koji se budu Allaha bojali Â- zar se ne}ete opametiti!
110. I kad bi poslanici gotovo nadu izgubili i pomi{ljali da }e ih la{cima proglasiti, pomo} Na{a bi im do{la; Mi bismo spasili one koje smo Mi htjeli, a kazna Na{a ne bi mimoi{lala narod nevjerni~ki!
111. O kazivanju o njima je pouka za one koji su razumom obdareni. KurÂ'an nije izmi{ljena besjeda, on priznaje da su istinite knjige prije njega objavljene, i obja{njava sve, i putokaz je i milost naroda koji vjeruje.

QURAN (BOSNIAN)

13 - Ar-Ra'd

1. Elif-lam-mim-ra. Ovo su ajeti Knjige! A ono što ti se objavljuje od Gospodara tvoga istina je, ali većina ljudi neće da vjeruje.
2. Allah je nebesa, vidite ih, bez stubova podigao, i onda svemirom zavladao, i Sunce i Mjesec potčinio, svako se kreće o roka određenog; On upravlja svim i potanko izlaže dokaze da biste se uvjerali da jeste pred Gospodara svoga stati.
3. On je Zemlju ravnom učinio i na njoj nepomične planine i rijeke stvorio i od svakog ploda po par, muško i žensko, dao; On dan zastire noću. To su doista dokazi ljudima koji razmišljaju.
4. Na Zemlji ima predjela koji jedni s drugima graniče i bašva ima lozom zasađenih, i njiva, i palmi sa višestrukim izdanakama i samo s jednim; iako upijaju jednu te istu vodu, plod nekih činio ukusnijim od drugih. To su doista dokazi ljudima koji pameti imaju.
5. A ako se čudiš, pa - čudo su riječi njihove: "Zar ćemo, zaista, kad zemlja postanemo, biti stvoreni ponovo?" Oni ne vjeruju u Gospodara svoga; na njihovim vratovima biće sindžiri i oni će stanovnici džehennema biti, u njemu će vječno ostati.
6. Oni traže od tebe prije kaznu nego milost, a bilo je kazni i prije njih. Gospodar tvoj ljudima prašta i uprkos zulumu njihovu, ali Gospodar tvoj doista i strahovito kažnjava.
7. A oni koji ne vjeruju govore: "Zašto mu Gospodar njegov ne pošalje čudo?" Tvoje je da opominješ, a svaki narod je imao onoga ko ga je na pravi put upućivao.
8. Allah zna šta svaka žena nosi i koliko se materice stežu, a koliko se žire; u Njega sve ima mjeru;
9. On zna nevidljivi i vidljivi svijet, On je Veličanstveni i Uzvišeni;
10. za Njeg je jednak od vas onaj koji tiho govori i onaj koji to glasno čini, onaj koji se noću skriva i onaj koji po danu hodi.
11. Uz svakog od vas su meleki, ispred njega i iza njega, - po Allahovu naređenju nad njim bde. Allah neće izmijeniti jedan narod dok on sam sebe ne izmijeni. A kad Allah hoće da jedan narod kazni, niko to ne može spriječiti; osim Njega nema mu zaštitnika.
12. On vam pokazuje munju da se uplašite i ponadate, i On stvara teške oblake.
13. I grmljavine veliča i hvali Njega, a i meleki, iz strahopoštovanja prema Njemu; On šalje gromove i udara njima koga hoće, - i opet oni raspravljaju o Allahu, a On sve može.
14. Samo se Njemu možete moliti! A oni kojima se pored Njega mole - neće im se odazvati, kao što ni voda neće stići u usta onome koji prema njoj samo dlanove svoje pruži; molitva nevjernika je stvar izgubljena.
15. Allahu se pokorava sve što je na nebesima i na Zemlji, htjeli ili ne htjeli, a i sjene njihove, ujutro i u sumrak.
16. Reci: "Ko je Gospodar nebesa i Zemlju?" - i odgovori: "Allah!" Reci: "Pa zašto ste onda umjesto Njega kao zaštitnike prihvatili one koji sami sebi ne mogu neku korist pribaviti niti od sebe kakavu štetu otkloniti?" Reci: "Zar su jednaki slijepac i onaj koji vidi, ili, zar su isto tmine i svjetlo, ili, zar oni koje su učinili Allahu ravnim stvaraju kao što On stvara, pa im se stvaranje čini slično?" Reci: "Allah je stvoritelj svega i On je Jedni i Svemoćni."
17. On spušta kišu s neba, pa rijeke teku koritima s mjerom, i bujica nosi otpatke koji plivaju po površini. I ono što ljudi tope na vatri u želji da dobiju nakit ili oruđe ima takoe otpatke, slične onima. Tako Allah navodi primjer za istinu i neistinu; otpaci se odbacuju, dok ono što koristi ljudima ostaje na zemlji. Tako, eto, Allah objašnjava primjere.
18. Onima koji se Gospodaru svome odazovu - nagrada najljepša, a onima koji Mu se ne odazovu - kad bi sve što je na Zemlji njihovo bilo, i još toliko, rado bi se time otkupili. Njih čeka mučno polaganje raćuna; prebivalište njihovo biće džehennem, a grozna je on postelja!

19. Zar je onaj koji zna da je istina ono što ti se objavljuje od Gospodara tvoga kao onaj koji je slijep? A pouku samo razumom obdareni primaju:
20. oni koji obavezu prema Allahu ispunjavaju i ne kr{e obe}anje;
21. i oni koji po{tuju ono što je Allah naredio da se po{tuje i Gospodara svoga se boje i obra~una mu~nog pla{e;
22. i oni koji trpe da bi postigli naklonost Gospodara svoga, i koji molitvu obavljaju, i koji od onoga što im Mi dajemo i tajno i javno udjeljuju, i koji dobrim zlo uzvra}aju Â- njih ~eka najljep{e prebivali{te,
23. edenski vrtovi u koje }e u}i oni i roditelji njihovi i `ene njihove i porod njihov Â- oni koji su bili ~estiti Â- i meleki }e im ulaziti na svaka vrata:
24. "Mir neka je vama, zato što ste trpjeli, a divno li je najljep{e prebivali{te!Â'
25. A oni koji ne ispunjavaju du`nosti prema Allahu, iako su se na to ~vrsto obavezali, i kidaju ono što je Allah naredio da se po{tuje, i ~ine nered na zemlji Â- njih ~eka prokletstvo i najgore prebivali{te!
26. Kome ho}e, Allah daje u obilju, i uskra}uje. Oni se raduju `ivotu na ovom svijetu, a `ivot na ovom svijetu prema onom svijetu samo je prolazno u`ivanje.
27. Nevjernici govore: "Zašto mu Gospodar njegov ne po{alje ~udo?" Reci: "Allah ostavlja u zabludi onoga koga On ho}e, a k Sebi upu}uje onoga ko Mu se pokajni~ki obra}a,
28. one koji vjeruju i ~ija se srca, kad se Allah pomene, smiruju Â- a srca se doista, kad se Allah pomene smiruju!
29. Onima koji vjeruju i ~ine dobra djela Â- blago njima, njih ~eka divno prebivali{te!
30. I tako smo te poslali narodu prije kojeg su bili i nestali drugi narodi, da im kazuje{ ono što ti objavljujemo, jer oni u Milostivog ne vjeruju. Reci: "On je Gospodar moj, nema boga osim Njega, u Njega se uzdam i Njemu se obra}am!"
31. Kad bi se kakvim KurÂ'anom brda pokrenula ili zemlja iskomadala ili mrtvi dozvali; Allahu pripada sve! A zar ne znaju vjernici da bi Allah, kad bi samo htio, sve ljude na pravi put uputio. A nevjernike }e nesre}a neprestano poga|ati ili }e se u blizini mjesta njihova doga|ati, zbog onoga što rade, - sve doke se Allahova prijetnja ne ispuni. Allah }e, sigurno, odr`ati obe}anje.
32. I prije tebe se poslanicima rugalo, pa sam Ja onima koji nisu vjerovali vremena ostavljao, i poslije sam ih ka`njavao, a kakva je samo bila kazna Moja!
33. Zar Allahu, koji nad svakim bdi, što god uradi, zar da Njemu druge smatraju ravnim? Reci: "Opi{ite ih!" Zar vi ho}ete da Njega u~ite, kao da On ne zna šta ima na Zemlji, ili ih vi samo tako nazivate? Onima koji ne vjeruju ~ini se lijepim spletkarenje njihovo, i oni su s pravog puta zalutali. A onaj koga Allah u zabludi ostavi ne}e imati nikoga da ga na pravi put uputi.
34. Oni }e se u `ivotu na ovom svijetu mu~iti, ali }e patnja na onom svijetu sigurno te`a biti, od Allaha ih niko ne}e odbraniti.
35. Ovakav d`ennet obe}an je onima koji se budu Allaha bojali: vrtovi s rijekama, s plodovima kojih uvijek ima i s trajnom hladovinom; to }e biti nagrada onima koji se budu zla klonili, a nevjernicima }e kazna vatra biti.
36. Neki od onih kojima smo dali Knjigu raduju se svemu što objavljujemo tebi, ali neki protivnici ne priznaju ne{to od Objave. Reci: "Meni je nare|eno da se samo Allahu klanjam i da Njemu nikoga ravnim ne smatram; Njemu ja pozivam i Njemu se vra}am."
37. I Mi ga tako kao mudrost objavljujemo na arapskom jeziku. A ako bi ti povla|ivao `eljama njihovim, nakon što ti je do{la spoznaja, ti ne bi imao ni za{titnika ni branitelja od Allaha.
38. I prije tebe smo poslanike slali i `ene i porod im davali. I nijedan poslanik nije donio ni jedno ~udo sobom, ve} Allahovom voljom. Svako doba imalo je Knjigu,
39. Allah je dokidao šta je htio, a ostavljao šta je htio; u Njega je glavna Knjiga.
40. Bilo da ti poka`emo dio onoga ~ime im prijetimo bilo da ti `ivot oduzmemo, tvoje je da objavljuje{, a Na{e da tra`imo polaganje ra~una.
41. Zar oni ne vide da im Mi zemlju su`avamo umanjuju}i joj pograni~ne oblasti? A Allah sudi! niko ne mo`e presudu Njegovu

pobiti, i On brzo računa svidi.

42. Spletke su pleli i oni prije njih, samo, Allah je Gospodar svih spletki; On zna šta svako zaslu`uje. A nevjernici }e sigurno saznati koga }eka najljepše boravište.

43. Oni koji ne vjeruju govore: "Ti nisi poslanik!" Reci: "Meni i vama dovoljan }e biti kao svedok Allah, i Onaj koji zna šta je Knjiga".

QURAN (BOSNIAN)

14 - Ibrahim®

1. Elif-lam-ra. Knjigu ti objavljujemo zato da ljude, voljom njihova Gospodara, izvede iz tmina na svjetlo, na put Silnoga i Hvaljenoga
2. Allaha, ~ije je ono {to je na nebesima i ono {to je na Zemlji. A od u`asne patnje te{ko nevjernicima,
3. koji `ivot na ovome svijetu vi{e vole od onoga svijeta i koji od Allahova puta odvra}aju i nastoje da ga prika`u krivim! Oni su u velikoj zabludi.
4. Mi nismo poslali nijednog poslanika koji nije govorio jezikom naroda svoga, da bi mu objasnio. A Allah ostavlja u zabludi onoga koga ho}e i ukazuje na pravi put onome kome ho}e; On je Silan i Mudar.
5. I Musaa smo poslali s dokazima Na{im: "Izvedi narod svoj iz tmina na svjetlo i opomeni ga Allahovim danima!: To su, uistinu, dokazi za svakog onog ko je strpljiv i zahvalan.
6. I kad Musa re~e narodu svome: "Sjetite se Allahove blagodati kad vas je izbavio od faraonovih ljudi koji su vas najgorim mukama mu~ili, koji su vam mu{ku djecu klali, a `ensku u `ivotu ostavljali, - to vam je bilo veliko isku{enje od Gospodara va{ega -,
7. i kad je Gospodar va{ objavio: Â'Ako budete zahvalni, Ja }u vam, zacijelo, jo{ vi{e dati; budete li nezahvalni, kazna Moja doista }e stroga biti."
8. I Musa jo{ re~e: "Ako budete nezahvalni i vi i svi drugi na Zemlji, - pa, Allah, doista, ni o kome nije ovisan i On je jedini hvale dostojan."
9. Zar do vas nije doprla vijest o onima prije vas, o narodu Nuhovu, i o Adu, i o Semudu, i o onima poslije njih? Â- Samo ih Allah zna! Â- Poslanici njihovi su im dokaze donosili, ali oni su ruke svoje na usta stavljali i govorili; "Mi ne vjerujemo u ono {to se po vama {alje i mi veoma sumnjamo u ono u {to nas pozivate!Â'
10. Poslanici njihovi su govorili: "Zar se mo`e sumnjati u Allaha, Stvoritelja nebesa i Zemlje. On vas poziva da bi vam neke grijeha va{e oprostio i da bi vas do roka odre{enog ostavio". Oni su odgovorili: "Vi ste ljudi kao i mi; ho}ete da nas odvratite od onih kojima su se preci na{i klanjali Â- pa, donesite nam ~udo vidljivo!Â'
11. "Mi jesmo ljudi kao i vi" Â- govorili su im poslanici njihovi -, "ali, Allah daje poslanstvo samo onim robovima Svojim kojima On ho}e; mi vam ne mo`emo donijeti ~udo bez Allahove volje Â- a vjernici neka se samo u Allaha uzdaju.
12. Za{to da se ne uzdamo u Allaha kad nas je On putevima kojima idemo uputio? Mi }emo doista strpljivo podnositi muke ne koje nas budete stavljali Â- a oni koji se uzdaju, neka se samo u Allaha uzdaju!"
13. Nevjernici su govorili poslanicima svojim: "Ili }ete vjere na{e biti ili }emo vas, doista, iz zemlje na{e protjerati!" A poslanicima je Gospodar njihov objavljivao: "Mi }emo vjernike sigurno uni{titi
14. i poslije njih vas na Zemlji nastaniti. Bi}e to za one koji }e se polaganja ra~una preda Mnom bojati i koji }e od prijetnje moje stahovati."
15. I poslanici su pomo} tra`ili, pa je svaki oholi i inad`ija nastradao, -
16. pred njim }e d`ehennem biti Â- i on }e biti pojen odvratnom kapljevinom,
17. mu~i}e se da je proguta, ali je nikako ne}e mo}i pro`drijeti i smrt }e mu sa svih strana prilaziti, ali on ne}e umrijeti; njega }e te{ka patnja ~ekati.

18. Djela nevjernika u Gospodara njihova nalik su na pepeo koji vior u olujnom danu raznese; ne}e mo}i da o~ekuju nikakvu nagradu za djela koja su u~inili, to }e te}ka propast biti!

19. Zar ne vidi} da je Allah mudro nebasa i Zemlju stvorio. Ako htjedne, vas }e udaljiti i nova stvorenja dovesti;

20. to Allahu nije te}ko.

21. I izi}i }e svi pred Allaha, pa }e oni koji su bili tla~eni re}i glave{inama svojim: "Mi smo bili va}e pristalice, mo`ete li nam imalo Allahovu kaznu olak{ati?" Â- "Da je nas Allah uputio", - odgovori}e oni Â- "i mi bismo bili vas uputili.

22. alili se mi ili trpjeli, svejedno nam je, spasa nam vi}e ne}e biti."

23. 22. I kada bude sve rije{eno, {ejtan }e re}i: "Allah vam je pravo obe}anje dao, a ja sam svoja obe}anja iznevjerio; ali, ja nisam nikakve vlasti nad vama imao, samo sam vas pozivao i vi ste mi se odazvali; zato ne korite mene, ve} sami sebe, niti ja mogu vama pomo}i niti vi mo`ete pomo}i meni. Ja nemam ni{ta s tim {to ste me prije smatrali Njemu ravnim." Nevjernike sigurno ~eka bolna patnja.

24. 23. A oni koji su vjerovali i dobra djela ~inili bi}e uvedeni, voljom Gospodara njihova, u d`ennetske ba}me kroz koje }e rijeke te}i i u njima }e vje~no boraviti, u njima }e se rije~ju "Mir!Â' pozdravljati.

25. 24. Zar ne vidi} kako Allah navodi primjer Â- lijepa rije~ kao lijepo drvo: korijen mu je ~vrsto u zemlji, a grane prema nebu;

26. 25. ono plod svoj daje u svako doba koje Gospodar njegov odredi -, a Allah ljudima navodi primjere da bi pouku primili.

27. 26. A ru`na rije~ je kao ru`no drvo: i{~upanom drvetu s povr{ine zemlje nema opstanka.

28. 27. Allah }e vjernike postojanom rije~ju u~vrstiti i na ovom i na onom svijetu, a nevjernike }e u zabludi ostaviti; Allah radi {ta ho}e.

29. 28. Zar ne vidi} one koji su umjesto zahvalnosti Allahu na blagodatima Â- nezahvalno{u uzvratili i narod svoj u Ku}u propasti doveli,

30. 29. u d`ehennem, u kome }e gorijeti, - a u`asno je on prebivali{te! Â-

31. 30. i izmislili Allahu ortake da bi zavodili s puta Njegova? Reci: "Nasla|ujte se, zavr{i}ete sigurno u vatri!"

32. 31. Reci vjernicima, robovima Mojim, da molitvu obavljaju i da udjeljuju i tajno i javno, dio onoga {to im mi darujemo, prije nego {to nastupi dan u kome ne}e biti trgovanja ni prijateljstva.

33. 32. Allah je stvoritelj nebasa i Zemlje; On spu{ta s neba ki}u i ~ini da pomo}u nje ra|aju plodovi kojima se hranite; i daje vam da se koristite la|ama koje plove morem voljom Njegovom, i daje vam da se rijekama koristite;

34. 33. i daje vam da se koristite Suncem i Mjesecom, koji se stalno kre}u, i daje vam da se koristite no}i i danom;

35. 34. i daje vam svega onoga {to od Njega i{tete, i ako biste Allahove blagodati brojali, ne biste ih nabrojali. - ^ovjek je, uisitnu, nepravedan i nezahvalan.

36. 35. A kada Ibrahim re~e: "Gospodaru moj, u~ini ovaj grad bezbjednim i sa~uvaj mene i sinove moje da se klanjamo kumirima,

37. 36. oni su, Gospodaru moj, mnoge ljude na stranputicu naveli. Onaj ko bude mene slijedio Â- moje je vjere, a onaj ko bude protiv mene ustajao, pa Â- Ti, uistinu, pra{ta} i samilostan si.

38. 37. Gospodaru na}, ja sam neke potomke svoje naselio u kotlini u kojoj se ni{ta ne sije, kod Tvoga ^asnog hrama, da bi, Gospodaru na}, molitvu obavljali; zato u~ini da srca nekih ljudi ~eznu za njima i opskrbi ih raznim plodovima da bi zahvalni bili.

39. 38. Gospodaru na}, Ti zacijelo zna} {ta mi tajimo, a {ta na javu iznosimo. Allahu ni{ta nije skriveno ni na Zemlji ni na nebu.

40. 39. Hvala Allahu koji mi je u starosti podario Ismaila i Ishaka; Gospodar moj, uistinu, usli}ava molbe.

41. 40. Gospodaru moj, daj da ja i neki potomci moji obavljamo molitvu; Gospodaru na}, Ti usli}i molbu moju!

42. 41. Gospodaru naš, oprosti meni, i roditeljima mojim, i svim vjernicima Â– na Dan kad se bude polagao račun!Â’
43. 42. A ti nikako ne misli da Allah ne motri na ono što rade nevjernici! On im samo pušta do Dana kada će im oči ostati otvorene,
44. 43. i kada će `ureći uzdignutih glava, netremice gledati; a srca će im prazna biti.
45. 44. Ti opominji ljude Danom kada će im kazna doći, kada će oni koji su se ogriješili prema sebi Â– govoriti: "Gospodaru naš, ostavi nas još samo kratko vrijeme, odazvaćemo se pozivu Tvome i slijedićemo poslanike!Â’ Â– "A zar se prije niste zaklinjali da nećete na onaj svijet?
46. 45. I nastanili ste se bili u kućama onih koji su se prema sebi ogriješili, a bilo vam je poznato kako smo s njima postupali, i primjere smo vam navodili."
47. 46. I oni lukavstva svoja pletu, a Allah zna za lukavstva njihova, samo što lukavstva njihova ne mogu brda pokrenuti.
48. 47. Nemoj ni pomisliti da Allah neće održati obećanje Svoje poslanicima Svojim Â– Allah je, uistinu, silan i strog Â–
49. 48. na Dan kada Zemlja bude zamijenjena drugom zemljom, a i nebesa, i kad svi iziđu pred Allaha Jedinoga i Svemoćnog.
50. 49. Toga dana ćeš vidjeti greške povezane u zajedničke okove;
51. 50. kožulje će im od katrana biti, a vatra će lica njihova obavijati, -
52. 51. da Allah kazni svakoga prema zaslugi Â– Allah će zaista brzo račun svidjeti.
53. 52. Ovo je obznana ljudima i da njome budu opomenuti i da znaju da je samo On jedan Bog, i da razumom obdareni prime pouku!

QURAN (BOSNIAN)

15 - Al-Hijr

1. Elif-lam-ra. Ovo su ajeti knjige, Kur'ana jasnog!
2. Za`ali}e nevjernici ~esto {to nisu postali muslimani.
3. Pusti ih neka jedu i nasla|uju se, i neka ih zavara nada, - zna}e oni!
4. A Mi smo uni{tavali gradove samo u odre|eno vrijeme,
5. nijedan narod ne mo`e ni ubrzati ni usporiti konac svoj.
6. Oni govore: "Ej, ti kome se Kur'ân objavljuje, ti si, uistinu lud!
7. Za{to nam meleke ne dovede{, ako je istina {to govori{!Â'
8. Mi meleke {aljemo samo s Istinom, i tada im se ne bi dalo vremena da ~ekaju.
9. Mi, uistinu, Kur'ân objavljujemo i zaista }emo Mi nad njim bdjeti!
10. I prije tebe smo poslanike prija{njim narodima slali
11. i nijedan im poslanik nije do{ao, a da mu se nisu narugali.
12. Eto tako Mi Kur'ân uvodimo u srca nevjernika,
13. oni u nj ne}e vjerovati, a zna se {ta je bilo s narodima davna{njim.
14. Kad bismo njih radi kapiju na nebu otvorili i oni se kroz nju uspinjali,
15. opet bi oni, zacijelo, rekli: "Samo nam se pri~injava, mi smo ljudi op~injeni!"
16. Mi smo na nebu sazvije`|a stvorili i za one koji ih posmatraju ukasili
17. i ~uvamo ih od svakog {ejtana prokletog;
18. a onoga koji kradom prislu{kuje sti`e svjetlica vidljiva.
19. A Zemlju smo prostrli i po njoj nepomi~ne planine razbacali i u~inili da na njoj sve s mjerom raste,
20. i dajemo vam iz nje hranu, a i onima koje vi hranite.
21. I ne postoji ni{ta ~ije riznice ne posjedujemo, a od toga Mi dajemo samo onoliko koliko je potrebno.
22. Mi {aljemo vjetrove da oplo|uju, a iz neba spu{tamo ki{u da imate {ta piti Â- vi time ne mo`ete raspolagati.
23. I samo Mi dajemo `ivot i smrt, i samo smo Mi vje~ni,
24. i samo Mi znamo one koji su vam prethodili, i samo Mi znamo one koji }e poslije do}i,
25. a On, Gospodar tvoj }e ih, zaista, sve sabrati. On je mudar i sve zna.
26. Mi smo stvorili Adema od ilova~e, od blata ustajalog,
27. a jo{ prije smo stvorili d`innove od vatre u`arene.
28. I kad Gospodar tvoj re~e melekima: "Ja }e stvoriti ~ovjeka od ilova~e, od blata ustajalog,

29. i kad mu dam lik i u nj udahnem du{u, vi mu se poklonite!Â´
30. sve meleki su se, zajedno poklonili,
31. osim Iblisa; on nije htio da se njima pokloni.
32. "O, Iblise," Â– re~e On Â– "za{to ti ne htjede da se pokloni{?"
33. "Nije moje" Â– re~e- "da se poklonim ~ovjeku koga si stvorio od ilova~e, od blata ustajalog."
34. "Onda izlazi iz d`enneta", - re~e On -, "nek si proklet
35. i neka se prokletstvo zadr`i na tebi do Dana sudnjeg!"
36. "Gospodaru moj," Â– re~e on Â– "daj mi vremena do dana kada }e oni biti o`ivljeni!"
37. "Daje ti se rok" Â– re~e On Â–
38. "do Dana ve} odre|enog."
39. "Gospodaru moj," Â– re~e -, "zato {to si me u zabludu doveo, ja }u njima naZemlji poroke lijepim predstaviti i potrudi}u se da ih sve zavedem,
40. osim me|u njima Tvojih robova iskrenih."
41. "Ove }u se istine Ja dr`ati" Â– re~e On:
42. "Ti ne}e{ imati nikakve vlasti nad robovima Mojim, osim nad onima koji te budu slijedili, od onih zalutalih."
43. Za sve njih mjesto sastanka d`ehennem }e biti,
44. on }e sedam kapija imati i kroz svaku }e odre|en broj njih pro}i.
45. oni koji su se Allaha bojali i onog {to im je zabranjeno klonili, oni }e u d`ennetskim ba{~ama pored izvora biti.
46. "U|ite u njih sigurni, straha oslobo|eni!"
47. I Mi }emo zlobu iz grudi njihovih istisnuti, oni }e kao bra}a na divanima jedni prema drugima sjediti,
48. tu ih umor ne}e doticati, oni odatle nikada ne}e izvedeni biti.
49. Ka`i robovima Mojim da sam Ja, zaista, Onaj koji pra{ta i da sam milostiv,
50. ali da je i kazna moja, doista, bolna kazna!
51. I obavijesti ih o gostima Ibrahimovim, -
52. kada su mu u{li i rekli: "Mir!Â´ Â– on je rekao; "Mi smo se vas upla{ili."
53. "Ne pla{i se!Â´ Â– reko{e -, "donosimo ti radosnu vijest, u~ena sina }e{ imati."
54. "Zar mi donosite radosnu vijest sada kad me je starost ophrvala?" Â– re~e on -, "~ime me radujete?"
55. "Donosimo ti radosnu vijest koja }e se doista obistiniti" Â– reko{e oni -, "zato nadu ne gubi!"
56. "Nadu u milost Gospodara svoga mogu gubiti samo oni koji su zabludjeli" Â– re~e on
57. i upita: "A {ta vi ho}ete, o izaslanici?"
58. "Mi smo poslani narodu navjerni~kom" Â– reko{e -,
59. "samo }emo svu Lutovu ~eljad spasiti,
60. osim `ene njegove, ona }e, odlu~ili smo, sa ostalima kaznu iskusiti."
61. I kad izaslanici do|o{e Lutu,

62. on re~e: "Vi ste, doista, ljudi neznani!Â'

63. "Ne!; - reko~e oni. "Donosimo ti ono u {to ovi stalno sumnjaju,

64. donosimo ti ono {to }e se sigurno dogoditi, a mi, zaista, istinu govorimo.

65. Izvedi ~eljad svoju u gluho doba no~i, a ti budi na za~elju njihovu, i neka se niko od vas ne osvr~e, ve} produ`ite u pravcu kuda vam se nare|uje!"

66. I Mi smo mu objavili ono {to }e se zbiti: da }e oni, svi do posljednjeg, u svitanje uni~teni biti.

67. U to do|o~e stanovnici grada, veseli.

68. "Ovo su gosti moji" Â- re~e on Â- "pa me ne sramotite,

69. i bojte se Allaha, i mene ne ponizujte!"

70. "A zar ti nismo zabranili da ikoga prima{?" Â- povika~e oni.

71. "Ako ve} ho}ete da ne{to ~inite, eto k}eri mojih!Â' Â- re~e on.

72. A `ivota mi tvoga, oni su u pijanstvu svome lutali.

73. i njih je zadesio stra~ glas kad je Sunce izlazilo,

74. i Mi smo u~inili da ono {to je gore bude dolje, i na njih smo kao ki~u grumenje od skamenjene gline sru~ili, -

75. to su, zaista, pouke za one koji posmatraju, -

76. on je pored puta, i sada postoji;

77. to je doista pouka za one koji vjeruju.

78. A i stanovnici Ejke su bili nevjernici,

79. pa smo ih kaznili, i oba su pored puta vidljivi.

80. I stanovnici Hid`ra su poslanike la`nim smatrali,

81. a Mi smo im dokaze Na~e bili dali, ali su oni od njih glave okrenuli.

82. Oni su ku~e u brdima klesali, vjeruju}i da su bezbjedni,

83. pa i njih u svitanje stra~an glas zadesi

84. i ne bija~e im ni od kakve koristi ono {to su bili stekli.

85. Mi smo nebesa i Zemlju i ono {to je izme|u njih mudro stvorili. ^as o`ivljenja }e zacijelo do~i, zato ti velikodu{no oprosti,

86. Gospodar tvoj sve stvara i On je sveznaju}i. Â-

87. Mi smo ti objavili sedam ajeta, koji se ponavljaju, i KurÂ'an veli~anstveni ti objavljujemo.-

88. Ne pru`aj poglede svoje na ono {to Mi dajemo na u`ivanje nekim od njih i ne budi tu`an zbog njih, a prema vjernicima blag budi

89. i reci: "Ja samo javno opominjem!Â' Â-

90. kao {to smo sljedbenike Knjige opomenuli,

91. one koji KurÂ'an na dijelove dijele.

92. I tako Mi Gospodara tvoga, njih }emo sve na odgovornost pozvati

93. za ono {to su radili!

94. Ti javno ispovijedaj ono što ti se naređuje i mnogobroga se okani,
95. Mi želimo te osloboditi onih koji se rugaju,
96. koji pored Allah drugog boga uzimaju; i znaš oni!
97. Mi dobro znamo da ti je teško u duši zbog onoga što oni govore,
98. zato veličaj Gospodara svoga i hvali Ga, i sed' du obavljaš,
99. i sve dok si živ, Gospodaru svome se klanjaš!

QURAN (BOSNIAN)

16 - An-Nahl

1. Ono {to je Allah odredio Â- dogodi}e se; zato to ne po`urujte! Hvaljen neka je On i neka je vrlo visoko iznad onih koje njemu ravnim smatraju!
2. On {alje meleke s Objavom, po volji Svojoj, onim robovima Svojim kojima ho}e: "Opominjte da nema boga osim Mene i bojte Me se!Â"
3. On je mudro nebesa i Zemlju stvorio; neka je On vrlo visoko iznad onih koje Njemu ravnim smatraju!
4. On stvara ~ovjeka od kapi sjemena, a on odjednom Â- otvoreni protivnik!
5. I stoku On za vas stvara; njome se od hladno}e {titite, a i drugih koristi imate, njome se najvi}e i hranite;
6. ona vam je ukras kad je sa ispa}e vra}ate i kad je na pa}u izgonite,
7. a nosi vam i terete u mjesta u koja bez valike muke ne biste stigli Â- Gospodar va} je, uistinu, blag i milostiv Â-
8. i konje, i mazge, i magarce Â- da ih ja}ete, i kao ukras Â- a stvori}e i ono {to ne znate.
9. Allahovo je da uka`e na pravi put, a ima ih i krivih; a da On ho}e, sve bi vas uputio.
10. On spu}ta s neba vodu koju pijete i kojoj se natapa rastinje kojima stoku napasate;
11. On ~ini da vam pomo}u nje raste `ito, i masline, i palme, i gro`le, i svakovrsni plodovi Â- to je, zaista, dokaz za ljude koji razmi}ljaju;
12. On ~ini da se no}i i danom koristite, i Suncem i Mjesecom, a zvijezde su volji Njegovoj pot~injene, - to su, uistinu, dokazi za ljude koji pameti imaju Â-
13. i svim onim {to vam na Zemlji raznobojnog stvara, - to je, doista, dokaz ljudima koji pouku primaju.
14. On ~ini da se morem koristite, da iz njega svje`e meso jedete i da vadite nakit kojim se kitite Â- ti vidi} la}e kako ga sijeku da biste ne{to iz obilja njegova stekli i da biste zahvalni bili.
15. On je po Zemlji nepomi~na brda pobacao da vas ona ne potresa, a i rijeke i puteve da se ispravno usmjeravate,
16. i putokaze, a i po zvijezdama se oni upravljaju.
17. Pa da li je onda Onaj koji stvara kao onaj koji ne stvara?! Urazumite se!
18. Ako vi budete brojili Allahove blagodati, ne}ete ih nabrojiti, - Allah, uistinu, pra}ta i samilostan je -,
19. Allah zna {ta tajite, a {ta javno iznosite.
20. A oni kojima se oni, umjesto Allahu, klanjaju Â- ni{ta ne stvaraju; oni su sami stvoreni;
21. tvari su, nisu `ivi i ne znaju kada }e biti o`ivljeni.
22. Va} Bog je Â- jedan Bog! Srca onih koji u onaj svijet ne vjeruju poriu, oni se oholo{u razme}u,
23. nema sumnje da Allah zna i ono {to oni tajе, a i ono {to javno iznose; On doista ne voli one koji se ohole.
24. A kada ih neko upita: "[ta to Gospodar va} objavljuje?" Â- oni odgovaraju: "Naroda drevnih izmi}ljotine!"

25. da bi na Sudnjem danu nosili ~itavo breme svoje i dio bremena onih koje su, a da oni nisu bili svjesni, u zabludu doveli. A grozno je to {to }e oni nositi!
26. I oni prije njih su spletke pleli, pa je Allah iz temelja zgrade njihove poru{io, i krov se na njih sru{io Â– stigla ih je kazna odakle nisu o~ekivali.
27. A na Sudnjem danu On }e ih osramotiti i upitati: "Gdje su oni koje ste Meni ravnim smatrali, oni zbog kojih ste se prepirali?" Oni koji su razumni re{i }e: "Danas }e bruke i muka nevjernike sti{i
28. kojima su meleki du{u uzeli u ~asu kad su nevjernici bili. I oni }e se pokoriti i re{i: "Mi nismo nikakvo zlo ~inili!" Â– "Jeste, Allah, doista, dobro zna ono {to ste radili,
29. zato ulazite na kapije d`ehennema, u njemu }ete vje~no ostati!" O kako }e prebivali{te onih koji su se oholili Â– grozno biti!
30. A onima koji su se Allaha bojali re{i }e se: "[ta je objavljivao Gospodar va{?" Â– "Dobro!Â´ Â– odgovori}e. Oni koji ~ine dobra djela ima}e jo{ na ovom svijetu lijepu nagradu, a onaj svijet je, sigurno, jo{ bolji. O kako }e boravi{te onih koji su se Allaha bojali Â– divno biti:
31. edenski perivoji u koje }e u{i, kroz koje }e rijeke te{i, i u kojima }e sve {to za`ele imati. Tako }e Allah one koji Ga se budu bojali nagraditi,
32. one kojima }e meleki du{e uzeti Â– a oni ~isti, i kojima }e govoriti: "Mir vama! U{ite u d`ennet zbog onoga {to ste ~inili!Â´
33. Zar mnogobo{ci ~ekaju da im do{u meleki, ili da do{e kazna Gospodara tvoga/ Tako su postupali i oni prije njih; Allah nije bio nepravedan prema njima, oni su sami prema sebi bili nepravedni,
34. i stigla ih je kazna za ru`na djela koja su ~inili, i sa svih strana ih je sna{lo ono ~emu su se rugali.
35. Oni koji Njemu druge smatraju ravnim govore: "Da je Allah htio, ne bismo se ni mi ni preci na{i, pored Allaha, nikome klanjali i ne bismo, bez Njegove volje, ni{ta zabranjenim smatrali." Tako su isto i oni prije njih postupali. A zar su poslanici bili du`ni {to drugo ve} da jasno obznane?
36. Mi smo svakom narodu poslanika poslali: "Allahu se klanjajte, a kumira se klonite!" I bilo je me{u njima onih kojima je Allah na pravi put ukazao, a i onih koji su zaslu`ili da ostanu u zabludi; zato putujte po svijetu da vidite kako su zavr{ili oni koji su poslanike u la` utjerivali.
37. Ma koliko ti `elio da oni budu na pravom outu, Allah ne}e ukazati na pravi put onome koga je u zabludi ostavio i njima niko ne}e pomo}i.
38. Oni se zaklinju Allahom, najte`om zakletvom: "Allah ne}e o`ivjeti onoga koji umre!" A ho}e, to je Njegovo obe}anje koje }e se, doista, ispuniti, - samo {to ve}ina ljudi ne zna -,
39. da bi im objasnio ono oko ~ega su se razilazili i da bi saznali oni koji nisu vjerovali da su la{ci bili.
40. Ako ne{to ho}emo, Mi samo za to reknemo: "Budi!" Â– i ono bude.
41. Oni koji se ise Allaha radi, nakon {to su bili progonjeni, Mi }emo jo{ na ovom svijetu na lijepo mjesto smjestiti; a nagrada na onom svijetu bi}e jo{ ve}a Â– kad bi oni samo znali! Â–
42. onima koji budu trpjeli i u Gospodara svoga se uzdali.
43. Mi smo i prije tebe samo ljude kao poslanike slali i objavljivali im Â– pitajte sljedbenike Knjige ako ne znate Â–
44. jasne dokaze i knjige. A tebi objavljujemo KurÂ´an da bi objasnio ljudima ono {to im se objavljuje, i da bi oni razmislili.
45. A zar su sigurni oni koji ru`ne podmuklosti snuju Â– da ih Allah ne}e u zemlju utjerati ili da im ne}e, odakle ne mogu ni pomisliti, kazna do{i,
46. ili da ih ne}e na putovanjima njihovim kazniti Â– oni ne}e uma}i! Â–
47. ili da ih ne}e malo po malo ka`njavati? Ali, Gospodar va{ je doista blag i milostiv.

48. Zar oni ne vide da sve ono {to je Allah stvorio sad desno, sad lijevo pru`a sjene svoje Allahu poslu{no i da je ono pokorno?
49. Allahu se klanja sve `ivo na nebesima i na Zemlji, u prvom redu meleki, i oni se ne ohole,
50. boje se gospodara svoga koji vlada njima, i ~ine ono {to im se naredi.
51. Allah ka`e: "Dvojici bogova se na klanjajte! Â- samo je jedan Bog -, i samo se Mene bojte!Â'
52. Sve {to je na nebesima i na Zemlji Njegovo je i Njemu treba uvijek poslu{an biti. Zar nekog drugog, osim Allaha, da se bojite?
53. Od Allaha je svaka blagodat koju u`ivate, a ~im vas nevolja kakva zadesi, opet od njega glasno pomo} tra`ite.
54. I kad vam On poslije nevolju otkloni, neki od vas isti ~as Gospodara svoga s drugim izjedna~i
55. da bi nezahvalnost pokazali prema onome {to smo im Mi dali. Pa u`ivajte, ali, zbilja, zna}ete!
56. Mnogobo{ci onima koji ni{ta ne znaju ostavljaju dio hrane koju im Mi dajemo. Allaha mi, bi}ete sigurno pitani zato {to stalno la`i izmi{lajte.
57. Oni Allahu k}eri pripisuju Â- hvaljen neka je On! Â- a sebi ono {to pri`eljkju.
58. I kad se nekome od njih javi da mu se rodila k}i, lice mu potamni i postaje poti{ten,
59. krije se od ljudi zbog nesre}e koja mu je dojavljena; da li ovako prezren da je zadr`i ili da je u zemlju zarovi? Kako ru`no oni prosu|uju!
60. Oni koji u onaj svijet ne vjeruju r|avih su osobina, a Allah ima svojstva najuzvi{enija; On je silan i mudar.
61. Kad bi Allah ljude zbog grijehova njihovih ka`njavao, ni{ta `ivo na Zemlji ne bi ostavio, ali, On ih do roka odre|enog ostavlja, i kad rok njihov do|e, ni za tren ga jedan ne mogu ni odgoditi ni ubrzati.
62. Oni Allahu pripisuju ono prema ~emu sami odvratnost osje}aju i njihovi jezici govore la` da njih ~eka najljep{a nagrada; a njih, nema sumnje, vatra ~eka; oni }e se u nju prvi potjerati.
63. Allaha Nam, Mi smo i prije tebe narodima poslanike slali, ali im je {ejtan lijepim predstavljao postupke njihove i on je sada drug njihov, njih ~eka patnja nesnosna.
64. Mi tebi objavljujemo Knjigu da bi im objasnio ono oko ~ega se razilaze, i da bude vjernicima uputa i milost.
65. Allah vodu s neba spu{ta i njome `ivot mrtvoj zemlji vra}a! To je, zaista, dokaz za ljude koji ho}e da ~uju.
66. Vi imate pouku i u stoci: "Mi vam dajemo da iz utroba njenih mlijeko ~isto pijete, koje nastaje od grizina u buragu i od krvi Â- ukusno onima koji ga piju.
67. A od plodova palmi loze pripremate pi}e i hranu prijatnu. To je, doista, dokaz onima koji pameti imaju.
68. Gospodar tvoj je p~elu nadahnuo: "Pravi sebi ku}e u brdima i u dubovima i u onome {to naprave ljudi,
69. zatim, hrani se svakovrsnim plodovima, pa onda idi stazama Gospodara svoga, poslu{no!" Iz utroba njihovih izlazi pi}e razli~itih boja koje je lijek ljudima. To je, uistinu, dokaz za ljude koji razmi{laju.
70. Allah vas stvara i poslije vam du{e uzima; ima vas koji duboku starost do`ivate, pa brzo zaboravite ono {to saznate. Allah je, zaista, Sveznaju}i i Svemo}ni.
71. Allah opskrbljuju}i vas daje jednima vi{e nego drugima. Ali oni kojima je dato vi{e ne daju onima koji su u njihovoj vlasti, a potrebe su im jednake. Za{to nisu na Allahovim blagodatima zahvalni!
72. Allah za vas stvara `ene od va{e vrste, a od `ena va{ih daje vam sinove i unuke, i ukusna jela vam daje. Pa za{to u la` oni vjeruju, a Allahove blagodati pori~u
73. i klanjaju se pored Allaha, onima koji nisu u stanju da im bilo kakvu hranu daju, ni iz nebesa ni iz zemlje, i koji ni{ta ne mogu!
74. Zato ne navodite Allahu sli~ne! Allah doista zna, a vi ne znate.

75. Allah navodi kao primjer roba u tuđem vlasni{tvu koji ni{ta nema i onoga koga smo Mi bogato obdarili i koji udjeljuje iz toga, i tajno i javno, - zar su oni jednaki? Neka je hvaljen Allah! Ali većina njih ne zna.

76. Allah vam navodi kao primjer dvojicu ljudi od kojih je jedan gluhoj, koji ni{ta nema i koji je na teretu gospodaru svome, - kud god ga po{alje, nikakva dobra ne donese. Da li je on ravan onome koji tra`i da se pravedno postupa, a i sam je na pravom putu?

77. Allah zna tajne nebesa i Zemlje! A Smak svijeta }e u tren oka do{i, ili jo{ br`e, jer je Allah, uistinu, Svemo}ni!

78. Allah vas iz trbuha majki va{i izvodi, vi ni{ta ne znate, i daje vam sluh i vid i razum da biste bili zahvalni.

79. Zar oni ne vide kako ptice u prostranstvu nebeskom bez muke lete, njih samo Allah dr`i. To su, zaista, dokazi ljudima koji budu vjerovali.

80. Allah vam daje da u ku}ama svojim stanujete i daje vam od ko`a stoke {atore koje lahko nosite kad na put idete i kad kona~ite, a od vune njihove i dlake njihove i kostrijeti njihove prostriku i korisne stvari, sve dok se ne istro{ite.

81. Od onoga {to je stvorio Â- Allah vam hlad daje i skloni{ta u brdima vam daje i odje}u koja vas ~uva od vru}ine; daje vam i oklope koji vas u borbi {tite; i tako vam upotpunjava blagodat Svoju da biste bili poslu{ni.

82. A ako oni okrenu glave, pa ti si du`an samo da jasno objavljuje{.

83. Oni priznaju da je blagodat od Allaha, pa je poslije poriu, - većina njih su nevjernici.

84. A na Dan kada od svakog naroda dovedemo po jednog svjedoka, nevjernicima ne}e biti dopu{teno, niti }e se od njih tra`iti da se Allahu umiljavaju.

85. Kad oni koji nisu vjerovali do`ive patnju, ona im se ne}e ni ubla`iti ni odlo`iti.

86. A kad oni koji su Njemu druge ravnim smatrali Â- bo`anstva svoja ugledaju i reknu: "Gospodaru na{, ovo su bo`anstva na{a; njima smo se klanjali, a ne Tebi", - bo`anstva }e im dobaciti; "Vi ste, uistinu, la`ljivci!"

87. I oni }e se toga dana Allahu pokoriti, i propast }e ono {to su potvarali.

88. One koji nisu vjerovali i koji su od Allahova puta odvra}ali Mi }emo dvostrukom kaznom kazniti zato {to su pravili smutnju.

89. A {ta }e biti onog Dana kad protiv svakog naroda dovedemo po jednog svjedoka, od njaga samog, i tebe dovedemo kao svjedoka protiv ovih! Mi tebi objavljujemo Knjigu kao obja{njenje za sve i kao uputu i milost i radosnu vijest za one koji jedino u Njega vjeruju.

90. Allah zahtijeva da se sva~ije pravo po{tuje, dobro ~ini, i da se bli`njima udjeljuje, i razvrat i sve {to je odvratno i nasilje zabranjuje; da pouku primite, On vas savjetuje.

91. I ispunjavajte obaveze na koje ste se Allahovim imenom obavezali i ne kr{ite zakletve kad ste ih tvrdo dali, a Allaha kao jamca sebi uzeli, jer Allah zna ono {to radite.

92. I ne budite kao ona koja bi svoju prelu raspela kad bi je ve} bila ~vrsto oprela, i ne slu`ite se zakletvama svojim da biste jedni druge prevarili samo zato {to je jedno pleme mnogobrojnije od drugog. Allah vas time samo isku{ava, a na Sudnjem danu }e vam, doista, objasniti ono oko ~ega ste se razilazili.

93. Da Allah ho}e, u~inio bi vas sljedbenicima jedne vjere, ali, On u zabludi ostavlja onoga koga ho}e, a na pravi put ukazuje onome kome On ho}e; i vi }ete doista odgovarati za ono {to ste radili.

94. I ne slu`ite se zakletvama svojim zato da biste jedni druge varali, da se ne bi pokliznula noga koja ~vrsto stoji, i da ne biste nesre}u iskusili zato {to ste od Allahova puta odvra}ali; a patnja velika vas jo{ ~eka.

95. I ne zamjenjujte obavezu datu Allahu za ne{to {to malo vrijedi, - ono {to je Allaha Â- za vas je, da znate, bolje!

96. Ono {to je u vas Â- prolazno je, a ono {to je u Allaha Â- vje~no je. One koji su trpjeli Mi }emo sigurno nagraditi mnogostrukom nagradom za ono {to su ~inili.

97. Onome ko ~ini dobro, bio mu{karac ili `ena, a vjernik je, Mi }emo dati da pro`ivi lijep `ivot i, doista, }emo ih nagraditi boljom

nagradom nego što su zaslužili.

98. Kada hoćete da učite Kur'ân, zatražite od Allaha zaštitu od šejtana prokletog,

99. on doista nema nikakve vlasti nad onima koji vjeruju i koji se u Gospodara svoga pouzdaju;

100. njegova je vlast jedino nad onima koji njega za štitnika uzimaju i koji druge Allahu ravnim smatraju.

101. Kada Mi ajet dokinemo drugim, - a Allah najbolje zna što objavljuje, - oni govore: "Ti samo izmišljaš!" A nije tako, nego većina njih ne zna.

102. Reci: "Od Gospodara tvoga objavljuje ga melek Džibrili kao istinu, da još više učvrsti vjernike u vjerovanju, i da bude putokaz i radosna vijest svim muslimanima."

103. Mi dobro znamo da oni govore: "Poučava ga jedan čovjek!" Jezik onoga zbog koga oni krivo govore je jezik tužina, a ovaj Kur'ân je na jasnom arapskom jeziku.

104. Onima koji nećete da vjeruju u Allahove dokaze Allah sigurno neće ukazati na pravi put, i njih čeka patnja nesnosna.

105. Uslijed se da li izmišljaju samo oni koji u Allahove riječi ne vjeruju, i oni su pravi lažljivci.

106. Onoga koji zanijemio Allaha, nakon što je u Njega vjerovao, - osim ako bude na to primoran, a srce mu ostane čvrsto u vjeri -, čeka Allahova kazna. One kojima se nevjerstvo bude mililo stići će srdžba Allahova i njih čeka patnja velika,

107. zato što više vole život na ovom nego na onom svijetu, a Allah neće ukazati na pravi put onima koji neće da vjeruju.

108. To su oni čija je srca i sluh i vid Allah zapleo, i oni su zaista nemarni;

109. oni će, nema sumnje, na onom svijetu biti izgubljeni.

110. Gospodar tvoj je onima koji se isele, nakon što su zlostavljani bili, pa se onda budu borili i sve strpljivo podnosili, - Gospodar tvoj je im, poslije toga, doista, oprostiti i samilostan biti

111. na Dan u kom će svaki čovjek samo o sebi brinuti, i u kome će se svakom Čovjeku za djela njegova puna nagrada ili kazna dati, naprava im se neće učiniti!

112. Allah navodi kao primjer grad, bezbjedan i spokojan, kome je u obilju dolazila hrana sa svih strana, a koji je nezahvalan na Allahovim blagodatima bio, pa mu je Allah zbog onoga što je radio dao da iskusi i glad i strah.

113. I njima je došao poslanik, jedan od njih, ali su ga oni lažljivcem nazvali, i njih je stigla kazna zato što su nepravедni bili.

114. Hranite se dopuštenim i lijepim jelima koja vam Allah daruje i budite zahvalni Allahu na blagodatima Njegovim, ako se samo Njemu klanjate.

115. On vam zabranjuje jedino strv, i krv, i svinjsko meso, i onu koja je zaklana u nečije drugo, a ne u Allahovo ime. A onome ko bude primoran, ali ne iz želje, samo toliko da utoli glad, - pa, Gospodar tvoj je, zaista, oprostiti i samilostan biti.

116. I ne govorite neistine jezicima svojim: "Ovo je dopušteno, a ovo je zabranjeno", da biste tako o Allahu neistine iznosili. Oni koji o Allahu govore neistine - neće uspjeti

117. kratko će učivati, i njih će strašna patnja čekat.

118. Jevrejima smo zabranili ono o čemu smo ti prije kazivali; Mi njima nismo nepravедni bili, oni su sami sebi nepravdu nanijeli.

119. Onima koji urade zlo iz neznanja, pa se kasnije pokaju i poprave, Gospodar tvoj je poslije toga sigurno oprostiti i samilostan biti.

120. Ibrahim je bio primjer čestitosti, pokoran Allahu, pravi vjernik, nije druge smatrao Allahu ravnim,

121. i bio je zahvalan na blagodatima Njegovim; On je njega izabrao i na pravi put izveo,

122. i Mi smo mu sačuvali lijep spomen na ovom svijetu, a na onom svijetu će doista biti među onima dobrima.

123. Poslije smo tebi objavili: "Slijedi vjeru Ibrahimovu, vjeru pravu, on nije Allahu druge smatra ravnim!Â’

124. Svetkovanje subote je propisano onima koji su imali različita mišljenja o njoj, i Gospodar tvoj će na Sudnjem danu njima presuditi u onome oko čega su se razili.

125. Na put Gospodara svoga mudro i lijepim savjetom pozivaj i s njima ne najljepši način raspravljaj! Gospodar tvoj zna one koji su zalutali s puta Njegova, i On zna one koji su na pravom putu.

126. Ako hoćete da na nepravdu uzvratite, onda učinite to samo u onolikoj mjeri koliko vam je učinjeno; a ako otpite, to je, doista, bolje za strpljive.

127. Strpljiv budi! ali, strpljiv će biti samo uz Allahovu pomoć. I ne tuguj za njima, i neka ti nije teško zbog spletkarenja njihova.

128. Allah je zaista na strani onih koji se Allaha boje i grijeha klone i koji dobra djela čine.

QURAN (BOSNIAN)

17 - Al-Isrâ'î

1. Hvaljen neka je Onaj koji je u jednom ~asu no}i preveo Svoga roba iz Hrama ~asnog u Hram daleki, ~iju smo okolinu blagoslovili kako bismo mu neka znamenja Na{a pokazali. Â- On, uisitinu, sve ~uje i sve vidi.
2. A Musau smo Knjigu dali i uputstvom je sinovima Israilovim u~inili: "Mjesto Mene Â- Gospodara drugog ne uzimajte,
3. o, potomci onih koje smo sa Nuhom nosili!Â' On je, doista, bio rob zahvalni.
4. I Mi smo u Knjizi objavili sinovima Israilovim: "Vi }ete doista dva puta nered na Zemlji u~initi i preko mjere oholi postati.
5. I kad do}e vrijeme prve od dvije prijetnje, posla}emo protiv vas robove Na{e, silno mo}ne, oni }e uzdu` i poprijeko zemlju va{u pregaziti, i prijetnja }e se ispuniti.
6. Zatim }emo vam dati pobjedu protiv njih i pomo}i }emo vas imecima i sinovima i u~ini}emo vas brojnijim. Â-
7. Sve {to ~inite - ~inite sebi, dobro i zlo. Â- A kad do}e vrijeme druge prijetnje, posla}emo ih da na licima va{im tugu i jad ostave i da u Hram kao i prvi put, ponovo provale i da sve {to osvoje do temelja poru}e.
8. I Gospodar va{ }e vam se opet smilovati; ako vi ponovo zapo~nete, zapo~e}emo i Mi. A d`ehennem smo za nevjernike tamnicom u~inili.
9. Ovaj KurÂ'an vodi jedinom ispravnom putu, i vjernicima koji ~ine dobra djela donosi radosnu vijest da ih ~eka nagrada velika,
10. a da smo za one koji u onaj svijet ne vjeruju Â- bolnu patnju pripremili.
11. ^ovjek i proklinje i blagosilje; ~ovjek je doista nagao.
12. I Mi smo no} i dan kao dva znamenja u~inili: znamenje za no} smo uklonili, a znamenje za dan smo vidnim u~inili kako biste mogli da tra`ite od Gospodara svoga blagodati i da biste broj godina znali i da biste vrijeme ra~unali; i sve smo potanko objasnili.
13. I svakom ~ovjeku }emo ono {to uradi o vrat privezati, a na Sudnjem danu }emo mu knjigu otvorenu pokazati:
14. " ^itaj knjigu svoju, dosta ti je danas {to }e{ svoj ra~un polagati!Â'
15. Onaj koji ide pravim putem, od toga }e samo on koristi imati, a onaj ko luta Â- na svoju {tetu luta, i nijedan gre{nik ne}e tu}e grijehe nositi. A Mi nijedan narod nismo kaznili dok poslanika nismo poslali!
16. Kad ho}emo jedan grad da uni{timo, onima koji su u njemu na rasko{ navikli prepustimo da se razvratu odaju i da tako zaslu`e kaznu, pa ga onda do temelja razru{imo.
17. I koliko smo samo naroda poslije Nuha uni{tili! A dovoljno je to {to Gospodar tvoj zna i vidi grijehe robova Svojih.
18. Onome ko `eli ovaj svijet, Mi mu brzo dajemo {to ho}emo i kome ho}emo, ali }emo mu poslije d`ehennem pripremiti, u kome }e se osramo}en i odba}en pe}i.
19. A onaj ko `eli onaj svijet i trudi se da ga zaslu`i, a vjernik je, trud }e mu hvale vrijedan biti.
20. Svima njima, i jednima i drugima, dajemo darove Gospodara tvoga; a darovi Gospodara tvoga nisu nikome zabranjeni.
21. Gledaj kako jednima dajemo prednost nad drugima; a na onom svijetu razlika u stepenima i prednostima bi}e, doista, ve}a.
22. Ne stavlja uz Allaha nekog drugog boga Â- da ne bi osudu zaslu`io i bez podr{ke ostao.
23. Gospodar tvoj zapovijeda da se samo Njemu klanjate i da roditeljima dobro~instvo ~inite. kad jedno od njih dvoje, ili oboje,

kod tebe starost do`ive, ne reci im ni: "Uh!" Â- i ne podvikni na njih, i obra}aj im se rije~ima po{tovanja punim.

24. Budi prema njima pa`ljiv i ponizan i reci: "Gospodaru moj, smiluj im se, oni su mene, kad sam bio dijete, njegovali!"

25. Gospodar va{ dobro zna {ta je u du{ama va{im: ako budete poslu{ni, - pa, Allah }e doista oprostiti onima koji se kaju.

26. Daj bli`njem svome pravo njegovo, i siromahu, i putniku-namjerniku, ali ne rasipaj mnogo,

27. jer su rasipnici bra}a {ejtanova, a {ejtan je Gospodaru svome nezahvalan.

28. A ako mora{ da od njih glavu okrene{, jer i sam od Gospodara svoga milost tra`i{ i njoj se nada{, onda im barem koju lijepu rije~ reci.

29. Ne dr`i ruku svoju stisnutu, a ni posve otvorenu Â- da ne bi prekora{io i bez i~ega ostao,

30. Gospodar tvoj pru`a obilnu opskrbu onome kome ho}e, a i ograni~ava je, jer zna i vidi robove Svoje.

31. Ne ubijajte djecu svoju od straha od neima{tine, i njih i vas Mi hranimo, jer je ubijati njih doista veliki grijeh.

32. I {to dalje od bluda, jer to je razvrat, kako je to ru`an put!

33. I ne ubijajte nikoga koga je Allah zabranio, osim kad pravda zahtijeva! A ako je neko, ni kriv ni du`an, ubijen, onda njegovom nasljedniku dajemo vlast, ali neka ni on ne prekora~uje granicu u ubijanju, ta njemu je data vlast.

34. A od imetka siro~ta Â- {to dalje! osim ako `elite da ga unaprijedite, sve dok ne postane punoljetno. I ispunjavajte obavezu, jer }e se za obavezu, zaista odgovarati!

35. Napunite mjeru kad mjerite na litru i pravo mjerite na kantar! To je bolje i posljedice su ljep{e.

36. Ne povodi se za onim {to ne zna{! I sluh, i vid, i razum, za sve to }e se, zaista, odgovarati.

37. Ne hodi po zemlji nadmeno, jer zemlju ne mo`e{ probiti ni brda u visinu dosti}i,

38. sve je to ru`no, Gospodaru tvome mrsko.

39. To je mudrost koju ti Gospodar tvoj objavljuje. I ne dodaj Allahu drugog boga da ne bi u d`ehennem bio ba~en, prekoren i od milosti Njegove udaljen.

40. Zar je va{ Gospodar vas sinovima obdario, a Sebi, kao k}eri, meleke uzeo. Vi, zaista, izgovarate krupne rije~i.

41. Mi u ovom KurÂ'anu obja{njavamo da bi oni pouku izvukli, ali ih on sve vi{e out|uje.

42. Reci: "Da pored Njega postoje drugi bogovi, kao {to oni govore, oni bi onda potra`ili put do Allaha Svevi{njeg".

43. Hvaljen neka je On i vrlo visoko iznad onoga {to oni govore!

44. Njega veli~aju sedmera nebesa, i Zemlja, i oni na njima; i ne postoji ni{ta {to ga ne veli~a, hvale}i Ga; ali vi ne razumijete veli~anje njihovo. Â- On je doista blag i mnogo pra{ta.

45. Kad ~ita{ KurÂ'an izme|u tebe i onih koji u onaj svijet ne vjeruju Mi zastor nevidljiv stavimo,

46. a na srca njihova pokriva~e da ga ne bi razumjeli, i gluhim ih u~inimo. I kad ti spomene{ Gospodara svoga u KuÂ'anu, Njega jedinog, oni se prepla{eni daju u bijeg.

47. Mi dobro znamo {ta oni `ele da ~uju kada dolaze da te prislu{kuju, i o ~emu se sa{aptavaju kad nevjernici govore: "Vi slijedite samo op~injena ~ovjeka!Â'

48. Vidi {ta o tebi ono govore, pa onda lutaju i ne mogu da na|u pravi put.

49. Oni govore: "Zar kada se u kosti pra{inu pretvorimo, zar }emo, kao nova bi}a, doista biti o`ivljeni?"

50. Reci; "Ho}ete, i da ste kamenje ili gvo`je

51. ili bilo kakvo stvorenje za koje mislite da ne mo`e biti o`ivljeno." Â- "A ko }e nas u `ivot vratiti?" Â- upita}e oni, a ti reci:

"Onaj koji vas je i prvi put stvorio", a oni }e prema tebi odmahnuti glavama svojim i upitati: "Kada to?" Ti reci: "Mo`da ubrzo!

52. Bi}e onog Dana kad vas On pozove, i odazva}ete se, hvale}i Ga, i pomisli}ete da ste ostali samo malo vremena."

53. Reci robovima Mojim da govore samo lijepe rije~i: - jer bi {ejtan mogao posijati neprijateljstvo me|u njima, {ejtan je, doista, ~ovjekov otvoreni neprijatelj Â-

54. "Gospodar va{ dobro vas poznaje: ako ho}e, On }e vam se smilovati ili }e vas, ako ho}e, na muke staviti." Â- A Mi tebi nismo dali vlast nad njima.

55. Gospodar tvoj dobro zna one na nebesima i one na Zemlji; Mi smo jedne vjerovjesnike nad drugima odlikovali, a Davudu smo Zebur dali.

56. Reci; "Molite se onima koje, pored Njega, smatrate bogovima, - ali vas oni ne}e mo}i nevolje osloboditi niti je izmijeniti."

57. Oni kojima se oni mole sami tra`e na~ina kako }e se {to vi}e Gospodaru svome pribli`iti, i nadaju se milosti Njegovoj i pla}e se kazne Njegove. A kazne Gospodara tvoga svako treba da se ~uva.

58. I ne postoji nijedno naselje koje Mi prije Sudnjeg dana ne}emo uni{titi ili ga te{koj mucu izlo`iti; to je u Knjizi zapisano.

59. A da ne {aljemo ~uda, zadr`ava nas samo to {to drevni narodi nisu u njih povjerovali; Semudu smo kao vidljivo ~udo kamilu dali, ali oni u nju nisu povjerovali. A ~uda {aljemo samo da zastra}imo.

60. I rekli smo ti: "Svi ljudi su u Allahovoj vlasti!Â' A san koji smo ti dali da usnije{ i drvo ukleto, u KurÂ'anu spomenuto, isku{enje su za ljude. mi ih zastra{ujemo, ali njima to samo pove}ava ionako veliko bezvjerstvo.

61. I kada rekosmo melekima: "Poklonite se Adem!Â' Â- oni se svi, osim Ibilsa, pokloni}e. "Zar da se poklonim onome koga si od ilova~e stvorio?" Â- re~e.

62. "Reci mi", - re~e onda - , "evo ovoga koga si iznad mene uzdigao: ako me ostavi{ do Smaka svijeta sigurno }u, osim malobrojnih, nad potomstvom njegovim zagospodariti."

63. "Odlazi!" Â- re~e On. "Onima koji se za tobom budu povelili i tebi Â- kazna d`ehennemska bi}e vam puna kazna.

64. I zavodi glasom svojim koga mo`e{ i potjera na njih svoju konjicu i svoju pje{adiju, i budi im ortak u imecima, i u djeci, i daji im obe}anja Â- a {ejtan ih samo obmanjuje - ,

65. ali, ti, doista, ne}e{ imati nikakve vlasti nad robovima Mojim!" A Gospodar tvoj je dovoljen kao za{titnik!

66. Gospodar va{ vas radi pokre}e laje po moru da biste tra`ili Njegove blagodati, jer je On prema vama milostiv.

67. Kad vas na moru nevolja zadesi, tada nema onih kojima se ina~e klanjate, postoji samo On. A kad vas On na kopno spasi, vi okre}ete glave; ~ovjek je uvijek nezahvalan!

68. Zar ste sigurni da vas On ne}e u zemlju utjerati ili da protiv vas ne}e pje{anu oluju poslati, pa da onda sebi za{titnika ne}ete na}i?

69. Ili, zar ste sigurni da vas On po drugi put ne}e na more izvesti, i buru na vas poslati i potopiti vas zbog toga {to ste bili nezahvalni? Tada ne biste nikoga na{li ko bi Nas zbog vas na odgovornost pozvao.

70. Mi smo sinove Ademove, doista, odlikovali; dali smo im da kopnom i morem putuju, i opskrbili ih ukusnim jelima, i dali im velike prednosti nad mnogima koje smo stvorili.

71. A na Dan kada pozovemo sve ljude s vo|om njihovim, oni kojima se knjiga njihova da u desnu ruku njihovu ~ita}e knjige svoje i ne}e im biti ni koliko trun jedan u~injena nepravda;

72. onaj ko je na ovom svijetu bio slijep bi}e slijep i na onom i daleko od svakog dobra.

73. I zamalo da te oni odvrata od onoga {to ti Mi objavljujemo, da bi protiv nas ne{to drugo iznio, i tada bi te oni smatrali prijateljem.

74. A da te nismo u~inili ~vrstim, gotovo da bi im se malo priklonio,

75. i tad bismo ti doista dali da iskusiš dvostruku muku u `ivotu i dvostruku patnju poslije smrti; tada ne bi nikoga na{ao ko bi ti protiv Nas pomogao.

76. A oni su te toliko na zemlji uznemiravali da bi te iz nje istjerali, ali, tada ni oni u njoj ne bi dugo, poslije tebe, ostali,

77. jer tako je bilo sa svima onima koji su poslanike protjerali, koje smo prije tebe poslali, i ni ti ne}e{ nai}i na odstupanje od zakona na{eg.

78. Obavljaj propise molitve kad Sunce s polovine neba krene, pa do no}ne tmine, i molitvu u zoru jer molitvi u zoru mnogi prisustvuju.

79. I probdi{ dio no}i u molitvi, - to je samo tvoja du`nost; Gospodar tvoj }e ti na onom svijetu hvale dostojno mjesto darovati.

80. I reci: "Gospodaru moj, u`ini da umerem, a da si Ti zadovoljan mnome i u`ini da iz mrtvih ustanem, a da si Ti zadovoljan mnome, i daruj mi od Sebe snagu koja }e mi pomo}i!"

81. I reci: "Do{la je istina, a nestalo je la`i; la`, zaista, nestaje!"

82. Mi objavljujemo u Kur`anu ono {to je lijek i milost vjernicima, a nevjernicima on samo pove}ava propast.

83. Kad ~ovjeku kakvu blagodat darujemo, on se okre}e i oholo udaljava, a kad ga zadesi zlo, onda o~ajava.

84. Reci: "Svako postupa po svom naho|enju, a samo Gospodar va{ zna ko je na pravom putu."

85. Pitaju te o du{i. Reci: "[ta je du{a Â- samo Gospodar moj zna, a vama je dato samo malo znanja."

86. A da ho}emo, Mi bismo u`inili da i{~ezne ono {to smo ti objavili, i ti, poslije, ne bi nikoga na{ao ko bi ti protiv Nas pomogao,

87. ali Gospodar tvoj je tebi milostiv i Njegova dobrota prema tebi zaista je velika.

88. Reci: "Kad bi se svi ljudi i d`innovi udru`ili da sa~ine jedan ovakav Kur`an, oni, kao {to je on, na bi sa~inili, pa makar jedni drugima pomagali."

89. Mi u ovom Kur`anu obja{njavamo ljudima svakojake primjer, ali ve}ina ljudi nikako ne}e da vjeruje

90. i govore: ""Ne}emo ti vjerovati sve dok nam iz zemlje `ivu vodu ne izvede{;

91. ili dok ne bude{ imao vrt od palmi i loze, pa da kroz njeg svukuda rijeke provede{;

92. ili dok na nas nebo u par~adima ne obori{, kao {to tvrdi{; ili dok Allaha i meleke kao jamce ne dovede{;

93. ili dok ne bude{ imao ku}u od zlata ili dok se na nebo ne uspne{; a ne}emo vjerovati ni da si se uspeo sve dok nam ne donese{ Knjigu da je ~itamo." Reci: "Hvaljen neka je Gospodar moj! Â- zar ja nisam samo ~ovjek, poslanik?"

94. A ljude je, kad im je dolazila objava, odvr}alo od vjerovanja samo to {to su govorili: "Zar je Allah kao poslanika ~ovjeka poslao?"

95. Reci: "Kad bi na Zemlji meleki smireno hodili, Mi bismo im s neba meleka za poslanika poslali."

96. Reci: "Allah je dovoljan svjedok meni i vama, jer On zna i vidi robove Svoje."

97. Onaj kome Allah uka`e na pravi put Â- na pravom putu je, a onome koga u zabludi ostavi, tome, mimo Njega, ne}e{ na}i za{titnika. Mi }emo ih, na Sudnjem danu, sakupiti, licem zemlji okrenute, slijepe, nijeme i gluhe; boravi{te njihovo bi}e d`ehennem; kad god mu plamen jenja, poja~a}emo im oganj.

98. To }e im biti kazna zato {to u dokaze Na{e nisu vjerovali i {to su govorili: "Zar kada postanemo kosti i prah, zar }emo kao nova stvorenja, doista, biti o`ivljeni?"

99. Zar oni ne znaju da je Allah, Stvoritelj nebesa i Zemlje, kadar da stvori sli~ne njima i da im je ve} odredio ~as o`ivljenja u koji nema sumnje? A nevjernici samo poriu.

100. Reci: "Da vi posjedujete riznice milosti Gospodara moga, i tada biste {krtarili iz straha da ne potro{ite; ~ovjek je uistinu tvrdica.

101. Mi smo Musau devet o~evidnih znamenja dali, pa upitaj sinove Israilove kad je precima njihovim do{ao i kada mu je faraon rekao: "Ja mislim , o Musa, da si ti doista op~injen",
102. da je odgovorio: "Ti zna{ da ovo nije dao niko drugi nego Gospodar nebesa i Zemlje, kao o~igledna znamenja, i ja mislim da }e{ ti, o faraone, sigurno nastradati."
103. I faraon odlu~i da ih iz zemlje istjera, pa Mi potopismo i njega i one koji su bili s njim Â– sve,
104. i poslije toga rekosmo sinovima Israilovim: "Naselite se u zemlji, pa kad Smak svijeta do|e, dove{ }emo vas izmije{ane."
105. Mi KurÂ'an pun mudrosti objavljujemo, i na istinit na~in se on objavljuje. A tebe smo poslali samo zato da radosne vijesti donosi{ i da opominje{.
106. I kao KurÂ'an, sve dio po dio ga objavljujemo da bi ga ti ljudima malo pomalo kazivao, i prema potrebi ga objavljujemo.
107. Reci; "Vjerovali u njega ili nevjerovali, oni kojima je jo{ prije objavljivanja njegova dato znanje padaju licem na tle kad im se on ~ita,
108. i govore: "Hvaljen neka je Gospodar na{, obe}anje, Gospodara na{eg se ispunilo!Â'
109. I padaju licem na tle pla~u}i, i on im uve}ava stahopo{tovanje.
110. Reci; "Zovite: Â'AllahÂ' ili zovite: Â'MilostiviÂ', a kako god Ga budete zvali, Njegova su imena najljep{a. Ne izgovaraj na sav glas KurÂ'an kad molitvu obavlja{, a i ne prigu{uj ga; tra`i sredinu izme|u toga"
111. i reci: "Hvaljen Allah koji Sebi nije uzeo djeteta i koji u vlasti nema ortaka, i kome ne treba za{titinik zbog nemo}i Â– i hvale}i Ga veli~aj!Â'

QURAN (BOSNIAN)

18 - Al-Kahf

1. Hvaljen neka je Allah koji Svome robu objavljuje Knjigu, i to ne iskrivljenu, nego
2. ispravnu, da te{kom kaznom, koju }e On dati, opomene, a da vjernike koji ~ine dobra djela divnom nagradom obraduje,
3. u kojoj }e vje~no boraviti,
4. i da opomene one koji govore: "Allah je Sebi uzeo sina."
5. O tome oni ni{ta ne znaju, a ni preci njihovi. Kako krupna rije~ izlazi iz usta njihovih! Oni ne govore drugo do neistinu!
6. Pa zar }e{ ti za njima od tuge svisnuti, ako oni u govor ovaj ne}e da povjeruju?
7. Sve {to je na Zemlji Mi smo kao ukras njoj stvorili da isku{amo ljude ko }e se od njih ljep{e vladati,
8. a Mi }emo nju i golom ledinom u~initi.
9. Misli{ li ti da su samo stanovnici pe}ine, ~ija su imena na plo~i napisana, bili ~udo me|u ~udima Na{im?
10. Kad se nekoliko momaka u pe}ini sklonilo pa reklo; "Gospodaru na{, daj nam Svoju milost i pru`i nam u ovom na{em postupku prisebnost",
11. Mi smo ih u pe}ini tvrdo uspavali za dugo godina.
12. Poslije smo ih probudili da bismo pokazali koja }e od dvije skupine boje ocijeniti koliko su vremena proboravili.
13. Ispri~a}emo ti povijest njihovu- onako kako je bilo. To su bili momci, vjerovali su u Gospodara svoga, a Mi smo im ubje|enje jo{ vi{e u~vrstili.
14. Osnat`ili smo bili njihova srca kad su se digli i rekli; "Gospodar na{ - Gospodar je nebesa i Zemlje, mi se ne}emo pored Njega drugom bogu klanjati, jer bismo tada ono {to je daleko od istine govorili.
15. Narod ovaj na{ je mimo Njega druge bogove prihvatio, za{to jasan dokaz nije donio o tome da se treba njima klanjati/ A ima li nepravednijeg od onoga koji o Allahu iznosi neistinu?
16. Kad napustite njih i one kojima se, a ne Allahu, klanjaju, sklonite se u pe}inu, Gospodar va{ }e vas milo{u Svojom obasuti i za vas }e ono {to }e vam korisno biti pripremiti."
17. I ti si mogao vidjeti kako Sunce, kada se ra|a Â- obilazi pe}inu s desne strane, a kada zalazi Â- zaobilazi je s lijeve strane, a oni su bili u sredini njezinoj. To je dokaz Allahove mo}i! Â- kome Allah uka`e na pravi put, on }e pravim putem i}i, a koga u zabludi ostavi, ti mu ne}e{ na}i za{titnika koji }e ga na pravi put uputiti.
18. I pomislio bi da su budni, ali oni su spavali; i Mi smo ih prevrtali sad na desnu, sad na lijevu stranu, a pas njihov, opru`enih prednjih {apa, na ulazu je le`ao; da si ih vidio, od njih bi pobjegao i strah bi te uhvatio.
19. I Mi smo ih, isto tako, probudili da bi jedne druge pitali. "Koliko ste ovdje ostali?" Â- upita jedan od njih. Â- "Ostali smo dan ili dio dana" Â- odgovori{e. Â- "Gospodar va{ najbolje zna koliko ste ostali" Â- reko{e. Â- "Po{aljite, jednog od vas s ovim srebrenjacima va{im u grad, pa nek vidi u koga je naj~istije jelo i neka vam od njega donese hrane i neka bude ljubazan i neka nikome ne govori ni{ta o vama,
20. jer, ako oni doznaju za vas, kamenova}e vas ili }e vas na silu u svoju vjeru obratiti, i tada nikada ne}ete ono {to `elite postiti!Â'

21. I MI smo, isto tako, učinili da oni za njih saznaju, da bi se uvjerali da je istinito Allahovo obećanje i da u vama oživljenja nema nikakve sumnje, kada su se između sebe o njima raspravljali, i rekli: "Sagradite na ulazu u nju ogradu, Gospodar njihov najbolje zna ko su oni." A onda oni do njih se riječi najviše držalo rekoše: "Napravimo na ulazu u nju bogomolju!â
22. Neki je reči: "Bila su trojica, pas njihov je bio četvrti", a neki je govoriti: "Bila su petorica, pas njihov je bio šest", naglašujući ono što ne znaju, dok je neki reči: "Bila su sedmorica, a pas njihov bio je osmi." Reci; "Gospodaru mome je dobro poznat njihov broj, samo malo njih to zna. Zato ne raspravljaj o njima osim povratno, i ne pitaj o njima od njih nikoga!â
23. I nikako za bilo šta ne reci: "Uradiću to sigurno sutra! â ne dodavši:
24. "Ako Bog da!" A kada zaboraviš, sjeti se Gospodara svoga i reci: "Gospodar moj je me uputiti na ono što je bolje i korisnije od ovoga."
25. A oni su ostali u pećini svojoj tri stotine i još devet godina.
26. Reci: "Allah najbolje zna koliko su ostali; tajne nebesa i Zemlje jedino On zna. Kako On sve vidi, kako On sve čuje! Oni nemaju drugog zaštitnika osim Njega, a On ne uzima nikoga u odlukama Svojim kao ortaka."
27. Kazuju iz Knjige Gospodara svoga ono što ti se objavljuje, niko ne može da izmjeni riječi Njegove, pa ni ti; osim kod Njega, neke naša utočišta nikakva.
28. Budi vrsto uz one koji se Gospodaru svome mole ujutro i naveče u želji da naklonost Njegovu zasluže, i ne skidaj očiju svojih s njih iz želje za sjajem u životu na ovom svijetu, i ne slušaj onoga čije smo srce nehaljnim prema Nama ostavili koji strast svoju slijedi i čiji su postupci daleko od razboritosti
29. i reci: "Istina dolazi od Gospodara vašeg, pa ko hoće â neka vjeruje, a ko hoće â neka ne vjeruje!â Mi smo nevjernicima pripremili vatru čiji je ih dim sa svih strana obuhvatiti; ako zamole pomoć, pomoći je im se tekućinom poput rastopljene kovine koja je lica ispeći. U naša li pića i grozna li boravišta!
30. One koji budu vjerovali i dobra djela učinili â Mi doista nećemo dopustiti da propadne nagrada onome koji je dobra djela učinio â
31. čekaju sigurno edenski vrtovi, kroz koje je rijeke teći, u njima je se narukvicama od zlata kititi i u zelena odijela od dibe i kadife oblačiti, na divanima je u njima naslonjeni biti. Divne li nagrade i krasna li boravišta!
32. I navedi im kao primjer dva čovjeka; jednom od njih smo dva vrta lozom zasađena dali i palmama ih opasali, a između njih postavili.
33. Oba vrta su davala svoj plod, ničega nije manjkalo, a kroz sredinu njihovu smo rijeku proveli.
34. On je i drugog imetka imao. I reče drugu svome, dok je s njim razgovarao; "Od tebe sam bogatiji i jačeg sam roda!"
35. I uđe u vrt svoj nezahvalan Gospodaru svome na blagodatima, govoreći: "Ne mislim da je ovaj ikada propasti,
36. i ne mislim da je ikada Smak svijeta doći; a ako budem vraćen Gospodaru svome, sigurno je nešto bolje od ovoga naša."
37. I reče mu drug njegov, dok je s njim razgovarao: "Zar ne vjeruješ u Onoga koji te je od zamlje stvorio, zatim od kapi sjemena, i najzad te potpunim čovjekom učinio?
38. [to se mene tiče, On, Allah, moj je Gospodar i ja Gospodaru svome ne smatram ravnim nikoga.
39. A zašto nisi, kad si u vrt svoj ušao, rekao: âMa Allah! â moć je samo u Allaha!â Ako vidiš da je u mene manje blaga i manje roda nego u tebe,
40. pa â Gospodar moj može mi bolji vrt od tvog dati, a na tvoj nepogodu s neba poslati, pa da osvane samo klizava ledina, bez ničega,
41. ili da mu voda u ponor ode pa da je ne mogneš pronaći nikada."
42. I propadoše plodovi njegovi i on počeo krčiti ruke svoje čaleći za onim što je u njega utrožio â a loza se bijaše povaljala po podupiračima svojim â i govoraše: "Kamo sreće da Gospodaru svome nisam smatrao ravnim nikoga!â

43. I nije imao ko bi mu mogao da pomogne, osim Allaha; a sam sebi nije mogao pomoći.
44. Tada mo' e pomoći samo Allah, Istiniti, On daje najbolju nagradu i ~ini da se sve na najbolji na~in okon~a.
45. Navedi im kao primjer da je `ivot na ovom svijetu kao bilje, koje i poslije natapanja vodom, koju Mi s neba spu{tamo, ipak postane suho, i vjetrovi ga raznesu. A Allah sve mo' e!
46. Bogatstvo i sinovi su ukras u `ivotu na ovom svijetu, a dobra djela, koja vje~no ostaju, bi}e od Gospodara tvoga bolje nagrađena i ono u {to se ~ovjek mo' e pouzdati.
47. A na Dan kada planine uklonimo, i kad vidi{ Zemlju ogoljenu, - a njih smo ve} sakupili, nijednog nismo izostavili -,
48. pred Gospodarom tvojim bi}e oni u redove poredani: "Do{li ste Nam onako kako smo vas prvi put stvorili, a tvrdili ste da vam ne}emo vrijeme za o`ivljenje odrediti."
49. I Knjiga }e biti postavljena i vidje}ete gre{nike prestravljene zbog onog {to je u njoj. "Te{ko nama!Â' Â- govori}e Â- "kakva je ovo knjiga, ni mali ni veliki grijeh nije propustila, sve je nabrojala!" Â- i na}i }e upisano ono {to su radili. Gospodar tvoj ne}e nikome nepravdu u~initi.
50. A kad smo rekli melekima: "Poklonite se Ademu!Â' Â- svi su se poklonili osim Iblisa, on je bio jedan od d`innova i zato se ogrije{io o zapovijest Gospodara svoga. Pa zar }ete njega i porod njegov, pored Mene, kao prijatelje prihvatiti, kad su vam oni neprijatelji? Kako je {ejtan lo{a zamjena nevjernicima!
51. Ja nisam uzimao njih za svjedoke prilikom stvaranja nebesa i Zemlje ni neke od njih prilikom stvaranja drugih i za pomaga~e nisam uzimao one koji na krivi put upu}uju.
52. A na Dan kad On rekne: "Pozovite one za koje ste tvrdili da su ortaci Moji!" Â- i kad ih pozovu, oni im se ne}e odazvati i Mi }emo u~initi da iskuse patnju zbog njihovih ranijih veza,
53. i gre{nici ugleda}e vatru i uvjeri}e se da }e u nju pasti, i da im iz nje ne}e povratka biti.
54. U ovom KurÂ'anu Mi na razne na~ine obja{njavamo ljudima svakovrsne primjere, ali je ~ovjek, vi{e nego iko, spreman da raspravlja.
55. A ljude, kada im dolazi uputa, odvra}a od vjerovanja i od toga da od Gospodara svoga mole oprosta samo zato {to o~ekuju sudbinu drevnih naroda ili {to ~ekaju da ih sna}e kazna na o~igled svega svijeta.
56. Mi {aljemo poslanike samo zato da donose radosne vijesti i da opominju. A nevjernici se raspravljaju, slu`e}i se neistinama, da bi time opovrgli Istinu, i rugaju se dokazima Mojim i Mojim opomenama.
57. I ima li nepravednijeg od onoga koji, kad se dokazima Gosspodara svoga opominje, za njih ne haje, i zaboravlja na posljedice onog {to je u~inio? Mi na srca njihova pokriva~e stavljamo da KurÂ'an ne shvate, i gluhim ih ~inimo; i ako ih ti na pravi put pozove{ oni, kad su takvi, nikada ne}e pravim putem po}i.
58. Gospodar tvoj mnogo pra{ta i neizmjereno je milostiv; da ih On za ono {to zaslu`uju ka`njava, odmah bi ih na muke stavio. Ali, njih ~eka određeni ~as, od koga ne}e na}i uto~i{ta.
59. A ona sela i gradove smo razorili zato {to stanovnici njihovi nisu vjerovali i za propast njihovu bismo ta~no vrijeme odredili.
60. A kada Musa re~e momku svome: "Sve }u i}i dok ne stignem do mjesta gdje se sastaju dva mora, ili }u dugo, dugo i}i"
61. I kad njih dvojica stigo}e do mjesta na kome se ona sastaju, zaboravi}e na ribu svoju, pa ona u more kliznu.
62. A kada se udalji}e, Musa re~e momku svome: "Daj nam u`inu na{u, jer smo se od ovog na{eg putovanja umorili."
63. "Vidi!" Â- re~e on Â- "kad smo se kod one stijene svratili, ja sam zaboravio onu ribu, - sam {ejtan je u~inio da je zaboravim, da ti je ne spomenem -, mora da je ona skliznula u more; ba{ ~udnovato!"
64. "E, to je ono {to tra`imo!" Â- re~e Musa, i njih dvojica se vrati}e putem kojim su bili do{li,
65. i na{o}e jednog Na{eg roba kome smo milost Na{u darovali i onome {to samo Mi znamo nau~ili.

66. "Mogu li da te pratim" Â- upita ga Musa -, "ali da me pou~i~ onome ~emu si ti ispravno pou~en?"
67. "Ti sigurno ne}e{ mo}i sa mnom da izdr`i{" Â- re~e onaj -,
68. "a ikako bi izdr`ao ono o ~emu ni{ta ne zna{?"
69. "Vidje}e{ da }e strpljiv biti, ako Bog da! Â- re~e Musa Â- "i da ti se ne}u ni u ~emu protiviti."
70. "Ako }e{ me ve} pratiti" Â- re~e onaj -. "onda me ni o ~em ne pitaj dok ti ja o tome prvi ne ka`em!"
71. I njih dvojica krenu}e. I kad se u la|u ukrca}e, onaj je probu}i. "Zar je probu}i da potopi} one koji na njoj plove? U~inio si, doista, ne{to vrlo krupno!Â'
72. "Ne rekoh li ja" Â- re~e onaj Â- "da ti, doista, ne}e{ mo}i izdr`ati sa mnom?"
73. "Ne karaj me {to sam zaboravio" Â- re~e Â- "i ne ~ini mi pote{ko}e u ovom poslu mome!"
74. I njih dvojica krenu}e. I kad sreto}e jednog dje~aka pa ga onaj ubi, Musa re~e: "[to ubi dijete bezgre{no, koje nije nikoga ubilo! U~inio si, zaista, na{to vrlo ru`no!"
75. "Ne rekoh li ja tebi" Â- re~e onaj Â- da ti, doista, ne}e{ mo}i izdr`ati sa mnom?"
76. "Ako te i poslije ovoga za bilo {ta upitam" Â- re~e -, "onda se namoj sa mnom dru`iti. Eto sam ti se opravdao!"
77. I njih dvojica krenu}e; i kad do|o}e do jednog grada, zamoli}e stanovnike njegove da ih nahrane, ali oni odbi}e da ih ugoste. U gradu njih dvojica nai|o}e na jedan zid koji tek {to se nije sru}io, pa ga onaj prezida i ispravi. "Mogao si" Â- re~e Musa Â- "uzeti za to nagradu."
78. "Sada se rastajemo ja i ti!" Â- re~e onaj -, "pa da ti objasnim zbog ~ega nisi mogao da se strpi{.
79. "[to se one la|e ti~e, - ona je vlasni{tvo siromaha koji rade na moru, i ja sam je o{tetio jer je pred njima bio jedan vladar koji je svaku ispravnu la|u otimao;
80. {to se onoga dje~aka ti~e, - roditelji njegovi su vjernici, pa smo se pobojali da ih on ne}e na nasilje i nevjerovanje navratiti,
81. a mi `elim da im Gospodar njihov, mjesto njega, da boljeg i ~estitijeg od njega, i milostivijeg;
82. a {to se onoga zida ti~e, - on je dvojice dje~aka, siro~adi iz grada, a pod njim je zakopano njihovo blago. Otac njihov je bio dobar ~ovjek i Gospodar tvoj `eli, iz milosti Svoje, da oni odrastu i izvade blago svoje. Sve to ja nisam uradio po svome rasu|ivanju. Eto to je obja{njenje za tvoje nestrpljenje!Â'
83. I pitaju te o Zulkarnejnu. ReciÂ': "Kaza}u vam o njemu neke vijesti."
84. Mi smo mu dali vlast na Zemlji i omogu}ili mu da izvr{i ono {to `eli
85. I on po|e.
86. Kad sti`e do mjesta gdje Sunce zalazi, u~ini mu se kao da zalazi u jedan mutan izvor i na|e u blizini njegovoj jedan narod. "O Zulkarnejne," Â- rekosmo Mi Â- "ili }e{ da ih kazni} ili }e{ s njima lijepo da postupi}?"
87. "Onoga ko ostane mnogobo`ac" - re~e -, "kazni}emo, a poslije }e se svome Gospodaru vratiti, pa }e ga i On te{kom mukom mu~iti.
88. A onome ko bude vjerovao i odbra djela ~inio Â- nagrada najljep{a, i s njim }emo blago postupiti."
89. I on opet po|e.
90. I kad sti`e do mjesta gdje Sunce izlazi, on na|e da ono izlazi iznad jednog naroda kome Mi nismo dali da se od njega bilo ~im zakloni.
91. I on postupi s njima isto onako kako je s onima prije postupio.
92. i on po|e.

93. Kad sti`e ime|u dvije planine, na|e ispred njih narod koji je jedva govor razumijevao.

94. "O Zulkarnejne," Â- reko{e oni Â- "Jed`ud` i Med`ud` ~ine nered po Zemlji, pa ho}e{ li da izme|u nas i njih zid podigne{, mi }emo te nagraditi."

95. "Bolje je ono {to mi je Gospodar moj dao" Â- re~e on. "Nego, samo vi pomozite meni {to vi{e mo`ete, i ja }u izme|u vas i njih zid podi}i.

96. Donesite mi velike komade gvo`|a!" I kad on izravna dvije strane brda, re~e: "Pu{ite!" A kad ga usija, re~e: "Donesite mi rastopljen mjed da ga zalijem."

97. i tako oni nisu mogli ni da pre|u niti su mogli da ga prokopaju.

98. "Ovo je blagodat Gospodara moga!" Â- re~e on. "A kada se prijetnja Gospodara moga ispuni, On }e ga sa zemljom sravniti, a prijetnja Gospodara moga }e se sigurno ispuniti."

99. I Mi }emo tada u~initi da se jedni od njih kao talasi sudaraju s drugima. I puhnu}e se u rog, pa }emo ih sve sakupiti,

100. i toga dana }emo nevjernicima d`ehennem jasno pokazati,

101. onima ~ije su o~i bile koprenom zastrte, da o dokazima Mojim razmisle, onima koji nisu htjeli ni{ta da ~uju.

102. Zar nevjernici misle da pored Mene mogu za bogove uzimati robove Moje? Mi smo, doista, za prebivali{te nevjernicima pripremili d`ehennem.

103. Reci: "Ho}ete li da vam ka`em ~ija djela ne}e nikako priznata biti,

104. ~iji }e trud u `ivotu na ovom svijetu uzaludan biti, a koji }e misliti da je dobro ono {to rade?

105. To su oni koji u dokaze Gospodara svoga ne budu vjerovali i koji budu poricali da }e pred Njega izi}i; zbog toga }e trud njihov uzaludan biti i na Sudnjem danu im nikakva zna~aja ne}emo dati.

106. Njima }e kazna d`ehennem biti, zato {to su nevjernici bili i {to su se dokazima Mojim i poslanicima Mojim rugali."

107. Onima koji budu vjerovali i dobra djela ~inili Â- d`ennetske ba{~e }e prebivali{te biti,

108. vje~no }e u njima boraviti i ne}e po`eljeti da ih ne~im drugim zamijene.

109. Reci: "Kad bi more bilo mastilo da se ispi{u rije~i Gospodara moga, more bi presahlo, ali ne i rije~i Gospodara moga, pa i kad bismo se pomogli jo{ jednim sli~nim."

110. Reci: "Ja sam ~ovjek kao i vi, meni se objavljuje da je va{ Bog Â- jedan Bog. Ko `udi da od Gospodara svoga bude lijepo primljen, neka ~ini dobra djela i neka, klanjaju}i se Gospodaru svome, ne smatra Njemu ravnim nikoga!"

QURAN (BOSNIAN)

19 - Maryam

1. Kaf-ha-ja-ajin-sad.
2. Kazivanje o milosti Gospodara tvoga prema robu Njegovu Zekerijjau,
3. kad je on Gospodara svoga tiho zovnuo,
4. i rekao: ""Gospodaru moj, kosti su mi oronule i glava osijedjela, a nikada nisam, kad sam Ti, Gospodaru moj, molbu uputio, nesretan ostao.
5. Bojim se rođaka svojih po krvi poslije mene, a `ena mi je nerotkinja, zato mi pokloni od Sebe sina
6. da naslijedi mene i porodice Jakubovu, i u~ini, Gospodaru moj, da bude{ s njim zadovoljan."
7. "O Zekerijja, javljamo ti radosnu vijest da }e ti se dje~ak roditi, ime }e mu Jahja biti, nikome prije njega to ime nismo htjeli dati."
8. "Gospodaru moj," Â- re~e on Â- "kako }u imati sina kad mi je `ena nerotkinja, a ve} sam duboku starost do`ivio?"
9. "Eto tako!" Â- re~e. "Gospodar tvoj je rekao: ÂTo je Meni lahko, i tebe sam ranije stvorio, a nisi ni{ta bio."
10. "Gospodaru moj," Â- re~e Â- "daj mi neki znak!Â' Â- "Znak }e ti biti {to tri no}i ne}e{ s ljudima razgovarati, a zdrav }e{ biti."
11. i on iziđe iz hrama u narod svoj i znakom im dade na znaje: "Hvalite ga ujutro i nave~e!Â'
12. "O Jahja, prihvati Knjigu odlu~no!Â' Â- a dadasmo mu mudrost jo{ dok je dje~ak bio
13. i nje`nost i ~ednost, i ~estit je bio
14. i roditeljima svojim bio je dobar, i nije bio drzak i nepristojan.
15. I neka je mir njemu na dan kada se rodio i na dan kada je umro i na dan kad bude iz mrtvih ustao!
16. I spomeni u Knjizi Merjemu: kada se od uku}ana svojih na isto~nu stranu povukla
17. i jedan zastor da se od njih zakloni uzela, Mi smo k njoj meleka D`ibrila poslali i on joj se prikazao u liku savr{eno stvorena mu{karca.
18. "Utje~em se Milostivom od tebe, ako se Njega boji{!Â' Â- uziknu ona.
19. "A ja sam upravo izaslanik Gospodara tvoga" Â- re~e on Â- "da ti poklonim dje~aka ~ista!Â'
20. "Kako }e imati dje~aka" Â- re~e ona Â- "kad me nijedan mu{karac dodirnuo nije, a ja nisam nevaljalica!Â'
21. "To je tako!Â' Â- re~e on. "Gospodar tvoj je rekao; ÂTo je Meni lahkoÂ', i zato da ga u~inimo znamenjem ljudima i znakom milosti Na{e. Tako je unaprijed određeno!"
22. I ona zanese i bremenita se skloni daleko negdje.
23. i porođajni bolovi prisiliže je da dođe da stabla jedne palme. "Kamo sreće a sam ranije umrla i da sam potupno u zaborav pala!" Â- uzviknu ona.
24. I melek je, koji je bio ni`e nje, zovnu; "Ne `alosti se, Gospodar tvoj je dao da ni`e tebe potok pote~e.

25. Zatresi palmino stablo, posuše po tebi datule svje`e,
26. pa jedi i pij i budi vesela! A ako vidiš ovjeka kakva, ti reci: "Ja sam se zavjetovala Milostivom da ću ćutjeti, i danas ni s kim neću govoriti."
27. I dođe ona s njim porodici svojoj, noseći ga. "O Merjemo," Ā- rekoše oni Ā- "učinila si nešto neuvieno!
28. Ej ti, koja u vjernosti liči Harunu, otac ti nije bio nevaljao, a ni mati tvoja nije bila nevaljalica."
29. A ona im na njega pokazala. "Kako da govorimo djetetu u bećici?" Ā- rekoše.
30. "Ja sam Allahov rob" Ā- ono reče -, "meni je On Knigu dati i vjerovjesnikom me učiniti
31. i učini me, gdje god budem, blagoslovljenim, i naredi me da dok sam `iv molitvu obavljam i milostinju udjeljujem,
32. i da majci svojoj budem dobar, a ne me mi dopustiti da budem drzak i nepristojan.
33. I neka je mir nada mnogom na dan kada sam se rodio i na dan kada budem umro i na dan kada budem iz mrtvih ustajao! Ā'
34. To je Isa, sin Merjemin, - to je prava istina o njemu, - onaj u koga oni sumnjaju.
35. Nezamislivo je da Allah ima dijete, hvaljen neka je On! kad nešto odluči, On za to rekne samo: "Budi!" Ā- i ono bude.
36. Allah je, uistinu, i moj i vaš Gospodar, zato se klanjajte samo Njemu! To je pravi put.
37. i sljedbenici Knjige su se o njemu u mišljenju podvojili, pa teško onima koji ne vjeruju kada budu na Danu velikom prisutni!
38. Kako je dobro čuti i kako je dobro vidjeti onoga Dana kad pred Nas stanu! A nevjernici su sada u očitom zabludi!
39. I pomeni ih na Dan tuge kada je biti s polaganjem računava završeno, a oni su ravnodušni bili i nisu vjerovali.
40. Mi ćemo Zemlju i one koji `ive na njoj naslijediti i Nama je se oni vratiti.
41. Spomeni, u Knjizi, Ibrahima! On je bio istinoljubiv, vjerovjesnik.
42. Kada je rekao ocu svome: "O oče moj, zašto se klanjaš onome koji nit čuje niti vidi, niti ti može od ikakve koristi biti?
43. O oče moj, meni dolazi znanje, a ne tebi; zato mene slijedi, i ja ću te na pravi put uputiti;
44. o oče moj, na klanjaj se čejtanu, čejtan je Milostivome uvijek neposlušan;
45. o oče moj, bojim se da te od Milostivog ne stigne kazna, pa da budeš čejtanu drug", -
46. otac njegov je rekao: "Zar ti mrziš bo`anstva moja, o Ibrahime? Ako se ne okaniš, zbilja ću te kamenjem potjerati, zato me za dugo vremena napusti! Ā'
47. "Mir tebi!" - reče Ibrahim. "Moliću Gospodara svoga da ti oprost, jer On je vrlo dobar prema meni.
48. I napustiću i vas i sve one kojima se mimo Allaha klanjate i klanjaću se Gospodaru svome; nadam se da neću biti nesretan u klanjanju Gospodaru momu."
49. I pošto napusti njih i one kojima su se, mimo Allaha klanjali, Mi mu Ishaka i Jakuba darovasmo, i obojicu vjerovjesnicima učinismo
50. i darovasmo im svako dobro i učinismo da budu hvaljeni i po dobru spominjani.
51. I spomeni u Knjizi Musaa! On je bio iskren i bio je poslanik, vjerovjesnik.
52. Mi smo ga s desne strane Tura zovnuli i Sebi ga približili da čuje riječi Naše,
53. i darovali smo mu miloću Našom kao vjerovjesnika brata njegova Haruna.
54. I spomeni u Knjizi Ismaila! On je ispunjavao dato obećanje i bio poslanik, vjerovjesnik,
55. i tražio je od čeljadi svoje da molitvu obavljaju i da milostinju udjeljuju, i Gospodar njegov je bio njima zadovoljan.

56. I spomeni u Knjizi Idrisa! On je bio istinoljubiv, i vjerovjesnik,
57. i Mi smo ga na visoko mjesto digli.
58. To su ti vjerovjesnici koje je Allah milo{}u Svojom obasuo, potomci Ademovi i onih koje smo sa Nuhom nosili, i potomci Ibrahimovi i Israilovi, i onih koje smo uputili i odabrali. Kad bi im se ajeti Milostivog ~itali, oni bi licem na tle padali i plakali.
59. A njih smjeni{}e zli potomci, koji molitvu napusti{}e i za po`udama polo{}e; oni }e sigurno zlo pro{}i;
60. ali oni koji su se pokajali, i vjerovali, i dobro ~inili, njima se ne}e nikakva nepravda u~initi, oni }e u d`ennet u{}i,
61. u edenske vrtove koje je Milostivi robovima Svojim obe}ao zato {to su u njih vjerovali, a nisu ih vidjeli, - a obe}anje Njegovo }e se doista ispuniti -,
62. u njima prazne besjede ne}e slu{}ati, ve} samo; "Mir!Â´ i u njima }e i ujutro i nave~e opskrbljeni biti.
63. Da}emo da takav d`ennet naslijedi onaj od robova Na{}ih koji se bude grijeha klonio.
64. "Mi smo u d`ennet u{}li samo dobrotom Gospodara tvoga, On je vladar svega, On zna budu}nost na{}u i pro{}lost na{}u i ono {to je izme|u togaÂ´ Â´ govori}e. Gospodar tvoj ne zaboravlja.
65. On je Gospodar nebesa i Zemlje i onoga {to je izme|u njih, zato se samo Njemu klanjaj i u tome budi istrajan! Zna{}li da ime Njegovo ima iko!
66. ^ovjek ka`e: "Zar }u, kad umrem, zbilja biti o`ivljen?"
67. A zar se ~ovjek ne sje}a da smo ga jo{} prije stvorili, a da nije bio ni{}ta?
68. I tako mi Gospodara tvoga, mi }emo i njih i {ejtane sakupiti, zatim }emo ih dovesti da oko d`ehennema na koljenima kle~e,
69. a onda }emo iz svake skupine izdvojiti one koji su prema Milostivome najdrskiji bili,
70. jer mi dobro znamo one koji su najvi{}e zaslu`ili da u njemu gore.
71. I svaki od vas }e do njega sti}i! Gospodar tvoj se sigurno tako obavezao!
72. Zatim }emo one koji su se grijeha klonili spasiti, a nevjernike }emo da u njemu na koljenima kle~e ostaviti.
73. Kad su im se Na{}i jasni ajeti kazivali, onda su oni koji nisu vjerovali govorili onima koji su vjerovali: "Ili smo mi ili vi u boljem polo`aju i ko ima vi{}e pobornika?"
74. A koliko smo Mi prije njih naroda uni{}tili koji su blagom i izgledom divljenje izazivali!
75. Reci: "Onome ko je u zabludi, neka Milostivi dug `ivot da!Â´ Â´ Ali kad takvi do`ive da se opomene ostvare, bilo kazna, bilo Smak svijeta, zbilja }e saznati ko je u gorem polo`aju i ko ima pobornika manje Â´
76. i Allah }e pomo{}i onima koji su na pravom putu! A dobra djela koja vje~no ostaju Â´ od Gospodara tvoga bi}e bolje nagra|ena i ljep{}e uzvra}ena.
77. Zar nisi vidio onoga koji u dokaze na{}e ne vjeruje i govori; "Zacijelo }e mi biti dato bogatstvo i djeca!"
78. Ili je on budu}nost prozreo ili je od Milostivog obe}anje primio?
79. Nijedno! Mi }emo ono {to on govori zapisati i patnju mu veoma produ`iti,
80. a ono {to smo mu dali Â´ naslijediti, i sam samcat }a Nam se vratiti.
81. Oni kao zagovornike nekakva bo`anstva, a ne Allaha, uzimaju.
82. A na valja tako! Bo`anstva }e pore{}i da su im se klanjali, i bi}e im protivnici.
83. Zar ne vidi{} da Mi nevjernike {ejtanima prepu{}tamo da ih {to vi{}e na zlo navra}aju?
84. Zato ne tra`i da {to prije stradaju, Mi im polako dane odbrajamo!

85. Onoga Dana kada ~estite kao uzvanike pred Milostivim sakupimo
86. a kad u d`ehennem `edne gre{nike potjeramo,
87. niko se ni za koga ne}e mo}i zauzimati, osim onoga kome Milostivi dopusti.
88. Oni govore: "Milostivi je uzeo dijete!Â´ Â–
89. Vi, doista, ne{to odvratno govorite!
90. Gotovo da se nebesa raspadnu, a Zemlja provali i planine zdrobe
91. {to Milostivom pripisuju dijete.
92. Nezamislivo je da Milostivi ima dijete, -
93. ta svi }e oni, i oni na nebesima i oni na Zemlji, kao robovi u Milostivog tra`iti uto~i{te!
94. On ih je sva zapamtio i ta~no izbrojio,
95. i svi }e Mu na Sudnjem danu do}i pojedina~no.
96. One koji su vjerovali i dobra djela ~inili Milostivi }e sigurno voljenim u~initi.
97. Mi smo KurÂ´an u~inili lahkim, na tvome jeziku, da bi njime one koji se Allaha boje i grijeha klone obradovao, a inad`ije nepopustljive opomenu.
98. A koliko smo samo naroda prije njih uni{tili! Da li ijednog od njih vidi{ i da li i najslabiji glas njihov ~uje{?

QURAN (BOSNIAN)

20 - TÂĦ-Â-HÂĦ.

1. Ta-ha.
2. Ne objavljujemo Kur'ân da se muĥiĥ,
3. veĥ da bude pouka onome koji se boji, -
4. objavljuje ga stvoritelj Zemlje i nebesa visokih,
5. Milostiv, koji upravlja svemirom svim.
6. Njegovo je ĥto je na nebesima i ĥto je na Zemlji i ĥto je izmeĥu njih i ĥto je pod zemljom!
7. Ako se ti glasno moliĥ, - pa, On zna i ĥta drugom tajno rekneĥ i ĥto samo pomisliĥ!
8. Allah, drugog boga osim Njega nema, najljepĥa imena ima!
9. A da li je do tebe doprla vijest o Musau,
10. kada je vatru ugledao pa ĥeljadi svojoj rekao: "Ostanite vi tu, ja sam vatru vidio, mo`da ĥu vam nekakvu glavnju donijeti ili ĥu pored vatre naĥi nekoga ko ĥe mi put pokazati."
11. A kad do nje doĥe, neko ga zovnu; "O Musa,
12. Ja sam, uistinu, Gospodar tvoj! Izuj, zato, obuĥu svoju, ti si, doista, u blagoslovljenoj dolini Tuva.
13. Tebe san izabrao, zato ono ĥto ti se objavljuje sluĥaj!
14. Ja sam, uistinu, Allah, drugog boga, osim Mene, nema; zato se samo Meni klanjaj i molitvu obavljaj Â- da bih ti uvijek na umu bio!
15. ^as o`ivljenja ĥe sigurno doĥi- od svakog ga tajim -, kad ĥe svaki ĥovjek prema trudu svome nagraĥen ili ka`njen biti.
16. I neka te zato nikako ne odvraĥi od vjerovanja u nj onaj koji u njega ne vjeruje i koji slijedi strast svoju, pa da budeĥ izgubljen.
17. A ĥta ti je to u desnoj ruci, o Musa?"
18. "Ovo je moj ĥtap" Â- odgovori on Â- "kojim se poĥtapam i kojim liĥe ovcima svojim skidam, a slu`i mi i za druge potrebe."
19. "Baci ga, o Musa!Â- Â- reĥe On.
20. I ona ga baci, kad on Â- zmija koja mili.
21. "Uzmi je i ne boj se!- reĥe On -, "Mi ĥemo je vratiti u ono ĥto je bila prije.
22. i uvuci ruku pod pazuhu svoje, ruka ĥe se pojaviti bijela, ali ne bolesna; i eto Â- znamenje drugo,
23. da ti poka`emo neka od Naĥih velikih ĥuda.
24. Idi faraonu jer je u zlu svaku mjeru prevrĥio!Â-
25. "Gospodaru moj," Â- reĥe Musa Â- "uĥini prostranim prsa moja
26. i olakĥaj zadatak moj:

27. odrije{i uzao sa jezika mog
28. da bi razumjeli govor moj
29. i podaj mi za pomo}nika iz porodice moje
30. Haruna, brata mog;
31. osna`i me njime
32. i u~ini drugom u zadatku mome,
33. da bismo Te mnogo hvalili
34. i da bismo Te mnogo spominjali,
35. Ti, uisitnu, zna{ za nas."
36. "Udovoljeno je molbi tvojoj, o Musa!Â' Â- re~e On,
37. "a ukazali smo ti milost Svoju jo{ jednom,
38. kada smo majku tvoju nadahnuli onim {to se samo nadahnu}em sti}e:
39. Â'Metni ga u sanduk i u rijeku baci, rijeka }e ga na obalu izbaciti, pa }e ga i Moj i njegov neprijatelj prihvatiti.Â' I Ja sam u~inio da te svako voli i da raste{ pod okom mojim.
40. Kada je sestra tvoja oti{la i rekla: Â'Ho}ete li da vam poka`em onu koja }e se o njemu brinuti?Â' Â- Mi smo te majci tvojoj povratili da se raduje i da vi}e ne tuguje. A ti si ubio jednog ~ovjeka, pa smo te Mi brige oslobodili i iz raznih nevolja te spasili. I ti si ostao godinama me|u stanovnicima Medjena, zatim si, o Musa, u pravo vrijeme do{ao.
41. i Ja sam te za Sebe izabrao.
42. Idite ti i brat tvoj, sa dokazima Mojim, i neka sam vam Ja uvijek na pameti,
43. idite faraonu, on se, doista, osilio,
44. pa mu blagim rije~ima govorite, ne bi li razmislio ili se pobojao!Â'
45. "Gospodaru na{," Â- reko}e oni Â- "bojimo se da nas odmah na muke ne stavi ili da svaku mjeru zla ne prekora~i."
46. "Ne bojte se!Â' Â- re~e On -, "Ja sam s vama, Ja sve ~ujem i vidim.
47. Idite k njemu i recite; Â'Mi smo poslanici Gospodara tvoga, pusti sinove Israilove da idu s nama i nemoj ih mu~iti! Donijeli smo ti dokaz od Gospodara tvoga, a nek `ivi u miru onaj koji pravi put slijedi!
48. nama se objavljuje da }e sigurno sti}i kazna onoga koji ne povjeruje i glavu okrene.Â'"
49. "Pa ko je Gospodar va{, o Musa?" Â- upita faraon.
50. "Gospodar na{ je onaj koji je svemu onom {to je stvorio dao ono {to mu je potrebno, zatim ga, kako da se time koristi nadahnuo."
51. "A {ta je sa narodima davna{njim?" Â- upita on.
52. "O njima zna sve Gospodar moj, u Knjizi je, Gospodaru mome ni{ta nije skriveno i On ni{ta ne zaboravlja.
53. On je za vas Zemlju posteljom u~inio i po njoj vam prolaze utro, i On spu{ta s neba ki{u!Â' Â- Samo Mi dajemo da uz njenu pomo} u parovima ni~e bilje raznovrsno.
54. Jedite i napasajte stoku svoju! To su dokazi za one koji pameti imaju.
55. Od zemlje vas stvaramo i u nju vas vra}amo i iz nje }emo vas po drugi put izvesti.

56. I Mi smo faraonu sve dokaze Na{e pokazali, ali je on ipak porekao i da povjeruje odbio.
57. "Zar si do{ao da nas pomo}u vrad`ibe svoje iz zemlje na{e izvede{, o Musa?" Â- upitao je.
58. "I mi }emo tebi vrad`ibinu sli~nu ovoj doista pripremiti! Zaka`i nam ro~i{te koga }emo se i mi i ti pridr`avati, onako kako odgovara i nama i tebi!Â'
59. "Neka ro~i{te bude za praznik" Â- re{e Musa Â- "i nek se narod izjutra sakupi."
60. I faraon ode, sakupi ~arobnjake svoje i poslije do{e.
61. "Te{ko vama! Â- re{e im Musa. "Ne iznosite la`i o Allahu, pa da vas On kaznom uni{ti; a sigurno ne}e uspjeti onaj koji la`i iznosi!Â'
62. I oni se, tiho {ap}u}i, stado{e o svom poslu izme|u sebe raspravljati.
63. "Ova dvojica su ~arobnjaci" Â- reko{e jedni drugima -, "ho}e da vas vrad`binama svojim iz zemlje va{e izvedu i da uni{te vjeru va{u prelijepu;
64. zato lukavstvo svoje pametno pripremite, a onda u red stanite. Ko danas pobijedi, sigurno }e postiti {ta `eli!Â'
65. "O Musa," Â- reko{e oni Â- "ho}e{ li ti ili }emo najprije mi baciti?"
66. "Bacite vi!Â' Â- re{e on Â- i odjednom mu se pri~ini da konopi njihovi i {tapovi njihovi, zbog vrad`ine njihove, kre}u,
67. i Musa u sebi osjeti zebnju.
68. "Ne boj se!" Â- rekosmo Mi -, "ti }e{, doista, pobijediti!
69. Samo baci to {to ti je u desnoj ruci, proguta}e ono {to su oni napravili, jer je ono {to su oni napravili samo varka ~arobnjaka, a ~arobnjak ne}e, ma gdje do{ao, uspjeti."
70. I ~arobnjaci se baci{e licem na tle govore}i: "Mi vjerujemo u Musaova i Harunova Gospodara!Â'
71. "Vi ste mu povjerovali" Â- viknu faraon Â- "prije nego {to sam vam ja dopustio! On je u~itelj va{, on vas je vrad`bini nau~io i ja }u vam, zacijelo, unakrst ruke i noge va{e odsje}i i po stablima palmi vas razapeti i sigurno }ete saznati ko je od nas u mu~enju stra{niji i ustrajniji."
72. "Mi ne}emo tebe staviti iznad jasnih dokaza koji su nam do{li, tako nam Onoga koji nas je stvorio!" Â- odgovori{e oni -, "pa ~ini {to ho}e{; to mo`e{ da u~ini{ samo u `ivotu na ovom svijetu!
73. Mi vjerujemo u Gospodara na{eg da bi nam grijehe na{e oprostio i vrad`bine na koje si nas ti primorao. A Allah bolje nagra|uje i ka`njava trajnije."
74. Onoga koji pred Gospodara svoga kao nevjernik izi|e ~eka d`ehennem, u njemu ne}e ni umrijeti ni `ivjeti;
75. a one koji pred Njega izi|u kao vjernici, a koji su dobra djela ~inili Â- njih sve ~ekaju visoki stepeni,
76. edenski vrtovi kroz koje }e rijeke te}i, u njima }e oni vje~no ostati, i to }e biti nagrada za one koji se budu od grijeha o~istili.
77. I Mi objavismo Musau: "No}u izvedi robove Moje i s njima suhim putem pro|i, ne strahuju}i da }e te oni sti}i i da }e{ se utopiti."
78. A faraon je za njima s vojskama svojim krenuo, ali su ih talasi mora prekrili;
79. faraon je narod svoj u zabludu doveo, a nije na pravi put izveo.
80. O sinovi Israilovi, Mi smo vas od neprijatelja va{eg izbavili, i na desnu stranu Tura vas doveli, i manu i prepelice vam slali.
81. "Jedite ukusna jela kojima vas opskrbljujemo i ne budite u tome obijesni da vas ne bi sna{la srd`ba Moja; a koga sna|e srd`ba Moja Â- nastradao je!
82. Ja }u sigurno oprostiti onome koji se pokaje i uzvjeruje i dobra djela ~ini, i koji zatim na pravom putu istraje."

83. "A zašto si prije naroda svoga po`urio, o Musa"
84. "Evo ide za mnom" Â- odgovori on -, "a po`urio sam k Tebi, Gospodaru moj, da budeš zadovoljan."
85. "Mi smo narod tvoj poslije tvog odlaska u iskušenje doveli" Â- reče On -, "njega je zaveo Samirija."
86. I Musa se narodu svome vrati srdit i `alostan. "O narode moj" Â- reče Â- "zar vam Gospodar va{ nije dao lijepo obećanje? Zar vam se vrijeme oduljilo, ili hoćete da vas stigne srd`ba Gospodara va{eg, pa se zato niste dr`ali obećanja koje ste mi dali!Â'
87. "Nismo prekrili ti obećanje od svoje volje" Â- odgovoriše. "Bili smo natovareni teretima, nakitom narodnim, pa smo to bacili." A to isto uradio je i Samirija,
88. pa im izlio tele koje je davalo glas kao da muče, i oni su onda rekli: "Ovo je va{ bog i Musaov bog, on ga je zaboravio!"
89. Zar oni nisu vidjeli da im ono ni riješi ne odgovara i da od njih ne mo`e nikakvu nevolju otkloniti niti im ikakvu korist pribaviti?
90. A njima je Harun još prije govorio: "O narode moj, vi ste njime samo u iskušenje dovedeni; Gospodar va{ je Milostivi, zato slijedite mene i slušajte naređenje moje!"
91. "Mi ćemo mu se klanjati sve dok nam se ne vrati Musa" Â- odgovorili su oni.
92. "O Harune," Â- povika Musa Â- "{ta te je spriječilo, kad si ih vidio da su zalutali,
93. da za mnom nisi po{ao? Zašto nisi naređenje moje poslušao?"
94. "O sine majke moje," Â- reče Harun Â- "ne hvataj me za bradu i za kosu moju! Ja sam se plašio da ti ne rekneš: Â'Razdor si me|u sinovima Israilovim posijao i nisi postupio onako kako sam ti rekao.Â'"
95. "A šta si to ti htio, o Samirija?" Â- upita Musa.
96. "Ja sam vidio ono što oni nisu vidjeli" Â- odgovori on -, "pa sam {aku zemlje ispod izaslanikove stope uzeo i to bacio, i eto tako je u mojoj duži ponikla zla misao."
97. "E onda se gubi!Â' Â- reče Musa -, "nitavog svog `ivota ćeš govoriti: Â'Neka me niko ne dotiče!Â' a neka te još i određeni čas koji te ne}e mimoići. Pogledaj samo ovog tvog "boga" kojem si se klanjao; mi ćemo ga sigurno spaliti i po moru mu prah rasuti.
98. Va{ bog je Â- Allah, drugog boga, osim Njega, nema! On sve zna!"
99. I tako, eto, kazujemo ti neke vijesti o onima koji su bili i nestali, i objavljujemo ti od Sebe KurÂ'an.
100. Ko za njega ne bude mario, na Sudnjem danu će doista teško breme ponijeti,
101. vječno će u mucu ostati, a jeziv tovar će im na Sudnjem danu biti,
102. na Dan kada će se u rog puhnuti. Toga dana ćemo nevjernike modre sakupiti
103. i jedan drugom će tiho govoriti: "Niste ostali vi{e od deset dana."
104. Mi dobro znamo o čemu će oni govoriti kad najrazboritiji ime|u njih rekne; "Ostali ste samo dan jedan!"
105. A pitaju te o planinama, pa ti reci: "Gospodar moj će ih u prah pretvoriti i zasuti,
106. a mjesta na kojima su bile ravnom ledinom ostaviti,
107. ni udubina ni uzvisina na Zemlji nećeš vidjeti."
108. Toga dana će se oni glasniku odazvati, moraće ga slijediti i pred Milostivim glasovi će se stići i ti ćeš samo {apat čuti.
109. Toga dana će biti od koristi samo posredovanje samo onoga kome Milostivi dopusti i dozvoli da se za nekoga govori.
110. On zna šta su radili i šta ih neka, a oni znanjem ne mogu Njega obuhvatiti.
111. Ljudi će se

112. ivome i Vje~nom pokoriti, onaj koji Mu je druge ravnim smatrao svaku nadu }e izgubiti,

113. 112. a onaj ko je dobra djela ~inio, a vjernik bio, ne}e se nepravde ni zakidanja nagrade pla~iti.

114. 113. i eto tako, Mi KurÂ'an na arapskom jeziku objavljujemo i u njemu opomene ponavljamo da bi se oni grijeha klonili ili da bi ih na poslu~nost pobudio.

115. 114. Neka je uzvi~en Allah, Vladar Istiniti! I ne `uri s ~itanjem KurÂ'ana prije nego {to ti se objavljivanje njegovo ne zavr{i, i reci; "Gospodaru moj, Ti znanje moje pro~iri!Â'

116. 115. A Adem u smo odmah u po~etku naredili; ali on je zaboravio, i nije odlu~an bio.

117. 116. A kad smo melekima rekli: "Poklonite se Adem u!" Â- svi su se oni poklonili, samo Iblis nije htio.

118. 117. "O Ademe," Â- rekli smo Â- "ovaj je doista neprijatelj tebi i tvojoj `eni, zato nikako ne dozvoli da on bude uzrok va~em izlasku iz d`enneta, pa da se onda mu~i.

119. 118. U njemu ne}e{ ni ogladnjeti, ni go biti,

120. 119. u njemu ne}e{ ni o`ednjeti, ni `egu osjetiti."

121. 120. Ali {ejtan mu po~e bajati i govoriti; "O Ademe, ho}e{ li da ti poka`em drvo besmrtnosti i carstvo koje ne}e nestati?"

122. 121. I njih dvoje pojedoe s njega i ukaza~e im se stidna mjesta njihova pa po~e{e po njima li~e d`ennetsko stavljati Â- tako Adem nije Gospodara svoga poslu~ao i s puta je skrenuo.

123. 122. Poslije ga je Gospodar njegov izabranikom u~inio, pa mu oprostio i na pravi put ga uputio.

124. 123. "Izlazite iz njega svi" Â- re~e On -, "jedni drugima ~ete neprijatelji biti!" Od Mene }e vam uputa dolaziti, i onaj ko bude slijedio uputu Moju ne}e zalutati i ne}e nesre~an biti.

125. 124. A onaj ko okrene glavu od Knjige Moje, taj }e te~kim `ivotom `ivjeti i na Sudnjem danu }emo ga slijepim o`ivjeti.

126. 125. "Gospodaru moj," Â- re}i }e Â- "za~to si me slijepa o`ivio kada sam vid imao?"

127. 126. "Evo za~to" Â- re}i }e On: "Dokazi Na~i su ti dolazili, ali si ih zaboravljao, pa }e{ danas ti isto tako biti zaboravljen."

128. 127. I tako }emo Mi kazniti sve one koji se pohotama previ~e odaju i u dokaze Gospodara svoga ne vjeruju. A patnja na onom svijetu bi}e, uisitnu, bolnija i vje~na.

129. 128. Zar njima nije poznato koliko smo naroda prije njih uni~tili, onih po ~ijim nastambama oni hode! to su, zaista, dokazi za ljude pametne.

130. 129. I da nije ranije izre~ene rije~i Gospodara tvoga, kazna bi ve} bila neminovna.

131. 130. Zato otrpi njihove rije~i i obavljaj molitvu, hvale}i Gospodara svoga, prije izlaska Sunca i prije zalaska njegova, i obavljaj je u no~nim ~asovima, i na krajevima dana, - da bi bio zadovoljan.

132. 131. I nikako ne gledaj dugo ljepote ovoga svijeta koje Mi kao u`itak raznim sortama nevjernika pru`amo, da ih time na ku~nju stavimo, ta nagrada Gospodara tvoga je bolja i vje~na.

133. 132. Naredi ~eljadi svojoj da obavlja molitvu i istraj u tome! Mi ne tra`imo od tebe da se sam hrani~, Mi }emo te hraniti! A samo one koji se budu Allaha bojali i grijeha klonili ~eka lijep svr~etak.

134. 133. Mnogobo~ci govore; "Za~to nam ne donese kakvo ~udo od Gospodara svoga?" A zar im ne dolazi obja~njenje o onome {to ima u davna~njim listovima?

135. 134. A da smo ih kakvom kaznom prije njega uni~tili, sigurno bi rekli: "Gospodaru na~, za~to nam nisi poslanika poslao, pa bismo rije~i Tvoje slijedili prije nego {to smo poni`eni i osramo~eni postali."

136. 135. Reci: "Svi mi ~ekamo, pa ~ekajte i vi, a sigurno }ete saznati ko su bili sljedbenici prave vjere i ko je bio na pravom putu."

QURAN (BOSNIAN)

21 - Al-Anbiyā'

1. Ludima se bli`i ~as polaganja ra~una njihova, a oni, bezbri`ni, ne mare za to.
2. I ne do`e im nijedna nova opomena od Gospodara njihova kojoj se, slu{aju}i je, ne podsmjehuju
3. Srca rasijanih. A mnogobroci govore {apatom: "Da li je ovaj ne{to drugo do ~ovjek kao i vi? Zar }ete slijediti vred`inu, a vidite da jest?"
4. "Gospodar moj zna" Â- re~e on Â- "{ta se govori i na nebu i na Zemlji; On sve ~uje i sve zna!"
5. Oni, ~ak, govore: "To su samo smu{eni snovi; on ga izmi{lja; on je pjesnik; neka nam donese kakvo ~udo kao i prija{nji poslanici!"
6. Nijedan grad koji smo Mi prije njih uni{tili nije u ~udo povjerovao, pa zar }e ovi vjerovati?
7. I prije tebe smo samo ljude slali kojima smo objavljivali, zato pitajte sljedbenike Knjige ako ne znate vi!
8. Mi ih nismo stvarali kao bi}a koja `ive bez hrane, ni oni nisu besmrtni bili.
9. Poslije smo im obe}anje ispunjavali, i njih, i one koje smo htjeli, spasavali, a one koji su nevaljali bili uni{tavali.
10. Mi vam Knjigu objavljujemo u kojoj je slava va{a, pa za{to se ne opametite?
11. A koliko je bilo nevjerni~kih sela i gradova koje smo uni{tili i poslije kojih smo druge narode podigli!
12. I ~im bi silu Na{u osjetili, kud koji bi se iz njih razbje`ali.
13. "Ne bje`ite, vratite se u`ivanjima va{im i domovima va{im, mo`da }e vas neko {to upitati."
14. "Te{ko nama," Â- oni bi govorili -, "mi smo, zaista, nevjernici bili!"
15. I kukali bi tako sve dok ih ne bismo u~inili, kao `ito po`njeveno, nepomi~nim.
16. Mi nismo stvorili nebo i Zemlju, i ono {to je izme|u njih, da se zabavljamo.
17. Da smo htjeli da se zabavljamo, zabavljali bismo se onako kako Nama dolikuje, ali Mi to ne ~inimo,
18. Nego isitnom suzbijamo la`, istina je ugu{i i la`i nestane; a te{ko vama zbog onoga {to o Njemu iznosite!
19. Njegovo je ono {to je na nebesima i na Zemlji! A oni koji su kod njega ne zaziru da mu se klanjaju, i ne zamaraju se,
20. Hvale ga no}u i danju, ne malaksavaju.
21. Zar }e kumiri koje oni od zemlje prave mrtve o`ivjeti?
22. Da Zemljom i nebesima upravljaju drugi bogovi, a ne Allah, poremetili bi se. Pa nek je uzvi{en Allah, Gospodar svemira, od onoga {to Mu pripisuju!
23. On ne}e biti pitan za ono {to radi, a oni }e biti pitani.
24. Zar da pored Njega oni uzimaju bogove?! Reci; "Doka`ite!" Ova Knjiga je pouka za moje sljedbenike, a bilo je knjiga i za one koji su prije mene bili i nestali. Me|utim, ve}ina njih ne zna istinu, pa zato glave okre}u.
25. Prije tebe nijednog poslanika nismo poslali, a da mu nismo objavili: "Nema boga osim Mene, zato se Meni klanjajte!"

26. Oni govore: "Milostivi ima dijete!" Hvaljen neka je On! A meleki su samo robovi po{tovani.
27. Oni ne govore dok On ne odobri i postupaju onako kako On naredi.
28. On zna {ta su radili i {ta }e uraditi, i oni }e se samo za onoga kojim On bude zadovoljan zauzimati, a oni su i sami, iz stahopo{tovanja prema Njemu, bri`ni.
29. A onoga od njih koji bi rekao: "Ja sam, doista, pored Njega, bog!" Â- kaznili bismo d`ehennemom, jer Mi tako ka`njavamo mnogobo{ce.
30. Zar ne znaju nevjernici da su nebesa i Zemlja bili jedna cjelina, pa smi ih Mi raskomadali, i da Mi od vode sve `ivo stvaramo? I zar ne}e vjerovati?
31. Mi smo po Zemlji nepomi~ne planine razmjestili da ih ona ne potresa, i po njima smo staze i bogaze stvorili da bi oni kuda `ele stizali.
32. I to {to je nebeski svod osiguran Na{e je djelo, a oni se ipak okre}u od znamenja koja su na njemu.
33. I no} i dan Njegovo su djelo, i Sunce i Mjesec, i svi oni nebeskim svodom plove.
34. Nijedan ~ovjek prije tebe nije bio besmrtn; ako ti umre{, zar }e oni do vijeka `ivjeti?
35. Svako `ivo bi}e smrt }e okusiti! Mi vas stavljamo na ku{nju i u zlu i u dobru i Nama }ete se vratiti.
36. Kada te vide nevjernici, samo ti se rugaju: "Je li to onaj koji va{e bogove huli?" A oni sami ne vjeruju kada se spomene Milostivi.
37. ^ovjek je stvoren od `urbe. Pokaza}u Ja vama, doista, dokaze Svoje, zato Me ne po`urujte!
38. Oni govore: "Kada }e ve} jednom ta prijetnja, ako istinu govorite?"
39. A da nevjernici znaju da tada ne}e mo}i da otklone vatru od lica svojih i le}a svojih, i da im niko ne}e mo}i pru`iti pomo},
40. Nego }e im nenadano do}i i zaprepastiti ih i da je ne}e mo}i nazad vratiti i da im se ne}e vremena dati!
41. I prije tebe su poslanike ruglu izvirgavali, pa je one koji su im se rugali stiglo ba{ ono ~emu su se rugali.
42. Reci: "Ko }e vas od Milostivog no}u i danju {tititi?" Niko! Pa ipak oni od KurÂ'ana glave okre}u.
43. Zar }e ih njihova bo`anstva, a ne Mi, odbraniti? Ta ona sama sebi ne mogu pomo}i, i niko nevjernike od Na{e kazne ne mo`e pod okrilje uzeti!
44. Mi smo ovima, a i precima njihovim, dali da u`ivaju, pa su im dani radosti dugi. A zar oni ne vide da Mi u zemlju njihovu dolazimo i da je s krajeva njezinih umanjujemo, pa kako bi oni bili pobjednici?!
45. Reci: "Ja vas opominjem Objavom!" Â- ali, gluhi ne ~uju poziv kad se opominju.
46. A da ih samo da{ak kazne Gospodara tvoga dotakne, sigurno bi povikali: "Te{ko nama, doista, smo sami sebi nepravdu u~inili!"
47. Mi }emo na Sudnjem danu ispravne terazije postaviti, pa se nikome krivo ne}e u~initi; ako ne{to bude te{ko koliko zrno goru{ice, Mi }emo za to kazniti ili nagraditi. A dosta je to {to }emo Mi ra~une ispitivati.
48. Mi smo Musau i Harunu dali Tevrat, svjetlo i pouka za one koji se budu grijeha klonili,
49. za one koji se Gospodara svoga budu bojali i kad ih niko ne vidi, i koji od ~asa o`ivljenja budu strepjeli.
50. A i ovaj KurÂ'an je blagoslovljena pouka koju objavljujemo, pa zar da ga vi pori~ete?
51. Mi smo jo{ prije Ibrahimu razboritost dali i dobro smo ga poznavali.
52. Kad on ocu svome i narodu svome re~e; "Kakvi su ovo kumiri kojima se i dan i no} klanjate?"
53. oni odgovori{e; "I na{i preci su im se klanjali."

54. "I vi ste, a i preci važi su bili u ovim zabludi" Â- reče.
55. "Govori li ti to ozbiljno ili se samo žali?" Â- upitaše oni.
56. "Ne", - reče Â- "Gospodar vaš je Gospodar nebesa i Zemlje, On je njih stvorio, i ja vam to dokazati.
57. Tako mi Allaha, ja vam, i vi se udaljite, vaše kumire udesiti!" Â-
58. I porazbija ih on u komade, osim onog najvećeg, da bi se njemu obratili.
59. "Ko uradi ovo sa bogovima našim?" Â- povikaše oni -, "zaista je nasilnik".
60. "Huli smo jednog momka kako im huli", - rekoše -, "ime mu je Ibrahim."
61. "Dovedite ga da ga ljudi vide" Â- rekoše Â- "da posvjedoše".
62. "Jesi li ti uradio ovo s bogovima našim, o Ibrahimu?" Â- upitaše.
63. "To je učinio ovaj najveći od njih, pitajte ih ako umiju da govore - reče on.
64. I oni se zamisliše, pa sami sebi rekoše; "Vi ste, zaista, nepravedni!Â-
65. Zatim glave oboriše i rekoše: "Ta ti znaš da ovi ne govore!"
66. "Pa zašto se onda, umjesto Allahu, klanjate onima koji vam ne mogu ni korisiti niti od vas kakvu štetu otkloniti?" Â- upita on.
67. "Teško vama i onima kojima se, umjesto Allahu, klanjate! Zašto se ne opametite?" Â-
68. "Spalite ga i bogove vaše osvetite, ako hoćete i šta da učinite!" Â- povikaše.
69. "O vatro", - rekosmo Mi Â- "postani hladna, i spas Ibrahimu!"
70. I oni htjedoše da mu postave zamku, ali ih Mi onemogućismo
71. i spasismo i njega i Luta u zemlju koju smo za ljude blagoslovili,
72. i poklonismo mu Ishaku, i Jakuba kao unuka, i sve ih učinismo dobrim,
73. i učinismo ih vjervjesnicima da upućuju prema zapovijedi Našoj, i objavismo im da čine dobra djela, i da molitve obavljaju, i da milostinju udjeljuju, a samo su se Nama klanjali.
74. I Lutu mudrost i znanje dadosmo i iz grada ga, u kom su stanovnici njegovi odvratne stvari činili, izbavismo Â- to, uistinu, bijaše narod razvratn i zao Â-
75. i u milost Našu ga uvedosmo; on je doista, od onih dobrih.
76. I Nuhu se, kad u davno vrijeme zavapi, odazvasmo i njega i seljad njegovu od jada velikog spasismo
77. i od naroda ga, koji je smatra neistinitim dokaze Naše, zaštitismo. To bijahu opaki ljudi, pa ih sve potopismo.
78. I Davudu i Sulejmanu, kada su sudili o usjevu što su ga noću ovce nečije opasle Â- i Mi smo bili svjedoci suđenju njihovu Â-
79. i učinismo da Sulejman pronikne u to, a obojici smo mudrost i znanje dali. I potčinismo planine i ptice s Davudom Allaha hvale: to smo Mi bili kadri učiniti.
80. I naučismo ga da izražuje pancire za vas da vas štite u borbi s neprijateljem, - pa zašto niste zahvalni?
81. A Sulejmanu vjetar jaki poslučnim učinismo Â- po zapovijedi njegovoj je puhao prema zemlji koju smo blagoslovili; a Mi sve dobro znamo;
82. i čejtane neke da zbog njega rone, a radili su i poslove druge, i nad njim smo Mi bdjeli.
83. I Ejjubu se, kada je Gospodaru svome zavapio: "Mene je nevolja snažila, a Ti si od milostivih najmilostiviji!" Â-
84. odazvasmo i nevolju mu koja ga je morila otklonismo i vratismo mu, miloću Našom, seljad njegovu i uz njih još toliko i da

bude pouka onima koji se Nama klanjaju.

85. I Ismailu, i Idrisu, i Zulkiflu, a svi su oni bili strpljivi.

86. I obasusmo ih milo{ }u Na{ }om, oni doista bijahu dobri.

87. I Zunnunu se, kada srdit ode i pomisli da ga ne}emo kazniti, - pa poslije u tminama zavapi: "Nema boga, osim Tebe, hvaljen neka si! a ja sam se zaista ogrije{io prema sebi!" Â-

88. odazvasmo i tegobe ga spasismo; eto, tako Mi spasavamo vjernike.

89. I Zekerijjau se, kada zamoli Gospdara svoga: "Gospodaru moj, ne ostavljaj me sama, a Ti si jedini vje~an!" Â-

90. odazvasmo i, izlije~iv{i mu `enu, Jahjaa mu poklonismo. Oni su se trudili da {to vi{e dobra u~Ine i molili su Nam se u nadi i strahu, i bili su prema Nama ponizni.

91. A i onu koja je sa~uvala djevi~anstvo svoje, u njoj `ivot udahnu smo i nju i sina njezina znamenjem svjetovima u~inismo.

92. Ova va{a vjera Â- jedina je prava vjera, a Ja sam Â- va{ Gospodar, zato se samo Meni klanjajte!

93. I oni su se izme|u sebe u vjeri podvojili, a svi }e se Nama vratiti.

94. ko bude dobra djela ~inio i uz to vjernik bio, trud mu ne}e li{en nagrade ostati, jer smo mu ga sigurno Mi pribilje`ili.

95. A nezamislivo je da se stanovnici bilo kojeg naselja koje smo Mi uni{tili ne}e Nama vratiti.

96. I kada se otvore Jed`ud` i Med`ud` i kada se ljudi budu niz sve strmine `urno spu{tali

97. i pribli`i se istinita prijetnja, tada }e se pogledi nevjernika uko~iti. "Te{ko nama, mi smo prema ovome ravnodu{ni bili; mi smo sami sebi nepravdu u~inili!Â'

98. I vi, i oni kojima se, pored Allaha, klanjate Â- bi}ete gorivo u d`ehennemu, a u nj }ete doista u}i.

99. Da su oni bogovi, ne bi u nj u{li, i svi }e u njemu vje~no boraviti,

100. u njemu }e prigu{eno uzdisati, u njemu ni{ta radosna ne}e ~uti.

101. A oni kojima smo jo{ prije lijepu nagradu obe}ali, oni }e od njega daleko biti,

102. huku njegovu ne}e ~uti, i vje~no }e u onom {to im budu du{e `eljele u`ivati,

103. ne}e ih brinuti najve}i u`as, nego }e ih meleki do~ekivati: "Evo ovo je va{ dan, vama obe}an!" Â-

104. onoga Dana kada smotamo nebesa kao {to se smota list papira za pisanje. Onako kako smo prvi put iz ni~ega stvorili, tako }emo ponovo iz ni{ta stvoriti, - to je obe}anje Na{e, Mi smo doista kadri to u~initi.

105. Mi smo u Zeburu, poslije Tavrata, napisali da }e Zemlju Moji ~estiti robovi naslijediti.

106. U ovom je doista pouka za ljude koji se budu Allahu klanjali,

107. a tebe smo samo kao milost svjetovima poslali.

108. Reci: "Meni se objavljuje da je va{ Bog Â- jedan Bog, zato se samo Njemu klanjajte!Â'

109. I ako oni le|a okrenu, ti reci: "Ja sam vas sve, bez razlike, opomenuo, a ne znam da li je blizu ili daleko ono ~ime vam se prijeti;

110. On zna glasni izgovorene rije~i, zna i ono {to krijete,

111. a ja ne znam da nije to vama isku{enje, i pru`anje u`ivanja jo{ za izvjesno vrijeme".

112. "Gospodaru moj, presudi onako kako su zaslu`ili!Â' Â- re~e on -, "a od Gospodara na{ega, Milostivoga, treba tra`iti pomo} protiv onoga {to vi iznosite".

QURAN (BOSNIAN)

22 - Al-Hajj

1. O ljudi, Gospodara svoga se bojte! Zaista }e potres, kada Smak svijeta nastupi, veliki doga|aj biti!
2. Na dan kad ga do`ivate svaka dojlja }e ono {to doji zaboraviti, a svaka trudnica }e svoj trud pobaciti, i ti }e{ vidjeti ljude pijane, a oni ne}e pijani biti, ve}e }e tako izgledati zato {to }e Allahova kazna stra{na biti.
3. Ima ljudi koji se bez ikakva znanja prepiru o Allahu i koji slijede svakog {ejtana prkosnoga,
4. za koga je ve} odre|eno da }e svakog onog koga uzme za za{titnika na stranputicu zavesti i u patnju ga ognjenu dovesti.
5. O ljudi, kako mo`ete sumnjati u o`ivljenje, - pa, Mi vas stvaramo od zemlje, zatim od kapi sjemena, potom od ugru{ka, zatim od grude mesa vidljivih i nevidljivih udova, pa vam poka`emo mo} Na{u! A u materice smje{tamo {ta ho}emo, do roka odre|enog, zatim ~inimo da se kao dojen~ad ra|ate i da poslije do mu`evnog doba uzrastate; jedni od vas umiru, a drugi duboku starost do`ivljavaju, pa za~as zaboravljaju ono {to saznavaju. I ti vidi{ zemlju kako je zamrla, ali kad na nju ki{u spustimo, ona ustrep}e i uzbuja, i iz nje iznikne svakovrsno bilje prekrasno,
6. zato {to Allah postoji, i {to je On kadar da mrtve o`ivi, i {to On sve mo`e.
7. i {to }e ^as o`ivljenja, u to nema sumnje, do}i i {to }e Allah one u grobovima o`ivjeti.
8. Ima ljudi koji se o Allahu prepiru bez ikakva znanja i bez ikakva nadahnu}a i bez Knjige svetilje,
9. hode}i nadmeno da bi s Allahova puta odvra}ali; njih na ovom svijetu ~eka poni`enje, a na onom svijetu da}emo im da iskuse patnju u ognju.
10. "Eto to je zbog djela ruku tvojih, jer Allah nije nepravedan prema robovima Svojim".
11. Ima ljudi koji se Allahu klanjaju, ali bez pravog uvjerenja; ako ga prati sre}a, on je smiren, a ako zapadne i u najmanje isku{enje, vra}a se nevjerstvu, pa tako izgubi i ovaj i onaj svijet. To je, uistinu, o~iti gubitak.
12. On se, pored Allaha, klanja onome koji od njega ne mo`e nikakvu {tetu otkloniti niti mu mo`e bilo kakvu korist pribaviti; to je, zaista velika zabluda;
13. klanja se onome ~ije }e mu klanjanje prije nauditi nego od koristi biti; a takav je, doista, lo{ za{titnik i zao drug!
14. Allah }e one koji vjeruju i ~ine dobra djela, zaista, uvesti u d`ennetske ba~ve kroz koje }e rijeke te}i; Allah radi ono {to ho}e!
15. Onaj ko misli da Poslaniku Allah ne}e pomo}i ni na ovom ni na onom svijetu, neka rastegne u`e do tavanice i neka razmisli da li }e njegov postupak, ako se objesi, otkloniti ono zbog ~ega se on ljuti.
16. I tako, eto, Mi ga u vidu jasnih ajeta objavljujemo, a Allah }e onome kome On ho}e na pravi put ukazati.
17. Allah }e na Sudnjem danu odvojiti vjernike od Jevreja, Sabijaca, kr{ana, poklonika vatre i mnogobo`aca. Allah je, zaista, o svemu obavije{ten.
18. Zar ne zna{ da se i oni na nebesima i oni na Zemlji Allahu klanjaju, a i Sunce, i Mjesec, i zvijezde, i planine, i drve}e, i `ivotinje, i mnogi ljudi, a i mnogi kaznu zaslu`uju. A koga Allah ponizi , niko ga ne mo`e po{tovanim u~initi; Allah ono {to ho}e radi.
19. Ova dva protivni~ka tabora spore se oko Gospodara svoga; onima koji ne budu vjerovali bi}e odijela od vatre skrojena, a klju~ala voda bi}e na glave njihove ljevana;

20. od nje }e se istopiti ono {to je u trbusima njihovim, i ko`a,
21. a gvozenim maljevima bi}e mla~eni;
22. kad god poku{aju da zbog te{kog jada iz nje izi|u, bi}e u nju vra}eni: "Iskusite patnju u u`asnoj vatri!"
23. A one koji budu vjerovali i dobra djela ~inili Â- Allah }e sigurno uvesti u d`ennetske ba{~e, kroz koje }e rijeke te}i, u njima }e se narukvicama od zlata i biserom kititi, a odje}a }e im svilena biti.
24. Oni su bili nadahnuti da govore lijepe rije~i i bili su nadahnuti na put Onoga koji je hvale dostojan.
25. Nevjernicima i onima koji odvra}aju od Allahova puta i ^asnog hrama Â- a Mi smo ga namijenili svim ljudima, kako za mje{tanina tako i za do{ljacka Â- i onome ko u njemu bilo kakvo nasilje u~ini da}emo da patnju nesnosnu iskusi.
26. I kada smo kao pribje`i{te Ibrahimu pokazali mjesto gdje je Hram, rekli smo; "Ne smatraj Nama nikoga ravnim, i o~isti ovaj Hram Moj za one koji }e ga obilaziti, koji }e tu u blizini njegovoj stanovati, i koji }e molitvu obavljati
27. i oglasi ljudima had`d`!" Â- dolazi}e ti pje{ke i na kamilama iznurenim; dolazi}e iz mjesta dalekih,
28. da bi koristi imali i da bi u odre|ene dane, prilikom klanja kurbana, kojim ih je Allah opskrbio, Njegovo ime spominjali. Jedite meso njihovo, a nahranite i siromaha ubogog!
29. Zatim, neka sa sebe prljav{tinu uklone, neka svoje zavjete ispune i naka oko Hrama drevnog obilaze.
30. Eto toliko! A ko po{tuje Allahove svetinje, u`iva}e milost Gospodara svoga, - a dozvoljena vam je stoka, osim one o kojoj vam je re~eno, - pa budite {to dalje od kumira poganih i izbjegavajte {to vi{e govor neistiniti,
31. budite iskreno Allahu odani, ne smatrajte nikoga Njemu ravnim! A onaj ko bude smatrao da Allahu ima iko ravan Â- bi}e kao onaj koji je s neba pao i koga su ptice razgrabile, ili kao onaj kojeg je vjetar u daleki predio odnio.
32. Eto toliko! Pa ko po{tiva Allahove propise Â- znak je ~estita srca.
33. Vama one slu`e do odre|enog roka, a poslije, njihovo mjesto je kraj Drevnog hrama.
34. Svakoj vjerskoj zajednici propisali smo klanje kurbana da bi spominjali Allahovo ime prilikom klanja stoke koju im On daje. Va{ Bog je jedan Bog, zato se samo Njemu iskreno predajte! A radosnom vije{u obraduj poslu{ne,
35. ~ija srca, kad se Allah pomene, strah obuzme, i one koji strpljivo podnose nevolje koje ih zadese, i one koji molitvu obavljaju i koji, od onoga {to im Mi dajemo, udjeljuju.
36. A kamile smo vam u~inili jednim od Allahovih obreda had`d`a, i vi od njih imate koristi; zato spominjite Allahovo ime kada budu u redove pore|ane; a kad padnu na zemlju, jedite ih, a nahranite i onoga koji ne prosi, a i onoga koji prosi; tako smo vam ih pot~inili da biste zahvalni bili.
37. Do Allaha ne}e doprijeti meso njihovo i krv njihova, Ali }e Mu sti}i iskreno u~injena dobra djela va{a; tako vam ih je pot~inio da biste Allaha veli~ali zato {to vas je uputio. I obraduj one koji dobra djela ~ine!
38. Allah doista {titi vjernike, Allah sigurni ne voli nijednog izdajnika, nezahvalnika.
39. Dopu{ta se odbrana onima koje drugi napadnu, zato {to im se nasilje ~ini Â- a Allah je, doista, kadar da ih pomogne -,
40. onima koji su ni krivi ni du`ni iz zavi~aja svoga prognani samo zato {to su govorili: "Gospodar na{ je Allah!" A da Allah ne suzbija neke ljude drugima, do temelja bi bili poru{eni manastiri, i crkve, i havre, a i d`amiye u kojima se mnogo spominje Allahovo ime. A Allah }e sigurno pomo}i one koji vjeru njegovu poma`u, - ta Allah je zaista mo}an i silan -,
41. one koji }e, ako im damo vlast na Zemlji, molitvu obavljati i milostinju udjeljivati i koji }e tra`iti da se ~ine dobra djela, a odvra}ati od nevaljalih Â- A Alahu se na kraju sve vra}a.
42. A to {to te oni smatraju la`nim, - pa i prije njih su narod Nuhov, i Ad, i Semud poslanike smatrali la`nim,
43. i narod Ibrahimov i narod Lutov,

44. i stanovnici Medjena; a la`nim je smatran i Musa, i Ja sam nevjernicima vremena davao, zatim sam ih ka`njavao, i kakva je samo bila kazna Moja!
45. I koliko smo naselja uni{tili, ~iji su `itelji gre{nici bili, i ona su opustjela, samo su ru{evine ostale! I koliko bunareva ima zapu{tenih i koliko visokih palata ima praznih!
46. Za{to oni po svijetu ne putuju pa da srca njihova shvate ono {to treba da shvate i da u{i njihove ~uju ono {to treba da ~uju, ali, o~i nisu slijepe, ve} srca u grudima.
47. Oni od tebe tra`e da ih kazna {to prije stigne, i Allah }e ispuniti prijetnju Svoju; a samo jedan dan u Gospodara tvoga traje koliko hiljadu godina, po va{em ra~unanju.
48. I koliko je bilo naselje ~iji su `itelji bili nepravedni, kojima sam Ja kaznu odlagao, da bi najzad, kaznio! A Meni se sve vra}a.
49. Reci: "O ljudi, ja sam tu da vas javno opomenem:
50. one koji budu vjerovali i dobra djela ~inili ~eka opro{taj i opskrba plemenita;
51. a oni koji se budu trudili da dokaze na{e poreknu, uvjereni da }e Nam uma}i, bi}e stanovnici u d`ehennemu.
52. Prije tebe Mi nijednog poslanika i vjerovjesnika nismo poslali, a da {ejtan nije, kad bi on {to kazivao, u kazivanje njegovo ne{to ubacio; Allah bi ono {to bi {ejtan ubacio uklonio, a zatim bi rije~i Svoje u~vrstio Â- Allah sve zna i mudar je Â-
53. da bi ono {to je {ejtan ubacio u~inio isku{enjem za one ~ija su srca bolesna i za one ~ija su svirepa Â- a nevjernici su, zaista, u beskrajnoj neslozi Â-
54. i da bi oni koji su znanjem obdareni spoznali da je Kur`an istina od Gospodara tvoga, pa u nj povjerovali i da mu srca njihova budu sklona. A Allah }e vjernike, doista, na pravi put izvesti.
55. A nevjernici ne}e prestati da u nj sumnjaju, sve dok im iznenada smrt ne do}e ili dok ne osjete patnju na onom svijetu.
56. Tog dana vlast }e samo Allah imati, On }e im suditi: vjernici i oni koji su dobra djela ~inili bi}e u d`ennetskim ba{~ama u`ivanja,
57. a nevjernici oni koji su ajete Na{e poricali, oni }e u patnji sramnoj boraviti.
58. Allah }e zaista lijepo nagraditi one koji su svoj rodni kraj napustili da bi se na Allahovu putu borili, pa zatim poginuli ili umrli, - jer Allah najbolje nagra|uje;
59. On }e ih u mjesto kojim }e oni biti zadovoljni doista uvesti! Â- A Allah sve zna i blag je.
60. Eto tako! A onome ko istom mjerom uzvрати za u~injeno zlo, i kome opet nepravda bude u~injena, Allah }e, sigurno, pomo}i. Â- Allah je onaj koji grijehe poni{tava i koji ih pra{ta.
61. Eto tako! A Allah smjenjuje no} danom, a dan no}u, i Allah je Onaj koji sve ~uje i sve vidi.
62. To je zato {to Allah Â- postoji, a oni kojima se oni, pored Allaha, klanjaju Â- ne postoje, i zato {to je Allah uzvi{en i velik.
63. Zar ne vidi{ da Allah s neba spu{ta ki{u od koje zemlja zazeleni? Â- Allah je zaista dobar i Sveznaju}i,
64. Njegovo je ono {to je na nebesima i ono {to je na Zemlji! Allah, doista, nije ni o kome zavisao, i On je jedini hvale dostojan!
65. Zar ne vidi{ da je Allah sve {to je na Zemlji vama podredio, pa i la}e koje, voljom Njegovom, morem plove? On dr`i ono {to je na nebu da ne bi palo na Zemlju, osim ako On to dopusti. Â- Allah je, uistinu, prema ljudima blag i milostiv.
66. On vam daje `ivot i zatim }e vam ga oduzeti i poslije vas opet o`ivjeti; a ~ovjek je, zaista nezahvalan!
67. Svakoj vjerskoj zajednici propisali smo vjerezakon prema kojem je trebalo da se vlada, i ne dozvoli, nikako, da se s tobom o tome raspravlja. Ti pozivaj svome Gospodaru jer ti si, uistinu, na pravom putu.
68. A ako se oni budu s tobom prepirali, reci: "Allah dobro zna ono {to vi radite!Â-
69. Allah }e vam na Sudnjem danu presuditi o onome u ~emu se razilazite.

70. Zar ne znaš da je Allahu poznato sve što je na nebu i na Zemlji? To je sve u Knjizi; to je, uistinu, Allahu lahko!

71. Mnogobroci se, pored Allaha, klanju onima za koje im On nije poslao nikakav dokaz, i o njima sami ništa ne znaju. A mnogobrocima neje niko pomoći.

72. A kad im se nači jasni ajeti kazuju, ti primjeuje veliko negodovanje na licima onih što ne vjeruju, koji umalo da ne nasrnu na one koji im riječi Nače kazuju. Reci; "Hoćete li da vam ka'em što je vam biti mr'e od toga? Â– Vatra kojom Allah nevjernicima prijeti, a grozno je ona prebivalište biti."

73. O ljudi, evo jednog primjera, pa ga poslušajte; "Oni kojima se vi, pored Allaha, klanjate ne mogu nikako ni muicu stvoriti, makar se radi nje sakupili. A ako bi muica nešto ugrabila, oni to ne bi mogli od nje izbaviti; nejak je i onaj koji se klanja, a i onaj kome se klanja!Â’

74. Oni ne poznaju Allaha kako treba; a Allah je, uistinu, mojan i silan.

75. Allah odabire poslanike među melekima i ljudima. Â– Allah sve uje i sve vidi;

76. On zna šta su uradili i šta je uraditi. A Allahu se sve vraa.

77. O vjernici, molitvu obavljajte i Gospodaru svome se klanjajte, i dobra djela uinite da biste postigli ono što elite,

78. i borite se, Allaha radi, onako kako se treba boriti! On vas je izabrao i u vjeri vam nije ništa teko propisao, u vjeri pretka vašeg Ibrahima. Allah vas je odavno muslimanima nazvao, i u ovom Kur'anu, da bi Poslanik bio svjedok protiv vas, i da biste vi bili svjedoci protiv ostalih ljudi. Zato, molitvu obavljajte i zekat dajte i u Allaha se pouzdajte; On je Gospodar vaš, i to kakav Gospodar i kakav zaštitnik!

QURAN (BOSNIAN)

23 - Al-Mu'min

1. Ono {to }ele - vjernici }e posti}i,
2. oni koji molitvu svoju ponizno obavljaju,
3. i koji ono {to ih se ne ti~e izbjegavaju,
4. i koji milostinju udjeljuju,
5. i koji stidna mjesta svoja ~uvaju, -
6. osim od `ena svojih ili onih koje su u posjedu njihovu, oni, doista, prijekor ne zaslu`uju; -
7. a oni koji i pored toga tra`e, oni u zlu sasvim pretjeruju -;
8. i koji o povjerenim im amanetima i obavezama svojim brigu brinu,
9. i koji molitve svoje na vrijeme obavljaju, -
10. oni su dostojni nasljednici,
11. koji }e d`ennet naslijediti, oni }e u njemu vje~no boraviti.
12. Mi smo, zaista, ~ovjeka od biti zemlje stvorili,
13. zatim ga kao kap sjemena na sigurno mjesto stavili,
14. pa onda kap sjemena ugru{kom u~inili, zatim od ugru{ka grudu mesa stvorili, pa od grude mesa kosti napravili, a onda kosti mesom zaodjenuli, i poslije ga, kao drugo stvorenje, o`ivljujemo, - pa neka je uzvi{en Allah, najljep{i stvoritelj!
15. Vi }ete, poslije toga, pomrijeti,
16. zatim }ete, na onom svijetu, o`ivljeni biti.
17. Mi smo sedam nebesa iznad vas stvorili, i Mi bdijemo nad onim {to smo stvorili;
18. Mi s neba s mjerom ki{u spu{tamo, i u zemlji je zadr`avamo - a kadri smo da je i odvedemo -
19. i pomo}u nje ba{~e za vas podi`emo od palmi i loze vinove - u njima mnogo vo}a imate, i vi ga jedete -
20. i drvo koje na Sinajskoj gori raste, koje zejtin daje i za~in je onima koji jedu.
21. I stoka vam je pouka: Mi vam dajemo da pijete ono {to se nalazi u utrobama njezinim, i vi od nje mnogo koristite imate i vi se njome hranite,
22. i na njima, i na lajama se vozite.
23. Mi smo poslali Nuha narodu njegovu, i on je govorio; "O narode moj, Allahu se samo klanjajte, vi drugog boga osim Njega nemate; zar se ne bojite?"
24. Ali su glave{ine naroda njegova, koje nisu vjerovale, govorile: "Ovo je samo ~ovjek kao i vi, samo ho}e da je od vas ugledniji. Da je Allah htio, meleke bi poslao; ovako ne{to nismo ~uli od na{ih predaka davnih,
25. on je lud ~ovjek, pa pustite ga neko vrijeme! -

26. "Gospodaru moj," Â- re~e on Â- "pomozi mi, oni me u la` utjeruju!Â'
27. I Mi mu objavismo: "Gradi la|u pod Na{om pa` njom i prema Na{em nadahnu}u, pa kad zapovijed Na{a do|e i voda na povr{inu zemlje izbije, ti u nju ukrcaj od svake vrste po par, mu`jaka i `enku, i ~eljad svoju, ali ne one o kojima je ve} sud donesen , i ne obra}aj Mi se za nevjernike, jer }e, doista, biti potopljeni.
28. Pa kad se smjesti{ u la|u, ti i oni koji su uz tebe Â- reci; "Hvala Allahu, koji nas je spasio naroda koji ne vjeruje!Â'
29. I reci: "Gospodaru moj, iskrcaj me na blagoslovljano mjesto, Ti to najbolje umije{!"
30. U tome su, zaista, pouke, a Mi smo, doista, stavljali na ku{nju.
31. Poslije njih smo druga pokoljenja stvarali,
32. i jednog izme|u njih bismo im kao poslanika poslali: "Allahu se samo klanjajte, vi drugog boga osim Njega nemate, zar se ne bojite?"
33. Ali bi glave{ine naroda njegova, koji nisu vjerovali, koji su poricali da }e na onom svijetu biti o`ivljeni i kojima smo dali da u `ivotu na ovom svijetu rasko{no `ive, govorili: "On je ~ovjek kao i vi; jede ono {to i vi jedete, i pije ono {to i vi pijete;
34. i ako se budete pokoravali ~ovjeku kao {to ste vi, sigurno }ete biti izgubljeni.
35. Zar vama on da prijeti da }ete, po{to pomrete i zemlja i kosti postanete, doista o`ivljeni biti?
36. Daleko je, daleko ono ~ime vam se prijeti!
37. Postoji samo `ivot na ovom svijetu, mi `ivimo i umiremo, a o`ivljeni ne}emo biti?
38. On je ~ovjek koji o Allahu iznosi la`i, i mi mu ne vjerujemo."
39. "Gospodaru moj", - zamolio bi on Â- "pomozi mi, oni me u la` utjeruju!"
40. "Uskoro }e se oni pokajati!" Â- odgovorio bi On.
41. I zaslu`eno bi ih pogodio stra{an glas, i Mi bismo ih kao {to je nanos rije~ni u~inili, - stradao bi narod nasilni~ki!
42. A zatim bismo, poslije njih, druga pokoljenja stvarali, -
43. nijedan narod ne mo`e ubrazati ni usporiti vrijeme propasti svoje -,
44. i poslanike, jedne za drugim slali. Kad bi jednom narodu do{ao njegov poslanik, u la` bi ga utjerivali, i Mi smo ih zato jedne drugima smjenjivali, i samo u pri~ama o njima pomen sa~uvali, - daleko bili ljudi koji nisu vjerovali!
45. Poslije smo poslali Musaa i brata mu Haruna sa znamenjima Na{im i dokazom o~iglednim
46. faraonu i glave{inama njegovim, ali su se oni uzoholili, bili su to ljudi nadmeni.
47. "Zar da povjerujemo dvojici ljudi koji su isti kao i mi, a narod njihov je roblje na{e?" Â- govorili su,
48. i njih dvojicu su la`ljivcima proglasili, pa su zato uni{teni bili.
49. Musau smo onda Knjigu dali da bi sinovi Israilovi pravim putem i{li.
50. I sina Merjemina i majku njegovu smo znakom u~inili. Mi smo njih na jednoj visoravni sa teku}om vodom nastanili.
51. "O poslanici, dozvoljenim i lijepim jelima se hranite i dobra djela ~inite, jer Ja dobro znam {to vi radite!
52. Ova va{a vjera Â- jedina je prava vjera, a Ja sam Gospodar va{, pa Me se pri~uvajte!"
53. A oni su se u pitanjima vjere svoje podijelili na skupine, svaka stranka radosna onim {to ispovijeda,
54. zato ostavi ove u zabludi njihovoj jo{ neko vrijeme!
55. Misle li oni Â- kad ih imetkom i sinovima poma`emo,

56. da `urimo da im neko dobro u~inimo? Nikako, ali oni ne opa`aju.
57. Oni koji iz bojazni prema Gospodaru svome strahuju,
58. i oni koji u dokaze Gospodara svoga vjeruju,
59. i oni koji druge Gospodaru svome ravnim ne smatraju,
60. i oni koji od onoga {to im se daju udjeljuju, i ~ija su srca puna straha zato {to }e se vratiti svome Gospodaru, -
61. oni hitaju da ~ine dobra djela, i radi njih druge preti~u.
62. Mi nikoga ne optere}ujemo preko njegovih mogu}nosti; u Nas je Knjiga koja istinu govori, i nikome se nepravda ne}e u~initi.
63. Ali, srca nevjernika su prema ovom sasvim ravnodu{na, a pored toga i ru`na djela stalno ~ine.
64. A kada smo na muke stavili one me|u njima koji su rasko{nim `ivotom `ivjeli, oni su odmah zapomagali.
65. "Sada ne poma`ite, Mi vam ne}emo pomo} ukazati,
66. vama su ajeti Moji kazivani, ali vi ste uzimali;
67. di~e}i se Hramom i sijele}i, vi ste ru`ne rije~i govorili"
68. Za{to oni o Kur`anu ne razmisle? Zar im dolazi ne{to {to nije dolazilo njihovim precima davnim?
69. Ili oni ne poznaju Poslanika svoga, pa ga zato pori~u?
70. Kako govore: "D`inni su u njemu!" Me|utim, on im istinu donosi, ali ve}ina njih prezire istinu.
71. Da se Allah za prohtjevima njihovim povodi, sigurno bi nestalo poretka na nebesima i na Zemlji i u onom {to je na njima; Mi smo im dali Kur`an, slavu njihovu, ali oni za slavu svoju ne haju.
72. Ili od njih tra`i{ nagradu? Ta nagrada Gospodara tvoga bolja je, On najbolje nagra|uje.
73. Ti njih poziva{ na pravi put,
74. ali oni koji u onaj svijet ne}e da vjeruju s pravog puta, doista, skre}u.
75. I kad bismo im se smilovali i nevolje ih oslobodili, opet bi oni u zbludi svojoj jednako lutali.
76. Mi smi ih na muke stavljali, ali se oni Gospodaru nisu pokorili, niti su molitve upu}ivali,
77. tek kad im kapiju te{ke patenje otvorimo, oni }e nadu izgubiti i u o~ajanje zapasti.
78. On vam daje sluh, i vid, i pameti; a kako malo vi zahvaljujete!
79. On vas na Zemlji stvara, i pred Njim }ete se sakupiti,
80. On `ivot i smrt daje i samo od Njega zavisi izmjena no}i i dana, pa za{to ne shvatite?
81. Ali, oni govore kao {to su govorili oni prije njih.
82. Govorili su: "Zar kada pomremo i kad prah i kosti postanemo, zar }emo, zaista, biti o`ivljeni?"
83. I nama i jo{ davno precima na{im time se prijetilo, ali, to su samo izmi{ljotine naroda drevnih".
84. Upitaj: "^[ija je Zemlja i sve ono {to je na njoj, znate li?"
85. "Allahova!Â`Â- odgovori}e, a ti reci; "Pa za{to onda ne do|ete sebi?"
86. Upitaj: "Ko je Gospodar sedam nebesa i ko je Gospodar svemira veli~anstvenog?"
87. "Allah!" Â- odgovori}e, a ti reci: ""Pa za{to se onda ne bojite?"
88. Upitaj: "U ~ijoj je rucu vlast nad svim, i ko uzima u za{titu, i od koga niko ne mo`e za{ti}en biti, znate li?"

89. "Od Allaha!" Â- odgovori}e, a ti reci: "Pa za{to onda dopu{tate da budete zavedeni?"
90. Da, Mi im Istinu donosimo, a oni su zaista la`ljivci"
91. Allah nije uzeo Sebi sina, i s Njim nema drugog boga! Ina~e, svaki bi bog, s onim {to je stvorio Â- radio {to bi htio, i jedan drugog bi pobje|ivao. Â- Hvaljen neka je Allah koji je daleko od onoga {to oni iznose;
92. koji zna i nevidljivi i vidljivi svijet, i On je vrlo visoko iznad onih koje Njemu ravnim smatraju!
93. Reci: "Gospodaru moj, ako ho}e{ da mi poka`e{ ono ~ime se njima prijeti,
94. onda me, Gospodaru moj, ne ostavi s narodom nevjerni~kim!
95. A Mi zaista mo`emo da ti poka`emo ono ~ime im prijetimo.
96. Ti lijepim zlo uzvрати, Mi dobro znamo {ta oni iznose,
97. i reci: "Tebi se ja, Gospodaru moj, obra}am za za{titu od privi|enja {ejtanskih,
98. i Tebi se, Gospodaru moj, obra}am da me od njihova prisustva za{titi{!"
99. Kad nekome od njih smrt do|e, on uzvikne: "Gospodaru moj, povрати me
100. da uradim kakvo dobro u onome {to sam ostavio!" Â- Nikada! To su rije~i koje }e on uzalud govoriti, - pred njima }e prepreka biti sve do dana kada }e o`ivljeni biti.
101. Pa kad se u rog puhne, tada rodbinskih veza me|u njima ne}e biti i jedni druge ne}e ni{ta pitati.
102. Oni ~ija dobra djela budu te{ka, oni }e `elje svoje ostvariti,
103. a oni ~ija dobra djela budu lahka, oni }e posve izgubljeni biti, u d`ehennemu }e vje~no boraviti,
104. vatra }e im lica pr`iti i iske{enih zuba }e u njemu ostati.
105. "Zar vam ajeti Moji nisu kazivani, a vi ste ih oporicali?"
106. "Gospodaru na{, " Â- re}i }e Â- "na{i prohtjevi su bili od nas ja~i, te smo postali narod zalutali.
107. Gospodaru na{, izbavi nas iz nje; ako bismo ponovo zlo radili, sami bismo sebi nepravdu u~inili."
108. "Ostanite u njoj prezreni i ni{ta Mi ne govorite!" Â- re}i }e On.
109. "Kad su neki robovi Moji govorili; Â'Gospodaru na{, mi vjerujemo, zato nam oprost i smiluj nam se, jer Ti si najmilovistiji!Â'
Â-
110. vi ste im se toliko rugali da ste zbog toga na Mene zaboravljali i uvijek ste ih ismijavali.
111. Njih sam Ja danas nagradio za ono {to su trpjeli, oni su, doista, postigli ono {to su `eljeli.
112. A koliko ste godina na Zemlji proveli?" Â- upita}e On.
113. "Proveli smo dan ili samo dio dana" Â- odgovori}e -, "pitaj one koji su brojali."
114. "Pa da, kratko ste proveli" Â- re}i }e On Â- "da ste samo znali!
115. Zar ste mislili da smo vas uzalud stvorili i da Nam se ne}ete povratiti?"
116. i neka je uzvi{en Allah, Vladar istiniti, nema drugog boga osim Njega, Gospodara svemira veli~anstvenog!
117. A onaj koji se, pored Allaha, moli drugom bogu, bez ikakva dokaza o njemu, pred Gospodarom svojim }e ra~un polagati, i nevjernici ono {to `ele ne}e posti}i.
118. I reci; "Gospodaru moj, oprost i smiluj se, Ti si najmilostiviji!Â'

QURAN (BOSNIAN)

24 - An-Nâẓr

1. Objavljujemo suru i njezine propise ~inimo obaveznim! U njoj objavljujemo jasne dokaze da biste pouku primili.
2. Bludnicu i bludnika izbi~ujte sa stotinu udara bi~a, svakog od njih, i neka vas pri vr{enju Allahovih propisa ne obuzima prema njima nikakvo sa`aljenje, ako u Allaha i u onaj svijet vjerujete, i neka ka`njavanju njihovu jedna skupina vjernika prisustvuje!
3. Bludnik ne trba da se `eni osim bludnicom ili mnogobo{kinjom, a bludnica ne treba da bude po`eljna osim bludniku ili mnogobo{cu, to je zabranjeno vjernicima.
4. One koji okrive po{tene `ene, a ne doka`u to s ~etiri svjedoka, sa osamdeset udara bi~a izbi~ujte i nikada vi{e svjedo~enje njihovo ne primajte; to su ne~asni ljudi,
5. osim onih koji se poslije toga pokaju i poprave, jer i Allah pra{ta i samilostan je!
6. A oni koji okrive svoje `ene, a ne budu imali drugih svjedoka, nego su samo oni svjedoci, potvrdi}e svoje svjedo~enje zakletvom Allahom, i to ~etiri puta da, zaista govore istinu,
7. a peti put da ga pogodi Allahovo prokletstvo, ako la`e!
8. A ona }e kazne biti po{teljena, ako se ~etiri puta Allahom zakune da on, doista, la`e,
9. a peti put da je stigne Allahova srd`ba, ako on govori istinu!
10. A da nije Allahove dobrote prema vama i milosti Njegove i da Allah ne prima pokajanje i da mudar nije... Â-
11. Me|u vama je bilo onih koji su iznosili potvoru. Vi ne smatrajte to nekim zlom po vas; ne, to je dobro po vas. Svaki od njih bi}e ka`njen prema grijehu koji je zaslu`io, a onoga od njih koji je to najvi{e ~inio ~eka patnja velika.
12. Za{to, ~im ste to ~uli, nisu vjernici i vjernice jedni o drugima dobro promislili i rekli: "Ovo je o~ita potvora!"
13. Za{to nisu ~etvoricu svjedoka doveli? A po{to svjedoke nisu doveli, oni su onda kod Allaha la`ljivci.
14. A da nije Allahove dobrote prema vama i milosti Njegove i na ovom i na onom svijetu, ve} bi vas stigla te{ka kazna zbog onoga u {to ste se upustili
15. kad ste to jezicima svojim prepri~avati stali i kad ste na sva usta govorili ono o ~emu niste ni{ta znali, a vi ste to sitnicom smatrali, ali je ono Allahu krupno.
16. Za{to niste, ~im ste to ~uli, rekli: "Ne dolikuje nam da o tome govorimo, hvaljen neka si ti! To je velika potvora!"
17. Allah vam nare|uje da vi{e nikad tako ne{to ne ponovite, ako ste vjernici,
18. i Allah vam propise obja{njava; a Allah sve zna i mudar je.
19. One koji vole da se o vjernicama {ire bestidne glasine ~eka te{ka kazna i na ovom i na onom svijetu; Allah sve zna, a vi ne znate.
20. A da nije Allahove dobrote prema vama i milosti Njegove i da Allah nije blag i milostiv...
21. O vjernici, ne idite {ejtanovim stopama! Onoga ko bude i{ao {ejtanovim stopama on }e na razvrat i odvratna djela navoditi. A da nije Allahove dobrote prema vama i milosti Njegove, nijedan se od vas ne bi nikad od grijeha o~istio; ali Allah ~isti onoga koga On ho}e. Allah sve ~uje i sve zna.

22. Neka se ~estiti i imu}ni me|u vama ne zaklinju da vi{e ne}e pomagati ro|ake i siromahe, i one koji su na Allahovu putu rodni kraj svoj napustili; neka im oprostite i ne zamjere! Zar vam ne bi bilo drago da i vama Allah oprost? A Allah pra{ta i samilostan je.
23. Oni koji objede ~estite, bezazlene vjernice, neka budu prokleti i na ovom i na onom svijetu; njih ~eka patnja nesnosna
24. na Dan kada protiv njih budu svjedo~ili jezici njihovi, i ruke njihove, i noge njihove za ono {to su radili.
25. Toga Dana Allah }e ih kazniti kaznom koju su zaslu`ili i oni }e saznati da je Allah, doista, oli~ena istina.
26. Nevaljale `ene su za nevaljale mu{kcarce, a nevaljali mu{karci su za nevaljale `ene; ~estite `ene su za ~estite mu{kcarce, a ~estiti mu{karci su za ~estite `ene. Oni nisu krivi za ono {to o njima govore; njih ~eka oprost i veliko obilje.
27. O vjernici, u tu|e ku}e ne ulazite dok dopu{tenje ne dobijete i dok uku}ane ne pozdravite; to vam je bolje, pou~ite se!
28. A ako u njima nikoga ne na|ete, ne ulazite u njih dok vam se ne dopusti; a ako vam se rekne: "Vratite se!" Â- vi se vratite, bolje vam je, a Allah zna ono {to radite.
29. Nije vam grijeh da ulazite u nenastanjene zgrade, u kojima se nalaze stvari va{e, a Allah zna ono {to javno pokazujete i ono {to krijete.
30. Recite vjernicima neka obore poglede svoje i neka vode brigu o stidnim mjestima svojim; to im je bolje, jer Allah, uisitinu, zna ono {to oni rade.
31. A reci vjernicama neka obore poglede svoje i neka vode brigu o stidnim mjestima svojim; i neka ne dozvole da se od ukrasa njihovih vidi i{ta osim onoga {to je ionako spolja{nje, i neka vela svoja spuste na grudi svoje; neka ukrase svoje ne pokazuju drugima, to mogu samo mu`evima svojim, ili o~evima svojim, ili o~evima mu`eva svojih, ili sinovima svojim, ili sinovima mu`eva svojih, ili bra}i svojoj ili sinovima bra}e svoje, ili sinovima sestara svojih, ili prijateljicama svojim, ili robinjama svojim, ili mu{karcima kojima nisu potrebne `ene, ili djeci koja jo{ ne znaju koja su stidna mjesta `ena; i neka ne udaraju nogama svojim da bi se ~uo zveket nakita njihova koji pokrivaju. I svi se Allahu pokajte, o vjernici, da biste postigli ono {to `elite.
32. Udavajte neudate i `enite neo`enjene, i ~estite robove i robinje svoje; ako su siroma{ni, Allah }e im iz obilja Svoga dati. Allah je neizmjereno dobar i sve zna.
33. i neka se suzdr`e oni koji nemaju mogu}nosti da se o`ene, dok im Allah iz obilja svoga ne pomogne! A s onima u posjedu va{em koji `ele da se otkupe, ako su u stanju da to u~ine, o otkupu se dogovorite. I dajte im ne{to od imetka koji je Allah vama dao. I ne nagonite robinje svoje da se bludom bave Â- a one `ele da budu ~estite Â- da biste stekli prolazna dobra ovoga svijeta; a ako ih neko na to prisili, Allah }e im, zato {to su bile primorane, oprostiti i prema njima smilostan biti.
34. Mi vam objavljujemo jasne ajete i primjere iz `ivota onih koji su prije vas bili i nestali i pouku onima koji se budu Allaha bojali.
35. Allah je izvor svjetlosti nebesa i Zemlje! Primjer svjetlosti Njegove je udubina u zidu u kojoj je svjetiljka, svjetiljka je u kandilju, a kandilj je kao zvijezda blistava koja se u`i`e blagoslovljenim drvetom maslinovim, i isto~nim i zapadnim, ~ije ulje gotovo da sija kad ga vatra ne dotakne; sama svjetlost nad svjetlo{u! Allah vodi ka svjetlosti Svojoj onoga koga On ho}e. Allah navodi primjere ljudima, Allah sve dobro zna.
36. U d`amijama koje se Allahovom voljom podi`u i u kojima se spominje Njegovo ime Â- hvalite Njega, ujutro i nave~e,
37. ljudi koje kupovina i prodaja ne ometaju da Allaha spominju i koji molitvu obavljaju i milostinju udjeljuju, i koji strepe od Dana u kom }e srca i pogledi biti uznemireni,
38. da bi ih Allah lijepom nagradom za djela njihova nagradio i da bi im od dobrote Svoje i vi{e dao. A Allah daje kome ho}e, bez ra~una.
39. A djela nevjernika su kao varka u ravnici u kojoj `edan vidi vodu, ali kad do tog mjesta do|e, ni{ta ne na|e, - a zate}i }e da ga ~eka kraj njega Allahova kazna i On }e mu potpuno isplatiti ra~un njegov jer Allah veoma brzo obra~unava, -
40. ili su kao tmene nad dubokim morem koje prekrivaju talasi sve jedan za drugim, iznad kojih su oblaci, sve tmene jedna iznad drugih, prst se pred okom ne vidi, - a onaj kome Allah ne da svjetlo ne}e svjetla ni imati.
41. Zar ne zna{ da Allaha hvale svi koji su na nebesima i na Zemlji, a i ptice {irenjem krila svojih; sva znaju kako }e Mu se moliti i

kako }e ga hvaliti. A Allah dobro zna ono {to oni rade.

42. Samo je Allahova vlast na nebesima i na Zemlji, i Allahu se sve vra}a!

43. Zar ne vidi{ da Allah razgoni oblake, i onda ih spaja i jedne nad drugima gomila, pa ti vidi{ ki}u kako iz njih pada; On s neba, iz oblaka veli~ine brda, spu{ta grad, pa njime koga ho}e pogodi, a koga ho}e po{tedi Â- bljesak munje Njegove gotovo da oduzme vid.

44. On ~ini da no} i dan naizmjenice nastupaju i u tome je, doista, pouka za one koji pameti imaju.

45. Allah sve `ivotinje stvara od vode, neke od njih ne trbuhu puze, neke idu na dvije noge, a neke, opet, hode na ~etiri; Allah stvara {to ho}e, jer Allah sve mo`e.

46. Mi objavljujemo ajete jasne; a Allah ukazuje na pravi put onome kome On ho}e.

47. A licemjeri govore: "Mi vjerujemo u Allaha i Poslanika i pokoravamo se", - zatim neki od njih glave okre}u; nisu oni vjernici.

48. Kad budu pozvani Allahu i Poslaniku Njegovu da im On presudi, neki od njih odjednom le|a okrenu;

49. samo ako znaju da je pravda na njihovoj strani, dolaze mu poslu{no.

50. Da li su im srca bolesna, ili sumnjaju, ili strahuju da }e Allah i Poslanik Njegov prema njima nepravedno postupiti? Nijedno, nego `ele da drugima nepravdu u~ine.

51. Kad se vjernici Allahu i Poslaniku Njegovu pozovu, da im on presudi, samo reknu: "Slu{amo i pokoravamo se!Â' Â- Oni ne}e uspjeti.

52. Oni koji se Allahu i Poslaniku Njegovu budu pokoravali, koji se Allaha budu bojali i koji od Njega budu strahovali Â- oni }e postiti}i ono {to budu `eljeli.

53. Licemjeri se zaklinju Allahom, najte`om zakletvom, da }e sigurno i}i u boj ako im ti naredi{. Reci: "Ne zaklinjite se, zna se {ta se od vas tra`i, Allah dobro zna ono {to vi radite."

54. Reci: "Pokoravajte se Allahu i Poslaniku!" A ako ne htjednete, on je du`an da radi ono {to se njemu nare|uje, a vi ste du`ni da radite ono {to se vama nare|uje, pa ako mu budete poslu{ni, bi}ete na pravom putu; - a Poslanik je jedino du`an da jasno obznani.

55. Allah obe}ava da }e one me|u vama koji budu vjerovali i dobra djela ~inili sigurni namjesnicima na Zemlji postaviti, kao {to je postavio namjesnicima one prije njih, i da }e im zacijelo vjeru njihovu u~vrstiti, onu koju im On `eli, i da }e im sigurno strah bezbjedno{u zamijeniti; oni }e se samo Meni klanjati, i ne}e druge Meni ravnim smatrati. A oni koji i poslije toga budu nezahvalni Â- oni su pravi gre{nici.

56. A vi molitvu obavljajte i zekat dajite i Poslaniku poslu{ni budite da bi vam se ukazala milost.

57. Nikako ne misli da }e nevjernici uma}i Njemu na Zemlji; njihovo boravi{te bi}e vatra, a ona je, zaista, grozno prebivali{te!

58. O vjernici, neka od vas u tri slu~aja zatra`e dopu{tenje da vam u|u oni koji su u posjedu va{em i koji jo{ nisu polno zreli: prije jutarnje molitve i kad u podne odlo`ite odje}u svoju, i poslije obavaljanja no}ne molitve. To su tri doba kada niste obu~eni, a u drugo doba nije ni vama ni njima grijeh, ta vi jedni drugima morate ulaziti. tako vam Allah obja{njava propise! A Allah sve zna i mudar je.

59. A kada djeca va{a dostignu spolnu zrelost, neka onda uvijek tra`e dopu{tenje za ulazak, kao {to su tra`ili dopu{tenje oni stariji od njih; tako vam Allah obja{njava propise Svoje! A Allah sve zna i mudar je.

60. A starim `enama koje vi`e ne `ude za udajom nije grijeh da odlo`e ogrta~e svoje, ali ne pokazuju}i ona mjesta na kojima se ukrasi nose; a bolje im je da budu kreposne. Allah sve ~uje i zna.

61. Nije grijeh slijepcu, niti je grijeh hromu, niti je grijeh bolesnu, a ni vama samima da jedete u ku}ama va{im, ili ku}ama o~eva va{ih, ili u ku}ama matera va{ih, ili u ku}ama bra}e va{e, ili u ku}ama sestara va{ih, ili u ku}ama stri~eva va{ih, ili u ku}ama tetaka va{ih po ocu, ili u ku}ama daid`a va{ih, ili u ku}ama tetaka va{ih po materi, ili u onih ~iji su klju~evi u vas ili u prijatelja va{eg; nije vam grijeh da jedete zajedni~ki ili pojedina~no. A kad ulazite u ku}e, vi uku}ane njene pozdravite pozdravom od Allah

propisanim, blagoslovljenim i uljudnim. Tako vam Allah obja{njav propise, da biste se opametili!

62. Pravi vjernici su samo oni koji u Allaha i Njegova Poslanika vjeruju, a koji se, kad su s njim na kakvom odgovornom sastanku, ne udaljuju dok od njega dopu{tenje ne dobiju. Oni koji od tebe tra`e dopu{tenje, u Allaha i Poslanika Njegova, doista, vjeruju. I kad oni zatra`e dopu{tenje od tebe zbog kakva posla svoga, dopusti kome ho}e{ od njih, i zamoli Allaha da im oprostí jer Allah pra{ta i On je milostiv.

63. Ne smatrajte Poslanikov poziv upu}en vama kao poziv koji vi jedni drugima upu}ujete; Allah sigurno zna one me|u vama koji se kradom izvla~e. Neka se pripaze oni koji postupaju suprotno nare|enju Njegovu, da ih isku{enje kakvo ne stigne ili da ih patnja bolna ne sna|e.

64. Allahovo je sve {to je na nebesima i na Zemlji, On sigurno zna kakvi ste vi, i On }e ih obavijestiti o svemu {to su radili na Dan kad se budu Njemu vratili. A Allah sve dobro zna!

QURAN (BOSNIAN)

25 - Al-Furqān

1. Neka je uzvišen Onaj koji robu Svome objavljuje Kur'ān da bi svjetovima bio opomena,
2. Onaj kome pripada vlast na nebesima i na Zemlji, koji nema djeteta, koji u vlasti nema ortaka i koji je sve stvorio i kako treba uredio!
3. Neki pored Njega božanstva prihvataju koja ništa ne stvaraju, a koja su sama stvorena, koja nisu u stanju da od sebe neku stvar otklone ni da sebi kakvu korist pribave i koja nemaju moći da život oduzmu, da život daju i da ožive.
4. Oni koji ne vjeruju govore: "Ovo nije ništa drugo do velika laž koju on izmišlja, a u tome mu i drugi ljudi pomažu" i ine nepravdu i potvoru
5. i govore: "To su izmišljotine naroda drevnih; on traži da mu se pripisuju i ujutro i naveče da mu ih štitaju".
6. Reci: "Objavljuje ih Onaj kome su poznate tajne nebesa i Zemlje; On mnogo prašta i smilostan je".
7. I oni govore: "[ta je ovom "poslaniku", on hranu uzima i po trgovima hoda; trebalo je da mu se jedan melek pošalje da zajedno sa njim opominje,
8. ili da mu se spusti kakvo blago ili da ima vrt iz kojeg bi se hranio"? I nevjernici još govore: "Vi samo zaćarana ćovjeka slijedite!"
9. Vidi šta o tebi oni govore, pa onda lutaju i pravi put ne mogu da nađu.
10. Neka je uzvišen Onaj koji ti, ako hoće, može dati bolje od toga: vrtove kroz koje rijeke teku i dvorove.
11. Oni, čak, i žas oživljenja poriču, a Mi smo za one koji žas oživljenja poriču pripremili vatru razbuktalu, -
12. kad od njih bude udaljena toliko da je mognu vidjeti, ćuće kako gnjevna ključa i od bijesa ćuće,
13. a kad budu baćeni u 16nju, u tjesnac, vezanih ruku, propast će tamo prizivati.
14. "Ne prizivajte danas jednu propast, nego prizivajte mnoge propasti!"
15. Reci: "Da li je bolje to ili vjećni dćennet koji je obećan onima koji se budu Allaha bojali. On će im nagrada i prebivaliće biti,
16. u njemu će do vijeka sve što ćele imati; to je obećanje Gospodara tvoga; oni će imati pravo da to ićtu od Njega.
17. A na Dan kada ih On sakupi, a i one kojima su se pored Allaha klanjali, te upita: "Jeste li ove robove Moje u zabludu zaveli, ili su oni sami s pravog puta zalutali?" Ā-
18. oni će reći: "Hvaljen nek si Ti, nezamislivo je da smo mi pored Tebe ikakve zaćitnike uzimali, nego, Ti si ovima i precima njihovim dao da ućivaju, pa su zaboravili da te se sjećaju; oni su propast zaslućili!"
19. Oni će porećii to šta vi govorite, a vi nećete biti u mogućnosti da mućenje otklonite niti da pomoć naćete. A onome od vas koji je Njemu druge ravnim smatrao ravnim daćemo da patnju veliku iskusi.
20. Mi prije tebe nismo poslali nijednog poslanika koji nije jeo i trgovima hodao. Mi ćinimo da jedni druge u iskućenje dovodite, pa izdrćite! A Gospodar tvoj vidi sve.
21. Oni koji ne vjeruju da će pred Nas stati Ā- govore: "Zašto nam se ne pošalju meleki ili zašto Gospodara svoga ne vidimo?" Oni su, zaista, u dućama svojim oholi, a u nepravilnosti su sve granice prećli.

22. Onoga Dana kada ugledaju meleke gre{nici se ne}e radovati i uzviknu}e: "Sa~uvaj nas Bo`e!"
23. I Mi }emo pristupiti djelima njihovim koja su u~inili u prah i pepeo ih pretvoriti.
24. Stanovnici d`enneta }e tog dana najbolje prebivali{te i najljep{e odmarali{te imati.
25. A na Dan kada se nebo rastvori i samo tanak oblak pojavi i kada se meleki sigurno spuste,
26. toga dana }e istinska vlast biti samo u Milostivoga, a bi}e to mu~an dan za nevjernike.
27. Na Dan kada nevjernik prste svoje bude grizao govore}i: "Kamo sre}e da sam se uz Poslanika pravog puta dr`ao,
28. kamo sre}e, te{ko meni, da toga i toga za prijatelja nisam uzeo,
29. on me je od Kur`ana odvratio nakon {to mi je priop}en bio!" Â- a {ejtan ~ovjeka uvijek ostavlja na cjedilu Â-
30. Poslanik je rekao; "Gospodaru moj, narod moj ovaj Kur`an izbjegava!"
31. isto tako smo Mi dali da svakom vjerovjesniku navaljalci neprijatelji budu. A tebi je Gospodar tvoj dovoljan kao vodi~ i kao pomaga~!
32. Oni koji ne vjeruju govore: "Trebalo je da mu Kur`an bude objavljen ~itav, i to odjednom!" A tako se objavljuje da bismo njime srce tvoje u~vrstili, i mi ga sve ajet po ajet objavljujemo.
33. Oni ti ne}e nijedan prigovor postaviti, a da ti Mi ne}emo odgovor i najljep{e obja{njenje navesti.
34. Oni koji budu lica okrenutih zemlji u d`ehennem vu~eni bi}e u najgorem polo`aju i u najve}oj nevolji.
35. Mi smo Musau Knjigu dali i brata mu Haruna pomo}nikom u~inili,
36. pa rekli: "Oti|ite vas dvojica narodu koji dokaze Na{e porie" Â- i poslije smo taj narod potupno uni{tili.
37. A i narod Nuhov smo, kad su poslanike u la` utjerivali, potopili i ljudima ih pou~nim primjerom u~inili, a nevjernicima smo patnju!bolnu pripremili,
38. i Adu i Semudu i stanovnicima Resa i mnogim narodima izme|u njih, -
39. svima smo primjere za pouku navodili, i sve smo poslije sasvim uni{tili.
40. A ovi prolaze pored grada na koji se sru~ila kobna ki{a Â- zar ga ne vide/ -, pa ipak ne o~ekuju o`ivljenje.
41. Kad te vide, rugaju ti se: "Je li ovo onaj kojeg je Allah kao poslanika poslao?
42. Umalo da nas od bo`anstava na{ih nije odvratio, ali mi im vjerni ostadosmo." A kad do`ive patnju, sazna}emo ko je dalje s pravog puta bio skrenuo.
43. Ka`i ti Meni, ho}e{ li ti biti ~uvar onome koji je strast svoju za boga svoga uzeo/
44. Misli{ li ti da ve}ina njih ho}e da ~uje ili da nastoji da shvati? Kao stoka su oni, ~ak su jo{ dalje s pravog puta skrenuli.
45. Zar ne vidi{ kako Gospodar tvoj sjenu rasprostire Â- a da ho}e, ostavio bi je da miruje -, i kako smo uredili da na nju Sunce uti~e,
46. a poslije je malo po malo Sebi privla~imo.
47. On vam je no} u~inio pokrivkom, san vam je u~inio po~inkom, a dan da se kre}ete.
48. I On {alje vjertove kao radosnu vijest, kao prethodnicu milosti Svoje; i Mi s neba ~istu vodu spu{tamo
49. da njome ve} mrtav predio o`ivimo i da mnogu stoku i mnoge ljude koje smo stvorili napojimo.
50. Mi smo im o ovome ~esto govorili da bi razmislili, ali ve}ina ljudi porie blagodati.
51. Da ho}emo, u svaki grad bismo poslali nekoga da opominje;

52. zato ne ~ini nevjernicima ustupke i Kur'ānom se svim silama protiv njih bori.
53. On je dvije vodene površine jednu pored druge ostavio ~ jedna je pitka i slatka, druga slana i gorka, a između njih je pregradu i nevidljivu branu postavio.
54. On od vode stvara ljude i ~ini da su rod po krvi i po tzbini. Gospodar tvoj je kadar sve.
55. Mjesto Allahu oni se klanjaju onima koji nisu u stanju da im neku korist pribave, ni da od njih kakvu štetu otklone. Nevjernik je šejtanov saušesnik protiv njegovog Gospodara,
56. a Mi smo tebe poslali samo zato da radosne vijesti donosiš i da opominješ.
57. Reci: "Za ovo od vas ne tražim druge nagrade, već da onaj koji hoće pođe putem koji vodi njegovu gospodaru:.
58. Ti se pouzdaj u
59. ivog, koji ne može umrijeti, i veličaj Ga, i hvali! A dovoljno je to što grijeh robova Svojih zna Onaj
60. 59. koji je za šest vremenskih razdoblja nebesa i Zemlju i ono što je između njima stvorio, a onda cijelim svemirom zavladao; On je Milostivi i upitaj o Njemu onoga koji zna.
61. 60. A kad im se rekne: "Padajte ničice pred Milostivim!~ oni pitaju: "A ko je Milostivi? Zar da padamo ničice samo zato što nam ti naređuje?" I još se viđete otuđuju.
62. 61. Neka je uzvišen Onaj koji je na nebu sazvio ~ ja stvorio i u njima dao svjetiljku i Mjesec koji sja.
63. 62. On ~ini da se noći i dan smjenjuju, ta je pouka za onoga koji hoće da razmisli i ~eli da bude blagodaran.
64. 63. A robovi Milostivoga su oni koji po Zemlji mirno hodaju, a kada ih bestidnici oslove, odgovaraju: "Mir vama!"
65. 64. i oni koji provode noći pred Gospodarom svojim na tlo padaju i stoje i:
66. 65. i oni koji govore: "Gospodaru naš, poštediti nas patnje u džehennemu, jer je patnja u njenu, doista, propast neminovna,
67. 66. on je ručno prebivalište i boravište";
68. 67. i oni koji, kad udjeljuju, ne rasipaju i ne škrtaše, već se u tome drže sredine;
69. 68. i oni koji se mimo Allaha drugom bogu ne klanjaju, i koji, one koje je Allah zabranio, ne ubijaju, osim kada pravda zahtijeva, i koji ne bludniče; - a ko to radi, iskusiće kaznu,
70. 69. patnja će mu na onom svijetu udvostručena biti i vječno će u njoj poniti ostati;
71. 70. ali onima koji se pokaju i dobra djela čine, Allah će njihova rđava djela u dobra promijeniti, a Allah prašta i samilostan je;
72. 71. a onaj ko se bude pokajao i dobra djela činio, on se, uistinu, Allahu iskreno vratio;
73. 72. i oni koji ne svjedoče lažno, i koji, prolazeći pored onoga što ih se ne tiče, prolaze dostojanstveno;
74. 73. i oni koji, kada budu opomenuti dokazima Gospodara svoga, ni gluhi ni slijepi ne ostanu;
75. 74. i oni koji govore: "Gospodaru naš, podari nam u ~enama našim i djeci našoj radost i u~ini da se ~estiti na nas ugledaju!~
76. 75. oni će biti, za ono što su trpjeli, odajama džennetskim nagrađeni i u njima će pozdravom i blagoslovom biti susretani,
77. 76. u njima će vječno ostati, a kako su one divno prebivalište i boravište!
78. 77. Reci: "Allah vam poklanja pa ~nju samo zbog vaših molitve, a pošto ste vi poricali, neminovno vas ~eka patnja".

QURAN (BOSNIAN)

26 - Ash-Shu'arā'ũ

1. Ta-sin-mim.
2. Ovo su ajeti Knjige jasne!
3. Zar }e{ ti sebe uni{titi zato {to ovi ne}e da postanu vjernici?
4. Kad bismo htjeli, Mi bismo im s neba jedan znak poslali pred kojim bi oni {ije svoje sagnuli.
5. I njima ne do}e nijedna nova opomena od Milostivoga, a da se od nje ne okrenu.
6. Oni poriu, - pa, sti}i }e ih sigurno posljedice onoga emu se izruguju.
7. Zar oni ne vide kako inimo da iz zemlje ni~e svakovrsno bilje plemenito?
8. To je, doista, dokaz, ali ve}ina njih ne vjeruje,
9. a Gospodar tvoj je, zaista, silan i milostiv.
10. A kad je Gospodar tvoj Musaa zovnuo: "Idi narodu koji se prema sebi ogrije{io,
11. narodu faraonovu, ne bi li se Allaha pobojavao", -
12. on je rekao: ""Gospodaru moj, bojim se da me oni u la` ne utjeraju,
13. da mi ne postane te{ko u du{i i da mi se jezik ne saplete; zato podaj poslanstvo i Harunu,
14. a ja sam njima i odgovoran, pa se pla{im da me ne ubiju".
15. "Ne}e!" re~e On. "Idite obojica sa dokazima Na{im, Mi }emo s vama biti i slu{ati.
16. Oti}ite faraonu i recite: ,Mi smo poslanici Gospodara svjetova,
17. dopusti da sinovi Israilovi po|u s nama!Â"
18. "Zar te me|u nama nismo gojili dok si dijete bio i zar me|u nama tolike godine `ivota svoga nisi proveo?" Â- re~e faraon Â-
19. "i uradio si nedjelo koje si uradio i jo{ si nezahvalnik?"
20. "Ja sam onda ono uradio nehotice" Â- re~e,
21. "a od vas sam pobjegao zato {to sam se vas bojao, pa mi je Gospodar moj mudrost darovao i poslanikom me u~inio.
22. A dobro~instvo koje mi prebacuje{ - da nije to {to si sinove Israilove robljem u~inio?"
23. "A ko je Gospodar svjetova?" Â- upita faraon.
24. "Gospodar nebesa i Zemlje i onoga {to je izme|u njih, ako vjerujete" Â- odgovori on.
25. "uujete li ?" Â- re~e onima oko sebe faraon.
26. "Gospodar va{ i Gospodar va{ih davnih predaka" Â- re~e Musa.
27. "Poslanik koji vam je poslan, uistinu, je lud" Â- re~e faraon.
28. "Gospodar istoka i zapada i onoga {to je izme|u njih, ako pameti imate" Â- re~e Musa.

29. A faraon reče: "Ako budeš kao boga nekog drugog osim mene priznavao, sigurno ću te u tamnicu baciti!"

30. "Zar i onda kad ti budem oči gledan dokaz donio?" Ā- upita on.

31. "Pa daj ga, ako isitnu govoriš!" Ā- reče faraon.

32. I Musa baci štap svoj, kad on Ā- zmija prava,

33. a onda izvadi ruku iz njedara, kad ona, onima koji su gledali Ā- bijela.

34. "Ovaj je zaista vješt čarobnjak: - reče glavečinama oko sebe faraon -,

35. "hoće da vas čarolijom svojom iz zemlje vaše izvede. Pa šta savjetujete?"

36. "Ostavi njega i brata njegovu!" Ā- rekoše -, "a u gradove pošlji da sakupljaju,

37. sve čarobnjake vještice te ti dovesti."

38. i čarobnjaci se u određeno vrijeme i označenog dana sabraše,

39. a narodu bi rečeno: "Hoćete li se iskupiti

40. da budemo uz čarobnjake, ako oni budu pobjednici!Ā'

41. A kad dođoše, čarobnjaci faraona upitaše: "Da li će nama, doista, pripasti nagrada ako mi budemo pobjednici?"

42. "Hoće"- odgovori on Ā-"bićete tada sigurno meni najbliži."

43. Musa im reče; "Bacite ono što elite da bacite!"

44. I oni pobacioše konope svoje i štapove svoje i rekoše "Tako nam dostojanstva faraonova, mi ćemo svakako pobijediti!"

45. Zatim Musa baci svoj štap, koji, odjednom, proguta ono što su oni lažno izveli.

46. Čarobnjaci se onda na tle bacili

47. i rekoše: "Mi vjerujemo u Gospodara svjetova,

48. Gospodara Musaova i Harunova!Ā'

49. "Da povjerujete njemu prije dopuštenja moga!" Ā- viknu faraon. Ā- "On je vaš učitelj, on vas je čarobnjačtvu naučio Ā- a vi ćete zapamtiti; poodsjedaju vam ruke i noge vaše unakrst i sve u vas porazapinjati!Ā'

50. "Ništa strano!" Ā- rekoše oni -, "mi ćemo se Gospodaru svome vratiti.

51. Mi se nadamo da će nam Gospodar naš grijeha naše oprostiti zato što smo prvi vjernici."

52. I Mi objavismo Musau: "Kreni noću s robovima Mojim, ali bićete gonjeni."

53. I faraon posla po gradovima sakupljače:

54. "Ovih je zaista malo

55. i rasrdili su nas,

56. a mi smo svi budni!"

57. I Mi ih izvedosmo iz vrtova i rijeka,

58. iz riznica i dvoraca divnih.

59. Eto tako je bilo, i Mi dadasmo da to nasiljede sinovi Israilovi.

60. I oni ih, kad se sunce rasklalo, sustigoše.

61. pa kad jedni druge ugledaše, drugovi Musaovi povikaše: "Samo što nas nisu stigli!"

62. "Ne}e!" Â- re~e on Â- "Gospodar moj je sa mnom, On }e mi put pokazati."
63. I Mi objavismo Musau: "Udari {tapom svojim po moru!" Â- i ono se rastavi i svaki bok njegov bija}e kao veliko brdo;
64. i Mi onda tamo one gruge pribli`ismo Â-
65. a Musaa i sve one koji bijahu s njim spasismo Â-
66. i one druge potopismo.
67. To je, zaista, pouka, i ve}ina njih nisu bili vjernici
68. a Gospodar tvoj je, doista, Silan i Milostiv.
69. i ka`i im vijest o Ibrahimu
70. kada je oca svoga i narod svoj upitao: "^emu se vi klanjate?"
71. a oni odgovorili: "Klanjamo se kumirima i povazdan im se molimo",
72. on je rekao: "Da li vas oni ~uju kad se molite,
73. ili, da li vam mogu koristiti ili na{koditi?"
74. "Ne," Â- odgovori}e, "ali mi smo upamtili pretke na}e kako tako postupaju."
75. "A da li ste razmi{ljali" Â- upita on Â- "da su oni kojima se klanjate
76. vi i kojima su se klanjali davani preci va{i,
77. doista, neprijatelji moji? Ali, to nije Gospodar svjetova,
78. koji me je stvorio i na pravi put uputio,
79. i koji me hrani i poji,
80. i koji me, kad se razbolim, lije~i,
81. i koji }e mi `ivot oduzeti, i koji }e me poslije o`ivjeti,
82. i koji }e mi, nadam se, pogre{ke moje na Sudnjem danu oprostiti!
83. Gospodaru moj, podari mi znanje i uvrsti me me|u one koji su dobri
84. i u~ini da me po lijepom spominju oni {to }e poslije mene do}i,
85. i u~ini me jednim od onih kojima }e{ d`ennetske blagodati darovati, -
86. i ocu mome oprosti, on je jedan od zalutalih Â-
87. i ne osramoti me na Dan kad }e ljudi o`ivljeni biti,
88. na Dan kada ne}e nikakvo blago, a ni sinovi od koristi biti,
89. samo }e onaj koji Allahu srca ~ista do|e spasen biti."
90. I d`ennet }e se ~estitima pribli`iti,
91. a d`ehennem zalutalima ukazati,
92. i re}i }e im se: "Gdje su oni kojima ste se klanjali,
93. a niste Allahu; mogu li vam oni pomo}i, a mogu li i sebi pomo}i?"
94. pa }e i oni i oni koji su ih u zabludu doveli u nj biti ba~eni,

95. i vojske Iblisove Â– svi zajedno.

96. I oni }e, sva|aju}i se u njemu, govoriti:

97. "Allaha nam, bili smo, doista, u o~itoj zabludi

98. kad smo vas s Gospodarom svjetova izjedna~avali,

99. a na stranputicu su nas naveli zlikovci,

100. pa nemamo ni zagovornika,

101. ni prisna prijatelja, -

102. da nam je samo da se povratimo, pa da postanemo vjernici!"

103. u tome je pouka, ali ve}ina ovih nisu vjernici,

104. a Gospodar tvoj je, zaista, Silan i Milostiv.

105. I Nuhov narod je smatrao la`nim poslanike.

106. Kad im brat njihov Nuh re~e: "Kako to da se Allaha ne bojite?

107. Ja sam vam, sigurno, poslanik pouzdani,

108. zato se bojte Allaha i budite poslu{ni meni!

109. Za ovo od vas ne tra`im nikakve nagrade, mene }e Gospodar svjetova nagraditi,

110. zato se bojte Allaha i budite poslu{ni meni!" Â–

111. oni reko{e; "Kako da te poslu{amo, kad te najni`i sloj ljudi slijedi?"

112. "Ne znam je {ta oni rade" Â– re~e on,

113. "svi }e pred Gospodarom mojim, da znate, ra~un polagati,

114. a ja vjernike ne}u otjerati,

115. ja samo javno opominjem!"

116. "Ako se ne okani{, o Nuhu!" Â– reko{e oni -, "bi}e{ sigurno kamenovan!"

117. "Gospodaru moj," Â– re~e on Â– "narod moj me u la` utjeruje,

118. pa Ti meni i njima presudi i mene i vjernike koji su sa mnom spasi!Â’

119. I Mi smo njaga i one koji su bili uz njega u la|i krcatoj spasili,

120. a ostale potopili.

121. To je pouka, ali ve}ina ovih nisu vjernici,

122. a Gospodar tvoj je zaista Silan i Milostiv.

123. I Ad je smatrao la`nim poslanike.

124. Kad im brat njihov Hud re~e: "Kako to da se Allaha ne bojite?"

125. Ja sam vam ,sigurno, poslanik pouzdani,

126. zato se bojte Allaha i budite poslu{ni meni!

127. Za ovo od vas ne tra`im nikakve nagrade, mene }e Gospodar svjetova nagraditi.

128. Zašto na svakoj uzvišici palate zidate, druge ismijavajući,

129. i podižete utvrde kao da žete vječno živjeti,

130. a kad kašnjavate, kašnjavate kao silnici/

131. Bojte se Allaha i meni budite poslušni!

132. Bojte se onoga koji vam daruje ono što znate:

133. daruje vam stoku i sinove,

134. i bašve i izvore.

135. Ja se, doista, bojim, za vas na Velikom danu patnje" Â-

136. rekoše oni: "Nama je svejedno savjetovao ti ili ne bio savjetnik,

137. ovako su i narodi davnažnji vjerovali,

138. i mi neželimo biti mušeni."

139. I oni su nastavili da ga u laž utjeruju, pa smo ih Mi unižtili. To je pouka, ali većina ovih neće da vjeruje,

140. a Gospodar tvoj je, zaista, Silan i Milostiv.

141. I Semud je smatrao lažnim poslanike.

142. Kad im brat njihov Salih reče: "Kako to da se Allaha ne bojite?

143. Ja sam vam, sigurno, poslanik pouzdani.

144. zato se bojte Allaha i budite poslušni meni!

145. Za ovo od vas ne tražim nikakve nagrade, mene će Gospodar svjetova nagraditi.

146. Zar mislite da žete ovdje biti ostavljeni bezbjedni,

147. u vrtovima i među izvorima.

148. u usjevima i među palmama sa plodovima zrelim?

149. Vi u brdima vrlo spretno kućete klete.

150. zato se bojte Allahai poslušni meni budite.

151. i ne slućajte naredbe onih koji u zlu pretjeruju,

152. koji na Zemlji ne zavode red već nered uspostavljaju" Â-

153. rekoše oni: "Ti si samo općinjen;

154. ti si čovjek, kao i mi; zato nam donesi jedno čudo ako je istina to što govoriš!"

155. "Evo to je kamila" Â- reče on -, "u određeni dan ona će piti, a u poznati dan vi.

156. i ne učinite joj nikakvo zlo da vas ne bi stigal patnja na Velikom danu!Â'

157. Ali, oni je zaklaše i potom se pokajaše.

158. i stih ih kazna. To je pouka, ali većina ovih neće da vjeruje,

159. a Gospodar tvoj je, zaista, Silan i Milostiv

160. I Lutov narod je smatrao lažnim poslanike.

161. Kad im njihov brat Lut reče: "Kako to da se ne bojite?

162. Ja sam vam, sigurno, poslanik pouzdani,

163. zato se bojte Allaha i budite poslušni meni!

164. Za ovo od vas ne tražim nikakve nagrade, mene je Gospodar svjetova nagraditi.

165. Zašto vi, mimo sav svijet, sa muškarcima općite,

166. a žene svoje, koje je za vas Gospodar vaš stvorio, ostavljate? Vi ste ljudi koji svaku granicu zla prelazite" Allah–

167. rekoše oni: "Ako se ne okaniš, o Lute, bićeš sigurno prognan."

168. "Ja se gnušam toga što vi radite!" Allah– reče on;

169. "Gospodaru moj, sačuvaj mene i porodicu moju kazne za ono što oni rade!Allah–

170. I Mi smo sačuvali njega i porodicu njegovu Allah– sve,

171. osim starice koja je ostala sa onima koji su kaznu iskusili,

172. a zatim smo ostale uništili

173. spustivši na njih kišu, - a strahne li kiše za one koji su opomenuti bili!

174. To je pouka, ali većina ovih neće da vjeruje,

175. a Gospodar tvoj je, zaista, Silan i Milostiv.

176. I stanovnici Ejke su u laž ugonili poslanike.

177. kad im [uajb reče: "Kako to da se ne bojite?

178. Ja sam vam, sigurno, poslanik pouzdani,

179. zato se bojte Allaha i budite poslušni meni!

180. Za ovo od vas ne tražim nikakve nagrade, mene je Gospodar svjetova nagraditi.

181. Pravo mjerite na litru i ne zakidajte

182. a na kantar u ispravnom mjeru mjerite,

183. i ljudima prava njihova ne umanjujte i zlo po Zemlji, nered praveći, ne činite,

184. i Onoga koji je stvorio vas i narode davnije bojte se" Allah–

185. rekoše oni; "Ti si samo općinjen;

186. i ti si samo uvijek kao i mi; za nas si ti, doista, lažac pravi;

187. zato spusti na nas kaznu s neba, ako istinu govoriš!"

188. "Gospodar moj dobro zna šta vi radite" Allah– reče on.

189. I oni su nastavili da ga u laž utjeruju pa ih je stigla kazna iz oblaka; a to je bila kazna jednog stranog dana.

190. To je pouka, ali većina ovih neće da vjeruje,

191. a Gospodar tvoj je, zaista, Silan i Milostiv.

192. I Kur'ân je sigurno objava Gospodara svjetova;

193. donosi ga povjerljivi Džibrili

194. na srce tvoje, da opominje{
195. na jasnom arapskom jeziku;
196. on je spomenut u knjigama poslanika prija{njih, -
197. zar ovima nije dokaz to {to za njega znaju u~eni ljudi sinova Israilovih?
198. A da ga objavljujemo i nekom ne-Arapu.
199. pa da im ga on ~ita, opet u nj ne bi povjerovali.
200. Eto, tako ga Mi u srca gre{nika uvodimo,
201. oni u nj ne}e vjerovati dok ne do`ive patnju nenasnosnu,
202. koja }e im iznenada do}i, kad je najmanje budu o~ekivali,
203. pa }e re}i: "Ho}e li nam se imalo vremena dati?"
204. Za{to oni kaznu Na{u po`uruju?!
205. [ta ti misli{, ako im Mi dopu{tamo da godinama u`ivaju,
206. i naposljetku ih sna}e ono ~ime im se prijeti,
207. zar }e imati {ta od slatkog `ivota koji su provodili?
208. Mi nijedan grad nismo razorili prije nego su im do{li oni koji su ih opominjali
209. da bi pouku primili; Mi nismo nepravedni bili.
210. KurÂ'an ne donose {ejtani,
211. nezamislivo je da to oni ~ine; oni to nisu kadri,
212. oni nikako ne mogu da ga prislu{kuju.
213. Zato se, mimo Allaha, ne moli drugom bogu Â- da ne bi bio jedan od onih koji }e biti mu~eni!
214. I opominji rodbinu svoju najbli`u
215. i budi ljubazan prema vjernicima koji te slijede!
216. A ako te ne budu poslu{ali, ti reci: "Ja nemam ni{ta s tim {to vi radite."
217. I pouzdaj se u Silnoga i Milostivog,
218. koji te vidi kada ustane{
219. da sa ostalima molitvu obavi{,
220. jer On, doista, sve ~uje i sve zna.
221. Ho}u li vam kazati kome dolaze {ejtani?
222. Oni dolaze svakom la{cu, gre{niku,
223. oni prislu{kuju, - i ve}inom oni la`u.
224. A zavedeni slijede pjesnike.
225. Zar ne zna{ da oni svakom dolinom blude
226. i da govore ono {to ne rade,

227. tako ne govore samo oni koji vjeruju i dobra djela čine, i koji često Allaha spominju, i koji uzvraćaju kad ih ismijavaju. A mnogobrojni će sigurno saznati u kakvu će se muku uvaliti.

QURAN (BOSNIAN)

27 - An-Naml

1. Ta-sin. Ovo su ajeti Kur'ana i Knjige jasne,
2. upute i radosne vijesti onima koji vjeruju,
3. koji molitvu obavljaju i milostinju udjeljuju i koji u onaj svijet ~vrsto vjeruju.
4. Onima koji u onaj svijet ne vjeruju Mi prikazujemo kao lijepe postupke njihove ~ zato oni lutaju;
5. njih ~eka zla kob, a na onom svijetu }e biti posve izgubljeni,
6. a ti, zaista, prima{ Kur'ana od Mudroga i Sveznaju}eg!
7. Kada Musa re~e ~eljadi svojoj: "Vidio sam vatru, donije}u vam otuda vijest kakvu ili }u vam donijeti ragorjelu glavnju da biste se ogrijali",
8. neko ga, kada joj se pribli`i, zovnu: "Neka su blagoslovljeni oni koji se nalaze na mjestu na kojem je vatra i oni oko nje, i neka je hvaljen Allah, Gospodar svjetova!
9. O Musa, Ja sam ~ Allah, Silni i Mudri!
10. Baci svoj {tap!" Pa kad ga vidje da se, kao da je hitra zmija, kre}e, on uzma~e i ne vrati se. "O Musa, ne boj se! Poslanici se kod Mene ne treba ni~ega da boje;
11. a onome koji grijeh po~ini, a onda zlo dobrim djelom zamijeni ~ Ja }u, uistinu, oprostiti i samilostan biti.
12. Uvuci ruku svoju u njedra svoja, pojavi}e se bijela, ali ne}e biti bolesna, - bi}e to jedno od devet ~uda faraonu i narodu njegovu; oni su, doista, narod nevjerni~ki.
13. I kad im o~ito do}o}e znamenja Na{a, oni reko}e: "Ovo je prava ~arolija!~"
14. I oni ih, nepravedni i oholi, poreko}e, ali su u sebi vjerovali da su istinita, pa pogledaj kako su skon~ali smutljivci.
15. Davudu i Sulejmanu smo znanje dali i oni su govorili: "Hvala Allahu koji nas je odlikovao iznad mnogih vjernika, robova Svojih!
16. I Sulejman naslijedi Davuda i re~e: "O ljudi, dato nam je da razumijemo pti~je glasove i sva{ta nam je dato; ovo je, zaista, prava blagodat!"
17. I skupi}e se Sulejmanu vojske njegove, d`innovi i ljudi i ptice, sve ~eta do ~ete, postrojeni,
18. i kad stigo}e do mravlje doline, jedan mrav re~e: "O mravi, ulazite u stanove svoje da vas ne izgazi Sulejman i vojske njegove, a da to i ne primjetite!"
19. I on se nasmija glasno rije~ima njegovim i re~e: "Gospodaru moj, omogu}i mi da budem zahvalan na blagodati tvojoj, koju si ukazao meni i roditeljima mojim, i da ~inim dobra djela na zadovoljstvo tvoje, i uvedi me, milo{u Svojom, me|u dobre robove Svoje!"
20. I on izvr{i smotru ptica, pa re~e: "Za{to ne vidim pupavca, da nije odsutan?"
21. Ako mi ne donese valjano opravdanje, te{kom }u ga kaznom kazniti ili }u ga zaklati!~"
22. I ne potraj dugo, a on do}e, pa re~e: "Doznao sam ono {to ti ne zna{, iz Sabe ti donosim pouzdanu vijest.
23. Vidio sam da jedna `ena njima vlada i da joj je svega i sva~ega dato, a ima i prijesto veli~anstveni:

24. vidio sam da se i ona i narod njezin Suncu klanjaju, a ne Allahu, - {ejtan im je prikazao lijepim postupke njihove i od pravog puta ih odvratio, te oni ne umiju da na|u pravi put
25. pa da se klanju Allahu, koji izvodi ono {to je skriveno na nebesima i u Zemlji i koji zna ono {to krijete i ono {to na javu iznosite.
26. Allah je, nema boga osim Njega, Gospodar svega {to postoji!"
27. "Vidje}emo" Â- re~e Sulejman Â- "da li govori{ istinu ili ne.
28. Oduzi ovo moje pismo pa im ga baci, a onda se od njih malo izmakni i pogledaj {ta }e jedni drugima re}i!"
29. "O velika{i", - re~e ona Â- "meni je dostavljeno jedno po{tovanje vrijedno pismo
30. Od Sulejmana i galsi; Â-U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog!
31. Ne pravite se ve}im od mene i do|ite da mi se pokorite!Â'
32. "O velika{i" Â- re~e ona Â- "savjetujte mi {ta treba da u ovom da uradim, ja bez vas ne}u ni{ta da odlu~im!Â'
33. "Mi smo vrlo jaki i hrabri" Â- reko}e oni Â- "a ti se pita{! Pa, gledaj {ta }e{ narediti!"
34. "Kad carevi osvoje neki grad" Â- re~e ona Â- "oni ga razore, a ugledne stanovnike njegove u~ine poni`enim; eto, tako oni rade.
35. Posla}u im jedan dar i vidje}u sa ~ime }e se izaslanici vratiti".
36. I kad on pred Sulejmana izi|e, ovaj mu re~e; "Zar da blagom mene pridobijete? ono {to je Allah meni dao bolje je od onoga {to je dao vama. Vi se onome {to vam se daruje radujete!
37. Vрати se njima! Mi }emo im dovesti vojske kojima se ne}e mo}i oduprijeti i istjera}emo ih iz Sabe poni`ene i pokorene".
38. "O dostojanstvenici, ko }e mi od vas donijeti njezin prijesto prije nego {to oni do|u da mi se pokore?"
39. "Ja }e ti ga donijeti" Â- re~e Ifrit, jedan od d`innova Â- "prije nego iz ove sjednice svoje ustane{, ja sam za to sna`an i pouzdan".
40. "A ja }u ti ga donijeti" Â- re~e onaj koji je u~io iz Knjige Â- "prije nego {to okom trepne{". I kad Sulejman vidje da je prijesto ve} pored njega postavljen, uzviknu; "Ovo je blagodat Gospodara moga koji me isku{ava da li }u zahvalan ili nezahvalan biti. A ko je zahvalan Â- u svoju je korist zahvalan, a ko je nezahvalan Â- pa, Gospodar moj je neovisan i plemenit.
41. Promijenite izgled njezina prijestolja da vidimo ho}e li ga ili ne}e prepoznati!Â'
42. I kad ona do|e, bi joj re~eno; "Je li ovakav prijesto tvoj" Â- "Kao da je on!" Â- uzviknu ona. Â- "A nama je prije nego njoj dato znanje, i mi smo muslimani".
43. a da nije ispravno vjerovala, nju su omeli oni kojima se ona, mimo Allah klanjala, jer je ona narodu nevjerni~kom pripadala.
44. "U|i u dvoranu!; - bi joj re~eno. I kad ona pogleda, pomisli da je duboka voda, pa zadi`e haljinu uz noge svoje. "Ova je dvoran ugla~anim staklom poplo~ana!" Â- re~e on. Â- "Gospodaru moj", - uzviknu ona Â- "ja sam se prema sebi ogrije{ila i u dru{tvu sa Sulejmanom predajem se Allahu Gospodaru svjetova!Â'
45. A Semudu smo poslali brata njihova Saliha da se klanjaju jedino Allahu Â- a oni se podijeli}e u dvije skupine koje su se me|usobno prepirale.
46. "O narode moj," Â- govorio im je on Â- "za{to tra`ite da vas stigne kazna prije nego {to se pokajete/ Za{to od Allah ne tra`ite oprosta, da bi vam se ukazala milost?"
47. "Mi smatramo r|avim predznakom tebe i one koji su s tobom!Â' Â- reko}e oni. Â- "Od Allaha vam je i dobro i zlo" Â- re~e on -, "vi ste narod koji je stavljen u isku{enje."
48. U gradu je bilo devet osoba koje su ne red nego nered ~inile.

49. "Zakunite se najte`om zakletvom: - reko{e Â- "da }emo no}u njega i porodicu njegovu ubiti, a onda njegovom najbli`em krvnom srodniku re}i: Â'Mi nismo prisustovali pogibiji porodice njegove, mi, zaista, istinu govorimo.Â'"

50. I smi{ljali su spletke, ali Mi smo ih kaznili onda kad se nisu nadali,

51. pa pogledaj kakva je bila posljedica spletkarenja njihova: uni{tili smo sve Â- i njih i narod njihov,

52. eno ku}a njihovih, puste su zbog nepravde koju su ~inili Â- to je zaista pouka narodu koji zna -,

53. a spasili smo one koji su vjerovali i koji su se grijeha klonili.

54. I Luta, kada re~e narodu svome: "Za{to ~inite razvrat nao~igled jedni drugih?

55. Zar zbilja sa str{u op}ite sa mu{karcima umjesto sa `enama? Vi ste, uistinu, bezumnici."

56. A odgovor naroda njegova je glasio: "Istjerajte Lutovu porodicu iz grada va{eg, oni su ljudi-~istunci!Â'

57. I Mi smo spasili njega i porodicu njegovu, sve osim `ene njegove. Mi smo odredili da ona ostane s onima koji }e kaznu iskusiti,

58. i pustili smo na njih ki{u, a stra{ne li ki{e za one koji su bili opomenuti!

59. Reci: "Hvala Allahu i mir robovima Njegovim koje je On odabrao!" [ta je bolje: Allah ili oni koje Njemu ravnim smatraju,

60. Onaj koji je nebesa i Zemlju stvorio i koji vam spu{ta s neba ki{u pomo}u koje Mi dajemo da ozelene ba{~e prekrasne, - nemogu}e je da vi u~inite da izraste drve}e njihovo. Â- Zar pored Allaha postoji drugi bog? Ne postoji, ali su oni narod koji druge s Njim izjedna~uje;

61. Onaj koji je Zemlju prebivali{tem u~inio i kroz nju rijeke proveo i na njoj brda nepomi~na postavio i dva mora pregradio. Â- Zar pored Allaha postoji drugi bog? ne postoji, nego ve}ina njih u neznanju `ivi;

62. Onaj koji se nevoljniku, kad mu se obrati, odaziva, i koji zlo otklanja i koji vas na Zemlji namjesnicima postavlja. Â- Zar pored Allaha postoji drugi bog? Kako nikako pouku vi da primite! Â-

63. Onaj koji vam u tminama, na kopnu i na moru, put pokazuje i koji vjetrove kao radosnu vijest ispred milosti Svoje {alje. Â- Zar pored Allah postoji drugi bog? Kako je Allah visoko iznad onih koji druge Njemu ravnim smatraju! Â-

64. Onaj koji sve iz ni~ega stvara, koji }e zatim to ponovo u~initi, i koji vam opskrbu s neba i iz zemlje daje. Â- Zar pored Allaha postoji drugi bog? Reci: "Doka`ite, ako istinu govorite!Â'

65. Reci: "Niko, osim Allah, ni na nebu ni na Zemlji, ne zna {to }e se dogoditi; i oni ne znaju kada }e o`ivljeni biti.

66. Zar oni o onom svijetu da {to znaju! Ni{ta! Â- oni u nj sumnjaju, oni su slijepi prema njemu."

67. Nevjernici g ovore: "Zar }emo, kada postanemo zemlje, i mi i preci na{i, zaista, biti o`ivljeni?

68. Ovim nam se ve} oda70. vno prijeti, i nama i precima na{im, a ovo su samo izmi{ljotine naroda drevnih."

69. Reci: "Putujte po svijetu i vidite kako su zavr{ili gre{nici!Â'

70. I ne `alosti se zbog njih i neka ti nije u du{i te{ko zbog spletki njihovih.

71. "Kad }e se ve} jednom obistiniti ta prijetnja, ako istinu govorite?" Â- pitaju oni.

72. Reci; "Sti}i }e vas sigurno ne{to od onoga {to po`urujete!"

73. A Gospodar tvoj je neizmjereno dobar ljudima, ali ve}ina njih nije zahvalna.

74. Gospodar tvoj dobro zna ono {to grudi njihove taje i ono {to oni na javu iznose.

75. Nema ni~eg skrivenog ni na nebu ni na Zemlji, a da nije u Knjizi jasnoj.

76. Ovaj KurÂ'an sinovima Israilovim kazuje najvi{e o onome u ~emu se oni razilaze

77. i on je, uistinu, putokaz i milost svakom onom koji vjeruje.

78. Gospodar tvoj }e im po pravdi Svojoj presuditi; On je Silni i Sveznaju}i,
79. zato se pouzdaj u Allaha, jer ti, doista, slijedi} pravu istinu!
80. Ti ne mo`e} mrtve dozvati ni gluhe dovikati kada se le|ima okrenu,
81. niti mo`e} slijepe od zablude njihove odvratiti; mo`e} jedino dozvati one koji u rije~i Na{e vjeruju, oni }e se odazvati.
82. I kad do|e vrijeme da oni budu ka`njeni, Mi }emo u~initi da iz zemlje izi|e jedna `ivotinja koja }e im re}i da ljudi u dokaze Na{e nisu uvjereni.
83. A na Dan kada od svakog naroda sakupimo gomilu onih koji su dokaze Na{e poricali Â- oni }e biti zadr`ani Â-
84. i kad do|u, On }e upitati: "Jeste li vi dokaze Moje poricali ne razmi{l|aju}i o njima, ili, {ta ste to radili?"
85. I njih }e sti}i kazna zato {to su mnogobo{ci bili, pa ne}e mo}i ni rije~ izustiti.
86. Zar nisu vidjeli da smo u~inili no} da u njoj otpo~inu, a dan vidnim? Â- to su, zaista, dokazi za narod koji vjeruje.
87. A na Dan kad se u rog puhne pa se smrtno istrave i oni na nebesima i oni na Zemlji, izuzev onih koje Allah po{tedi, svi }e Mu ponizno do}i.
88. Ti vidi} planine i misli} da su nepomi~ne, a one promi~u kao {to promi~u oblaci Â- to je Allahovo djelo koji je sve savr{eno stvorio; On, doista, zna ono {to radite.
89. Ko u~ini dobro djelo, dobi}e veliku nagradu za njega i bi}e straha na Sudnjem danu po{te|en;
90. a oni koji budu zlo ~inili, u vatru }e naglava~ke biti gurnuti. "Zar se ve} ka`njavate za ono {to ste radili?"
91. Ja sam primio zapovijest da se klanjam jedino Gospodaru ovoga grada, koji je On u~inio svetim Â- a njemu sve pripada Â- i nare|eno mi je da budem poslu{an
92. i da KurÂ'an kazujem; onaj ko bude i{ao pravim putem, na pravom putu je za svoje dobro; a onome ko je u zabludi; ti reci: "Ja samo opominjem."
93. I reci; "Hvala Allahu, On }e vam znamenja Svoja pokazati, pa }ete ih vi poznati!Â' A Gospodar tvoj motri na ono {to radite.

QURAN (BOSNIAN)

28 - Al-Qasas

1. Ta-sin-mim.
2. Ovo su ajeti Knjige jasne!
3. Mi }emo ti kazati neke vijesti o Musau i faraonu, onako kako je bilo, a to za one ljude koji vjeruju.
4. Faraon se u zemlji bio ponio i stanovnike njezine na stranke bio izdjelio; jedne je tla~io, mu{ku im djecu klao, a `ensku u `ivotu ostavljao, doista, je smutljivac bio.
5. A Mi smo htjeli da one koji su na Zemlji tla~eni, milo{}u obaspemo i da ih vo|ama i nasljednicima u~inimo,
6. i da im na Zemlji vlast darujemo, a da faraonu i Hamanu i vojskama njihovim damo da do`ive ba{ ono zbog ~ega su od njih strahovali.
7. I Mi nadahnusmo Musaovu majku: "Doji ga, a kad se upla{i{ za njegov `ivot, baci ga u rijeku, i ne strahuj i ne tuguj, Mi }emo ti ga, doista, vratiti i poslanikom ga u~initi."
8. I na|o{e ga faraonovi ljudi, da im postane du{manin i jad; - zaista su faraon i Haman i vojske njihove uvijek grije{i.
9. I `ena faraonova re~e: "On }e biti radost i meni i tebi! Ne ubijte ga, mo`da }e nam od koristi biti, a mo`emo ga i posiniti." A oni ni{ta ne predosjet{i.
10. I srce Musaove majke ostade prazno, umalo ga ne prokaza, da Mi srce njeno nismo u~vrstili i vjernicom je u~inili.
11. I ona re~e sestri njegovoj: "Idi za njim!" I ona ga ugleda izdaleka, a oni nisu bili ni{ta primjetili.
12. A Mi smo mu ve} bili zabranili doji|e, pa ona re~e: "Ho}ete li da vam je poka`em porodicu koja }e vam se o njemu brinuti i koja }e mu dobro `eljeti?"
13. I vratismo ga majci njegovoj da se raduje i da ne tuguje, i da se uvjeri da je Allahovo obe}anje istinito; ali ve}ina njih ne zna.
14. I kad se on spasa snagom i stasa, dadosmo mu mudrost i znanje; tako Mi nagra|ujemo one koji dobra djela ~ine.
15. I on u|e u grad neopa`en od stanovnika njegovih i u njemu zate~e dvojicu ljudi kako se tuku, jedan je pripadao njegovu, a drugi neprijateljskom narodu, pa ga zovnu u pomo} onaj iz njegova naroda protiv onog iz neprijateljskog naroda, i Musa ga udari {akom i Â- usmrti. "Ovo je {ejtanov posao!" Â- uzviknu -, "on je, zaista, otvoreni neprijatelj koji u zabludu dovodi!
16. Gospodaru moj," Â- re~e onda Â- "ja sam sam sebi zlo nanio, oprosti mi!" I On mu oprosti, On, uistinu, pra{ta i On je milostiv.
17. "Gospodaru moj," Â- re~e -, "tako mi blagodati koju si mi ukazao, vi{e nikada nevjernicima ne}u biti od pomo}i!"
18. I Musa u gradu osvanu prestra{en, o~ekuju{i {ta }e biti, kad ga onaj isti od ju~e pozva ponovo u pomo}. "Ti si, zbilja, u pravoj zabludi!Â' Â- re~e mu Musa,
19. i kad htjede da {~epa zajedni~kog im neprijatelja, re~e mu onaj: "O Musa, zar }e{ da ubije{ i mene kao {to si ju~e ubio ~ovjeka? To ho}e{ da na zemlji silu provodi{, a ne `eli{ da miri{."
20. I jedan ~ovjek s kraja grada dotr~a: "O Musa," Â- re~e Â- "glave{ine se dogovaraju da te ubiju; zato bje`i, ja sam ti zbilja iskren savjetnik."
21. I Musa izi|e iz grada, ustra{en, i{~ekuju{i {ta }e se desiti. "Gospodaru moj," Â- re~e Â- "spasi me naroda koji ne vjeruje!Â'

22. I kad se uputi prema Medjenu, on reče: "Gospodar moj }e mi pokazati pravi put!"

23. A kad sti`e do vode medjenske, zateče oko nje mnoge ljude kako napajaju stoku, a malo podalje od njih ugleda dvije `enske koje su je od vode odbijale. "[ta vi radite?" Â- upita on. "Mi ne napajamo dok ~obani ne odu" Â- odgovori{e one Â- "a otac nam je veoma star."

24. I on im je napoji, a onda ode u hladovinu i reče: "Gospodaru moj, ma kakvu mi hranu dao, zaista mi je potrebna!"

25. I jedna od njih dvije doje mu, poslije, idu}i stidljivo i reče: "Otac moj te zove da te nagradi zato {to si nam je napojio!" I kad mu on doje i kaza mu {ta je do`ivio, on reče: "Ne strahuj, spasio si se naroda koji ne vjeruje!Â"

26. "O ove moj," Â- reče jedna od njih Â- "uzmi ga u najam, najbolje da unajmi{ sna`na i pouzdana."

27. "Ja `elim da te o`enim jednom od ove dvije k}eri moje" Â- reče on Â- "ali treba da me osam godina slu`i{; a ako deset napuni{, bi}e dobra volja tvoja, a ja ne `elim da te na to silim; ti }e{ vidjeti, ako Bog da, da sam dobar."

28. "Neka bude tako izme|u mene i tebe!Â" Â- reče Musa -, "koji god od ta dva roka ispunim, nema mi se {ta prigovoriti, a Allah je jamac za ono {to smo utana~ili."

29. I kad Musa ispuni ugovoreni rok i krenu sa ~eljadi svojom, on ugleda vatru na jednoj strani brda. "Pri~ekajte!" Â- reče ~eljadi svojoj -, " vidio sam vatru, mo`da }u vam od nje kakvu vijest donijeti, ili zapaljenu glavnju, da se ogrijete."

30. A kad doje do vatre, neko ga zovnu s desne strane doline, iz stabla, u blagoslovljenom kraju: "O Musa, Ja sam Â- Allah, Gospodar svjetova!

31. Baci {tap svoj!Â" I kad vidje da se poput hitre zmiје kre}e, on uzma~e i ne vrati se. "O Musa, pri|i ne boj se, sigurno ti se nikakvo zlo dogoditi ne}e!

32. Uvuci svoju ruku u njedra svoja, pojavi}e se bijela, a bez mane, i priberi se tako od straha! To su dva dokaza od Gospodara tvoga faraonu i glave{inama njegovim; oni su, zaista, narod raskala{eni".

33. "Gospodaru moj", - reče Â- "ja sam ubio jednog njihovog ~ovjeka, pa se bojim da i oni mene ne ubiju...

34. A moj brat Harun je rje~itiji od mene, pa po{alji sa mnom i njega kao pomo}nika da potvr|uje rije~i moje, jer se bojim da me ne nazovu la{cem.

35. "Pomo}i }emo te bratom tvojim" Â- reče On Â- "i obojici }emo vlast dati, pa vam se oni ne}e usuditi pri}i; s Na{im znamenjima vas dvojica i oni koji vas budu slijedili posta}e pobjednici."

36. I kada im Musa donese Na{e jasne dokaze, oni povika{e: "Ovo je samo smi{ljena ~arolija; nismo ~uli da se ovako ne{to de{avalo u doba predaka na{ih!Â"

37. "Gospodar moj dobro zna onoga koji donosi uputstvo od njega: - reče Musa -, "onoga koji }e na kraju pobijediti, a nevjernici, doista ne}e uspjeti!Â"

38. "O velika{i", - reče faraon Â- "ja ne znam da vi imate drugog boga osim mene, a ti, o Hamane, peci mi opeke i sagradi mi toranj da se popnem k Musaovu Bogu, jar ja mislim da je on, zaista, la`ac!Â"

39. A on i vojske njegove bijahu se bez ikakva osnova ponijeli na Zemlji i mislili su da Nam ne}e biti vra}eni,

40. pa Mi dohvatismo i njega i vojske njegove i u more ih bacismo; pogledaj kako su skon~ali nevjernici!

41. A bili smo ih u~inili vo|ama koji su pozivali u ono zbog ~ega se ide u vatru Â- a na Sudnjem danu niko im ne}e pomo}i Â-

42. i popratismo ih prokletstvom na ovom svijetu, a na onom svijetu bi}e od svakog dobra udaljeni:

43. I Mi smo Musau Knjigu dali, nakon {to smo drevne narode uni{tili, da bude svjetlo ljudima i uputstvo i milost Â- da bi sebi do{li.

44. Ti nisi bio na zapadnoj strani kada smo Musau poslanstvo povjerili, a nisi bio ni njegov savremenik.

45. Mi smo mnoge narode podigli i oni su dugo `ivjeli; i ti nisi boravio me|u stanovnicima Medjena da im kazuje{ rije~i Na{e, nego

ti Mi o njima kazujemo vijesti.

46. Ti nisi bio pored brda kad smo Musaa pozvali, ali Mi smo te poslali kao milost Gospodara tvoga da opominješ ljude kojima prije tebe nije došao niko ko bi ih opomenuo, da bi se opametili,

47. i da ne reknu kad ih kazna stigne zbog onoga što su počinili: "Gospodaru naš, zašto nam nisi poslao poslanika, pa da dokaze tvoje slijedimo i vjernici budemo?"

48. A kad im dolazi Istina od Nas, oni govore: "Zašto mu nije dato onako isto kao što je dato Musau?" A zar oni još davno nisu porekli ono što je Musau dato/ Oni govore: "Dvije varolije, jedna drugu podržava" Â– i govore: "Mi ni u jednu ne vjerujemo."

49. Reci: "Pa donesite vi od Allaha knjigu koja bolje nego ove dvije na pravi put upućuje, nju bih slijedio, ako istinu govorite!"

50. Pa ako ti se ne odazovu, onda znaj da se oni povode jedino za strastima svojim. A zar je iko gore zalutao od onoga koji slijedi strast svoju, a ne Allahovu uputu? Allah, doista, neće ukazati na pravi put narodu koji sam sebi nepravdu čini.

51. A Mi objavlujemo sve riječ po riječ, da bi razmislili.

52. Onima kojima smo dali Knjigu prije Kur'ana, vjeruju u nj,

53. a kad im se kazuje, govore: "Mi vjerujemo u nj, on je istina od Gospodara našeg, mi smo i prije bili muslimani."

54. Oni će dobiti dvostruku nagradu zato što trpe i što lijepim zlo uzvraćaju i što od onoga što im dajemo udjeljuju;

55. a kada čuju besmislicu kakvu, od nje se okrenu i reknu: "Nama naša djela, a vama vaš djela; mir vama! Mi ne elimo društvo neukih."

56. Ti, doista, ne možeš uputiti na pravi put onoga koga ti čelič da uputiš, - Allah ukazuje na pravi put onome kome On hoće, i On dobro zna one koji će pravim putem poći.

57. Oni govore: "Ako s tobom budemo pravi put slijedili, bićemo brzo iz rodnog kraja protjerani." Zar im Mi ne pružamo priliku da borave u svetom i bezbjednom mjestu gdje se, kao naš dar, slivaju plodovi svakovrsni; međutim, većina njih ne zna.

58. A koliko smo Mi sela i gradova uničtili čiji su stanovnici u životu obijesni bili! Eno domova njihovih, malo ko, poslije njih, navrati u njih, Nama su ostali.

59. A Gospodar tvoj nikada nije naseljavao dok u njihov glavni grad poslanika ne bi poslao, koji im je dokaze naše kazivao. I Mi smo samo onda naseljavali kad su stanovnici njihovi nasilnici bili.

60. Sve što vam je darovano samo su naslade i ukrasi u životu na ovom svijetu; a ono što je u Allaha bolje je i trajno je. Zašto se ne opametite?

61. Kako može biti jednak onaj kome smo lijepu nagradu obećali, i koju će dobiti, i onaj kome smo dali da se naslađuje u životu na ovom svijetu, a koji će, poslije, na onom svijetu u vatru ubačeni biti?

62. A na Dan kad ih On pozove i upita: "Gdje su oni koje ste Meni ravnim smatrali?"

63. reći će oni na kojima će se riječ obistiniti: "Gospodaru naš, ove što smo na stranputicu naveli Â– naveli smo zato što smo i sami na stranputici bili; mi ih se pred Tobom odričemo, oni se nama nisu klanjali."

64. "Pozovite božanstva vaš! Â– reći će im se, pa će ih oni pozivati, ali im se ona neće odazvati, i patnju će doživjeti i zaćaliće što na pravom putu nisu bili.

65. A na Dan kad ih On pozove i upita: "[ta ste poslanicima odgovorili?"

66. toga Dana oni neće znati šta će odgovoriti, pa ni jedan drugog neće ništa pitati.

67. A onaj koji se bude pokajao, i koji bude vjerovao, i koji bude dobra djela činio, on će postići šta je želio.

68. Gospodar tvoj stvara šta hoće, i On odabira. Oni nemaju pravo da biraju. Hvaljen neka je Allah i vrlo visoko iznad onih koje s njim izjednačuju!

69. Gospodar tvoj zna ono što srca njihova kriju i ono što oni iskazuju.

70. On je Allah drugog boga osim Njega nema; Njemu neka je hvala i na ovom i na onom svijetu! Samo On sudi i Njemu ćete se vratiti.

71. Reci: "Kažite vi meni Ā– ako bi Allah dao da vam noć potraje vječno, do Sudnjeg dana, koji bog bi vam, osim Allaha, svjetlo dao? Zar ne žujete?"

72. Reci: "Kažite vi meni Ā– ako bi Allah dao da vam dan potraje vječno, do Sudnjeg dana, koji bog bi vam, osim Allaha, noć dao da u njoj otpočnete? Zar ne vidite?"

73. Iz Milosti Svoje On vam je dao noć i dan; da se u njoj odmarate, a da iz dobara Njegovih privlačujete i da zahvalni budete."

74. A na Dan kada ih on pozove i upita: "Gdje su oni koje ste Meni ravnim smatrali?"

75. iz svakog naroda dovešemo svjedoka i reći: "Dajte svoj dokaz!" i oni će saznati da je Bog jedino Allah, a neće im biti onih koje su izmišljali.

76. Karun je iz Musaova naroda bio, pa ih je tlačio, a bili smo mu dali toliko blaga da mu je ključeve od njega teško mogla nositi gomila snažnih ljudi. "Ne budi objestan, jer Allah ne voli one koji su objesni!" Ā– govorili su mu ljudi iz naroda njegovog Ā–

77. i nastoj da time što ti je Allah dao stekneš onaj svijet, a ne zaboravi ni svoj udio na ovom svijetu i žini drugima dobro, kao što je Allah tebi dobro učinio, i ne žini nered po Zemlji, jer Allah ne voli one koji nered žine."

78. "Ovo što imam stekao sam znanjem svojim, tako ja mislim" Ā– govorio je on. A zar nije znao da je Allah prije njega uništio neke narode koji su bili od njega jači i koji su bili više nakupili, - a zločinci neće o grijesima svojim ni ispitivani biti.

79. I iziđe on pred narod svoj u svom sjaju. "Ah, da je i nama ono što je dato Karunu!" govorili su oni koji su žeznuli za životom na ovom svijetu, - "on je, uistinu, presrećan."

80. "Teško vama! Ā– govorili su učeni -, "onome koji vjeruje i žini dobra djela bolje je Allahova nagrada, a biće samo strpljivima pružena."

81. I Mi smo i njega i dvorac njegov u zemlju utjerali, i niko ga od Allahove kazne nije mogao odbraniti, a ni sam sebi nije mogao pomoći.

82. A oni koji su ranije prijelikivali da su na njegovu mjestu, stadoše govoriti: "Zar ne vidite da Allah daje obilje onome od robova Svojih kome On hoće, a i da uskraćuje! Da nam Allah nije milost Svoju ukazao, i nas bi u zemlju utjerao. Zar ne vidite da nezahvalnici nikad neće uspjeti?"

83. Taj drugi svijet dašemo onima koji ne žele da se na Zemlji ohole i da nered žine, a oni koji se Allaha boje žeka srećan kraj.

84. Onaj ko učini dobro djelo dobiće deseterostruku nagradu za njega, a onaj ko uradi zlo Ā– pa, oni koji budu zlo radili biće tačno prema zasluži kažnjeni.

85. Onaj koji ti objavljuje Kur'ān sigurno će te vratiti na onaj svijet. Reci; "Gospodar moj dobro zna ko je na pravom putu i ko je u ovoj zabludi."

86. Ti nisi očekivao da će ti Knjiga biti objavljena, ali, ona ti je objavljena kao milost Gospodara tvoga; zato nikako ne budi nevjernicima saučesnik!

87. I neka te oni nikako neodvrate od Allahovih riječi, kada ti se objave, i pozivaj Gospodaru svome i nikako ne budi od onih koji druge njemu smatraju ravnim!

88. I ne klanjaj se, pored Allaha, drugom bogu! Nema boga osim Njega! Sve će, osim Njega, propasti! On će suditi, i Njemu ćete se povratiti!

QURAN (BOSNIAN)

29 - Al-'AnkabŮt

1. Elif Lam Mim.

2. Misle li ljudi da }e biti ostavljeni na miru ako ka`u: "Mi vjerujemo!" i da u isku{enje ne}e biti dovedeni?

3. A Mi smo u isku{enje dovodili i one prije njih, da bi Allah sigurno ukazao na one koji govore istinu i na one koji la`u.

4. Zar misle oni koji zla djela rade da }e Nama uma}i? Â- Lo{e prosu|uju!

5. Onaj ko se boji susreta sa Allahom Â- pa, do}i }e, sigurno, Dan obe}ani; a On sve ~uje i sve zna!

6. A onaj ko se bori Â- bori se samo za sebe, jer Allah sigurno mo`e bez svih svjetova biti.

7. Onima koji vjeruju i dobra djela ~ine pre}i }emo sigurno, preko r|avih postupaka njihovih, i za ono {to su radili, doista, }emo ih najljep{om nagradom nagraditi.

8. Mi smo svakog ~ovjeka zadu`ili da bude dobar prema roditeljima svojim. Ali, ako te oni budu nagovarali da Meni nekoga ravnim smatra{, o kome ti ni{ta ne zna{, onda ih ne slu{aj. Meni }ete se vratiti, pa }u vas Ja o onome {to ste radili obavijestiti.

9. One koji vjeruju i dobra djela ~ine sigurno }emo me|u one koji su dobri uvrstiti.

10. Ima ljudi koji govore: "Vjerujemo u Allaha" Â- a kad neki Allaha radi bude na muke stavljen, on dr`i da je ljudsko mu~enje isto {to i Allahova kazna. A ako pobjeda do|e od Gospodara tvoga, sigurno }e oni re}i: "Bili smo uz vas!" A zar Allah ne zna dobro ono {to je u grudima ~ijim?

11. Allah dobro zna one koji vjeruju i dobro zna one koji su dvoli~ni.

12. Nevjrenici govore vjernicima: "Slijedite na{ put, a mi }emo nositi grijehе va{e!Â' Â- a ne bi ponijeli nijedan grijeh njihov, oni samo la`u,

13. ali }e, sigurno, vlastito breme i breme onih koje su u zabludu odveli nositi, i za la`i koje su iznosili, doista, }e na Sudnjem danu odgovarati.

14. Mi smo Nuha narodu njegovuposlali i on je me|u njima ostao hiljadu, manje pedeset, godina, pa ih je potom zadesio potop, zato {to su Allahu druge ravnim smatrali.

15. I Mi smo njega i one {to su bili u la|i Â- spasili, i pou~nim primjerom svjetovima je u~inili.

16. A i Ibrahima. "Allahu se jedino klanjate" Â- govorio je on narodu svome Â- "i Njega se bojte, to vam je bolje, da znate.

17. Vi se, mimo Allaha, kumirima klanjate i la`i smi{l|jate. Oni kojima se vi, mimo Allaha, klanjate ne mogu vas nikakvom hranom nahraniti; vi hranu od Allaha tra`ite i Njemu se klanjate i Njemu zahvalni budite! Â- Njemu }ete se vratiti." Â-

18. Ako vi smatrate la`nim mene, pa smatrali su la`nim svoje poslanike i narodi prije vas; a poslanik je jedino du`an da jasno obznani.

19. Zar ovi ne vide kako Allah sve iz ni~ega stvara? On }e to opet u~initi; Allahu je to, zaista, lahko.

20. Reci: "Putujte po svijetu da vidite {ta je On iz ni~ega stvorio. I, Allah }e to, poslije, po drugi put stvoriti. Allah, zaista, sve mo`e;

21. On ka`njava onoga koga On ho}e i milost ukazuje onome kome On ho}e, i njemu }ete se vratiti.

22. Njegovoj kazni ne}ete uma}i ni na Zemlji ni na nebu, a nemate, mimo Allaha, ni za{titinika ni pomaga~a.
23. A onima koji ne}e da vjeruju u Allahove dokaze i u susret s njime, njima nije stalo do Moje milosti Â- njih ~eka patnja nesnosna."
24. Odgovor naroda njegova bija{e: "Ubijte ga ili spalite!" Â- ali, Allah ga je iz vatre izbavio. To su, uistinu, dokazi za narod koji vjeruje.
25. "Vi ste" Â- re~e on Â- "mimo Allaha kumire prihvatili da biste u `ivotu na ovome svijetu me|usobne prijateljske odnose odr`avali, a poslije, na Sudnjem danu, jedni drugih }ete se odricati i jedni druge }ete proklinjati, vatra }e va{e boravi{te biti, i niko vam u pomo} ne}e mo}i prite}i."
26. I Lut mu jedini povjerova! A Ibrahim re~e: "Ja se selim onamo kuda mi je Gospodar moj naredio, jer je On, uistinu, silan i mudar."
27. I Mi smo mu Ishaka i Jakuba poklonili i potomcima njegovim vjerovjesni{tvo i Knjigu dali, a njemu na ovom svijetu lijep pomen sa~uvali, a na onom }e, doista, jedan od onih dobrih biti.
28. I Luta. Kada narodu svome re~e: "Vi ~inite takav razvrat kakav prije vas niko na svijetu nije ~inio:
29. s mu{karcima op~ite, po drumovima presre~ete, i na skupovima svojim najodvratnije stvari ~inite", - odgovor naroda njegova bija{e: "U~ini da nas Allahova kazna stigne, ako istinu govori{!"
30. "Gospodaru moj," Â- re~e on Â- "pomози mi protiv naroda gre{nog!Â'
31. I kad izaslanici na{i Ibrahimu radosnu vijest doneso{e: "Mi }emo uni{titi stanovnike onoga grada, jer su njegovi stanovnici nevjernici."
32. "U njemu je Lut" Â- re~e Ibrahim. Â- "Mi dobro znamo ko je u njemu" Â- reko{e oni Â- "mi }emo njega i porodicu njegovu sigurno spasiti, osim `ene njegove, ona }e ostati s onima koji }e kaznu iskusiti.
33. I kad izaslanici na{i do|o{e Lutu, on se zbog njih sneveseli i uznemiri. "Ne boj se i ne brini se" Â- reko{e oni -, "mi }emo tebe i porodicu tvoju spasiti, osim `ene tvoje; ona }e ostati s onima koji }e kaznu iskusiti.
34. A na stanovnike ovog grada spusti}emo stra{nu kaznu s neba zbog toga {to su razvratnici."
35. I od njega smo ostavili vidljive ostatke ljudima koji budu pameti imali.
36. A u Medjen brata njihova [uajb: "O narode moj," Â- govorio je on Â- "Allahu se jedino klanjajte i ~inite ono za {to }ete dobiti nagradu na onom svijetu, a po zemlji, nered prave}i, zlo ne radite!"
37. Ali mu oni ne povjerova{e, pa ih zadesi stra{an potres i oni osvanu{e u zemlji svojoj mrtvi, nepomi~ni.
38. A i Ada i Semuda, - ostaci domova njihovih su vam vidljivi -, {ejtan im je lijepim njihove postupke predo~io, pa ih, iako su razumni bili, od pravog puta odvratio;
39. I Karuna i faraona i Hamana; Musa im je jasne dokaze donio, ali su se oni na Zemlji oholo ponijeli i kaznu nisu izbjegli.
40. I sve smo prema grijesima njihovim kaznili: na neke vjetar, pun pijeska poslali, a neke stra{nim glasom uni{tili; neke u zemlju utjerali, a neke potopili. Â- Allah im nije u~inio nepravdu, sami su sebi nepravdu nanijeli.
41. Oni koji, mimo Allaha, za{titnike uzimaju sli~ni su pauku koji sebi isplete ku}u, a najslabija je ku}a, uistinu, paukova ku}a, neka znaju!
42. Allah dobro zna da ovi kojima se oni, pored Njega, klanjaju ni{ta ne predstavljaju; On je Silni i Mudri!
43. To su primjeri koje Mi ljudima navodimo, ali ih samo u~eni shva}aju.
44. Allah je nebesa i Zemlju s razlogom stvorio; to je, doista, pouka onima koji vjeruju.
45. Kazuj Knjigu koja ti se objavljuje i obavaljaj molitvu, molitva, zaista, odvra}a od razvrata i od svega {to je ru`no; obavljanje molitve je najve}a poslu{nost! Â- A Allah zna {ta radite.

46. I sa sljedbenicima Knjige raspravljajte na najljep{i na~in, - ne i sa onima me|u njima koji su nepravedni -, i recite: "Mi vjerujemo u ono {to se objavljuje nama, a na{ Bog i va{ Bog jeste Â- jedan, i mi se Njemu pokoravamo."

47. Kao i njima, Mi tebi objavljujemo Knjigu, a neki od onih kojima smo ve} dali Knjigu Â- i u ovu vjeruju, a i od ovih neki u nju vjeruju, a dokaze Na{e samo nevjernici osporavaju.

48. Ti prije nje nijednu knjigu nisi ~itao, a nisi je ni desnom rukom svojom pisao; ina~e, posumnjali bi oni {to la`i govore.

49. A to su ajeti jasni, u srcima su onih kojima je razum dat; a Na{e ajete samo nepravedni osporavaju Â-

50. i govore: "Za{to mu od Gospodara njegova nisu neka ~uda poslana?" Reci: "Âuda su jedino u Allaha, a ja samo jasno opominjem."

51. A zar im nije dosta to {to Mi tebi objavljujemo Knjigu koja im se kazuje; u njoj je, doista, blagodat i pouka narodu koji vjeruje.

52. Reci: "Allah je dovoljan svjedok meni i vama, On zna sve {to je na nebesima i na Zemlji. A oni koji u kumire vjeruju, a u Allaha ne vjeruju, oni su izgubljeni.

53. Oni tra`e od tebe da ih {to prije stigne kazna. A da nije odre|enog roka za to, kazna bi im do{la, a do{i }e im, sigurno, iznenada, oni ne}e predosjetiti.

54. Oni tra`e od tebe da ih {to prije stigne kazna, a d`ehennem }e sigurno sve nevjernike obuhvatiti

55. na Dan kad ih patnja i odozgo i odozdo obuzme, melek rekne; "Ispa{tajte za ono {to ste radili!"

56. O robovi Moji koji vjerujete, Moja je Zemlja prostrana, zato se samo Meni klanjajte!

57. Svako `ivo bi}e }e smrt okusiti, i Nama }ete se poslije vratiti.

58. One koji budu vjerovali i dobra djela ~inili smjesti}emo u d`ennetske odaje, ispred kojih }e rijeke te}i, u njima }e vje~no boraviti. Kako }e divna biti nagrada onima koji su se trudili,

59. onima koji su trpjeli i u Gospodara svoga se uzdali!

60. A koliko ima `ivotinja koje ne sakupljaju hranu sebi, Allah ih hrani, a i vas! On sve ~uje i sve zna.

61. A da ih upita{: "Ko je nebesa i Zemlju stvorio i ko je Sunce i Mjesec pot~inio?" Â- sigurno bi rekli: "Allah!" Pa kuda se onda odme}u?

62. Allah u izobilju daje hranu onome kome ho}e od robova Svojih, a nekome i uskra}uje; - Allah, zaista, zna sve.

63. A ako ih upita{: "Ko s neba ki{u spu{ta i njome mrtvu zemlju o`ivljava?" Â- sigurno }e re}i: "Allah!" a ti reci; "Hvala Allahu!" ali ve}ina njih ne shva}a.

64.

65.ivot na ovom svijetu nije ni{ta drugo do zabava i igra, a samo onaj svijet je - `ivot, kad bi samo oni znali!

66. 65. Kad se u la|e ukrcaju, iskreno se mole Allahu, a kad ih On do kopna dovede, odjednom druge Njemu ravnim smatraju

67. 66. da bi pokazali nezahvalnost prema onome {to im Mi dajemo, i da bi u`ivali. A zna}e oni!

68. 67. Zar ne vide da smo Harem svetim i bezbjednim u~inili, dok se svuda okolo njih otima i pla~ka? I zar u la` vjeruju, a na Allahovim blagodatima su nezahvalni?

69. 68. I ima li onda nepravednijeg od onoga koji o Allahu izmi{lja la`i ili pori~e Istinu koja mu dolazi? I zar nevjernicima nije mjesto u d`ehennemu?

70. 69. One koji se budu zbog Nas borili Mi }emo, sigurno, putevima koji Nama vode uputiti; a Allah je, zaista, na strani onih koji dobra djela ~ine!

QURAN (BOSNIAN)

30 - Ar-Ra'm

1. Elif-lam-mim.
2. Bizantinci su pobjeđeni.
3. u susjednoj zemlji, ali oni će, poslije poraza svoga, sigurno pobijediti
4. za nekoliko godina Ā- i prije, i poslije, Allahova je odluka Ā- i tada će se vjernici radovati
5. Allahovoj pomoći, - On pomaže kome hoće, On je Silan i Samilostan -,
6. obećanje je Allahovo, a Allah će obećanje Svoje ispuniti, ali većina ljudi ne zna;
7. oni znaju samo spoljašnju stranu života na ovom svijetu, a prema onom svijetu su ravnodušni.
8. A zašto ne razmisle sami o sebi? Allah je stvorio nebesa i Zemlju i ono što je između njih Ā- sa ciljem i do roka određenog. A mnogi ljudi ne vjeruju da će pred Gospodara svoga doista izići.
9. Zašto ne putuju po svijetu pa da vide kako su završili oni prije njih? Oni su bili od njih jači, i zemlju su orali i obrađivali je više nego što je obrađuju ovi, i poslanici su im donosili jasne dokaze; Allah im nije učinio nepravdu, sami su sebi nepravdu nanijeli.
10. Oni koji su zločinili završili su najužasnijom patnjom, zato što su Allahove riječi poricali i što su ih ruglu izrugavali.
11. Allah iz ničega stvara, On će to ponovo učiniti i na kraju Njenu ćete se vratiti.
12. Na dan kad nastupi čas Ā- mnogobrojni će svaku nadu izgubiti:
13. božanstva njihova neće im biti zagovornici, a zbog božanstava svojih bili su navjernici.
14. Na dan kad nastupi čas oživljavanja Ā- ljudi će se radvojiti:
15. oni koji su vjerovali i dobra djela učinili Ā- u džennetskom perivoju će se radovati,
16. a oni koji nisu vjerovali i koji su ajete Naše i susret na Sudnjem danu poricali Ā- u trajnoj će muci biti.
17. Pa, hvaljen neka je Allah kad god omrknete i kad god osvanete, -
18. Njemu neka je pohvala i na nebesima i na Zemlji, - i predveče i u podne! Ā-
19. On iz nečijeg stvara čovjeka i čovjek pretvara u nečijeg. On oživljava zemlju nakon mrtvila njezina, - isto tako ćete i vi biti oživljeni.
20. Jedan od dokaza njegovih je to što vas od zemlje stvara, i odjednom vas, ljudi, svuda ima razasutih;
21. i jedan od dokaza njegovih je to što za vas, od vrste vašeg, stvara čovjeka da se uz njih smirite, i što između vas uspostavlja ljubav i samilost; to su, zaista, pouke za ljude koji razmišljaju;
22. i jedan od dokaza Njegovih je stvaranje nebesa i Zemlje, i raznovrsnost jezika vaših i boja vaših; to su, zaista, pouke za one koji znaju;
23. i jedan od dokaza Njegovih je san vaš noću i po danu, i nastojanje vašeg da steknete nešto iz obilja Njegova; to su, zaista, pouke za ljude koji slušaju;
24. i jedan od dokaza Njegovih je to što vam pokazuje munju, da se pobožite i ponadate, i to što spušta s neba kišu i oživljava njome zemlju poslije mrtvila njezina; to su, zaista, pouke za ljude koji razumiju.

25. I jedan od dokaza Njegovih je i to {to nebo i Zemlje postoje voljom Njegovom. Zatim to {to }ete, ~im vas On samo jednom iz zemlje pozove, brzo ustati.

26. Njemu pripada sve {to je na nebesima i na Zemlji, sve je Njemu poslu{no.

27. On je taj koji iz ni~ega stvara i On }e to ponovo u~initi, to je Njemu lahko; On je uzvi{en i na nebesima i na Zemlji; On je silan i mudar.

28. On vam kao primjer navodi vas same: da li su oni koji su u posjedu va{em izjedna~eni s vama u onome {to vam Mi dajemo, pa ste u tome isti, i da li ih se bojite kao {to se vi jedni drugih bojite/ - Eto, tako Mi, posebno, izla`emo dokaze Na{e ljudima koji razmi{ljavaju.

29. Ali, nevjernici lakosmisleno slijede strasti svoje, - a ko }e na pravi put uputiti onoga koga je Allah u zabludi ostavio? Â- njima ne}e mo}i niko u pomo} prite}i.

30. Ti upravi lice svoje vjeri, kao pravi vjernik, djelu Allahovu, prema kojoj je On ljude na~inio, - ne treba da se mijenja Allahova vjera, ali ve}ina ljudi to ne zna -,

31. obra}aju}i Mu se predano! Bojte se Njega i obavljajte molitvu, i ne budite od onih koji Mu druge ravnim smatraju,

32. od onih koji su vjeru svoju razbili i u stranke se podijelili; svaka stranka zadovoljna onim {to ispovijeda.

33. A kad ljude nevolja sna}e, oni se Gospodaru svome pokajni~ki obra}aju, a poslije, kad im On da da okuse milost Njegovu, odjednom neki od njih Gospodaru svome druge ravnim smatraju

34. da bi bili nezahvalni na onom {to im Mi dajemo. "Pa u`ivajte, a sazna}ete!Â'

35. Zar smo Mi poslali kakav dokaz koji govori u prilog onih koje Njemu ravnim smatraju?

36. Kad dopustimo ljudima da se blagodatima nasla|uju, oni im se obraduju, a kad ih pogodi nevolja, zbog onoga {to su ruke njihove ~inile, odjednom o~ajavaju.

37. Zar oni ne znaju da Allah u obilju daje hranu onome kome On ho}e, i da uskra}uje? to su, uistinu, dokazi za ljude koji vjeruju.

38. Zato podaj bli`njemu pravo njegovo, i siromahu i putniku-namjerniku! To je bolje za one koji nastoje da se Allahu umile; ti }e postit}i {ta `ele.

39. A novac koji dajete da se uve}a novcem drugih ljudi ne}e se kod Allah uve}ati, a za milostinju koju udjelite da biste se Allahu umili Â- takvi }e dobra djela svoja umnogostru~iti.

40. Allah vas stvara, i opskrbljuje; On }e vam `ivot oduzeti i na kraju vas o`ivjeti. Postoji li ijedno bo`anstvo koje bilo {ta od toga ~ini? Hvaljen neka je On i vrlo visoko iznad onih koje Njemu smatraju ravnim!

41. Zbog onoga {to ljudi rade, pojavio se mete` i na kopnu i na moru, da im On da da iskuse kaznu zbog onoga {to rade, ne bi li se popravili.

42. Reci: Putujte po svijetu pa pogledajte kako su oni prije zavr{ili; ve}inom su oni mnogobo{ci bili."

43. Zato ti upravi lice svoje prema pravoj vjeri, prije nego {to Allahovom voljom nastupi Dan koji niko ne}e mo}i odbiti. Toga dana On }e ih razdvojiti:

44. oni koji nisu vjerovali Â- na svoju {tetu nisu vjerovali, a oni koji su dobra djela ~inili Â- sebi su d`ennet pripremili,

45. da On iz obilja Svoga nagradi one koji su vjerovali i dobra djela ~inili; a On, zaista, ne voli nevjernike.

46. Jedan od dokaza Njegovih je to {to On {alje vjetrove kao nosioce radosnih vijesti da vam da da milost Njegovu osjetite i da la}e voljom Njegovom plove i da iz obilja Njegova sti~ete, i da biste zahvalni bili.

47. I prije tebe smo poslanike narodima njihovim slali i oni su im prave dokaze donosili, pa smo one koji su grije{ili ka`njavali, - a du`nost Nam je bila vjernike pomo}i.

48. Allah je taj koji vjetrove {alje, pa oni oblake tjeraju i On ih po nebu, kako On ho}e, rasprostire i na komade dijeli, pa ti vidi{

ki{u kako iz njih pada, i kad je On na robove Svoje na koje `eli prolije, oni se odjednom rado{u ispune,

49. iako su bili o~ajni prije nego {to se spustila na njih.

50. Zato pogledaj tragove Allahove milosti Â- kako On o`ivi zemlju nakon mrtvila njezina! On }e, uistinu, i mrtve o`ivjeti, On sve mo`e.

51. A da po{aljemo vjetar i da oni vide da je sve po`utjelo, oni bi, i poslije toga, blagodati poricali.

52. Ti ne mo`e{ mrtve dozvati, ni gluhe, kad se od tebe okrenu, dovikati,

53. niti mo`e{ slijepe od zablude njihove odvratiti; mo`e{ jedino dozvati one koji u ajete Na{e vjeruju, jedino oni }e se odazvati.

54. Allah je taj koji vas nejakim stvara, i onda vam, poslije najakosti, snagu daje, a poslije snage iznemoglost i sijede vlasi; On stvara {to ho}e; On sve zna i sve mo`e.

55. A na Dan kad nastupi ^as o`ivljenja, zlo~inci }e se zaklinjati da su grobovima samo jedan ~as ostali; a i prije su istinu izbjegavali.

56. A re{i }e oni kojima je dato znanje i vjerovanje: "Vi ste ostali, prema Allahovoj odredbi, sve do Dana o`ivljenja, - a ovo je Dan o`ivljenja, samo {to vi niste znali."

57. Toga Dana ne}e ni~em poslu`iti pravdanja onima koji su se prema sebi ogrije{ili i ne}e se od njih tra`iti da se Allahu umile.

58. U ovom KurÂ'anu Mi navodimo ljudima svakovrsne primjere. A kad bi im ti ne znam kakvo ~udo donio, opet bi rekli oni koji ne}e da vjeruju: "Vi samo iznosite la`i!"

59. Eto tako Allah pe~ati srca onih koji ne}e da znaju.

60. A ti budi strpljiv! Allahovo obe}anje je, zaista, istina i neka te nikako ne obmanu oni koji ~vrsto ne vjeruju.

QURAN (BOSNIAN)

31 - Luqmān

1. Elif lam-mim.
2. Ovo su ajeti mudre Knjige,
3. upute i milosti onima koji budu dobro ~inili,
4. onima koji molitvu budu obavljali i zekat davali i koji u onaj svijet budu ~vrsto vjerovali;
5. njima }e Gospodar njihov na pravi put ukazati i oni }e `elje svoje ostvariti.
6. Ima ljudi koji kupuju pri~e za razonodu, da bi, ne znaju}i koliki je to grijeh, s Allahova puta odvodili i da bi ga predmetom za ismijavanje uzimali. Njih ~eka sramna kazna.
7. Kad se nekom od njih ajeti Na{i kazuju, on oholo glavu okre}e, kao da ih nije ni ~uo, kao da je gluh Â- zato mu navijesti patnju nemosnu.
8. One koji budu vjerovali i dobra djela ~inili, doista ~ekaju ba{~e u`ivanja,
9. u njima }e vje~no boraviti Â- obe}anje je Allahovo istinito, a On je silan i mudar.
10. Nebesa je, vidite ih, bez stubova stvorio, a po Zemlji planine nepomi~ne razbacao da vas ne trese, i po njoj `ivotinje svih vrsta razasu. Mi s neba ki{u spu{tamo i ~inimo da po njoj ni~u svakovrsne plemenite biljke.
11. To je Allahovo djelo; a poka`ite Mi {ta su drugi, mimo Njega stvorili? Ni{ta! Mnogobo{ci su u pravoj zabludi.
12. A Mi smo Lukmanu mudrost darovali: "Budi zahvalan Allahu! Ko je zahvalan, ~ini to u svoju korist, a ko je nezahvalan Â- pa, Allah je, zaista, neovisan i hvale dostojan."
13. Kada Lukman re~e sinu svome, savjetuju}i ga: "O sinko moj, ne smatraj druge Allahu ravnim, mnogobo{tvo je, zaista, velika nepravda."
14. Mi smo naredili ~ovjeku da bude poslu{an roditeljima svojim. Majka ga nosi, a njeno zdravlje trpi, i odbija ga u toku dvije godine. Budi zahvalan Meni i roditeljima svojim, Meni }e se svi vratiti.
15. A ako te budu nagovarali da drugog Meni ravnim smatra{, onoga o kome ni{ta ne zna{, ti ih ne slu{aj i prema njima se, na ovom svijetu, velikodu{no pona{aj, a slijedi put onoga koji se iskreno Meni obra}a; Meni }ete se poslije vratiti i Ja }u vas o onome {to ste radili obavijestiti.
16. "O sinko moj, dobro ili zlo, te{ko koliko zrno goru{ice, bilo u stijeni ili na nebesima ili u zemlji, Allah }e na vidjelo iznijeti, jer Allah zna najskrivenije stvari, On je sveznaju}i.
17. "O sinko moj, obavljaj molitvu i tra`i da se ~ine dobra djela, a odvra}aj od r{avih i strpljivo podnosi ono {to te zadesi Â- du`nost je tako postupiti.
18. I, iz oholosti, ne okre}i od ljudi lice svoje i ne idi zemljom nedmeno, jer Allah ne voli ni gordog ni hvalisavog.
19. U hodu budi odmjeren, a u govoru ne budi glat; ta najneprijatniji glas je revanje magarca!"
20. Kako ne vidite da vam je Allah omogu}io da se koristite svim onim {to postoji na nebesima i na Zemlji i da vas dare`ljivo obasipa milo{u Svojom, i vidljivom i nevidljivom? A ima ljudi koji raspravljaju o Allahu bez ikakva znanja, bez ikakve upute i bez knjige svjetilje.

21. A kad im se govori: "Slijedite ono {to vam Allah objavljuje!}" Â– odgovaraju: "Ne, mi slijedimo ono {to smo zapamtili od predaka na{ih." Zar i onda kad ih {ejtan poziva na patnju u ognju?!
22. Onaj ko se sasvim preda Allahu, a uz to ~ini dobra djela, uhvatio se za naj~vr{u vezu. Allahu se na koncu sve vra}a.
23. A onaj koji ne vjeruju, pa, neka te ne zabrinjava nevjerovanje njegovo. Nama }e se svi vratiti i Mi }emo ih o onome {ta su radili obavijestiti; Allahu su, uistinu, poznate sva~ije misli.
24. Mi im dajemo da kratko u`ivaju, a onda }emo ih natjerati u patnju neizdr`ljivu.
25. A da ih upita{ : "Ko je stvorio nebesa i Zemlju?" Â– sigurni bi rekli: "Allah!" Â– a ti reci: "Hvaljen neka je Allah!Â´ Â– samo {to ve}ina njih ne zna.
26. Allahovo je sve na nebesima i na Zemlji! Allah je, uistinu, nezavistan i hvale dostojan.
27. Da su sva stabla na Zemlji pisaljke, a da se u more, kad presahne, ulije jo{ sedam mora, ne bi se ispisale Allahove rije~i; Allah je, uistinu, silan i mudar.
28. Stvoriti sve vas i sve vas o`ivjeti isto je kao stvoriti i o`ivjeti jednoga ~ovjeka; Allah, zaista, sve ~uje i sve vidi.
29. Kako ne vidi{ da Allah uvodi no} u dan i uvodi dan u no}, i da je pot~inio Sunce i Mjesec Â– svako se kre}e do roka odre|enog Â– i da Allah dobro zna ono {to radite?
30. To zato {to je Allah Â– Istina, a oni kojima se, pored Njega, oni mole, - neistina, i {to je Allah uzvi{en i velik.
31. Zar ne vidi{ da la|e Allahovom milo{u morem plove da bi vam pokazao neke dokaze Svoje/ To su, zaista, pouke za sve strpljive i zahvalne.
32. A kad ih talas, kao oblak, prekrije, mole se Allahu iskreno Mu vjeru ispovijedaju}i; a ~im ih On do kopna dovede, samo Mu neki zahvalni ostaju. A dokaze Na}e samo izdajnik, nezahvalnik pori~e.
33. O ljudi, bojte se Gospodara svoga i strahujte od Dana kod roditelj djetetu svome ne}e mo}i nimalo pomo}i, niti }e dijete mo}i svome roditelju imalo pomo}i! Allahova prijetnja je istinita, pa neka vas nikako `ivot na ovom svijetu ne zvara i neka vas u Allaha {ejtan ne pokoleba.
34. Samo Allah zna kad }e Smak svijeta nastupiti, samo On spu{ta ki{u i samo On zna {ta je u matericama, a ~ovjek ne zna {ta }e sutra zaraditi i ne zna ~ovjek u kojoj }e zemlji umrijeti; Allah, uistinu, sva zna i o svemu je obavije{ten.

QURAN (BOSNIAN)

32 - Asâ--Sajdah

1. Elif-lam-mim.
2. Knjigu objavljuje, u to nema sumnje, Gospodar svjetova,
3. a oni govore: "On je izmišlja!" Ne, ona je istina od Gospodara tvoga da opominje{ narod kojemu prije tebe nije do{ao niko da ga opominje, da bi i{ao pravim putem.
4. Allah je nebesa i Zemlju i ono {to je izme|u njih u {est vremenskih razdoblja stvorio, a onda svemirom zagospodario; vi, osim Njega, ni za{titinika ni posrednika nemate, pa za{to se ne urazumite?
5. On upravlja svima, od neba do Zemlje, a onda se sve to Njemu vra}a u danu koji, prema va{em ra~unanju vremena, hiljadu godina traje.
6. To je onaj koji zna i nevidljivi i vidljivi svijet, Silni i Milostivi.
7. koji sve savr{eno stvara, koji je prvog ~ovjeka stvorio od ilova~e Â-
8. a potomstvo njegovo stvara od kapi hude teku}ine,
9. zatim mu savr{eno udove obli~i i `ivot mu udahne, - i On vam i sluh i vid i pameti daje -, a kako vi malo zahvaljujete!
10. Oni govore: "Zar }emo, kad nestanemo pod zemljom, ponovo stvoreni biti?" Oni ne vjeruju da pred Gospodara svoga izi}i.
11. Reci: "Melek smrti, koji vam je za to odre|en, du{e }e vam uzeti, a poslije }ete se Gospodaru svome vratiti."
12. A da ti je vidjeti gre{nike kako }e, oborenih glava pred Gospodarom svojim, re}i: "Gospodaru na{, vidjeli smo i ~uli smo, pa nas povrati da dobra djela ~inimo, mi, doista, ~vrsto vjerujemo!Â'
13. A kad bismo htjeli, svakog ~ovjeka bismo na pravi put uputili, ali Ja sam ve} istinu rekao: "Napuni}u, zaista, d`ehennem d`innovima i ljudima zajedno!Â'
14. Pa trpite zato {to ste zaboravljali da }ete ovaj dan do`ivjeti, - i Mi }emo vas zaboraviti -, i vje~nu patnju trpite zbog onoga {to ste radili.
15. U Na{e rije~i vjeruju samo oni koji, kad se njima opomenu, licem na tle padaju, i koji Gospodara svoga veli~aju i hvale i koji se ne ohole.
16. Bokovi njihovi se postelja li{avaju i oni se Gospodaru svome iz straha i `elje klanjaju, a dio onog {to im Mi dajemo udjeljuju.
17. I niko ne zna kakve ih, kao nagrada za ono {to su ~inili, skrivene radosti ~ekaju.
18. Zar da vjerniku bude isto kao gre{niku? Ne, njima ne}e biti isto:
19. one koji su vjerovali i dobra djela ~inili ~ekaju d`ennetske ba{~e u kojima }e boraviti, kao nagrada za ono {to su radili;
20. a one koji nisu vjerovali ~eka vatra u kojoj }e prebivati; kad god poku{aju da iz nje izi|u, bi}e u nju vra}eni i bi}e im re~eno: "Trpite kaznu u vatri koju ste poricali."
21. I Mi }emo u~initi da bla`u kaznu iskuse, prije one najve}e, ne bi li se pokajali.
22. A ima li nepravdnijeg od onoga koji, opomenut rije~ima Gospodara svoga, njima le|a okrene? Mi }emo, zaista, kazniti zlikovce!

23. Musau smo Mi Knjigu dali. Ali ne sumnjaj nimalo u to da je on nije primio. Ali i putokazom je sinovima Israilovim ukazivao.
24. Između njih smo Mi volje određivali i oni su, odazivajući se zapovijedi Načoj, na pravi put upućivali, jer su strpljivi bili i u dokaze Načeve vjerovali.
25. Gospodar tvoj je među njima na Sudnjem danu presuditi u onome oko čega su se razilazili.
26. Zar ovima nije jasno koliko smo Mi prije njih naroda uništiti, po čijim oni nastambama hodaju? To su, zaista, dokazi, pa zašto ne čine da vjeruju?
27. Kako oni ne vide da Mi gonimo kižu u ogoljelu zemlju, i činimo da, uz pomoć njenu, ni čine rastinje kojim se hrani stoka njihova, a i oni sami. Ali pa zašto ne čine da vide?!
28. I oni govore: "Kad će već jednom ta pobjeda, ako istinu govorite?"
29. Reci: "Na Sudnjem danu, kada nevjernicima neće nikako koristiti to što će tada vjerovati i kad im se nimalo vremena neće dati."
30. Zato se ti okreni od njih i čekaj, i oni doista čekaju!

QURAN (BOSNIAN)

33 - AlÂ--AhzÃ¸b

1. O Vjerovjesni~e, Allaha se boj, a nevjernike i licemjere ne slu{aj Â- Allah, uistinu, sve zna i mudar je Â-
2. i slijedi ono {to ti Gospodar tvoj objavljuje Â- Allah dobro zna ono {to vi radite Â-
3. i u Allaha se pouzdaj, Allah je za{titinik dovoljan!
4. Allah nijednom ~ovjeku dva srca u njedrima njegovim nije dao, a ni `ene va{e, od kojih se ziharom rastavljate, materama va{im nije u~inio, niti je posinke va{e sinovima va{im u~inio. To su samo va{e rije~i, iz usta va{ih, a Allah istinu govori i na pravi put izvodi.
5. Zovite ih po o~evima njihovim, to je kod Allah ispravnije. A ako ne znate imena o~eva njihovih, pa, bra}a su va{a po vjeri i {ti}enici su va{i. Nije grijeh ako u tome pogrije{ite, grijeh je ako to namjerno u~inite; a Allah pra{ta i samilostan je.
6. Vjerovjesnik treba da bude pre~i vjernicima nego oni sami sebi, a `ene njegove su Â- kao majke njihove. A srodnici, po Allahovoj Knjizi, pre~i su jedni drugima od ostalih vjernika i muhad`ira; prijateljima svojim mo`ete oporukom ne{to da ostavite. To u Knjizi pi{e.
7. Mi smo od vjerovjesnika zavjet njihov uzeli, i od tebe, i od Nuha, i od Ibrahima, i od Musaa, i od Isaa, sina Merjemina smo ~vrst zavjet uzeli
8. da bi On mogao da pozove na odgovornost vjerovjesnike za ono {to su govorili; a nevjernicima je On pripremio bolnu patnju.
9. O vjernici, sjetite se Allahove milosti prema vama kada su do vas vojske do{le, pa smo Mi protiv njih vjetar poslali, a i vojske koje vi niste vidjeli Â- a Allah dobro vidi {ta vi radite Â-
10. kad su vam do{le i odozgo i odozdo , a du{a do{la do grkljana, i kad ste o Allahu sva{ta pomi{ljali, -
11. tada su vjernici bili u isku{enje stvaljeni i ne mogu biti gore uznemireni,
12. kad su licemjeri i oni bolasna srca govorili: "Allah i Poslanik Njegov su nas samo obmanjivali kad su nam obe}avali!"
13. kad su neki me{u njima rekli: "O stanovnici Jesriba, ovdje vam nema stanka, zato se vratite!", a drugi me{u njima su tra`ili dopu{tenje od Vjerovjesnika i govorili: "Ku}e su na{e neza{ti}ene!" Â- a nisu bile neza{ti}ene, ve} su oni htjeli da se izvuku.
14. A da su im sa raznih strana prodrli i da su potom od njih da opet postanu mnogobo{ci, oni bi to, ne dvoume}i oko toga, brzo u~inili,
15. a bili su se jo{ prije Allahu obavezali da ne}e uzmicati, - a za Allahu datu obavezu }e se odgovarati!
16. Reci: "Ako bje`ite od smrti ili pogibije, bje`anje vam ne}e pomo}i, opet }ete samo kratko u`ivati."
17. Reci: "Ko }e vas od Allha za{titi ako On ho}e da vas zlo sna}e, ili, ko vam mo`e nauditi ako On `eli da vam milost uka`e?" Osim Allaha, oni ne}e na}i sebi ni za{titinika ni pomaga~a.
18. Allah dobro zna one me{u vama koji su druge zadr`avali i prijateljima svojim govorili: "Priklu~ite se nama!" a samo su neki u boj i{li
19. ne `ele}i da vam pomognu. A kad zavlada strah, vidi{ ih kako gledaju u tebe kolutaju}i svojim o~ima kao pred smrt onesvije{eni; ~im strah mine, oni vas psuju svojim o{trim jezicima, {krti da u~ine bilo kakvo dobro. Oni ne vjeruju, i zato }e Allah djela njihova poni{titi; a to je Allahu lahko.

20. Oni misle da saveznici još nisu otišli. A kad bi saveznici opet došli, najdraže bi im bilo da su među beduinima u pustinji i da se raspijtu za vas; a da s vama ostanu, malo bi se borili.

21. Vi u Allahovom poslaniku imate divan uzor za onoga koji se nada Allahovoj milosti i nagradi na onom svijetu, i koji često Allaha spominje.

22. A kad su vjernici saveznike ugledali, rekli su: "Ovo je ono što su nam Allah i Poslanik Njegov obećali, i Allah i Poslanik Njegov su istinu govorili!" Ali - i to im je samo uvrstilo vjerovanje i predanost.

23. Ima vjernika koji ispunjavaju zavjet dat Allahu, ima ih koji su poginuli, i ima ih koji to očekuju Ali - nisu ništa izmjenili

24. da Allah nagradi iskrene za njihovu iskrenost, a da, ako hoće, stavi na muke licemjere ili da im oprost, Allah zaista pravi i samilostan je.

25. Allah je nevjernike pune srdžbe odbio, - nisu nimalo uspjeli -, i vjernike je Allah borbe potvrdio, - Allah je, uistinu, moćan i silan -,

26. a sljedbenike Knjige, koji su ih pomagali, iz utvrda njihovih je izveo, i strah u srca njihova ulio, pa ste jedne pobili, a druge kao sužnje uzeli,

27. i dao vam je da naslijedite zemlje njihove i domove njihove i bogatstva njihova, i zemlju kojom prije niste hodali; Allah sve može.

28. O Vjerovjesniče, reci ženama svojim: "Ako želite život na ovom svijetu i njegov sjaj, onda se odlučite, daju vam pristojnu otpremu i lijepo žu vas otpustiti.

29. A ako želite Allaha, i Poslanika Njegova, i onaj svijet, - pa, Allah je, doista, onima među vama koji čine dobra djela pripremio nagradu veliku."

30. O žene Vjerovjesnikove, ako bi koja od vas učinila grijeh, kazna bi joj udvostručena bila, a to je Allahu lahko;

31. a onoj koja se bude Allahu i Poslaniku Njegovu pokoravala i dobra djela činila Ali - dajemo nagradu dvostruku i pripremićemo joj opskrbu plemenitu.

32. O žene Vjerovjesnikove, vi niste kao druge žene! Ako se Allah bojite, na sebe pa nju govorom ne skrećite, pa da u napast dođe onaj čije je srce bolesno, i neusiljeno govorite!

33. U kućama svojim boravite i ljepotu svoju, kao u davno pagansko doba, ne pokazujte, i molitvu obavljajte i zekat dajite, i Allaha i Poslanika Njegova slušajte! Allah želi da od vas, o porodicu Poslanikova, grijehe odstrani, i da vas potpuno očisti.

34. I pamтите Allahove ajete i mudrost, koja se kazuje u domovima vašim; Allah je, uistinu, dobar i sve zna.

35. Muslimanima i muslimankama, i vjernicima i vjericama, i poslušnim muškarcima i poslušnim ženama, i iskrenim muškarcima i iskrenim ženama, i strpljivim muškarcima i strpljivim ženama, i poniznim muškarcima i poniznim ženama, i muškarcima koji dijele zekat i ženama koje dijele zekat i muškarcima koji poste i ženama koje poste, i muškarcima koji o svojim stidnim mjestima vode brigu i ženama koje o svojim stidnim mjestima vode brigu, i muškarcima koji često spominju Allaha i ženama koje često spominju Allaha, - Allah je, doista, za sve njih oprost i veliku nagradu pripremio.

36. Kada Allah i Poslanik Njegov nešto odrede, onda ni vjernik ni vjernica nemaju pravo da po svom nahođenju postupi. A ko Allaha i Njegova Poslanika ne posluša, taj je sigurno skrenu s pravog puta.

37. A kad ti reče onome kome je Allah milost darovao, a kome si i ti dobro učinio: "Zadrž i ženu svoju i boj se Allaha!" - u sebi si skrivao ono što je Allah objelodaniti i ljudi si se bojao, a prečeo je da se Allaha boji. I pošto je Zejd s njoj živio i od nje se razveo, Mi smo je za tebe udali kako se vjernici ne bi ustrojavali više da se žene ženama posinaka svojih kad se oni od njih razvedu Ali - kako Allah odredi, onako treba da bude.

38. Vjerovjesniku nije teško da čini ono što mu Allah odredi jer takav je bio Allahov propis i za one koji su prije bili i nestali, - a Allahova zapovijed je odredba konačna Ali -

39. za one koji su Allahove poslanice dostavljali i od Njega strahovali, i koji se nikoga, osim Allah, nisu bojali. Ali - A dovoljno je to

{to }e se pred Allahom ra~un polagati!

40. Muhammed nije roditelj nijednom od va{ih ljudi, nego je Allahov poslanik i posljednji vjerovjesnik Â- a Allah sve dobro zna.

41. O vjernici, ~esto Allaha spominjite i hvalite,

42. i ujutro i nave~e Ga veli~ajte,

43. On vas blagosilja, a i meleki Njegovi, da bi vas iz tmina na svj etlo izveo Â- On je prema vjernicima samilostan -,

44. a na Dan kad oni pred Njega stanu, On }e ih pozdravljati sa: "Mir vama"!, i On im je pripremio nagradu plemenitu.

45. O vjerovjesni~e, Mi smo te poslali kao svjedoka i kao donosioca radosnih vijesti i kao poslanika koji opominje,

46. da Â- po Njegovom nare|enju Â- poziva{ k Allahu, i kao svjetiljku koja sija.

47. I obraduj vjernike da }e Allah na njih veliku milost prosuti,

48. a ne slu~aj nevjernike i licemjere, i na uvrede njihove pa`nju ne obra}aj i u Allah se pouzdaj, Allah je dovoljan kao za{titinik.

49. O vjernici, kad se vjericama o`enite, a onda ih, prije stupanja u bra~ni odnos, pustite, one nisu du`ne da ~ekaju odre|eno vrijeme koje }ete vi brojati, ve} ih darujte i lijepo ih otpremite.

50. O Vjerovjesni~e, Mi smo ti dozvolili da budu `ene tvoje one kojima si dao vjen~ane darove njihove, i one u vlasti tvojoj koje ti je Allah dao iz plijena, i k}eri amid`a tvojih, i k}eri tetaka tvojih po ocu, i k}eri daid`a tvojih, i k}eri tetaka tvojih po materi koje su se s tobom iselile, i samo tebi, a ne ostalim vjericima - `enu-vjericu koja sebe pokloni Vjerovjesniku, ako Vjerovjesnik ho}e da se njome o`eni Â- da ti ne bi bilo te{ko. Mi znamo {ta smo propisali vjericima kada je rije~ o `enama njihovim i o onima koje su u vlasni{tvu njihovu. Â- A Allah pra{ta i samilostan je.

51. Mo`e{ zanemariti one me|u njima koje ho}e{ i mo`e{ pozvati sebi onu koju ho}e{, a mo`e{ zatra`iti onu koju si udaljio, nijedno od toga nije tvoj grijeh. Najlak{e }e tako one radosne biti i ne}e se `alostiti i tako }e sve onim {to im ti daje{ zadovoljne biti Â- a Allah zna {ta je u srcima va{im; Allah zna svi blag je.

52. Odsada ti nisu dopu{tene druge `ene, ni da umjesto njih neku drugu ume{, makar te i zadivila ljepota njihova, osim onih koje postanu robinje tvoje. Â- A Allah na sve motri.

53. O vjernici, ne ulazite u sobe Vjerovjesnikove, osim ako vam se dopusti radi jela, ali ne da ~ekate da se ono zgotivi; tek kad budete pozvani, onda ulite, i po{to jedete, razilite se ne upu{taju}i se jedni sa drugima u razgovor. To smeta Vjerovjesniku, a on se stidi da vam to rekne, a Allah se ne stidi istine. A ako od njih ne{to tra`ite, tra`ite to od njih iza zastora. To je ~istije i za va{a i za njihova srca. Vama nije dopu{teno da Allahova Poslanika uznemirujete niti da se `enama njegovim poslije smrti njegove ikada o`enite. To bi, uistinu, kod Allaha, bio velik grijeh!

54. Iznosili vi o tome {ta u javnost ili to u sebi krili, pa, Allah sve zna.

55. Njima nije grijeh da budu otkrivene pred o~evima svojim, i sinovima svojim, i bra}om svojom, i sinovima bra}e svoje, i sinovima sestara svojih, i `enama vjericama, i pred onima koje su u vlasni{tvu njihovu. I Allaha se bojte, jer Allahu, doista, nije skriveno ni{ta.

56. Allah i meleki Njegovi blagosilju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljate ga i vi i {aljite mu pozdrav!

57. One koji Allaha i Poslanika Njegova budu vrije|ali Allah }e i na ovom i na onom svijetu prokleti, i sramnu im patnju pripremiti.

58. A oni koji vjernike i vjernice vrije|aju, a oni to ne zaslu`uju, toware na sebe klevetu i pravi grijeh.

59. O Vjerovjesni~e, reci `enama svojim, i k}erima svojim, i `enama vjernika neka spuste haljine svoje niza se. Tako }e se najlak{e prepoznati pa ne}e napastovane biti. A Allah pra{ta i samilostan je.

60. Ako se licemjeri i oni ~ija su srca bolesna i oni koji po Medini {ire la`i Â- ne okane, Mi }emo ti vlast nad njima prepustiti i oni }e samo kratko vrijeme kao susjedi tvoji u njoj ostati Â-

61. prokleti neka su! Gdje god da se na|u, neka budu uhva}eni i ubijeni

62. prema Allahovom zakonu koji je vrijedio za one koji su bili i nestali! A ti ne}e{ u Allahovu zakonu izmjene na}i.
63. Ljudi te pitaju o Smaku svijeta, reci: "To jedino Allah zna!" A ti ne zna{, mo`da je Smak svijeta blizu!
64. Allah je nevjernike prokleo i za njih oganj razbuktali pripremio,
65. u njemu }e vje~no i zauvijek boraviti, ni za{titinika ni pomaga~a ne}e na}i.
66. Na Dan kad se njihova lica u vatri budu prevrtala, govori}e: "Kamo sre}e da smo se Allahu pokoravali i da smo Poslanika slu{ali!Â'
67. I govori}e: "Gospodaru na{, mi smo prvake na}e i starje{ine na}e slu{ali, pa su nas oni s pravog puta odveli;
68. Gospodaru na{, podaj im dvostruku patnju i prokuni ih prokletstvom velikim!"
69. O vjernici, ne budite kao oni koji su Musaa uznemiravali, pa ga je Allah oslobodio onoga {to su govorili, i on kod Allaha ugled u`iva.
70. O vjernici, bojte se Allaha i govorite samo istinu,
71. On }e vas za va{a dobra djela nagraditi i grijehe vam va}e oprostiti. A onaj ko se Allahu i Poslaniku Njegovu bude pokoravao Â- posti}i }e ono {to bude `elio.
72. Mi smo nebesima, Zemlji i planinama ponudili emanet, pa su se ustegli i pobojali da ga ponesu, ali ga je preuzeo ~ovjek Â- a on je, zaista, prema sebi nepravedan i lakosmislen -,
73. da bi Allah licemjere i licemjerke, i mnogobo{ce i mnogobo{ke kaznio, a vjernicima i vjericama oprostio. A Allah pra{ta i samilostan je.

QURAN (BOSNIAN)

34 - Saba'

1. Neka je hvaljen Allah, ~ije je sve ono na nebesima i sve ono na Zemlji! Hvaljen neka bude i na onom svijetu! On je Mudar i Sveznaju}i.
2. On zna {ta u zemlju ulazi, a {ta iz nje izlazi, i {ta se s neba spu{ta, a {ta se na nj uspinje; On je samilostan i On pra{ta grijehe.
3. A nevjernici govore: " ^as o` ivljenja nam ne}e do}i!" Reci: "Ho}e, tako mi Gospodara moga, koji zna i ono {to je skriveno, zacijelo }e vam do}i." Â- Njemu ne mo`e ni{ta, ni trun~ica jedna ni na nebesima ni na Zemlji, izma}i, i ne postoji ni{ta, ni manje ni ve}e od toga, {to nije u jasnoj Knjizi Â-
4. da nagradi one koji vjeruju i dobra djela ~ine, - njih ~eka oprost i opskrba plemenita -,
5. a da kazni najbolnijom patnjom one koji protiv dokaza Na{ih bore, nastoje}i da ih onemogu}e.
6. Oni kojima je dato znanje dobro znaju da je ono {to ti se objavljuje od Gospodara tvoga istina i da vodi na put Silnoga i Hvaljenog,
7. dok oni koji ne vjeruju govore: "Ho}ete li da vam poka`emo ~ovjeka koji vam predskazuje da }ete, kada se sasvim raspadnete, zaista, ponovo stvoreni biti?
8. Iznosi li on o Allahu la`i ili je lud?" Nijedno, ve} }e oni koji u onaj svijet ne}e da vjeruju na mucu biti i u zabludi su velikoj.
9. Kako ne vide nebo i Zemlju, ono {to je iznad njih i ono {to je ispod njih?! Kad bismo htjeli, u zemlju bismo ih utjerali, ili komade neba na njih sru~ili.To je, zaista, pouka svakom robu koji je odan.
10. Mi smo Davudu Na{u milost ukazali Â- "O brda, ponavljajte zajedno s njim hvalu, i vi ptice!" Â- i u~inili da mu mekano gvo`le bude.
11. "pravi {iroke pancire i ~estito ih pleti!" Â- i ~inite dobro, jer Ja vidim {ta radite vi.
12. A Sulejmanu Â- vjetar, ujutro je prevaljivao rastojanje od mjesec dana, a nave~e rastojanje od mjesec dana; i u~inili smo da mu iz izvora rastopljen bakar te~e i da d`innovi, voljom njegova Gospodara, pred njim rade; a kad bi neki od njih otkazao poslu{nost nare|enju Na{em, u~inili bismo da ognjenu patnju osjeti.
13. Oni su mu izra|ivali {to god je htio; hramove i spomenike, i zdjele kao ~atrnje, i kotlove nepokretne. "Trudite se i budite zahvalni, o ~eljadi Davudova!" Â- A malo je zahvalnih me|u robovima Mojim.
14. A kad smo odredili da umre, crv koji je bio rasto~io {tap njegov Â- upozorio ih je da je umro, i kad se on sru{io, d`innovi shvati}e da ne bi na mucu sramnoj ostali da su budu}nost prozreti mogli.
15. Stanovnici Sabe imali su dokaz u mjestu u kom su `ivjeli: vrtove, zdesna i slijeva. "Jedite hranu Gospodara svoga i budite Mu zahvalni; kakav divan kraj i Gospodar koji mnogo pra{ta!Â'
16. Ali oni su nezahvalni postali, pa smo na njih poplavu pustili, popu{tanjem brana nastalu, i zamijenili im njihove vrtove drugim vrtovima sa plodovima gorkim i tamariskom i neznatnim lotosom divljim.
17. Kaznili smo ih tako zato {to su bili nezahvalni, a da li Mi ka`njavamo ikoga drugog do nevjernika, nezahvalnika?!
18. A izme|u njih i gradova koje smo blagoslovili izgradili smo bili naselja povezana i odredili im potrebnu udaljenost. "Putujte kroz njih i po no}i i po danu, bezbjedni!"
19. Ali oni reko{e: "Gospodaru na{, u~ini ve}e rastojanje prilikom putovanja na{ih!" Â- i ogrije{i}e se prema sebi, i Mi u~inismo

da se o njima samo priča, a njih kud koje raselismo. To su, zaista, pouke za svakog strpljivog i zahvalnog.

20. I Iblis se uvjerio da je o njima ispravno mislio, i oni su se povelili za njim, osim nekolicine vjernika

21. nad kojima nikakve vlasti nije imao; Mi smo htjeli da ukažemo na onoga ko vjeruje u onaj svijet, a ko u njega sumnja. Ā- A Gospodar tvoj bdi nad svim.

22. Reci: "Zovite one koje, pored Allah, bogovima smatrate. Oni ništa nemaju, ni koliko trun jedan, ni na nebesima ni na Zemlji; oni u njima nemaju nikakva udjela i On nema od njih nikakve pomoći."

23. Kod Njega će se moći zauzimati za nekoga samo onaj kome On dopusti. I kad iz srca njihovih nestane straha, oni će upitati: "Šta je to rekao Gospodar vaš?" Ā- "Istinu" Ā- odgovoriće, On je uzvišen i velik.

24. Upitaj: "Ko vas opskrbljuje i iz neba i iz zemlje?" i odgovori: "Allah!" Da li smo onda mi ili vi na pravom putu, ili u očitom zabludi?"

25. Reci: "Vi nećete odgovarati za grijeha koje mi počinimo niti ćemo mi odgovarati za ono što uradite vi".

26. Reci: "Gospodar naš će nas sabrati i onda nam pravedno presuditi, On je sudija pravedni, sveznajući."

27. Reci: "Pokažite mi one koje smatrate Njemu ravnim" Nema ih; postoji samo Allah, silni i mudri!

28. Mi smo te poslali svima ljudima da radosne vijesti donosiš i da opominješ, ali većina ljudi ne zna

29. i govore: "Kad će već jednom ta prijetnja, ako istinu govorite?"

30. Reci: "Dan vam je već određen, ne možete ga ni za čas jedan zaustaviti niti ubrzati."

31. A oni koji ne vjeruju govore: "Mi nećemo vjerovati u ovaj Kur'ān niti u one prije njega!" A kada bi samo vidio kad oni koji su učinili zlo pred Gospodom svojim budu zadržani i kad stanu među sobom razgovarati: "Da vas nije bilo, sigurno bismo bili vjernici" Ā- reći će oni koji su tlačeni bili onima koji su bili oholi.

32. "A zar smo vas mi od pravog puta odvratili nakon što vam je bilo na njega ukazano? Ne, sami ste vi grešnici bili" Ā- reći će oni koji su bili oholi onima koji su bili tlačeni.

33. "Nije bilo tako" Ā- odgovoriće oni koji su bili tlačeni onima koji su bili oholi -, "nego ste danju i noću spletkarili kad ste od nas tražili ili da u Allaha ne vjerujemo i da Mu druge jednakim smatramo". I svi će prikriti tugu kad vide da je kašnjeni biti, a Mi ćemo na vratove nevjernika sude staviti; zar će biti kašnjeni drugačije nego prema onome kako su radili?

34. Mi ni u jedan grad nismo poslanika poslali, a da nisu rekli oni koji su na raskršću života bili navikli: "Ne vjerujemo mi u ono što je po vama poslano!"

35. i da nisu govorili: "Imamo više imetka i djece; mi nećemo biti mušeni! Ā'

36. Reci: "Gospodar moj daje obilnu opskrbu onome kome hoće, a i uskraćuje, ali, većina ljudi ne zna.

37. Ni bogatstva vaših ni djeca vaših ne vas učini Nama bliskim; samo one koji budu vjerovali i dobra djela činili čeka višestruka nagrada za ono što su radili, i oni će u visokim odajama biti bezbjedni.

38. A oni koji se budu trudili da se dokazima Našim suprotstave, da ih onemogućuje, oni će biti kašnjeni".

39. Reci: "Gospodar moj daje obilnu opskrbu onome kome hoće od robova Svojih, a kome hoće uskraćuje; što god vi udjelite, On će to nadoknaditi, On najbolje opskrbljuje".

40. A na Dan kad ih sve sabere, pa meleke upita: "Zar su se ovi vama klanjali?"

41. oni će odgovoriti: "Hvaljen neka si, Ti si Gospodar naš, između nas i njih nije bilo prijateljstva; oni su se d'innovima pokoravali i većina njih je vjerovala u njih."

42. Toga Dana jedni drugima nećete moći ni koristiti ni nauditi, a Mi ćemo onima koji su se prema sebi ogriježili reći: "Trpite patnju u vatri koju ste poricali!"

43. Kad im se Na{ i jasni ajeti kazuju, oni govore: "Ovaj ~ovjek samo ho}e da vas odvra ti od onoga ~emu su se va{ i preci klanjali", i govore: "Ovo nije ni{ ta drugo ne go izmi{ ljena la` !" A oni koji ne vjeruju govore o Istini kada im dolazi: "Ovo nije ni{ ta drugo nego o~ito vra~anje!Â´

44. A Mi im nismo dali nikakve knjige da ih izu~avaju i Mi im, prije tebe, nismo bili poslali nekoga ko bi ih opominjao.

45. A i oni prije njih su poslanike u la` ugonili, a ovi nisu postigli ni deseti dio onoga {to smo onima bili dali, pa su ipak poslanike Moje la` nim smatrali, i kakva je samo bila kazna Moja!

46. Reci: "Ja vam savjetujem samo jedno: ustanite iskreno prema Allahu, dvojica po dvojica, ili jedan po jedan, pa zatim razmislite da drug va{ nije lud. On vas samo prije te{ ke patnje opominje."

47. Reci: "Kakvu god nagradu da zatra` im od vas, nek ostane vama, mene }e nagraditi Allah, On nad svim bdi."

48. Reci: "Gospodar moj pobije|uje istinom, On dobro zna i sve {to je veoma skriveno."

49. Reci : "Do{ la je istina, a la` i je nestalo!"

50. Reci: "Ako zalutam, zalutao sam na svoju {tetu, a ako sam na pravom putu, to je zbog onoga {to mi Gospodar moj objavljuje; On zaista sva ~uje i blizu je."

51. A da ti je vidjeti kad ih strava uhvati Â– uma}i ne}e mo}i; izbliza bi}e {~epani Â–

52. i kada reknu: "Vjerujemo u Poslanika!" A {ta }e im biti od koristi kad je `ivot na Zemlji bio i pro{ ao!

53. U njega oni nisu prije vjerovali, govorili su ono {to nije poznato, {to je od istine daleko;

54. i izme|u njih i onoga {to budu `eljeli bi}e prepreka postavljena kao {to je prije bilo u~injeno sa njima sli~nim, jer su svi oni, doista, mnogo sumnjali.

QURAN (BOSNIAN)

35 - Fâċtir or AlĀ-MalĀċ'ikah

1. Hvaljen neka je Allah, stvoritelj nebesa i Zemlje, koji meleke sa po dva, tri i Āetiri krila Āini izaslanicima; On onome {to stvara dodaje {to ho}e, On, uistinu, sve mo`e.
2. Milost koju Allah podari ljudima niko ne mo`e, poslije Njega, dati; On je silan i mudar.
3. O ljudi, sjetite se milosti kojom vas Allah obasipa. Postoji li, osim Allaha, ikakav drugi stvoritelj koji vas sa neba i iz zemlje opskrbljuje? Osim Njega nema drugog boga, pa kuda se onda ome}ete?
4. Ako te oni u la` utjeruju, pa Ā- i prije tebe su poslanike u la` utjerali; a Allahu }e se sve vratiti.
5. O ljudi, Allahova prijetnja je, zaista, istina, pa neka vas nikako `ivot na ovome svijetu ne zaslijepi i neka vas {ejtan u Allaha ne pokoleba.
6. [ejtan je, uistinu, va{ neprijatelj, pa ga takvim i smatrajte! on poziva prista{e svoje da budu stanovnici u vatri.
7. One koji ne vjeruju Āeka patnja te{ka, a one koji vjeruju i dobra djela Āine Ā- oprost i nagrada velika.
8. Kako bi mogao biti isti: onaj kome su njegova ru`na djela prikazana lijepim, a i on ih smatra lijepim... Allah u zabludi ostavlja onoga koga ho}e, a na pravi put ukazuje onome kome ho}e, pa ne izgaraj od `alosti za njima; Allah, doista, dobro zna sve {to oni rade.
9. Allah {alje vjetrove koji pokre}u oblake, a Mi ih onda u mrtve predjele upravljamo i njima zemlju o`ivljavamo, koja je mrtva bila; takvo }e biti o`ivljenje.
10. Ako neko `eli veliĀinu, pa Ā- u Allaha je sva veliĀina! K Njemu se di`u lijepe rijeĀi, i dobro djelo On prima. A one koji imaju rĀave namjere Āeka patnja nesnosna, i njihovo spletkarenje je rabota bezuspje{na.
11. Allah vas stvara od zemlje, zatim od kapi sjemena, i najzad vas Āini mu{karcima i `enama. I nijedna `ena ne zanese niti rodi, a da to On ne zna. I niĀiji `ivot se ne produ`i niti skрати, a da to nije zabilje`eno u Knjizi; to je Allahu, uistinu lahko!
12. Ni dva mora nisu jednaka: jedno je slatko i prijatno Ā- voda mu se lahko pije, a drugo je slano i gorko; vi iz svakog jedete svje`e meso i vadite nakit kojim se kitite; ti vidi{ la}e kako po njemu sijeku vodu da stiĀete iz obilja njegova, da biste bili zahvalni.
13. On uvodi no} u dan i uvodi dan u no}, On je potĀinio Sunce i Mjesec Ā- svako plovi do roka odreĀenog; to vam je, eto, Allah. Gospodar va{, carstvo je Njegovo! A oni kojima se, pored Njega, klanjate ne posjeduju ni{ta.
14. Ako im se molite, ne Āuju va{u molbu, a da i Āuju, ne bi vam se odazvali; na Sudnjem danu }e pore}i da ste ih Njemu ravnim smatrali. I niko te ne}e obavijestiti kao Onaj koji zna.
15. O ljudi, vi ste siromasi, vi trebate Allaha, a Allah je nezavistan i hvale dostojan.
16. Ako ho}e, ukloni}e vas i nova stvorenja dovesti,
17. to Allahu nije te{ko.
18. I nijedan gre{nik ne}e grijehove drugog nositi; ako grijehovima pretovareni pozove da mu se ponesu, niko mu ih ne}e ponijeti, pa ni roĀak. A ti }e{ opomenuti samo one koji se Gospodara svoga boje, iako ih niko ne vidi, i koji obavljaju molitvu Ā- onaj ko se oĀisti, oĀistio se za svoje dobro -, a Allahu se sve vra}a.
19. Nisu nikako slijepac i onaj koji vidi,

20. ni tmine ni svjetlo,

ni hla

21. dovina i vjetar vrući,

22. i nisu nikako isti živi i mrtvi. Allah je uiniti da bude onaj koga On hoće, a ti ne možeš one u grobovima dozvati,

23. tvoje je samo da opominješ.

24. Mi smo te poslali s Istinom da radosne vijesti donosiš i da opominješ; a nije bilo naroda kome nije došao onaj koji ga je opominjao.

25. Ako te oni u laž utjeruju, pa Allah – i oni prije njih su poslanike u laž utjerivali, a oni su im oigledan zadatak donosili, i listove, i Knjigu svetilju.

26. I Ja sam onda kažnjavao one koji nisu vjerovali, a kakva je samo bila kazna Moja!

27. Zar ne znaš da Allah s neba pušta vodu i da Mi pomoću nje stvaramo plodove različitih vrsta; a postoje brda bijelih i crvenih staza, različitih boja, i sasvim crnih.

28. I ljudi i životinja i stoke ima, isto tako, različitih vrsta. A Allaha se boje od robova Njegovih Allah – ueni. Allah je, doista, silan, i On pravi.

29. Oj koji Allahovu Knjigu čitaju i molitvu obvaljaju i od onoga čime ih Mi opskrbljujemo udjeljuju, i tajno i javno, mogu da se nadaju nagradi koja ne može nestati

30. da ih On prema onome što su radili nagradi i još im iz obilja Svoga da, jer On mnogo pravi i blagodaran je.

31. A ono što iz Knjige objavljujemo sušta je istina, ona potvrđuje da su istinite i one prije nje. Allah – Allah, zaista, o robovima Svojim sve zna i On sve vidi.

32. Mi ćemo uiniti da Knjigu poslije naslijede oni Naš robovi koje Mi izaberemo; biće onih koji će se prema sebi ogriješiti, biće onih čija je dobra i loša djela podjednako teška biti, i biće i onih koji će, Allahovom voljom, svojim dobrim djelima druge nadmašiti Allah – za to će veliku nagradu dobiti:

33. edenske perivoje u koje će ući, u kojima će se zlatnim narukvicama, biserom ukraćenim, kititi, a haljine će im, u njima, od svile biti.

34. "Hvaljen neka je Allah" Allah – govoriće Allah – "koji je od nas tugu odstranio, - Gospodar naš, zaista, mnogo pravi i blagodaran je -,

35. koji nam je, od dobrote Svoje, vječno boravište darovao, gdje nas umor neće doticati i u kome nas klonulost neće snalaziti,"

36. A nevjernike čeka vatra dženemska, oni neće biti na smrt osuđeni, i neće umrijeti, i neće im se patnja u njemu ublažiti, - eto tako ćemo svakog nevjernika kazniti -,

37. oni će u njemu jaukati: "Gospodaru naš, izbavi nas, činićemo dobra djela, drugačija od onih koja smo činili." "A zar var vas nismo ostavili da živite dovoljno dugo da bi onaj koji je trebalo da razmisli imao vremena da razmisli, a bio vam je došao i onaj koji opominje? Zato iskusite patnju, nevjernicima nema pomoći! Allah –

38. Allah sigurno zna tajne nebesa i Zemlje; On dobro zna svačije misli.

39. On čini da se smjenjujete na Zemlji; ko ne bude vjerovao, nevjerovanje njegovo je na njegovu četu; nevjernicima će njihovo nevjerovanje kod Gospodara njihova samo povećati odvratnost, i nevjernicima će njihovo nevjerovanje povećati propast.

40. Reci: "Kažite mi koji su dio Zemlje stvorila božanstva vaš koja se, umjesto Allahu, klanjate, i recite mi imaju li oni u stvaranju nebesa ikakva udjela, ili smo mnogobrojcima Mi dali Knjigu, pa imaju u njoj dokaz za to? Nijedno, već nevjernici jedne druge obmanjuju.

41. Allah brani da se ravnoteža nebesa i Zemlje poremeti. A da se poremete, niko ih drugi osim Njega ne bi zadržao; On je zaista blag i pravi grijeha.

42. Oni su se zaklinjali Allahom, najte`om zakletvom, da }e se, bolje nego bilo koji narod, dr`ati pravog puta Â– samo ako im do|e onaj koji }e ih opominjati. I kad im je do{ao onaj koji opominje, njegov dolazak im je samo pove}ao otu|enje:

43. oholost na Zemlji i ru`no spletkarenje Â– a spletke }e pogoditi upravo one koji se njima slu`e. Zar oni mogu o~ekivati ne{to drugo ve} ono {to je zadesilo narode drevne? U Allahovim zakonima ti nikad ne}e{ na{i promjene, u Allahovim zakonima ti ne}e{ na{i odstupanja.

44. Za{to oni ne putuju po svijetu da vide kako su zavr{ili oni prije njih, koji su bili ja~i od njih? Â– Allahu ne mo`e ni{ta uma}i ni na nebesima ni na Zemlji; On, uistinu, sve zna i sve mo`e.

45. Da Allah ka`njava ljude prema onome {to zaslu`e, ni{ta `ivo na povr{ini Zemljinoj ne bi ostavio; ali, On ih ostavlja do roka odre|enog, i kad im rok do|e, - pa Allah dobro zna robove Svoje.

QURAN (BOSNIAN)

36 - Yâqûs-Â-Sâ'ûn

1. Ja Sin.
2. Tako Mi Kur'âna mudrog,
3. ti si, uistinu, poslanik,
4. na pravom putu,
5. po objavi Silnoga i Samilosnoga,
6. da opominješ narod ~iji preci nisu bili opominjani, pa je ravnodušan!
7. O većini njih se već obistinila Rije~ - zato oni neće vjerovati.
8. Mi smo učinili da budu kao oni za ~ije smo vratove sind`ire stavili sve do podbradaka, - zato su oni glava uzdignutih,
9. i kao oni ispred kojih i iza kojih smo pregradu metnuli i na o~i im koprenu stavili, - zato oni ne vide,
10. i njima je svejedno opominjao ih ti ili ne opominjao, oni neće vjerovati.
11. Tvoja opomena će koristiti samo onome koji Kur'ân slijedi i Milostivoga se boji, iako ga ne vidi; njega obraduj oprostom i nagradom lijepom!
12. Mi ćemo, zaista, mrtve o`ivjeti i Mi smo zapisali ono što su uradili i djela koja su iza sebe ostavili; sve smo Mi to u Knjizi jasno pobrojali.
13. Navedite im kao pouku stanovnike jednog grada kad su im došli poslanici;
14. kad im Mi poslasmo dvojicu, ali im oni ne povjerovaše, i pojačasmo trećim, pa rekoše: "Mi smo vama poslani!" Â-
15. "Vi ste ljudi kao i mi" Â- oni odgovoriše -, "Milostivi nije objavio ništa, vi neistinu govorite!"
16. "Gospodar naš zna da smo, doista, vama poslani" Â- rekoše oni Â-
17. "i du`ni smo samo da jasno obznanim."
18. Oni rekoše: "Mi slutimo da nam nesreću donosite; ako se ne okanite, kamenovaćemo vas i stići će vas, zaista, bolna patnja oko nas."
19. "Uzrok vaš nesreće je s vama!" Â- rekoše oni. "Zar zato što ste opomenuti? Ta vi ste narod koji svaku granicu zla prelazi."
20. I s kraja grada `urno dođe jedan ~ovjek i reče: "O narode moj, slijedi one koji su poslani,
21. slijedite one koji od vas ne tra`e nikakvu nagradu, a na pravom su putu!
22. Zašto da se ne klanjam Onome koji me je stvorio, a Njemu ćete se vratiti?
23. Zašto da prihvatam druge bogove mimo Njega? Ako Milostivi hoće da me snađe neko zlo, njihovo posredovanje neće mi biti ni od kakve koristi i oni me neće moći spasiti,
24. a ja bih tada bio u pravj zabludi;
25. ja vjerujem u Gospodara vašeg, ~ujte mene!Â'

26. I re}i }e se: "U|ite u d`ennet!Â' Â- a oni }e re}i: "Kamo sre}e da narod moj zna

27. za{to mi je Gospodar moj oprostio i lijep mi prijem priredio!Â'

28. I protiv naroda njegova, poslije njega, Mi nismo vojsku s neba poslali, niti smo to ikada ~inili.

29. samo bi se ~uo jedan u`asan krik, i oni bi odjednom svi pomrli.

30. O kako su ljudi jadni! Nijedan poslanik im nije do{ao, a da mu se nisu narugali.

31. Kako oni ne znaju koliko smo prije njih naroda uni{tili od kojih im se niko vratio nije,

32. a svi oni bi}e zajedno pred Nas dovedeni.

33. Dokaz im je mrtva zemlja: Mi joj `ivot dajemo i iz nje ni~e `ito koje oni jedu;

34. Mi po njoj stvaramo ba{~e, palmike i vinograde, i ~inimo da iz nje izvori izviru, -

35. da oni jedu plodove njihove i od onoga {to ruke njegove privrijede, pa za{to ne}e da budu zahvalni?

36. Neka je hvaljen Onaj koji u svemu stvara pol: u onome {to iz zemlje ni~e, u njima samima, i u onome {to oni ne znaju!

37. I no} im je dokaz: Mi uklanjamo dnevnu svjetlost i oni ostaju u mraku.

38. I Sunce se kre}e do svoje odre|ene granice, to je odredba Silnoga i Sveznaju}eg.

39. I Mjesecu smo odredili polo`aj; i on se uvijek ponovo kre}e kao stari savijeni palmin prut.

40. NitÂ' Sunce mo`e Mjesec dosti}i nitÂ' no} dan presti}i, svi oni u svemiru plove.

41. Dokaz im je i to {to potomke njihove u la|ama krcatim prevozimo

42. i {to za njih, sli~ne njima, stvaramo one na kojima se voze.

43. I ako `elimo, Mi ih potopimo, i ne}e im spasa biti, ne}e se izbaviti,

44. osim ako im se ne smilujemo, da bi do roka odre|enog u`ivali.

45. A kad im se rekne: "Bojte se onoga {to se prije vas dogodilo i onoga {to vas ~eka da biste pomilovani bili..."

46. I ne do|e im ni jedan dokaz od Gospodara njihova kojem oni le|a ne okrenu.

47. A kad im se ka`e: "Udjeljujte od onoga {to vam Allah daje", - onda nevjernici govore vjernicima: "Zar da hranimo onoga koga je Allah, da je htio, mogao nahraniti? Vi ste, uistinu, u pravoj zabludi!Â'

48. I govore: "Kad }e ve} jednom ta prijetnja, ako istinu govorite?"

49. A ne ~ekaju drugo do stra{an glas koji }e ih, dok se budu jedni s drugima prepirali, obuzeti,

50. pa ne}e mo}i ni{ta oporu~iti, niti se ~eljadi svojoj vratiti.

51. I puhnu}e se u rog, pa }e oni iz grobova prema Gospodaru svome pohrliti,

52. govore}i: "Te{ko nama! Ko nas iz na{ih grobova o`ivi?" Â- "Eto ostvaruje se prijetnja Milostivog, poslanici su istinu govorili!Â'

53. Bi}e to samo jedan glas i oni }e se svi pred Nama obreti.

54. Danas se ne}e nikome nepravda u~initi i vi }ete, prema onom kako ste radili, nagra|eni biti.

55. stanovnici d`enneta u`iva}e toga dana u blagodatima veseli i radosni,

56. oni i `ene njihove bi}e u hladovini na ukra{enim divanima naslonjeni,

57. u njemu }e imati vo}a, i ono {to budu `eljeli.

58. "Mir vama!" Â- bi}e rije~i Gospodara Milostivog -,

59. "a vi, o gre{nici, danas se odvojite!"
60. O sinovi Ademovi, zar vam nisam naredio: "Ne klanjajte se {ejtanu on vam je neprijatelj otvoreni,
61. ve} se klanjate Meni; to je put pravi
62. On je mnoge od vas u zabulu odveo, kako niste pameti imali?!
63. Ovo je d`ehennem kojim vam se prijetilo,
64. pr`ite se sada u njemu zato {to niste vjerovali!Â´
65. Danas }emo im usta zape~atiti, njihove ruke }e Nam govoriti, a noga njihove }e o onom {to su radili svjedo~iti.
66. Da smo htjeli, mogli smo ih vida njihova li{iti, pa kad bi na put po{li, kako bi vidjeli?
67. A da smo htjeli, mogli smo ih na mjestu na kome su zgrije{ili u ne{to pretvoriti, pa ne bi mogli nikuda oti}i niti se vratiti.
68. Onome kome dug `ivot damo, Mi mu izgled nagore izmjenimo. Zar oni ne razumiju?
69. Mi poslanika nismo pjesni{tvu u~ili, to mu ne prili~i. Ovo je samo pouka Â– KurÂ’an jasni,
70. da opominje onoga ko ima pameti, i da zaslu`e kaznu nevjernici.
71. Kako one ne vide da Mi samo zbog njih stvaramo i da oni njome raspola`u kao vlasnici!
72. i da smo im dali da se njome slu`e Â– na nekim ja{u, a nekima se hrane,
73. i drugih koristi od nje imaju, i mlijeko, pa za{to nisu zahvalni,76.
74. ve} pored Allah druge bogove prihvataju u nadi da }e im oni na pomo}i biti;
75. oni im, me|utim, ne}e mo}i pomo}i, a oni su njima poslu{na vojska.
76. I nek te ne `aloste rije~i njihove; Mi, doista, znamo i ono {to kriju i ono {to pokazuju.
77. Kako ~ovjek ne vidi da ga Mi od kapi sjemena stvaramo, i opet je otvoreni protivnik,
78. i Nama navodi primjer, a zaboravlja kako je stvoren, i govori: "Ko }e o`ivjeti kosti, kad budu truke?"
79. Reci: "O`ivje}e ih Onaj koji ih je prvi put stvorio; On dobro zna sve {to je stvorio,
80. Onaj koji vam iz zelenog drve}a vatru stvara i vi njome potpaljujete."
81. Zar Onaj koji je stvorio nebesa i Zemlju nije kadar da stvori njima sli~ne? Jeste, On sve stvara i On je sveznaju}i;
82. 83. i zaista On mo`e, kada ne{to ho}e, samo za to rekne: "Budi!" Â– i ono bude.
83. Pa neka je hvaljen Onaj u ~ijoj je ruci vlast nad svim, Njemu }ete se vratiti!

QURAN (BOSNIAN)

37 - As-Sāffāt

1. Tako Mi onih u redove poredanih
2. i onih koji odvrataju
3. i onih koji opomenu nitaju, -
4. va Bog je, uistinu, Jedan,
5. Gospodar nebesa i Zemlje i onoga što je između njih i Gospodar Istoka!
6. Mi smo nebo najbliže vama sjajnim zvijezdama okitili
7. i uvamog od svakog ejtana prkosnoga
8. da ne prisluškuje meleke uzvišene; njih sa svih strana galaju
9. da ih otjeraju: njih veka patnja neprekidna,
10. a onoga koji što ugrabi - stigne svjetlica blistava.
11. Upitaj ih da li je te e njih stvoriti ili sve ostalo što smo stvorili? - Njih stvaramo od ljepljive ilova e.
12. Ti se diviš a oni se rugaju,
13. a kada im se savjeti upuju oni ih ne prihvataju,
14. i kad dokaz vide, oni jedni druge na ismijavanje podstiju,
15. i govore: "Ovo nije ništa drugo do prava varolija!
16. Zar kada poumiremo i kada kosti i zemlja postanemo, zar ćemo mi, zaista, biti oivljeni
17. i naći preci davni?"
18. Reci: "Da, a bićete i ponien!"
19. to je biti samo glas jedan, i svi je odjednom progledati
20. i reći: "Teško nama, ovo je - Sudnji dan!'
21. Da, ovo je Dan strašnog suda u koji vi niste vjerovali!
22. Sakupite nevjernike i one koji su se s njima druili i one kojima su se klanjali
23. mimo Allaha, i pokaite im put koji u d'ehennem vodi
24. i zaustavite ih, oni je biti pitani:
25. "[ta vam je, zašto jedni drugima ne pomognete?"
26. Ali, toga Dana oni je se sasvim prepustiti
27. i jedni drugima prebacivati:

"Vi st

28. e nas varali"

29. "Nismo" Â– odgovori}e -, "nego vi niste htjeli vjrovati,

30. a nikakve vlasti nad vama nismo imali, objestan narod ste bili

31. i rije~ Gospodara na{eg da }emo, doista, kaznu iskusiti na nama se ispunila,

32. a u zabludu smo vas pozivali jer smo i sami u zabludi bili."

33. I oni }e toga dana zajedno na mucu biti,

34. jer Mi }emo tako sa mnogobo{cima postupiti,

35. Kad im se govorilo: "Samo je Allah Bog!" Â– oni su se oholili

36. i govorili: "Zar da napustimo bo`anstva na{a zbog jednog ludog pjesnika

37. A nije tako, on Istinu donosi i tvrdi da su svi poslanici istinu donosili,

38. a vi }ete sigurno bolnu patnju iskusiti, -

39. kako ste radili, onako }ete ka`njeni biti!

40. A Allahovi iskreni robovi

41. posebnu }e opskrbu imati,

42. razno vo}e, i bi}e po{tovani

43. u d`ennetskim ba{~ama naslada,

44. na divanima, jedni prema drugima,

45. bi}e poslu`eni pi}em Â– iz izvora koji }e stalno te}i Â–

46. bistrim i prijatnim onima koji budu pili,

47. od njega ne}e glava boljeti i od njega se ne}e pamet gubiti.

48. Pored njih }e biti one koje }e preda se gledati, o~iju prekrasnih,

49. kao da su one jaja pokrivena.

50. I oni }e jedan s drugim razgovarati,

51. i jedan od njih }e re}i: "Imao sam druga jednog

52. koji je govorio; "Zar i ti vjeruje{

da }e

53. mo, kada poumiremo i zemlja i kosti postanemo, doista, ra~un polagati?"

54. "Ho}ete li da pogledate?"

55. I oni }e pogledati, i toga usred d`ehennema ugledati.

"Allah

56. a mi", - re}i }e Â– "zamalo me nisi upropastio;

57. da nije bilo milosti Gospodara moga, i ja bih se sada mu~io".

58. "A mi, je li de, viđemo umirati? A-

59. jednom smo umrli A- viđemo biti mučeni,

60. to je, zaista, uspjeh veliki biti!A'

61. Za ovako nešto neka se trude trudbenici!

62. A da li je bolja ta gozba ili drvo zakkum

63. koje smo nevjericima kao kaznu odredili?

64. To je drvo koje je usred džennema rasti;

65. plod je mu poput glava džetanskih biti.

66. Oni je se njime hraniti i trbuhe svoje njime puniti,

67. zatim je to s ključalom vodom izmjenjati,

68. a potom je se, sigurno, opet u džennem vratiti.

69. Oni su oševe svoje u zabludi zatekli

70. pa i oni stopama njihovim nastavili,

71. a i prije njih su većinom drevni narodi u zabludi bili,

72. iako smo im Mi slali one koji su ih opominjali;

73. zato pogledaj kakav je bio kraj onih koji su bili opomenuti,

74. samo nije bilo tako s Allahovim robovima iskrenim.

75. A kada nas je Nuh zovnuo, Mi smo se lijepo odazvali:

76. njega i porodicu njegovu nevolje teške smo spasili

77. i samo potomke njegove u životu ostavili,

78. i u naraštajima kasnijim mu spomen sačuvali:

79. "Mir Nuhu od svjetova svih!"

80. Eto tako Mi nagrađujemo one koji dobra djela čine,

81. on je bio rob naš, vjernik,

82. a ostale smo poslije potopili

83. Iste vjere kao i on bio je i Ibrahim,

84. kad je Gospodaru svome iskrena srca dočao,

85. kad je ocu svome i narodu svome rekao: "Čemu se to vi klanjate?

86. zar lađa na boga umjesto Allah hoćete?

87. i šta o Gospodaru svjetova mislite?"

88. I on baci pogled na zvijezde,

89. pa reče: "Ja ću se, evo, razboljeti!"

90. i oni ga napustivši, uzaknuvši,

91. a on se kumirima njihovim prikrade, pa re~e: "Za{to ne jedete?
92. [ta vam je {to ne govorite?"
93. i kri{om im pri|e desnom rukom ih udaraju}i,
94. pa mu narod trkom do|e.
95. "Kako mo`ete da se klanjate onima koje sami kle{ete?" Â- upita,
96. "kad Allah stvara i vas i ono {to napravite?"
97. Pripremite za njega loma~u" Â- povika{e Â- "pa ga u vatru bacite?"
98. I htjedo{e da ga na muke stave, ali Mi njih u~inismo poni`nim.
99. "Idem onamo gdje mi je Gospodar moj naredio". Â-re~e -, "On }e me kuda treba uputiti.
100. Gospodaru moj daruj mi porod ~estit!" Â-
101. i Mi smo ga obradovali dje~akom blage naravi.
102. I kad on odraste toliko da mu po~e u poslu pomagati, Ibrahim re~e: "O sinko moj, u snu sam vidio da treba da te zakoljem, pa {ta ti misli{?" Â- "O ~ve moj", - re~e Â- "onako kako ti se nare|uje postupi; vidje}e{, ako Bog da, da }u sve izdr`ati."
103. I njih dvojica poslu{a{e, i kad ga on ~elom prema zemlji polo`i,
104. Mi ga zovnusmo: "O Ibrahime,
105. ti si se Objavi u snu odazvao; - a Mi ovako nagra|ujemo one koji dobra djela ~ine, -
106. to je, zaista, bilo pravo isku{enje!"
107. i kurbanom velikim ga iskupismo
108. i u nara{tajima kasnijim mu spomen sa~uvasmo:
109. "Nek je u miru Ibrahim!Â'
110. Eto tako Mi nagra|ujemo one koji dobra djela ~ine,
111. a on je, doista, bio rob Na{, vjernik,
112. i obradovali smo ga Ishakom, vjerovjesnikom i ~ovjekom dobrim,
113. i blagoslovili smo i njega i Ishaka; a me|u potomcima njihovim ima vjernika i nevjernika o~itih.
114. I Musau i Harunu smo milost ukazali,
115. pa i njih i narod njihov nevolje velike spasili
116. i pomogli im da pobijede,
117. i Knjigu im jasnu dali
118. i obojicu na pravi put uputili
119. i u nara{tajima kasnijim im spomen sa~uvali;
120. "Nek su u miru Musa i Harun!"
121. Eto tako Mi nagra|ujemo one koji dobra djela ~ine,
122. a njih dvojica su, uistinu, bili robovi Na{i, vjernici.
123. I Iljas je bio poslanik.

124. Kad on reče narodu svome: "Zar se ne bojite?

125. [to se Balu klanjate, a najljepšeg stvoritelja ostavljate,

126. Allaha, Gospodara svoga i Gospodara vaših predaka drevnih?" Ali-

127. i oni ga lažem nazvaše i zato je, sigurno, u vatru svi oni biti bačeni,

128. samo neje oni Allahovi robovi koji su Mu bili odani.

129. I sačuvismo mu spomen u naraštajima kasnijim:

130. "Nek je u miru Ilijas!"

131. Eto tako Mi nagrađujemo one koji dobra djela čine,

132. a on je bio rob Nađ, vjernik.

133. I Lut je bio poslanik.

134. Mi smo njega i čitavu njegovu porodicu spasili, -

135. osim starice, ona je nastradala s onima koji su nastradali -,

136. a ostale smo uništiti,

137. i vi pored nastambi njihovih prolazite i danju

138. i noću, pa zašto se ne urazumite?

139. I Junus je bio poslanik.

140. I on pobježe na jednu lađu prepunu

141. i baci kocku i kocka na njega pade,

142. i riba ga proguta, a bio je zaslužio prekor,

143. i da nije bio jedan od onih koji Allah hvale,

144. sigurno bi ostao u utrobi njenoj do Dana kad je svi biti očišćeni,

145. i Mi ga izbacismo na jedno pusto mjesto, a on je bio bolan,

146. i učinismo da iznad njega izraste vrijeba jedne tikve.

147. i poslismo ga stotini hiljada ljudi, i viče,

148. i oni povjeroše, i njima dadismo da do roka određenog počine.

149. A upitaj ih: "Zar su za Gospodara tvoga Ali- kćeri, a za njih Ali- sinovi,

150. zar smo u njihovu prisustvu meleke kao čene stvorili?"

151. Eto, oni, zbog toga što lažu, doista govore:

152. "Allah je rodio" Ali- oni su, zaista, lažljivci.

153. zar je On kćeri sinovima pretpostavio?

154. [ta vam je, kako rasuđujete?!

155. Zašto ne razmislite?

156. Ili, gdje vam je dokaz očiti?

157. Donesite Knjigu svoju, ako istinu govorite!

158. Mnogobo{ci izme|u njega i d`inna srodstvo uspostavljaju, a d`inni odavno znaju da }e oni koji tako govore u vatru biti ba~eni, -

159. hvaljen neka je Allah i daleko od onoga kako Ga oni predstavljaju!

160. Allahovi iskreni robovi nisu za to krivi.

161. Ali, ni vi, sa onima kojima se klanjate,

162. ne mo`ete o njima nikoga u zabludu zavesti,

163. mo`ete samo onoga koji }e ionako u vatri gorjeti.

164. "Svakome od nas mjesto je odre|eno,

165. mi smo u redove poredani,

166. i samo Njega hvalimo!"

167. A oni su sigurno govorili:

168. "Da smo mi Knjigu imali kao {to su je imali narodi prija{nji,

169. sigurno bismo bili Allahovi robovi iskreni!"

170. Ali u KurÂ'an ne htjedo{e da povjeruju, i zna}e oni!

171. A rije~ Na{a je davno re~ena o robovima Na{im, o poslanicima:

172. "Oni }e biti, doista, potpomognuti

173. i vojska Na{a }e zacijelo pobijediti!Â'

174. Zato se okreni od njih za neko vrijeme

175. i posmatraj ih, i oni }e posmatrati!

176. Zar oni kaznu Na{u da po`uruju?

177. Kad ih ona stigne, zlo }e jutro osvanuti onima koji su bili opomenuti!

178. Zato se okreni od njih za neko vrijeme

179. i posmatraj, i oni }e posmatrati!

180. Veli~anstven je Gospodar tvoj, Dostojanstveni, i daleko od onoga kako ga predstavljaju oni!

181. i mir poslanicima

182. i hvaljen neka je Allah, Gospodar svjetova!

QURAN (BOSNIAN)

38 - ŠAD

1. Šad. Tako Mi Kur'ana slavnog,
2. doista su bahati i inad`ije oni koji ne`e da vjeruju!
3. Koliko smo Mi naroda prije njih uni{tili. I oni su za pomo` vapili, ali je bilo kasno!
4. Oni se ~ude {to im je jedan od njih do{ao da ih opominje, i govore nevjernici: "Ovo je ~arobnjak, la`ov!
5. Zar on da bogove svede na Boga jednog? To je, zaista, ne{to veoma ~udno!"
6. I oni ugledni izme|u njih krenu{e: "Idite i ostanite pri klanjanju bogovima svojim, ovima se uistinu, ne{to veliko ho`e!
7. Za ovo nismo ~uli u vjeri predaka na{ih, ovo nije ni{ta drugo ve} namje{tena la`;
8. za{to ba{ njemu, izme|u nas, da bude poslana Opomena?!" Ali, oni u Opomenu Moju sumnjaju zato {to kaznu Moju nisu iskusili.
9. Zar su u njih riznice milosti Gospodara tvoga, Silnoga i Dare`ljivog?
10. Zar oni imaju vlast na nebesima i na Zemlji i nad onim {to je izme|u njih? Â- neka se, onda, uz ljestve popnu.
11. oni predstavljaju neznatnu urotni~ku vojsku koja `e tamo biti pora`ena.
12. I prije njih su narod Nuhov, i Ad, i faraon, vlasnik gra|evina ogromnih, poricali,
13. i Semud i Lutov narod i stanovnici Ejke; oni su se protiv poslanika urotili;
14. svi su oni poslanike u la` utjerivali i kaznu Moju zaslu`ili.
15. A i ovi ne ~ekaju do jedan zvuk roga koji ne`e biti potrebno ponoviti,
16. i govore: "Gospodaru na{, po`uri kazni nas, prije Dana u kojem `e se ra~un polagati!Â'
17. Ti otrpi ono {to oni govore i sjeti se roba Na{eg Davuda, ~vrstog u vjeri, koji se uvijek Allahu obra}ao.
18. Mi smo brda pot~inili da zajedno s njim hvale Allaha prije nego {to Sunce za|e i poslije po{to grane,
19. a i ptice okupljene Â- svi su oni zbog njegova hvaljena hvalu ponavljali.
20. I u~vrstili smo carstvo njegovo i dali mu vjerovjesni{tvo i sposobnost da rasu|uje.
21. A da li je do tebe doprla vijest o parni~arima kada su preko zida hrama pre{li,
22. kad su Davudu upali, pa se on njih upla{io. "Ne boj se" Â- rekli su Â- "mi smo dvojica parni~ara, jedan drugom smo na`ao u~inili, pa nam po pravdi presudi; ne budi pristrasan, i na pravi put nas uputi.
23. Ovaj prijatelj moj ima devedeset i devet ovaca, a ja samo jednu, i on mi re~e: Â'Daj ti nju meni!Â' Â- i u prepirci me pobijedi."
24. "U~inio ti je, doista, krivo! Â- re~e Davud Â- "time {to je tra`io da tvoju ovcu doda ovcama svojim; mnogi ortaci ~ine nepravdu jedni drugima, ne ~ine jedino oni koji vjeruju i rade dobra djela; a takvih je malo." I Davud se uvjeri da smo Mi ba{ njega na ku{nju stavili, pa oprost od Gospodara svoga zamoli, pade licem na tle i pokaja se.
25. I Mi smo mu to oprostili, i on je, doista, blizak nama i divno prebivali{te ga ~eka.
26. O Davude, Mi smo te namjesnikom na zemlji u~inili, zato sudi ljudima po pravdi i ne povodi se za stra{u da te ne odvede s

Allahova puta; one koji skreću s Allahova puta neka teška patnja na onom svijetu zato što su zaboravljali na Dan u kome će se račun polagati.

27. Mi nismo uzalud stvorili nebo i Zemlju i ono što je između njih; tako misle nevjernici, pa teško nevjernicima kad budu u vatri!

28. Zar ćemo postupiti s onima koji vjeruju i čine dobro kao s onima koji prave nered na zemlji, ili, zar ćemo postupiti s onima koji se grijeha klone isto kao i s grešnicima?

29. Knjiga koju ti objavljujemo blagoslovljena je, da bi oni o riječima njezinim razmislili i da bi oni koji su razumom obdareni pouku primili.

30. Mi smo Davudu poklonili Sulejmana, divan je on rob bio, i mnogo se kajao!

31. Kad su jedne večeri preda nj bili izvedeni punokrvni konji koji su na tri noge stajali, a četvrtom jedva zemlju doticali,

32. on reče: "Umjesto da mislim na Gospodara svoga, ja pokazujem ljubav prema blagu!" Ali i oni se izgubiše iz vida.

33. "Vratite mi ih!" Ali i on ih poče gladiti po nogama i vratovima.

34. Mi smo Sulejmana u iskušenje doveli i njegovo bolesno tijelo na prijestolju zadržali, ali je poslije ozdravio.

35. "Gospodaru moj", - rekao je Ali - "oprosti mi i daruj mi vlast kakvu niko, osim mene, neće imati! Ti uistinu, bogato daruješ!"

36. I Mi smo dali da mu služe: vjetar Ali - koji je prema zapovijedi njegovoj blago puhao onamo kuda je on htio Ali -

37. i čejtani, sve graditelji i gnjurci,

38. i drugi u bukagije okovani.

39. "Ovo je Nač dar, pa ti oslobodi ili zadrži, nećeš zbog toga odgovarati!"

40. On je, doista, blizak Nama i neka ga krasno prebivalište.

41. I sjeti se roba Načeg Ejžuba kada je Gospodaru svome zavapio: "[čejtan me na zlo navra]a i misli la`ne mi uliva!"

42. "Udri nogom o zemlju, - eto hladne vode za kupanje i piše!" Ali -

43. i Mi smo mu iz milosti Nače veljad njegovu darovali i još toliko uz njih, da bude pouka za one koji imaju pameti Ali -

44. "I uzmi rukom svojom snop i njime udari, samo zakletvu ne prekrši!" Mi smo znali da je on izdržljiv; divan je rob on bio i mnogo se kajao!

45. I sjeti se robova Načih Ibrahima i Ishaka i Jačkuba, sve u vjeri vrstih i dalekovidnih.

46. Mi ih posebno obdarismo vrlinom jednom: da im je uvijek bio na umu onaj svijet;

47. i oni su, zaista, u Nas od onih odabranih dobrih ljudi.

48. I sjeti se Ismaila i Eljesea i Zu-l-Kifla, svi su oni bili dobri.

49. Ovo je lijep spomen! A one koji se grijeha budu klonili neka divno prebivalište:

50. edenski vrtovi, rijeke kapije biti za njih otvorene,

51. u kojima će se odmarati, i raznovrsno voće i piće tražiti.

52. Pored njih biće hurije, istih godina, koje će preda se gledati.

53. "To je ono što vam se obećava za Dan u kome će se račun polagati;

54. to će, doista, blagodat Nača biti, koja nikada neće prestajati!"

55. Eto toliko! A one koji budu zlo činili neka najgore prebivalište:

56. d`ehennem, u kojem će gorjeti; a grozne li postelje!

57. Eto toliko! Pa neka oku{aju vodu klju~alu i kapljevinu smrdljivu
58. i druge sli~ne ovima muke, mnogostruke.
59. "Ova gomila }e zajedno s vama tiskaju}i se u d`ehennem u}i!" Â- "Ne bilo im prostrano! u vatri }e oni, doista, gorjeti!Â'
60. "Vama ne bilo prostrano!" Â- re}i }e oni Â- "vi ste nam ovo pripremili, a grozna li boravi{ta!Â'
61. "Gospodaru na{," Â- re}i }e Â- "udvostru~i patnju u vatri onima koji su nam ovo priredili!Â'
62. I govori}e: "Za{to ne vidimo ljude koje smo u zle ubrajali
63. i koje smo ismijavali? Da nam se nisu iz vida izgubili?"
64. Istina je, sigurno, da }e se stanovnici d`ehennema me|u sobom raspravljati.
65. Reci: "Ja samo opominjem; nema boga osim Allaha, Jedinoga i Mo}nog,
66. Gospodara nebesa i Zemlje i onoga {to je izme|u njih, Silnoga, Onoga koji pra{ta"
67. Reci: "Ovo je vijest velika,
68. a vi od nje glave okre}ete.
69. Ja nisam ni{ta znao o melekima uzvi{enim kada su se prepirali Â-
70. meni se objavljuje samo da jasno opominjem" Â-
71. i kad je melekima Gospodar tvoj rekao: "Stvori}u ~ovjeka od ilova~e,
72. pa kad mu savr{en oblik dam u `ivot u nj udahnem, vi mu se poklonite!"
73. meleki su se, svi do posljednjeg, zajedno poklonili
74. osim Iblisa; on se uzoholio i postao nevjernik.
75. "O Iblisu!" Â- rekao je On Â- "{ta te navelo da se ne pokloni{ onome koga sam sobom stvorio? Jesi li se uzoholio ili misli{ da si uzvi{en?"
76. "Bolji sam od njega" Â- rekao je on Â- "mene si stvorio od vatre a njega od ilova~e."
77. "E, izlazi onda iz d`enneta! Â- re~e On Â- "proklet da si!
78. Moje prokletstvo }e te do Sudnjeg dana pratiti!"
79. "Gospodaru moj!Â' Â- re~e on -, "daj mi vremena do dana kada }e oni o`ivljeni biti!"
80. "Dajem ti" Â- re~e On Â-
81. "do dana ve} odre|enog."
82. "E tako mi dostojanstva Tvoga," Â- re~e -, "sigurno }u ih sve na stranputicu navesti,
83. osim Tvojih me|u njima robova iskrenih!Â'
84. "Istinom se kunem i istinu govorim" Â- re~e Allah -,
85. "sigurno }u sa svima, tobom i onima koji se budu povelili za tobom, d`ehennem napuniti!Â'
86. Reci: "Ne tra`im ja od vas za ovo nikakvu nagradu i ja nisam izvje{ta~en,
87. KurÂ'an je doista svijetu cijelom opomena!
88. i vi }ete uskoro saznati njegovu poruku!"

QURAN (BOSNIAN)

39 - Az-Zumar

1. Knjigu objavljuje Allah, Silni i Mudri!
2. Mi ti, doista, objavljujemo Knjigu, pravu istinu, zato se klanjaj samo Allahu iskreno Mu ispovijedaju}i vjeru!
3. Iskreno ispovjedanje vjere dug je Allahu! A onima koji pored Njega uzimaju za{titnike: "Mi im se klanjamo samo zato da bi nas {to vi{e Allahu pribli`ili" Â- Allah }e njima, zaista, presuditi o onome u ~emu su se oni razilazili. Allah nikako ne}e ukazati na pravi put onome ko je la`ljivac i nevjernik.
4. Da je Allah htio da dijete ima, izabrao bi, izme|u onih koje je stvorio, onoga koga bi On htio. Hvaljen neka je On; On je Allah, Jedini i Svemo}ni!
5. Nebesa i Zemlju je sa ciljem stvorio; On no}u zavija dan i danom zavija no}, On je Sunce i Mjesec pot~inio, svako se kre}e do roka odre|enog. On je Silni, On mnogo pra{ta!
6. On vas od jednog ~ovjeka stvara Â- a od njega je drugu njegovu stvorio Â- i On vam je dao osam vrsta stoke; On vas stvara u utrobama matera va{ih, daju}i vam likove, jedan za drugim, u tri tmine. To vam je, eto, Allah, Gospodar va{, Njegova je vlast, nema boga osim Njega, pa kuda se onda odme}ete?
7. ako vi budete nezahvalni, - pa, Allah od vas ne zavisi, ali On nije zadovoljan, ako su robovi Njegovi nezahvalni, a zadovoljan je sa vama ako budete zahvalni. A nijedan gre{nik ne}e nositi grijeh drugoga! Poslije }ete se Gospodaru svome vratiti, pa }e vas On o onom {ta ste radili obavijestiti, jer On dobro zna sva~ije misli.
8. Kad ~ovjeka nevolja sna|e, Gospodaru svome se moli, Njemu se obra}a, a onda, po{to mu Allah milost svoju daruje, zaboravi onoga kome se prije molio, i druge Njemu jednakim smatra, da s puta Njegova na stranputicu odvodio. Reci: "U`ivaj neko vrijeme u nevjerovanju svome, bi}e{, sigurno, stanovnik u vatri!"
9. Da li je onaj koji u no}nim ~asovima u molitvi vrijeme provodi, padaju}i licem na tle i stoje}i, strahuju}i od onoga svijeta i nadaju}i se milosti Gospodara svogaÂ....? Reci: "Zar su isti oni koji znaju i oni koji ne znaju? Samo oni koji pameti imaju pouku primaju!"
10. Reci: "O robovi moji koji vjerujete, bojte se Gospodara svoga! One koji na ovom svijetu dobra djela budu ~inili ~eka nagrada, a Allahova zemlja je prostrana; samo oni koji budu strpljivi bi}e bez ra~una nagra|eni."
11. Reci: "Meni se nare|uje da se klanjam Allahu iskreno Mu ispovijedaju}i vjeru
12. i nare|uje mi se da budem prvi musliman."
13. Reci: "Ja se bojim patnje na Velikom danu, ako budem Gospodaru svome neposlu{an."
14. Reci: "Samo se Allahu klanjam, iskreno Mu ispovijedaju}i vjeru svoju,
15. a vi se, pored Njega, klanjajte kome ho}ete!" Reci: "Strada}e uistinu, oni koji na Sudnjem danu izgube i sebe i porodice svoje. Eto, to je pravo stradanje!"
16. Nad njima }e biti naslage vatre, a ispod njih naslage; time Allah stra{i robove Svoje. "O robovi Moji, bojte se Mene!"
17. za one koji izbjegavaju da se kumirima klanjaju i koji se Allahu obra}aju, - njima su namijenjene radosne vijesti, zato obraduj robove Moje
18. koji KurÂ'an slu{aju i slijede ono najljep{e u njemu; njima je Allah na pravi put ukazao i oni su pametni.

19. Zar ti da spasi{ onoga koji je zaslu`io kaznu, onoga koji }e biti u vatri?

20. A one koji se Gospodara svoga boje ~ekaju odaje, sve jedne iznad drugih sagra|ene, ispred kojih }e rijeke te}i, - obe}anje je Allahovo, a Allah ne}e obe}anje prekr{iti.

21. Zar ne vidi{ da Allah spu{ta s neba ki{u pa je u izvore u zemlji razvodi, a onda pomo}u nje raznobojno bilje izvodi, zatim se ono su{i i ti ga vidi{ po`utjela, i najzad ga skr{i. To je, doista, pouka za one koji su pametni.

22. Zar je isti onaj ~ije je srce Allah u~inio sklonim islamu, pa on slijedi svjetlo Gospodara svoga? Te{ko onima ~ija su srca neosjetljiva kad se spomene Allah, oni su u pravoj zabludi!

23. Allah objavljuje najljep{i govor, Knjigu sli~nu po smislu, ~ije se pouke ponavljaju, zbog koji podilazi jeza one koji se Gospodara svoga boje, a kada spomene ime Allahovo, ko`e njihove i srca njihova se smiruju. Ona je Allahov pravi put na koji On ukazuje onome kome On ho}e; a onoga koga Allah ostavi u zabludi niko na pravi put ne}e mo}i uputiti.

24. zar je isti onaj koji }e se na Sudnjem danu licem svojim zaklanjati od strahovite patnje? "Trpite ono {to ste zaslu`ili!" Â- mnogobo{cima }e se re}i.

25. Oni prije njih koji su poricali, pa ih je stigla kazna odakle nisu o~ekivali.

26. Allah je dao da osjete poni`enje u `ivotu na ovom svijetu, a patnja na drugom svijetu bi}e, zaista, jo{ gora, - kad bi oni samo znali!

27. Mi u ovom KurÂ'anu navodimo ljudima svakojake primjere da bi pouku primili,

28. u KurÂ'anu na arapskom jeziku, u kome nema nikakve protivre~nosti, da bi se Gospodara svoga pobojali.

29. Allah navodi kao primjer ~ovjeka koji je u vlasti ortaka oko koga se oni otimaju, i ~ovjeka koji je u vlasti samo jednog ~ovjeka, - da li je polo`aj njih dvojice isti? Hvaljen neka je Allah, nije, ali ve}ina njih ne zna.

30. Ti }e{, zacijelo, umrijeti, a i oni }e, tako|e, pomrijeti,

31. i poslije, na Sudnjem danu, pred Gospodarom svojim }ete se jedan s drugim prepirati.

32. Ima li nepravednijeg od onoga koji o Allahu govori la`i i smatra da je la` Istina kada mu ona dolazi? Zar u d`ehennemu prebivali{te za nevjernike ne}e biti?

33. A onaj koji donosi istinu i oni koji u nju vjeruju, oni su bogobojazni,

34. sve {to za`ele u Gospodara svoga }e na}i; to }e biti nagrada onima koji su dobra djela ~inili,

35. da bi Allah preko ru`nih postupaka njihovih pre{ao, i da bi ih za lijepa djela koja su radili nagradio.

36. Zar Allah sam nije dovoljan robu Svome? A oni te pla}e onima kojima se, pored Njega, klanjaju. Onoga koga Allah ostavi u zabludi Â- niko ne mo`e na pravi put uputiti,

37. a onoga koga On na pravi put uputi Â- niko ne mo`e u zabludu dovesti. Zar Allah nije silan i strog?

38. Ako ih upita{ ko je stvorio nebesa i Zemlju, sigurno }e re}i: "Allah!" a ti reci? "Mislite li vi da bi oni kojima se, pored Allaha, klanjate mogli otkloniti {tetu, ako Allah ho}e da mi je u~ini, ili, da bi mogli zadr`ati milost Njegovu, ako On ho}e da im je podari?" Reci: "Meni je dovoljan Allah, u Njega se pouzdaju oni koji se pouzdavaju."

39. Reci: "O narode moj, ti postupaj onako kako postupa{, a i ja }u postupati, pa }ete znati

40. koga }e sti}i patnja koja }e ga poniziti, i koga }e patnja vje~na sna}i."

41. Mi ti objavljujemo Knjigu zbog svih ljudi Â- samu istinu; onaj ko bude i{ao pravim putem sebi }e koristiti, a onaj ko bude i{ao stranputicom Â- sebi }e nauditi, ti nisi njima tutor.

42. Allah uzima du{e u ~asu njihove smrti, a i oni koji spavaju, pa zadr`ava one kojima je odredio da umru, a ostavlja one druge do roka odre|enog. To su, zaista, dokazi za one koji razmi{ljavaju.

43. Oni bez Allahova odobrenja posrednike uzimaju. Reci: "Zar i onda kada su bez ikakve moći i kada ništa ne razumiju!"
44. Reci: "Niko ne može bez Njegove volje posredovati, vlast na nebesima i na Zemlji Njegova je, a poslije Ā- Njemu ćete se vratiti."
45. Kad se Allah samo spomene, gr̃e se srca onih koji u onaj svijet ne vjeruju, a kada se spomenu oni kojima se oni pored Njega klanjaju, odjednom ih radost obuzme.
46. Reci: "Allahu, stvoritelju nebesa i Zemlje, Ti koji znaš nevidljivi i vidljivi svijet, Ti ćeš robovima Svojim presuditi u onome oko čega su se razilazili!"
47. Kad bi mnogobroji imali sve što je na Zemlji, i još toliko, na Sudnjem danu oni bi sve to dali da bi se teške patnje iskupili; A Allah će ih kazniti kaznom kakvu nisu mogli ni naslutiti,
48. i predložiti im se r̃ava djela njihova koja su radili i snali i ih baš ono čemu su se izrugivali.
49. Kad čovjeka kakva nevolja snađe, Nama se moli; a kad mu Mi poslije blagodat pružimo, onda govori: "Ovo mi je dato zato što sam to zaslužio." A nije tako, to je samo kušnja, ali većina njih ne zna.
50. Tako su govorili i oni prije njih, pa im nije koristilo ono što su bili stekli,
51. i stigla ih je kazna za ono što su radili. A i one među ovima koji nepravdu čine Ā- sti i je kazna za ono što čine, oni neće umaći.
52. Kako ne znaju da Allah daje obilje onome kome hoće, i da uskraćuje; to su, zaista, pouke narodu koji vjeruje.
53. Reci: "O robovi moji koji ste se prema sebi ogriježili, ne gubite nadu u Allahovu milost! Allah će, sigurno, sve grijehе oprostiti; On, doista, mnogo pravi i On je milostiv.
54. I povratite se Gospodaru svome i pokorite mu se prije nego što vam kazna dođe, - poslije vam niko neće u pomoć priskočiti.
55. I slijedite ono najljepše, ono što vam Gospodar vaš objavljuje, prije nego što vam iznenada kazna dođe, za čiji dolazak nećete znati,
56. da čovjek ne bi uzviknuo: "Teško meni, koliko sam samo dužnosti prema Allahu propustio, čak sam se i izrugivao!"
57. ili da ne bi rekao: "Da me je Allah pravim putem uputio, sigurno bi se Njegove kazne sačuvao".
58. ili da ne bi rekao kad dočivi patnju: "Da mi se samo vratiti Ā- dobra djela bi činio!"
59. "Nikada! Dolazile su pouke Moje, pa si ih poricao i oholio se, i nevjernik si bio."
60. Na Sudnjem danu vidjet će se pocrnjela lica onih koji su o Allahu laž i govorili. A zar u džehennemu neće biti boravište oholih?
61. Allah će spasiti one koji su njegova naređenja izvršavali, a Njegovih se zabrana klonili, i oni će postići ono što su željeli; zlo ih se neće doticati i oni neće tugovati.
62. Allah je stvoritelj svega i On upravlja svim,
63. u Njega su ključevi nebesa i Zemlje! A oni koji u Allahove dokaze ne vjeruju, oni će biti izgubljeni!
64. Reci: "Zar od mene tražite da se nekome drugom, osim Allahu, klanjam, o neznalice! Ā'
65. A tebi, i onima prije tebe objavljeno je: Ako budeš druge Allahu ravnim smatrao, tvoja djela će sigurno propasti, a ti ćeš izgubljen biti."
66. Nego, Allahu se jedino klanjaj i budi zahvalan!
67. Oni ne veličaju Allaha onako kako Ga treba veličati; a čitava Zemlja je na Sudnjem danu u vlasti Njegovoj biti, a nebesa će u moći Njegovoj smotana ostati. Hvaljen neka je On i vrlo visoko iznad onih koje Njemu smatraju ravnim!
68. I u rog će se puhnuti, i umrijet će oni na nebesima i oni na Zemlji, ostaće samo oni koje bude Allah odabrao; poslije će se u rog po drugi put puhnuti i oni će, odjednom, ustati i čekat.

69. I Zemlje }e svjetlo{ }u Gospodara svoga zasjati i Knjiga }e se postaviti, vjerovjesnici i svjedoci }e se dovesti, i po pravdi }e im se svima presuditi, nikome se ne }e nepravda u~initi;

70. svako }e dobiti ono {to je zaslu`io, jer On dobro zna {ta je ko radio.

71. Oni koji nisu vjerovali u gomilama }e u d`ehennem biti natjerani, i kad do njega do|u, kapije njegove }e se pootvarati i ~uvari njegovi }e ih upitati: "Zar vam nisu dolazili va{i poslanici, koji su vam ajete Gospodara va{eg kazivali i opominjali da }ete ovaj va{ Dan do`ivjeti?" Â- "Jesu" Â- re{i }e oni -, "ali jo{ je davno odre|eno da }e nevjernici ka`njeni biti."

72. I re{i }e se: "Ulazite na d`ehennemske kapije, vje~no }ete u njima boraviti!" Grozna li prebivali{ta onima koji su se oholili!

73. A oni koji su se Gospodara svoga bojali u povorkama }e u d`ennet biti povedeni, i kad do njega do|u, - a kapije njegove ve{ irom otvorene -, ~uvari njegovi }e im re{i: "Mir vama, od grijeha ste ~isti, zato u|ite u nj, u njemu }ete vje~no boraviti!"

74. I oni }e re{i: "Hvala Allahu, koji nam je obe}anje Svoje ispunio i u d`ennetu nam mjesto darovao, da se u njemu nastanimo gdje ho}emo!" Divne li nagrade onima koji su se trudili!

75. I vidje }e{ meleke kako prijesto okru`uju, veli~aju{i i hvale{i Gospodara svoga; i svima }e se po pravdi presuditi i re{i }e se: "Hvaljen neka je Allah, Gospodar svjetova!Â'

QURAN (BOSNIAN)

40 - Ghâfir

QURAN (BOSNIAN)

41 - Fussilat

1. Ha-mim.
2. Objava je od Milostivog, Samilosnog,
3. Knjiga ~iji su ajeti jasno izlo`eni, Kur'ân na arapskom jeziku za ljude koji znaju,
4. vijesnik radosnih vijesti i opomena, - pa opet ve}ina njih glavu okre}e, ne}e ni da ~uje.
5. "Srca na{a su" Â- govore oni Â- "pod pokriva~ima, daleka od onoga ~emu nas ti poziva{, i mi smo gluhi za to, a izme|u nas i tebe je pregrada, pa ti radi, i mi }emo raditi."
6. Reci: "Ja sam ~ovjek kao i vi, samo Â- meni se objavljuje da je va{ Bog samo jedan Bog, zato se Njemu iskreni klanjate i od Njega oprosta tra`ite! A te{ko onima koji Njemu druge ravnim smatraju,
7. koji zekat ne daju i koji u onaj svijet ne vjeruju!
8. One koji vjeruju i dobra djela ~ine zbilja ~eka nagrada neprekidna."
9. Reci: "Zar, zaista, ne}ete da vjerujete u Onoga koji je u dva vremenska razdoblja Zemlju stvorio Â- i jo{ Mu druge ravnim smatrate? To je Gospodar svjetova!"
10. On je nepomi~na brda po njoj stvorio i blagoslovljenom je u~inio i proizvode njezine na njoj odredio, sve to u ~etiri vremenska razdoblja, - ovo je obja{njenje za one koji pitaju,
11. zatim se nebeskim visinama uputio dok je nebo jo{ maglina bilo, pa njemu i Zemlji rekao: "Pojavite se milom ili silom!" Â- "Pojavljujemo se drage volje!Â' Â- odgovorili su,
12. pa ih u dva vremenska razdoblja, kao sedam nebesa, stvorio, i odredio {ta }e se u svakom nebu nalaziti. A nebo najbli`e sjajnim zvijezdama smo ukrasili nad njim Mi bdijemo. To je odredba Silnoga i Sveznaloga.
13. A ako glave okrenu, ti reci: "Opominjem vas munjom onakvom kakva je pogodila Ada i Semuda,
14. kada su im sa svih strana poslanici njihovi dolazili i govorili: "Ne klanjajte se nikome do Allahu"! Â- a oni odgovarali: "Da je Gospodar na{ htio, On bi meleke poslao, mi ne vjerujemo u ono {to je po vama poslano."
15. Ad se bez ikakva osnova bio na Zemlji uzoholio. "Ko je od nas ja~i?" Â- govorili su. A zar nisu znali da je Allah, koji ih je stvorio, ja~i od njih, - a i znamenja na{a su poricali.
16. I Mi poslismo protiv njih, u danima nesretnim, vjetar leden, da bismo im jo{ na ovom svijetu dali da osjete sramnu patnju, - patnja na onom svijetu bi}e, zaista, jo{ sramnija -, i niko im ne}e u pomo} prite}i.
17. I Semudu smo na pravi put ukazivali, ali, njima je bila milija sljepo}a od pravog puta, pa ih je stigla sramna kazna od munje, prema onome kako su zaslu`ili,
18. a one koji su vjerovali i Allaha se bojali Mi smo spasili.
19. A na Dan kad Allahovi neprijatelji u vatru budu potjerani, - oni prvi bi}e zadr`ani, da bi ih sustigli ostali, -
20. i kad do|u do nje, u{i njihove, i o~i njihove, i ko`e njihove svedo~i}e protiv njih o onome {to su radili.
21. "Za{to svjedo~ite protiv nas!" Â- upita}e oni ko`e svoje. Â- "Allah, koji je dao sposobnost govora svakom bi}u, obdario je darom govora i nas", - odgovori}e. Â- "On vas je prvi put stvorio i Njemu ste se, evo vratili.

22. Vi se niste krili zato da ne bi ući važe i ovi važe i ko`e važe protiv vas svjedočile, već zato što ste vjerovali da Allah neće saznati mnogo štošta što ste radili.
23. I to važe uvjerenje, koje ste o Gospodaru svome imali, upropastilo vas je, i sada ste nastradali."
24. Pa i ako budu trpjeli, njihovo boravište je vatra biti; a ako budu tra`ili naklonost Allahovu, njihovoj molbi neće se udovoljiti.
25. Mi smo im bili odredili lože drugove koji su im lijepim prikazivali ono što su uradili i ono što je uraditi, i na njima se obistinilo ono što je rečeno za narode, d`innove i ljude koji su prije njih bili i nestali Ā- doista su nastradali.
26. Oni koji ne vjeruju govore: "Ne slušajte ovaj Kur`an, nego pravite buku da biste ga nadvikali!Ā'
27. Zato ćemo Mi sigurno dati da nevjernici iskuse nesnosnu patnju, i kaznićemo ih najgorom kaznom za djela koja su počinili.
28. To je kazna za Allahove neprijatelje, vatra u kojoj je im vječna kuća biti, kao naplata što su dokaze Na`e stalno poricali.
29. I nevjernici će reći: "Gospodaru naš, poka`i nam d`innove i ljude, one koji su nas zaveli, da ih stavimo pod noge naše, neka budu najdonji."
30. Onima koji govore: "Gospodar naš je Allah" pa poslije ostanu pri tome Ā- dolaze melekiĀ' "Ne bojte se i ne `alostite se, i radujte se d`ennetu koji vam je obećan.
31. Mi smo zaštitnici vaš u `ivotu na ovom svijetu, a i na onom; u njenu ćete imati sve ono što duže važe za`ele, i što god zatra`ite Ā- imaćete,
32. bićete považeni od Onoga koji prašta i koji je Milostiv."
33. A ko govori ljepše od onoga koji poziva Allahu, koji dobra djela čini i koji govori: "Ja sam doista musliman!"
34. Dobro i zlo nisu isto! Zlo dobrim uzvratiti, pa će ti dušmanin tvoj odjednom prisni prijatelj postati,
35. To mogu postići samo strpljivi; to mogu postići samo vrlo srećni.
36. A kad čejtan pokuša da te na zle misli navede, ti zatra`i utočište u Allaha, jer On, uistinu, sve čuje i zna sve.
37. Među znamenjima Njegovim su noć i dan, i Sunce i Mjesec. Ne padajte licem na tle ni pred Suncem ni pred Mjesecom, već padajte licem na tle pred Allahom, koji ih je stvorio, ako `elite da se samo njemu jedinom klanjate.
38. A ako oni neće da te poslušaju, - pa, oni koji su kod Gospodara tvoga hvale Ga i noću i danju i ne dosađuju se.
39. Jedno od znamenja Njegovih je i to što ti vidiš suhu zemlju, a kad na nju spustimo kišu, ona se pokrene i uzbuja. Onaj ko njoj daje `ivot o`ivjeće sigurno i umrle, jer je On kadar sve.
40. Oni koji riječi naše izvrću neće se, doista, od Nas sakriti. Pa da li će biti ugodnije onome koji u vatru bude bačen ili onome koji na Sudnji dan dođe smiren? Radite šta hoćete, On, zaista, vidi šta vi radite.
41. Oni koji ne vjeruju u Kur`an, pošto im je objavljen... A on je, zaista, knjiga zašćena,
42. la` joj je strana, bilo s koje strane, ona je Objava od Mudroga i hvale dostojnoga.
43. Tebi se neće reći ništa što već nije rečeno poslanicima prije tebe. Gospodar tvoj zaista prašta, a i bolno ka`njava.
44. A da Kur`an objavljujemo na tujem jeziku, oni bi sigurno rekli: "Trebalo je da su mu ajeti razumljivi. Zar jezik tu, a onaj kome se objavljuje Arap?" Ā- Reci: "On je vjernicima uputstvo i lijek. A oni koji neće da vjeruju Ā- i gluhi su i slijepi, kao da se izdaleka mjesta dozivaju.
45. I Musau smo Knjigu dali, pa su se zbog nje podvojili. A da nije Riječi Gospodara tvoga prije izrečene, sa ovima bi bilo već svr`eno, jer oni mnogo u Kur`an sumnjaju.
46. Ko čini dobro, u svoju korist čini, a ko radi zlo, na svoju štetu radi. Ā- A Gospodar tvoj nije nepravedan prema robovima Svojim.
47. Samo On zna kada će smak svijeta nastupiti. A ni plodovi ne izlaze iz cvijetnih čaški svojih i nijedna `ena ne zanese i ne rodi,

a da On to ne zna. A na Dan kad ih On upita: "Gdje su oni koje ste smatrali Meni ravnim?" Â– oni }e odgovoriti: "Javljam ti da niko od nas to ne tvrdi."

48. I ne}e biti onih kojima su se prije klanjali i uvjeri}e se da ne mogu nikud uma}i.

49. ^ovjeku ne dosadi da bogatstvo tra`i, a kada ga neima{tina zadesi, onda zdvaja i nadu gubi.

50. Kad ga obaspemo milo{}u Na{om, poslije nesre}e koja ga zadesi, on govori: "Ovo sam i zaslu`io i ja ne mislim da }e ^as o`ivljenja do}i. A ako budem Gospodaru svome vra}en, kod Njega me ~eka d`ennet." A Mi }emo one koji nisu vjerovali sigurno o onom {to su radili obavijestiti i da iskuse patnju te{ku Â– doista }emo im dati.

51. Kada ~ovjeku milost Na{u darujemo, postaje nezahvalan i uzoholi se, a kada ga nevolja dotakne, onda se dugo moli.

52. Reci: "[ta mislite, ako je KurÂ'an od Allaha, a vi u nj ne}ete da vjerujete Â– koje onda u ve}oj zabludi od onoga koji je u protivrje~ju dalekom od istine?"

53. Mi }emo im pru`ati dokaze Na{e u prostranstvima svemirskim, a i u njima samim, dok im ne bude sasvim jasno da je KurÂ'an istina. A zar nije dovoljno to {to je Gospodar tvoj o svemu obavije{ten?

54. Oni sumnjaju da }e pred Gospodara svoga stati, a On znanjem Svojim obuhvata sve.

QURAN (BOSNIAN)

42 - Ash-Shâ'ra

1. Ha-mim

2. Ajin-sin-kaf.

3. Eto tako Allah Silni i Mudri objavljuje tebi, kao i onima prije tebe.

4. Njegovo je ono {to je na nebesima i ono {to je na Zemlji, i On je Svevi{nji, Veli~anstveni!

5. Gotovo da se nebesa raspadnu jedna iznad drugih! A meleki veli~aju i hvale Gospodara svoga i mole oprosta za one koji su za Zemlji. Â- Allah je, zaista, taj koji pra{ta i koji je milostiv.

6. Allah motri na one koje, pored Njega, za{titnike uzimaju, tebi nije prepu{teno da o njima brigu vodi{.

7. Eto tako Mi tebi objavljujemo Kur'ân, na arapskom jeziku, da bi opominjao Mekku i one oko nje i upozorio na Dan kada }e se sakupiti Â- u koji nema nikakve sumnje. Jedni }e u d`ennet, a drugi u d`ehennem.

8. A da Allah ho}e, u~inio bi ih sve pravim vjernicima, ali, On u milost Svoju uvodi koga On ho}e, a nevjernici nemaju ni za{titnika ni pomagaa.

9. Zar oni da druge, a ne Njega, za za{titnike uzimaju, a Allah je jedini za{titnik! On }e u`ivjeti umrle, samo je On kadar sve.

10. Ma u~emu se razilazili, treba da presudu da Allah. To vam je, eto, Allah, Gospodar moj Â- u Njega se ja uzdam i Njemu se obraam Â-

11. Stvoritelj nebesa i Zemlje! On vas kao parove stvara Â- a stvara parove i od stoke Â- da vas tako razmno`ava. Niko nije kao On! On sve ~uje i sve vidi.

12. U Njega su klju~evi nebesa i Zemlje, On daje obilje kome ho}e, a i uskra}uje; On, uistinu, zna sve.

13. On vam propisuje u vjeri isto ono {to je propisano Nuhu i ono {to objavljujemo tebi, i ono {to smo naredili Ibrahimu i Musau i Isau: "Pravu vjeru ispovjedajte i u tome se ne podvajajte!" Te{ko je onima koji Allahu druge ravnim smatraju da se tvome pozivu odazovu. Allah odabire za Svoju vjeru onoga koga On ho}e i upu}uje u nju onoga ko Mu se iskreno obrati.

14. A oni su se podvojili iz zlobe me|usobne ba{ onda kad im je do{lo saznanje. I da nije Rije~i Gospodara tvoga prije izre~ene, do ozna~enog roka, s njima bi bilo ve} svr{eno. A oni kojima se poslije njih Knjiga u nasljedstvo ostavlja veoma sumnjaju u nju.

15. Zato ti pozivaj i budi ustrajan, onako kako ti se nare|uje, a ne povodi se za prohtjevima njihovim, i reci: "Ja vjerujem u sve knjige koje je Allah objavio, i nare|eno mi je da vam pravedno sudim; Allah je i na{ i va{ Gospodar, nama na{a, a vama va{a djela; nema potrebe da jedni drugima dokaze iznosimo; Allah }e nas sve sabrati, i Njemu }e se svi vratiti."

16. A dokazi onih koji se o Allahovoj vjeri raspravljaju ni{tavni su kod njihova Gospodara kada su joj se ve} mnogi odazvali; na njih }e pasti gnjev i ~eka ih patnja te{ka.

17. Allah objavljuje Knjigu, samo istinu i pravednost. A {ta ti zna{, - mo` da je Smak svijeta blizu!

18. Po`uruju ga oni koji u nj ne vjeruju, a oni koji vjeruju zbog njega Â- strahuju i da je istina znaju. O, kako su, doista, daleko zalutali oni koji o ^asu o`ivljenja raspravljaju!

19. Allah je dobar prema robovima Svojim; on daje opskrbu kome ho}e, i On je mo}an i silan.

20. Onome ko bude `elio nagradu na onom svijetu Â- umnogostu~i}emo mu je, a onome ko bude `elio nagradu na ovom svijetu

Â- da}emo mu je, ali mu na onom svijetu nema udjela.

21. Zar oni da imaju bogove koji im propisuju da vjeruju ono {to Allah nije naredio? Da nije Rije~i prije izre~ene, me|u njima bi ve} bilo presu|eno. Â- A nevjernike, doista, ~eka patnja nesnosna.

22. Vidje}e{ nevjernike kako strepe zbog onoga {to su ~inili, i kazna }e ih sti}i; a oni koji su vjerovali i dobra djela ~inili bi}e u divnim d`ennetskim ba{~ama, sve {to za`ele ima}e u Gospodara svoga; bi}e to blagodat velika.

23. Na ovaj na~in Allah {alje radosne vijesti robovima Svojim, onima koji su vjerovali i dobra djela ~inili. Reci: "Ne tra`im za ovo nikakvu drugu nagradu od vas, osim pa`nje rodbinske." A umnogostru~i}emo nagradu onome ko u~ini dobro djelo, jer Allah, zaista, mnogo pra{ta i blagodaran je.

24. Zar oni da govore: "On izmi{lja o Allahu la`i!Â' A Allah }e, ako ho}e, srce tvoje u~initi nepokolebljivim. Allah poni{tava neistinu i utvr|uje istinu rije~ima Svojim; On dobro zna sva~ije misli;

25. On prima pokajanje od robova Svojih i pra{ta r|ave postupke i zna {ta radite;

26. On se odaziva onima koji vjeruju i ~ine dobra djela i obasipa ih dobrotom Svojom jo{ vi{e, a nevjernike ~eka `alosna patnja.

27. Kad bi Allah svim Svojim robovima davao opskrbu u obilju, oni bi se na Zemlji osilili, ali On je daje s mjerom, onoliko koliko ho}e, jer On dobro poznaje i vidi robove Svoje.

28. On {alje ki{u kad oni izgube svaku nadu i rasprostire blagoslov Svoj; On je za{titnik pravi i jedini dostojan hvale.

29. Jedno od znamenja Njegovih je stvaranje nebasa i Zemlje i `ivih bi}a koja je rasijao po njima; On je kadar da ih sve sabere kad bude htio.

30. Kakva god vas bijeda zadesi, to je zbog grijehova koje ste zaradili, a On mnoge i oprosti.

31. I vi Mu na Zemlji ne}ete mo}i uma}i i ne postoji, osim Allaha, ni pomaga~ ni za{titnik.

32. Jedno od znamenja Njegovih su la|e nalik na brda koje morem plove.

33. Ako `eli, On umiri vjetar i one na povr{ini njegovoj ostaju nepokretne Â- to su pouke svakom onom ko je strpljiv i zahvalan Â-

34. ili ih potopi, zbog grijehova koje su zaradili, - a mnogima i oprosti -,

35. da bi se oni koji pori~u dokaze Na{e uvjerali da kazni Na{oj ne mogu uma}i.

36. Sve {to vam je dato Â- samo je u`ivanje u `ivotu na ovom svijetu, a ono {to je u Allaha Â- bolje je i trajnije za one koji vjeruju i u Gospodara svoga se uzdaju;

37. za one koji se klone velikih grijeha i razvrata i koji, kad ih ko rasredi, opra{taju;

38. za one koji se Gospodaru svome odazivaju, i koji molitvu obavljaju, i koji se o poslovima svojim dogovaraju, a dio od onoga ~ime smo ih opskrbili udjeljuju,

39. i za one koji se odupiru onima koji ih ugnjetavaju.

40. Nepravda se mo`e uzvratiti istom mjerom, a onoga koji oprosti i izmiri se Allah }e nagraditi; On, uistinu, ne voli one koji nepravdu ~ine.

41. Ne}e odgovarati onaj koji istom mjerom uzvratiti za pretrpljenu nepravdu,

42. a odgovara}e oni koji ljude tla~e i bez ikakva osnova red na Zemlji remete; njih ~eka bolna patnja.

43. Strpljivo podnostiti i pra{tati Â- tako treba svaki pametan postupiti.

44. Onaj koga Allah bez podr{ke ostavi ne}e poslije Njega imati nikoga da ga podr`i. I ti }e{ vidjeti kako }e nasilnici, kad do`ive patnju, povikati: "Postoji li ikakav na~in da se povratimo?"

45. I vidje}e{ kako ih poni`ene i klonule vatri izla`u, a oni je ispod oka gledaju. Oni koji su vjerovali, re}i }e: "Pravi stradalnici su oni koji na Sudnjem danu i sebe i ~eljad svoju upropaste!" A zar nevjernici ne}e neprekidno patiti!

46. Njima ne}e mo}i pomo}i oni kojima su se pored Allaha klanjali; a onaj koga je Allah bez podr{ke ostavio, taj pravog puta nije ni na{ao.

47. Odazovite se Gospodaru svome prije nego {to do}e Dan koji Allah ne}e zaustaviti. Toga Dana uto~i{ta ne}ete imati i ne}ete mo}i poricati.

48. A ako glave okrenu, - pa, Mi tebe nismo ni poslali da bude{ njihov ~uvar, ti si du`an samo da obznani{. Kad ~ovjeku damo da blagodat Na{u osjeti, on joj se obraduje, a kad ga zadesi kakva nesre}a zbog onoga {to su uradile ruke njegove, onda ~ovjek blagodati ne priznaje.

49. Allahova je vlast na nebesima i na Zemlji. On stvara {ta ho}e! On poklanja `ensku djecu kome ho}e, a kome ho}e Â- mu{ku,

50. ili im daje i mu{ku i `ensku, a koga ho}e, u~ini bez poroda; On uistinu, sva zna i sve mo`e.

51. Nijednom ~ovjeku nije dato da mu se Allah obra}a osim na jednom od tri na~ina: nadahnu}em, ili iza zastora, ili da po{alje izaslanika koji, Njegovom voljom, objavljuje ono {to On `eli. Â- On je, zaista, Uzvi{en i Mudar!

52. Na takav na~in Mi i tebi objavljujemo ono {to ti se objavljuje. Ti nisi znao {ta je Knjiga niti si poznavao vjerske propise, ali smo je Mi u~inili svjetlom pomo}u kojeg upu}ujemo one robove Na{e koje `elimo. A Ti, Zaista, upu}uje{ na pravi put,

53. na put Allahov, kome pripada sve {to je na nebesima i sve {to je na Zemlji. I, eto, Allahu }e se sve vratiti!

QURAN (BOSNIAN)

43 - Az-Zukhruf

1. Ha-mim.
2. Tako Mi Knjige jasne,
3. Mi je objavljujemo kao Kur'ân na arapskom jeziku, da biste razumjeli,
4. a on je u Glavnoj Knjizi, u Nas, cijenjen i pun mudrosti.
5. Zar da odustanemo da vas opominjeno zato što svaku mjeru zla prelazite?
6. A koliko smo Mi prijašnjim narodima vjerovjesnika poslali
7. i nijedan im vjerovjesnik nije došao, a da mu se nisu narugali!
8. Zato smo uništavali one koji su od ovih moćnici bili, a ranije su isticane vijesti o narodima drevnim.
9. A ako ih upitaš ko je stvorio nebesa i Zemlju, oni će sigurno reći: "Stvorio ih je Allah! â- â- Da, Silni i Sveznajući,
10. Onaj koji vam je Zemlju kolijevkom učinio i po njoj vam prolaze stvorio, stignete kuda naumite;
11. Onaj koji s naba s mjerom spušta vodu, pomoću koje u život vraćamo mrtve predjele- tako ćete i vi biti oživljeni; -
12. Onaj koji stvara stvoranja svake vrste i daje vam laje i kamile da putujete,
13. da se leđima njihovim slušate i da se, kad na njima jahali budete, blagodati Gospodara svoga sjetite i da reknete: "Hvaljen neka je Onaj koji ja dao da nam one slušate, mi to sami ne bismo mogli postići,
14. i mi ćemo se sigurno Gospodaru svome vratiti!"
15. A oni Njemu od robova Njegovih pripisuju dijete. ^ovjek je, zaista, očit nezahvalnik.
16. Zar da između onih koje On stvara uzima Sebi kćeri, a vas da daruje sinovima? â-
17. a kad nekog od njih obraduju vijeću da mu se rodila ona koju pripisuje Milostivom, lice mu se pomrači i postaje potišten.
18. Zar one koje u ukrasima rastu i koje su prepirci bespomoćne?
19. Oni meleke koji su robovi Milostivoga `enama nazivaju. Zar su oni prisustovali stvaranju njihovu? â- Njihova tvorenja biće zapisana i oni će odgovarati!
20. "Da Milostivi hoće" â- govore oni -, "mi im se ne bismo klanjali." Oni o tome ništa ne znaju, oni samo lažu.
21. Zar smo im prije Kur'âna dali Knjigu pa se nje pridržavaju?
22. Oni čak govore: "Mi smo zatekli pretke našeg kako ispovijedaju vjeru i prate ih u stopu mi smo na pravom putu."
23. I eto tako, prije tebe, Mi ni u jedan grad nismo poslanika poslali, a da oni koji su raskožnim životom živjeli nisu govorili: "Zatekli smo pretke našeg kako ispovijedaju vjeru i mi ih slijedimo u stopu."
24. "Zar i onda" â- govorio bi on â- "kad vam ja donosim bolju od one koju ste od predaka vaših upamtili?" A oni bi odgovarali: "Ne vjerujemo mi u ono što je po vama poslano!"
25. I Mi smo ih ka`njavali, pa vidi kako su skončali oni koji su poslanike u la`ugonili.

26. A kad Ibrahim reče ocu svome i narodu svome: "Nemam ja ničta s onima kojima se vi klanjate,
27. ja se klanjam samo Onome koji me je stvorio, jer je mi On, doista, na pravi put ukazati", -
28. On učini riječi Tevhida trajnim za potomstvo svoje, da bi se dozvali.
29. A ja sam dopustio ovima, a i precima njihovim da učivaju sve dok im nije došla Istina i Poslanik očevidni.
30. A sada, kada im Istina dolazi, oni govore: "Ovo je vradbina, i mi u nju nikako ne vjerujemo!"
31. I još kažu: "Trebalo je da ovaj Kur'ân bude objavljen kakvom uglednom čovjeku iz jednog od ova dva grada!"
32. Zar oni da raspolažu milošću Gospodara tvoga? Mi im dajemo sve što im je potrebno za život na ovom svijetu i Mi jedne nad drugima uzdičemo po nekoliko stepeni da bi jedni druge slušali. A milost Gospodara tvoga bolja je od onoga što oni gomilaju.
33. A da neje svi ljudi postati nevjernici, Mi bismo krovove kuća onih koji ne vjeruju u Milostivog od srebra učinili, a i stepenice uz koje se penju,
34. i vrata kuća njihovih i divane na kojima se odmaraju,
35. i ukrase od zlata bismo im dali, jer sve je to samo učivanje u životu na ovom svijetu, a onaj svijet u Gospodara tvoga biće za one koji budu Njegova naređenja izvršavali, a Njegovih zabrana se klonili.
36. Onome ko se bude slijepim pravio da ne bi Milostivog veličao, Mi ćemo čejtana natovariti, pa je mu on nerazdvojni drug postati;
37. oni je ih od pravog puta odvraćati, a ljudi je misliti da su na pravom putu.
38. I kada koji dođe pred Nas, reći će: "Kamo sreće da je između mene i tebe bila tolika razdaljina kolika je između istoka i zapada! Kako si ti bio zao drug!"
39. Toga dana vam neće biti od koristi to što ćete u muci zajedno biti, kad je jasno da ste druge Allahu ravnim smatrali.
40. Zar ti da dozoveš gluhe i uputiš slijepce i one koji su u očitom zabludi?!
41. Ako bismo ti duž uzeli, njih bismo, sigurno, kaznili,
42. ili, kad bismo htjeli da ti pokažemo ono čime im prijetimo, - pa Mi njih možemo svakom kaznom kazniti.
43. Zato se drž i onoga što ti se objavljuje, jer ti si, uistinu, na pravom putu.
44. Kur'ân je, zaista, čast tebi i narodu tvome; odgovorajte vi.
45. Pogledaj u odredbama objavljenim poslanicima Na'im, koje smo prije tebe slali, da li smo naredili da se, mimo Milostivog, klanjaju božanstvima nekakvim.
46. Još davno Mi smo poslali Musaa sa znamenjima Na'im faraonu i glavečinama njegovim, i on je rekao: "Ja sam, doista, Gospodara svjetova poslanik!"
47. I pošto im je donio znamenja Na'a, oni su ih, odjednom, počeli ismijavati.
48. I Mi smo im dokaze pokazivali, sve jedan veći od drugog, i na muke smo ih stavljali ne bi li se dozvali.
49. "O ti čarobnjake!" A govorili su oni A- "zamoli Gospodara svoga, u naše ime, na temelju tebi datog obećanja, mi ćemo sigurno pravim putem poći!"
50. A čim bismo ih nevolje oslobodili, začas bi obavezu prekršili.
51. I faraon obznani narodu svome: "O narode moj," A reče on A- "zar meni ne pripada carstvo u Misiru i ovi rukavci rijeke koji ispred mene teku, - shvaćate li?"
52. I zar nisam ja bolji od ovog bijednika koji jedva umije da govori?
53. Zašto mu nisu stavljenе narukvice od zlata ili zašto zajedno sa njim nisu došli meleki?"

54. I on zavede narod svoj, pa mu se pokori; oni su, doista, bili narod grešni.

55. A kad izazvaše Naš gnjev, Mi ih kaznismo i sve ih potopismo,

56. i učinismo ih primjerom i poukom narodima kasnijim.

57. A kad je narodu tvome kao primjer naveden sin Merjemin, odjednom su oni, zbog toga, zaglamili

58. i rekli; "Da li su bolji naši kumiri ili on?" A naveli su ti ga kao primjer samo zato da bi spor izazvali, jer su oni narod svažalački.

59. On je bio samo rob koga smo Mi poslanstvom nagradili i primjerom za pouku sinovima Israilovim učinili, -

60. a da hojemo, mogli bismo neke od vas u meleke pretvoriti da vas oni na Zemlji naslijede; -

61. i Kur'ân je predznak za Smak svijeta, zato nikako ne sumnjajte u nj i slijedite uputstvo Moje, to je pravi put,

62. i neka vas šejtan nikako ne odvrati, ta on vam je, doista, neprijatelj otvoreni.

63. A kad je Isa ošita znamenja donio, on je rekao: "Donosim vam mudrost i dolazim da vam objasnim ono oko čega se razilazite. Zato se Allaha bojte i Meni se pokoravajte,

64. Allah je moj i vaš Gospodar, pa se Njemu klanjajte, to je pravi put!Â'

65. Ali su se stranke između sebe podvojile, pa neka iskuse nesnosnu patnju na Dan bolni oni koji o Njemu krivo govore!

66. Zar ovi čekaju da im Smak svijeta iznenada dođe, a oni bezbrižni?

67. Tog Dana će oni koji su jedni drugima bili prijatelji postati neprijatelji, samo to neće biti ono koji su se Allaha bojali i grijeha klonili:

68. "O robovi Moji, za vas danas straha neće biti, niti ćete i za čim tugovati;

69. oni koji su u ajete Naše vjerovali i poslušni bili Â-

70. ulite u džennet, vi i čene vaše, radosni!Â'

v

71. Oni će biti služeni iz posuda i čaša od zlata. u njemu će biti sve što duže za čele i čime se ovi naslađuju, i u njemu ćete vječno boraviti.

71. 72. "Eto, to je džennet koji vam je darovan kao nagrada za ono što ste radili,

72. 73. u njemu ćete svakovrsnog vođa imati od kojeg ćete neko jesti."

73. 74. A nevjernici će u patnji džehennemskoj vječno ostati,

74. 75. Ona im se neće ublažiti i nikakve nade u spas neće imati.

75. 76. Nismo in nepravedni bili, oni su sami sebi nepravdu nanijeli.

76. 77. Oni će dozivati: "O Malik! Neka Gospodar tvoj učini da umremo!Â' Â- a On će reći: "Vi ćete tu vječno ostati!"

77. 78. Mi vam Istinu kažemo, ali većini vam je Istina odvratna.

78. 79. Ako oni pletu zamke, i Mi ćemo zamke njima postaviti.

79. 80. Zar oni misle da Mi ne čujemo šta oni nasamo razgovaraju i kako se međusobom dogovaraju? Čujemo Mi, a izaslanici Naši, koji su uz njih, zapisuju.

80. 81. Reci; "Kad bi Milostivi imao sina, ja bi se prvi klanjao!

81. 82. Neka je uzvišen Gospodar nebesa i Zemlje, Onaj koji svemirom vlada i koji je iznad onoga kako Ga oni opisuju!Â'

82. 83. Zato ih ostavi neka se i ovljavaju i zabavljaju dok ne dočive Dan kojim im se prijeti,

83. 84. On je Bog i na nebu i na Zemlji, On je Mudri i Sveznaju}i!

84. 85. I neka je uzvi{en Onaj ~ija je vlast na nebesima i na Zemlji, i izme|u njih, On jedini zna kada }e smak svijeta biti, i Njemu }ete se svi vratiti!

85. 86. Oni kojima se oni, pored Njega, klanjaju Â- ne}e mo}i da se za druge zauzimaju; mo}i }e samo oni koji Istinu priznaju, oni koji znaju.

86. 87. A ako ih zapita{ ko ih je stvorio, sigurno }e re}i: "Allah!" Pa kuda se onda odme}u?

87. 88. I tako mi Poslanikovih rije~i: "Gospodaru moj, ovo su, zaista, ljudi koji ne}e vjerovati!"

88. 89. ti se oprosti od njih i reci: "Ostajte u miru!" Â- ta sigurno }e oni zapamtiti!

QURAN (BOSNIAN)

44 - Ad-Dukhān

1. Ha-mim.
2. Tako Mi Knjige jasne,
3. Mi smo po~eli da je u Blagoslovljenoj no}i objavljujemo, - i Mi, doista, opominjemo Â-
4. u kojoj se svaki mudri posao rije{i
5. po zapovijedi Na{oj! Mi smo, zaista, slali poslanike
6. kao milost Gospodara tvoga Â- On, uistinu, sve ~uje i sve zna -,
7. Gospodara nebesa i Zemlje i onoga {to je izme|u njih - ako ~vrsto vjerujete,
8. drugog boga osim Njega nema; On `ivot i smrt daje, - Gospodara va{eg i Gospodara va{ih predaka davnih!
9. Ali ovi sumnjaju i zabavljaju se,
10. Zato sa~ekaj dan kad }e im se ~initi da prema nebu vide vidljiv dim
11. koji }e ljude prekriti. "Ovo je neizdr`ljiva patnja!
12. Gospodaru na{, otkloni patnju od nas, mi }emo, sigurno, vjerovati!Â'
13. A kako }e oni pouku primiti, a ve} im je do{ao istiniti Poslanik
14. od koga oni glave okre}u i govore: "Pou~eni Â- umno poreme}eni!Â'
15. Mi }emo patnju malo-pomalo otklanjati i vi }ete se sigurno u mnogobo`a~ku vjeru vratiti;
16. ali onog Dana kada ih svom silom zgrabimo, zbilja }emo ih kazniti.
17. Jo{ davno prije njih Mi smo faraonov narod u isku{enje stavili, kada im je bio do{ao plemeniti poslanik:
18. "Ispunite prema meni ono {to ste du`ni, o Allahovi robovi, jer ja sam vam poslanik pouzdani,
19. i ne uzdi`ite se iznad Allaha, ja vam donosim dokaz o~evidni,
20. i ja se obra}am i svome i va{em Gospodaru da me na kamenujete,
21. a ako mi ne vjerujete, onda me na miru ostavite!Â'
22. I on pozva u pomo} Gospodara svoga: "Ovo je, doista, narod nevjerni~ki!" Â-
23. "Izvedi no}u robove Moje, za vama }e potjera po{i
24. i ostavi more nek miruje, oni su vojska koja }e, zaista, potopljena biti."
25. I koliko ostavi{e ba{a i izvora,
26. i njiva zasijanih i dvorova divnih,
27. i zadovoljstava koja su u radosti provodili! Â-
28. tako to bi, i Mi smo to u nasljedstvo drugima ostavili Â-

29. ni nebo ih ni Zemlja nisu oplakivali, i nisu po{te|eni bili,

30. a sinove Israilove smo poni`avaju}e patnje spasili

31. od faraona, - on je bio gord, jedan od onih koji su u zlu svaku mjeru prevr{ili Â-

32. i znaju}i kakvi su, izme|u savremenika smo ih odabrali,

33. i neka znamenja puna o~ite blagosti smo im dali

34. A ovi, doista, govore;

35. "Postoji samo na{a prva smrt, mi ne}emo biti o`ivljeni;

36. pretke na{e nam dovedite, ako je istina to {to govorite!"

37. Da li su silniji oni ili narod TubbaÂ' i oni prije njega? Â- njih smo uni{tili jer su nevjernici bili.

38. Mi nismo stvorili nebesa i Zemlju i ono {to je izme|u njih njih da bismo se igrali.

39. Mi smi ih stvorili sa ciljem, ali ve}ina ovih ne zna.

40. Dan sudnji }e svima njima rok odre|eni biti,

41. Dan kada bli`nji ne}e nimalo od koristi bli`njem biti i kada sami sebi ne}e mo}i pomo}i,

42. mo}i }e samo oni kojima se Allah smiljuje, jer Â- On je, uistinu, silan i milostiv,

43. Drvo zakkum

44. bi}e hrana gre{niku,

45. u trbuhu }e kao rastopljena kovina vreti,

46. kao {to voda kada klju~a vri.

47. "[~epajte ga i usred ognja odvucite,

48. a zatim mu, na glavu vodu koja klju~a izljevajte!"

49. "Oku{aj, ta ti si, uistinu, "mo}ni" i "po{tovani",

50. ovo je, zaista, ono u {to ste sumnjali!"

51. A oni koji su se Allaha bojali, oni }e na sigurnu mjestu biti,

52. usred ba{~a i izvora,

53. u dibu i kadifu obu~eni i jedni prema drugima.

54. Eto, tako }e biti i Mi }emo ih hurijama, krupnih o~iju, `eniti.

55. U njima }e mo}i, bezbjedno, koju ho}e vrstu vo}a tra`iti;

56. u njima, poslije one prve smrti, smrt vi{e ne}e okusiti i On }e ih patnje u ognju sa~uvati,

57. blagodat }e to od Gospodara tvoga biti; to }e, zaista, biti uspjeh veliki!

58. A KurÂ'an smo u~inili lahkim, na jeziku tvome, da bi oni pouku primili,

59. zato ~ekaj, i oni }e ~ekati!

QURAN (BOSNIAN)

45 - Al-Jâthiya

1. Ha-mim.
2. Knjigu objavljuje Allah, Silni i Mudri!
3. Na nebesima i na Zemlji, zaista, postoje dokazi za one koji vjeruju;
4. i stvaranje vas i `ivotinja koje je razasuo dokazi su za ljude koji su ~vrsto ubje`eni;
5. i smjena no`i i dana i ki{a koju Allah s neba spu{ta da pomo}u nje zemlju, nakon mrtvila njezina, o`ivi i promjena vjetrova Â– dokazi su za ljude koji imaju pameti.
6. To su Allahovi dokazi koje ti kao istinu navodimo, pa u koje }e, ako ne u Allahove rije~i i dokaze Njegove oni vjerovati?
7. Te{ko svakom la{cu, velikom gre{niku!
8. On ~uje Allahove rije~i kada mu se kazuju, pa opet ostaje ohol kao da ih ~uo nije, - njemu patnju neizdr`ivu navijesti
9. A kad sazna za neke Na{e ajete, on im se ruga. Takve poni`avaju}a patnja ~eka.
10. Pred njima je d`ehennem, i ni od kakve koristi im ne}e biti ono {to su stekli, ni kumiri koje su, pored Allaha, prihvatili, njih ~eka muka golema.
11. Ovaj KurÂ'an je prava uputa, a one koji ne vjeruju u 15. dokaze Gospodara svoga ~eka patnja nenasna.
12. Allah vam daje da se morem koristite da bi laje, voljom Njegovom, po njemu plovile, da biste mogli da tra`ite blagodati Njegove i da biste bili zahvalni.
13. I daje vam da se koristite onim {to je na nebesima i onim {to je na Zemlji, sve je od Njega. To su, zaista, pouke za ljude koji razmi{laju.
14. Reci vjernicima da oprostite onima koji ne o~ekuju Allahove dane u kojima }e On nagraditi ljude za ono {to su radili.
15. Onaj koji ~ini dobro Â– sebi ga ~ini, a onaj ko radi zlo Â– radi protiv sebe, a na kraju }ete se Gospodaru svome vratiti.
16. Sinovima Israilovim smo Knjigu i vlast i vjerovjesni{tvo dali i lijepim jelima smo ih bili opskrbili, i iznad svih naroda ih uzdigli,
17. i jasne dokaze o vjeri smo im dali, a oni su se podvojili ba{ onda kad su do saznanja do{li, i to zbog neprijateljstva i me|usobne zavisti. Gospodar tvoj }e im na Sudnjem danu sigurno presuditi o onome oko ~eka su se razili.
18. A tebi smo poslije odredili da u vjeri ide{ pravcem odre|enim, zato ga slijedi i ne povodi se za strastima onih koji ne znaju,
19. jer te oni nikako ne mogu od Allahove kazne odbraniti; nevjernici jedni druge {tite, a Allah {titi one koji Ga se boje i grijeha klone.
20. Ovaj KurÂ'an je putokaz ljudima i uputstvo i milost onima koji ~vrsto vjeruju.
21. Misle li oni koji ~ine zla djela, da }emo s njima postupiti jednako kao sa onima koji vjeruju i dobra djela ~ine, da }e im `ivot i smrt biti isti? Kako lo{e rasu|uju!
22. a Allah je nebesa i Zemlju mudro stvorio i zato da bi svaki ~ovjek bio nagra|en ili ka`njen prema onome {to je zaslu`io, nikome ne}e biti u~injeno na`ao.
23. Reci ti Meni ko }e uputiti onoga koji je strast svoju za boga svoga uzeo, onoga koga je Allah, znaju}i ga, u zabudi ostavio i sluh

njegov i srce njegovo zapečatio, a pred oči njegove koprenu stavio? Ko će mu, ako ne je Allah, na pravi put ukazati? Zašto se na urazumite?

24. "Postoji samo naš život zemaljski, živimo i umiremo, jedino nas vrijeme uništiti" – govore oni. A oni o tome 34. baš ništa ne znaju, oni samo nagađaju.

25. A kad im se ajeti Naši jasni kazuju, samo se ovim riječima izgovaraju: "Pretke naše u život povratite, ako je istina to što govorite."

26. Reci: "Allah vam daje život, zatim će uiniti da poumirete, a poslije će vas na Sudnjem danu sabrati, u to nema nikakve sumnje, ali većina ljudi ne zna."

27. Allahova je vlast na nebesima i na Zemlji! A na dan kada nastupi čas oživljenja, oni koji su laž i slijedili biće izgubljeni.

28. I vidjet će sve narode kako na koljenima kleče; svaki narod biće prozvan prema svojoj Knjizi: "Danas ćete biti nagrađeni ili kažnjeni prema tome kako ste postupali!"

29. Ova Knjiga Naša o vama je samo istinu reći, jer smo naredili da se zapiše sve što ste radili."

30. One koji su vjerovali i dobra djela činili, Gospodar njihov će u džennet Svoj uvesti. To će biti uspjeh oči.

31. A onima koji nisu vjerovali: "Zar vam ajeti Moji nisu kazivani, ali vi ste se oholili i narod nevjernički postali."

32. Kad se govorilo: "Allahovo obećanje je, zaista, istina! i u čas oživljenja nema nimalo sumnje" – vi ste govorili: "Mi ne znamo šta je čas oživljenja, mi samo zamišljamo, mi nismo ubijeni;"

33. i ukazaće im se gnusna djela njihova i sa svih strana će ih okružiti ono čemu su se rugali,

34. i reći će se: "Danas ćemo mi vas zaboraviti kao što ste vi zaboravili da ćete ovaj vaš Dan doživjeti, vatra će vam prebivalište biti i niko vam neće pomoći"

35. zato što ste se Allahovim riječima rugali i što vas je život na Zemlji bio obmanuo." Od toga Dana ih iz džennema niko neće izvući niti će se od njih tražiti da odobrovolje Allaha.

36. Pa, neka je hvaljen Allah, Gospodar nebesa i Gospodar Zemlje, Gospodar svih svjetova!

37. Njemu ponos i dika na nebesima i na Zemlji, On je Silni i Mudri!

QURAN (BOSNIAN)

46 - Al-Ahqāf

1. Ha Mim.

2. Knjigu objavljuje Allah, Silni i Mudri!

3. Mi smo nebesa i Zemlju i ono {to je izme|u njih mudro stvorili i do roka odre|enog, ali nevjernici okre}u glave od onoga ~ime im se prijeti.

4. Reci: "Ka`ite vi meni ili poka`ite mi {ta su stvorili na Zemlji i da li imaju ikakva udjela u nebesima oni kojima se vi, pored Allah, klanjate? Donesite mi Knjigu objavljenu prije ove ili samo kakav ostatak znanja, ako istinu govorite."

5. Ko je u ve}oj zabludi od onih koji se, umjesto Allahu, klanjaju onima koji im se do Sudnjeg dana ne}e odazvati i koji su prema njihovim molbama ravnodu{ni.

6. Kada ljudi budu sabrani, oni }e im biti neprijatelji i pore}i }e da su im se klanjali.

7. A kad se ovima Na{ jasni ajeti kazuju, onda oni koji ne vjeruju govore o Istini ~im im do|e: "Ovo je prava ~arolija!Â´

8. Zar oni da govore: "On ga izmi{lja!" Reci: Pa, ako ga izmi{ljam, vi mene od kazne Allahove ne}ete mo}i odbraniti; On dobro zna {to o KurÂ`anu govorite. On je dovoljan svjedok i meni i vama; On pra{ta i samilostan je."

9. Reci: "Ja nisam prvi poslanik i ne znam {ta }e biti sa mnom ili s vama; ja slijedim samo ono {to mi se objavljuje i samo sam du`an da otvoreno opominjem."

10. Reci: "Ka`ite vi meni {ta }e s vama biti ako je KurÂ`an od Allaha, a vi u nj ne}ete da vjerujete, i ako je jedan od sinova Israilovih posvjedo~io da je i on od Allaha, pa on povjerovao, a vi se uzoholili". Allah, zaista, ne}e ukazati na pravi put narodu koji sebi nepravdu ~ini.

11. I govore nevjernici o vjernicima: "Da je kakvo dobro, nas oni u tome ne bi pretekli." A kako pomo}u njega pravi put nisu na{li, sigurno }e re}i: "Ovo je jo{ davna izmi{ljotina."

12. Knjiga Musaova je bila putovo|a i milost prije njaga. A ovo je Knjiga na arapskom jeziku koja nju potvr|uje da bi opomenula one koji rade zlo i da bi obradovala one koji ~ine dobro.

13. Oni koji govore: "Na{ Gospodar je Allah!" Â– i istraju na pravom putu, neka se ni~ega ne boje i ni za ~im nek ne tuguju!

14. Oni }e stanovnici d`enneta biti, i u njemu }e vje~no boraviti, i to }e im biti nagrada za ono {to su radili.

15. ^ovjeka smo zadu`ili da roditeljima svojim ~ini dobro; majka njegova s mukom ga nosi i u mukama ga ra|a, nosi ga i doji trideset mjeseci. A kad dospije u mu`evno doba i kad dostigne ~etrdeset godina, on rekne: "Gospodaru moj, dozvoli Mi da ti budem zahvalan na blagodati koju si darovao meni i roditeljima mojim, i pomози mi da ~inim dobra djela kojima }e{ zadovoljan biti, i u~ini dobrim potomke moje; ja se, zaista, kajem i odan sam Tebi."

16. Eto, od takvih }emo Mi dobra djela koja su radili primiti, a preko ru`nih postupaka njihovih pre}i; od stanovnika d`enneta }e oni biti, istinito obe}anje koje im je dano }emo ispuniti.

17. A onaj koji roditeljima svojim ka`e: "Ih, {to mi prijetite da }u biti o`ivljen kad su prije mene toliki narodi bili i nestali!" Â– a oni, zazivaju}i Allaha u pomo}, govore: "Te{ko tebi, vjeruj, Allahova prijetnja }e se, doista, obistiniti!" On odgovara: "To su izmi{ljotine naroda drevnih!"

18. Na takvima treba da se ispuni Rije~ re~ena o narodima: d`innovima i ljudima koji su prije njih bili i nestali, jer, - oni su, zaista, nastradali.

19. Za sve }e biti posebni stepeni, prema tome kako su radili; da ih nagradi ili kazni za djela njihova, - nepravda im se ne}e u~initi.

20. A na Dan kad oni koji nisu vjerovali pred vatrom budu zaustavljeni: "Vi ste u svom `ivotu na Zemlji sve svoje naslade iskoristili i u njima u`ivali, a danas sramnom patnjom bi}ete ka`njeni zato {to ste se na Zemlji, bez ikakva osnova, oholo pona{ali i {to ste raskala{eni bili."

21. I spomeni brata Adovog, kada je narod svoj u Ahkafu opominjao Â- a bilo je i prije njega i poslije njega posalnika: "Klanjajte se samo Allahu, ja, zaista, strahujem da }ete biti u mukama na Velikom danu!" Â-

22. oni su odgovarali: "Zar si nama do{ao da nas od bo`anstava na{ih odvрати. Neka se, eto, ostvare prijetnje tvoje, ako istinu govori{!" Â-

23. "Samo Allah zna kad }e to biti!" Â- on bi govorio -, "ja vam kazujem ono {to mi se objavljuje, a vi ste, vidim, narod u neznanju ogrezao."

24. I kad ugleda{e oblak na obzorju, koji se prema dolinama njihovim kretao, povika{e: "Ovaj nam oblak ki{u donosi!" Â- "Ne, to je ono {to ste po`urivali: vjetar koji vam bolnu patnju nosi,

25. koji, voljom Gospodara svoga, sve ru{i." I ujutro su se vidjele samo nastambe njihove; tako Mi ka`njavamo narod gre{ni.

26. Njima smo dali mogu}nosti koje vama nismo dali; i sluh i vid i razum smo im dali, ali im ni sluh njihov ni vid njihov ni razum njihov nisu ni od kakve koristi bili, jer su Allahove dokaze poricali Â- i sa svih strana ih je okru`ilo ono ~emu su se ismijavali.

27. Neke gradove oko vas jo{ davno smo uni{tili, a objasnili smo im bili na razne na~ine dokaze, ne bi li se pokajali.

28. A za{to im nisu pomogli oni koje su, pored Allaha, prihvatili da im budu posrednici i bogovi? Ali, njih nije bilo. To su bile samo klevete njihove i la`i.

29. Kada ti poslasmo nekoliko d`inova da KurÂ'an slu{aju, kada do{o{e da ga ~uju, oni reko{e: "Pst!" A kad se zavr{i, vrati{e se narodu svome da opominju.

30. "O narode na{," Â- govorili su Â- "mi smo slu{ali Knjigu koja se poslije Musaa objavljuje, koja potvr|uje da su istinite i one prije nje, i koja ka istini i na pravi put upu}uje.

31. O narode na{, odazovite se Allahovu glasniku i vjerujte u Allaha, On }e vam neke grijehе va{e oprostiti i vas od patnje neizdr`ljive za{tititi!"

32. A oni koji se ne odazovu Allahovu glasniku, takvi Mu na Zemlji ne}e uma}i i mimo Njega za{titnika ne}e na}i. Oni su u velikoj zabludi.

33. Zar ne znaju da je Allah Â- koji je nebesa i Zemlju stvorio i koji nije, stvaraju}i ih, iznemogao Â- kadar da o`ivi mrtve? Jeste, On sve mo`e.

34. A na Dan kad oni koji nisu vjerovali pred vatrom budu zaustavljeni: "Zar ovo nije istina?" Â- odgovori}e: "Jest, Gospodara nam na{eg!" Â- "E pa iskustite patnju" - re}i }e On Â- "jer ste stalno poricali".

35. Ti izdr`i kao {to su izdr`ali odlu~ni poslanici i ne tra`i da im kazna {to prije do|e! A onoga Dana kada do`ive ono ~ime im se prijeti, u~ini}e im se da su ostali samo jedan ~as dana. I dosta! A zar }e ko drugi biti uni{ten do narod raskala{eni!

QURAN (BOSNIAN)

47 - Muhammad or Al-Qit'at

1. Allah }e poni{titi djela onih koji ne vjeruju i od puta Njegova odvra}aju.
2. A onima koji vjeruju i dobra djela ~ine i vjeruju u ono {to se objavljuje Muhammedu Â- a to je Istina od Gospodara njihova Â- On }e preko r|avih postupaka njihovih pre}i i prilike njihove }e pobolj{ati,
3. zato {to nevjernici slijede neistinu, a vjernici slijede Istinu od Gospodara svoga. tako Allah navodi zbog ljudi primjere njihove.
4. Kada se u borbi s nevjernicima sretnete po {ijama ih udarajte sve dok ih ne oslabite, a onda ih ve`ite, i poslije, ili ih velikodu{no su`anjstva oslobodite ili otkupninu zahtijevajte, sve dok borba ne prestane. Tako u~inite! Da Allah ho}e, On bi im se osvetio, ali On `eli da vas isku{a jedne pomo}u drugih. On ne}e poni{titi djela onih koji na Allahovu putu poginu,
5. i On }e, ih, sigurno, uputiti i prilike njihove pobolj{ati,
6. i u d`ennet ih uvesti, o kome ih je ve} upoznao.
7. O vjernici, ako Allaha pomognete, i On }e vama pomo}i i korake va{e u~vrstiti.
8. A onima koji ne vjeruju Â- propast njima! On ne}e djela njihova prihvatiti,
9. zato {to ne vole ono {to Allah objavljuje, i On }e djela njihova poni{titi.
10. Za{to oni ne idu po svijetu da vide kakav je bio konac onih prije njih? Njih je Allah istrijebio, a to ~eka i ostale nevjernike,
11. zato {to je Allah za{titnik onih koji vjeruju i {to nevjernici za{titnika nemaju.
12. Allah }e one koji vjeruju i dobra djela ~ine uvesti u d`ennetske ba{~e kroz koje }e rijeke te}i, a oni koji ne vjeruju Â- koji se nasla|uju i `deru kao {to stoka `dere Â- njihovo }e prebivali{te vatra biti!
13. A koliko smo gradova razorili, mnogo mo}nijih od tvoga grada koji te protjerao, i nije bilo nikoga da im pomogne.
14. Zar je onaj koji ima jasnu predstavu o Gospodaru svom kao onaj kojim se lijepim ~ine ru`na djela njegova i koji se za strastima svojim povodi?
15. Zar je d`ennet, koji je obe}an onima koji se Allaha boje Â- u kome su rijeke od vode neustajale i rijeke od mlijeka nepromjenjena ukusa, i rijeke od vina, prijatna onima koji piju, i rijeke od meda procje|enog i gdje ima vo}a svakovrsnog i oprosta od Gospodara njihova Â- zar je to isto {to i patnja koja ~eka one koji }e u vatri vje~no boraviti, koji }e se uzavrelom vodom poжити, koja }e im crijeva kidati!
16. Ima onih koji dolaze da te slu{aju, a ~im se od tebe udalje, pitaju one kojima je dato znanje: "[ta ono on maloprije re~e?" To su oni ~ija je srca Allah zape~atio i koji se za strastima svojim povode.
17. A one koji su na pravom putu On }e i dalje voditi i nadahnu}e ih kako }e se vatre sa~uvati.
18. Zar oni ~ekaju da im Smak svijeta iznenada do|e, a ve} su predznaci njegovi tu? A {ta }e im koristiti opomena kad im on do|e?
19. Znaj da nema boga osim Allaha! Tra`i oprosta za svoje grijehе i za vjernike i za vjernice! Allah zna kud se kre}ete i gdje boravite.
20. A oni koji vjeruju govore: "Za{to se ne objavi jedna sura?" A kad bi objavljena jedna sura i u njoj spomenuta borba, ti si mogao da vidi{ one ~ija su srca pritvorna kako te gledaju pogledom pred smrt onesvije{tenog! A bolja bi im bila

21. poslušnost i razuman govor! A kada je borba već propisana, bolje bi im bilo da su prema Allahu iskreni.
22. Zar i vi ne biste, kada bi se vlasti dočepali, nered na Zemlji činili i rodbinske veze kidali!
23. To su oni koje je Allah prokleo i gluhim i slijepim ih učinio.
24. Kako oni ne razmisle o Kur'ānu, ili su im na srcima katanci!
25. One koji su od vjere svoje otpali, pošto im je bio jasan pravi put, (ejtan je na grijeh navodio i lažno im nadu ulivao.
26. To zato što su govorili onima koji ne vole ono što Allah objavljuje: "Mi ćemo vam se u nekim stvarima pokoravati", a Allah dobro zna njihove tajne.
27. A kako će tek biti kada im meleki budu duž uzimali udaraju ih po obrazima i po leđima njihovim!
28. To će biti zato što su ono što izaziva Allahovu srdžbu slijedili, a ono čime je On zadovoljan prezirali; On će djela njihova poništiti.
29. Zar oni bolesnih srca misle da Allah zlobe njihove na vidjelo neće iznijeti?
30. A da hoćemo, Mi bismo ti ih, uistinu, pokazali i ti bi ih, sigurno, po biljezima njihovim poznao. Ali, ti će ih poznati po načinu govora njihova, - A Allah zna postupke vaše.
31. Mi ćemo vas provjeravati sve dok ne ukažemo na borbe i postojane među vama, a i vijesti o vama provjeravaćemo.
32. Oni koji ne vjeruju i od Allahova puta odvrću, koji su Poslanikovi protivnici, kad im je već postao jasan pravi put, zaista neće nimalo Allahu nauditi, i On će djela njihova poništiti.
33. O vjernici, pokoravajte se Allahu i pokoravajte se Poslaniku, i ne ništite djela svoja!
34. Onima koji ne vjeruju i od Allahova puta odvrću, pa poslije kao nevjernici umiru, Allah, zista, neće oprostiti.
35. I ne budite kukavice i ne nudite primirje kad ste jači, jer Allah je s vama, On vas neće nagrada za djela vašu lišiti.
- 36.
37. Ivo na ovome svijetu je samo igra i zabava! A ako budete vjerovali i grijehe izbjegavali, On će vas nagraditi i imanja vašu od vas neće tražiti.
38. 37. Ako bi ih od vas tražio i prema vama uporan bio, postali biste krti i On bi učinio vidljivim vaše mržnje.
39. 38. Vi se, eto, pozivate da trošite na Allahovu putu, ali, neki od vas su krti, - a ko krtari, na svoju tetu krtari, jer Allah je bogat, a vi ste siromašni. A ako glave okrenete, On će vas drugim narodom zamijeniti, koji onda kao što ste vi neće biti.

QURAN (BOSNIAN)

48 - Al-Fath

1. Mi }emo ti dati sigurnu pobjedu
2. da bi ti Allah ranije i kasnije krivice oprostio, da bi blagodat Svoju tebi potpunom u~inio, da bi te na pravi put uputio
3. i da bi te Allah pobjedonosnom pomo}i pomogao.
4. On uliva smirenost u srca vjernika da bi jo{ vi{e u~vrstili vjerovanje koje imaju Â- a vojske nebesa i Zemlje su Allahove; Allah sve zna i mudar je Â-
5. da bi vjernike i vjernice uveo u d`ennetske ba{ve kroz koje }e rijeke te}i, u kojima }e vje~no boraviti, i da bi pre{ao preko r}avih postupaka njihovih Â- a to je u Allaha veliki uspjeh Â-
6. i da bi kazni licemjere i licemjerke i mnogobo{ce i mnogobo{kinje koji o Allahu zlo misle Â- neka zlo njih sna|e! Allah se na njih rasrdio i prokleo ih i pripremio na d`ehennem, a grozno je on boravi{te!
7. Allahove su vojske nebesa i Zemlje; Allah je silan i mudar!
8. Mi {aljemo tebe kao svjedoka i kao donosioca radosnih vijesti i ako onog koji treba da opominje
9. da u Allaha i Poslanika Njegova vjerujete, i da vjeru Njegovu pomognete, i da ga veli~ate i da Ga ujutro i nave~e hvalite.
10. Oni koji su se zakleli na vjernost Â- zakleli su se, doista, na vjernost samom Allahu Â- Allahova ruka je iznad ruku njihovih! Onaj ko prekr{i zakletvu kr{i je na svoju {tetu, a ko ispuni ono na {to se obavezao Allahu, On }e mu dati velliku nagradu.
11. Govori}e ti beduini koji su izostali: "Zadr`ala su nas stada na{a i porodice na{e, pa zamoli za nas oprost!" Oni govore jezicima svojim ono {to nije u srcima njihovim. reci: "Pa ko mo`e promijeniti Allahovu odluku, ako On ho}e da vam naudi. ili ako ho}e da vam kakvo dobro u~ini" Allah zna ono {to radite.
12. Vi ste mislili da se Poslanik i vjernici nikada ne}e vratiti porodicama svojim; va{a srca su bila zadovoljna zbog toga i vi ste na najgore pomi{ljali, vi ste narod u du{i pokvaren.
13. Onaj ko ne vjeruje u Allaha i Poslanika Njegova, - pa, Mi smo za nevjernike razbukitali oganj pripremili!
14. Allahova je vlast na nebesima i na Zemlji, On pra{ta kome On ho}e, a ka`njava koga ho}e Â- Allah mnogo pra{ta i samilostan je.
15. Oni koji su izostali sigurno }e re}i kada po}ete da plijen uzmeta: "Pustite i nas da vas pratimo!" da bi izmjenili Allahove rije~i. Reci: "Vi nas ne}ete pratiti, to je jo{ prije Allah rekao!", a oni }e re}i: "Nije tako, nego, vi nama zavidite." A nije ni to, ve} ono malo {ta razumiju.
16. Reci bedunima koji su izostali: "Bi}ete pozvani da se borite protiv naroda veoma hrabrog i mo}nog, sve dok se ne pokori. Pa ako poslu{ate, Allah }e vam lijepu nagradu dati, a ako izbjegnete, kao {to ste i do sada izbjegavali, na muke nesnosne }e vas staviti."
17. Nije grijeh slijepom, ni hromom, ni bolesnom! Onoga koji se pokorava Allahu i Poslaniku Njegovu On }e u d`ennetske ba{ve, kroz koje teku rijeke uvesti, a onoga ko le|a okrene, patnjom nesnosnom }e kazniti.
18. Allah je zadovoljan onim vjernicima koji su ti se pod drvetom na vjernost zakleli. On je znao {ta je u srcima njihovim, pa je spustio smirenost na njih, i nagradi}e ih skorom pobjedom
19. i bogatim plijenom koji }e uzeti, jer Allah je silan i mudar.

20. Allah vam obećava bogat plijen koji ćete uzeti, a s ovim je porukom urio i ruke ljudi je od vas zadržao – da bi to bio poučan primjer za vjernike i da bi vam na pravi put ukazao –
21. i drugi, koji niste bili u stanju uzeti, - Allah vam ga je dao, jer Allah sve može.
22. A da su nevjernici s vama borbu zametnuli, sigurno bi se u bijeg dali i poslije ne bi za protivnika ni pomagali –
23. prema Allahovu zakonu koji odvazda važi, a ti ne možete vidjeti da se Allahov zakon promijeni.
24. On je zadržao ruke njihove od vas i vašu od njih usred Mekke, i to nakon što vam je pružio mogućnost da ih pobijedite, - a Allah dobro vidi ono što vi radite.
25. Oni ne vjeruju i brane vam da pristupite hramu, i da kurbanu koje vodite sa sobom do mjesta svojih stignu. I da nije bilo bojazni da ćete pobiti vjernike, muškarce i žene, koje ne poznajete, pa tako, i ne znaju, zbog njih sramotu doživjeti, - Mi bismo vam ih prepustili. a nismo ih prepustili ni zato da bi Allah u milost Svoju uveo onoga koga hoćete. A da su oni bili odvojeni, doista bismo bolnom kaznom kaznili one među njima koji nisu vjerovali.
26. Kad su nevjernici punili svoja srca arogancijom, arogancijom paganskim, Allah je spustio smirenost Svoju na Poslanika Svoga i na vjernike i obavezao ih da ispunjavaju ono zbog čega će postati pravi vjernici, - a oni i jesu najprestižniji i najdostojniji za to -, a Allah sve zna.
27. Allah će obistiniti san Poslanika Svoga da ćete sigurno u hram ući bezbjedni – ako Allah bude htio -, neki obrijanih glava, a neki podrezanih kosa, bez straha. On je ono što vi niste znali znao i zato vam je, prije toga, nedavnu pobjedu dao.
28. On je poslao Poslanika Svoga s uputom i vjerom istinitom da bi je uzdigao iznad svih vjera. A Allah je dovoljan Svjedok!
29. Muhammed je Allahov poslanik, a njegovi sljedbenici su strogi prema nevjernicima, a samilosni među sobom; vidite ih kako se klanjaju i licem na tle padaju – i Allahovu nagradu i zadovoljstvo, - na licima su im znaci, tragovi od padanja licem na tle. Tako su opisani u Tevratu. A u Indiju: oni su kao biljka kad izdanak svoj izbaci pa ga onda uvrsti, i on ojača, i ispravi se na svojoj stabljici izazivajući divljenje sijača, - da bi On s vjernicima najedio nevjernike. A onima koji vjeruju i dobra djela čine Allah obećava oprost i nagradu veliku.

QURAN (BOSNIAN)

49 - Al-Hujurat

1. O vjernici, ne odlučujte se ni za što dok za to ne upitate Allaha i Poslanika Njegova, i bojte se Allaha! Allah, zaista, sve vidi i sve zna.
2. O vjernici, ne dižite glasove svoje iznad Vjerovjesnikova glasa i ne razgovarajte s njima glasno, kao što glasno jedan s drugim razgovarate, da ne bi bila ponižena vaša djela, a da vi i ne primjetite.
3. One koji utižaju glasove svoje pred Allahovim Poslanikom Ā - a to su oni čija je srca Allah prekalio u neistosti - neka oprost i nagrada velika.
4. Većina onih koji te dozivaju ispred soba nije dovoljno pametna.
5. A da su se oni strpjeli dok im ti sam iziđe, bilo bi im bolje, a Allah prašta i samilostan je.
6. O vjernici, ako vam nekakav nepošten uvijek donese kakvu vijest, dobro je provjerite, da u neznanju nekome zlo ne učinite, pa da se zbog onoga što ste učinili pokajete.
7. I znajte da je među vama Allahov Poslanik; kad bi vas u mnogo čemu poslužio, doista biste nastradali; ali Allah je nekima od vas pravo vjerovanje omilio, i u srcima vašim ga lijepim prikazao, a nezahvalnost i neposlušnost vam omrazio. Takvi su na pravom putu
8. dobrotom i blagodat Allahovom. Ā - A Allah sve zna i mudar je.
9. Ako se dvije skupine vjernika sukobe, izmirite ih; a ako jedna od njih ipak učini nasilje drugoj, onda se borite protiv one koja je učinila nasilje sve dok se Allahovim propisima ne prikloni. Pa ako se prikloni, onda ih nepristrasno izmirite i budite pravedni; Allah, zaista pravedne voli.
10. Vjernici su samo braća, zato pomirite vaš dva brata i bojte se Allaha, da bi vam se milost ukazal.
11. O vjernici, neka se mužkarci jedni rugima ne rugaju, moćda su oni bolji od njih, a ni čene drugim čenama, moćda su one bolje od njih. I ne kudite jedni druge i ne zovite jedni druge ručnim nadimcima! O, kako je ručno da se vjernici spominju podrugljivim nadimcima! A oni koji se na pokaju Ā - sami sebi čine nepravdu.
12. O vjernici, klonite se mnogih sumnjičenja, neka sumnjičenja su, zaista, grijeh. I ne uhodite jedni druge i ne ogovarajte jedni druge! Zar bi nekome od vas bilo drago da jede meso umrloga brata svoga, - a vama je to odvratno -, zato se bojte Allaha, Allah, zaista, prima pokajanje i samilostan je.
13. O ljudi, Mi vas od jednog čovjeka i jedne čene stvaramo i na narode i plemena vas dijelimo da biste se upoznali. Najugledniji kod Allaha je onaj koji ga se najviše boji, Allah, uistinu, sve zna i nije Mu skriveno ništa.
14. Neki beduini govore: "Mi vjerujemo!" Reci: "Vi ne vjerujete, ali recite Ā'Mi se pokoravamo!Ā' jer u srca vaš a prava vjera još nije ušla. A ako Allaha i Njegova Poslanika budete slučali, On vam nimalo neće umanjiti nagradu za djela vaš a." Ā - Allah, uistinu, prašta i samilostan je.
15. Pravi vjernici su samo oni koji u Allah i Poslanika Njegova vjeruju, i poslije više ne sumnjaju, i bore se na Allahovom putu imecima svojim i čivotima svojim. Oni su iskreni!
16. Reci: "Zar vi da obavezavate Allaha o vjerovanju svome, kad Allah zna sve što je na nebesima i na Zemlji! Allah sve zna."
17. Oni ti prebacuju što su primili islam. Reci: "Ne prebacujte mi što ste islam primili; naprotiv, Allah je vama milost podario time što vas je u pravu vjeru uputio, ako iskreno govorite."

18. Allah sigurno zna tajne nebesa i Zemlje i Allah dobro vidi ono {to radite.

QURAN (BOSNIAN)

50 - Qâf

1. Kaf. Tako Mi Kur'ana slavnog,
2. oni se žude {to im je došao jedan od njih da ih opominje, pa, nevjernici, govore: "To je žudna stvar:
3. zar kad pomremo i zemlja postanemo...? Nezamisliv je to povratak!"
4. Mi znamo {ta }e od njih zemlja oduzeti, u nas je Knjiga u kojoj se sve žuva.
5. Oni, međutim, poriču Istinu koja im dolazi i smeteni su.
6. A zašto ne pogledaju nebo iznad sebe? Â- kako smo ga sazdali i ukasili i kako u njemu nema nereda!
7. A Zemlju smo rasprostrli i po njoj nepomična brda pobacali i dali da iz nje niže raznovrsno prekrasno bilje,
8. da bi razmislio i opomenuo se svaki rob koji se Gospodaru svome obraća.
9. Mi s neba spuštamo vodu kao blagoslov, i činimo da, uz pomoć njenu, nižu vrtovi i žito koje se žanje
10. i visoke palme u kojih su zameci nagomilani jedni iznad drugih,
11. kao hranu robovima, i Mi njome oživljavamo mrtav predjel; takvo }e biti i oživljenje.
12. Prije njih poricali su na rod Nuhov, i stanovnici Ressa, i Semud
13. i Ad, i narod faraonov, i narod Lutov,
14. i stanovnici Ejke i narod Tubba; svi su oni poslanike lažnim smatrali i kaznu Moju zasluili.
15. Pa zar smo prilikom prvog stvaranja malaksali? Ne, ali oni u ponovno stvaranje sumnjaju.
16. Mi stvaramo žovjeka i znamo {ta mu sve duša njegova haže, jer Mi smo njemu bliži od vratne žile kućavice.
17. Kad se dvojica sastanu i sjednu jedan s desne, a drugi s lijeve strane,
18. on ne izusti ni jednu riječ, a da pored njega nije prisutan Onaj koji bdiže.
19. Smrtne muke }e zbilja doći Â- to je ne{to od žega ne može {pobjeći
20. i u rog }e se puhnuti Â- to je Dan kojim se prijeti Â-
21. i svako }e doći, a s njim i vodi }i svjedok.
22. "Ti nisi mario za ovo, pa smo ti skinuli koprenu tvoju, danas ti je oštar vid."
23. A drug njegov }e reći: "Ovaj, pored mene, spreman je."
24. "Baci u džehennem svakog nezahvalnika, i nadžiju,
25. koji je branio da se žine dobra djela i koji je nasilnik i podozriv bio,
26. koji je pored Allaha u drugog boga vjerovao, - zato ga baci u patnju najtežu!"
27. A drug njegov }e reći: "Gospodaru naš, ja ga nisam silom zaveo, sam je u velikoj zabludi bio."
28. "Ne prepirite se preda Mnom!" Â- reći }e On Â- "još davno sam vam zaprijetio,

29. Moja Rije~ se ne mijenja i Ja nisam prema robovima svojim nepravi~an."
30. Na dan kada upitamo d`ehennem: "Jesi li se napunio?" Â- on }e odgovoriti: "Ima li jo{?"
31. A d`ennet }e biti primaknut ~estitima, ne}e biti ni od jednog daleko Â-
32. "Ovo je ono {to vam je obe}ano, svakome onome koji se kajao i ~uvao,
33. koji se Milostivog bojao, iako Ga nije vidio, i koji je srce odano donio.
34. U|ite u nj, u miru, ovo je Dan vje~ni!"
35. U njemu }e imati {to god za`ele Â- a od Nas i vi{e.
36. A koliko smo naroda prije ovih uni{tili, koji su mo}niji od njih bili, pa su po svijetu uto~i{te tra`ili, - od propasti spasa ima li?!
37. U tome je, zaista, pouka za onoga ko razum ima ili ko slu{a, a priseban je.
38. Mi smo stvorili nebesa i Zemlju i ono {to je izme|u njih Â- za {est vremenskih razdoblja, i nije Nas ophrvao nikakav umor.
39. Zato strpljivo podnosi ono {to oni govore i veli~aj Gospodara svoga i zahvaljuj Mu prije sun~eva izlaska i prije zalaska,
40. i veli~aj Ga no}u i poslije obavljanja molitvi.
41. I oslu{kuj! Dan kada }e glasnik pozvati iz mjesta koje je blizu,
42. Dan kada }e oni ~uti istinit glas Â- to }e biti Dan o`ivljanja.
43. Mi, zaista, dajemo `ivot i dajemo smrt, i sve }e se Nama vratiti!
44. A na Dan kada }e nad njima zemlja popucati oni }e `urno izi{i; bi}e to o`ivljenje, za Nas lahko.
45. Mi dobro znamo {to oni govore; ti ih ne mo`e{ prisiliti, nego podsjeti KurÂ'anom onoga koji se prijetnje Moje boji!

QURAN (BOSNIAN)

51 - Az-Zāḥriyāṭ

1. Tako Mi onih koji puću sna`no,
2. i onih koji teret nose,
3. i onih koji plove lahko,
4. i onih koji naredbe sprovode, -
5. istina je, zaista, ono ~ime vam se prijeti,
6. nagrada i kazna sigurno }e biti!
7. Tako Mi neba punog zvjezdanih puteva,
8. vi govorite nejednako,
9. od njega se odvra}a onaj za kog se znalo da }e se odvratiti.
10. Neka prokleti budu la`ljivci
11. koji su ,utonuli u neznanje, ravnodu{ni!
12. Oni pitaju: "Kada }e Dan sudnji?"
13. Onoga Dana kada se u vatri budu pr`ili!
14. "Iskusite kaznu svoju Â- to je ono {to ste po`urivali!"
15. Oni koji su se Allaha bojali Â- u d`ennetskim ba{~ama }e, me|u izvorima, boraviti,
16. prima}e ono {to im Gospodar njihov bude darovao, jer, oni su prije toga dobra djela ~inili,
17. no}u su malo spavali
18. i u praskazorje oprost od grijeha molili,
19. a u imecima njihovim bio je udio i za onoga koji prosi i za onoga koji ne prosi.
20. Na Zemlji su dokazi za one koji ~vrsto vjeruju,
21. a i u vama samima Â- zar ne vidite?
22. a na nebu je opskrba va{a i ono {to vam se obe}ava.
23. I, tako Mi Gospodara neba i Zemlje, to je istina, kao {to je istina da govorite!
24. Da li je doprla do tebe vijest o uva`enih gostima Ibrahimovim
25. kada mu oni u|o{e i reko{e: "Mir vama!", i on re~e: "Mir vama, ljudi neznani!"
26. I on neprimjetno ode uku}anima svojim i donese debelo tele,
27. i prima~e im ga: "Zar ne}ete da jedete?" Â- upita,
28. osjetiv{i od njih u du{i zebnju. "Ne boj se!" Â- reko{e, i obradova{e ga dje~akom koji }e u~en biti.

29. I pojavi se se `ena njegova uzvikuju}i i po licu se udaraju}i, i re~e: "Zar ja, stara, nerotkinja?!"

30. "Tako je odredio Gospodar tvoj" Â– reko{e oni -, "On je Mudar i Sveznaju}i."

31. "A {ta vi ho}ete, o izaslanici?" Â– upita Ibrahim.

32. "Poslani smo narodu gre{nom" Â– reko{e Â–

33. "da sru~imo na njih grumenje od ilova~e,

34. svako obilje`eno u Gospodara tvoga za one koji su razvratu svaku mjeru pre{li."

35. I Mi iz njega vjernike izvedosmo Â–

36. a u njemu samo jednu ku}u muslimansku na|osmo Â–

37. i u njemu za sve one koji se boje patnje neizdr`ive znak ostavimo.

38. I o Musau, kada ga s o~iglednim dokazom faraonu poslasmo,

39. a on, uzdaju}i se u mo} svoju, okrenu glavu i re~e: "Aarobnjak je ili lud!"

40. I Mi i njega i vojske njegove dohvatismo, pa ih u more bacismo, jer je bio osudu zaslu`io.

41. I o Adu, kada na njih vjetar poslasmo u kome nije bilo nikakva dobra, -

42. pored ~ega god je pro{ao, ni{ta nije po{tedio, sve je u gnjile` pretvorio.

43. I o Semudu, kad mu bi re~eno: "U`ivajte jo{ izvjesno vrijeme!"

44. I oni se oglu{i{e o nare|enje Gospodara svoga, pa ih uni{ti stra{an glas na o~i njihove,

45. i ne moga{e se ni di}i ni od kazne odbraniti.

46. I o Nuhovu narodu, davno prije; to, zaista, bija{e narod neposlu{ni!

47. Mi smo nebo mo}i Svojoj sazdali, a Mi, uistinu, jo{ neizmjereno mnogo mo`emo,

48. i Zemlju smo prostrli Â– tako je divan Onaj koji je prostro! Â–

49. i od svega po par stvaramo da biste vi razmislili!

50. "Zato po`urite Allahu, ja sam vam od Njega da vas javno upozorim;

51. ne prihvatajte drugog boga osim Allaha, ja sam vam od Njega da vas javno opomenem!"

52. I tako je bilo, ni onima prije ovih nije do{ao nijedan poslaik, a da nisu rekli: "Aarobnjak je!", ili: "Lud je!"

53. zar su to jedni drugima u amanet ostavljali? Nisu, nego su oni ljudi koji su u zlu svaku mjeru bili prevr{ili,

54. zato ove ostavi, prijekor ne}e{ zaslu`iti,

55. i nastavi savjetovati, savjet }e vjernicima, doista, koristiti.

56. D`inove i ljude sam stvorio samo zato da Mi se klanjaju,

57. Ja ne tra`im od njih opskrbu niti `elim da Me hrane,

58. opskrbu daje jedino Allah, Mo}ni i Jaki!

59. A nevjernike }e sti}e kazna kao {to je stigla i one koji su bili kao oni, i neka Me ne po`uruju,

60. jer, te{ko nevjernicima na Dan kojim im se prijeti!

QURAN (BOSNIAN)

52 - At-Tāŕ

1. Tako Mi Gore,
2. i Knjige u retke napisane,
3. na ko`i razvijenoj,
4. i Hrama poklonika punog,
5. i svoda uzdignutog,
6. i mora napunjenog, -
7. kazna Gospodara tvoga sigurno }e se dogoditi,
8. nitko je ne}e mo}i otkloniti
9. na Dan kada se nebo silno uzburka,
10. a planine s mjesta pomaknu!
11. Te{ko na taj Dan onima koji su poricali,
12. koji su se, ogrezli u la`, zabavljali!
13. na Dan kada }e grubo u vatru d`ehennemsku biti gurnuti:
14. "Ovo je vatra koju ste poricali.
15. pa, je li ovo ~arolija, ili vi ne vidite?
16. Pr`ite se u njoj, isto vam je trpjeli ili ne trpjeli, - to vam je kazna za ono {to ste radili."
17. A ~estiti }e biti u d`ennetskim ba{~ama i bla`enstvu
18. i u onom {to im je Gospodar njihov dao }e u`ivati Â- njih }e Gospodar njihov patnje u ognju sa~uvati
19. "Jedite i pijte i neka vam je prijatno, to je za ono {to ste radili!"
20. Bi}e naslonjeni na divanima pore|anim, a vjen~a}emo im hurije d`ennetske.
21. Onima koji su vjerovali i za kojima su se djeca njihova u vjerovanju povela priklju~i}emo djecu njihovu, a djela njihova ne}emo nimalo umanjiti Â- svaki ~ovjek je odgovoran za ono {to sam ~ini Â-
22. i jo{ }emo ih darovati vo}em i mesom kakvo budu `eljeli
23. jedni drugima }e, u njemu, pune ~a{e dodavati Â- zbog njih ne}e biti praznih besjeda i pobuda na grijeh -,
24. a slu`i}e ih posluga njihova nalik na biser skriveni,
25. i obra}a}e se jedni drugima i jedni druge }e pitati:
26. "Prije smo me|u svojima strahovali", - govori}e Â-
27. "pa nam je Allah milost darovao i od patnje u ognju nas sa~uvao;

28. mi smo Mu se prije klanjali, On je, doista, dobro~initelj i milostiv."
29. Zato ti opominji, jer ti, milo~u Gospodara svoga, nisi ni prorok ni lud.
30. Zar oni da govore: "On je pjesnik, sa~eka}emo da vidimo {ta }e mu su|eno biti."
31. "Pa ~ekajte" Â– reci ti Â– "i ja }u zajedno sa vama ~ekati!"
32. da li im to dlazi od pameti njihove ili su oni inad`ije tvrdoglave?
33. Zar oni da govore: "Izmi{lja ga!" Â– Ne, nego oni ne}e da vjeruju;
34. zato neka oni sastave govor sli~an KurÂ'anu, ako istinu govore!
35. Zar su oni bez Stvoritelja stvoreni ili su oni sami sebe stvorili?!
36. Zar su oni nebesa i Zemlju stvorili?! Ne, nego oni ne}e da vjeruju.
37. Zar je u njih blago Gospodara tvoga, ili, zar oni vladaju?!
38. Zar oni imaju ljestve, pa na njima prislu{kuju? Neka onaj me|u njima koji tvrdi da je ne{to ~uo donese potvrdu o~itu.
39. Zar da su za Njega Â– k}eri, a za vas da su Â– sinovi?!
40. Zar ti tra`i{ od njih nagradu, pa su nametom optere}eni.
41. Zar je u njih iskonska knjiga, pa oni prepisuju?!
42. Zar oni zamke da postavljaju?! Ta u zamku }e se uhvatiti ba{ oni koji ne vjeruju!
43. Zar oni drugog boga osim Allaha da imaju?! Hvaljen neka je Allah, On je iznad onih koje Mu ravnim smatraju!
44. I kad bi vidjeli da komad neba pada, rekli bi: "Oblaci nagomilani!"
45. Zato ih pusti dok se ne suo~e sa Danom u kome }e pomrijeti,
46. Danom kada im lukavstva njihova nimalo ne}e koristiti i kada im niko ne}e pomo}i.
47. A za sve nasilnike i druga }e kazna prije one biti, ali ve}ina njih ne zna.
48. A ti strpljivo ~ekaj presudu Gospodara svoga, Mi tebe i vidimo i {titimo; i veli~aj i hvali Gospodara svoga kad ustaje{,
49. i no}u Ga veli~aj i kad se zvijezde gube.

QURAN (BOSNIAN)

53 - An-Najm

1. Tako mi zvijezde kad zalazi,
2. vaŹ drug nije s pravog puta skrenuo i nije zalutao!
3. On ne govori po hiru svome Â-
4. to je samo Objava koja mu se obznanjuje,
5. u~i a jedan ogromne snage,
6. razoriti, koji se pojavio u liku svome
7. na obzorju najviŹem,
8. zatim se pribli`io, pa nadnio Â-
9. blizu koliko dva luka ili bli`e Â-
10. i objavio robu Njegovu ono Źto je objavio,
11. srce nije poreklo ono Źto je vidio,
12. pa zaŹto se prepirete s njim o onom Źto je vidio?
13. On ga je i drugi put vidio,
14. kod Sidretu-l muntehaa
15. kod kojeg je d`ennetsko prebivaliŹte,
16. kad je Sidru pokrivalo ono Źto je pokrivalo Â-
17. pogled mu nije skrenuo, nije prekora~io,
18. vidio je najveli~anstvenija znamenja svoga Gospodara.
19. [ta ka`ete o Latu i Uzzau
20. i Menatu, tre}oj najmanje cijenjenoj? Â-
21. Zar su za vas sinovi, a za Njega k}eri?!
22. To bi tada bila podjela nepravedna. Â-
23. To su samo imena koja ste im vi i preci vaŹi nadjenuli, Allah o njima nikakav dokaz nije poslao; oni se povode samo za pretpostavkama i onim za ~im duŹe `ude, a ve} im dolazi od Gospodara njihova prava uputa.
24. Ne mo`e ~ovjek da ostvari sve Źto po`eli,
25. Allahu pripada i ovaj i onaj svijet!
26. A koliko na nebesima ima meleka ~ije posredovanje nikome ne}e biti od koristi, sve dok Allah to ne dozvoli onome kome On ho}e i u korist onoga kojim je zadovoljan.

27. Oni koji ne vjeruju u onaj svijet nazivaju meleke imenima `enskim,
28. a o tome ništa ne znaju, slijede samo pretpostavke, a pretpostavka istini bač nimalo ne koristi.
29. Zato se ti okani onoga koji Kur'ân izbjegava i koji samo `ivot na ovom svijetu `eli, -
30. to je vrhunac njihova znanja -, Gospodar tvoj dobro zna one koji su skrenuli s Njegova puta i On dobro zna one koji su na pravom putu.
31. Allahovo je sve {to je na nebesima i {to je na Zemlji Â- da bi, prema onome kako su radili, kaznio one koji rade zlo, a najljep{om nagradom nagradio one koji ~ine dobro,
32. one koji se klone velikih grijehova i naro~ito razvrata, a one bezazlene On }e oprostiti jer Gospodar tvoj, zaista, mnogo pra{ta, - On dobro zna sve o vama, otkad vas je stvorio od zemlje i otkad ste bili zameci u utrobama majki va{i; zato se ne hvali{ite bezgre{no{u svojom Â- On dobro zna onoga koji se grijeha kloni.
33. Reci ti Meni o onome koji istinu izbjegava
34. i malo udjeljuje, i posve prestane udjeljivati,
35. zna li on ono {to je skriveno, pa vidi?
36. Zar on nije obavije{ten o onome {ta se nalazi u listovima Musaovim
37. i Ibrahimovim: - koji je obaveze potpuno ispunjavao Â-
38. da nijedan gre{nik tu je grijeh ne}e nositi,
39. i da je ~ovjekovo samo ono {to sam uradi,
40. i da }e se trud njegov sigurno iskazati,
41. i da }e prema njemu u potpunosti nagra|en ili ka`njen biti,
42. i da }e se Gospodaru tvome ponovo vratiti,
43. i da On na smijeh i na pla~ navodi,
44. i da On usmr}uje i o`ivljava
45. i da On par, mu{ko i `ensko, stvara
46. od kapi sjemena kad se izbaci;
47. i da }e ih On ponovo o`ivjeti,
48. i da On daje bogatstvo i mo} da sti~u,
49. i da je On Sirijusa Gospodar,
50. i da je On drevni narod Ad uni{tio,
51. i Semud, i da nikog nije po{tedio,
52. i jo{ prije Nuhov narod, koji je najokrutniji i najobjesniji bio;
53. i prevrnutu naselja On je prevrnuo,
54. i sna{lo ih je ono {to ih je sna{lo
55. pa, u koju blagodat Gospodara svoga ti jo{ sumnja{?
56. Ovaj Kur'ân je opomena kao i prija{nje opomene:
57. Smak svijeta se pribli`ava,

58. Allah }e ga jedini otkriti!

59. Pa zar se ovom govoru i{~u|avate Â-

60. i smijete se, a ne pla~ete Â-

61. gordo dignutih glava?

62. Bolje padajte licem na tle pred Allahom i klanjajte se!

QURAN (BOSNIAN)

54 - Al-Qamar

1. Bli`i se ^as i Mjesec se raspolutio!
2. a oni, uvijek kada vide ~udo, okre}u glave i govore: "^\arolija neprestana!"
3. Oni ne vjeruju i povode se za prohtjevima svojim, a sve je ve} odre|eno.
4. i dolaze im vijesti koje treba da ih odvrate Â-
5. mudrost savr{ena -, ali opomene ne koriste,
6. zato se okreni od njih! Na Dan kad ih glasnik pozove na ne{to u`asno
7. oni }e oborenih pogleda iz grobova izlaziti, kao skakavci rasuti,
8. i netremice gledaju}i u glasnika i `ure}i, nevjernici }e govoriti: "Ovo je te`ak dan!"
9. Prije njih Nuhov narod nije vjerovao i roba Na{eg je u la` utjerivao, govore}i: "Lu|ak!" Â- i Nuh je onemogu}en bio.
10. I on je Gospodara svoga zamolio: "Ja sam pobije|en, Ti se osveti!"
11. I Mi smo kapije nebeske pootvarali vodi koja je neprestano lila,
12. i u~inili da iz zemlje izvori provru, i vode su se sastajale kako je odre|eno bilo,
13. a njega smo nosili na onoj od dasaka i klinaca sagra|enij
14. koja je plovila pod brigom Na{om, - nagrada je to bila za onoga ko je odba~en bio.
15. I Mi to ostavismo kao pouku, - pa ima li ikoga ko bi pouku primio?
16. i kakve su bile kazna Moja i opomene Moje!
17. A Mi smo KurÂ'an u~inili dostupnim za pouku, - pa ima li ikoga ko bi pouku primio?
18. I Ad nije vjerovao, - pa kakve su bile kazn Moja i opomene Moje!
19. Jednog kobnog dana poslali smo na njih leden vjetar koji je neprestano puhao
20. i ljude dizao, kao da su palmova stabla i{~upana,
21. i kakv e su bile kazna Moja i opomene Moje!
22. A Mi smo KurÂ'an u~inili dostupnim za u~enje napamet i pouku, pa ima li ikoga ko bi pouku primio?
23. I Semud u opomene nije vjerovao.
24. "Zar da slijedimo jednog od nas!" Â- govorili su. "Tada bismo, uistinu, bili u zabludi i bili bismo ludi.
25. Zar ba{ njemu, izme|u nas, da bude poslana Objava?! Ne, on je la`ljivac oholi!"
26. "Vrlo brzo }e oni saznati ko je la`ljivac oholi!"
27. Mi }emo poslati kamilu da bismo ih isku{ali, pa pri~ekaj ih i budi strpljiv.
28. I upozori ih da }e se voda izme|u njih i nje dijeliti, svakom obroku pristupi}e onaj ~iji je red!"

29. Ali oni pozva{e jednog od svojih, pa se on spremi i prekla je Â-
30. i kakve su bile kazna Moja i opomene Moje:
31. Mi poslasmo na njih jedan jedini krik, i oni postado{e poput zdrobljenog suhog li{a koje sakuplja onaj koji ima tor.
32. A Mi smo KurÂ'an u~inili dostupnim za pouku, pa ima li ikoga ko bi pouku primio?
33. I Lutov narod u opomene nije vjerovao.
34. Na njih vjetar, pun pijeska, poslasmo Â- samo ne na Lutovu porodicu, nju u svitanje spasismo,
35. iz milosti na{e. Eto, tako Mi nagra|ujemo one koji zahvaljuju.
36. A on im je bio prijetio silom Na{om, ali su oni u prijetnje sumnjali.
37. Oni su od njega goste njegove tra`ili, pa smo ih im oslijepili: "Iskusite kaznu Moju i prijetnje Moje!"
38. A rano izjutra sti`e ih kazna koju }e neprestano osje}ati.
39. "Iskusite kaznu Moju i prijetnje Moje!"
40. A Mi smo KurÂ'an u~inili dostupnim za u~enje napamet i pouku, pa ima li ikoga ko bi pouku primio?!
41. I faraonovim ljudima su opomene do{e,
42. ali oni poreko{e dva zna~enja Na{a, pa ih Mi kaznismo onako kako ka`njava Silni i Mo}ni.
43. Da li su nevjernici va{i imalo ja~i od njih, ili vi u knjigama nebeskim imate kakvu povelju?
44. Zar ovi da govore: "Mi smo skup nepobjedivi!"
45. Skup }e sigurno pora`en biti, a oni }e se u bijeg dati!
46. Me|utim, Smak svijeta im je rok, a Smak svijeta je u`asniji i gor~i.
47. Gre{nici }e sigurno stradati i u ognju biti
48. na Dan kada budu u vatru odvu~eni, s licima dolje okrenutim: "Iskusite vatru d`ehennemsku!"
49. Mi sve s mjerom stvaramo,
50. i nare|enje Na{e je samo jedna rije~, - sve bude u tren oka.
51. A Mi smo ve} sli~ne vama uni{tili, pa ima li koga ko bi pouku primio?!
52. I sve {to su uradili u listovima je,
53. i sve, i malo i veliko, u retke je stavljeno.
54. Oni koji su se Allaha bojali bi}e u d`ennetskim ba{~ama i pored rijeka
55. na mjestu u kome }e biti zadovoljni, kod Vladara Svemo}noga.

QURAN (BOSNIAN)

55 - Ar-Rahmān

1. Milostiv
2. poučava Kur'ānu,
3. stvara uvijek,
4. učini ga govoru,
5. Sunce i Mjesec utvrđenim putanjama plove,
6. i trava i drveće se pokorava,
7. a nebo je digao. I postavio je terazije
8. da ne prelazite granice u mjerenju Â-
9. i pravo mjerite i na teraziji ne zakidajte!
10. A Zemlju je za stvorenja razastro,
11. na njoj ima voća i palmi sa plodom u raznim vrstama
12. i čita sa lišćem i miomirisna cvijeća, -
13. pa, koju blagodat Gospodara svoga poredite!
14. On je uvijek od sušene ilovače, kao što je granarija, stvorio
15. a džinna od plamene vatre Â-
16. pa, koju blagodat Gospodara svoga poredite?! Â-
17. Gospodara dva istoka i dva zapada Â-
18. pa, koju blagodat Gospodara svoga poredite?!
19. Pustio je dva mora da se dodiruju,
20. između njih je pregrada i oni se ne miješaju Â-
21. pa, koju blagodat Gospodara svoga poredite?!
22. Iz njih se vadi biser i merdžan Â-
23. pa, koju blagodat Gospodara svoga poredite?!
24. Njegove su i planje koje se kao brda visoko po moru uzdižu, -
25. pa, koju blagodat Gospodara svoga poredite?!
26. Sve što je na Zemlji prolazno je,
27. ostaje samo Gospodar tvoj, Veličanstveni i Plemeniti, -
28. pa, koju blagodat Gospodara svoga poredite?!

29. Njemu se mole oni koji su na nebesima i na Zemlji; svakog ~asa On se zanima ne~im, -
30. pa, koju blagodat Gospodara svoga poričete?!
31. Polaga}ete Mi račun, o ljudi i d`innovi, -
32. pa, koju blagodat Gospodara svoga poričete?!
33. O dru`ine d`innova i ljudi, ako mo`ete da preko granica nebesa i Zemlje prođrete, prođrite, mo}i }ete prođrijeti jedino uz veliku mo}! Â-
34. pa, koju blagodat Gospodara svoga poričete?!
35. Na vas }e se ognjen plamen i rastopljeni mjed prolivati, i vi se ne}ete mo}i odbraniti, -
36. pa, koju blagodat Gospodara svoga poričete?!
37. A kad se nebo razdvoji i kao ucvrkan zejtin rumeno postane, -
38. pa, koju blagodat Gospodara svoga poričete?! -
39. tog Dana ljudi i d`innovi za grijehе svoje ne}e biti pitani,
40. pa, koju blagodat Gospodara svoga poričete?!
41. a grijeh{nici }e se po biljezima svojim poznati, pa }e za kike i noge {~epani biti, -
42. pa, koju blagodat Gospodara svoga poričete?!
43. "Evo, to je d`ehennem koji su gre{nici poricali!"
44. i izme|u vatre i ključale vode oni }e kru`iti, -
45. pa, koju blagodat Gospodara svoga poričete?!
46. A za onoga koji se stajanja pred Gospodarom svojim bojao, bi}e dva perivoja, -
47. pa, koju blagodat Gospodara svoga poričete?!
48. puna stabala granatih, -
49. pa, koju blagodat Gospodara svoga poričete?!
50. u kojima }e biti dva izvora koja }e te}i, -
51. pa, koju blagodat Gospodara svoga poričete?! -
52. u njima }e od svakog vo}a po dvije vrste biti, -
53. pa, koju blagodat Gospodara svoga poričete?!
54. Naslonjeni na posteljama ~ije }e postave od kadife biti, a plodovi u oba perivoja nadohvat ruke }e stajati, -
55. pa, koju blagodat Gospodara svoga poričete?!
56. U njima }e biti one koje preda se gledaju, one koje, prije njih, ni ~ovjek ni d`inn nije dodirnuo, -
57. pa, koju blagodat Gospodara svoga poričete?!
58. bi}e kao rubin i biser, -
59. pa, koju blagodat Gospodara svoga poričete?!
60. zar nagrada za dobro u~injeno djelo mo`e biti ne{to drugo do dobro?! Â-
61. pa, koju blagodat Gospodara svoga poričete?!

62. Osim ta dva, bi}e jo{ dvaneznatnija perivoja, -
63. pa, koju blagodat Gospodara svoga pori~ete?!
64. modrozeleni, -
65. pa, koju blagodat Gospodara svoga pori~ete?!
66. sa izvorima koji prskaju, u svakom, -
67. pa, koju blagodat Gospodara svoga pori~ete?!
68. u njima }e biti vo}a i palmi i {ipaka, -
69. pa, koju blagodat Gospodara svoga pori~ete?!
70. u njima }e biti ljepotica naravi divnih, -
71. pa, koju blagodat Gospodara svoga pori~ete?!
72. hurija u {atorima skrivenih, -
73. pa, koju blagodat Gospodara svoga pori~ete?!
74. koje prije njih ni ~ovjek ni d`inn nije dodirnuo, -
75. pa, koju blagodat Gospodara svoga pori~ete?!
76. Oni }e biti naslonjeni na uzglavlja zelena, prekrivena }ilimima ~arobnim i prekrasnim, -
77. pa, koju blagodat Gospodara svoga pori~ete?!
78. Neka je uzvi{eno ime Gospodara tvoga, Veli~anstvenog i Plemenitog!

QURAN (BOSNIAN)

56 - Al-Wāḥi'ah

1. Kada se Doga|aj dogodi, -
2. doga|anje njegovo niko ne}e poricati -,
3. neke }e poniziti, a neke uzvisiti;
4. kad se Zemlja jako potrese
5. i brda se u komadi}e zdrobe,
6. i postanu pra{ina razasuta,
7. vas }e tri vrste biti:
8. oni sre}ni Â- ko su sre}ni?!
9. i oni nesre}ni Â- ko su nesre}ni?!
10. i oni prvi Â- uvijek prvi!
11. Oni }e Allahu bliski biti
12. u d`ennetskim ba{~ama naslada, -
13. bi}e ih mnogo od naroda drevnih,
14. a malo od kasnijih -,
15. na divanima izvezenim,
16. jedni preme drugima na njima }e naslonjeni biti;
17. slu`i}e ih vje~no mladi mladi}i,
18. sa ~a{ama i ibricima i peharom punim pi}a iz izvora teku}egÂ-
19. od koga ih glava ne}e boljeti i zbog kojeg ne}e pamet izgubiti Â-
20. i vo}em koji }e sami birati,
21. i mesom pti~ijim kakvo budu `eljeli.
22. U njima }e biti i hurije o~iju krupnih,
23. sli~ne biseru u {koljkama skrivenom, -
24. kao nagrada za ono {to su ~inili.
25. U njima ne}e slu{ati prazne besjede ni govor gre{ni,
26. nego samo rije~i: "Mir, mir!Â'
27. A oni sre}ni Â- ko su sre}ni?!
28. bi}e me|u lotosovim drve}em bez bodlji,

29. i me|u bananama plodovima nanizanim
30. i u hladovini prostranoj,
31. pored vode teku}e
32. i usred vo}a svakovrsnog
33. kojeg }e uvijek imati i koje ne}e zabranjeno biti,
34. i na posteljama uzdignutim.
35. Stvaranjem novim Mi }emo hurije stvoriti
36. i djevicama ih u~initi
37. milim mu`evima njihovim, i godima istih
38. za one sre}ne; -
39. bi}e ih mnogo od naroda drevnih,
40. a mnogo i od kasnijih.
41. A oni nesre}ni Â- ko su nesre}ni?!
42. Oni }e biti u vatri u`arenoj i vodi klju~alnoj
43. i u sjeni dima ~a|avog,
44. u kojoj ne}e biti svje`ine ni ikakve dobrine.
45. Oni su prije toga rasko{nim `ivotom `ivjeli
46. i uporno te{ke grijehe ~inili
47. i govorili; "Zar kada umremo i zemlje i kosti postanemo Â- zar }emo zbilja biti o`ivljeni,
48. zar i drevni na{i preci?"
49. Reci: "I drevni i kasniji,
50. u odre|eno vrijeme, jednog odre|enog dana bi}e sakupljeni,
51. i tada }ete vi, o zabludjeli, koji pori~ete o`ivljenje,
52. sigurno s drveta zakkum jesti,
53. i njime }ete trbuhe puniti,
54. pa zatim na to klju~alu vodu piti,
55. poput kamila koje ne mogu `e|ugasiti;
56. to }e na onom svijetu biti go{ćenje njihovo!
57. Mi vas stvaramo Â- pa za{to ne povjerujete?
58. Ka`ite vi Meni: da li sjemenu koje ubacujete
59. vi oblik dajete ili Mi to ~inimo?
60. Mi odre|ujemo kada }e ko od vas umrijeti, i niko nas ne mo`e sprije~iti
61. da likove va{e izmjenimo i da vas iznova u likovima koje vi ne poznajete stvorimo.

62. Poznato vam je kako ste prvi put stvoreni, pa zašto se ne urazumite?
63. Ka'ite vi Meni: šta biva sa onim što posijete?
64. Da li mu vi dajete snagu da niče, ili to Mi činimo?
65. Ako hoćemo mo'emo ga u suho rastinje pretvoriti, pa biste se snebivali;
66. "Mi smo, doista, oštećeni,
67. čak smo svega lišeni!"
68. Ka'ite vi Meni: vodu koju pijete Ć-
69. da li je vi ili Mi iz oblaka spuštamo?
70. Ako elimo, mo'emo da je slanom učinimo Ć- pa zašto niste zahvalni?
71. Ka'ite vi Meni: vatru koju palite Ć-
72. da li drvo za nju vi ili Mi stvaramo?
73. Mi činimo da ona podsjeća i da bude korisna onima koji konače;
74. zato hvali Gospodara svoga Velikog!
75. I kunem se časom kad se zvijezde gube, -
76. a to je, da znate, zakletva velika -,
77. on je, zaista, Kur'an plemeniti
78. u Knjizi briljivo čuvanoj Ć-
79. dodirnuti ga smiju samo oni koji su čisti -,
80. on je Objava od Gospodara svjetova.
81. Pa, kako ovaj govor omalovašavate
82. i umjesto zahvalnosti što vam je hrana darovana Ć- vi u njega ne vjerujete?
83. a zašto vi kad duša do grle dopre,
84. i kad vi budete tada gledali, -
85. a Mi smo mu bliži od vas, ali vi ne vidite -,
86. zašto je onda kad niste u tujoj vlasti
87. ne povratite, ako istinu govorite?
88. I ako bude jedan od onih koji su Allahu bliski Ć-
89. udobnost i opskrba lijepa i divneta blagodat njemu!
90. A ako bude jedan od onih koji su srećni, -
91. pa, pozdrav tebi od onih koji su srećni!
92. A ako bude jedan od onih koji su poricali i u zabludi ostali,
93. pa, ključalom vodom biće ugođen
94. i u ognju prženjem.

95. Sama je istina, zbilja, sve ovo, -

96. zato hvali ime Gospodara svoga Veličanstvenog!

QURAN (BOSNIAN)

57 - Al-Hadžd

1. Allaha hvali sve {to je na nebesima i na Zemlji, i On je Silni i Mudri.
2. Njegova je vlast na nebesima i na Zemlji; On `ivot i smrt daje, i On sve mo`e.
3. On je Prvi i Posljednji, i Vidljivi i Nevidljivi; i On zna sve!
4. U {est vremenskih razdoblja On je nebesa i Zemlju stvorio, i onda svemirom zavladao; On zna {ta u zemlju ulazi i {ta iz nje izlazi i {ta s neba silazi i {ta se prema njemu di`e, on je s vama gdje god bili, i sve {to radite Allah vidi.
5. Njegova je vlast na nebesima i na Zemlji, i Allahu }e se sve vratiti!
6. On uvodi no} u dan i dan u no}, i On zna sva~ije misli.
7. Vjerujte u Allaha i Poslanika Njegova i udjeljujte iz onoga {to vam On stavlja na raspolaganje, jer one od vas koji budu vjerovali i udjeljivali ~eka nagrada velika.
8. [ta vam je pa ne vjerujete u Allaha? Poslanik vas zove da vjerujete u Gospodara svoga Â- a On je od vas ve} zavjet uzeo Â- ako `elite da budete vjernici.
9. On robu Svome objavljuje jasne ajete da bi vas iz tmina na svjetlo izveo Â- a Allah je, uistinu, prema vama dobar i milostiv.
10. I {ta vam je pa odbijate da tro{ite na Allahovu putu kada }e Allah nebesa i Zemlju naslijediti? Nisu jednaki me|u vama koji su davali priloge prije pobjede i li~no se borili Â- oni su na vi{em stupnju od onih koji su poslije davali priloge i li~no se borili, a Allah svima obe}ava nagradu najljep{u; - Allah dobro zna ono {to radite.
11. Ko }e Allahu drage volje zajam dati da bi mu ga On mnogostruko vratio, a uz to i nagradu plemenitu dobio
12. na Dan kada bude{ vidio kako se pred vjernicima i vjericama, i s desne strane njihove, svjetlo njihovo bude kretalo: "Blago vama danas: d`ennetske ba{~e kroz koje teku rijeke u kojima }ete vje~no boraviti Â- to je veliki uspjeh!"
13. na Dan kada }e licemjeri i licemjerke vjernicima govoriti: "Pri~ekajte nas da se svjetlom va{im poslu`imo!" Â- "Vratite se natrag, pa drugo svjetlo potra`ite!" Â- re}i }e se. I izme|u njih }e se pregrada postaviti koja }e vrata imati; unutar nje bi}e milost, a izvan nje patnja.
14. "Zar nismo s vama bili?" Â- doziva}e ih. Â- "Jeste" Â- odgovara}e -, "ali ste se pritvorno{u upropastili, i i{~ekivali ste, i sumnjali ste, i puste `elje su vas zavaravale, dok nije do{la Allahova odredba, a {ejtan vas je o Allahu obmanuo.
15. Nikakva otkupnina se danas od vas ne}e primiti, a ni od onih koji nisu vjerovali; vatra }e biti prebivali{te va{e, ona ba{ vama odgovara, a u`asno je ona boravi{te!Â'
16. Zar nije vrijeme da se vjernicima srca smek{aju kad se Allah i Istina koja se objavljuje spomene, i da oni ne budu kao oni kojima je jo{ davno data Knjiga, pa su srca njihova, zato {to je proteklo mnogo vremena, postala nemilosrdna, i mnogi od njih su nevjernici.
17. Znajte da Allah daje `ivot ve} mrtvoj zemlji! Mi vam obja{njavamo dokaze da biste razumjeli.
18. Onima koji milostinju budu udjeljivali i onima koje je budu udjeljivale, i koji drage volje Allahu budu zajam davali Â- mnogostruko }e se vratiti i njih ~eka nagrada plemenita.
19. Oni koji u Allaha i poslanike Njegove budu vjerovali ima}e u Gospodara svoga stepen pravednika i mu~enika i dobi}e nagradu kao i oni i svjetlo kao i oni; a oni koji ne budu vjerovali i dokaze Na{e budu poricali bi}e stanovnici u vatri.

20. Znajte da život na ovom svijetu nije ništa drugo do igra, i razonoda, i uljepšavanje, i međusobno hvalisanje i nadmetanje imecima i brojem djece! Primjer za to je biljevo koji rast poslije kiše odučevljava nevjernike, ono zatim buja, ali ga poslije vidi po utjela, da bi se na kraju skrilo. A na onom svijetu je teška patnja i Allahov oprost i zadovoljstvo; život na ovom svijetu je samo varljivo naslađivanje.

21. Nedmežite se da u Gospodara svoga zaslužite oprost i d'ennet, prostran koliko su nebo i Zemlja prostrani, i pripremljen za one koji u Allaha i poslanike Njegove vjeruju. To je Allahova blagodat koju će dati onome kome On hoće; a u Allaha je blagodat velika.

22. Nema nevolje koja zadesi Zemlju i vas, a koja nije, prije nego što je damo, zapisana u Knjizi, - to je Allahu, uistinu, lahko.

23. da ne biste tugovali za onim što vam je promaklo, a i da se ne biste previše radovali onome što vam On daje. Allah ne voli nikakve razmetljivce, hvalisavce,

24. koji krtare i od ljudi krtost traže. A onaj ko neće da udjeljuje pa, Allah je, uistinu, nezavisan i dostojan hvale.

25. Mi smo izaslanike na s jasnim dokazima slali i po njima knjige i terazije objavljivali, da bi ljudi pravedno postupali, - a gvođe smo stvorili, u kome je velika snaga i koje ljudima koristi -, i da bi Allah ukazao na one koji pomažu vjeru Njegovu i poslanike Njegove kad Ga ne vide. Allah je, uistinu, moćan i silan.

26. Mi smo Nuha i Ibrahima poslali i nekima od potomaka njihovih vjerovjesništvo i objavu dali; neki od potomaka njihovih su na pravom putu, a mnogi od njih su nevjernici.

27. Zatim smo, poslije njih, jednog za drugim na e poslanike slali, dok nismo Isaa, sina Merjemina, poslali, kojem smo Ind'il dali, a u srca sljedbenika njegovih smo blagost i samilost ulili, dok su monaštvo oni sami, kao novotariju, uveli. Mi im ga nismo propisali u elji da steknu Allahovo zadovoljstvo; ali, oni o njemu ne vode brigu onako kako bi trebalo, pa ćemo one među njima koji budu ispravno vjerovali nagraditi, a mnogi od njih su navjernici.

28. O vi koji vjerujete, - Allaha se bojte i u Poslanika Njegova vjerujte, On će vam dvostruku milost Svoju darovati, i daće vam svjetlo pomoću kog ćete i, i oprostiće vam. jer Allah praćta, i samilostan je.

29. i neka sljedbenici Knjige znaju da oni nikakvu Allahovu blagodat neće dobiti, jer je blagodat samo u Allahovoj ruci. daje je onome kome On hoće; a u Allaha je blagodat najveća.

QURAN (BOSNIAN)

58 - Al-Mujāḍilah

1. Allah je ~uo rije~i one koja se s tobom o mu`u svome raspravljala i Allahu se jadala Â- a Allah ~uje razgovor va{ me|usobni, jer Allah, uistinu, sve ~uje i sve vidi.
2. Oni od vas koji `enama svojim reknu da im nisu vi{e dopu{tjene, kao {to im nisu dopu{tjene majke njihove, - a one nisu majke njihove, majke njihove su samo one koje su ih rodile -, oni, zaista, govore ru`ne rije~i i neistinu Â- a Allah sigurno bri{e grijehe i pra{ta.
3. Oni koji `enama svojim reknu da im nisu dopu{tjene, kao {to im nisu dopu{tjene majke njihove, a onda odlu~e da s njima nastave da `ive, du`ni su, prije nego {to jedni drugo dodirnu, da jednog roba ropstva oslobode. To vame se nare|uje, - a allah dobro zna ono {to vi radite.
4. Onaj koji ne na|e, du`an je da dva mjeseca posti uzastopce prije nego jedno drugo dodirne. A onaj ko ne mo`e, du`an je da {ezdeset siromaha nahrani, zato da biste potvrdili da u Allaha i Poslanika Njegova vjerujete Â- to su vam Allahovi propisi. A nevjernike ~eka patnja nesnosna.
5. Oni koji su neposlu{ni Allahu i Poslaniku Njegovu bi}e osramo}eni, kao {to su bili osramo}eni i oni prije njih. Mi objavljujemo jasne dokaze, a nevjernike ~eka sramna patnja
6. na Dan kada ih Allah sve o`ivi, pa ih obavjesti o onom {ta su radili; Allah je o tome ra~un sveo, a oni su to zaboravili Â- Allah je svemu svjedok.
7. Zar ne zna{ da Allah zna {to je na nebesima i {to je na Zemlji? Nema tajnih razgovora me|u trojicom, a da On nije ~etvrti, niti me|u petoricom a da On nije {esti, ni kad ih je manje ni kad ih je vi{e, a da On nije s njima gdje god oni bili; On }e ih na Sudnjem danu obavjestiti o onome {to su radili, jer Allah sve dobro zna.
8. Zar ne vidi{ one kojima je zabranjeno da se sa{aptavaju kako se vra}aju onome {to im je zabranjeno i sa{aptavaju se o grijehu i neprijateljstvu i neposlu{nosti prema Poslaniku. A kad ti dolaze, pozdravljaju te onako kako te Allah nikad nije pozdravio, i me|u sobom govore: "Trebalo bi da nas Allah ve} jednom kazni za ono {to govorimo!" Â- Dovoljan }e im biti d`ehennem! U njemu }e gorjeti, a grozno je on prebivali{te!
9. O vjernici, kada me|u sobom tajno razgovarate, ne razgovarajte o grijehu i neprijateljstvu i neposlu{nosti prema Poslaniku, ve} razgovarajte o dobro~instvu i ~estitosti, i bojte se Allaha pred kojim }e te sakupljeni biti.
10. Sa{aptavanje je posao {ejtanski, da bi u brigu bacio vjernike, mada to ne mo`e njima nimalo nauditi, osim ako to Allah dopusti. A vjernici neka se samo u Allaha pouzdaju!
11. O vjernici, kad vam se ka`e: "Na~inite mjesta drugima tamo gdje se sjedi" Â- vi na~inite, pa i vama }e Allah mjesto na~initi; a kad vam se rekne: "Dignite se" Â- vi se dignite, i Allah }e na visoke stepene uzdignuti one me|u vama koji vjeruju i kojima je dato znanje. Â- A Allah dobro zna ono {to radite.
12. O vjernici, kada ho}ete da se s Poslanikom posavjetujete, prije savjetovanja milostinju udijelite. To je za vas bolje i ~istije. A ako nemate Â- pa, Allah, zaista, pra{ta i samilostan je.
13. Zar vas je strah da prije savjetovanja svoga milostinju udjelite? A ako ne udjelite i Allah vam oprost, onda molitvu obavljajte i zekat dajte i Allaha i Poslanika Njegova slu{ajte! Allah dobro zna ono {to vi radite.
14. Zar ne vidi{ one koji prijateljuju s ljudima na koje se Allah rasrdio? oni nisu ni va{i ni njihovi, a jo{ se svjesno krivo zaklinju.
15. Allah je njima pripremio te{ku patnju, jer je, zaista, ru`no ono {to rade:

16. zaklanjaju se iza zakletvi svojih, pa odvrćuaju od Allahova puta; njih čeka sramna kazna.

17. Ni bogatstva njihova ni djeca njihova im nimalo neće pomoći kod Allaha, oni će biti stanovnici u vatri, u njoj će vječno boraviti.

18. Na Dan u koji ih Allah sve oći oni će se Njemu zaklinjati, kao što se vama zaklinju, misleći da će im to nešto koristiti. Oni su, doista, pravi laćljivci!

19. Njima je ovladao ćejtan i učinio da zaborave na Allaha. Oni su na ćejtanovoj strani, a oni na ćejtanovoj strani će sigurno nastradati.

20. Oni koji se suprostavljaju Allahu i Poslaniku Njegovu biće, sigurno, najgore ponićeni.

21. Allah je zapisao: "Ja i poslanici Moji sigurno ćemo pobijediti!" Ā– Allah je, zaista, moćan i silan.

22. Ne treba da ljudi koji u Allaha i u onaj svijet vjeruju budu u ljubavi sa onima koji se Allahu i Poslaniku Njegovu suprostavljaju, makar im oni bili oćevi njihovi, ili braća njihova, ili roćaci njihovi. Njima je On u srca njihova vjerovanje usadio i svjetlom Svojim ih osnaćio, i On će ih uvesti u dćennetske baćve kroz koje će rijeke teći, da u njima vječno ostanu. Allah je njima zadovoljan, a i oni će biti zadovoljni Njime. Oni su na Allahovoj strani, a oni na Allahovoj strani će sigurno uspjeti.

QURAN (BOSNIAN)

59 - Al-Hashr

1. Allaha hvali sve {to je na nebesima i {to je na Zemlji. On je Silni i Mudri!
2. On je prilikom prvog progonstva iz domova njihovih protjerao one sljedbenike Knjige koji nisu vjerovali. Vi niste mislili da }e oti}i, a oni su mislili da }e ih utvrde njihove od Allahove kazne odbraniti, ali im je Allahova kazna do{la odakle se nisu nadali i On je u srca njihova strah ulio; vlastitim rukama i rukama vjernika svoje domove su ru{ili. Zato uzmite iz toga pouku, o vi koji ste obdareni!
3. Da nije bio ve} odredio da }e biti protjerani, Allah bi ih jo{ na ovom svijetu kaznio; ali, njih na onom svijetu ~eka patnja u ognju
4. zato {to su se Allahu i Poslaniku Njegovu suprostavljali; a onoga ko se Allahu suprostavi Allah }e, zaista, strahovito kazniti.
5. To {to ste neke palme posjekli ili ih da uspravno stoje ostavili Â- Allahovom voljom ste u~inili, i zato da On nevjernike ponizi.
6. A vi niste kasom tjerali ni konje ni kamile radi onoga {to je Allah od njih, kao plijen, darovao Polaniku Svome, nego, Allah prepu{ta vlast poslanicima Svojim nad onima nad kojima On ho}e; Allah sve mo`e.
7. Plijen od stanovnika sela i gradova koji Allah Poslaniku Svome daruje pripada: Allahu i Poslaniku njegovu, i bli`njim njegovim, i siro~adi, i siromasima, i putnicima-namjernicima Â- da ne bi prelazilo iz ruku u ruke bogata{a va{ih; ono {to vam Poslanik kao nagradu da to uzmite, a ono {to vam zabrani ostavite; i bojte se Allaha jer Allah, zaista, strahovito ka`njava -,
8. i siroma{nim muhad`irima koji su iz rodnog kraja svoga protjerani i imovine svoje li{eni, koji `ele da Allahovu milost i naklonost steknu, i Allaha i Poslanika Njegova pomognu, - to su, zaista, pravi vjernici -,
9. i onima koji su Medinu za `ivljenje izabrali i domom prave vjere jo{ prije njih je u~inili; oni vole one koji im se doseljavaju i u grudima svojim nikakvu tegobu, zato {to im se daje, ne osje}aju, i vi{e vole njima nego sebi, mada im je i samima potrebno. A oni koji se u~uvaju lakomosti, oni }e sigurno uspjeti.
10. Oni koji poslije njih dolaze Â- govore: "Gospodaru na{, oprosti nama o bra}i na{oj koja su nas u vjeri pretekla i ne dopusti da u srcima na{im bude imalo zlobe prema vjernicima; Gospodaru na{, ti si, zaista, dobar i milostiv!"
11. Zar ne vidi{ kako licemjери govore svojim prijateljima, sljedbenicima Knjige koji ne vjeruju: "Ako budete protjerani, mi }emo sigurno s vama po}i i kad se bude ticalo vas, nikada se nikome ne}emo pokoriti; a ako budete napadnuti, sigurno }emo vam u pomo} prite}i" Â- a Allah je svjedok da su oni, zaista, la{ci:
12. ako bi bili protjerani, oni ne bi s njima po{li; ako bi bili napadnuti, oni im ne bi u pomo} pritekli; a ako bi im u pomo} pritekli, sigurno bi pobjegli, i oni bi bez pomo}i ostali.
13. Oni se vi{e boje vas nego Allaha, zato {to su oni ljudi nerazumni.
14. Samo u utvr|enim gradovima ili iza zidina, oni se protiv vas smiju skupno boriti. Oni su junaci u me|usobnim borbama. Ti misli{ da su oni slo`ni, me|utim srca su njihova razjedinjena, zato {to su oni ljudi koji nemaju pameti.
15. Sli~ni su onima koji su, tu nedavno, svu pogubnost postupaka svojih iskusili Â- njih ~eka nesnosna patnja;
16. sli~ni su {ejtanu kad ka`u ~ovjeku: "Budi nevjernik!" Â- pa kad on postane nevjernik, on onda rekne: "Ti se mene vi{e ne ti~e{, ja se, zaista, Allaha, Gospodara svjetova, bojim!"
17. Obojicu ih na kraju ~eka vatra, u kojoj }e vje~no boraviti, a to }e biti kazna za sve nevjernike.
18. O vjernici, Allaha se bojte, i neka svaki ~ovjek gleda {ta je za sutra pripremio i Allaha se bojte jer On dobro zna {ta radite.

19. I ne budite kao oni koji su zaboravili Allaha, pa je On učinio da sami sebe zaborave; to su pravi grešnici.

20. Nisu jednaki stanovnici d`ehennema i stanovnici d`enneta; stanovnici d`enneta }e ono {to `ele posti}i.

21. Da ovaj Kur`an kakvom brdu objavimo, ti bi vidio kako je strahopo{tovanja puno i kako bi se od straha pred Allahom raspalo. Takve primjere navodimo ljudima da bi razmislili.

22. On je Allah Â- nema drugog boga osim Njega -, On je poznavalac nevidljivog i vidljivog svijeta, On je Milostivi, Samilosni!

23. On je Allah Â- nema drugog boga osim Njega, Vladar, Sveti, Onaj koji je bez nedostataka, Onaj koji svakoga obezbje|uje, Onaj koji nad svi bdi, Silni, Uzvi{eni, Gordi. Hvaljen neka je Allah, On je vrlo visoko iznad onih koje smatraju Njemu ravnim!

24. On je Allah, Tvorac, Onaj koji iz ni~ega stvara, Onaj koji svemu daje oblik, On ima najljep{a imena. Njega hvale oni na nebesima i na Zemlji, On je Silni i Mudri.

QURAN (BOSNIAN)

60 - Al-Mumtahinah

1. O vjernici, ako ste pošli da se na putu Mome borite i da naklonost Moju steknete, s Mojim i svojim neprijateljima ne prijeteljujte i ljubav im ne poklanjajte. Oni poriču Istinu koja vam dolazi i izgone Poslanika i vas samo zato što u Allaha, Gospodara vašeg, vjerujete. Vi im krišom ljubav poklanjate, a Ja znam i ono što tajite i ono što javno činite. Onaj od vas koji to bude činio s pravog puta je skrenuo.
2. Ako vas se oni domognu, biće neprijatelji vaš i pružiće prema vama, u zloj namjeri, ruke svoje i jezičine svoje, i jedva će dočekati da postanete nevjernici.
3. Ni rodbina vaš a ni djeca vaš a neće vam biti od koristi, na Sudnjem danu. On će vas razdvojiti; - a Allah dobro vidi ono što radite.
4. Divan uzor za vas je Ibrahim i oni koji su uz njega bili kada su narodu svome rekli: "Mi s vama nemamo ništa, a ni sa onima kojima se, umjesto Allahu, klanjate; mi vas se odričemo, i neprijateljstvo i mržnja će između nas ostati sve dok ne budete u Allaha, Njega jedinog, vjerovali!", - ali nisu riječi Ibrahimove ocu svome; "Ja će se moliti da ti oprosti, ali te ne mogu od Allaha odbraniti." Oni Gospodaru naš, u Tebe se uzdamo i Tebi se obračamo i Tebi ćemo se vratiti.
5. Ne dopusti, Gospodaru naš, da nas nevjernicima staviš u iskušenje i oprosti nam, Gospodaru naš! Ti si, zaista, Silni i Mudri.
6. Oni su vama divan uzor. Oni su oni koji čele Allaha i onaj svijet. a onaj koji leđa okrene. Oni su, Allah, zaista, nije ni o kome ovisan i On je jedini hvale dostojan!
7. Allah će sigurno uspostaviti ljubav između vas i onih s kojima ste u zavadi; Allah je svemoćan; Allah mnogo prašta i On je samilostan.
8. Allah vam ne zabranjuje da činite dobro i da budete pravedni prema onima koji ne ratuju protiv vas zbog vjere i koji vas iz zavišaja vašeg ne izgone. Allah, zaista, voli one koji su pravičnici. Allah
9. ali vam zabranjuje da prijateljujete sa onima koji ratuju protiv vas zbog vjere i koji vas iz zavišaja vašeg izgone i koji pomažu da budete prognani. Oni koji s njima prijateljuju sami sabi čine nepravdu.
10. O vjernici, kada vam vjernice kao muhadirke dođu, ispitajte ih, - a Allah dobro zna kakvo je vjerovanje njihovo -, pa ako se uvjerite da su vjernice onda ih ne vraćajte nevjernicima: one njima nisu dopuštene, niti su oni njima dopušteni; a njima podajte ono što su potrožili. Nije vam grijeh da se njima čenite kad im vjenčane darove njihove date. U braku mnogobrojke ne zadržavajte! Tražite ono što ste potrožili, a neka i oni traže ono što su potrožili! To je Allahov sud, On sudi među vama. Allah a Allah sve zna i mudar je.
11. A ako neka od čena vaših nevjernicima umakne, i ako vi poslije u borbu s njima stupite, onda onima čije su čene umakle Allah vjenčane darove koje su im dali namirite. I bojte se Allaha, u koga vjerujete!
12. O vjerovjesnice, kada ti dođu vjernice da ti polože prisegu: da neće Allahu nikoga ravnim smatrati, i da neće krasti, i da neće bludničiti, i da neće djecu svoju ubijati, i da neće mučevima tuđu djecu podmetati i da neće ni u čemu što je dobro poslušnost odricati, - ti prisegu njihovu prihvati i moli Allaha da im oprosti; Allah, zaista, mnogo prašta, i On je milostiv.
13. O vjernici, ne prijateljujte s ljudima koji su protiv sebe Allahovu srdžbu izazvali; oni su izgubili nadu da će bilo kakvu nagradu na ovom svijetu imati, isto kao što su izgubili nadu nevjernici da će se njihovi umrli čivi vratiti.

QURAN (BOSNIAN)

61 - As-Saff

1. Allaha hvali ono što je na nebesima i ono što je na Zemlji, On je Silni i Mudri!
2. O vjernici, zašto jedno govorite a drugo radite?
3. O, kako je Allahu mrsko kada govorite riječi koje djela ne prate!
4. Allah voli one koji se na Njegovu putu bore u redovima kao da su bedem čvrsti.
5. Kada Musa reče narodu svome: "O narode moj, zašto me mučite, a dobro znate da sam ja Allahov poslanik vama! i kad oni skrenuće u stranu, - Allah učini da i srca njihova u stranu skrenu - a Allah neće ukazati na pravi put narodu koji je ogrezao u grijehu.
6. A kada Isa, sin Merjemin, reče: "O sinovi Israilovi, ja sam vam Allahov poslanik da vam potvrdim prije mene objavljeni Tevrat i da vam donesem radosnu vijest o poslaniku čije je ime Ahmed, koji će poslije mene doći" i kad im je on donio jasne dokaze, oni rekoše: "Ovo je prava vrad`bina!"
7. A ima li nepravednijeg od onoga koji o Allahu la`i i iznosi dok se u pravu vjeru poziva? - A Allah neće ukazati na pravi put narodu koji nepravdu čini.
8. Oni `ele da utru Allahovo svjetlo ustima svojim, a Allah će učiniti da svjetla Njegova uvijek bude, makar krivo bilo nevjernicima.
9. On po Poslaniku Svome šalje uputstvo i vjeru istinitu da bi je uzdigao iznad svih vjera, makar ne bilo pravo mnogobrojcima.
10. O vjernici, hoćete li da vam uka`em na trgovinu, ona će vas spasiti patnje nesnosne:
11. u Allaha i Poslanika Njegova vjerujte i imecima svojim i `ivotima svojim na Allahovu putu se borite - to vam je, da znate, bolje -,
12. On će vam grijeha vaših oprostiti i u džennetske bačve vas, kroz koje će rijeke teći, uvesti, i u divne dvorove u edenskim vrtovima; - to će biti uspjeh veliki -,
13. a da će vam i drugu blagodat koju jedva čekate; Allahovu pomoć i skorbu pobjedu! Zato obraduj radosnom vijeću vjernike!
14. O vjernici, pomozite Allahovu vjeru, kao što su učenci rekli: "Mi ćemo pomoći Allahovu vjeru!" - kad ih je Isa, sin Merjemin, upitao: "Hoćete li me pomoći Allaha radi?" I neki od sinova Israilovih su povjerovali, a drugi nisu, pa smo Mi one koji su povjerovali - protiv neprijatelja njihova pomogli, i oni su pobijedili.

QURAN (BOSNIAN)

62 - Al-Jumu'ah

1. Ono što je na nebesima i ono što je na Zemlji hvali Allaha, Vladara, Svetoga, Silnoga, Mudroga!
2. On je nukima poslao Poslanika, jednog između njih, da im ajete Njegove kazuje i da ih ovisiti i da ih Knjizi i mudrosti nauči, jer su prije bili u ovisitoj zabludi,
3. i drugima koji im se još nisu priključili. Allah je Silni i Mudri.
4. To je Allahova milost koju On daje onome kome hoće. Allah je milost velika.
5. Oni kojima je naređeno da prema Tevratu postupaju, pa ne postupaju, slični su magarcu koji knjige nosi. O kako su loši oni koji poriču Allahove ajete! Allah ne može ukazati na pravi put narodu koji ne može da vjeruje.
6. Reci: "O Jevreji, ako tvrdite da ste vi od ljudi jedini Allahovi miljenici, onda smrt pođelite, ako istinu govorite."
7. A zbog onoga što ruke njihove čine ne može je nikad pođeti, Allah dobro zna nevjernike.
8. Reci: "Smrt od koje bjeđete zaista je vas stiši. Zatim je te Onome koji poznaje nevidljivi i vidljivi svijet vrađeni biti i On je vas o onome što ste radili obavijestiti."
9. O vjernici, kada se u petak na molitvu pozove, kupoprodaju ostavite i pođite da molitvu obavite; to vam je bolje, neka znate!
10. A kad se molitva obavi, onda se po zemlji razidite i Allahovu blagodat trađite i Allaha mnogo spominjite, da biste postigli štoelite.
11. Ali kad oni kakvu robu trgovačku ili veselje ugledaju, pohrle mu i tebe ostave sama da stoji. Reci: "Ono što je u Allaha bolje je i od veselja i od trgovine." Allah najbolju opskrbu daje.

QURAN (BOSNIAN)

63 - Al-Munafiq

1. Kad ti licemjeri dolaze, oni govore: "Mi tvrdimo da si ti, zaista, Allahov poslanik!" Â- I Allah zna da si ti, zaista, Njegovo poslanik, a Allah tvrdi i da su licemjeri pravi lažci.
2. Oni se iza zakletvi svojih zaklanjaju, pa od Allahova puta odvraćaju. Ru`no je, doista, kako postupaju:
3. To je zato što su vjernici bili, pa nevjernici postali, i onda su im srca zapećena, pa ne shvaćaju.
4. Kad ih pogledaš, njihov izgled te ušijuje; a kad progovore, ti slušaš riječi njihove, - meću tim, oni su kao uplji naslonjeni balvani, i misle da je svaki povik protiv njih. Oni su pravi neprijatelji, pa ih se priuvaj! Allah ih ubio, kuda se odmeću?!
5. A kad im se rekne: "Dođite, Allahov Poslanik će moliti da vam se oprost", - oni glavama svojim tresu i vidi ih kako nadmeno odbijaju.
6. Isto im je Â- molio ti oprosta za njih ili ne molio, Allah im, zaista, neće oprostiti, Allah, doista, narodu nevjernikom neće na pravi put ukazati.
7. Oni govore: "Ne udjeljujte ništa onima koji su uz Allahova Poslanika, da bi ga napustili!" A blaga nebesa i Zemlje su Allahova, ali licemjeri neće da shvate.
8. Oni govore: "Ako se vratimo u Medinu, sigurno će jači istjerati iz nje slabijeg!" A snaga je u Allaha i Poslanika Njegova i u vjernika, ali licemjeri neće da znaju.
9. O vjernici, neka vas imanja vaš a i djeca vaš a ne zabave od sjećanja na Allaha. A oni koji to učine, biće izgubljeni.
10. I od onoga čime vas Mi opskrbljujemo udjeljujte prije nego nekom od vas smrt dođe, pa da onda rekne: "Gospodaru moj, da me još samo kratko vrijeme zadržim, pa da milostinju udjeljujem i da dobar budem!"
11. Allah sigurno neće ostaviti u životu nikoga kome smrtni čas njegov dođe; a Allah dobro zna ono što vi radite.

QURAN (BOSNIAN)

64 - At-Tabagun

1. Ono {to je na nebesima i ono {to je na Zemlji hvali Allaha, Njemu – vlast i Njemu – pohvala; On sve mo`e!
2. On vas stvara, pa ste ili nevjernici ili vjernici. Sve {to vi radite Allah dobro vidi.
3. On je nebesa i Zemlju mudro stvorio, i On vam obli~je daje, i likove va{e ~ini lijepim, i Njemu }e se sve vratiti.
4. On zna {ta na nebesima i na Zemlji postoji i zna {ta krijete i {ta pokazujete; Allah zna sva~ije misli.
5. Zar do vas nije doprla vijest o onima koji jo{ davno nisu vjerovali, pa su kobnost svoga iskusili - a jo{ ih i patnja nesnosna ~eka -
6. zato {to su govorili kada su im poslanici njihovi jasne dokaze donosili: "Zar da nas ljudi upu}uju?" I nisu vjerovali i glave su okretali; a Allahu niko nije potreban, Allah nije ni o kome ovisan, On je jedini hvale dostojan!
7. Nevjernici tvrde da ne}e biti o`ivljeni. Reci: "Ho}ete, Gospodara mi moga, sigurno }e te biti o`ivljeni, pa o onome {ta ste radili, doista, biti obavje{teni!" – a to je Allahu lahko -,
8. zato vjerujte u Allaha i Poslanika Njegova i u svjetlo koje objavljujemo, Allah dobro zna ono {to vi radite.
9. A onoga dana kada vas On na onom svijetu sakupi, to }e biti dan kada }e vam biti jasno da ste sami sebe obmanuli. I On }e pre}i preko r{avijih postupaka onoga ko je u Allaha vjerovao i dobra djela ~inio, i uv{ }e ga u d`ennetske ba{~e kroz koje }e rijeke te}i; u njima }e vje~no i zauvijek boraviti. To }e uspjeh veliki biti!
10. A oni koji nisu vjerovali i koji su ajete na{e poricali – bi}e stanovnici u vatri; u njoj }e vje~no ostati, a to }e u`asna sudbina biti!
11. Nikakva nevolja se bez Allahove volje ne dogodi, a On }e srce onoga koji u Allaha vjeruje uputiti – Allah sve dobro zna.
12. I pokoravajte se Allahu i Poslaniku Njegovu; a ako le}a okrenete, pa – Poslanik Na{ je jedino du`an da jasno objavljuje.
13. Samo je Allah Bog! i neka se vjernici samo u Allaha pouzdaju!
14. O vjernici, i me}u `enama va{im i djecom va{om, doista, imate neprijatelja, pa ih se pri~uvajte! A ako preko toga pre}ete i opravdanje prihvatite i oprostite, pa – i Allah pra{ta i samilostan je.
15. Imanja va{a i djeca va{a su samo isku{enje, a u Allaha je nagrada velika;
16. zato se Allaha bojte koliko god mo`ete, i slu{ajte i pokoravajte se i milostinju udjeljujte – za svoje dobro. A oni koji budu sa~uvani gramzljivosti, bi}e ti koji }e uspjeti.
17. Ako Allahu drage volje zajam date, On }e vam ga mnogostruko vratiti i oprosti}e vam, jer Allah je blgodaran i blag.
18. Poznavalac je nevidljivog i vidljivog svijeta, Silni i Mudri.

QURAN (BOSNIAN)

65 - At-Talâq

1. O vjerovjesni~e, kada htjednete `ene da pustite, vi ih u vrijeme kada su ~iste pustite, a onda vrijeme koje treba da pro|e brojte i Allaha, Gospodara svoga, bojte se. Ne tjerajte ih iz stanova njihovih, - a ni one neka ne izlaze -, osim ako o~ito sramno djelo u~ine. To su Allahovi propisi. Onaj koji Allahove propise kr{i Â- sam sebi nepravdu ~ini. Ti ne zna{i, Allah mo`e poslije toga priliku pru`iti.
2. I dok traje vrijeme odre|eno za ~ekanje, vi ih ili na lijep na~in zadr`ite ili se velikodu{no od njih kona~no rastavite i kao svjedoke dvojicu va{i pravednih ljudi uzmite, i svjedo~enje Allaha radi obavite! To je savjet za onoga koji u Allah i u onaj svijet vjeruje, - a onome koji se Allaha boji, On }e izlaz na}i.
3. i opskrbi}e ga odakle se i ne nada; onome koji se u Allaha uzda, On mu je dosta. Allah }e, zaista, ispuniti ono {to je odlu~io; Allah je svemu ve} rok odredio.
4. A one `ene va{e koje su nadu u mjese~no pranje izgubile i one koje ga nisu ni dobile, one treba da ~ekaju tri mjeseca, ako niste znali. Trudne `ene ~ekaju sve dok ne rode. Â- A onome ko se Allah boji, On }e sve {to mu treba u~initi dostupnim.
5. To su, eto, Allahovi propisi, koje vam On objavljuje. A onome ko se bude Allaha bojao Â- On }e preko ru`nih postupaka njegovih pre}i i jo{ mu veliku nagradu dati.
6. Njih ostavite da stanuju tamo gdje i vi stanujete, prema svojim mogu}nostima, i ne ~inite im te{ko}e zato da biste ih stijesnili. Ako su trudne, daj te im izdr`avanje sve dok se ne porode, a ako vam djecu doje, onda im dajte zaslu`enu nagradu sporazumjev{i se me|usobno na lijep na~in. A ako nastanu razmirice, neka mu onda druga doji dijete.
7. Neka imu}an prema bogatstvu svome tro{i, a onaj koji je u oskudici Â- prema tome koliko mu je Allah dao, jer Allah nikoga ne zadu`uje vi{e nego {to mu je dao; Allah }e, sigurno, poslije tegobe, slast dati.
8. A koliko se sela i gradova oglu{iilo o nare|enje Gospodara njihova i poslanika Njegovih; Mi }emo od njih zatra`iti da nam potanko ra~un polo`e i u`asnom kaznom }emo ih kazniti;
9. oni }e pogubnost postupaka svojih iskusiti i propast }e njihov kraj biti.
10. Allah je za njih neizdr`ljivu patnju pripremio, zato se bojte Allaha. o vi koji ste razumom obdareni, vi koji vjerujete! Allah vam je ve} poslao slavu.
11. Poslanika, koji vam Allahove ajete jasne kazuje, da bi iz tmina na svjetlo izveo one koji vjeruju i dobra djela ~ine. A onoga koji bude u Allaha vjerovao i dobro ~inio Â- uve{i}e u d`ennetske ba~e, kroz koje }e rijeke te}i, i vje~no i zauvijek }e u njima ostati, divnu }e mu opskrbu Allah davati.
12. Allah je sedam nebesa i isto toliko zemalja stvorio; Njegovo nare|enje na sve se njih odnosi, a nek znate da je Allah kadar sve i da Allah znanjem Svojim sve obuhvata!

QURAN (BOSNIAN)

66 - At-Tahrîm

1. O Vjerovjesni~e, za{to sebi uskra}uje{ ono {to ti je Allah dozvolio Â- u nastojanju da `ene svoje zadovolji? A Allah pra{ta i Samilostan je.
2. Allah vam je propisao kako da svoje zakletve iskupite; Allah je va{ Gospodar; On sve zna i Mudar je.
3. Kada je Vjerovjesnik jednoj od svojih `ena jednu tajnu povjerio pa je ona odala, - a Allah je to njemu otkrio -, on joj je bio jedan dio kazao, a ostalo pre{utio. I kad je on s tim nju upoznao, ona je upitala: "A ko ti je to kazao?" Â- on je rekao: "Kazao mi je Onaj koji sva zna i kome nije skriveno ni{ta."
4. Ako vas dvije u~inite pokajanje Allahu, pa Â- vi ste bile u~inile ono zbog ~ega je trebalo da se pokajete. A ako se protiv njega udru`ite, pa Â- Allah je za{titnik njegov, i D`ibril, i ~estiti vjernici; najposlije, i svi meleki }e mu na pomo}i biti.
5. Ako vas on pusti, Gospodar njegov }e mu dati umjesto vas boljih `ena od vas; odanih Allahu, vjernica, poslu{nih Allahu, pokajnica, koje se Allaha boje, koje poste, udovica i djevojaka.
6. O vi koji vjerujete, sebe i porodice svoje ~uvajte od vatre ~ije }e gorivo ljudi i kamenje biti, i o kojoj }e se meleki strogi i sna`ni brinuti, koji se onome {to im Allah zapovjedi ne}e opirati, i koji }e ono {to im se naredi izvr{iti.
7. O vi koji niste vjerovali, danas se ne pravdajte, ka`njavate se samo za to za ono {to ste zaslu`ili.
8. O vi koji vjerujete, u~inite pokajanje Allahu iskreno, da bi Gospodar va{ preko ru`nih postupaka va{ih pre{ao i da bi vas u d`ennetske ba{~e, kroz koje }e rijeke te}i, uveo, na Dan u kojem Allah ne}e osramotiti Vjerovjesnika i one koji su zajedno sa njim vjerovali; svjetlo njihovo }e i}i ispred njih i njihove desne strane. "Gospodaru na{", - govori}e oni Â- "u~ini potpunim svjetlo na{e i oprost nam jer Ti, doista, sve mo`e{."
9. O Vjerovjesni~e, bori se protiv nevjernika i licemjera i budi strog prema njima! Njihovo prebivali{te bi}e d`ehennem, a u`asno je to boravi{te!
10. Allah navodi kao pouku onima koji ne vjeruju `enu Nuhovu i `enu Lutovu: bile su udate za dva ~estita roba Na{a, ali su prema njima licemjerne bile Â- i njih dvojica im ne}e ni{ta mo}i kod Allaha pomo}i, i re}i }e se: "Ulazite vas dvije u vatru, sa onima koji ulaze!"
11. A onima koji vjeruju Â- Allah kao pouku navodi `enu faraonovu, kad je rekla: "Gospodaru moj, sagradi mi kod Sebe ku}u u d`ennetu i spasi me od faraona i mu~nja njegova, i izbavi me od naroda nepravednog!"
12. Merjemu, k}er Imranovu, koja je nevinost svoju sa~uvala, a Mi smo udahnuli u nju `ivot i ona je u rije~i Gospodara svoga i knjige Njegove vjerovala i od onih koji provode vrijeme u molitvi bila.

QURAN (BOSNIAN)

67 - Al-Mulk

1. Uzvišen je Onaj u čijoj je ruci vlast Ā- On sve može! Ā-
2. Onaj koji je dao smrt i život da bi iskušao koji od vas je bolje postupati; - On je Silni, Onaj koji pravi - ,
3. Onaj koji je sedam nebesa jedna iznad drugih stvorio Ā- ti u onome što Milostivi stvara ne vidiš nikakva nesklada, pa ponovo pogledaj vidiš li ikakav nedostatak,
4. zatim ponovo viđe puta pogledaj, pogled je ti se vratiti klonuo i umoran.
5. Mi smo vama najbliže nebo sjajnim zvijezdama ukrasili i učinili da vatra iz njih pada (ejtane, za koje smo putnju u ognju pripremili.
6. A za one koji ne vjeruju u Gospodara svoga kazna je džehennem, u čemu je ono boravište!
7. Kad budu u nj. bačeni, pucketanje njegovo će čuti, i on će ključati,
8. gotovo da se od bijesa raspadne. Kad god se koja gomila u nj baci, stražari u njemu je upitati: "Zar nije niko dolazio da vas opominje?"
9. "Jest, dolazio nam je onaj koji nas je opominjao"- odgovoriše - , "a mi smo poricali i govorili: Allah nije objavio ništa, vi ste u velikoj zabludi!"
10. I reči će: "Da smo slušali ili razmišljali, ne bismo među stanovnicima džehennema bili!"
11. I oni će priznati da su bili navjernici Ā- pa, stanovnici džehennama ognjenog daleko bili!"
12. Onima koji se Gospodara svoga boje i kad ih niko ne vidi Ā- oprost i nagrada velika!
13. Govorili vi tiho ili glasno Ā- pa, On sigurno zna svačije misli!
14. A kako i nebi znao Onaj koji stvara, Onaj koji sve potanko zna, koji je o svemu obaviješten.
15. On vam je Zemlju pogodnom učinio, pa hodajte predjelima njezinim i hranite se onim što On daje, Njemu ćete poslije očitovanja odgovarati.
16. Jeste li sigurni da Onaj koji nebesima vlada neće u zemlju utjerati, kad se ona počne iznenada tresti?
17. Ili, jeste li sigurni da Onaj koji nebesima vlada na vas neće vjetar s kamenjem poslati? Tada biste saznali kakva je prijetnja Moja
18. A poricali su i oni prije njih, pa kakva je samo bila kazna Moja!
19. Zar oni ne vide ptice iznad sebe kako raćirenih krila lete, a i skupljaju ih? Smo ih Milostivi držati; On zaista, sve dobro vidi.
20. Ili ko je taj koji će biti vojska koja će vam pomoći, osim Milostivog? Ā- Nevjernici su samo obmanuti.
21. Ili, ko je taj koji će vas nahraniti, ako On hranu Svoju uskrati? - Ali, oni su uporni u bahatosti i u bijegu od istine.
22. Da li je na ispravnijem putu onaj koji se idući spotiče ili onaj koji pravim putem uspravno ide?
23. Reci: "On sve stvara i daje vam sluh i vid i pamet, a vi se malo zahvaljujete!"
24. Reci: "On vas je po Zemlji razasuo i pred Njim ćete se sakupiti."

25. A oni govore: "Kad }e ve} jednom ta prijetnja, ako istinu govorite?!"

26. Reci: "Sam Allah zna! A ja sam du`an samo da javno opominjem."

27. Kad je izbliza ugledaju, jad }e prekriti lica onih koji nisu vjerovali i bi}e re~eno : "Evo ovo je ono {to ste po`urivali!"

28. Reci: "Ka`ite vi meni: ako Allah po{alje smrt meni i onima koji su sa mnom, ili ako nam se smiluje, ko }e nevjernike od neizdr`ljive patnje za{titi?"

29. Reci: "On je Milostivi, u Njega vjerujemo i na Njega se oslanjamo, a vi }ete sigurno saznati ko je u o~itoj zabludi."

30. Reci: "[ta mislite, ako vam vode presu{e Â- ko }e vam teku}u vodu dati?"

QURAN (BOSNIAN)

68 - Al-Qalam

1. Nun. Tako Mi kalema i onoga {to oni pi{u,
2. ti nisi, milo{u Gospodara svoga, lud;
3. ti }e{ sigurno nagradu neprekidnu dobiti
4. jer ti si, zaista najljep{e }udi
5. i ti }e{ vidjeti, a i oni }e vidjeti,
6. ko je od vas lud.
7. Gospodar tvoj dobro zna onoga koji je s puta Njegova skrenio i on dobro zna one koji su na pravom putu,
8. zato ne slu{aj one koji ne}e da vjeruju, -
9. oni bi jedva do~ekali da ti popusti{, pa bi i oni popustili - ,
10. i ne slu{aj nijednog krivokletnika, prezrena,
11. klevetnika, onoga koji tu}e rije~i prenosi,
12. {krtaca, nasilnika, velikog gre{nika,
13. surova i, osim toga, u tu}e pleme uljeza, -
14. samo zato {to je bogat i {to ima mnogo sinova -,
15. koji govori, kad mu se ajeti Na{i kazuju: "To su samo naroda drevnih pri~e!"
16. Na nos }emo Mi njemu biljeg utisnuti!
17. Mi smo ih na ku{nju stavili, kao {to smo vlasnike jedne ba~e na ku{nju stavili kad su se zakleli da }e je sigurno rano izjutra obrati
18. a nisu rekli: "Ako Bog da!"
19. I dok su oni spavali, nju od Gospodara tvoga zadesi nesre}a
20. i ona osvanu opusto{ena.
21. A u zoru oni su jedne druge dozivali:
22. "Poranite u ba~u svoju ako je mislite obrati!"
23. I oni krenu{e tiho razgovaraju}i:
24. "Neka vam danas u nju nikako ni jedan siromah ne ulazi!"
25. I oni porani{e uvjereni da }e mo}i to provesti,
26. a kad je ugleda{e, povika{e: "Mi smo zalutali;
27. ali ne, ne, - svega smo li{eni!"

28. Ponajbolji između njih reče: "Nisam li vam ja govorio da je trebalo na Allaha misliti!:"
29. "Hvaljen neka je Gospodar naš!" - , "mi smo, uistinu, nepravedni bili!"
30. I onda počeo je jedni druge koriti.
31. "Teško nama!" Ā- govorili su -, "mi smo, zaista, objesni bili;
32. Gospodar naš nam može bolju od nje dati, samo od Gospodara našeg mi se nadamo naknadi!"
33. Eto takva je bila kazna, a na onom je svijetu je, nek znaju, kazna još veća!
34. Za one koji se budu bojali Allaha biće, zaista, d`enneti u`ivanja u Gospodara njihova, -
35. zar ćemo muslimane sa nevjernicima izjednačiti?!
36. [ta vam je, kako rasudjujete?
37. Imate li vi Knjigu, pa u njoj čitate
38. da ćete imati ono što vi izaberete?
39. Ili, zar smo vam se zakleli zakletvama koje će do Sudnjeg dana vrijediti da ćete ono što vi odredite imati?
40. Upitaj ih ko je od njih jamac za to.
41. Ili, imaju li oni druge jamce? Pa neka jamce svoje dovedu, ako govore istinu.
42. Na Dan kada bude nepodnošljivo i kada budu pozvani da licem na tle padnu pa ne budu mogli,
43. oborenih pogleda i sasvim poniženi biće nevjernici, - a bili su pozivani da licem na tle padaju dok su `ivi i zdravi bili
44. Zato ostavi Mene i one koji ovaj Govor poriču, Mi ćemo ih postepeno odakle se i ne nadaju patnji približavati
45. i vremena im davati, jer je obmana Moja, zaista, jaka!
46. Traži li ti od njih nagradu, pa su nametom opterećeni?
47. Ili je u njih iskonska knjiga, pa prepisuju?
48. Ti strpljivo čekaj presudu Gospodara svoga i ne budi kao Zunnun koji je u ogorčenju zavapio.
49. I da ga nije stigla Allahova milost, na pusto mjesto bi izbačen bio i prijekor bi zaslužio,
50. ali, Gospodar njegov ga je odabrao i učinio ga jednim od onih koji su dobri.
51. Gotovo da te nevjernici pogledima svojim obore kad Kuran slušaju, govoreći: "On je, uistinu, luda!"
52. A Kur`an je svijetu cijelom opomena!

QURAN (BOSNIAN)

69 - Al-Hāqqah

1. ^as neizbje`ni,
2. {ta je ~as neizbje`ni,
3. i otkud ti zna{ {ta je ~as neizbje`ni?
4. Semud i Ad su Smak svijeta poricali
5. pa je Semud uni{ten glasom strahovitim,
6. a Ad uni{ten vjetrom ledenim, silovitim,
7. kome je On vlast nad njima, sedam no}i i osam dana uzastopnih bio prepustio, pa si u njima ljude povaljane kao {uplja datulina debila vidio,
8. i vidi{ li da je iko od njih ostao?
9. A do{li su faraon, i oni prije njega, i zbog odvratnih postupaka izvrnuta naselja,
10. i protiv poslanika Gospodara svoga se dizali, pa ih je On ne mo`e biti te`e kaznio.
11. Mi smo vas, kada je voda preplavila sve, u la|i nosili
12. da vam to poukom u~inimo i da to od zaborava sa~uva uho koje pamti.
13. A kada se jednom u rog puhne,
14. pa se Zemlja i nebo dignu i od jednog udara zdrobe,
15. toga dana }e se Smak svijeta dogoditi
16. i nebo }e se razdvojiti Â- tada }e labavo biti Â-
17. i meleki }e na krajevima njegovim stajati, a prijesto Gospodara tvoga }e tog dana iznad njih osmorica dr`ati.
18. Tada }e ispitivani biti, i nijedna tajna va{a ne}e sakrivena ostati:
19. onaj kome se knjiga njegova u desnu ruku njegovu da- re}i }e: "Evo vam, ~itajte knjigu moju,
20. ja sam ~vrsto vjerovao da }u ra~un svoj polagati".
21. I on }e biti u `ivotu zadovoljnom,
22. u d`ennetu predivnom,
23. ~iji }e plodovi na dohvatruke biti.
24. "Jedite i pijte radosni, za ono {to ste u danima minulim zaradili!"
25. A onaj kome se da knjiga u lijevu ruku njegovu re}i }e: "Kamo sre}e da mi knjiga moja ni data nije
26. i da ni saznao nisam za obra~un svoj!
27. Kamo sre}e da me je smrt dokraj~ila Â-

28. bogatstvo moje mi nije od koristi,
29. snage moje nema vi{e!"
30. "Dr`ite ga i u okove okujte,
31. zatim ga samo u vatri pr`ite,
32. a onda ga u sind`ire sedamdeset lakata duge ve`ite,
33. jer on u Allaha Velikog nije vjerovao
34. i da se nahrani nevoljnika - nije nagovarao;
35. zato on danas ovdje nema prisna prijatelja
36. ni drugog jela osim pomija,
37. koje }e samo nevjernici jesti."
38. A Ja se kunem onim {to vidite
39. i onim {to ne vidite,
40. Kur`an je, doista, govor objavljan plemenitom Poslaniku,
41. a nije govor nikakva pjesnika ` kako vi nikako ne vjerujete!
42. i nisu rije~i nikakva proroka ` kako vi malo razmi{lajte!
43. Objava je on od Gospodara svjetova!
44. A da je on o Nama kojekakve rije~i iznosio,
45. Mi bismo ga za desnu ruku uhvatili,
46. a onda mu `ilu kucavicu presjekli,
47. i niko ga izme|u vas ne bi mogao od toga odbraniti.
48. Pouka je Kur`an onima koju budu Allahova nare|enja izvr{avali, a zabrana se klonili `
49. A Mi sigurno znamo da neki od vas ne}e u nj vjerovati `
50. i on }e biti uzrok jadu nevjernika,
51. a on je, doista, sama istina
52. zato ti hvali ime Gospodara tvoga, Veli~anstvenoga!

QURAN (BOSNIAN)

70 - Al-Ma'Ārij

1. Neko je zatra`io da se kazna izvr{i
2. nad nevjernicima, - niko ne mo`e sprije~iti
3. da to Allah, Gospodar nebesa, ne u~ini,
4. k Njemu se penju meleki i D`ibril u danu koji pedeset hiljada godina traje,
5. zato ti budi strpljiv ne jadikuju}i,
6. Oni misle da se dogoditi ne}e,
7. a Mi znamo da sigurno ho}e,
8. onoga Dana kada nebo bude kao talog od zejtina,
9. a brda kao vune {arena,
10. kada bli`nji ne}e bli`njega ni{ta pitati,
11. iako }e jedni druge vidjeti. Nevjernik bi jedva do~ekao da se od patnje toga Dana iskupi sinovima svojim,
12. i `enom svojom, i bratom svojim,
13. i porodicim svojom koja ga {titi,
14. i svima ostalima na Zemlji, - samo da se izbavi.
15. Nikada! Ona }e buktinja sama biti
16. koja }e udove ~upati,
17. zva}e onoga ko je glavu okretao i izbjegavao
18. i zgrtao i skrivao.
19. ^ovjek je, uistinu, stvoren malodu{an:
20. kada ga nevolja sna}e Â- bri`an je,
21. a kada mu je dobro Â- nepristupa~an je,
22. osim vjernika,
23. koji molitve svoje budu na vrijeme obavljali,
24. i oni u ~ijim imecima bude odre|en dio
25. za onoga koji prosi i za onoga koji ne prosi,
26. i oni koji u onaj svijet budu vjerovali,
27. i oni koji od kazne Gospodara svoga budu strahovali, -
28. a od kazne Gospodara svoga niko nije siguran Â-

29. i oni koji stidna mjesta svoja budu ~uvali
30. i `ivjeli jedino sa `enama svojim ili sa onima koje su u vlasni{tvu njihovu Â- oni, doista, prijekor ne zaslu`uju, -
31. a oni koji tra`e izvan toga, oni u grijeh upadaju,
32. i oni koji povjerene im amanete budu ~uvali i obaveza svoja ispunjavali,
33. i oni koji dug svjedo~enja svoga budu izvr{avali,
34. i oni koji molitve svoje budu revnosno obavljali Â-
35. oni }e u d`ennetskim ba{ama biti po~a{eni.
36. Za{to se nevjernici prema tebi `ure,
37. zdasna i slijeva, u gomilama?!
38. kako svaki od njih `udi da u d`ennet u`ivanja uje?
39. Nikada! Mi ih stvaramo, od ~ega Â- oni znaju!
40. I Ja se kunem Gospodarom istoka i zapada da ih mo`emo
41. boljim od njih zamijeniti i niko nas u tome ne mo`e sprije~iti.
42. Zato ih ostavi neka se napri~aju i nazabavljaju dok Dan kojim im se prijeti ne do~ekaju,
43. Dan u kome }e `urno kao da kumirima hrle iz grobova izi}i,
44. oborenih pogleda i poni`enjem oprhvani. To }e biti onaj Dan kojim im se stalno prijeti!

QURAN (BOSNIAN)

71 - NĀʾĪH

1. Mi smo poslali Nuha narodu njegovu: "Opominji narod svoj prije nego {to ga stigne patnja nesnosna!"
2. "O narode moj," Ā- govorio je on Ā- "ja vas otvoreno opominjem:
3. Allahu se klanjajte i Njega se bojte i meni poslu{ni budite,
4. On }e vam grijeha va{e oprostiti i u `ivotu vas do odre|enog ~asa ostaviti, a kada Allahov odre|eni ~as do|e zaista se ne}e, neka znate, odgoditi."
5. On re~e: "Gospodaru moj, ja sam narod svoj i no}u i danju, doista, pozivao,
6. ali ga je pozivanje moje jo{ vi{e udaljilo.
7. I kad god sam ih pozivao da im oprosti{, prste su svoje u u{i stavljali i haljinama svojim se pokrivali Ā- bili su uporni i pretjerano oholi.
8. Zatim, ja sam ih otvoreno pozivao,
9. a onda sam im javno objavljivao i u povjerenju im {aputao,
10. i govorio: Ā`Tra`ite od Gospodara svoga oprost jer On, doista, mnogo pra{ta;
11. On }e vam ki{u obilnu slati
12. i pomo}i }e vas imanjima i sinovima, i da}e vam ba{e, i rijeke }e vam dati.
13. [ta vam je, za{to se Allahove sile ne bojite,
14. a On vas postepeno stvara?!
15. Zar ne vidite kako je Allah sedam nebesa, jedno iznad drugog, stvorio,
16. i na njima Mjesec svjetlim dao, a Sunce svjetiljkom u~inio?
17. Allah vas od zemlje poput bilja stvara,
18. zatim vas u nju vra}a i iz nje }e vas sigurno izvesti.
19. Allah vam je Zemlju u~inio ravnom,
20. da biste po njoj hodili putevima prostranim.
21. Nuh re~e: "Gospodaru moj, oni mene ne slu{aju i povode se za onima ~ija bogatstva i djeca samo njihovu propast uve}avaju
22. i spletke velike snuju
23. i govore: Ā`Nikako bo`anstva svoja ne ostavljajte, i nikako ni Vedda, ni Suvaa, a ni Jegusa, ni Jeuka, ni Jesra ne napu{tajte!Ā`
24. a ve} su mnoge u zabludu doveli, pa Ti njima, inad`ijama, samo propast pove}aj!"
25. I oni su zbog grijehova svojih potopljeni i u vatru }e biti uvedeni i nikoga sebi, osim Allaha, kao pomaga}a ne}e na}i.
26. I Nuh re~e: "Gospodaru moj, ne ostavi na Zemlji nijednog nevjernika,

27. jer, ako ih ostaviš, oni će robove Tvoje u zabludu zavoditi i samo će grešnika i nevjernika rađati!

28. Gospodaru moj, oprosti meni, i roditeljima mojim, i onome koji kao vjernik u dom moj uđe, i vjernicima i vjericama, a nevjernicima samo propast povešaj!"

QURAN (BOSNIAN)

72 - Al-Jinn

1. Reci: Meni je objavljeno da je nekoliko d`innova prislu{kivalo i reklo: Â'Mi smo, doista KurÂ'an, koji izaziva divljanje, slu{ali
2. koji na pravi put upu}uje Â- i mi smo u nj povjerovali i vi{e nikoga ne}emo Gospodaru na{em ravnim smatrati,Â'
3. a On nije Â- neka uzvi{eno bude dostojanstvo Gospodara na{eg! Â- uzeo sebi ni druge ni djeteta;
4. jedan na{ bezumnik je o Allahu la`i govorio,
5. a mi smo mislili da ni ljudi ni d`innovi o Allahu la`i ne govore;
6. i bilo je ljudi koji su pomo} od d`innova tra`ili, pa su im tako obijest pove}ali;
7. i oni misle, kao {to i vi mislite, da Allah nikoga ne}e o`ivjeti;
8. i mi smo nastojali da nebo dotaknemo i utvrdili smo da je mo}nih ~uvara i zvijezda puno;
9. i sjedili smo okolo njega po busijama da bismo {to ~uli, ali }e onaj, ko sada prislu{kuje, na zvijezdu padalicu koja vreba nai}i;
10. i mi ne znamo da li se onima na Zemlji `eli zlo ili im Gospodar njihov `eli dobro;
11. a me|u nam ima i dobrih i onih koji to nisu, ima nas vrsta razli~itih;
12. i mi znamo da ne mo`emo Allahu na Zemlji uma}i i da od Njega ne mo`emo pobje}i;
13. i mi smo, ~im smo KurÂ'an ~uli, u nj povjerovali; a ko u Gospodara svoga vjeruje, ni {tete ni nepravde ne treba da se boji;
14. i ima nas muslimana, a ima nas zalutalih; oni koji islam prihvate pravi put su izabrali,
15. a nevjernici }e u d`ehennemu gorivo biti."
16. A da se pravog puta dr`e, Mi bismo ih vodom obilnom pojili,
17. da bismo ih time na ku{nju stavili; a onoga ko ne}e da se Gospodaru svome klanja On }e patnju te{ku uvesti.
18. D`amije su Allaha radi, i ne molite se, pored Allaha, nikome!
19. A kad je Allahov rob ustao da mu se pomoli, oni su se u gomilama oko njega tiskati stali.
20. Reci: "Ja se samo Gospodaru svome klanjam, i nikoga njemu ravnim ne smatram."
21. Reci: "Ja nisam u stanju da od vas kakvu {tetu otklonim niti da nekom od vas kakvu korist pribavim."
22. Reci: "Mene niko od Allahove kazne ne mo`e u za{titu uzeti; samo u Njega ja mogu uto~i{te na}i Â-
23. samo mogu da oglasim ono {to je od Allaha i poslanice Njegove." A onoga koji Allahu i Poslaniku Njegovu ne bude poslu{an sigurno ~eka vatra d`ehennemska; u njoj }e vje~no i zauvijek ostati.
24. I kada oni do`ive ono ~ime im se prijeti, sazna}e ko je slabiji i brojem manji.
25. Reci: "Ja ne znam da li }e uskoro biti ono ~ime vam se prijeti ili je Gospodar moj odredio da }e to poslije dugo vremena biti,
26. On tajne zna i On tajne svoje ne otkriva nikome,
27. osim onoga koga On za poslanika odabere; zato On i ispred njega i iza njega postavlja one koji }e ga ~uvati

28. da bi pokazao da su poslanice Gospodara svoga dostavili, On u tanjine zna ono što je u njih, On zna broj svega što postoji.

QURAN (BOSNIAN)

73 - Al-Muzzammil

1. O ti, umotani!
2. probdij no}, osim malog dijela; -
3. polovinu njezinu ili malo manje od nje;
4. ili malo vi{e od nje, i izgovaraj KurÂ'an pa` lживo
5. Mi }emo ti, doista, te{ke rije~i slati Â-
6. ta ustajanje no}u, zaista, ja~e djeluje i izgovara se jasnije,
7. a ti danju, doista, ima{ mnogo posla.
8. I spominji ime Gospodara svoga i Njemu se potpuno posveti, -
9. On je Gospodar istoka i zapada, nema boga osim Njega, i Njega uzmi za za{titnika!
10. I otrpi ono {to oni govore i izbjegavaj ih na prikladan na~in,
11. a Mene ostavi onima koji te u la` ugone, koji rasko{no `ive i daj im malo vremena;
12. bi}e u Nas, doista, okova i ognja,
13. i jela koje u grlu zastaje, i patnje nesnosne
14. na Dan kada se Zemlja i planine zatresu, i planine Â- pje{~ani humci razbacani postanu.
15. Mi smo vam, zaista, poslali Poslanika da bi svjedo~io protiv vas isto onako kao {to smo i faraonu poslanika poslali,
16. ali faraon nije poslu{ao poslanika, pa smo ga te{kom kaznom kaznili.
17. Kako }ete se, ako ostanete nevjernici, sa~uvati Dana koji }e djecu sijedom u~initi?!
18. Nebo }e se toga dana rascjepiti, prijetnja Njegova }e se ispuniti.
19. To je, doista, pouka; i ko ho}e, put ka Gospodaru svome }e izabrati.
20. Gospodar tvoj sigurno zna da ti u molitvi provodi{ manje od dvije tre}ine no}i, polovinu njezinu ili tre}inu njezinu, a i neki od onih koji su uz tebe. Allah odre|uje du`inu no}i i dana, On zna da vi to ne umijete izra~unati pa vam pra{ta, a vi iz KurÂ'ana u~ite ono {to je lahko; On zna da }e me|u vama biti bolesnih, i onih koji }e po svijetu putovati i Allahove blagodati tra`iti, i onih koji }e se na Allahovu putu boriti Â- zato izgovarajte iz njega ono {to vam je lahko, i molitvu obavljajte, i milostinju udjeljujte, i draga srca Allahu zajam dajte! A dobro koje za sebe unaprijed osigurate na}i }ete kod Allaha jo{ ve}im i dobi}ete jo{ ve}u nagradu. I molite Allaha da vam oprost, jer Allah pra{ta i milostiv je.

QURAN (BOSNIAN)

74 - Al-Muddaththir

1. O ti, pokriveni!
2. Ustani i opominji!
3. I Gospodara svoga veli~aj!
4. I haljine svoje o~isti!
5. I kumira se kloni!
6. I ne prigovaraj dr`e}i da je mnogo!
7. I radi Gospodara svoga trpi!
8. A kada se u rog puhne Â-
9. bi}e to naporan dan
10. nevjernicima, ne}e biti lagan.
11. Meni ostavi onoga koga sam ja izuzetkom u~inio
12. i bogatstvo mu ogromno dao
13. i sinove koji su s njim
14. i ~ast i ugled mu pru`io Â-
15. i jo{ `udi da uve}am!
16. Nikako! On, doista, prkosi ajetima na{im, -
17. a naprti}u Ja njemu te{ko}e,
18. jer je smi{l}jao i ra~unao, -
19. i, proklet bio, kako je prora~unao!
20. i jo{ jednom, proklet bio, kako je prora~unao! Â-
21. Zatim je pogledao
22. pa se onda smrknuo i namr{tio
23. i potom se okrenuo i uzoholio,
24. i rekao:"Ovo nije ni{ta drugo do vrad`bina koja se naslje|uje,
25. ovo su samo ~ovjekove rije~i!"
26. U Sekar }u Ja njega baciti Â-
27. a zna{ li ti {ta je Sekar?
28. Ni{ta on ne}e po{tedjeti,

29. ko`e }e crnim u~initi,

30. nad njim su devetnaestorica, -

31. Mi smo ~uvarima vatre meleke postavili i odredili broj njihov kao isku{enje onima koji ne vjeruju,-da se oni kojima je Knjiga data uvjere, i da se onima koji vjeruju vjerovanje u~vrsti, i da onima kojima je Knjiga data i oni koji su vjernici ne sumnjaju, i da oni ~ija su srca bolesna i oni koji su nevjerniciÂ-ka`u:"[ta je Allah htio ovim primjerom?" Tako Allah ostavlja u zabludi onoga koga ho}e, i na pravi put ukazuje onome kome ho}e. A vojske Gospodara tvoga samo On zna. I Sekar je ljudima samo opomena.

32. I tako Mi Mjeseca,

33. i no}i kada mine,

34. i zore kada svane, -

35. on je, zaista, najve}a nevolja,

36. ljudima je opomena, -

37. onome izme|u vas koji `eli da u~ini dobro ili onome koji ne `eli!

38. Svaki ~ovjek je odgovoran za ono {to je radio,

39. osim sretnika,

40. oni }e se u d`ennetskim ba{ama raspitivati

41. o nevjernicima:

42. "[ta vas je u Sekar dovelo?"

43. "Nismo" Â- re}i }e Â- "bili od onih koji su molitvu obavljali

44. i od onih koji su siromahe hranili,

45. i u besposlice smo se sa besposlenjacima upu{tali,

46. i Sudnji dan smo poricali,

47. sve dok nam smrt nije do{la."

48. Njima posredovanje posrednika ne}e biti od koristi.

49. Pa za{to oni pouku izbjegavaju,

50. kao da su divlji magarci prepla{eni

51. koji od onih koji ih progone bje`e.

52. Da! Svaki ~ovjek bi od njih htio da mu se daju listovi ra{ireni.

53. Nikada, jer oni se onoga svijeta ne pla{e!

54. Uistinu! KurÂ'an je pouka,

55. i ko ho}e, na umu }e ga imati,

56. a na umu }e ga imati samo ako Allah bude htio, On je jedini dostojan da ga se boje i On jedini pra{ta.

QURAN (BOSNIAN)

75 - Al-Qiyāmah

1. Kunem se Danom kada Smak svijeta nastupi
2. i kunem se dužom koja sebe kori.
3. Zar ~ovjek misli da kosti njegove ne}emo sakupiti?
4. Ho}emo, Mi mo`emo stvoriti jagodice prsta njegovih ponovo.
5. Ali, ~ovjek ho}e dok je `iv da grije{i
6. pa pita: "Kada }e Smak svijeta biti?"
7. Kad se pogled od straha uko~i
8. i Mjesec pomra~i
9. i Sunce i Mjesec spoje Â-
10. tog dana ~ovjek }e povikati: "Kuda da se bje`i?"
11. Nikuda! Uto~i{ta nema.
12. Toga dana bi}e Gospodaru tvome prepu{ten,
13. toga dana ~ovjek }e o onome {to je pripremio, a {to propustio obavije{ten biti,
14. sam ~ovjek }e protiv sebe svjedo~iti,
15. uzalud }e mu biti {to }e opravdanja svoja iznositi.
16. Ne izgovaraj KurÂ'an jezikom svojim da bi ga {to prije zapamtio,
17. Mi smo du`ni da ga saberemo da bi ga ti ~itao.
18. A kada ga ~itamo, ti prati ~itanje njegovo,
19. a poslije, Mi smo du`ni da ga objasnimo.
20. Uistinu! vi ovaj prolazni svijet volite,
21. a o onom drugom brigu ne vodite.
22. Toga dana }e neka lica blistava biti,
23. u Gospodara svoga }e gledati;
24. toga dana }e neka lica smrknuta biti,
25. te{ku nevolju }e o~ekivati.
26. Pazi! Kada du{a dopre do klju~nih kosti,
27. i vikne se; "Ima li vidara?"
28. i on se uvjeri da je to ~as rastanka

29. i noga se uz nogu savije,
30. toga dana }e Gospodaru tvome priveden biti:
31. "Nije vjerovao nije molitvu obavljao,
32. nego je poricao i le|a okretao,
33. a onda svojim bahato odlazio."
34. Te{ko tebi! Te{ko tebi!
35. i jo{ jednom: Te{ko tebi! Te{ko tebi!
36. Zar ~ovjek misli da }e sam sebi prepu{ten biti, da ne}e odgovarati?
37. Zar nije bio kap sjemena koja se ubaci,
38. zatim ugru{ak kome On onda razmjer odredi i skladnim mu lik u~ini,
39. i od njega onda dvije vrste, mu{karca i `enu, stvori,
40. i zar Taj nije kadar da mrtve o`ivi?

QURAN (BOSNIAN)

76 - Al-Insān or Ad-Dahr

1. Zar je to davno bilo kad ~ovjek nije bio pomena vrijedan?
2. Mi ~ovjeka od smjese sjemena stvaramo da bismo ga na ku{nju stavili i ~inimo da on ~uje i vidi;
3. Mi mu na pravi put ukazujemo, a njegovo je da li }e zahvalan ili nezahvalan biti;
4. Mi smo za nevjernike okove i sind`ire i oganj razbuktali pripremili.
5. ^estiti }e iz pehara piti komforom za~injeno pi}e
6. sa izvora iz kojeg }e samo Allahovi {ti}enici piti, i koji }e kuda ho}e bez muke razvoditi.
7. Oni su zavjet ispunjavali pla{e}i se Dana ~ija }e kob svuda prisutna biti,
8. i hranu su davali Â- mada su je i sami `eljeli Â- siromahu i siro~etu i su`nju.
9. "Mi vas samo za Allahovu ljubav hranimo, od vas ni priznanja ni zahvalnosti ne tra`imo!
10. mi se Gospodara na{eg bojimo, onog Dana kada }e lica smrknuta i namrgo|ena biti."
11. I njih }e Allah strahote toga Dana sa~uvati i bla`enstvo i radost im darovati
12. i d`ennetom i svilom ih za ono {to su trpjeli nagraditi:
13. naslonjeni na divanima, oni u njemu ni mraz ni `egu ne}e osjetiti,
14. i blizu }e im hladovina njegova biti, a plodovi njegovi }e im na dohvat ruke stajati.
15. Slu`i}e ih iz srebrenih posuda i ~a{a prozirnih,
16. prozirnih, od srebra, ~iju }e veli~inu prema `eljama njihovim odrediti.
17. U njemu }e iz ~a{e pi}e inbirom za~injeno piti
18. sa izvora u d`ennetu, koji }e se Selsebil zvati.
19. Slu`i}e ih vje~no mlada posluga, - da ih vidi{, pomislio bi da su biser prosuti.
20. I kud god pogleda{, vidje}e{ udobnost i carstvo prostrano.
21. Na njima }e biti odijela od tanke zelene svile, i od te{ke svile, naki}eni narukvicama od srebra, i da}e im Gospodar njihov da piju ~isto pi}e.
22. "To vam je nagrada; va{ trud je dostojan blagodarnosti!"
23. Od vremena do vremena Mi objavljujemo KurÂ'an tebi,
24. zato izdr`i do odluke Gospodara tvoga, i ne slu{aj ni gre{nika ni nevjernika njihova!
25. I spominji ime Gospodara svoga ujutro i predve~e,
26. i u jednom dijelu no}i radi njega molitvu obavljaj, i dugo ga no}u hvali?
27. A ovi, oni `ivot na ovom svijetu vole doista, a ni{ta ih se ne ti~e dan tegobni koji ih ~eka.

28. Mi ih stvaramo i zglobove im vezujemo, a ako htjednemo, zamjeni}emo ih njima sli~nim.

29. Ovo je pouka, pa ko ho}e dr`a}e se puta koji Gospodaru njegovu vodi, -

30. a vi }ete htjeti samo ono {to Allah ho}e Â- Allah, uistinu, sve zna i mudar je,

31. On koga ho}e uvodi u milost Svoju, a nevjernicima je pripremio te{ku patnju.

QURAN (BOSNIAN)

77 - Al-Mursalā

1. Tako mi onih koji se jedan za drugim šalju
2. pa kao vihor hite,
3. i onih koji objavljuju
4. pa razdvajaju,
5. i Objavu dostavljaju,
6. opravdanje ili opomenu, -
7. sigurno će biti ono ~ime vam se prijeti!
8. Kada zvijezde sjaj izgube
9. i kada se nebo otvori
10. i kada se planine u prah zdrobe
11. i kada se poslanici u određeno vrijeme skupe...
12. "Do kojeg dana je to odlo`eno?" Â-
13. "Do Dana sudnjeg!"
14. A zna li ti šta je Dan sudnji? Â-
15. Teko toga dana poricateljima!
16. Zar Mi nismo drevne narode uništiti
17. i poslije njih i one koji su za njima dolazili?!
18. Isto tako ćemo sa svim grešnicima postupiti!
19. Teko toga dana poricateljima!
20. Zar vas od neznatne tekućine ne stvaramo,
21. koju na pouzdano mjesto stavljamo
22. do roka određenog?!
23. Takva je naša moć; a kako smo Mi samo moćni! Â-
24. Teko toga dana poricateljima!
25. Zar Mi nismo učinili Zemlju sabiralištem
26. `ivih i mrtvih
27. i na njoj nepomične visoke planine postavili, i zar vam Mi ne dajemo da slatku vodu pijete? Â-
28. Teko toga dana poricateljima!

29. Idite prema onome {to ste neistinom smatrali,
30. idite prema dimu u tri plama razdvojenom,
31. koji hlada ne}e davati i koji od plamena ne}e zaklanjati.
32. On }e kao kule bacati iskre
33. kao da su kamile ri|e. Â-
34. Te{ko toga dana poricateljima!
35. Ovo je dan u kome oni ne}e ni prozboriti
36. i pravdanje im ne}e dozvoljeno biti. Â-
37. Te{ko toga dana poricateljima!
38. Ovo je Dan sudnji, i vas i narode drevne }emo sakupiti,
39. pa ako se lukavstvom kakvim budete znali poslu`iti, dovijte se protiv Mene! Â-
40. Te{ko toga dana poricateljima!
41. Oni koji su se Allaha bojali bi}e me|u izvorima, u gustim ba{~ama
42. I me|u vo}em koje budu `eljeli.
43. "Jedite i pijte, prijatno neka vam je! za ono {to ste radili."
44. Tako }emo Mi one koji ~ine dobra djela nagraditi. Â-
45. Te{ko toga dana poricateljima!
46. "Jedite i nasla|ujte se, ali za kratko! Â- vi ste, zaista, gre{nici!"
47. Te{ko toga dana poricateljima!
48. jer kad im se govorilo: "Budite prema Allahu ponizni!" Â- oni to nisu htjeli biti, -
49. Te{ko toga dana poricateljima!
50. Pa u koji }e govor, ako ne u KurÂ'an, vjerovati?!

QURAN (BOSNIAN)

78 - An-Naba'

1. O čemu oni jedne druge pitaju? Â-
2. O vijesti velikoj,
3. o kojoj oni različita mišljenja imaju.
4. To nije dobro, oni će saznati sigurno!
5. I još jednom, to nije dobro, oni će saznati sigurno!
6. Zar Zemlju posteljom nismo učinili,
7. i planine stubovima,
8. i vas kao parove stvorili,
9. i san vaš počinikom učinili,
10. i noć pokrivačem dali,
11. i dan za privređivanje odredili,
12. i iznad vas sedam silnih sazidali,
13. i svetiljku plamteću postavili?
14. Mi iz oblaka vodu obilno spuštamo
15. i činimo da uz njenu pomoć raste čito i bilje,
16. i bačve guste.
17. Dan sudnji je, zaista, već određen,
18. Dan kada će se u rog puhnuti, pa ćete vi, sve skupina po skupina, dolaziti,
19. i nebo će se otvoriti i mnogo kapija imati,
20. i planine će se zdrobiti i privlačenje će biti.
21. D`ehennem će zasjeda postati,
22. nasilnicima mjesto povratka Â-
23. u kome će zauvijek ostati:
24. u njemu svjeće ne će osjetiti, ni pića okusiti,
25. osim vrele vode i kapljevine,
26. kazne prikladne.
27. Oni nisu očekivali da će račun polagati
28. i dokaze Naće su pretjerano poricali,

29. a Mi smo sve pobrojali i zapisali Â–

30. pa trpite, mu~enje }emo vam sve gorim u~initi.

31. A onima koji su se Allaha bojali `elje }e se ostvariti:

32. ba{}e i vinogradi,

33. i djevojke mlade, godina istih,

34. i pehari puni.

35. Tamo prazne besjede i neistinu ne}e slu{ati,

36. Gospodar tvoj }e ih darom obilnim nagraditi,

37. Gospodar nebesa i Zemlje i onoga {to je izme|u njih, Milostivi, kome ne}e smjeti niko prvi rije~ prozboriti

38. na Dan kada D`ibril i meleki budu u redove poredani, kada }e samo onaj kome Milostivi dozvoli govoriti, a istinu }e re}i.

39. To je neizbje`an Dan, pa ko ho}e, Gospodaru svome }e, kao uto~i{tu, po}i.

40. Mi vas na skorju patnju upozoravamo, na Dan u kome }e ~ovjek djela ruku svojih vidjeti, a nevjernik uzviknuti: "Da sam, bogdo, zemlja ostao!"

QURAN (BOSNIAN)

79 - An-Nazi'ât

1. Tako Mi onih koji ~upaju grubo,
2. i onih koji vade blago,
3. i onih koji plove brzo
4. pa nare|enja izvr{avaju `urno
5. i sre|uju ono {to nije sre|eno...
6. na Dan kada se Zemlja potresom zatrese,
7. za kojim }e slijediti slijede}i, -
8. srca toga dana bi}e uznemirena,
9. a pogledi njihovi oboreni.
10. Ovi pitaju: "Zar }emo, zaista, biti opet ono {to smo sada?
11. Zar kad truhle kosti postanemo?"
12. i jo{ ka`u: "E tada bismo mi bili izgubljeni!"
13. A bi}e to samo povik jedan,
14. i evo njih Â- na Zemlji.
15. Da li je do tebe doprla vijest o Musau,
16. kad ga je Gospodar njegov u svetoj dolini Tuva zovnuo,
17. "Idi faraonu, on se osilio,
18. i reci: ,Da li bi ti da se o~isti{,
19. da te o Gospodaru tvome pou~Im, pa da Ga se boji{?"
20. I onda mu je najve}e ~udo pokazao,
21. ali je on porekao i nije poslu{ao,
22. ve} se okrenuo i potrudio
23. i sabrao i povikao:
24. "Ja sam gospodar va{ najve}i!" Â- on je rekao,
25. i Allah ga je i za ove i za one prija{nje rije~i kaznio.
26. To je pouka za onoga koji se bude Allaha bojao.
27. A {ta je te`e: vas ili nebo stvoriti? On ga je sazdao,
28. svod njegov visko digao i usavr{io,

29. no}i njegove mra~nim, a dane svjetlim u~inio.
30. Poslije toga je Zemlju poravnao,
31. iz nje je vodu i pa{njake izveo,
32. i planine nepomi~nim u~inio Â–
33. na u`ivanje vama i stoci va{oj.
34. A kada do}e nevolja najve}a,
35. Dan kada se ~ovjek bude sje}ao onoga {to je radio
36. i kada se d`ehennem svakome ko vidi bude ukazao,
37. onda }e onome koji je objestan bio
38. i `ivot na ovom svijetu vi`e volio
39. d`ehennem prebivali{te postati sigurno.
40. A onome koji je pred dostojanstvom Gospodara svoga strepio i du{u od prohtjeva uzdr`ao
41. d`ennet }e boravi{te biti sigurno.
42. Pitaju te o Smaku svijeta: "Kada }e se dogoditi?"
43. Ti ne zna{, pa kako da o njemu zbori{,
44. o njemu samo Gospodar tvoj zna.
45. Tvoja opomena }e koristiti samo onome koji ga se bude bojao,
46. a njima }e se u~initi, onoga Dana kada ga do`ive, da su samo jedno ve~e ili jedno jutro njezino ostali.

QURAN (BOSNIAN)

80 - 'Abasa

1. On se namr{tio i okrenuo
2. zato {to je slijepac njemu pri{ao,
3. A {ta ti zna{ - mo`da on `eli da se o~isti,
4. ili pou~i pa da mu pouka bude od koristi.
5. Onoga koji je bogat,
6. ti njega savjetuje{,
7. a ti nisi kriv ako on ne}e da vjeruje;
8. a onoga koji ti `ure}i prilazi
9. i strah osje}a,
10. ti se na njega ne osvr}e{,
11. Ne ~ini tako! Oni su poukaÂ-
12. pa ko ho}e, pou~i}e seÂ-
13. na listovima su cijjenjenim
14. uzvi{enim, ~istim,
15. u rukama pisara
16. ~asnih, ~estitih,
17. Proklet neka je ~ovjek!
18. Od ~ega ga On stvara?
19. Od kapi sjemena ga stvori i za ono {to je dobro za njega pripremi,
20. i pravi put mu dostupnim u~ini,
21. zatim mu `ivot oduzme i u~ini da bude sahranjen,
22. i poslije }e ga, kada On bude htio, o`ivjeti.
23. Uistinu! On jo{ nije ispunio ono {to mu je On naredio!
24. Neka ~ovjek pogleda u hranu svoju;
25. Mi obilno ki{u prolivamo,
26. zatim zemlju pukotinama rasijecamo
27. i ~inimo da iz nje `ito izrasta
28. i gro`je i povr}e,

29. i masline i palme,
30. i ba{~e guste,
31. i vo}e i pi}a,
32. na u` ivanje vama i stoci va{oj.
33. A kada doje glas zaglu{uju}i Â-
34. na dan kada }e ~ovjek od brata svoga pobje}i
35. i od majke svoje i od oca svoga
36. i od druge svoje i od sinova svojih, -
37. toga Dana }e se svaki ~ovjek samo o sebi brinuti
38. neka lica bi}e toga Dana blistava,
39. nasmijana, radosna,
40. a na nekim licima toga Dana bi}e pra{ina,
41. tama }e ih prekrivati,
42. to }e nevjernici Â- razvratnici biti.

QURAN (BOSNIAN)

81 - At-Takwîr

1. Kada sunce sjaj izgubi,
2. i kada zvijezde popadaju,
3. i kada se planine pokrenu,
4. i kada steone kamile bez pastira ostanu,
5. i kada se divlje `ivotinje saberu,
6. i kada se mora vatrom napune,
7. i kada se du`e sa tijelima spare,
8. i kada `iva sahranjena djevoj~ica bude upitana
9. zbog kakve krivice je umorena,
10. i kada se listovi razdijele,
11. i kada se nebo ukloni,
12. i kada se d`ehennem raspali,
13. i kada se d`ennet pribli`i Â-
14. svako }e saznati ono {to je pripremio,
15. I kunem se zvijezdama Â- koje se skrivaju,
16. koje se kre}u i iz vida gube,
17. i no}i kad ona veo di`e,
18. i zorom kada di`e, -
19. KurÂ'an je, zaista, kazivanje Izaslanika plemenitog,
20. mo}nog, od Gospodara svemira cijenjenog,
21. kome se drugi pot~injavaju, tamo pouzdanog!
22. A drug va{ nije lud:
23. on ga je na obzorju jasnom vidio
24. i, kada je u pitanju Objava, on nije {krt
25. i KurÂ'an nije prokletog {ejtana govor,
26. pa kuda onda idete?!
27. KurÂ'an je samo pouka svjetovima,
28. onome od vas koji ho}e da je na pravom putu,

29. a vi ne mo`ete ni{ta htjeti ako to Allah, Gospodar svjetova, ne}e!

QURAN (BOSNIAN)

82 - Al-Infittāḥ

1. Kada se nebo rascjepi,
2. i kada zvijezde popadaju
3. i kada se mora jedna u druga uliju,
4. i kada se grobovi ispreturaju, -
5. svako }e saznati {ta je pripremio, a {ta je propustio
6. O ~ovje~e, za{to da te obmanjuje to {to je Gospodar tvoj plemenit,
7. koji te je stvorio Â-pa u~inio da si skladan i da si uspravan Â-
8. i kakav je htio lik ti dao?
9. A ne valja tako! Vi u Sudnji dan ne vjerujete,
10. a nad vama bdiju ~uvari,
11. kod Nas cijenjeni pisari,
12. koji znaju ono {to radite.
13. ^estiti }e sigurno u d`ennet,
14. a gre{nici sigurno u d`ehennem,
15. na Su dnjem danu u njemu }e gorjeti
16. i vi{e iz njega ne}e izvedeni biti.
17. A zna{ li ti {ta je Sudnji dan
18. i jo{ jednom: zna{ li ti {ta je Sudnji dan?
19. dan kada niko nikome ne}e mo}i nimalo pomo}i, toga dana }e vlast jedino Allah imati.

QURAN (BOSNIAN)

83 - Al-Mutaffif

1. Teško onima koji pri mjerenju zakidaju,
2. koji punu mjeru uzimaju kada od drugih kupuju,
3. a kada drugima mjere na litar ili na kantar – zakidaju.
4. Kako ne pomisle da će oživljeni biti
5. na Dan veliki,
6. na Dan kada će se ljudi zbog Gospodara svjetova dići!
7. Uistinu! Knjiga grešnika je u Sid`d`inu,
8. a zna li ti šta je Sid`d`in?
9. Knjiga ispisana!
10. Teško toga dana onima koji su poricali –
11. koji su onaj svijet poricali –
12. a njega može poricati samo prestupnik, grešnik,
13. koji je, kada su mu ajeti naštimani kazivani, govorio: "Izmišljotine naroda drevnih!"
14. A nije tako! Ono što su radili prekrilo je srca njihova,
15. uistinu, oni će toga dana od milosti Gospodara svoga zakonjeni biti,
16. zatim će sigurno u ogranj ući,
17. pa će im se reći: "Eto, to je ono što ste poricali!"
18. Uistinu! Knjiga vještih je u Ilijunu,
19. a zna li ti šta je Ilijun?
20. Knjiga ispisana! –
21. nad njoj bdiju oni Allahu bliski.
22. Dobri će, zaista, u nasladama boraviti.
23. sa divana gledati,
24. na licima njihovim prepoznajuće radost sretna života,
25. da će im se pa će piće zapečeno piti,
26. iji će pečat mosu biti – i neka se za to natježu oni koji hoće da se natježu! –
27. pomiješano sa vodom iz Tesnima će biti,
28. sa izvora iz kojeg će Allahu bliski piti.

29. Gre{nici se smiju onima koji vjeruju;
30. kada pored njih prolaze, jedni drugima namiguju,
31. a kada se porodicama svojim vra}aju, {ale zbijaju}i vra}aju se;
32. kada ih vide, onda govore: "Ovi su, dosita, zalutali!" Â-
33. a oni nisu poslani da motre na njih.
34. Danas }e oni koji su vjerovali Â- nevjernicima se podsmijavati,
35. sa divana }e gledati.
36. Zar }e nevjernici biti druga~ije ka`njeni nego prema onome kako su postupali!

QURAN (BOSNIAN)

84 - Al-Inshiqāq

1. Kada se nebo rascjepi
2. i poslu{a Gospodara svoga Â- a ono }e to du`no biti Â-
3. i kada se Zemlja rastegne,
4. i izbacì ono {to je u njoj, i potpuno se isprazni,
5. i poslu{a Gospodara svoga Â- a ona }e to du`na biti, -
6. ti }e{, o ~ovje~e, koji se mnogo trudi{, trud svoj pred Gospodarom svojim na}i:
7. onaj kome bude knjiga njegova u desnu ruku njegovu data
8. lahko }e ra~un polo`iti
9. i svoji ma }e se radostan vratiti;
10. a onaj kome bude knjiga njegova iza le|a njegovih data
11. propast }e prizivati
12. i u ognju }e gorjeti,
13. jer je sa ~eljadi svojom radostan bio
14. i mislio da se nikada ne}e vratiti Â-
15. a ho}e! Gospodar njegov o njemu, zaista, sve zna!
16. I kunem se rumenilom ve~ernjim,
17. i no}i, i onim {to ona tamom obavije,
18. I Mjesecom punim,
19. vi }ete sigurno na sve te`e i te`e prilike nailaziti!
20. Pa {ta im je, za{to ne}e da vjeruju,
21. i za{to, kada im se KurÂ'an ~ita, na tle licem ne padaju?!
22. ve}, nevjernici, poriu,
23. a Allah dobro zna {ta oni u sebi kriju,
24. zato im navjesti patnju neizdr`ljivu!
25. Ali one koji budu vjerovali i dobra djela ~inili nagrada neprekidna }e ~ekati.

QURAN (BOSNIAN)

85 - Al-Bur'j

1. Ha mim.
2. Knjigu objavljuje Allah, Silni i Sveznaju}i,
3. koji opra{ta grijehе i prima pokajanje, koji strahovito ka` njava i obilno nagra|uje; drugog boga osim Njega nema, Njemu se sve vra}a.
4. O Allahovim ajetima raspravljaju samo oni koji ne vjeruju, pa neka te ne obmanjuje to {to se oni po svijetu kre}u.
5. I Nuhov narod je prije njih poricao, a i poslije njega oni koji su se bili protiv poslanika urotili. Svaki narod nastojao je da se domogne svoga poslanika i trudio se da neistinom ugu{i istinu, pa sam ga Ja ka` njavao, - a kakva je bila kazna Moja!
6. I tako }e se rije~ Gospodara tvoga ispuniti da }e oni koji nisu htjeli da vjeruju Â- stanovnici u vatri biti.
7. Meleki koji dr`e prijesto i oni koji su oko njega veli~aju i hvale Gospodara svoga i vjeruju u Nj i mole se da budu opro{teni grijesi vjernicima: "Gospodaru na{, Ti sve obuhvata{ milo{ }u i znanjem; zato oprosti onima koji su se pokajali i koji slijede Tvoj put i sa~uvaj ih patnje u vatri!
8. Gospodaru na{, uvedi ih u edenske vrtove, koje si im obe}ao, i pretke njihove i `ene njihove i potomstvo njihovo, O one koji su bili dobri; Ti si, uisitnu, silan i mudar.
9. I po{tedi ih kazne zbog ru`nih djela, jer koga Ti toga dana po{tedi{ kazne zbog ru`nih djela Â- Ti si mu se smilovao, a to }e, zaista, veliki uspjeh biti!"
10. Onima koji nisu vjerovali doviknu}e se: "Allahova odvratnost prema vama kad ste, pozvani da vjerujete, ostali nevjernici Â- bila je, doista, ve}a od va{e odvratnosti sada prema sebi."
11. "Gospodaru na{," Â- re}i }e oni -, "dva puta si nas usmrtio i dva puta si nas o`ivio; mi priznajemo grijehе na{e, pa imali ikakva na~ina da se izi|e?"
12. "To vam je zato {to niste vjerovali kad se pozivalo Allahu Jedinom, a vjerovali ste ako bi Mu se neko drugi smatrao jednakim! Odluka pripada jedino Allahu, uzvi{enom i velikom."
13. On vam pokazuje znamenja Svoja i spu{ta vam opskrbu s neba, a pouku }e prihvatiti samo onaj koji se Njemu obra}a.
14. Klanjate se zato Allahu, iskreno Mu ispovijedaju}i vjeru - pa makar to nevjernicima bilo mrsko -,
15. Onome najuzvi{enijem, koji svemirom vlada, koji {alje Objavu, rije~i Svoje Â- kome ho}e od robova Svojih, da upozori na Dan susreta me|usobnog,
16. na Dan kad }e se oni pojaviti, kada Allahu ne}e o njima ni{ta skriveno biti. "Ko }e mati vlast toga dana?" Â- "Allah, Jedini i Svemo}ni!"
17. Svaki ~ovjek }e toga Dana prema zasluzi ka` njen ili nagra|en biti; toga Dana ne}e biti nepravde! Allah }e, zaista, brzo obra~unati.
18. I upozori ih na bliski Sudnji dan kada }e srca do grkljana doprijeti i poprije~iti se, kada nevjernici ni prisna prijatelja ni posrednika ne}e imati koji }e usli{an biti.
19. On zna poglede koji kriomice u ono {to je zabranjeno gledaju, a i u ono {to grudi kriju;

20. Allah je po pravdi presuditi, a oni kojima se oni, pored Njega, klanjaju Ā- neje ni po ~emu suditi. Allah, zaista, sve ~uje i sve vidi.

21. Zašto oni ne putuju po svijetu pa da vide kako su završili oni prije njih. Bili su od njih moćniji i više spomenika su na Zemlji ostavili, ali ih je Allah, zbog grijehova njihovih, kaznio i niko ih od Allahove kazne nije odbranio.

22. Allah ih je kaznio zato što su poricali jasne dokaze koje su im poslanici njihovi donosili, On je, zaista, Moćan, On strahovito ka` njava.

23. Mi smo poslali Musaa sa znamenjima Našim i dokazom jasnim

24. faraonu i Hamanu i Karunu, ali su oni rekli: "Ĥarobnjak i la`ov!"

25. A kada im je on donio Istinu od Nas, rekli su: "Ubijajte mušku djecu onih koji vjeruju u ono što on govori, a ostavljajte u `ivotu njihovu `ensku djecu!Ā Ā- Ali, lukavstva nevjernika su uvijek uzaludna.

26. "Pustite vi meni" Ā- reše faraon Ā- "da ubijem Musaa, a on neka tra`i pomoć od Gospodara svoga, jer se bojim da vam on vjeru važu ne izmjeni ili da u zemlji nered ne izazove."

27. Musa reše: "Molim Gospodara svoga i Gospodara vašega da me zaštiti od svakog oholog koji ne vjeruje u Dana u kome je se ra~un polagati!Ā'

28. A jedan ~ovjek, vjernik, iz porodice faraonove, koji je krio vjerovanje svoje reše: "Zar da ubijete ~ovjeka zato što govori: Ā'Gospodar moj je Allah!Ā', onoga koji vam je donio jasne dokaze od Gospodara vašeg? Ako je la`ov, njegova la` je njemu nauditi, a ako govori istinu, onda je vas stiži barem nešto od onoga ~ime vam prijeti, jer Allah neje ukazati na pravi put onome koji u zlu pretjeruje i koji mnogo la`e.

29. O narode moj, danas vama priprada vlast i vi ste na vrhovima u zemlji, ali ko je nas odbraniti od Allahove kazne ako nas ona stigne?" A faraon reše: "Savjetujem vam samo ono što mislim, a na pravi put }u vas samo ja izvesti."

30. A onda onaj vjernik reše: "O narode moj, bojim se da i vas ne stigne ono što je stiglo narode koji su se protiv poslanika bili urotili,

31. kao što je to bilo sa Nuhovim narodom i Adom i Semudom i onima poslije njih. Ā- A Allah nije nepravedan robovima Svojim.

32. O narode moj, plašim {ta je biti s vama na Dan kada budete jedni druge dozivali,

33. na Dan kada budete uzmi~ući bje`ali, kada vas od Allaha neje moći niko odbraniti. A onoga koga Allah u zabludi ostavi, toga neje niko uputiti.

34. Jusuf vam je, još davno, donio jasne dokaze, ali ste vi stalno sumnjali u ono što vam je donio. A kad je on umro, vi ste rekli: Ā'Allah više neje poslije njega poslati poslanika!Ā' Eto tako Allah ostavlja u zabludi svakoga ko u zlu pretjeruje i sumnja,

35. one koji o Allahovim znamenjima raspravljaju, iako im nikakav dokaz nije do{ao, pa izazivaju još vešu Allahovu mr`nju i mr`nju vjernika. Ā- Tako Allah pe~ati srce svakog oholog i nasilnog."

36. "O Hamane," - reše faraon Ā- "sagradi mi jedan toranj ne bih li stigao da staza,

37. staza nebeskih, ne bih li se popeo do Musaova Boga, a ja smatram da je on, zaista, la`ac." I eto tako su se faraonu njegova ru`na djela u~inila lijepim i on je bio odvraćen od pravog puta, a lukavstvo faraonovo se završilo na njegovu {tetu.

38. I onda onaj vjernik reše: "O narode moj, ugledajte se u mene, ja }u vam na pravi put ukazati!

39. O narode moj, `ivot na ovom svijetu samo je prolazno u`ivanje, a onaj svijet je, zaista, Kuća vje~na.

40. Ko u~ini zlo, biće prema njemu ka` njen, a ko u~ini dobro Ā- bio mu{karac ili `ena, a vjernik je -, u d`ennet je; u njemu je imati u obilju svega, bez ra~una.

41. O narode moj, {ta je ovo, ja vas pozivam da vas spasim, a vi mene pozivate u vatru:

42. pozivate me da ne vjerujem u Allaha i da prihvatim Njemu ravnim onoga o kome ba{ ni{ta ne znam, a ja vas pozivam Silnome, Onome koji mnogo pra{ta.

43. Nema nimalo sumnje u to da se oni kojima me pozivate ne}e nikome ni na ovom ni na onom svijetu odazvati i da }emo se Allahu vratiti, i da }e mnogobrojni stanovnici u ognju biti.

44. Tada }ete se sigurno mojih rije}i sjetiti! A ja Allahu prepu}tam svoj slu}aj; Allah, uistinu, robove svoje vidi."

45. I Allah ga je sa}uvao nevolje koju su mu oni snovali, a faraonove ljude zla kob zadesi.

46. Oni }e se ujutro i nave}e u vatri pr`iti, a kada nastupi `as: "Uvedite faraonove ljude u patnju najte`u!"

47. I kada se u vatri budu prepirali, pa oni koji su bili potla}eni reknu glave}inama svojim: "Mi smo se za vama povodili, mo`ete li nas makar malo vatre osloboditi?",

48. onda }e glave}ine re}i: "Evo nas, svi smo u njoj, jer Allah je presudio robovima Svojim."

49. I oni koji }e u vatri biti govori}e strahom d`ehennemskim: "Zamolite Gospodara svoga da nam bar jedan dan svoju patnju ubla`i!"

50. "A zar vam poslanici va}i nisu jasne dokaze donosili? `Â- upita}e oni. `Â- "Jesu!" `Â- odgovori}e. `Â- "Molite onda vi!" `Â- re}i }e oni. Ali }e molba onih koji nisu vjerovali uzaludna biti.

51. Mi }emo, doista, pomo}i poslanike Na}e i vjeroike u `ivotu na ovom svijetu, a i na Dan kad se dignu svjedoci,

52. na Dan kada krivcima pravdanja njihova ne}e od koristi biti; njih }e prokletstvo i najgore prebivali}te `ekati.

53. Mi smo Musau uputstvo dali i sinovima Israilovim u nasljedstvo Knjigu ostavili

54. da bude putokaz i opomena onima koji pameti budu imali.

55. Zato ti budi strpljiv `Â- Allahovo obe}anje je istina `Â- i moli da ti budu opro}teni tvoji grijesi, i Gospodara svoga krajem i po`etkom dana veli}aj i hvali!

56. Oni koji o Allahovim znamenjima raspravljaju, iako im nikakv dokaz nije do}ao, u srcima njihovim je samo oholost koja ih ne}e dovesti do cilja `eljenog, zato moli od Allaha za}titu, jer On, uistinu, sve }uje i sve vidi.

57. Stvaranje nebesa i Zemlje je sigurno ve}e nego stvaranje roda ljudskog, ali ve}ina ljudi ne zna.

58. Nisu isto slijepac i onaj koji vidi, nisu isto vjernici koji dobra djela `ine i zlotvori. `Â- Kako vas malo prima pouku!

59. Do}i }e `as o`ivljenja, u to nema nimalo sumnje, ali ve}ina ljudi ne}e da vjeruje.

60. Gospodar va} je rekao: "Pozovite Me i zamolite, Ja }u vam se odazvati! Oni koji iz oholosti ne}e da Mi se klanjaju `Â- u}i }e, sigurno, u d`ehennem poni`eni."

61. Allah vam je dao no} da se u njoj odmarate, a dan da vidite. Allah je neizmjereno dobar prema ljudima, ali ve}ina ljudi ne}e da zahvaljuje.

62. To vam je, eto, Allah, Gospodar va}i, stvoritelj svega, drugog boga osim Njega nema, pa kuda se onda odme}ete?

63. Tako su se odmetali i oni koji su Allahove dokaze poricali.

64. Allah vam je u`inio Zemlju prebivali}tem, a nebo zdanjem, i On vam obli}je daje i likove va}e `ini lijepim, i jelima vas opskrbljuje ukusnim. To je Allah, Gospodar va}i, i neka je uzvi}en Allah, Gospodar svjetova!

65. On je

66. i vi, nema boga osim Njega, zato se samo Njemu klanjajte, iskreno Mu ispovjedaju}i vjeru: "Neka je hvaljen Allah, Gospodar svjetova!"

67. 66. Reci: "Meni je zabranjeno, o tome su mi do}li jasni dokazi od Gospodara moga, da se klanjam onima kojima se, pored Allaha klanjate, a nare}eno mi je da se pokorava Gospodaru svjetova.

68. 67. On vas stvara od zemlje, zatim od kapi sjemena, zatim od ugru}ka, zatim `ini da se kao dojen`ad ra}ate, i da do mu`evnog doba stignete, i da starci postanete `Â- a neki od vas umiru prije `Â- i da do sudnjeg `asa po`ivate kako biste mogli da

shvatite.

69. 68. On `ivot i smrt daje! A kad ne{to odlu~i, samo rekne : "Budi! Â- i ono bude."

70. 69. Zar ne vidi{ kako se okre}u oni koji o Allahovim dokazima raspravljaju?

71. 70. Oni koji pori~u Knjigu i ono {to smo poslali po posalnicima Â- sazna}e posljedice toga

72. 71. kada sa okovima o vratu i sind`irima budu vu~eni

73. 72. po klju~aloz vodi, a zatim u vatri pr`eni,

74. 73. i potom upitani: "Gdje su oni kojima ste se klanjali,

75. 74. a ne Allahu?" Â- "Izgubili su nam se iz vida", - odgovori}e -, "ta mi se prije, u stvari, nismo nikome ni klanjali." Â- Eto tako Allah ostavlja u zabludi nevjernike.

76. 75. To vam je zato {to ste bez ikakva osnova na Zemlji bahati bili i {to ste likovali.

77. 76. Ulazite kroz kapije d`ehennema, u njemu }ete vje~no ostati, - a ru`no je prebivali{te oholih!

78. 77. Zato ti budi strpljiv, Allahova prijetnja }e se sigurno obistiniti! Bilo da ti poka`emo dio onoga ~ime im Mi prijetimo, bilo da ti prije `ivot oduzmemo, Nama }e se oni vratiti.

79. 78. I prije tebe smo poslanike slali, o nekima od njih smo ti kazivali, a o nekima ti nismo kazivali. I nijedan poslanik nije mogao da u~ini nikakvo ~udo bez Allahove volje. A kad se Allahova prijetnja ispuni, bi}e presu|eno po pravdi i tada }e nevaljali nastradati.

80. 79. Allah je za vas stvorio `ivotinje, da na nekima ja{ete, a da neke jedete,

81. 80. Vi od njih koristi imate i vi na njima za vas va`ne potrebe ostvarujete Â- i na njima i na la|ama vi se vozite.

82. 81. On vam pokazuje dokaze mo}i Svoje, pa koje od Allahovih dokaza ne priznajete?

83. 82. Za{to oni ne putuju po svijetu, pa da vide kako su zavr{ili oni prije njih? Oni su bili od njih mnogobrojniji i ja~i i vi{e spomenika su na Zemlji ostavili, i ni{ta im nije koristilo ono {to su stekli.

84. 83. Kada su im poslanici njihovi jasne dokaze donosili, oni su se znanjem koje su imali di~ili, i sna{lo ih je ono ~emu su se stalno rugali.

85. 84. A kad bi kaznu Na{u do`ivjeli, onda bi govorili: "Mi vjerujemo u Allaha, u Njega jedinog, a odri~emo se onih koje smo Njemu ravnim smatrali!"

86. 85. Ali im vjerovanje njihovo, kada bi kaznu Na{u do`ivjeli, ne bi nimalo bilo od koristi, prema Allahovom zakonu koji je vrijedio za sve robove Njegove koji su bili i nestali, - i tada bi nevjernici stradali.

QURAN (BOSNIAN)

86 - At-TĀċriq

1. Tako mi neba i Danice! Â-
2. A znaċ li ti ċta je Danica? Â-
3. Zvijezda blistava! Â-
4. nema ~ovjeka nad kojim neko ne bdiċe.
5. Nek ~ovjek pogleda od ~eka je stvoren!
6. stvoren je od tekuċine koja se izbacċ,
7. koja izmeċu ki~me i grudi izlazi,
8. i On je, zaista, kadar da ga ponovo stvori
9. onoga Dana kada budu ispitivane savjesti,
10. kada ~ovjek ni snage ni branioca neċe imati.
11. I tako mi neba puna kiċe
12. I Zemlje koja se otvara kada rastinje nikne,:
13. KurĀ'an je, doista, govor koji rastavlja istinu od neistine,
14. lakrdija nikakva on nije!
15. Oni se slu`e spletkama,
16. a Ja ih uniċtavam Â-
17. zato nevjernicima joċ vremena dadni, joċ koji trenutak ih ostavi.

QURAN (BOSNIAN)

87 - Al-A'İŦ

1. Hvali ime Gospodara svoga SveviŦnjeg,
2. koji sve stvara i Ŧini skladnim,
3. i koji sve s mjerom odreĴuje i nadahnjuje,
4. i koji Ŧini da rastu paŦnjaci,
5. i potom Ŧini da postanu suhi, potanjeli.
6. Mi Ŧemo te nauŦiti da izgovaraŦ pa niŦta neŦeŦ zaboraviti
7. osim onoga Ŧto Ŧe Allah htjeti Â- jer, On zna i ono Ŧto na javu iznosite i ono Ŧto tajite Â-
8. i sve Ŧto je dobro Mi Ŧemo tebi dostupnim uŦiniti;
9. zato pouŦavaj Â- pouka Ŧe veŦ od koristi biti:
10. dozvaŦe se onaj koji se Allaha boji,
11. a izbjegavaŦe je onaj najgori,
12. koji Ŧe u vatri velikoj gorjeti,
13. pa u njoj neŦe ni umrijeti ni `ivjeti.
14. PostiŦi Ŧe Ŧta `eli onaj koji se oŦisti
15. i spomene ime Gospodara svoga pa molitvu obavi!
16. Ali, vi viŦe `ivot na ovom svijetu volite,
17. a onaj svijet je bolji i vjeŦan je.
18. Ovo, doista, ima u listovima davnaŦnjim,
19. listovima Ibrahimovim i Musaovim.

QURAN (BOSNIAN)

88 - Al-Ghāṣṣiyah

1. Da li je doprla do tebe vijest o te{koj nevolji? Â-
2. kada }e se neka lica poti{tena,
3. premorena, napa}ena
4. u vatri u`arenoj pr`iti,
5. sa vrela uzavrelog piti,
6. kada drugog jela osim trnja ne}e imati,
7. koje ne}e ni ugojiti ni glad utoliti.
8. Neka lica toga dana bi}e radosna,
9. trudom svojim zadovoljna Â-
10. u d`ennetu izvanrednome,
11. u kome prazne besjede ne}e slu{ati.
12. U njemu su izvor-vode koje teku,
13. u njemu su i divani skupocjeni,
14. i pehari postavljeni,
15. i jastuci pore|ani,
16. i }ilimi ra{ireni.
17. Pa za{to oni ne pogledaju kamile Â- kako su stvorene,
18. i nebo Â- kako je uzdignuto,
19. i planine Â- kako su postavljene,
20. i Zemlju Â- kako je prostrta?!
21. Ti pou~avaj Â- tvoje je da pou~ava{,
22. ti vlast nad njima nema{!
23. A onoga koji glavu okre}e i ne}e da vjeruje,
24. njega }e Allah najve}om mukom mu~iti.
25. Nama }e se oni, zaista vratiti
26. i pred Nama }e, doista ra~un polagati!

QURAN (BOSNIAN)

89 - Al-Fajr

1. Tako mi zore,
2. i deset noći,
3. i parnih i neparnih,
4. i noći kada nestaje, -
5. zar to pametnom zakletva nije...?
6. Zar ne znaš šta je Gospodar tvoj sa Adom uradio,
7. sa stanovnicima Irema, puna palata na stubovima,
8. kojima ravna ni u jednoj zemlji nije bilo;
9. i Semudom, koji je stijene u dolini klesao,
10. i faraonom, koji je šatore imao -
11. koji su na zemlji zulum provodili
12. i poroke na njoj umno`ili,
13. pa je Gospodar tvoj - bi patnje na njih spustio,
14. jer, Gospodar tvoj je, zaista, u zasjedi.
15. ^ovjek, kada Gospodar njegov hoće da ga iskuša pa mu počast uka`e i blagodatima ga obaspe, rekne: "Gospodar moj je prema meni plemenito postupio!"
16. A kad mu, da bi ga iskušao, opskrbu njegovu oskudnom učini, onda rekne: "Gospodar moj me je napustio!"
17. A nije tako! Vi pa`nju siročetu ne ukazujete,
18. i da se puki siromah nahrani - jedan drugog ne nagovarate,
19. a nasljedstvo pohlepno jedete
20. i bogatstvo pretjerano volite.
21. A ne valja to! Kada se Zemlja u komadi`e zdrobi
22. i kad do`e naređenje Gospodara tvoga, a meleki budu sve red do reda,
23. i kad se tog Dana primakne d`ehennem; tada će se ^ovjek sjetiti - a na što mu je sje`anje?! -
24. i reći: "Kamo sreće da sam se za ovaj `ivot pripremio!"
25. Tog Dana niko neće kao On učiti,
26. i niko neće kao On u okove okivati!
27. A ti, o dušo smirena,

28. vrati se Gospodaru svome zadovoljna, a i On tobom zadovoljan,

29. pa u|i me|u robove Moje,

30. i u|i u d`ennet Moj!

QURAN (BOSNIAN)

90 - Al-Balad

1. Kunem se gradom ovim,
2. a tebi }e biti dopu{teno sve u gradu ovom, -
3. i roditeljem i onim koga je rodio, -
4. Mi ~ovjeka stvaramo da se trudi.
5. Misli li on da mu niko ni{ta ne mo`e?
6. "Utro{io sam blago nebrojeno!" Â- re}i }e.
7. Zar misli da ga niko vidio nije?
8. Zar mu nismo dali oka dva
9. i jezik i usne dvije,
10. i dobro i zlo mu objasnili?
11. Pa, za{to on na blagodatima zahvalan bio nije? Â-
12. A {ta ti misli{ : kako se mo`e na blagodatima zahvalan biti? Â-
13. roba ropstva osloboditi,
14. ili, kad glad hara, nahraniti
15. siro~e bliska roda,
16. ili ubogoga nevoljnika,
17. a uz to da je od onih koji vjeruju, koji jedni drugima izdr`ljivost preporu~uju i kojima jedni drugima milosr|e preporu~uju;
18. oni }e biti Â- sretnici!
19. A oni koji ne vjeruju u dokaze Na{e, oni }e biti Â- nesretnici,
20. iznad njih }e vatra zatvorena biti.

QURAN (BOSNIAN)

91 - Ash-Shams

1. Tako Sunca i svjetla njegova,
2. i Mjeseca kada ga prati,
3. i dana kada ga vidljivim učini,
4. i noći kada ga zakloni,
5. i neba i Onoga koji ga stvara,
6. i Zemlje i Onoga koji je ravnom učini,
7. i dužine i Onoga koji je stvorio
8. pa joj put dobra i put zla shvatljivim učinio, -
9. uspješno samo onaj ko je oči,
10. a biće izgubljen onaj ko je na stranputicu odvodi!
11. Semud je zbog obijesti svoje poricao:
12. kad se jedan nesretnik između njih podigao,
13. Allahov poslanik im je doviknuo: "Brinite se o Allahovoj kamili i vremenu kad treba da pije!"
14. ali mu oni nisu povjerovali, već su je zaklali - i Gospodar njihov ih je zbog grijeha njihovih uništio i do posljednjeg istrijebio,
15. i ne strahuju zbog toga od odgovornosti.

QURAN (BOSNIAN)

92 - Al-Lail

1. Tako mi no}i kada tmine razastre,
2. i dana kad svane,
3. i Onoga koji mu{ko i `ensko stvara, -
4. va{ trud je, zaista, razli~it:
5. onome koji udjeljuje i ne grije{i
6. i ono najljep{e smatra istinitim Â-
7. njemu }emo d`ennet pripremiti;
8. a onome koji tvrdi~i i osje}a se neovisnim
9. i ono najljep{e smatra la`nim Â-
10. njemu }emo d`ehennem pripremiti,
11. i bogatstvo njegovo mu, kad se strovali, ne}e koristiti.
12. Mi smo du`ni da uka`emo na pravi put,
13. i jedino Nama pripada i onaj i ovaj svijet!
14. Zato vas opominjem razbuktalom vatrom,
15. u koju }e u}i samo nesretnik,
16. onaj koji bude poricao i glavu okretao,
17. a od nje }e daleko biti onaj koji se bude Allaha bojao,
18. onaj koji bude dio imetka svoga udjeljivao, da bi se o~istio,
19. ne o~ekuju}i da mu se zahvalno{ }u uzvratio,
20. ve} jedino da bi naklonost Gospodara svoga Svevi{njeg stekao,
21. i on }e, zbilja, zadovoljan biti!

QURAN (BOSNIAN)

93 - Ad-Duha

1. Tako mi jutra
2. i no}i kada se uti{a, -
3. Gospodar tvoj nije te ni napustio ni omrznuo!
4. Onaj svijet je, zaista, bolji za tebe od ovoga svijeta,
5. a Gospodar tvoj }e tebi sigurno dati, pa }e{ zadovoljan biti!
6. Zar nisi siro~e bio, pa ti je On uto~i{te pru`io,
7. i za pravu vjeru nisi znao, pa te je na pravi put uputio,
8. i siromah si bio, pa te je imu}nim u~inio?
9. Zato siro~e ne ucvoli,
10. a na prosjaka ne podvikni,
11. i o blagodati Gospodara svoga kazuj!

QURAN (BOSNIAN)

94 - Ash-Sharh

1. Zar grudi tvoje nismo prostranim učinili,
2. i breme tvoje s tebe skinuli,
3. koje je pleća tvoja tižilo,
4. i spomen na tebe visoko uzdigli!
5. Ta, zaista, s mukom je i last,
6. zaista, s mukom je i last!
7. A kad završiš, molitvi se predaj
8. i samo se Gospodaru svome obrađaj!

QURAN (BOSNIAN)

95 - At-Tin

1. Tako mi smokve i masline,
2. i Sinajske gore,
3. i grada ovog, bezbjednog, -
4. Mi ~ovjeka stvaramo u skladu najljep{em,
5. zatim }emo ga u najnakazniji lik vratiti,
6. samo ne one koji budu vjerovali i dobra djela ~inili, njih ~eka nagrada neprekidna.
7. Pa {ta te onda navodi da poriče{ onaj svijet, -
8. zar Allah nije sudija najpravedniji?!

QURAN (BOSNIAN)

96 - Al-'Alaq

1. ^itaj, u ime Gospodara tvoga koji stvara,
2. stvara ~ovjeka od ugru{ka!
3. ^itaj, plemenit je Gospodar tvoj,
4. koji pou~ava peru,
5. koji ~ovjeka pou~ava onome {to ne zna.
6. Uistinu, ~ovjek se uzobjesti
7. ~im se neovisnim osjeti,
8. a Gospodaru tvome }e se, doista, svi vratiti!
9. Vidje li ti onoga koji brani
10. robu da molitvu obavi?
11. Reci mi ako on misli da je na pravom putu,
12. ili ako tra`i da se kumirima moli,
13. reci mi, ako on pori~e i glavu okre}e Â-
14. zar on ne zna da Allah sve vidi?
15. Ne valja to! Ako se ne okani, dohvati}emo ga za kiku,
16. kiku la`nu i gre{nu,
17. pa neka on pozove dru{tvo svoje Â-
18. Mi }emo pozvati zebanije.
19. Ne valja to! Ti njega ne slu{aj, ve} molitvu obavlja i nastoj da se Gospodaru svome pribli`i{!

QURAN (BOSNIAN)

97 - Al-Qadr

1. Mi smo ga po~eli objavljivati u no}i Kadr Â-
2. a {ta ti misli{ {ta je no} Kadr?
3. No} Kadr je boja od hiljadu mjeseci Â-
4. meleki i D`ibril, s dozvolom Gospodara svoga, spu{taju se u njoj zbog odluke svake,
5. sigurnost je u njoj sve dok zora ne svane.

QURAN (BOSNIAN)

98 - Al-Baiyinah

1. Nisu se nevjernici izme|u sljedbenika Knjige i mnogobo{ci odvojili, sve dok im nije do{ao dokaz jasni;
2. od Allaha Poslanik koji ~ita listove ~iste,
3. u kojima su propisi ispravni.
4. A podvojili su se oni kojima je data Knjiga ba{ onda kada im je do{ao dokaz jasni,
5. a nare|eno im je da se samo Allahu klanjaju, da Mu iskreno, kao pravovjerni, vjeru ispovjedaju, i da molitvu obavljaju, i da milostinju udjeljuju; a to je Â- ispravna vjera.
6. Oni koji ne vjeruju izme|u sljedbenika knjige i mnogobo{ci, bi}e, sigurno, u vatri d`ehennemskoj, u njoj }e ve~no ostati; oni su najgora stvorenja.
7. A oni koji vjeruju i ~ine dobra djela Â- oni su, zbilja, najbolja stvorenja,
8. njih nagrada u Gospodara njihova ~eka; edenski vrtovi kroz koji }e rijeke te}i, u kojima }e vje~no i zauvijek boraviti; Allah }e biti njima zadovoljan, a i oni }e biti Njime zadovoljni. To }e biti za onoga koji se bude bojao Gospodara svoga.

QURAN (BOSNIAN)

99 - Az-Zalzalah

1. Kada se Zemlja naj`e{}im potresom svojim potrese
2. i kada Zemlja izbací terete svoje,
3. i ~ovjek uzvikne: "[ta joj je?!" Â-
4. toga Dana }e ona vijesti svoje kazivati
5. jer }e joj Gospodar tvoj narediti.
6. Tog Dana }e se ljudi odvojeno pojaviti da im se poka`u dijela njihova;
7. onaj ko bude uradio koliko trun dobra Â- vidje}e ga,
8. a onaj ko bude uradio koliko trun zla Â- vidje}e ga.

QURAN (BOSNIAN)

100 - Al-'AdiyÄ¸t

1. Tako mi onih koji dah}u}i jure
2. pa varnice vrcaju,
3. i zorom napadaju,
4. i di` u tada pra{inu
5. pa u njoj u gomilu upadaju Â-
6. ~ovjek je, zaista, Gospodaru svome nezahvalan
7. i sam je on toga, doista, svjestan,
8. i on je, zato {to voli bogatstvo Â- radi{a.
9. A zar on ne zna da }e, kada budu o`ivljeni oni koji su u grobovima
10. i kad izi|e na vidjelo ono {to je u srcima,
11. Gospodar njihov toga Dana sigurno sve znati o njima.

QURAN (BOSNIAN)

101 - Al-Qa'ri'ah

1. Smak svijeta!
2. [ta je smak svijeta?
3. i {ta ti zna{ o Smaku svijeta?
4. Toga dana }e ljudi biti kao leptiri ra{trkani,
5. a planine kao {arena vuna i{~upana.
6. Onaj u koga njegova dijela budu te{ka Â-
7. u ugodnu `ivotu }e `ivjeti,
8. a onaj u koga njegova dijela budu lahka Â-
9. boravi{te }e mu bezdan biti.
10. A zna{ li ti {ta }e to biti? Â-
11. vatra u`arena!

QURAN (BOSNIAN)

102 - At-Tak{thur

1. Zaokuplja vas nastojanje da {to imu}niji budete
2. sve dok grobove ne naselite.
3. A ne valja tako, sazna}ete svakako!
4. i jo{ jednom, ne valja tako! sazna}ete sigurno!
5. Ne valja tako, neka znate pouzdano,
6. d`ehennem }ete vidjeti jasno!
7. i jo{ jednom, doista }e te ga vidjeti o~igledno!
8. zatim }ete toga dana za sladak `ivot biti pitani sigurno!

QURAN (BOSNIAN)

103 - Al-'Asr

1. Tako mi vremena, -
2. ~ovjek, doista, gubi,
3. samo ne oni koji vjeruju i dobra djela ~ine, i koji jedni drugima istinu preporu~uju i koji jedni drugima preporu~uju strpljenje.

QURAN (BOSNIAN)

104 - Al-Humazah

1. Te{ko svakom klevetniku-podrugljivcu,
2. koji blago gomila i prebrojava ga,
3. i misli da }e ga blago njegovo besmrtnim u~initi!
4. A ne valja tako! On }e sigurno biti ba~en u d`ehennem!
5. A zna{ li ti {ta je d`ehennem?-
6. Vatra Allahova razbuktana,
7. koja }e do srca dopirati.
8. Ona }e iznad njih biti zatvorena,
9. plamenim stubovima zasvo|ena.

QURAN (BOSNIAN)

105 - Al-Fāṭi

1. Zar nisi ūo {ta je sa vlasnicima slona Gospodar tvoj uradio!
2. Zar lukavstvo njihovo nije omeo
3. i protiv njih jata ptica poslao,
4. Koje su na njih grumenje od gline peene bacale,
5. pa ih On kao li{}e koje su crvi istoili uinio?

QURAN (BOSNIAN)

106 - Quraish

1. Zbog navike Kurej{ija,
2. navike njihove da zimi i ljeti putuju,
3. neka se oni Gospodaru hrama ovoga klanjaju,
4. koji ih gladne hrani i od straha brani.

QURAN (BOSNIAN)

107 - Al-Māʿūn

1. Zna li ti onoga koji onaj svijet poriče?
2. Pa to je onaj koji grubo odbija siročete,
3. i koji da se nahrani siromahima ne podstigne.
4. A teško onima koji, kada molitvu obavljaju,
5. molitvu svoju kako treba ne izvršavaju,
6. koji se samo pretvaraju
7. i nikome ničta ni u naruž ne daju!

QURAN (BOSNIAN)

108 - Al-Kauthar

1. Reci: "O vi nevjernici,
2. ja se ne}u klanjati onima kojima se vi klanjate,
3. a ni vi se ne}ete klanjati Onome kome se ja klanjam;
4. ja se nisam klanjao onima kojima ste se vi klanjali,
5. a i vi se niste klanjali Onome kome se ja klanjam,
6. A vama Â- va{a vjera, a meni Â- moja!

QURAN (BOSNIAN)

109 - Al-KāfirĀ»n

1. Mi smo ti, uistinu, mnogo dobro dali,
2. zato se Gospodaru svome moli i kurban kolji,
3. onaj koji tebe mrzi sigurno }e on bez pomena ostati.
4. 6. A vama Ā- va{a vjera, a meni Ā- moja!

QURAN (BOSNIAN)

110 - An-Nasr

1. Kada Allahova pomoć i pobjeda dođu,
2. i vidiš ljude kako u skupinama u Allahovu vjeru ulaze
3. ti veličaj Gospodara svoga hvaleš i Ga i moli Ga da ti oprosti, On je uvijek pokajanje primao.

QURAN (BOSNIAN)

111 - Al-Masad

1. Neka propadne Ebu Leheb, i propao je!
2. ne}e mu biti od koristi blago njegovo, a ni ono {to je stekao,
3. u}i }e on sigurno u vatru rasplamsalu,
4. i `ena njegova koja spletkari;
5. o vratu njenu bi}e u`e od li~ine usukane!

QURAN (BOSNIAN)

112 - Al-Ikhlâs or At-Tauhîd

1. Reci: "On je Allah Â- jedan!
2. Allah je Uto~i~te svakom!
3. Nije rodio i ro|en nije,
4. i niko Mu ravan nije!"

QURAN (BOSNIAN)

113 - Al-Falaq

1. Reci: "Uti~em se Gospodaru svitanja
2. od zla onoga {to On stvara,
3. i od zla mrkle no}i kada razastre tmine,
4. i od zla smutljivca kad smutnje sije,
5. i od zla zavidljivca kad zavist ne krije!"

QURAN (BOSNIAN)

114 - An-Nâçs

1. Reci: "Tra`im za{titu Gospodara ljudi,
2. Vladara ljudi,
3. Boga ljudi,
4. od zla {ejtana-napasnika,
5. koji zle misli unosi u srca ljudi Â-
6. od d`inova i od ljudi!"